

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_200591

UNIVERSAL
LIBRARY

ಶ್ರೀವೀತರಾಗಾಯ ನಮಃ |

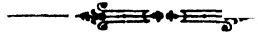
ಕರ್ಣಾಟಕ ಜೈನ ಕಾವ್ಯಮಾಲಾ-ಪುಷ್ಪ ೧.

ಮಂಗಳಸ ಕವಿವಿರಚಿತ

ಸಮ್ಯಕ್-ಕೌಮುದಿ

ಎಂಬ ಶೃಂಗಾರಿಕ

ಷಟ್ಪದಿ ಕಾವ್ಯವು.

ಪ್ರಕಾಶಕ,

ದೇ. ಫ. ಚೌಗುಲೆ

ಮ್ಯಾನೇಜರ ಶ್ರೀಮಹಾವೀರ ಪ್ರೆಸ್ ಬೆಳಗಾವಿ.

ಶ್ರೀಮಹಾವೀರ ಶಕ ೨೪೪೯.]

[ಶಾಲಿವಾಹನ ಶಕ ೧೮೪೪.

ಮಾಘಮಾಸ.

ಸನ್ ೧೯೨೩ ಜಾನವರಿ.

ಬೆಲೆ ೧-೧೨-೦.

ಬೆಳಗಾವಿಯೊಳಗೆ ದೇವೇಂದ್ರ ಫಜೆಸ್ವಾ ಜೌಗುಲೆಯವರು ತಮ್ಮ ೨) ಮಹಾವೀರ
ಮುದ್ರಣಾಲಯದಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಕಟಿಸಿದರು

ಪೀಠಿಕೆ

“ ಸವ್ಯಕ್ತ-ಕೌಮುಡಿ ” ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಮೂಲಗ್ರಂಥವು ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದು ಅದು ಈಗ ಎಷ್ಟೋ ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಮರಾಠಿ, ಹಿಂದೀಭಾಷೆಯ ಟೀಕೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ. ಈ ಮೂಲ ಗ್ರಂಥಾಧಾರದಿಂದಲೇ ‘ ಮಂಗರಸ ’ ನೆಂಬ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕವಿಯು (ಶಕವರ್ಷ ೧೪೩೨) ಇಸವಿ ಸನ್ಮ ೧೫೦೯ ರಲ್ಲಿ ಕರ್ಣಾಟಕ ಬಂಧು-ಭಗಿನಿಯರ ಹಿತಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಕನ್ನಡ ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಸುಭಗವಾದ ವಾರ್ಧಿಕಪಟ್ಟದಿರೂಪದಿಂದ ಮೃದುತರವಾಗಿ ರಚಿಸಿರುವನು. ಜೈನಬಂಧುಗಳ ಅಜ್ಞಾನ-ಅನಾದರಗಳ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಈ ಅಮೋಘವಾದ ಗ್ರಂಥವು ಇಷ್ಟು ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಒಂದು ಮೂಲೆಗುಂಪಾಗಿ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡಿತ್ತು. ಶ್ರೀಜಿನೇಶನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಅದು ಈಗ ಹುಳಹುಟ್ಟಿಗಳ ದವಡಿಯೊಳಗಿಂದ ದಾಟಿ ನವತೇಜದಿಂದ ನನ್ನ ಕರ್ಣಾಟಕ ಬಂಧುಗಳ ಕೈಸೇರಲಿಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ನನಗೆ ಆತ್ಮಾನಂದವಾಗುತ್ತದೆ

ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಸಂಸಾರಬಂಧನಗಳನ್ನು ಹರಿದು, ಪರಮ ಖಗುಂತಿಪ್ರದವಾದ ವೋಕ್ಷುಸುಖವನ್ನು ವೇದಕಿಸಿಕೊಡುವ ಸವ್ಯಕ್ತ-ಗುಣಕಥನವಿರುವುದು. ಆದದರಿಂದ ಮೂಲಗ್ರಂಥಕರ್ತರು ಈ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ‘ ಸವ್ಯಕ್ತ-ಕೌಮುಡಿ ’ ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನಿಟ್ಟಿದ್ದು ಯಥಾಯೋಗ್ಯವಾಗಿದೆ. ‘ ಕೌಮುಡಿ ’ ಎಂದರೆ ಚಂದ್ರಿಕೆ ಅಥವಾ ಬೆಳದಿಂಗಳು. ಬೆಳದಿಂಗಳಲ್ಲಿ ವಿಹಾರಮಾಡುವವರಿಗೆ ಹೇಗೆ ಮನಸಿನ ತಾಪವೆಲ್ಲ ದೂರಾಗಿ, ಪರಮಶಾಂತಿಯುಂಟಾಗುವದೋ, ಹಾಗೆ ಈ ಸವ್ಯಕ್ತ-ರೂಪಿಯಾದ ಚಂದ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ವಿಹಾರ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯನ ಭವತಾಪವೆಲ್ಲ ದೂರಾಗಿ, ಆತನು ಪರಮಶಾಂತಿದಾಯಕ ವೋಕ್ಷುಸುಖಕ್ಕೆ ಭಾಜನನಾಗುವನು. ಆದದರಿಂದ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನೊಳಗಿನ ನನ್ನ ಎಲ್ಲ ಧರ್ಮದ ಬಂಧು-ಭಗಿನಿಯರು ಒಮ್ಮೆಯಾದರೂ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಸಿದ್ಧಬೇಕೆಂದು ಅವರಿಗೆ ನಾನು ವಿನಂತಿಸುತ್ತೇನೆ

ಈ ಗ್ರಂಥದ ಎರಡು ಮೂರು ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಸರಿಹಚ್ಚಿ ನೋಡಿ ಬಹು ಶ್ರಮದಿಂದ ಒಂದು ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಮಾಡಿ, ಅದನ್ನು ಪರಿಶೋಧಿಸಿ ಶುದ್ಧರೀತಿಯಿಂದ ಪ್ರಕಟಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂಬ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ನನ್ನೆಡೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟ ತುಳುನಾಡಿನ ನೆಲ್ಲಿಕಾರಗ್ರಾಮದ (ಶ್ರೀಅನಂತಕೀರ್ತಿ ಗ್ರಂಥಭಂಡಾರ ’ ದ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗಳಾದ ಮು. ಗಾ. ರಾ. ಎನ್. ಎಸ್. ಜೈನಿ ಎಂಬ ಶ್ರಾವಣೋತ್ತಮರು ಇದರ ಪ್ರಕಾಶನಕ್ಕೆ ಮೂಲಕಾರಣರಾದದರಿಂದ ಅವರನ್ನು ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ನಾನು ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಕರ್ಣಾಟಕ ಸರಸ್ವತಿಯ ಸೇವೆಯನ್ನು ಹಗಲಿರುಳು ಮನಮುಟ್ಟಿ ಮಾಡುತ್ತ ಆಕೆಯ ಕೃಪಾಬಲದಿಂದ ಕರ್ಣಾಟಕ ಭಾಷಾಪಂಡಿತರೆಂದು ಬ್ರಹ್ಮತೀವಡೆದ, ರಾಜಮಹೇಂದ್ರಿ ಪ್ರೇನಿಂಗ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಯಿ ಸ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲರಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿ, ಈಗ ಪೇಲೂರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಸ್ಕೂಲ್ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರರಾಗಿರುವ ಮು. ರಾ. ರಾ. ಆರ್. ತಾತಾಚಾರ್ಯ M. A., L. T., I. E. S. ಇವರು ನನ್ನ ಬಿನ್ನಹವನ್ನು ಮನ್ನಿಸಿ, ಮಾತೃಭಾಷಾಭಿಮಾನದಿಂದಲೂ ಜೈನಗ್ರಂಥಪ್ರೇಮದಿಂದಲೂ ಬಹು ಶ್ರಮಬಟ್ಟು ಇದರ ಕಸ್ತಪ್ರತಿಯನ್ನೂ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನೂ ಪರಿಶೋಧಿಸಿಕೊಟ್ಟು, ಗ್ರಂಥಾರಂಭದಲ್ಲಿ

ಮುನ್ನುಡಿ—ಕವಿವೃತ್ತಾಂತ-ಕವಿತಾವಿಷಯ-ಕಥಾಸಾರ—ಯನ್ನೂ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಿಣ ಪದಗಳ ಕೋಶ ವನ್ನೂ ಜೋಡಿಸಿಕೊಟ್ಟು ವಾಚಕರಿಗೆ ಭಾಷಾಪರಿಚಯಕ್ಕೆ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿರುವರಾದ್ದರಿಂದ ಈ ಮಹನೀಯರ ಉಪಕಾರವು ಸಂಸ್ಕರಣೀಯವಾಗಿರುವದು. ಶ್ರೀಮಹಾವೀರ ಮುದ್ರಣಾಲಯದ ಒಡೆಯರು ಈವರೆಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಧರ್ಮಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಮುದ್ರಣಾಲಯದಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚುಹಾಕಿ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ತಂದಂತೆ, ಈ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೂ ಹೇರಳ ಹಣವನ್ನು ವೆಚ್ಚಮಾಡಿ ಇದನ್ನು ಪ್ರಕಟಗೊಳಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಇವರನ್ನೂ ತುಂಬಾ ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಈವರೆಗೆ ಮಹಾವೀರ ಅಚ್ಚುಶಾಲೆಯಿಂದ ಪ್ರಕಟವಾದ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಇದೇ ಮೊದಲನೆಯ ಕಾವ್ಯಗ್ರಂಥವಾಗಿದೆ. ಅದರಿಂದ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ' ಕರ್ಣಾಟಕ ಜೈನಕಾವ್ಯಮಾಲೆ ' ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಜೈನ ಕಾವ್ಯಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಅಚ್ಚುಹಾಕುತ್ತಹೋಗಬೇಕೆಂಬ ಉತ್ಸುಕೇಚ್ಚೆಯು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದದರಿಂದ ಈ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ಆ ಹೆಸರನ್ನಿಟ್ಟು ಇದನ್ನು ಅದರ ಮೊದಲನೆಯ ಪುಸ್ತಕವಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ತಮ್ಮ ಧರ್ಮೋದ್ಧಾರಕ್ಕೇಂದೂ ತಮ್ಮ ಮುಂದಣ ಪೀಳಿಗೆಯ ಆತ್ಮೋದ್ಧಾರಕ್ಕೇಂದೂ ತಮ್ಮ ಮಾತೃ ಭಾಷೋದ್ಧಾರಕ್ಕೇಂದೂ ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಜರು ರಚಿಸಿದ ಅನೇಕಾನೇಕ ಗ್ರಂಥಗಳು ಅಂಧಕಾರದಲ್ಲಿಯೇ ಹೊರಳಾಡುತ್ತಿರುವದರಿಂದ, ಅವು ಪ್ರಕಾಶಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕೆಂಬ ಹಂಬಲವುಳ್ಳ ನನ್ನ ಕರ್ಣಾಟಕದಬಂಧು-ಭಗಿನಿಯರು ಈ ಪ್ರಥಮ ಪುಸ್ತಕಕ್ಕೆ ಉದಾರಾಶ್ರಯವನ್ನು ಕೊಡುವರೆಂದು ತುಂಬಾ ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

ಬೆಳಗಾವಿ. } ತಮ್ಮ ಧರ್ಮಬಂಧು,
ಮಾಘ ಶು. ೧-೧೮೪೪. } ಕೆ. ದ. ಚೌಗುಲೆ.

ವಿಷಯಾನುಕ್ರಮಣಿಕೆ.

೧ ಮುನ್ನುಡಿ—ಕವಿ ಮಂಗರಸನ ವೃತ್ತಾಂತ, ಗ್ರಂಥವಿಮರ್ಶೆ. ೧

೨ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವ-ಕೌಮುದಿ—ಕಥಾಸಾರ.

ನೊದಲನೆಯ ಸಂಧಿ—ಸುಬುದ್ಧಿಯ ನೀತಿವಚನ.	...	...	೧
ಎರಡನೆಯ ಸಂಧಿ—ಯಮದಂಡನ ಕಥೆ.	...	...	೧೧
ಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ—ಚಂದ್ರಿಕಾವಿಹರಣ.	...	...	೩೧
ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ—ರೂಪ್ಯಖುರನ ಕಥೆ.	...	...	೪೦
ಐದನೆಯ ಸಂಧಿ—ಜಿನದತ್ತಿಯ ಕಥೆ.	...	...	೫೩
ಆರನೆಯ ಸಂಧಿ—ಸೋಮೆಯ ಕಥೆ.	...	...	೬೬
ಏಳನೆಯ ಸಂಧಿ—ಸೋಮಶರ್ಮನ ಕಥೆ.	...	...	೭೮
ಎಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ—ಮುಂಡಿಕೆಯ ಕಥೆ.	...	...	೯೧
ಒಂಭತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ—ಪದ್ಮಶ್ರೀಯ ಕಥೆ.	...	...	೧೦೫
ಹತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ—ಉಮಯನ ಕಥೆ.	...	...	೧೧೬
ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಸಂಧಿ—ವಿದ್ಯುಲ್ಲತೆಯ ಕಥೆ.	...	...	೧೨೮
ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಸಂಧಿ—ಉದಿತೋದಯನ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವದೇಳಿಗೆ.	...	...	೧೪೪

೩ ಟಿಪ್ಪಣಿ.

ಮುನ್ನುಡಿ.

1 ಮಂಗರಸ.

ಈ ಹೆಸರ ಕವಿಗಳು ಮೂವರಿದ್ದಂತೆ ತಿಳಿದುಬಂದಿದೆ.

ನೊದಲನೆಯ ಮಂಗರಸನು—ಹೊಯ್ಸಳದೇಶದ ದೇವಳಿಗೆಯನಾಡಿನ ಮೂಗುಳಿಯುಪುರದ ಅಧಿಪ. ಈತನ ಗುರು ಪೂಜ್ಯವಾದ. ಹೆಂಡತಿ ಕಾಮಲತೆ; ಮೂವರು ಪುತ್ರರು. ವಿಜಯನಗರದ ಹರಿಹರರಾಯನ ಕಾಲದವನು; ಸು. ೧೩೬೦ರಲ್ಲಿರಬೇಕು. ಈತನ ಬಿರುದುಗಳು:—ಸುಲಲಿತ ಕವಿ ಪಿಕವಸಂತ, ವಿಭುವಂಶಲಲಾಮ, ಕವಿಜನೈಕ ಮಿತ್ರ ಅಗಣಿತಗುಣನಿಳಯ, ಅಖಿಳವಿದ್ಯಾಜಲನಿಧಿ, ಪಂಚಗುರುಪದಾಂಬುಜಭೃಂಗ-ವೊದಲಾದವು. ಈತನು ಖಗೇಂದ್ರಮಣಿದರ್ಪಣವೆಂಬ ವಿಷವೈದ್ಯಗ್ರಂಥವನ್ನು ಕಂದ ವೃತ್ತಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದಾನೆ. ಇವನು ಜೈನಕವಿ.

ಎರಡನೆಯ ಮಂಗರಸನು—ಈತನು ಕಮ್ಮೆಕುಲದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ. ವಿಶ್ವಾ ಮಿತ್ರಗೋತ್ರ. ತಂದೆ ರೆಮ್ಮಾರ್ಯರಾಮರಾಯ. ೧೩೯೮ ರಲ್ಲಿ ಮಂಗರಾಜನಿಘಂಟು ವನ್ನು ಬರೆದನು.

ಮೂರನೆಯ ಮಂಗರಸನು—ಇವನು ಜೈನಕವಿ. ದ್ವಾರಾವತಿಯ ಪುರಾ ಧೀಶ್ವರ ಲಕ್ಷ್ಮೀರಮಣಾಸ್ವಯ ಚೆಂಗಾಳ್ವಮಹೀ | ನಾರೀಧವ ನಿಜಸಚಿವ ರುಚಿರ ಕುಲ ದುಗ್ಧಾಂಭೋನಿಧಿಗೆ || ತಾರಾತರುಣೀವಲ್ಲಭ ಚಿನಪದ | ವಾರಿಜಮಧುಕರ ಯಾಚಕ ಜನಚಿಂ | ತಾರತ್ನಂ ಚಿತ್ರಕಲಾಸದನಂ ಸುದತೀಜನಮದನಂ || J. I. 12.

ವಿಲುಳಿತ ವಿಶ್ವಂಭರೆಯೆಂಬಲೆಯ ಲಲಿತಶ್ರೀಮುಖಮೆಂಬಂದದಿ ಕಣ್ಣೊಳಿಸುವ ಹೊಯ್ಸಳದೇಶದ ಮಧ್ಯದ ಹೊಸವೃತ್ತಿಯನಾಡಾ | ಅಲಘುಪ್ರಿಯದಿಂ ಪಾಲಿಸನುಜ್ವಲ ತೇಜಂ ಧಾತುಪುರಾಧೀಶಂ ಲಲನಾಮಾಧವಸುತ ಸದೃಶಂ ಮಾಧವಸುತ ವಿಜ ಯೇಂದ್ರಂ (I. 13).

ಪ್ರಭುಕುಲದೀಪಂ ಪ್ರಮದಾಜನ ಚಿತ್ತಭವಂ ಪ್ರಜ್ವಲತೇಜೋವೇತಂ ಶುಭತರ ಕೀರ್ತಿಯುತಂ ಸುರಭೂಜೋಪಮ ವಿತರಣಶೀಲಂ | ತ್ರಿಭುವನಪತಿ ಜಿನಭಕ್ತಂ ವಾಸ ವವಿಭವಂ ವಿನಯಾಂಬುಧಿಚಂದ್ರಂ ರಣಕಭಿನವವಿಜಯಂ ವಿಜಯಾಂಗನೆಗಧಿರಾಜಂ ವಿಜಯೇಂದ್ರಂ || (I. 14). ಆತನ ಸುತ ಮಂಗರಸನೆನಾಂ ಸತ್ತೀತಿಯಿನೀ ಜಯ ಸ್ಯಪಚಿರಿತ್ರಮನೋತುಸಿದ್ಧಂ ... (I. 15.)

ಮೇಲೆ ಬರೆದಿರುವ ಪದ್ಯಗಳಿಂದ ಈತನು ಚೆಂಗಾಳ್ವರಾಜರ ಮಂತ್ರಿಗಳ ವಂತ ದಲ್ಲಿ ಜನಿಯಿಸಿದವನು. ಈತನ ಪಿತಾಮಹನು ಮಾಧವರಾಯ; ತಂದೆ ವಿಜಯರಾಯ. ಇವರು ಹೊಯ್ಸಳದೇಶದ ಹೊಸವೃತ್ತಿಯನಾಡಿನ (ಕಲ್ಲಹಳ್ಳಿ) ಧಾತುಪುರದರಸರು. ಈತನ ತಾಯಿ ದೇವಿಲಿ. ಗುರು ಚಿತ್ತಪ್ರಭೇಂದ್ರ.

ಈತನು ಬರೆದ ಗ್ರಂಥಗಳು:—೧ ಜಯನ್ಯಪಕಾವ್ಯ (ಪರಿವರ್ಧನಿಷಟ್ಟದಿ).

೨ ಸವ್ಯಕ್ತಕೌಮುದಿ (ವಾರ್ಧಿಕಷಟ್ಟದಿ)

೩ ಶ್ರೀಪಾಲಚರಿತೆ

೪ ಪ್ರಭಂಜನಚರಿತೆ

೫ ಸೂಪಶಾಸ್ತ್ರ

೬ ನೇಮಿಜಿನೇಶಸಂಗತಿ

} ಸಾಂಗತ್ಯ.

ಕಾಲ.—ಸವ್ಯಕ್ತಕೌಮುದಿಯನ್ನು ಸಾಸಿರದ ಮೇಲೆ ನಾನೂರ ಮುಪ್ಪತ್ತೊಂದು ಭಾಸುರಂಬಡೆದ ಶಕವರ್ಷದೇವಾಶ್ವಯುಜ ಮಾಸದಾ ಶುಕ್ಲಪಕ್ಷದ ಪಾಡ್ಯಮುಂ ಮಂದವಾರದೊಳಗೀ ಕೃತಿಯನು ಸವಾಪ್ತಂಗೆಯ್ದೆನೆಂದು ಹೇಳಿರುವನು. ೧೫೦೯. ಹೂಣಶಕ.

ತನ್ನ ಕವಿತೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಜಯನ್ಯಪಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ:—

ತಕ್ಕರಗೋಪ್ತಿ ತನೂದರಿಯರ ಪೊಸ | ತಕ್ಕ ತೊಡಂಬೆಯಲರ್ ಪೊಸಜೀನೆಯ್ |
ಸಕ್ಕರೆ ತೀವಿದ ತನಿವಾಲೂದುವ ತೆಂಕಣ ತೆಳ್ಳೆಲರು ||

ಮಕ್ಕಳ ಮುದ್ದುವೆರೆದ ನುಡಿ ಮದುರಿತು | ಚೊಕ್ಕಳಿಕೆಯ ನವಚಂದ್ರಿಕೆಯೆನೆ ಹೃದ |
ಯಕ್ಕ ವಿಲಾಸಮನೀವುದು ಸತ್ಯಭುರಾಜನ ಸವಿವಾತು || (I. 24)

ಮನಮೊಲ್ಲೊಡುವೆನೆಂಬರ ಬಾಯ್ದೆರೆ | ಗಿನಿಯುಳ್ಳುಂಜಿದ ನವರಸದಂಬುಲ |

ಮೆನೆ ಅಾಲಿಸಿ ಕೇಲ್ವರ ಕಿವಿಗೋಪವಳಾಡಿದ ಲಲ್ಲೆಯೆನೆ ||

ಅನುರಾಗದಿ ಲಿಖಿಸುವಿನೆಂಬರ ಕೆ | ಯ್ನಿನಿಮಿಷನೇತ್ರಿಯ ಘನಕುಚಯುಗದೊ |

ತ್ತೆನಲಾದುದು ಸತ್ಯಭುರಾಜನ ಸತ್ಯವಿತೆಯ ಸವಿವಾತು || (I. 25)

ವಾಚಕ ವಾಚ್ಯ ವ್ಯಂಗ್ಯ ವ್ಯಂಜನ | ಸೂಚಿತ ಲಕ್ಷಣ ಲಕ್ಷ್ಯವಿವೇಕರ |

ಸೂಚಿತಭಾವಾಲಂಕೃತಿ ರೀತಿತ್ರಯಭೇದಕ ಭೇದ್ಯ ||

ಆಚರಿತೋಭಯ ಸಂಧಿಸವಾಸ ವಿ | ವೇಚನೆಗಳ ಭೇದಮನಿನಿಸರಿಯದೆ |

ವಾಚಾಲತೆಯಿಂದುಸಿರಿದ ದುಷ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿದು ಭಾವಿಪೊಡೆ || (I. 26)

ಸವ್ಯಕ್ತಕೌಮುದಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಇದೇ ಅಭಿಪ್ರಾಯದ ಪದ್ಯಗಳಿವೆ:—

ತೆಂಬೆಲರ ಸೋಂಕು ತಕ್ಕರ ಮಾತು ತರುಣಿಯ |

ರಂಜಿರವೊಂದುರುಚಿ ವೂವಿನ ತೊ |

ಡಂಬೆ ಪೀಯೂಷಪಿಂಡಂ ಜೀನಸೋನೆ ಪೊಸನುಗ್ಗಿ ರಂಜನೆಯ ಹಡೆದಾ ||

ಕೆಂಬರಲ ತೊಡವು ಚಂದನದಣ್ಣು ಸಿರಿಪಚ್ಚೆ |

ಯೆಂಬಂಬುಜಾಕಾರವೆಳೆಯ ಕೋಗಿಲೆಯ ನವಸಂಚ |

ಮಂಜೊರೆದ ನುಣ್ಣು ರಂ ಪ್ರಭುರಾಜ ಮಂಗರಸನೊರೆದ ಕೌಮುದಿಯ ಮಾತು ||(I.10)

ರಸದಾಳಿಯಂತೆ ರಮಣಿಯರ ಚೆಂದುಟಿಯಂತೆ |

ಪೊಸಜೀನಕೊಡದಂತೆ ಪೊಣ್ಣುವೆಳಜವ್ವನೆಯ |

ರೋಸೆದೀವ ತಾಂಬೂಲದಂತೆ ಕಾದಿಳಿಸಿಯಾರಿದ ಬಟ್ಟವಾಲಿನಂತೆ ||

ಅಸಿಯಳೊಡನಾಟದಂತರಮಾವಿನ ತನಿವಣ್ಣ |

ರಸದಂತೆಯುಮೃತದಂತತಿರುಚಿಯ ಪಡೆದುದತಿ |

ರಸಿಕನತನಿವುಣ ಮಂಗರಸನೊಪ್ಪುವ ವಾಕ್ಯಗುಂಫನಂ ಭಾವಿಸಿದೊಡೆ || (I. 11)

ತನ್ನ ಕಾಲದ ಕವಿತೆಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಜಯನೃಪಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿರುವನು:—

ಬಲ್ಲವರಾದೊಡಮೇನೊ ಕೆಲರ್ ತಾ | ಮಲ್ಲದೆ ತಮ್ಮೊಳ್ಳಾ ಮಾತಲ್ಲದೆ |

ಸಲ್ಲದು ಸರ್ವಗ್ಗನುತಂ ಮತ್ತಿನ ಮಾನ್ಯರೊರೆದ ಕೃತಿಯಾ ||

ಸಲ್ಲಲಿತಮನೇನೆನ್ನದೆ ತಮ್ಮಯ | ಬಲ್ಲತನವನೇ ಮೆರೆವಣ್ಣಂಗಳ |

ಬಲ್ಲತನದ ಬಾಯೊಳು ಬಳಹರಿ | ಬಲ್ಮನಿಸುದಳೆದು ಹೊಗಲಿ || (I. 17)

ಸುರಭಿವಿಲೇಪನ ಸುರುಚಿರತಾ | ಭರಣಮನತಿಗಳೆಯಿಸಿ ತಲೆಯೋಡಲು |

ಗರುಳ ತೊವಲ್ಲೊವೆಗಳೇಶನ ಸಾಮೊಪ್ಯಂ ಬಡೆವಂತೆ ||

ಸರಸಕಲಾಕೋವಿದ ಸಜ್ಜನರಂ | ಪೊರೆಯೊಳ್ ನಿಲಲೀಯದೆ ಪಿರಿದುಂ ತಾ ||

ಮರಸುಗಳಂ ಒಡಡಿಹ ದುರ್ಜನಸಂತತಿಗಾ ನಂಜುವೆನು || (I. 19)

ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಾಕ. ಸಂಸ್ಕೃತ ಕನ್ನಡವೆರಡನ್ನೂ ಒಡವೆರಸಿ ಅತಿ ಕಠಿಣವಾಕಮಲ್ಲದೆ ಮೃದುಪಾಕಮಸ್ಪಂತೆ ವಿರಚಿಸಿದೆಂ (ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವ (XII. 45) ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ.

ಇದೇ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವಾಲೊಳಗಯಿದಾರೆಯಸಕ್ಕರೆಯಂ, ಓತೊಡವೆರಸುವ ತೆರದಿಂ ನವರಸರೀತಿವಡೆದ ಸಕ್ಕದದೊಳು ಕನ್ನಡವಾತಂ ಸಮರಿಬೆರಸಿ ಜಯನೃಪಚಾರಿತ್ರವನೋತುಸಿದೆಂ (I. 23) ಎಂದು ಹೇಳಿರುವನು.

ಮಂಗರಸನ ಬಿರುದುಗಳು:—ಪ್ರಭುರಾಜ, ಪ್ರಭುಕುಲರತ್ನದೀಪ. (ಇವು ಜಯನೃಪಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುತ್ತವೆ.)

2 ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಕೌಮುದಿ.

ಇದರ ಕಥೆಯನ್ನು ವೀರವರ್ಧಮಾನಸ್ವಾಮಿಯ ಸಮವಸರಣದಲ್ಲಿ ಗೌತಮಗಣಧರರು ಶ್ರೇಣಿಕಮಹಾರಾಯನಿಗೆ ವಿವರಿಸಿದರು. ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿದ್ದ ಈ ಕಥೆಯನ್ನು ಕನ್ನಡಿಸಿದೆನೆಂದು ಕವಿ ಹೇಳಿರುವನು. ಕಥೆಯ ಮುಖ್ಯಾಂಶವು—ಕಾರ್ತಿಕ ಮಾಸದ ಕೌಮುದೀ ಮಹೋತ್ಸವಕ್ಕೆ ನಂದನವನಕ್ಕೆ ಮಧುರಾವುರಿಯ ರಾಯ ಉದಿತೋದಯನ ಹೆಂಡತಿ ಉದಿತಾಮಹಾದೇವಿಯೇ ಮೊದಲಾದ ಪುರಸ್ತ್ರೀಯರೆಲ್ಲರೂ ಹೋಗಿರಲು, ವಿರಹವೇದನೆಯಿಂದ ಬೇಸರವನ್ನು ಕಳೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಆ ರಾಯನ ಮಂತ್ರಿಯಾದ ಸುಬುದ್ಧಿಯೊಡನೆ ಊರೊಳಗೆ ಚಂದ್ರಿಕಾವಿಹರಣಾರ್ಥವಾಗಿ ಹೊರಟು, ಆರ್ಹದ್ವಾಸನೆಂಬ ವೈಶ್ಯತೀಲಕನೂ ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯರೂ ಸಂದೀಪ್ತರದ ನೋಂಪಿಯಿಂದ ಜಾಗರ

ವಿದ್ವಾಂಸ ತಮತಮಗೆ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವವೊದಗಿದ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿರಲು ಕೇಳಿ, ಬೆಳಗಾಗುವ ವರೆಗೂ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವವು ಅಂಕುರಿಸಿ, ವೈರಾಗ್ಯಪರನಾಗಿ, ಮಗನಿಗೆ ರಾಜ್ಯವನ್ನಿಷ್ಟಿಸಿ, ದೀಕ್ಷೆಗೊಂಡು ಆಯುರಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಚ್ಯುತಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ಅಚ್ಯುತೇಂದ್ರನಾದನು. ಮೊದಲ ನೆಯ ಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ— ಪಂಚಗುರುಸ್ತವವಾದ ಬಳಿಕ, ಶಾರದಾಸ್ತುತಿ, ಆಚಾರ್ಯರುಗಳು, ಸ್ವಕವಿತ್ತದ ವಿಷಯ, ಕಥಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಸಮವಸರಣವಾರ್ತಾನಿವೇದಕ, ಗಣಧರರನ್ನು ಶ್ರೀಣಿಕನು ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವವುಂಟಾಗುವಂತೆ ಕಥೆಯೊಂದನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲು ಅವರು ಹೇಳತೊಡಗಿದರು.

ಭರತಾರ್ಯಾಖಂಡದಲ್ಲಿ ವೌರಜನಪದವೆಂಬ ದೇಶದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಧುರೆ ಯೆಂಬುದು ಪಟ್ಟಣ. ಅದಕ್ಕೆ ಅರಸನು ಉದಿತೋದಯ ಮಹಾರಾಯ; ರಾಣಿ ಉದಿತಾ ಮಹಾದೇವಿ. ಮಂತ್ರಿ ಸುಬುದ್ಧಿ. ರಾಯನು ಕಾರ್ತಿಕ ಮಾಸದ ಪರ್ವದಲ್ಲಿ ನಂದನ ವನಕ್ಕೆ ಸ್ತ್ರೀಯರೆಲ್ಲರೂ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಹೊರಡಿಸಿದುದಲ್ಲದೆ, ಗಂಡಸರಾರೂ ಹೋಗ ಕೂಡದೆಂದು ಕಟ್ಟುಜ್ಜಿ ಮಾಡಿದ್ದನು. ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಹೋದರು. ಅರಸನು ಪತ್ನಿಯವಿಯೋಗದಿಂದ ತಾನು ಅರಸೆಂಬ ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ಅಭಿಲಾಷೆ ಯಿದ್ದರೂ, ಹಿತವಚನದಿಂದ ಅವನನ್ನು ಮಂತ್ರಿ ಒಡಂಬಡಿಸಿ ಬೇಸರವನ್ನು ಕಳೆಯ ಲಿಕ್ಕೆ ಚಂದ್ರಿಕಾವಿಹರಣ ಮಾಡಿದರೆ ಏನಾದರೂ ಅಶ್ಚರ್ಯವಾದುದುಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಲು, ಅದಕ್ಕೂ ಸಮ್ಮಾನಿಸದುದರಿಂದ ಮಂತ್ರಿ— ಬಹುಜನವಿರೋಧದಿಂದ ಸಕಲೈಶ್ವರ್ಯವನ್ನೂ ನೀಗಾಡಿಕೊಂಡ ರಾಯನೊಬ್ಬನ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.

ಎರಡನೆಯ ಸಂಧಿ:— ಕುರುಚಾಂಗಣವೆಂಬ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಸ್ತಿನಾಗಪುರ ವುಂಟು. ಅಲ್ಲಿ ಅರಸ ಸುಯೋಧನ. ರಾಣಿ ಕಮಲೆ; ಕುಮಾರ ಗುಣಪಾಲ; ಮಂತ್ರಿ ಪುರುಷೋತ್ತಮ, ಪುರೋಹಿತ ಕಪಿಲ, ತಳಾರ ಯಮದಂಡ. ಇವರೊಡನೆ ರಾಜ್ಯ ವಾಳುತ್ತಿರಲು ಒಂದುದಿನದೊಡ್ಡೋಲಗಳಿಗೆ ಗಡಿಯನಾಯಕರು ಬಂದು ಪರರಾಜರಿಂದ ತಮಗೆ ಬಾಧೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವುದೆಂದು ಬಿನ್ನಯಿಸಲು, ಅವರ ಪುಂಡನ್ನು ಆಡಗಿಸಿ ಬರುವೆನು. ಅಂದಿನವರೆಗೂ ನೀನು ರಾಜ್ಯವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರು ಎಂದು ಯಮದಂಡನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಹೋದನು. ಹೋಗಿ ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಜಯಿಸಿ, ಗಡಿಗಳನ್ನು ಭದ್ರಪಡಿಸಿ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಂದು ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ನಾನು ಇಲ್ಲದಿದ್ದೆಂದು ನೀವು ಸುಖವಾಗಿದ್ದಿರಾ ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕವರು ಸ್ವಾಮಿ-ನೀವೇ ಸುಳ್ಳು ತಾನೇ ಅರಸು ಎಂಬಂತೆ ಬಹು ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ಯಮದಂಡನು ಕಾಪಾಡಿದನು ಎಂದು ಹೇಳಲು, ಅರಸನು ಮತರವನ್ನು ಹೊಂದಿ, ಮಂತ್ರಿಪುರೋಹಿತರನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ ಆಲೋಚನೆಮಾಡಿದನು. ಆವುದಾದರೂ ಒಂದು ನೆವದಿಂದ ತಳಾರನಿಗೆ ತಿಕ್ಷೆವಿಧಿಸುವುದೇ ಸರಿಯೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿ, ರಾತ್ರಿ ಯಾರೂ ಅರಿಯದಂತೆ ಈ ಮೂವರೂ ಭಂಡಾರಕ್ಕೆ ಕನ್ನವನ್ನು ಹಾಕಿ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕದ್ದು ಬೇರೊಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಬೈಚಿಟ್ಟರು. ಮರುದಿನ ಸಭಾಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಯಮದಂಡನನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ ರಾತ್ರಿ ಯಾರೋ ಭಂಡಾರಕ್ಕೆ ಕಳ್ಳರು ಹೊಕ್ಕು ವಸ್ತು

ಗಳನ್ನು ಕದ್ದುಕೊಂಡುಹೋದರು. ಅವರನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಡದಿದ್ದರೆ ನಿನಗೆ ಕಠಿಣ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗುವುದು ಎಂದನು. ಆಗಲಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಯಮದಂಡನು ಕನ್ನವನ್ನು ಕೊರೆದ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ತಾನೊಬ್ಬನೇ ಹೋಗಿ ನೋಡಲು ಅರಸನ ರತ್ನದ ಪಾದುಗೆ, ಮಂತ್ರಿಯ ಮುದ್ರೆಯ ಉಂಗುರ, ಪುರೋಹಿತನ ಚಿನ್ನದ ಜನಿವಾರ ಈ ಮೂರೂ ಕನ್ನದ ಬಾಯಲ್ಲಿಯೇ ಕಾಣಲು ಅವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಭದ್ರವಾಗಿ ಇರಿಸಿ, ಇವರು ನಿರಪರಾಧಿಯಾದ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ತಪ್ಪನ್ನು ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಹೊರಿಸಿ ದಂಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ ಮಾಟವೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಂಡನು. ಊರೊಳಗೆ ಈ ಕಳವಾದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಜನರು ಗಣಬಡಿಸಿ ಅರಸನ ಬಳಿಗೆ ಬರಲು, ಅವನು ಅವರೊಡನೆ ಆ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿದನು. ಪ್ರಜಿಗಳದನ್ನು ಕೇಳಿ ಅರಮನೆಯ ಕಾವಲನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡದ ಯಮದಂಡ ತಳಾರನೇ ದ್ರೋಹಿ ಅವನಿಗೆ ಎಂಟುದಿನದ ಅವಧಿಯನ್ನು ಕೊಡಿದಿರಿ. ಅಷ್ಟ್ವರೊಳಗೆ ಕಳ್ಳರನ್ನು ಹಿಡಿತರದೆ ಹೋದರೆ ಅವನಿಗೆ ನಾವೇ ಶಿಕ್ಷೆಕೊಡಿಸುವೆವು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಯಮದಂಡನು ಚಿಂತಿಸುತ್ತ ಅವರೊಡನೆ ಅರಮನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮನೆಗೆ ಬಂದನು. ಮರುದಿನ ಸಭೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಅರಸನು ಕಳ್ಳರನ್ನು ಹಿಡಿತದೆಯಾ ಎಂದು ಕೇಳಲು, ನಾನು ಬರುತ್ತಿರುವೆಂದು ಈ ಊರ ಜನರು ನೆರೆದು ಬಂದು ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿರಲು ಅದನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದನಾದ ಕಾರಣ ಕಳ್ಳರನ್ನು ತರಲಿಕ್ಕೆ ಮರೆತೆನೆಂದು ಹೇಳಿದನು. ಆ ಕಥೆಯಾವುದೆಂದು ಅರಸನು ಕೇಳಿದುದಕ್ಕೆ

(೧) ತಳಾರನು ಹೇಳಿದ ಕಥೆ:—ಒಂದಾನೊಂದು ಕೊಳದ ದಡದಲ್ಲಿ ಮರದ ಮೇಲೆ, ಆರಿಗೂ ಹತ್ತಲಿಕ್ಕಾಗದಷ್ಟು ಎತ್ತರದಲ್ಲಿ ಗೂಡು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಒಂದು ಮುದಿಯಂಚೆ ಮರಿಗಳೊಡನೆ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಕಂಡ ಒಬ್ಬ ಬೇಡನು ಆ ಮರದ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಳ್ಳಿಯ ಬೀಜಗಳನ್ನು ತಂದು ಬಿತ್ತಿ ಸಲಹುತ್ತಿರಲು, ಅದು ಹಬ್ಬುವದನ್ನು ಕಂಡು ಇದರಿಂದ ನಮಗೆ ಕೇಡು ತಪ್ಪದೆಂದು ಮರಿಗಳಿಗೆ ಮುದಿಯಂಚೆ ಹೇಳಿತು. ಮರಿಗಳು ಇದು ಬೆಳೆವುದೆಂದು, ತುದಿಗೆ ಬರುವುದೆಂದು, ಇದನ್ನು ಹಿಡಿದು ಮರವನ್ನು ಹತ್ತಿ ಬೇಡನು ನಮ್ಮ ಗೂಡಿಗೆ ಬರುವುದೆಂದು, ಇದೇತರವಾತು—ನಿನಗೆ ಮುದಿತನದ ಅರುಳುಮರುಳು ಇನ್ನೂ ಬದುಕಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ ಹೋಗೆಂದು ತುಚ್ಛವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಡಿದುವು. ಕೆಲವು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಆ ಬಳ್ಳಿ ಹಬ್ಬಿ ಮರದ ತುತ್ತತುದಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿತು. ಬೇಡನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಬೆಳಿಗೆ ಬಂದು ಹಕ್ಕಿಗಳು ಮೇವಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಆ ಬಳ್ಳಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಮರದ ತುದಿಗೇರಿ ಬಲೆಯನ್ನು ಬೀಸಿ ಇಳಿದನು. ಮೇವಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಂದ ಹಂಸಗಳೆಲ್ಲವೂ ಆ ಬಲೆಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಬಿದ್ದುವು. ಅಷ್ಟ್ವರೊಳಗೆ ಮುದಿಹಂಸನು ಬಂದು, ಮತ್ತೊಂದು ಮರದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಮರಿಗಳಿಗೆ ಬಂದ ಅಪಾಯವನ್ನು ಕಂಡು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರಲು, ಮರಿಗಳು ನಮ್ಮಿಂದಾದ ತಪ್ಪನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ ಬದುಕುವ ಉಪಾಯವನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ದೈನ್ಯದಿಂದ ಕೇಳಿಕೊಂಡುವು. ಅದಕ್ಕೆ ಮುದಿಹಂಸನು ನೀವು ಸತ್ತಂತೆ ಬಲೆಯೊಳಗಡಗಿಬಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಬೇಡರವನು ಬಲೆಯನೆತ್ತಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕಂಡಕಡೆಗೆ ಬಿಸಾಡುವನು. ಆಗ ನೀವು ಹಾರಿಹೋಗಿ ಬದುಕಬಹುದು. ಇಲ್ಲ

ದಿದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕುತ್ತಿಗೆಮುರಿದು ಕೊಂದುಹಾಕುವನು ಎಂದು ಹೇಳಿತು. ಮರಿಗಳು ಹಾಗೆಯೇ ಸತ್ತಂತೆ ಬಿದ್ದಿರಲು ಬೇಡನು ಕಂಡು ಈ ಸತ್ತುಹೋದವನ್ನು ಇನ್ನಾರಿಗೆ ಕೊಡಲಿ. ನನ್ನ ಆಶೆಯೆಲ್ಲಾ ನಿನ್ನ ಲವಾಯ್ತು ಎಂದು ಅವುಗಳನ್ನು ಕಂಡಕಡೆಗೆ ಎಸೆಯಲು, ಅವು ನೆಲಕ್ಕೆ ಬೀಳುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂದೆ ದಿಕ್ಕುದಿಕ್ಕಿಗೆ ಹಾರಿಹೋದುವು—ಈ ಕಥೆಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಕಳ್ಳರನ್ನು ತರಲಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದನು. ಮರುದಿನ ತಳಾರನು ಸಭೆಗೆ ಬಂದು ಕಳ್ಳರನ್ನು ಹಿಡಿತರದೆ ಬಂದುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದು ಕೇಳಿದ ರಾಯನಿಗೆ—ಅವನು ಬರುತ್ತಿರುವೆಂದು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಬೆನ್ನು ಮುರಿದು ಕೈಕೊರಡುಗಳು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ತೆಮಳಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಕುಂಬಾರನನ್ನು ಕಂಡು ಜನರು ಗುಂಪುಗೂಡಿ ನಿನಗೀಗತಿ ಹೇಗೆ ಬಂದಿತೆಂದು ಕೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವನು—ಬಹುಕಾಲದಿಂದ ನಾನು ಮಡಕೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಬೇಕಾದಂತೆ ಕೊಟ್ಟು ಹಣವಂತನಾಗಿ ಬಾಳಿದೆನು. ಒಂದುದಿನ ಮಣ್ಣನ್ನು ಅಗೆದುತರಲಿಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಗೆಯುತ್ತಿರಲು ಹಳ್ಳ ದಲ್ಲಿದ್ದ ನನ್ನ ಬೆನ್ನ ಮೇಲೆ ದೊಡ್ಡ ಹೆಂಟಿ ಜಾರಿಬಿದ್ದು ಬೆನ್ನು ಮುರಿಯಿತು. ಅಂದಿನಿಂದ ನನಗೆ ಮಣ್ಣಿನ ಕೆಲಸವು ಹೋಗಿ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಸವಾಗಿದೆ ಎಂದನು. ಈ ಕಥೆಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ತಡವಾಯ್ತೆನ್ನಲು ನಾಳೆ ಮುಂಜಾನೆ ತಪ್ಪದೆ ಕಳ್ಳರನ್ನು ತರಬೇಕೆಂದು ತಳಾರನನ್ನು ಕಳುಹಿದನು.

ಮೂರನೆಯದಿನ ತಳವಾರನು ಕಳ್ಳರನ್ನು ಹಿಡಿತರದೆ ಇದ್ದುದಕ್ಕೆ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದನು. ಅದೇನೆಂದರೆ—ಒಂದು ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬೆಂಕಿ ತನ್ನ ಮರಿಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿರಲು ಮುಂದೆ ಕಾಡಕಿಚ್ಚು, ಹಿಂದೆ ಬೀಸಿದ ಒಲೆ, ಬಡಿಕೋಲು ಮುಂತಾದ ಸನ್ನಾಹದಿಂದ ಓಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಬೇಡರು ಹೀಗೆ ಎತ್ತ ನೋಡಿದರೂ ಸಂಕಟ, ಇದನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವವಿಲ್ಲವೆಂದು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಬೆಂಕಿಯು ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಿ ಹೋದನು.

ನಾಲ್ಕನೆಯ ದಿನ ಹೇಳಿದ ಕಥೆ:—ಪಾಂಚಾಲದೇಶದ ಶಕ್ತಿನಗರವೆಂಬ ನಗರದ ಅರಸನು ಪರಮಜೈನನಾದ ಸುಧರ್ಮನೆಂಬವನು, ರಾಣಿ ಜಿನದತ್ತಿ. ಒಮ್ಮೆ ಪರಮಂಡಲವನ್ನು ಸಾಧಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ರಾಯನು ಜಯವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಮರಳಿ ಊರಿಗೆ ಬರುವಾಗ ಕೋಟಿ ದೊಪ್ಪನೆ ಬೀಳಲು ಅಪಶಕುನವಾದುದರಿಂದ ಊರೊಳಗೆ ಹೋಗಬಾರದೆಂದು ಜನರು ಹೇಳಿದರು. ಮತ್ತೆ ಕೋಟಿಯನ್ನು ಸರಿಮಾಡಿ ಪ್ರವೇಶಮಾಡುವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಮೊದಲಿನಂತೆ ಕೋಟಿ ಬಿದ್ದಿತು. ಹೀಗೆ ಮೂರುದಿನ ಬೀಳಲು, ಜಯದೇವನೆಂಬ ಮಂತ್ರಿ ಚಾವಾಕನಾದುದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ನರಬಲಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಲ್ಲದೆ ಕೋಟಿ ನಿಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಅರಸನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಅರಸು ಒಪ್ಪದೆ ಹೋದುದರಿಂದ ನೀವಾಗಿ ಮಾಡಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ನಾವೇ ಮಾಡಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹದಿಕೆಯೆತ್ತಿ ಊರೊಳಗೆ ಸಾರಿ ಕೊನೆಗೆ ಒಬ್ಬ ಬಡಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಮಗನನ್ನು ತಂದರು. ಆ ಹುಡುಗನು ನಗುತ್ತ ಬರುವುದನ್ನು ಅರಸನು ಕಂಡಿದೇಕೆ ಇನ್ನು ತುಸು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮಾರಿಗೆ ತುತ್ತಾಗುತ್ತೀಯೆ ನಗು

ವುದೇಕೆ ಎನ್ನಲು ಆ ಹುಡುಗನು ಸ್ವಾಮಿ, ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಂದೆ, ತಾಯಿ, ಅರಸ ಈ ಮೂವರೂ ಮುಳಿದು ಕೊಲ್ಲಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಸದಿದ್ದರೆ, ದೇವರೇ ಗತಿಯೆಂದು ಹೇಳಿದನು. ಈ ಅಶ್ವರ್ಯವನ್ನು ಕಂಡು ನಗರದೇವತೆಗಳು ಹೆದರಿ ಬಂದು ಕೋಟಿಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ಹೂಮಳೆಗೆರೆದು ನಾನಾಭರಣಗಳಿಂದಲಂಕರಿಸಿ ಹೊಗಳಿ ಹೋದರು.

ಐದನೆಯ ದಿನದಲ್ಲಿ ತಳಾರನು ಹೇಳಿದ ಕಥೆ:—ಅವಂತೀ ವಿಷಯದ ಉಜ್ಜಯಿನಿಯೆಂಬ ಪುರದಲ್ಲಿ ಯಶೋಧ್ರನೆಂದು ಪ್ರಖ್ಯಾತನಾದ ವೈಶ್ಯನು ಒಂದುದಿನ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಹೊರಡುವೆನೆಂದು ಹೊರಟು ಮನೆಮೊದಲಾದುವನ್ನು ಜೋಪಾನವಾಗಿ ನೋಡಿ ಕೊಳ್ಳೆಂದು ತಾಯಿಗೆ ಹೇಳಿ ಹೋಗಿ ಊರಹೊರಗೆ ಬೀಡುಬಿಟ್ಟಿದ್ದನು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಉಂಗುರವನ್ನು ಮರೆತು ಬಂದೆನೆಂದು ರಾತ್ರಿ ಮರಳಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆಗೆಯೆಂದು ಕೂಗಿದನು ಅಷ್ಟರೊಳಗೆ ಇವನ ತಾಯಿ ಒಬ್ಬ ಜಾರನೊಡನೆ ಕ್ರೀಡಿಸುತ್ತಿದ್ದವಳು, ಅವನನ್ನು ಮರೆಗೊಳಿಸಿ ಬಂದು ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆಗೆದಳು. ಒಳಹೊಕ್ಕು ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಮರದ ಮೇಲೆ ಇರುವ ಬಲ್ಲಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಸಂದೇಹವು ನಿವೃತ್ತಿಯಾಗಿ ಜೋಪಾನಮಾಡೆಂದು ಹೇಳಿದುದಕ್ಕೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೋದನು.

ಆರನೆಯ ದಿನದ ಕಥೆ:—ಪಾಟಲೀಪುತ್ರಪುರದ ಅರಸ ಸುಭದ್ರನೆಂಬವನು ಒಂದು ದಿನ ನಂದನವನಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು, ವನಪಾಲಕನು ಕೋತಿಗಳೆಲ್ಲವೂ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ವನದೊಳಗಿರುವ ಹಣ್ಣುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿಂದು ಹಾಕಿ ತಾಳೆಯ ಮರದ ಕಳ್ಳನ್ನು ಕುಡಿದು ಸೊಕ್ಕಿನಿಂದ ವನವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಹಾಳುಮಾಡುತ್ತಿವೆ ಎಂದನು. ಆಗ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದ್ದ ಒಂದು ಮುದಿಕೋತಿಯನ್ನು ವನಕ್ಕೆ ಹಿಡಿತರಿಸಿ, ಈ ಚಿಕ್ಕ ಕೋತಿಗಳಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡು ವನವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡಿರು ಎಂದು ಅರಸನು ಹೇಳಿ ಹೋದನು. ಆ ಮುದಿಕೋಡಗವೂ ಆ ದುಷ್ಟಕಪಿಗಳೊಡನೆ ಸೇರಿ ವನವನ್ನು ಲಯಮಾಡಿದುದನ್ನು ಕಂಡು ಅರಸನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದನು. ಕೆಟ್ಟಗುಣವೂ ದುಷ್ಟಬುದ್ಧಿಯೂ ಇರುವ ಅರಸರ ಆಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಆರೂ ಬದುಕಲಾರರೆಂದು ವನಪಾಲಕನು ಚಿಂತಿಸುತ್ತ ಹೋದನು ಎಂಬ ಕಥೆಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಕಳ್ಳರನ್ನು ಹಿಡಿತರಲಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂದು ತಳಾರಯಮದಂಡನು ಹೇಳಿ ಎಂದಿನಂತೆ ಮನೆಗೆ ಹೋದನು.

ಏಳನೆಯ ದಿನದ ಕಥೆ:—ಪಾಟಲಿಯೆಂಬ ನಗರದಲ್ಲಿ ಅರಸ ವಸುಪಾಲ, ಮಂತ್ರಿ ಭಾರತೀಭೂಷಣ. ಇವರಿಬ್ಬರೂ ಕವಿಗಳಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಅರಸನು ಒಮ್ಮೆ ಮಾಡಿದ ಕವಿತ್ವದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪುಂಟೆಂದು ಮಂತ್ರಿ ಹೇಳಿದುದಕ್ಕೆ ಕೋಪಗೊಂಡು ಅವನನ್ನು ಕೈಕಾಲ ಕಟ್ಟಿ ಹರಿವ ಹೊಳೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಸಿದನು. ದೈವವಶದಿಂದ ಅವನು ಉರುಳಿಕೊಂಡು ಒಂದು ಮರಳತಿಟ್ಟಿಗೆ ಬರಲು ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಪುರಜನರು ನಿರ್ದೋಷಿಯಾದವನನ್ನು ಹೀಗೆ ಮಾಡಬಹುದೇ ಎಂದು ಹೇಳಿದುದನ್ನು ಕೇಳಿ ಅರಸನು ಅವನನ್ನು ಕಂಡು ಮಾತಾಡಿಸಲು ಇದೆಲ್ಲವೂ ನನ್ನ ಪೂರ್ವ ಕರ್ಮಫಲವೆಂದು ಹೇಳಿದನು. ಆ ಬಳಿಕ ಅವನನ್ನು ಹೊರಗೆ ತೆಗೆಯಿಸಿ ಮರ್ಯಾದೆಮಾಡಿ ಮುಂದಿದ್ದ ಪದವಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು.

ಅದರಂತೆ ಉತ್ತಮರ ಕೋಪವೆಂಬುದು ಅತಿ ಕ್ಷಣಿಕವಾದುದು—ಎಂಬ ಕಥೆಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೆನಾದುದರಿಂದ ಕಳ್ಳರನ್ನು ಹಿಡಿತರಲ್ಲಿಲ್ಲವೆಂದನು.

ಮರುದಿನ ಯಮದಂಡನು ಈ ಅರಸನಿಗೆ ಎಷ್ಟು ವಿಧವಾಗಿ ನಾನು ನಯನೀತಿ ಯನ್ನು ಹೇಳಿದರೂ ಒಡೆದುಹೋದ ಅವನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸರಿಮಾಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಅವನ ಅರಸುತನಕ್ಕೆ ಕೇಡು ಸಂಭವಿಸುವುದೆಂದು ಚಿಂತಿಸುತ್ತ ಸಭೆಗೆ ಬಂದನು. ಅರಸನು ಇಂದಿಗೆ ನಿನಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಅವಧಿ ಮುಗಿಯಿತು. ಕಳ್ಳರನ್ನು ಹಿಡಿತರುವೆನೆಂದು ವೋಸಮಾಡುತ್ತಿರುವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿದ್ದ ಜನರಿಗೆ ಇವನು ಪರಮ ದ್ರೋಹಿಯಾದುದರಿಂದ ಇವನಿಗೆ ತಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷೆಮಾಡದೆ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದನು. ಆಗ ಯಮದಂಡನು ಸಭೆಗೆ ಕೈಮುಗಿದು ಕಳ್ಳರನ್ನು ಈ ಸಭಾಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ತಂದರೆ ಅವರಿಗಾಜ್ಞೆಯನ್ನು ರಾಜನು ಮಾಡಿಸದಿದ್ದರೆ ನೀವಾದರೂ ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದ ಮಾಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ತನ್ನ ಮಡಿಲಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದ ಹಾವುಗೆ, ಉಂಗುರ, ಜನಿವಾರಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಹೊರಗಿಕ್ಕಿ ಇವುಗಳಿಂದ ಕಳ್ಳರನ್ನು ಹಿಂಜರಿಯದೆ ಹಿಡಿದು ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದನು. ಆಗ ಸಭೆಯೆಲ್ಲವೂ ಹಾವುಗೆಯಿಂದ ಅರಸನೂ, ಉಂಗುರದಿಂದ ಮಂತ್ರಿಯೂ, ಜನಿವಾರದಿಂದ ಪುರೋಹಿತನೂ ಈ ಮೂವರೂ ಚೋರರೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಿ, ಬಲಿಷ್ಠನಾದ ಈ ಯಮದಂಡನನ್ನು ಆವ ವಿಧದಿಂದಾವರೂ ಶಿಕ್ಷೆಗೊಳಗಾಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ ಕಪಟವೆಂದು ತಿಳಿದು ಆ ಮೂವರನ್ನೂ ಆ ಕ್ಷಣವೇ ಊರಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆ ಹೊರಡಿಸಿ ಅವರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅವರ ಪದವಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಪ್ರಜೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ಒಮ್ಮನವಾಗಿ ಯಮದಂಡನನ್ನು ಸನ್ಮಾನಿಸಿದರು.

ಎಂಬ ಕಥೆಯನ್ನು ಮಂತ್ರಿ ಹೇಳಲು ಕೇಳಿ ಉದಿತೋದಯಮಹಾರಾಯನು ಅವನ ಮಾತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ, ನಿಜ, ಸುಯೋಧನನು ಕುಮಂತ್ರಿಯ ಉಪದೇಶದಿಂದ ಮಹದೈಶ್ವರ್ಯವನ್ನು ನೀಗಾಡಿದನು. ಉತ್ತಮನಾದ ಸಚಿವನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳುವ ಅರಸನ ಕಾರ್ಯವು ಕೈಗೊಡುವುದು. ಆದರೆ ಈ ಬೇಸರವನ್ನು ಹೇಗೆ ಕಳೆವುದೆಂದು ಕೇಳಲು ಅಮರಾವತಿಯನ್ನೂ ವಿೂರಿಸಿರುವ ನನ್ನೂ ರಾಜಧಾನಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಬೆಳದಿಂಗಳಲ್ಲಿ ವಿಹರಿಸುತ್ತ ಹೋದರೆ ಏನಾದರೂ ಒಂದು ಅಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ಕಾಣಬಹುದೆಂದು ಒಡಂಬಡಿಸಿ ಅರಸನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ರಾಜಮಾರ್ಗವಾಗಿ ನಡೆದುಬರುತ್ತಿದ್ದರು.

ಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ — ಚಂದ್ರಿಕಾವಿಹರಣ ವರ್ಣನೆ.

ಅರಸನೂ ಮಂತ್ರಿಯೂ ವಿನೋದಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ಬರುತ್ತಿರಲು ಅವರ ಮುಂದೊಬ್ಬ ಛಾಯಾಪುರುಷನು ಬರುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಕಂಡಿದೇನೆಂದು ಅರಸನು ಕೇಳಿದನು. ಅದೃಶ್ಯಾಕರಣವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವರ್ಣಖುರನೆಂಬ ಅಂಜನಜೋರನು ಬಹು ಕಾಲದಿಂದ ಸಮ್ಮ ನಗರಿಯಲ್ಲಿರುವನು ಎಂದು ಮಂತ್ರಿ ಹೇಳಿದನು. ಅಷ್ಟರೊಳಗೆ ಆ ಛಾಯಾಪುರುಷನು ಅರ್ಹದ್ವಾಸನೆಂಬ ವೈಶ್ಯೋತ್ತಮನ ಮನೆಯ ಮುಂದಣಿ ಅಲದ ಮರದ ನೆಲತೊಳಗೆ ಅಡಗಿಕೊಂಡನು.

ಆಗ ಅರ್ಹದ್ವಾಸನು ತನ್ನ ಎಂಟುಮಂದಿ ಪತ್ನಿಯರು ಮನೆಯ ಒಳಗಿನ ಪ್ರಾಕಾರ ದಲ್ಲಿರಲು, ಊರ ಸ್ತ್ರೀವೃಂದವೆಲ್ಲವೂ ನಂದನವನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿರುವುದು. ನೀವೂ ರಾಜಾಜ್ಞೆಯಂತೆ ಇನ್ನು ತಡೆಮಾಡದೆ ಹೋದರೆ ನಾನು ಈ ಚೈತ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಜಾಗರವಿರುತ್ತೇನೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅಪರಾಧವಾಗುವುದು; ಎಂದನು. ಅದಕ್ಕವರು ಈ ನಂದೀಶ್ವರನೋಂಪಿಗೆ ಅಷ್ಟೋಪವಾಸವನ್ನು ಮಾಡಿದ ನಾವು ಬಾಗರವಿರದೆ ಈ ಪುಣ್ಯತಿಥಿಯಲ್ಲಿ ನಂದನಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ಪಾಪವಾಗುವುದು. ಅದರಿಂದ ಅರಸು ಮಾಡುವುದನ್ನು ಮಾಡಲಿ. ನಾವೂ ನಿಮ್ಮೊಡನೆ ಜಾಗರವಿರುತ್ತೇವೆ, ಎಂದರು. ಅವನ ಆ ಮಾತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಜಿನಾಲಯಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗಿ, ಕಲಶಸ್ಥಾಪನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ, ಪಂಚಾಭಿಷೇಕವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಅರ್ಚನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ ಬಳಿಕ ನಿಮಗೆ ಈ ಬೆನಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವವು ಒದಗಿದುದು ಹೇಗೆಂದು ತಿಳಿಸಿ ಎಂದು ಪತ್ನಿಯರಿಗೆ ಹೇಳಲು, ಅವರು ನಿಮಗೆ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವವಾದ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಮೊದಲು ಹೇಳಿ. ಆ ಮೇಲೆ ನಾವು ನಮ್ಮ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಹೇಳುವೆವು ಎನ್ನಲು ಅರ್ಹದ್ವಾಸನು ಹೇಳತೊಡಗಿದನು.

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ— ಅರ್ಹದ್ವಾಸನು ಹೇಳಿದ ಕಥೆ.

ಈ ಮಧುರಾನಗರಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಉದಿತೋದಯಮಹಾರಾಯನ ತಂದೆ ಪದ್ಮೋದಯ ಮಹಾರಾಯನೂ ಜಂಭಾವತೀ ಎಂಬ ರಾಣಿಯೂ, ಈ ಸುಖದ್ಧಿಮಂತ್ರಿಯ ತಂದೆ ಸಂಭಿನ್ನಮತಿಯೆಂಬ ಮಂತ್ರಿಯೂ ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಸುಪ್ರಭೆಯೆಂಬಳೂ ಇರುತ್ತಿರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಂಜನಾದಿ ವಿದ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿ ರೂಢ್ಯಖುರನು ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದನು. ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ರೂಢ್ಯಖುರೆ. ಇವನು ಸಪ್ತವ್ಯಸನಗಳಲ್ಲಿ ಆಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದು ಇದ್ದ ಹಣವನ್ನು ಜೂಜಾಡಿ ಸೋತು ಬಹಳ ಹಸಿವಿನಿಂದ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಊಟಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಬರುತ್ತಿರುವಾಗ ಅರಮನೆಯ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಪಂಚವಿಧ ಭಕ್ಷ್ಯವಾಕದ ಪರಿಮಳವುಳ್ಳ ಗಾಳಿಯನ್ನು ವಾಸಿಸುತ್ತ ಅದೃಶ್ಯಾಕರಣದಿಂದ ಆರೂ ಅರಿಯದಂತೆ ಅರಮನೆಯೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕನು. ಆಗ ಅರಸನಿಗೆ ಬಡಿಸುತ್ತಿರುವೆಂದು ತಾನೂ ಒಂದು ಹೊರೆಯಲ್ಲಿ ಕುಕ್ಕರಿಸಿ ಹೊಟ್ಟೆಯೊಡವವರೆಗೂ ತಿಂದನು. ಒಂದುದಿನ ಹೀಗಾದಮೇಲೆ ರುಚಿಯನ್ನು ಕಂಡು ದಿನಂಪ್ರತಿ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು ಅರಸನ ಮೈ ಬಡವಾಯ್ತು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಮಂತ್ರಿ ಅಡಿಗೆಯವರನ್ನೂ ಪರಿಚಾರಕರನ್ನೂ ವಿಚಾರಿಸಿಕೇಳಲು ಅವರಲ್ಲಿ ತಸ್ವಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದು ವೈದ್ಯರನ್ನು ಕೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕೂ ಸರಿಯಾದ ಕಾರಣವು ತಿಳಿಯದೆ ಕೊನೆಗೆ ಇದು ಅದೃಶ್ಯಾಕರಣ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲ್ಪ ರೂಢ್ಯಖುರನ ಕೆಲಸವೆಂದೂಹಿಸಿ ಊಟದ ವೇಳೆಗೆ ಎಕ್ಕದ ಮುಳ್ಳುಗಳನ್ನು ಹರಡಿ ಘಟದಲ್ಲಿ ಕೆಂಡವನ್ನು ಹಾಕಿ ಜಗಜಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಮರೆಯೊಳಗಿರಿಸಲು, ರೂಢ್ಯಖುರನು ಎಂದಿನ ಹಾಗೆ ಬಂದು ಕಾಲಿಡುವಾಗ ಉರಿ ತಗಲಿ ಅವನ ಕಣ್ಣಂಜನವು ಕರಗಿಹೋಗಿ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದನು. ಆಗ ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿದು ಒಯ್ದು ಒಡೆದು ಗುದ್ದಿ ಹೆಡಕಟ್ಟುಕಟ್ಟಿ ಎಲ್ಲರೂ ಅರಿವಂತೆ ತಂದು ಒಂದು ಕಡೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು. ಆಗ ಅವನನ್ನು ಕಂಡ ಜನರು ಕೈಪರೆಗುಟ್ಟಿ ನಕ್ಕು ಈ ಲಂಡನಿಗೆ ತಕ್ಕ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವಾಯ್ತು ಎಂದು ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಒಂದು ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದರು.

ಅದಾವುದೆಂದರೆ:—ಒಂದು ನಗರಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಅರಸನ ಮಗಳು ಬಹಳ ಚೆಲುವೆ, ವಿಧ್ಯಾಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿರಲು ಕಂಡು ಒಬ್ಬ ಭಿಕ್ಷುಕ ಅವಳನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ಕೊಂಡು ಹೋಗುವೆನೆಂದು ಅರಸನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಸಾಮುದ್ರಿಕಶಾಸ್ತ್ರ, ನಷ್ಟ್ಯಮುಷ್ಟಿ ಚಿಂತನೆಯಿಲ್ಲವನ್ನೂ ಬಲ್ಲೆನೆಂದು ಹೇಳಲು, ಅರಸನು ಮನೆಯ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲರನ್ನೂ ಕರೆಯಿ ಸಿದನು. ಈ ತಿರಿಕನು ತನಗೆ ಬೇಡದವರ ಕೈಯನ್ನು ನೋಡಿ ಚನ್ನಾಗಿದೆಯೆಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತ ಕೊನೆಗೆ ತನಗೆ ಬೇಕೆಂದಿದ್ದ ಹುಡುಗಿಯ ಕೈಯನ್ನು ನೋಡಿ ಇವಳ ಕೈ ಅಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ. ಸನ್ನಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಅರಿಕೆಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಅಂಜುವೆ ನೆಂದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಅರಸನು ನಿಮಗೇಕೆ ಭಯ ಇದ್ದುದನ್ನು ಹೇಳಿ ಎನಲು ಇವಳು ಹುಟ್ಟಿದ ಮನೆಯೂ ಹೊಕ್ಕಮನೆಯೂ ಇವಳು ಮೈನೆರೆವ ವೇಳೆಗೆ ಹಾಳಾಗುತ್ತವೆ ಎಂದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಅಂಜಿ ಅರಸನು ಇದಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರವೇನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಹೇಳಿ ಎನಲು, ಒಂದು ಮಂದಾಸಿನೊಳಗಿಟ್ಟು ಇವಳನ್ನು ಹರಿಯುತ್ತಿರುವ ಗಂಗೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ಅಮಾವಾಸ್ಯೆಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೋದನು. ಆಗ ಆ ಕುರಿತ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಆ ಊರಿಗೆ ಎರಡುಗಾವುದ ದೂರದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿರುವ ಹೊಳೆಯ ದಡದಲ್ಲಿ ಕೂತು ಭಿಕ್ಷುಕನು ಕಾದುಕೊಂಡಿದ್ದನು. ನಡುವಣ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಬೇಟೆಯಾಡಿ ಬಳಲಿ ಬಾಯಾರಿಕೆಯನ್ನು ತೀರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಹೊಳೆಗೆ ಬಂದ ಒಬ್ಬ ಅರಸು ಮಗನು ಆ ಮಂದಾಸನ್ನು ನೋಡಿ ಅದರೊಳಗಿದ್ದ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಮಂದಾಸಿನೊಳಗೆ ತಾನು ಹಿಡಿತಂದಿದ್ದ ಹುಲಿಯೊಂದನ್ನು ಅದರೊಳಗಿಟ್ಟು ಮುಚ್ಚುಳವನ್ನು ಹಾಕಿ ಹೊಳೆಗೆ ಬಿಟ್ಟುಹೋದನು. ಭಿಕ್ಷುಕನ ಬಳಿಗೆ ಮಂದಾಸು ಬಂದಕೂಡಲೆ ಆತುರದಿಂದ ಮುಚ್ಚುಳ ವನ್ನು ತೆಗೆಯಲು, ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಹುಲಿ ಅವನನ್ನು ಪರಚಿ ಕೊಂದು ತಿಂದುಹಾಕಿತು. ಎಂಬಂತಾಯ್ತು ಈ ರೂಪ್ಯಖುರನ ಬಾಳೆಂದು ಊರಜನರು ಹೇಳುತ್ತಿರಲು ರಾಜಾಜ್ಞೆ ಯಿಂದ ಅವನನ್ನು ಶೂಲಕ್ಕೆ ಇಕ್ಕಿ, ಅವನ ಮನೆಯನ್ನು ಮುಟ್ಟುಗೋಲಳ ಹಾಕಿಸಿ, ಅವ ನೊಡನೆ ಮಾತನಾಡಿದವರೂ ರಾಜದ್ರೋಹಿಗಳಾಗುವರು, ಅವರಿಗೆ ತಿಜ್ಜೆ ತಪ್ಪದೆಂದು ಸಾರಿಸಿ, ಕಾವಲನ್ನು ಇಟ್ಟರು. ಅಷ್ಟರೊಳಗೆ ನಮ್ಮ ತಂದೆ ಚಿನದತ್ತ ಸೆಟ್ಟಿ ಚಿನಚಂದ್ರ ಭಟ್ಟಾರಕರನ್ನು ವಂದಿಸಿ ಮರಳಿ ಮನೆಗೆ ಬರುತ್ತಿರುವಾಗ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದ್ದ ಚೋರ ನನ್ನು ಕಂಡು ಮರುಕದಿಂದ ನಿನಗೇಕೆ ಈ ಗತಿಯಾಯ್ತೆಂದು ಕೇಳಿದನು. ಅವನು ಹೇಳಿದ ನೀತಿ ವೈರಾಗ್ಯದ ಮಾತುಗಳು ಕಿವಿಗೆ ಬಿದ್ದರೂ ಬಾಯಾರಿಕೆ ಬಹಳವಾಗಿದೆ ನನಗೆ ನೀರನ್ನು ತಂದುಕೊಡೆಂದು ಚೋರನು ಕೇಳಿದನು. ರಾಜದ್ರೋಹಿಗೆ ನೀರು ಕೊಡಬಾರದೆಂಬ ಅಜ್ಜೇಘಣೆಗೆ ತಕ್ಕ ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಹೇಳಿದನು. ಆದರೆ ನನಗೆ ಗುರುಗಳು ಉಪದೇಶಮಾಡಿರುವ ಮಂತ್ರವು ನೀರು ತರುವುದರೊಳಗೆ ಮರೆತುಹೋದೀ ತು ಎಂದುದಕ್ಕೆ ಆ ಮಂತ್ರವನ್ನು ನನಗೆ ಹೇಳು ನಾನು ನೀರುಬರುವವರೆಗೂ ಬಿಡದೆ ಜಪಿಯಿಸುತ್ತಿದ್ದು ನೀನು ಬಂದಮೇಲೆ ನಿನಗೆ ಒಪ್ಪಿಸುವೆನೆಂದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಚಿನದತ್ತ ಸೆಟ್ಟಿ ಸಮ್ಮತಿಸಿ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟು ಹೋಗಿ ನೀರನ್ನು ತರುವಷ್ಟು ರೊಳಗೆ ಚೋರನ ಮುಖವು ಪ್ರಸನ್ನವಾಗಿ ಪಂಚಪದದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ಸಮಾಧಿ

ಮರಣವನ್ನು ಪಡೆದು ಸುರಲೋಕಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಯ್ತು. ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಜಿನದತ್ತಸೆಟ್ಟಿ ಮರಳಿ ಜೈತ್ಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅಂದಿಗೆ ಅನಶನವೆಂದು ಸದ್ಧರ್ಮವನ್ನು ಭಟ್ಟಾರಕರಲ್ಲಿ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದನು.

ಇಷ್ಟರೊಳಗೆ ಶೂಲವನ್ನು ಕಾದಿದ್ದ ಭಟರು ರಾಜನಿಗೆ ಜಿನದತ್ತನು ಮಾಡಿದ ಅಪರಾಧವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರು. ಆಗ ರಾಜನು ತನ್ನ ಭಟರನ್ನು ಕಳುಹಲು ಅವರು ಜಿನದತ್ತನ ಮನೆಗೆ ಹೊರಟರು. ಅಷ್ಟರೊಳಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ದೇವಲೋಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಚೋರನು ವೃದ್ಧನಂತೆ ಬಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ದೊಣ್ಣೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ರಾಜಭಟರನ್ನು ಬೆದರಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಅರಸನು ಚತುರಂಗ ಬಲವನ್ನೂ ಕಳಹಲು, ಅವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಕೊಂದು ಕೋಪದಿಂದ ಜಿನದತ್ತನಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಮೊರೆಯಿಟ್ಟರೆ ಬಿಡುವೆನು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕೇಡು ತಪ್ಪದೆನ್ನಲು, ಅರಸನು ಜಿನದತ್ತನಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಮರೆಹೊಕ್ಕನು. ಆಗ ಪದ್ಮೋದಯನ ಮೇಲೆ ಕರುಣೆ ಹುಟ್ಟಿ ಅವನನ್ನು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿದನು. ಆಗ ರಾಕ್ಷಸರೂಪವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಿಜವಾದ ದೇವರೂಪವನ್ನು ಧರಿಯಿಸಿ ಚೋರದೇವನು ಜಿನದತ್ತನಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಬಳಿಕ ವೀತರಾಗನಿಗೆ ಎರಗಿದನು. ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಪದ್ಮೋದಯನು ಇಂತಹ ಅವಿವೇಕವು ದೇವರುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಉಂಟೇ ಎನ್ನಲು ದೇವನಾದ ಚೋರನು ತನಗೆ ಮುಕ್ತಿಮಾರ್ಗವಾದ ಪಂಚಪದವನ್ನು ಉಪದೇಶಮಾಡಿದ ಜಿನದತ್ತನೇ ಗುರುವಾದುದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಮೊದಲು ವಂದಿಸದೆನೆಂದು ಹೇಳಿ, ಜಿನದತ್ತನನ್ನು ಅನೇಕ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣ ಕುಸುಮ ಗಂಧಗಳಿಂದ ಸನ್ಮಾನಿಸಲು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಂಚಕವಾಯ್ತು. ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಪದ್ಮೋದಯನಿಗೆ ವೈರಾಗ್ಯವು ಹುಟ್ಟಿ ಉದಿತೋದಯ ಮಹಾರಾಯನಿಗೆ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಧರಿಯಿಸಿದನು. ಹಾಗೆಯೇ ಸಂಭಿನ್ನ ಮತಿಯೂ ಮಗನಾದ ಸುಬುದ್ಧಿಗೆ ತನ್ನ ಪದವಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ದೀಕ್ಷೆಗೊಂಡನು. ಜಂಭಾವತೀದೇವಿ, ಸುಪ್ರಭೆ, ರೂಪ್ಯಖುರೆ, ನಮ್ಮ ತಾಯಿ, ಇವರೂ ದೀಕ್ಷೆಗೊಂಡರು. ಈ ವಿಧದ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವನ್ನು ಕಂಡು ನನಗೆ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವವಾಯ್ತೆಂದು ಅರ್ಹದ್ವಾಸನು ಹೇಳಲು ಅವನ ಸತಿಯು ರೆಲ್ಲರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಒಡಂಬಟ್ಟರು; ಕಿರಿಯ ಹೆಂಡತಿ ಕುಂದಲತೆಯೆಂಬವಳು ಮಾತ್ರ ಅದಕ್ಕೆ ಒಡಂಬಡಲಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಅರಸನು ಮಂತ್ರಿಯೊಡನೆ ಆಗಲಾಗಲಿ, ಈ ಬಾಯಬಡಕಿಯ ಮಾತಿಗೆ ತಕ್ಕ ತಿಕ್ಷೆ ಮಾಡಿಸಬೇಕು. ಬೆಳಕು ಹರಿಯಲಿ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದನು. ಆಲದಮರದ ನೆಳಲೊಳಗಡಗಿದ್ದ ಸುವರ್ಣಮುರನು ಇವರ ಮಾತಿಗೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇವರಿಗೆ ಕುಂದಲತೆಯು ಮಾತಿನ ಸ್ವಾರಸ್ಯವು ಅರ್ಹದ್ವಾಸನಿಗೆ ತಿಳಿವಂತೆ ತಿಳಿಯಲಾರದೆಂದು ನಗುತ್ತಿದ್ದನು.

ಐದನೆಯ ಸಂಧಿ— ಮಿತ್ರತೀ ಹೇಳುವ ಕಥೆ.

ಮಗಧದೇಶದಲ್ಲಿ ರಾಜಗೃಹವೆಂಬ ಪಟ್ಟಣವುಂಟು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸಂಗ್ರಾಮಶೂರನೆಂಬವನು ಅರಸನು; ದೇವಿ ಕನಕಮಾಲೆ. ಆ ಊರಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯಷಭದಾಸನೆಂಬ ಸೆಟ್ಟಿ ಜಿನದತ್ತಿಯೆಂಬ ಹೆಂಡತಿಯೊಡಗೂಡಿ ಸುಖದಿಂದಿರುತ್ತಿದ್ದನು. ಆ ಊರ ಸೆಟ್ಟಿಗಳು ಶ್ರೇಯಾಂಸನು ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದ ದಾನವೇನಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿನದೆಂದು ಹೇಳುವಷ್ಟು ದಾತ್ಯ

ಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಹೀಗಿರಲು ಒಂದುದಿನ ನಡುಹಗಲಲ್ಲಿ ಅತಿಥಿಗಳ ಆಗಮನವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರಲು ಚಂದ್ರಗತಿಯಿಂದ ಒಬ್ಬ ಯುಷಿಯರು ಬರಲು ಜಿನದತ್ತ ಕಂಡು ಇದಿರಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಪೂಜಿಸಿ ತಿಷ್ಠಾ ತಿಷ್ಠಾ ಎನಲಾ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಭಾವರಿ ಮುರಿದು ಯುಷಿಯರು ಆ ಊರ ಹೊರಗಿದ್ದ ಜಿನಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೊರಟುಹೋದರು. ಆಗ ಅವಳು ವ್ಯಸನಪಡುತ್ತ ಅವರಿದ್ದಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ದೇವರಿಗೆ ವಂದನೆ ಮಾಡಿದ ಬಳಿಕ ಅವರನ್ನು ನಿಮಗೆ ಭಾವರಿ ಮುರಿದ ಕಾರಣವೇನೆಂದು ಕೇಳಿದಳು. ಯುಷಿಯರನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕಾದರೆ ಮನೆಯ ಪುರುಷರು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮಗನೊಡನೆ ಸತಿಯರು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು, ಬರಿಯ ಹೆಂಗಸರು ಬಂದು ನಿಲ್ಲಿಸಿದರೆ ನಿಲ್ಲುವುದು ಯುಷಿಯರ ಧರ್ಮವಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಕಣ್ಣೀರನ್ನು ಸುರಿಸುತ್ತ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಗಂಡನೊಡನೆ ನಮಗೆ ಎಷ್ಟು ಐಶ್ವರ್ಯವಿದ್ದರೇನಾಯ್ತು, ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದವರಿಗೆ ಗತಿಯೆಲ್ಲಿಯದು ಎಂದು ಅತ್ತಳು. ಅದಕ್ಕವನು ನಾವು ಪೂರ್ವಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಸುಕೃತವನ್ನು ಮಾಡದುದರಿಂದ ನಮಗೆ ಹೀಗಾಗಿರುವುದು; ಅದರಿಂದ ನಾವೀಭ್ರಾಂತನ್ನು ಬಿಡಬೇಕು ಎಂದನು. ಅದಕ್ಕವಳು ಉಪಾಯದಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ತಂದರೆ ಅವಳಿಗೆ ಮಗನು ಹುಟ್ಟುವನೆಂದು ನಂಬಿಸಿ ತನ್ನ ಕಿರಿಯಮ್ಮನಾದ ಬಂಧುಶ್ರೀಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಯುಕ್ತಿಯಿಂದ ಅವಳ ಮಗಳಾದ ಕನಕಶ್ರೀಯನ್ನು ಕೊಡುವಂತೆ ಮಾತನಾಡಿ ಬಂದು, ಮದುವೆ ಮಾಡಿಸಿ ಮನೆಯ ಆರಭಾರವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಅವಳಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಊಟದ ಹೊತ್ತುಳಿದು ಮಿಕ್ಕ ಹೊತ್ತೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಬಸದಿಯಲ್ಲಿ ದಾನ, ಜಿನಪೂಜೆ, ಜಿನಪುರಾಣ ಮೊದಲಾದುವಲ್ಲಿ ವಿನಿಯೋಗಿಸಿರುತ್ತಿದ್ದಳು. ವೃಷಭದಾಸನೂ ಅವಳೊಡನೆ ಇರುತ್ತ ಸತ್ಯಾಲಕ್ಷಣವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಹೀಗಿರಲು ಒಂದು ದಿನ ಕನಕಶ್ರೀ ತನ್ನ ತಾಯಾದ ಬಂಧುಶ್ರೀಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದಳು. ಸುಖವಾಗಿದ್ದಿಯಾ ಎಂದು ಕೇಳಿದ ತಾಯಿಗೆ ಕನಕಶ್ರೀ ಹೇಳಿದುದು- ಸವತಿಯ ಮಗಳಿಗೆ ನನ್ನನ್ನು ಸವತಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿದೆ. ನಾನಾ ಮನೆ ಹೊಕ್ಕುಂದಿನಿಂದ ಆ ಮುದಿಸೆಟ್ಟ ಆ ಬಣಜಿಗಿತ್ತಿಯೊಡನೆ ಬಸದಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಬಿದ್ದಿರುವನು. ಮನೆಯ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಶುಸವಾದರೂ ಬಿಡುವಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿಯ ಸುಖ. ಈ ಬಾಳೇಕೆ. ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹಲಬದಳು. ಅದಕ್ಕೆ ಬಂಧುಶ್ರೀ ಇದೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಕೆಲಸವಲ್ಲ. ನಿನ್ನನ್ನು ಇಷ್ಟು ಬಾಧಿಸುವ ಆ ಬಣಜಿಗಿತ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಂದು ನಿನ್ನ ಗಂಡನೊಂದಿಗೆ ನೀನು ಸುಖವಾಗಿ ಬಾಳುವಂತೆ ಮಾಡುವೆನು ಚಿಂತಿಸಬೇಡವೆಂದು ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿ ಕಳುಹಿದಳು. ಬಳಿಕ ಒಂದುದಿನ ಆ ಬಂಧುಶ್ರೀಯ ಮನೆಗೆ ಹೊಸವೇಷದ ಕಾವಾಲಿಕನೊಬ್ಬನು ಬಂದು ಭವತಿ ಭಿಕ್ಷಾಂದೇಹಿ ಎಂದನು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಬಂಧುಶ್ರೀ ಇವನಿಂದ ನನ್ನ ಕಾರ್ಯವು ಸಫಲವಾಗುವುದೆಂದೆಣಿಸಿ ಅವನಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಉಪಚಾರವನ್ನು ಮಾಡಿದಳು. ಹೀಗೆ ಕೆಲವು ದಿನಗಳು ಮಾಡುತ್ತಿರಲು ಕಾವಾಲಿಸಿದ್ಧನು ತಾಯೀ ನೀನು ನನಗೆ ಅನ್ನವನ್ನು ಹಾಕಿ ಇಷ್ಟು ದಿನವೂ ಸಾಕಿದುದರಿಂದ ನೀನು ತಾಯಲ್ಲದೆ ಬೇರಲ್ಲ. ನಿನಗೇನಾದರೂ ಒಂದು ಉಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿರುವೆನು; ನಿನ್ನ ಬಗೆಗೆ ಬಂದುದನ್ನು ಹೇಳು ನನಗೆ ಬಾರದ ವಿದ್ಯೆಯಿಲ್ಲವೆಂದನು. ಅದಕ್ಕವಳು ನನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಪೀಡಿಸುತ್ತಿರುವ ಆ ಜಿನ

ದತ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬೇಕೆನ್ನಲು ಇದೇನು ಮಹತ್ಕಾರ್ಯ ಅಗಲಿ ಮಾಡುವೆನೆಂದು ಹೇಳಿದನು. ಆ ಬಳಿಕ ಕೃಷ್ಣ ಪಕ್ಷದ ಚತುರ್ದಶಿಯ ರಾತ್ರಿ ರುದ್ರಭೂಮಿಗೆ ಆ ಕಾಪಾಲಿಕನು ಹೋಗಿ, ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಹೆಣದ ಕೈಗೆ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ವೂಚಿಸಿ ಮಂತ್ರತಂತ್ರಗಳಿಂದ ಆಹ್ವಾನಮಾಡಲು ಒಂದು ಭೀತಾಳವು ಬಂದು ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಝಳಪಿಸುತ್ತ ಅವನಿದರಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಕೈಮುಗಿದು ಏನು ಕೆಲಸ ಹೇಳು ಎಂದು ಕೇಳಿತು. ಆಗ ಅವನು ಊರ ಬಸದಿಯಲ್ಲಿರುವ ಕನಕಶ್ರೀಯ ಸವತಿಯಾದ ಜಿನದತ್ತಿಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದನು. ಭೀತಾಳವು ಈ ಅಲ್ಪಕಾರ್ಯವನ್ನೇ ನನಗೆ ಹೇಳಿದೆಯಲ್ಲಾ ಎಂದು ಫಿಂಚಿಸುತ್ತ ಪಂಥವಾಡಿಕೊಂಡು ಬಸದಿಯ ಬಳಿಗೆ ಬರಲು ಅಲ್ಲಿ ಆಪರ್ವತಿಭಿಯುಪವಾಸವನ್ನು ಮಾಡಿ ಜಾಗರವಿದ್ದ ಜಿನದತ್ತಿಯನ್ನು ಕಂಡು ದೂರದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗಲಾರದೆ ಅಂಜಿ ಮೂರುಬಾರಿ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ರುದ್ರಭೂಮಿಗೆ ಮರಳಿ ಬಂದಿತು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಕಾಪಾಲಿಕನು ನಿನ್ನ ಪಂಥದ ಮಾತುಗಳೇನಾದುವು ಎಂದು ಹೀಯಾಳಿಸಿ ಕಳುಹಿದನು. ಹೀಗೆ ಎರಡು ಮೂರು ರಾತ್ರಿ ಭೀತಾಳನನ್ನು ಕರೆದು ಕಳುಹುತ್ತಿರಲು, ನಾಲ್ಕನೆಯ ರಾತ್ರಿ ಭೀತಾಳನು ಬಂದು ನಿರ್ದೋಷಿಯಾದವಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ, ನನಗೆ ಆಹುತಿಯನ್ನು ಕೊಡು, ಕೊಡು, ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ಈಗಲೇ ಕತ್ತರಿಸಿ ಬಿಡುವೆನೆನ್ನಲು ಕಾಪಾಲಿಕನು ಜಿನದತ್ತಿ ಕನಕಶ್ರೀಯರೊಳಗೆ ದೋಷಿಯಾದವಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲೆಂದು ಹೇಳಿದನು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಅರ್ಜುನನು ಭೀತಾಳನು ಬಂದು ಕನಕಶ್ರೀಯನ್ನು ಕೊಂದು ಬಗಿದು ಹಾಕಿ ರುದ್ರಭೂಮಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕಾಪಾಲಿಕನ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟಿತು.

ಇತ್ತ ಬೆಳಗಾಗುವುದರೊಳಗೆ ಕಾಪಾಲಿಕನ ತಂತ್ರದಿಂದ ಮಗಳ ಸವತಿ ಸತ್ತಳೋ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಅವಳ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಲು ಕಡಿಕಂಡವಾಗಿ ಸತ್ತು ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಮಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಪಾಪಿ ಜಿನದತ್ತಿ ಮಗಳನ್ನು ಮತ್ತರದಿಂದ ಕೊಲ್ಲಿಸಿದಳೆಂದು ಹೇಳುತ್ತ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯವು ಫಲಿಸದೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದುದಕ್ಕೆ ವ್ಯಥೆಪಡುತ್ತ ಆ ಹೆಣದ ತೋಲನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಅರಮನೆಯ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಬಂದು ಮೊರೆಯಿಟ್ಟಳು. ಆಗ ಅರಸನು ಅವಳ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿ ವ್ಯಷಭದಾಸನ ಮನೆಯನ್ನು ಮುಟ್ಟುಗೋಳ ಹಾಕಲಿಕ್ಕೆ ಭಟರನ್ನು ಕಳುಹಿದನು. ಬಂದ ಆ ಭಟರೂ ತಕಾರನೂ ಸ್ತಂಭದಂತೆ ಕದಲದೆ ಹೋದರು; ಅರಸಗೆ ಆಸನಕಂಪವಾಯ್ತು. ತಮಗಾದ ಉಪಸರ್ಗವು ಕಳೆವವರೆಗೂ ಸನ್ಯಸನವೆಂದು ವ್ಯಷಭದಾಸನೂ ಜಿನದತ್ತಿಯೂ ನಿಂತರು. ಆಗ ನಗರದೇವತೆಗಳು ಬಂದು ಪುರಜನರಿಗೆ ಈ ವಾಪಕೃತ್ಯವು ಬಂಧುಶ್ರೀಯ ಕೌಟಲ್ಯದಿಂದಾಯಿತು; ಜಿನದತ್ತಿಯಿಂದ ಎಳ್ಳಷ್ಟು ದೋಷವೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಭೀತಾಳಿಯನು ಹಿಡಿತೆಂದುವು. ಭೀತಾಳಿ ಶತವೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಬಂದು ತಾನು ಮಾಡಿದುದೆಲ್ಲವನ್ನು ಪುರಜನರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಬಂಧುಶ್ರೀಯನ್ನು ನಿನ್ನಿಂದ ನನಗೆ ನಗರದೇವತೆಗಳು ಉಬ್ಬಿಸವಾಡುತ್ತಿವೆ. ಇದ್ದುದನ್ನು ಇದ್ದಂತೆ ಹೇಳೆಂದು ಅರಮನೆಗೆ ಅವಳನ್ನು ಹಿಡಿದಿಳಿತರಲು ಅವಳು ಮುಚ್ಚು

ಮರೆಯಿಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಹೇಳಿದಳು. ಆಗ ಅಶ್ವರ್ಥಪಂಚಕವಾಯ್ತು. ಬಂಧುಶ್ರೀಯನ್ನು ಹುಳಿತ ಕತ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಹೊರಡಿಸಿದರು. ಅರಸನಿದ್ದನ್ನು ಕಂಡು ಉಪಸರ್ಗವನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ, ಸವಾಧಿ ಗುಪ್ತಾಚಾರ್ಯರಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಶ್ರವಣಾನಂತರ ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಹೇಸಿ, ಮಗನಾದ ಶೂರಸೇನನಿಗೆ ಪಟ್ಟವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ವೃಷಭದಾಸನೇ ಮೊದಲಾದ ಸಾವಿರಾರು ಜನರೊಡನೆ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿದನು. ಕನಕಮಾಲಾದೇವಿಯೂ ಜಿನದತ್ತಿಯೂ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಜಿನಮತಿಯರೆಂಬ ಅಜ್ಜಿಕೆಯರಲ್ಲಿ ಸಂಯಮವನ್ನು ಪಡೆದರು.

ಇದನ್ನು ಕಂಡು ನನಗೆ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವವೊದಗಿತು, ಎಂದು ಮಿತ್ರಶ್ರೀ ಹೇಳಿದ ಮಾತಿಗೆ ಉಳಿದ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಇಚ್ಛಾಮಿ ಇಚ್ಛಾಮಿ ಎಂದರು. ಕುಂದಲತೆ ಇದು ಬರಿಯ ಬಡಾಯಿಯ ಮಾತೆಂದಳು. ಅರ್ಹದ್ವಾಸನು ನಕ್ಕನು. ಅರಸನೂ ಮಂತ್ರಿಯೂ ಈ ಕುಂದಲತೆಗೆ ತಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷೆಮಾಡಬೇಕೆಂದೆಣಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಅರನೆಯ ಸಂಧಿ—ಚಂದನಶ್ರೀ ಹೇಳುವ ಕಥೆ.

ಕುರುಜಾಂಗಣದೇಶದ ಹಸ್ತಿನಾಗಪುರಕ್ಕೆ ಅರಸನು ಭೂಭೋಗನು; ಪಟ್ಟದರಸಿ ಭೋಗಾವತಿ. ಅಲ್ಲಿ ಗುಣವಾಲನೆಂಬ ವೈಶ್ಯೋತ್ತಮನೂ ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಗುಣವಂತೆಯೂ ಇದ್ದರು. ಆ ಊರಲ್ಲಿ ಸೋಮದತ್ತನೆಂಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋತ್ತಮನಿದ್ದನು. ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಸೋವಿಲೆ, ಇವರಿಗೆ ಸೋಮೆಯೆಂಬ ಮಗಳು. ಸೋವಿಲೆಗೆ ಉಷ್ಣಾ ಇವಳು ಬಂದು ತೀರಿಹೋದಳು. ಅದಕ್ಕೆ ಬಹಳವಾಗಿ ದುಃಖಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಸೋಮದತ್ತನ ಬಳಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಜೈನ ಮುನಿ ಬಂದು ದೇಹಿಗಳಿಗೆ ಆದ ಸಾವಿಗೆ ದುಃಖಿಸುವುದೇಕೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹಲವು ಧರ್ಮೋಪದೇಶವನ್ನು ಮಾಡಲು ದುಃಖವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಶ್ರಾವಕಪ್ರತವನ್ನು ಹಿಡಿದು ದಾನ ವೂಜಿ ಶೀಲೋಪವಾಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಕರುಣದಿಂದ ಗುಣವಾಲಶೆಟ್ಟಿ ಅವನನ್ನು ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಕರೆತಂದು ಸತ್ಕರಿಸಿ ನೀನು ಬಡವನಾಗಿದ್ದರೂ ಮುಷ್ಟಿಯನ್ನು ಬೀಡಿ ಬಂದುದರಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ನಿನ್ನ ದಾನ ಮೊದಲಾದ ವ್ರತಗಳಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿದೆನು. ನಾನು ನೀನು ಇರುವವರೆಗೂ ನಿನಗೆ ಸಾಕಾಗುವಷ್ಟು ಕೊಡುವೆನೆಂದು ಹೇಳಲು, ಸೋಮದತ್ತನು ಎಲೈ ಅನಾಥಬಂಧುವೇ ನನಗೆ ಕಾಲವು ಸಮೀಪಿಸಿತು. ನನಗೆ ಇನ್ನೇನೂ ಬೇಡ. ನನ್ನ ಮಗಳಾದ ಈ ಸೋಮೆಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸಾಕಿ ಉತ್ತಮನಾದವನಿಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಡು ಎಂದು ಅವನ ಕೈಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ, ಸಂಯಮವನ್ನು ಪಡೆದು ಸನ್ಯಸನದಿಂದ ಮುಡಿಪಿ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸಂದನು.

ಇತ್ತ ಸೋಮೆಯನ್ನು ತನ್ನ ಮಗಳೆಂದೇ ಎಣಿಸಿ ಗುಣವಾಲಶೆಟ್ಟಿಯೂ ಗುಣವಂತೆಯೂ ಸಾಕುತ್ತಿರಲು ಅವಳು ಚಂದ್ರಕಲೆಯಂತೆ ಬಿಳಿದು ಗುಣಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ಯೌವನವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅಂತಹ ಸುಂದರಿಯಾದ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಜನಜಾತ್ರಿ ಇವಳಿಗೆ ನೋಡುತ್ತಿರಲು ಆ ಗುಂಪಿನೊಳಗೆ ರುದ್ರದತ್ತನೆಂಬ ಒಬ್ಬ ಜೂಜುಗಾರ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಇವಳಾಶೀನೆಯ ಕೇಳಿ ತಿಳಿದು ಇವಳನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊ

ಳ್ಳುವೆನೆಂದು ಪಂಥಮಾಡಿ ದೇಶಾಂತರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲೊಬ್ಬ ಜಿನಮುನಿಯಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮ ಚಾರಿತ್ವವನ್ನು ಪಡೆದು ದೇವತಾರಾಧನೆ ಮೊದಲಾದ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಲಿತುಕೊಂಡು ತಿರುಗಿ ಬಂದು ಆ ಊರಲ್ಲಿ ಗುಣಪಾಲಶೆಟ್ಟಿ ಮಾಡಿಸಿದ್ದ ಚೈತ್ಯಗೃಹಕ್ಕೆ ಬಂದನು.

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಗುಣಪಾಲಶೆಟ್ಟಿ ಬಂದು ಇವನನ್ನು ಅರೇನೆಂದು ಕೇಳಲು— ಈ ಹಸ್ತಿನಾಗ ನಗರದ ಸೋಮಶರ್ಮ ಸೋಮಶರ್ಮೆಯೆಂಬವರ ಮಗ, ರುದ್ರದತ್ತ ನನ್ನ ಹೆಸರು ತಾಯ್ತಂದೆಗಳು ಸತ್ತುದರಿಂದ ದೇಶಾಂತರಕ್ಕೆ ಹೋದೆನು. ವಾರಣಾಸೀ ನಗರಿಯಲ್ಲಿ ಜಿನಚಂದ್ರಭಟ್ಟಾರಕರಿಂದ ಸದ್ಧರ್ಮವನ್ನು ಕೇಳಿ ವೈರಾಗ್ಯವು ಹುಟ್ಟಿ ಬ್ರಹ್ಮ ಚಾರಿಯಾದೆನು. ಈ ದೇಶಂಗಳಲ್ಲಿರುವ ಜಿನಭವನಂಗಳನ್ನು ವಂದಿಸುತ್ತ ಬರಲು ಇಲ್ಲಿಯ ಶಾಂತಿ ಕುಂಭು ಅರ ತೀರ್ಥಂಕರರ ವಂದನಾರ್ಥವಾಗಿಯೂ ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡುವ ಅಭಿಲಾಷೆಯಿಂದೆಯೂ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಧನ್ಯನಾದೆನು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವನನ್ನು ಕೊಂಡಾ ತ್ತಿರಲು, ಗುಣಪಾಲಶೆಟ್ಟಿ ನಿಮಗೆ ಈ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯವು ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನಕ್ಕೋ ಎಂದೆಂದಿಗೋ ಎನಲು, ನನಗೆ ಇದು ಎಂದೆಂದಿಗೂ, ಸ್ತ್ರೀಸಂಗವೇ ಬೇಡವೆಂದು ಹೇಳಿದನು. ಅವನು ಕಪಟ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯೆಂದರಿಯದೆ ಹಲವುಪಾಯಗಳಿಂದ ಒಡಂಬಡಿಸಿ ಸೋಮೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಮದುವೆಮಾಡಿದನು. ಆ ಮದುವೆಯಾದ ಮರುದಿನವೇ ಕೈಕಂಕಣ ಸಹಿತ ದ್ಯೂತಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿದ್ದ ಜೂದುಗಾರರೊಡನೆ ಸೋ ಮೆಯನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ಮದುವೆಯಾಗುವೆನೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಿದ ಮಾತು ದಕ್ಕಿತಲ್ಲಾ ಎಂದು ಅವರೊಡನೆ ಹೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕವರು ನಿನ್ನ ಪೂರ್ವಕೃತ ಪುಣ್ಯದಿಂದ ಲಾಭಿಸಿದ ಆ ಸೋಮೆಯನ್ನು ನೀನು ಅಸಡ್ಡೆಮಾಡದೆ ವಿಶ್ವಾಸವಾಗಿರು ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಮಾತ ನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಯಮಾಡದೆ ತನ್ನ ಪೂರ್ವಪರಿಚಯದ ವಸುಮಿತ್ರಿಯೆಂಬ ಸೂಳಿಯ ಮಗಳಾದ ಕಾಮಲತೆಯ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದನು. ಇದನ್ನು ತಿಳಿದು ಸೋಮೆ ತನಗೆ ರುದ್ರದತ್ತನು ಮಾಡಿದ ವಂಚನೆಗೆ ತನ್ನ ಪೂರ್ವಕರ್ಮವೇ ಕಾರಣವೆಂದು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಗುಣಪಾಲಶೆಟ್ಟಿಯೂ ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತನಾಗಿ ರುದ್ರದತ್ತನನ್ನು ಕರೆದು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿ ನೋಡುವೆನು ಅಂದಿನವರೆಗೂ ನಿನ್ನ ಮನಬಂದಂತೆ ದಾನ ಪೂಜೆ ಶೀಲೋಪವಾಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರು ಎಂದು ಮಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕ ವಳು ನನಗೆ ಇನ್ನು ಈ ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯವಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೊಂದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ ಸದ್ವ್ರತದಲ್ಲಿರುತ್ತಿದ್ದಳು. ಇವಳ ದಾನಾದಿ ಸದಾಚಾರಕ್ಕೆ ಜಗಜ್ಜನವೆಲ್ಲ ಮೆಚ್ಚಿ ಕೊಂಡಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಊರಿನವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಅವೃತಣವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದಂದು ವಸುಮಿತ್ರ ಕಾಮಲತೆಯರಿಗೂ ತಕ್ಕಂತೆ ಸನ್ಮಾನ ಮಾಡಿ ತಾಂಬೂಲವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಳು. ಆಗ ಇವಳ ರೂಪಗುಣಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಮೂಗಿನ ಮೇಲೆ ಬೆರಲಿಟ್ಟು ಕೊಂಡಾಡಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ವಸುಮಿತ್ರ ಎಂದಾದರೂ ಒಮ್ಮೆ ರುದ್ರದತ್ತನು ಇವಳೊಡನೆ ಮಾತನಾಡಿದರೆ ನನ್ನ ಮಗಳ ಬಾಳು ಕೆಡುವುದು ಇದಕ್ಕೇನಾದರೂ ಉಪಾಯವನ್ನು ಹುಡುಕಬೇಕೆಂದೆಣಿ ಸುತ್ತ ದಿನಂಪ್ರತಿ ತನ್ನ ಮಗಳಾದ ಕಾಮಲತೆಯ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹೂಮಾಲೆಯನ್ನು ಒಂದು

ಕರಂಡದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಸೋಮೆಗೆ ಕಳುಹುತ್ತ ಸ್ನೇಹವನ್ನು ಬೆಳೆಯಿಸಿ ಒಂದು ದಿನ ಗುಪ್ತವಾಗಿ ಹೂವಿನ ಕರಂಡದಲ್ಲಿ ದುಷ್ಟ ಸರ್ಪವನ್ನು ಇಟ್ಟು ಮಗಳೊಡನೆ ತಾನೂ ಬಂದು ಸೋಮೆಯ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಳು. ಸೋಮೆ ಅದು ವಿಜವಾದ ಹೂವಾಲೆಯೆಂದೇ ಎಣಿಸಿ ಜಿನಾರ್ಚನೆಗೆಂದು ತನ್ನ ಅಮೃತಹಸ್ತದಿಂದ ತೆಗೆಯಲು ಅದು ದಿವ್ಯವಾದ ಹೂವಾಲೆಯಾಯ್ತು. ಅದನ್ನು ಅರ್ಚನೆಮಾಡಿದ ಬಳಿಕ ಮನೆಗೆ ಕರೆತಂದು ಅವರಿಗೆ ಭೋಜನಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಮುಡಿಗೆ ಮುಡಿಯೆಂದು ಕಾಮಲತೆಯ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟಳು. ಕಾಮಲತೆ ಅದನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಮುಟ್ಟಿದೊಡನೆಯೇ ಅದು ಕಾಲಸರ್ಪವಾಗಿ ಕೈಯನ್ನು ಕಡಿಯಲು ವಿಷವೇರಿ ಕಾಮಲತೆ ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದಳು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ವಸುಮಿತ್ರ, ಮೊರೆಯೋ ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತ ಕಾಮಲತೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಅರಮನೆಯ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಬಂದು ಸವತಿಯ ಮತ್ತರದಿಂದ ಕಾಮಲತೆಯನ್ನು ಸೋಮೆ ಘಟಸರ್ಪನಿಂದ ಕಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡಳು ಎಂದು ಬಾಯ್ಬಿಡಿದು ಹೇಳಿದಳು. ಆ ಮೊರೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಅರಸನು ಸೋಮೆಯನ್ನು ಕರೆಯಿಸಲು, ಕರಂಡಕಸಹಿತವಾಗಿ ಬಂದು ಜೈನಧರ್ಮವ್ರತಾಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ತುಸುವಾದರೂ ಬಿಡುವಿಲ್ಲದಿರುವವರು ಇಂತಹ ಕೃತ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವರೋ ಮಾಡಲೊಲ್ಲರೋ ತಾವೇ ವಿಚಾರಿಸಬೇಕೆಂದಳು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಅರಸನು ಹಾಗಾದರೆ ಈ ಸಂಗತಿ ಹೇಗೆ ಆಯ್ತು ಎನಲು ಅದೇನೋ ನಾನರಿಯೆನು. ಇವರಿಬ್ಬರೂ ಬಂದು ನನಗೆ ಒಂದು ಮಾಲೆಯನ್ನು ತಂದು ಕೊಡಲು ಅದನ್ನು ನಾನು ವೀತರಾಗಂಗೆ ಅರ್ಚಿಸಿ ಮುಡಿಗೆ ಮುಡಿಯೆಂದು ಕಾಮಲತೆಯ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟೆನು. ಆ ಮಾಲೆಯೇ ಹಾವಾಗಿ ಹಾರಿ ಬಂದುದನ್ನು ಕಂಡೆನು. ಮತ್ತೇನು ಮಾಯೆಯೋ ನಾನರಿಯೆನು. ನೀವೇ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ಎಂದು ಕರಡಿಗೆಯನ್ನು ಅವಳ ಕೈಯಿಂದ ತೆಗೆಯಲು ನವಪುಷ್ಪಮಾಲೆಯಾಯ್ತು; ಅದನ್ನು ತಂದು ಕಾಮಲತೆಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರಿಸಲು ಹಾವಾಗಿ ಸುಳಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಇದನ್ನು ಕಂಡು, ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದವರೆಲ್ಲರೂ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟರು. ಆಗ ವಸುಮಿತ್ರ ತಾನು ಮಾಡಿದ ಕಪಟವನ್ನು ಹೇಳಿ ಸೋಮೆಯ ಪದಕೈರಗಿದಳು. ಸೋಮೆ ಆಗ ಜಿನನೇಗತಿಯೆಂದು ತನ್ನ ಕೈಯನ್ನು ಆ ಕಾಮಲತೆಯ ಮೈಮೇಲಿಡಲು ಅವಳ ಮೈಯೊಳಗಿದ್ದ ವಿಷವೆಲ್ಲವೂ ಹೋಗಿ ಮೇಲಕ್ಕೇದ್ದಳು.

ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಭೂಭೋಗರಾಯನು ಸೋಮೆಯನ್ನು ಬಹಳ ಕೊಂಡಾಡಿ ಸನ್ಮಾನಿಸಲು, ಪಂಚಾಶ್ಚರ್ಯವಾಯ್ತು. ಆಗ ಸೋಮೆ ಸದ್ಧರ್ಮ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಹೇಳಲು ವೈರಾಗ್ಯದಿಂದ ಭೂಭೋಗರಾಯನು ಮಗನಿಗೆ ರಾಜ್ಯವನ್ನಿತ್ತು ದೀಕ್ಷೆಗೊಂಡನು. ಭೋಗಾವತೀದೇವಿ, ಸೋಮೆ ಮೊದಲಾದ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಭದ್ರಮತಿಯೆಂಬ ಕಂತಿಕೆಯ ರಲ್ಲಿ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕೈಕೊಂಡರು. ರುದ್ರದತ್ತ, ವಸುಮಿತ್ರ, ಕಾಮಲತೆ ಮೊದಲಾದನೇ ಕರು ಶ್ರಾವಕವ್ರತವನ್ನು ಧರಿಸಿದರು.

ಈ ದೃಷ್ಟಾಂತವನ್ನು ಕಂಡು ನನಗೂ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವವುಂಟಾಯಿತೆಂದು ಗಂಧಶ್ರೀ ಹೇಳಿದಳು. ಇದಕ್ಕೂ ಕುಂದಲತೆ ಒಡಂಬಡಲಿಲ್ಲ.

ಏಳನೆಯ ಸಂಧಿ— ವಿಷ್ಣುಶ್ರೀ ಹೇಳುವ ಕಥೆ.

ವತ್ಸದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೌಶಂಬಿಯೆಂಬ ನಗರಕ್ಕೆ ಅರಸನು ಅಜಿತಂಜಯ ಮಹಾರಾಯನು; ಪಟ್ಟದರಸಿ ಸುವ್ರಭಿ. ಅವನ ಮಂತ್ರಿ ಸೋಮಶರ್ಮನೆಂಬವನು ದಿನಂಪ್ರತಿ ಕುಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ ದಾನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರಲೊಂದಾನೊಂದು ದಿನದಲ್ಲಿ ಆ ನಗರಿಗೆ ಸಮಾಧಿ ಗುತ್ತಾಚಾರ್ಯರೆಂಬ ಮಾಸೋಪವಾಸಿಗಳು ಭಾವರಿಯನ್ನಿಡುತ್ತ ಬರಲು ಸೋಮಶರ್ಮನು ಅತ್ಯಾದರದಿಂದ ಬಂದು ವಿಧಿವೂರ್ವಕವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ನವವಿಧವುಣ್ಯದಿಂದ ಅನ್ನದಾನವನ್ನು ಮಾಡಲು ಋಷಿಯರು ಅಕ್ಷಯದಾನವೆಂಬಾಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಪಂಚಾಶ್ಚರ್ಯಗಳಾದುವು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಮಂತ್ರಿ ಸ್ವಾವಿೂ, ನಾನು ಈವರೆಗೆ ಅತ್ಯುತ್ತಮರೆನಿಸಿದ ವೈಷ್ಣವ, ಶೈವ, ವೈದಿಕ, ಏಕದಂಡಿ, ದ್ವಿದಂಡಿ, ತ್ರಿದಂಡಿ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣ, ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ, ಅಗ್ನಿಹೋತ್ರಿ, ದೀಕ್ಷಿತರೇ ಮೊದಲಾದವರಿಗೆ ದಶವಿಧ ದಾನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಯೂ ಇಂತಹ ಅಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ಕಂಡುದಿಲ್ಲವೆಂದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಸಮಾಧಿ ಗುತ್ತಾಚಾರ್ಯರು ದಾನಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರಗಳು ಉತ್ತಮ, ಮಧ್ಯಮ, ಏಳುಮುಖವೆಂದು ಮೂರು ವಿಧ; ಅಲ್ಲದುವು ಕುಪಾತ್ರಗಳು; ಉತ್ತಮಾದಿ ಪಾತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ದಾನ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಸ್ವರ್ಗಪವರ್ಗವನ್ನು ಪಡೆಯಲಾದೀತು; ದಾನಗಳು ನಾಲ್ಕು ವಿಧ; ದಾತೃವಿನ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಮೊದಲಾದ ಶಾಸ್ತ್ರಕ್ರಮವನ್ನು ಹೇಳಿ ಕುಪಾತ್ರದಾನದಿಂದ ವಿಪತ್ತು ಬರುವುದೆಂದೂ ಹೇಳಿ, ದಾನದ ವಿಷಯವಾಗಿ ಒಂದು ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದರು:—ಏಣಾತಟಾಕವೆಂಬ ರಾಜಧಾನಿಯಲ್ಲಿ ರಾಜಪ್ರಭನೆಂಬ ರಾಯನು ರಾಜಪ್ರಭಿಯೆಂಬ ರಾಣಿಯೊಡಗೂಡಿ ಅರಸುಗೆಯ್ಯುತ್ತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ವೂಜಿಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನೂ ತೇಜಸ್ಸನ್ನೂ ಪಡೆದು, ನೂರು ಯಾಗಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದವರು ಇಂದ್ರಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆವರೆಂಬ ಶಾಸ್ತ್ರವಚನವನ್ನು ಹಿಡಿದು, ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ ಅವರಿಂದ ಆಗಬಹುದೆಂದೆನಿಸಿ ಯಾಗಮಾಡಲಾರಂಭಿಸಿ ಮೃಷ್ಟಾನ್ನಭೋಜನವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಮನದಣಿವಂತೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ವೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಒಂದುದಿನ ವಿಶ್ವಭೂತಿಯೆಂಬ ಬಡಹಾರುವನು ಮುಷ್ಟಿಯನ್ನು ಬೇಡಿ ತಂದ ಅಕ್ಕಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಅಡುಗೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾರದೆ ಹಿಟ್ಟುಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅಗ್ನಿಹೋತ್ರಕ್ಕೆ, ಅತಿಥಿಗೆ, ತನಗೆ, ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಎಂದು ನಾಲ್ಕು ಭಾಗಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಭೋಜನದ ವೇಳೆಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರಲು ಪಿಹಿ ತಾಸ್ರವರೆಂಬ ಯತಿಗಳು ಮಾಸೋಪವಾಸದ ಮೇಲೆ ಚರಿಗೆಗೆ ಬರುವುದನ್ನು ಕಂಡು, ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಮನೆಗೆ ಕರೆತಂದು ಕ್ರಮವರಿತು ಮೂರು ಭಾಗಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಹೆಂಡತಿಯ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿ ಅವಳು ತನ್ನ ಭಾಗವನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಮೇಲೆ, ಅಕ್ಷಯದಾನವೆಂದು ಋಷಿಯರು ಹೇಳುವಾಗ ಪಂಚಾಶ್ಚರ್ಯಗಳಾದುವು. ವಿಶ್ವಭೂತಿಯ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಆಗ ಅಂತರಿಕ್ಷದಿಂದ ಸುರಿದಿದ್ದ ರತ್ನದ ರಾಶಿಗಳನ್ನು ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಮನೆಗೆಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಯಜ್ಞಮಂಟಪದಲ್ಲಿದ್ದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೆಲ್ಲರೂ ನೋಡಿ ಕೆಲವರು ನಮ್ಮ ಮಹಾರಾಜರವರು ಮಾಡಿದ ಯಾಗದ ಫಲವು ಈಗಳೇ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದೆ, ಎಂದರು. ಕೆಲವರು ಈ ವಿಶ್ವಭೂತಿಯ ತುಟಾಟಕಿಯನ್ನು ನೋಡಿ—ಒಬ್ಬ ಬೋಳ

ನನ್ನ ಕರೆತಂದು ಅವನಿಗೆ ಅಕ್ಕಿಯ ಹಿಟ್ಟನ್ನು ಕಲಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಮಹಾರಾಜರವರಿಗೆ ಅಂಜದೆ ರತ್ನಗಳನ್ನು ಮನೆಗೆ ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಸುರಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವನು, ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತ ಅರಮನೆಗೆ ಬಂದು ಆ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸಲು ಆಗ್ರಹದಿಂದ ಮಹಾರಾಜರು ವಿಶ್ವಭೂತಿಯನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿದರು. ವಿಶ್ವಭೂತಿ ಬಂದು ಆ ರತ್ನರಾಶಿಗಳನ್ನು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸುರಿದ ಕೂಡಲೇ ಕೆಂಡಗಳಾಗಿ ಜಳಜಳಿಸುತ್ತಿದ್ದುವು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಅಲ್ಲಿದ್ದವರು ವಿಶ್ವಭೂತಿ ನಿರಪರಾಧಿ—ಮಹಾಮುನಿಗಳಿಗೆ ಆಹಾರದಾನವನ್ನು ಮಾಡಿದ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯದಿಂದ ರತ್ನಗಳ ಮಳೆ ಸುರಿಯಿತು. ಆ ರತ್ನಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ತರಲು ಉರಿವ ಕೆಂಡಗಳಾದುವು, ಎನ್ನುತ್ತ ಅವನ ಕೈಗೆ ಮರಳಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಕೊಡಲು ಮತ್ತೆ ಧಳಧಳಿಸುವ ರತ್ನಗಳಾದುವು. ಇದನ್ನು ಕಂಡು ರಾಜಪ್ರಭರಾಯನು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟು, ಸದ್ಗುರ್ಮಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ, ನಿನಗೆ ಬಂದ ಅನ್ನದಾನದ ಫಲದೊಳಗೆ ಅರ್ಧವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ, ನನ್ನ ಯಜ್ಞಫಲದೊಳಗೆ ಅರ್ಧವನ್ನೂ, ರಾಜ್ಯದೊಳಗೆ ಅರ್ಧವನ್ನೂ ಕೊಡುವೆನೆಂದು ವಿಶ್ವಭೂತಿಯನ್ನು ಕೈಮುಗಿದು ಕೇಳಿಕೊಂಡನು. ಅದಕ್ಕೆ ವಿಶ್ವಭೂತಿ ಒಡಂಬಡದಿರಲು, ಪಿಹಿ ತಾಸ್ರವ ಗುರುಗಳ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗಿ ನಾನು ಎಷ್ಟು ವಿಧದಿಂದ ಬೇಡಿ ಕೊಂಡರೂ ವಿಶ್ವಭೂತಿ ಅನ್ನದಾನದ ಫಲದೊಳಗೆ ಅರ್ಧವನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಡಲೊಲ್ಲದ ಕಾರಣವೇನೆಂದು ಕೇಳಿದನು. ಆಗ ಅವರು ಚತುರ್ವಿಧದಾನಗಳ ಧರ್ಮೋಪದೇಶವನ್ನು ಮಾಡಲು ಅವರಲ್ಲಿ ವ್ರತವನ್ನು ಪಡೆದು ಕೆಲವು ದಿನಗಳಾದ ಬಳಿಕ ದೀಕ್ಷೆಗೊಂಡು ರಾಜಪ್ರಭರಾಯನು ಕರ್ಮವನ್ನು ಸುಟ್ಟು, ಉತ್ತಮಗತಿಯನ್ನು ಪಡೆದನು.

ಎಂಬ ಕಥೆಯನ್ನು ಸವಾಧಿಗುವ್ರಾಚಾರ್ಯರಿಂದ ಕೇಳಿ ಸೋಮಶರ್ಮ ಮಂತ್ರಿ ಅವರಿಂದ ಉತ್ತಮ ವ್ರತವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ಲೋಹದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಆಯುಧವನ್ನು ಹಿಡಿವುದಿಲ್ಲೆಂದು ಮರದಿಂದ ಒಂದು ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಅದನ್ನು ಒರೆಯೊಳಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ರಾಜಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತ ಪ್ರಖ್ಯಾತನಾಗಿದ್ದನು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಕೆಲವರು ಚಾಡಿ ಕಾರರು ಅರಸನಿಗೆ ತಿಳಿಸಲು ಅವನು ಅದನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆಮಾಡುವೆನೆಂದು ಒಡ್ಡೋಲಗವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ಆಗ ರಾಯನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಮಂತ್ರಿಯ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡುವೆನೆಂದೊಬ್ಬ ರಾಜಕುಮಾರನು ಅರಸನ ಅನುಮತಿಯಿಂದ ಬೇಡಲು ಮಂತ್ರಿ ಪಂಚಪದಧ್ಯಾನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತ ಒರೆಯಿಂದ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಕಿತ್ತು ಅವನ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟನು. ಆಗ ಅದನ್ನು ನೋಡಿದವರು ಇದೇನು ಹೆಮ್ಮಾರಿಯ ನಾಲಿಗೆಯೋ, ಕುಡಿಮಿಂಚೋ, ನಾಗರೋ ಎಂದು ಬಗೆದು ಅಂಜುತ್ತಿದ್ದರು. ಅರಸನು ಆಗ ಮಹಾತ್ಮರ ಮೇಲೆ ಇಂತಹ ಸುಳ್ಳನ್ನು ಹೇಳಿದವರ ನಾಲಗೆಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಬೇಕೆಂದು ಆಜ್ಞೆಮಾಡಲು, ಮಂತ್ರಿ ಕೈಮುಗಿದು ಸ್ವಾವಿ—ಇವರು ಹೇಳಿದುದು ಸುಳ್ಳಲ್ಲ; ಇವರನ್ನು ಬಾಧಿಸಬಾರದು; ನಾನು ಗುರು ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಲೋಹದ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಹಿಡಿವುದಿಲ್ಲೆಂದು ವ್ರತವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ಸಲಿಸುತ್ತಿರುವೆನು. ನನ್ನ ವ್ರತದ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಇದು ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ಕತ್ತಿಯಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿತು ಎನ್ನುತ್ತ ಅದರ ನಿಜವಾದ ರೂಪವನ್ನು ತೋರಿಸಲು ಸಭೆಯವರೆಲ್ಲರೂ ಬೆರಗಾಗಿ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಪಂಚಾಶ್ಚರ್ಯಗಳಾದುವು. ಅಜಿತಂಜಯರಾಯನು ಸೋಮ

ಶರ್ಮನನ್ನು ಸನ್ಮಾನಿಸಿ ಸದ್ಧರ್ಮವೇ ಉತ್ತಮವೆಂದು ನಂಬಿ ವೈರಾಗ್ಯಪರನಾಗಿ ತೊಟ್ಟಲ ಮಗನಾದ ಶತ್ರುಂಜಯನಿಗೆ ಪಟ್ಟವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ, ಸೋಮಶರ್ಮನೊಡನೆ ಅನೇಕ ರಾಜರನ್ನು ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಸಮಾಧಿಗುಪ್ತಾಚಾರ್ಯರಲ್ಲಿ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿದನು. ಸುಪ್ರಭಾದೇವಿಯೂ, ಸೋಮಶರ್ಮನ ಪತ್ನಿ ಸೋಮೆಯೂ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಭಾಮಿನಿಯರು ಅಭಯ ಮತಿಗಳೆಂಬ ಅಜ್ಜಿ ಕೆಯರಲ್ಲಿ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪಡೆದರು. ಇದರಿಂದ ನನಗೆ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವವಾಯ್ತು ಎಂದು ವಿಷ್ಣುಶ್ರೀ ಹೇಳಿದ ಕಥೆಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಒಡಂಬಟ್ಟರು. ಕುಂದಲತೆ ಒಡಂಬಡಲಿಲ್ಲ.

ಎಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ—ನಾಗಶ್ರೀ ಹೇಳಿದ ಮುಂಡಿಕೆಯ ಕಥೆ.

ಕಾಶ್ಮೀರದೇಶದಲ್ಲಿ ವಾರಣಾಸಿಯೆಂಬ ರಾಜಧಾನಿಯಲ್ಲಿ ಜಿತಶತ್ರುವೆಂಬ ಅರಸ ನಿದ್ದನು; ಅವನ ಪತ್ನಿ ಕಾಂಚನಚಿತ್ರ. ಇವರಿಗೆ ಮುಂಡಿಕೆಯೆಂಬ ಒಬ್ಬ ಮಗಳು. ಈ ಹುಡುಗಿ ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಮಣ್ಣನ್ನು ತಿಂದು ತಿಂದು ಮೈಗೆ ರೋಗ ಹತ್ತಿ ವಿಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದಳು. ಅರಸನು ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಅಸಡ್ಡೆಯಿಂದ ಅವಳನ್ನು ಬೇರೊಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿಬಿಟ್ಟನು. ಒಂದಾನೊಂದು ದಿನ ಈ ಹುಡುಗಿ ಅಲೆದಾಡುತ್ತ ಊರ ನಡುವಣ ಚೈತ್ಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಬರಲು, ಅಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಕಂತಿಯರು ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಧರ್ಮೋಪದೇಶವನ್ನು ಮಾಡಿ ವ್ರತಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಕಂಡು, ತಾನೂ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ನನಗೊಂದು ವ್ರತವನ್ನು ಕೊಡಿಯೆಂದು ಕೇಳಿದಳು. ಅದಕ್ಕವರು ಕರುಣೆಯಿಂದ ಎಲೆ ಮಗಳೆ ನಿನ್ನ ದುಷ್ಕರ್ಮದಿಂದ ಮಣ್ಣನ್ನು ತಿಂದು ಹೀಗೆ ಮೈಯನ್ನು ಕೆಡಿಸಿಕೊಂಡೆ. ಮಣ್ಣನ್ನು ಇನ್ನು ತಿನ್ನಬೇಡವೆಂದರು. ಆ ವ್ರತವನ್ನು ಪರಿಪಾಲಿಸುತ್ತ ಬರಲು ಕೆಲವು ದಿನಗಳೊಳಗೆ ಆ ರೋಗವೆಲ್ಲವೂ ಹೋಗಿ ರೂಪಲಾವಣ್ಯಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರಲು, ತಿರುಗಿ ಗುರುಗಳ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಎಲೆ ಗುರುವೆ, ನಿನ್ನ ದಯೆಯಿಂದ ನನ್ನ ರೋಗವೆಲ್ಲವೂ ಹೋಯ್ತು, ಎನಲು ಅವರು ಸುವ್ರತದಿಂದ ಬೇಕಾದ ಫಲವು ಲಭಿಸುವುದು ಇದೇನು ದೊಡ್ಡದು ಎಂದು, ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸದ್ಧರ್ಮವನ್ನು ನಂಬಿ ಸುವ್ರತಗಳನ್ನು ಸಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಇಂತಹ ಮಗಳ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಕಂಡು ಅರಸನು ಸ್ವಯಂವರ ಮಾಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಸಾರಿಸಿದನು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಚಕ್ರಕೋಟಾಪುರಿಯ ಅರಸನಾದ ಭಗದತ್ತರಾಯನು ತನಗೆ ಮಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿಕಳುಹಿದನು. ಆ ಮಾತಿಗೆ ಜಿತಶತ್ರುರಾಯನು ಒಪ್ಪದೆ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ ನುಡಿದುದರಿಂದ ಭಗದತ್ತರಾಯನು ಸೇನಾಸಮೇತನಾಗಿ ಬಂದು ವಾರಣಾಸಿಯನ್ನು ಬಳಸಿ ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕಿ ಮಹತ್ತಾದ ಉಪದ್ರವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದನು. ಆಗ ಕೆಲವರು ಜಿತಶತ್ರುವಿಗೆ, ಮಗಳನ್ನು ಈಗಲಾದರೂ ಭಗದತ್ತನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಸಂಧಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಜಿತಶತ್ರುವದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪದೆ ಅಭಿಮಾನವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಬೇಕೆಂದು ತನಗುಳ್ಳ ಸೇನೆಯೊಡನೆ ಕಾಳೆಗೆ ಹೊರಟನು. ಘೋರಯುದ್ಧವಾಯ್ತು. ಭಗದತ್ತನಿಗೆ ಜಯವಾಗುವ ಸಂಭವವೊದಗುತ್ತಿತ್ತು; ಜಿತಶತ್ರುವಿಗೆ ಸೋಲ. ಅಷ್ಟರೊಳಗೆ ತನ್ನೊಬ್ಬಳಿಂದ ಈ ಕಷ್ಟವೆಲ್ಲರಿಗೂ ಬದಗಿತಲ್ಲಾ ಎಂದು ಮುಂಡಿಕೆ ಹೊರಟು ಊರಹೊರಗೆ ಹರಿಯುವ ನದಿಯೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕು ಈ ಉಪಸರ್ಗವು ಹೋಗುವವರೆಗೂ ಸನ್ಯಸನ

ವೆಂದು ಕುಳಿತಿದ್ದಳು. ಇವಳ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವದ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಇಲದೇವತೆಯರು ಇವಳಿಗೊಂದು ಉಪ್ಪರಿಗೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಿರ್ಮಿಸಿ ವೂಡಿಸಿದರು. ನಗರದೇವತೆಗಳು ಭೀಕರಾಕಾರವನ್ನು ತಾಳಿ ಭಗದತ್ತನ ಸೈನಿಕರನ್ನು ಮರದಂತೆ ಸ್ತಂಭಿಸಿ ಅವನಿರಿಗೆ ಬಂದು-ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವ ಚೂಡಾಮಣಿಯನ್ನು ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಸಂಕಟಪಡಿಸುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಮಡುವಿನೊಳಗಿರುವ ಮುಂಡಿಕೆಯ ಚರಣಕ್ಕೆ ವಂದಿಸಿ ನಮ್ಮನಾಗದೆ ಹೋದರೆ ನಿನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಬಿಡುವೆವು ಎನ್ನುತ್ತ ನೆಲದಿಂದಾಕಾಶದವರೆಗೂ ಬೆಳೆದು ಅತಿ ಭಯಂಕರವಾಗಿ ಗರ್ಜಿಸಿದುವು. ಆಗ ಭಗದತ್ತನು ಜಿತಶತ್ರುರಾಯನ ಪಾದಕ್ಕೆರಗಿ ಕಾವಾಡೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡು, ಮುಂಡಿಕೆಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ ತಲೆಯನ್ನು ಕಾಯ ಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡನು. ಆಗ ಮುಂಡಿಕೆ ನನ್ನೊಂದು ಬೇವಕ್ಕಾಗಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ಕಷ್ಟ ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೂ ಆಯಿತಲ್ಲಾ ಕ್ಷಮಿಯಿಸಿ ಎಂದು ಹೇಳಲು ನಗರದೇವತೆಗಳು ಭಗದತ್ತನ ಸೇನೆಯನ್ನು ಸಚೇತನರಾಗಿ ಮಾಡಿದುವು. ಅಶ್ಚರ್ಯ ಪಂಚಕವಾಯ್ತು. ಆಗ ವೈರಾಗ್ಯಪರರಾಗಿ ಶ್ರುತಾಭಿಯೆಂಬ ಮುನಿಗಳಲ್ಲಿ ಭಗದತ್ತನೂ, ಜಿತಶತ್ರುವೂ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಅರಸರು ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪಡೆದರು. ಆಗ ಆ ಊರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವವೊದಗಿತು. ಅದರಿಂದ ನನಗೂ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವವಾಯಿತೆಂದು ನಾಗಶ್ರೀ ಹೇಳಿದಳು. ಇದಕ್ಕೂ ಕುಂದಲತೆಯೊಡಂಬಡಲಿಲ್ಲ. ಮಿಕ್ಕವರೆಲ್ಲರೂ ಒಡಂಬಟ್ಟರು.

ಒಂಭತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ—ಪದ್ಮಲತೆ ಹೇಳಿದ ಪದ್ಮಶ್ರೀಯ ಕಥೆ.

ಅಂಗದೇಶದಲ್ಲಿ ಚಂಪಾವುರಕ್ಕೆ ಅರಸ ದಾಡಿವಾಹನ; ರಾಣಿ ಪದ್ಮಾವತಿ. ಅಲ್ಲಿ ವಿಮಲದಾಸನೆಂಬ ಸೆಟ್ಟಿಗೂ ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಪದ್ಮೆಗೂ ಪದ್ಮಶ್ರೀಯೆಂಬ ಮಗಳೊಬ್ಬಳಿದ್ದಳು. ಇವಳೊಂದುದಿನ ವಾಸುವೂಚ್ಯತೀರ್ಥಂಕರರ ಹೊಸ ಬಸದಿಗೆ ಹೋಗಿ ವಿಧಿವೂರ್ವಕವಾಗಿ ವೂಜಿಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರಲು ಆ ಊರ ಬುದ್ಧದಾಸ ಬುದ್ಧದಾಸಿಯರಿಗೆ ಜನಿಸಿದ ಬುದ್ಧಸಂಘನೆಂಬ ಯುವಕನು ಅವಳ ರೂಪಾತಿಶಯವನ್ನು ಕಂಡು ಮೋಹಗೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಕಾಮಜ್ವರದಿಂದ ತಪಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಇವನ ಸಂಕಟವನ್ನು ನೋಡಿ ತಾಯ್ತಂದೆಗಳು ವಿಚಾರಿಸಿ ಅವರೊಡನೆ ನಮಗೆ ವಿವಾಹ ಕೂಡದೆಂದು ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿದರೂ ಕೇಳದಿದ್ದನು. ಕೊನೆಗೆ ಬುದ್ಧದಾಸನು ಜಿನಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಯಶೋಧರ ಮುನಿಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಗುರುಗಳೇ ಈವರೆಗೂ ಕುಸಮಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಕೆಟ್ಟನು, ನನ್ನನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿ ಅವರಿಂದ ವ್ರತವನ್ನು ಪಡೆದು ಜೈನವೇಷವನ್ನು ಧರಿಸಿ ವಿಮಲದಾಸನೊಡನೆ ಸ್ನೇಹವನ್ನು ಬೆಳೆಯಿಸಿದನು. ಹೀಗಿರಲು ವಿಮಲದಾಸನು ಅಷ್ಟೋಪವಾಸದ ಮೇಲೆ ಪಾರಣೆಯನ್ನು ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಬುದ್ಧದಾಸನನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವನು ಊಟಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಎಡೆಮಾಡಿ ಎಡೆಯಲ್ಲಿ ಕೈಯಿಕ್ಕದಿರಲು ಕಾರಣವೇನೆಂದು ಕೇಳಲು ನಿನ್ನ ಮಗಳಾದ ಪದ್ಮಶ್ರೀಯನ್ನು ನನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ಕೊಡುವುದಾದರೆ ಊಟಮಾಡುವೆನೆಂದನು. ಅದಕ್ಕೇನು ನಿಮ್ಮಂತಹ ಸಮ್ಯಗ್ಧೃಷ್ಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಬಿಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಯೇನು ಊಟಮಾಡಿಯೆಂದು ವಿಮಲದಾಸನು ಹೇಳಿ ಅವನಿಗೆ ಸನ್ಮಾನಮಾಡಿದನು. ಆ ಮೇಲೆ ಪದ್ಮಶ್ರೀಯನ್ನು ಬುದ್ಧಸಂಘ

ನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ವೈಭವದಿಂದ ವಿವಾಹವನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಕೆಲವು ದಿನಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಬುದ್ಧದಾಸನು ತನ್ನ ಕಪಟವೇಷವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಎಂದಿನಂತೆ ಬೌದ್ಧನಾದನು. ವಿಮಲದಾಸನು ಮೋಸಹೋದನೆಂದು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಪದ್ಮಸಂಘನೆಂಬ ಬುದ್ಧಗುರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರಲು ಪದ್ಮಶ್ರೀಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಮತಕ್ಕೇಳುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ ಅವಳ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಅವರು ಸರಿಯಾದ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಡದೆಹೋಗಲು, ಪದ್ಮಶ್ರೀ ಬೇರೊಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕಾಯ್ತು. ಬುದ್ಧಸಂಘನೆಂದಿನಂತೆ ಅವಳಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮದಿಂದಿರುತ್ತಿದ್ದನು. ಹೀಗಿರಲು ವಿಮಲದಾಸನಿಗೆ ಉತ್ತಮ ಸಮಾಧಿಯಾಯ್ತು. ದುಃಖಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಪದ್ಮಶ್ರೀಯನ್ನು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದ ಬೌದ್ಧಗುರು ಮಗಳೇ ತಂದೆ ಸತ್ತುದಕ್ಕೆ ಚಿಂತೆಯೇಕೆ? ಈಗಾವ ಬೆಂಕೆಯ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿಯೋ ಹುಟ್ಟಿರುವನು. ಇದಕ್ಕೆ ಕರಕರೆ ಬೇಡವೆಂದನು. ನಿಮಗೆ ಹೇಗೆ ತಿಳಿಯಿತಿದು? ಎಂದೂ ಪದ್ಮಶ್ರೀ ಕೇಳಿದಳು. ನಾವು ತ್ರಿಕಾಲ ಜ್ಞಾನಿಗಳು, ನಮಗೆ ತಿಳಿಯದುದೊಂದೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಗುರು ಹೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕವಳು ಆಗಳೇ ಉತ್ತರವನ್ನು ಹೇಳದೆ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದು ಕೆಲವು ದಿನಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಅವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಊಟಕ್ಕೆ ಕರೆದಳು. ಬಂದವರಿಗೆ ಸತ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಆರಗೂ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಅವರ ಎಡಗಾಲ ಕೆರಹುಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯಿಸಿ ಅವುಗಳನ್ನು ತರಿಸಿ, ಸಂಬಳಿಸಿ, ಹಸನಾಗಿ ಪಾಕಮಾಡಿಸಿ ಊಟಮಾಡಿಸಿದಳು. ಉಂಡು ತೇಗಿ ಕೈತೊಳೆದು ತಾಂಬೂಲವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಪದ್ಮಶ್ರೀಯ ಸತ್ಕಾರವನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿ ನಿನ್ನಂತಹ ಗುಣವಂತೆ ಮನಸು ಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ಮತಕ್ಕೆ ಸೇರಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತ ಹೊರಟರು. ಕಾಲಕೆರಹುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದಿಲ್ಲದೆ ಹೋದುದನ್ನು ಕಂಡು ತೊತ್ತನ್ನು ಕೇಳಿದರು; ತೊತ್ತು ಮನೆಯೊಡತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಎಂದಳು. ಮನೆಮೊಡತಿಯಾದ ಪದ್ಮಶ್ರೀ ನೀವು ತ್ರಿಕಾಲ ಜ್ಞಾನಿಗಳು; ನನ್ನ ತಂದೆ ಬೆಂಕೆಯಾಗಿರುವನೆಂದು ಹೇಳಿದಿರಲ್ಲಾ; ನಿಮ್ಮ ಕೆರಹುಗಳು ಹೋದ ಪರಿ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಯದೇ? ನಿಮ್ಮ ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗಿರುವುದೇ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಯದು, ತ್ರಿಕಾಲಜ್ಞಾನವೆಲ್ಲಿಯದು ನಿಮಗೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು. ಆಗ ಅವರು ನಮ್ಮ ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಹೋದುವು? ಎಂದರು. ನೋಡಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿ ಎಂದವಳು ಹೇಳಲು, ಅವರು ಬಾಯೊಳೆ ಕೈಹಾಕಿ ಓಕರಿಸಿದರು. ಆಗ ಅವರ ಕೆರಹಿನ ತುಕ್ಕಡಗಳು ಬಂದವು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಜಿಗುಪ್ಸೆಪಟ್ಟು, ಮೋಸ ಮಾಡಿದಳೆಂದು ಅವಳ ಮೇಲೆ ಕೋಪಗೊಂಡು, ಸಭೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ರಾಯನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಚಮತ್ಕಾರದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಪದ್ಮಶ್ರೀಯನ್ನು ಊರಬಿಟ್ಟು ಹೊರಡಿಸಿದರು. ಬುದ್ಧಸಂಘನೂ ಅವಳೊಡನೆ ಹೊರಡಲು ಬದ್ಧದಾಸನು ಅವನಿಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿದನು. ಬರುತ್ತ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಇಭದತ್ತ ಈಶ್ವರದತ್ತರೆಂಬ ವರ್ತಕರು ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೊರಟವರು ಇಳಿದಿದ್ದ ಕಡೆ ತಾವೂ ಬಂದು ಇಳಿಯಲು ಇಭದತ್ತನು ಇವರನ್ನು ತಕ್ಕ ಮರ್ಯಾದೆಯಿಂದ ಕಂಡು, ಪದ್ಮಶ್ರೀಯನ್ನು ಹೆಂಗಸರೊಡನೆ ಸೇರಿಸಿ, ಬುದ್ಧಸಂಘನಿಗೆ ತನ್ನೊಡನೆ ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ಊಟ ಮೊದಲಾದುವುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಅವರೊಳಗೆ ಇಭದತ್ತನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬೇಕೆಂದು ಈಶ್ವರದತ್ತನು ಎಣಿಸಿ ಅಡುಗೆ ಮಾಡುವವಳಿಗೆ ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಹೇಳಿ ವಿಷವನ್ನು ಬೆರೆಸಿದ ಕೆಲವು

ಖಜ್ಜಾಯಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದಿಟ್ಟು ಇವನ್ನು ಸೆಟ್ಟರಿಗೆ (ಇಭದತ್ತನಿಗೆ) ಅಲ್ಲದೆ ಮತ್ತಾರಿಗೂ ಬಡಿಸಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಬಡಿಸುವಾಗ ಪದ್ಮಶ್ರೀ ವಂಜಿಭೇದ ಕೂಡದೆಂದು ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳದೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಬಡಿಸಿಬಿಟ್ಟಳು. ಊಟಮಾಡಿ ಕೈ ತೊಳವಾಗ ಎಲ್ಲರೂ ಜ್ಞಾನವು ತಪ್ಪಿ ಬಿದ್ದರು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಪದ್ಮಶ್ರೀ ಇದು ನನ್ನ ಕರ್ಮ. ಇನ್ನು ನನಗೆ ದೀಕ್ಷೆಯೇ ಮುಂದಿನ ಕೆಲಸವೆಂದು ಜಿನಸ್ವರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆಗ ಕೆಲವರು ಪದ್ಮಶ್ರೀ ಮತ್ತೊಬ್ಬನೊಡನೆ ಓಡಿ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಗಂಡನಿಗೆ ವಿಷವನ್ನಿಕ್ಕಿದಳೆಂದು ಹೇಳಲು ಆ ಸುದ್ದಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಗೂ ಹರಡಿತು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಬುದ್ಧದಾಸನು ಕೋಪದಿಂದ ಬಂದು, ಪದ್ಮಶ್ರೀಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬೇಕೆಂದು ಹಠವಾದ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಅವಳ ಕುತ್ತಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿದನು. ಆಗ ಪದ್ಮಶ್ರೀ ಪಂಚಪದಗಳನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಿರಲು, ನಗರದೇವತೆಗಳು ಆ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಹೂಮಾಲೆಯಂತೆ ಮಾಡಿ, ಅವಳಿಗೆ ವೂಜಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರಲು ಪಂಚಾಶ್ಚರ್ಯಗಳಾದುವು. ದಾಡಿವಾಹನರಾಯನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು, ಹಲವು ಬಗೆಯಿಂದ ಕೊಂಡಾಡಿ, ಜಿನದರ್ಶನದ ಮಹಿಮೆಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ, ತನ್ನ ಮಗನಾದ ನಯವಿಕ್ರಮನಿಗೆ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಯಶೋಧರ ಮುನಿಗಳಲ್ಲಿ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪಡೆದನು; ಬುದ್ಧದಾಸನು ಶ್ರಾವಕನಾದನು. ಪಟ್ಟದರಿಸಿ ಪದ್ಮಾವತಿ, ಪದ್ಮಶ್ರೀ ಮೊದಲಾದ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಸರಸ್ವತಿಯರೆಂಬ ಕಂತಿಯಿಂದ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪಡೆದರು. ಆಗ ನನಗೂ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವವುಂಟಾಯಿತೆಂದು ಪದ್ಮಲತೆ ಹೇಳಿದಳು. ಈ ಕಥೆಗೂ ಕುಂದಲತೆಯೊಬ್ಬಳೇ ಒಡಂಬಡದವಳು.

ಹತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ— ಕನಕಲತೆ ಹೇಳಿದ ಉಮಯನ ಕಥೆ.

ಅವಂತಿದೇಶದ ಉಜ್ಜಯಿನಿಯೆಂಬ ನಗರದಲ್ಲಿ ನರಪಾಲಕನೆಂಬ ರಾಯನೂ ಮದನಶಕ್ತಿಯೆಂಬ ರಾಣಿಯೂ, ಮದನದೇವನೆಂಬ ಮಂತ್ರಿಯೂ ಪ್ರಜಾಪಾಲನೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವೆಂದು ಸಾಗರದತ್ತನೆಂಬ ವೈಶ್ಯೋತ್ತಮನಿಗೂ ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಸಾಗರದತ್ತಿಯೆಂಬಳಿಗೂ ಉಮಯನೆಂಬ ಮಗನೂ ಜಿನದತ್ತಿಯೆಂಬ ಮಗಳೂ ಇದ್ದರು. ಗುಣವಂತೆಯಾದ ಜಿನದತ್ತೆ ಕೌಶಂಬಿಯೆಂಬ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಜಿನದತ್ತನೆಂಬ ವೈಶ್ಯೋತ್ತಮನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿ ಸುಖದಿಂದಿದ್ದಳು. ಉಮಯನಾದರೂ ದುರ್ಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳವನಾಗಿ ದುರ್ಯಸನಗಳಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ತಂದೆತಾಯಿಗಳಿಗೆ ಅಪಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ತರುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಕಂಡು ಅವರು ಹಲವುಪರಿಯಿಂದ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿದರೂ ಕೇಳದಿದ್ದನು. ಒಂದು ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಕದ್ದು ಮತ್ತೊಂದಂಗಡಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕಂಡಕಡೆ ಜೂಜಾಡಿ, ಸೂಳೆಯರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು, ಅಲೆಯುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ತಿಳಿದು ಆ ಊರ ತಳವಾರನಾದ ಯಮದಂಡನು ಅವನನ್ನು ಕರೆದು ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿದನು. ಎಷ್ಟು ಬಾರಿ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದರೂ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸದೆ ಸಾಗರದತ್ತನ ಮಗನೆಂದು ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿದನೆಂದು ವಿವೇಕವನ್ನು ತಂದುಕೊಳ್ಳದೆ ಉಮಯನು ಬಲಕಾಯಿಸಿಕೊಂಡು ಅರಮನೆಯ ಭಂಡಾರಕ್ಕೆ ಕನ್ನವನ್ನು ಹಾಕಲು ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಪಹರಿಯವರು ಹಿಂಗೆಟ್ಟು ಮುರಿಗೆಟ್ಟು ಕಟ್ಟಿ ಕಾಲದಂಡನ ಬಳಿಗೆ ತಂದೊಪ್ಪಿಸಿದರು. ಬೆಳಗಾಗಲು ತಳವಾರನು ಆಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಕರೆತಂದು ಇವನು ಸಾಗರ

ದತ್ತಸೆಟ್ಟಿಯ ಮಗನೆಂದು ಹೇಳಿ ಅರಸನಿಗೆ ಬಪ್ಪಿಸಿದನು. ಆಗ ಅರಸನು ಬಹಳವಾಗಿ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿ ಸಾಗರದತ್ತನನ್ನು ಬರಿಸಿ ಏಕವುತ್ರವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂದ ಮಗನಿಗೆ ತಕ್ಕ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿಸದೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳದೆ ಕೆಡಿಸಿದೆಯೆಂದು ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಸೆಟ್ಟಿ— ಮಹಾಸ್ವಾಮಿ, ತಾವು ನನಗೆ ಈ ರೀತಿಯಿಂದ ನೀತಿಯನ್ನು ಬೋಧಿಸುವುದು ನನ್ನ ಭಾಗ್ಯವೆಂದು ಹೇಳಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಮಗನಿಗೆ ಕೆಟ್ಟ ಮಗನಿಂದ ಕುಲನಾಶವಾಗುವುದು. ನೀನು ನಿನ್ನ ಮನಬಂದಂತೆ ಬದುಕು ಹೋಗೆಂದು ಮನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಡಿಸಿದನು. ಉಮಯನು ಊರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಡೆದು ಕೌಶಂಬಿಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದು ತನ್ನ ತಂಗಿಯಾದ ಜಿನದತ್ತೆಯ ಮನೆಗೆ ಹೋದನು. ಇವನ ದುಶ್ಚರಿತವನ್ನು ಅರಿತಿದ್ದ ಆ ಗುಣವಂತೆ ಇವನನ್ನು ಮನೆಗೆ ಸೇರಿಸದೆ ಕಳುಹಲು ಆ ಊರೊಳಗಿದ್ದ ಜೈತ್ಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಶ್ರುತಸಾಗರ ಮುನಿಗಳಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ಜೈನ ವ್ರತವನ್ನು ಬೇಡಲು ಅವರು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಮಗನೆ ಹೆಸರನರಿಯದ ಮರದ ಹಣ್ಣನ್ನು ತಿನ್ನಬೇಡವೆಂದು ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿದರು. ಉಮಯನು ಹೀಗೆ ದುಶ್ಚರಿತವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಜೈನ ಗುರುಗಳುಪದೇಶದಿಂದ ಸುವ್ರತನಾದುದನ್ನು ಕೇಳಿ, ಜಿನದತ್ತೆಯವನನ್ನು ಮನೆಗೆ ಕರೆಯಿಸಿ ಉಪಚರಿಸಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ವ್ಯಾಪಾರಮಾಡೆಂದು ಕೊಟ್ಟಳು. ಆ ಹಣದಿಂದ ರತ್ನಪಡಿ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ಮಾಡುವೆನೆಂದು ಆ ಊರ ವರ್ತಕರೊಡನೆ ಹೊರಟು ಉಜ್ಜಯಿನಿಯ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಬರುತ್ತಿರಲು ನಡುವೆ ದಾರಿ ತಪ್ಪಿ ಒಂದು ಘೋರಾರಣ್ಯವನ್ನು ಹೊಗುವ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸಂಜಿಯಾಯ್ತು. ಜೊತೆಯ ವರ್ತಕರೊಡನೆ ಹೇಗೋ ಆ ರಾತ್ರಿಯನ್ನು ಕಳೆದು ಉದಯವಾಗಲು ಆ ಅಡವಿಯೊಳಗಿದ್ದ ಒಂದು ಕೊಳದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಸಂಧ್ಯಾ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಊರ ದಾರಿ ಯಾವುದೆಂದು ಹುಡುಕುತ್ತ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದವರೆಗೆ ಅಲೆದು ಕೊನೆಗೆ ಬಳಲಿ ಸುಂದರವಾಗಿಯೂ ಫಲಭರಿತವಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಮರಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಆ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ತಿಂದು ಹಸಿವಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಕೊಯ್ಯುವ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಶತವೃದ್ಧಿ ಬಂದು ಆ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಕೊಯ್ದು ತಿಂದೊಡನೆ ಸುಂದರವಾದ ಯೌವನೆಯಾದಳು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಉಮಯನು ಅವಳು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಯೌವನವನ್ನೂ ರೂಪವನ್ನೂ ಪಡೆಯಲಿಕ್ಕೇನುಕಾರಣವೆಂದವಳನ್ನು ಕೇಳಲು ಈ ಹಣ್ಣಿನ ಮಹತ್ತಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೇನು ನೀವೂ ತಿನ್ನಿರಿ ಎಂದಳು. ಅದರ ಹೆಸರೇನೆಂದು ಕೇಳಲು, ಹೆಸರೇನೆಂದರಿಯೆನೆಂದಳು. ಆಗ ಹೆಸರನ್ನು ಅರಿಯದ ಮರದ ಹಣ್ಣನ್ನು ತಿನಲಾರೆನೆಂದು ಉಮಯನು ತ್ತರಕೊಟ್ಟನು. ಆ ಹೆಂಗಸು ಇವನ್ನು ತಿನ್ನಲಿಕ್ಕೆ ಒಡಂಬಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಚರ್ಚೆಮಾಡುತ್ತಿರುವಷ್ಟರೊಳಗೆ ಉಮಯನೊಡನೆ ಬಂದ ವೈಶ್ಯರು ಆ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ತಿಂದು ಧೊಪ್ಪನೆ ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದುರುಳಿದುದನ್ನು ಉಮಯನು ನೋಡಿ ಇದೇಕೆ ಇವರು ಹೀಗಾದರೆಂದು ಅವಳನ್ನು ಕೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕವಳು ನಗುತ್ತ ಇವು ನೋಟಕ್ಕೆ ಅಂದವಾಗಿದ್ದರೂ ವಿಷದ ಫಲಗಳು ಎಂದಳು. ಹಾಗಾದರೆ ನಿನಗೆ ಮುದಿತನವು ಹೋಗಿ ಹರೆಯವು ಬಂದುದು ಹೇಗೆ ಎಂದು ಉಮಯನು ಕೇಳಿದನು. ಆಗ ಅವಳು ನಾನು ವನದೇವತೆ, ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆನು. ನಿನ್ನ ವ್ರತಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿದೆನು. ನಿನಗೆ ಬೇಕಾದುದನ್ನು ಕೇಳಲಲು

ಉಮಯನು ತಡಮಾಡದೆ ಈ ಬಿದ್ದಿರುವ ಬಂಧುಗಳನ್ನು ಬದುಕಿಸಿಕೊಟ್ಟು ನಮ್ಮ ಊರಿಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಸೈರಿಸು ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡನು. ವನದೇವತೆ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಲು ನಗರದೇವತೆಗಳೊಡನೆ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಉಮಯನಿಗೆ ಸನ್ಮಾನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರಲು ಪಂಚಾಶ್ಚರ್ಯಗಳಾದುವು. ಆಗ ಊರ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಜಾತ್ರೆಯಾಗಿ ನೆರೆದು ಆ ಸಂಭ್ರಮವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರಲು, ನರಪಾಲಕರಾಯನು ಜಿನಸಮಯವನ್ನು ನೆರೆನಂಬಿದವನಾಗಿ, ಮಗನಿಗೆ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಮಂತ್ರಿ ಸಹಿತನಾಗಿ ಆ ಶ್ರುತಸಾಗರಮುನಿಗಳಲ್ಲಿ ಉಮಯನೊಡನೆ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿದನು. ಮದನಶಕ್ತಿದೇವಿಯೂ ಸಾಗರದತ್ತನ ಹೆಂಡತಿಯೂ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಮಹಿಳೆಯರು ಸುಪ್ರಭೆಯರೆಂಬ ಕಂತಿಕೆಯ ರಲ್ಲಿ ಜಿನದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪಡೆದರು. ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡಿ ನನಗೂ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವವುಂಟಾಯಿತೆಂದು ಕನಕಲತೆ ಹೇಳಿದಳು.

ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಸಂಧಿ—ವಿದ್ಯುಲ್ಲತೆ ಹೇಳುವ ಕಥೆ.

ಸೌರದದೇಶದಲ್ಲಿ ಸುಬ್ಬಕೌಶಂಬಿ ಎಂಬ ನಗರವುಂಟು. ಅಲ್ಲಿ ಸುದಂಡನೆಂಬವನು ಅರಸನು, ರಾಣಿ ವಿಜಯೆ; ಮಂತ್ರಿ ಸದ್ಬುದ್ಧಿ. ವೈಶ್ವೋತ್ತಮನು ರಸಿಕಸುರದೇವನೂ ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಗುಣತ್ರೀಯೊಡನೆ ಸುಖವಾಗಿದ್ದು, ದೇಶಾಂತರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸೂರ್ಯಾಶ್ವಗಳನ್ನು ಒರಿಸುವ ಜಾತ್ಯಶ್ವವನ್ನು ತಂದು ಅರಸನಿಗೆ ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು ಬಹಳ ಧನಿಕನಾಗಿ ದಿನತಪ್ಪದೆ ಅರ್ಹತ್ವೊಜಿ, ದಾನಶೀಲೋಪವಾಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಲೋಕಸ್ತುತ್ಯನಾಗಿದ್ದನು. ಹೀಗಿರಲೊಮ್ಮೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಚಂದ್ರಕೀರ್ತಿಗಳೆಂಬ ತಪೋಧನರು ಐನೂರ್ವರು ಮುಷಿಯರೊಡನೆ ಬರಲು ಅವರನ್ನು ಸತ್ಕರಿಸಿ ಅನ್ನದಾನವನ್ನು ಮಾಡಲು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಂಚಕಗಳಾದುವು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ವಾರಿಧಿದತ್ತನಿಗೂ ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿಗೂ ಹುಟ್ಟಿದ ಸಮುದ್ರದತ್ತನೆಂಬ ಸೆಟ್ಟಿಗೆ ತಾನೂ ಇವನಂತೆ ಐಶ್ವರ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದು ಸತ್ಪಾತ್ರಕ್ಕೆ ದಾನವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹುರುಡು ಹುಟ್ಟಿತು. ತನ್ನ ಬಡತನಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಮರುಗಿ ಕೂಲಿಯು ಕೆಲಸವನ್ನಾದರೂ ಮಾಡಿ ಹಣವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂಬ ಆಶೆಯಿಂದ, ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಾನು ದೊಡ್ಡಮನೆತನದವನೆಂಬ ಬರಿಯ ಬಡಾಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಊರಿಂದ ಹೊರಟು ಕೆಲವರು ಸಹಾಯಿಗಳೊಡನೆ ಸಮುದ್ರದ ತೀರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಹಡಗಿನ ಸೆಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಂಡು ಉತ್ತರದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿರುವ ಭಗದತ್ತವೆಂಬ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿಯ ಪಲಾಶಗ್ರಾಮವೆಂಬ ಊರನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ಇಂದಿಗೆ ಮೂರುವರುಷಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ನಾವು ತಪ್ಪದೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಕೂಡಬೇಕೆಂದು ಸಂಕೇತವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಜೊತೆಗಾರರು ದಿಕ್ಕುದಿಕ್ಕಿಗೆ ಹೊರಟುಹೋದರು. ಸಮುದ್ರದತ್ತನು ಅಂದು ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತಿರಲು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅಶೋಕನೆಂಬನು ತನ್ನ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಕಾಯಲಿಕ್ಕೆ ಆಳನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತ ಬಂದು ಸಮುದ್ರದತ್ತನನ್ನು ಕೇಳಲು, ನಿನ್ನ ಮನಬಂದು ದನ್ನು ಸಂಬಳವಾಗಿ ಕೊಡೆಂದು ಕೇಳಿದನು. ಅಶೋಕನಾಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಮೂರುವರುಷವೂ ನೀನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಕಾದರೆ ನಿನಗೆ ನನ್ನ ಜಾತ್ಯಶ್ವಗಳೊಳಗೆ ಬೇಕಾದ ಎರಡನ್ನು ಕೊಡುವೆನೆಂದು ಹೇಳಿ ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದನು.

ಮನೆಯವರಂತೆ ಸಮುದ್ರದತ್ತನಿಗೆ ಉಪಚಾರವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅಶೋಕನ ಮಗಳು ಕಮಲೆಯೆಂಬವಳು ಇವನಲ್ಲಿ ಅನುರಾಗಗೊಂಡಿರಲು, ಅವಧಿಯ ಮೂರು ವರುಷವು ಮುಗಿಯುತ್ತ ಬರಲು, ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ನಾನು ನಮ್ಮ ನಾಡಿಗೆ ಹೋಗುವ ದಿನವು ಬಂತೆಂದನು. ಅದಕ್ಕವಳು ಈ ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ನನಗೆ ನೀನೇ ಪತಿ, ನಿನ್ನೊಡನೆ ಬರುವೆನು ಎಂದಳು. ನಮ್ಮ ನಾಡ್ಲಿಗೆ ಬಹುದೂರ-ಬರುವುದಸಾಧ್ಯವೆಂದು ಸಮುದ್ರದತ್ತನು ಹೇಳಿದನು. ಆಗ ಅವಳು—ಮೊದಲು ನಮ್ಮ ತಂದೆ ನಿನಗೆ ಎರಡು ಜಾತ್ಯಶ್ವಗಳನ್ನು ಅರಿಸಿಕೊಳ್ಳೆಂದು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವನಲ್ಲವೆ! ಆ ಕುದುರೆಗಳೊಳಗೆ ಒಂದು ಆಕಾಶಗಾಮಿ ಒಂದು ಜಲಗಾಮಿ ನೀನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ನಾವು ಬೇಕಾದಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬಹುದೆಂದು ಉಪಾಯವನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟಳು. ಆ ಕುದುರೆಗಳ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ, ಜೊತೆಗಾರರ ಅಗಮನವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರಲು ಹಿಂದೆ ಕುರಿತ ಅವಧಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಅವರು ಪಲಾಶಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಸಮುದ್ರದತ್ತನು ಕೊಡಲೆ ಅಶೋಕನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ನನ್ನ ಕಾಪಿನ ದಿನಗಳು ಮುಗಿದುವು ಎನಲು ಒಡನೆಯೇ ಕುದುರೆಗಳ ಲಾಯಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ನಿನ್ನ ಮನಸಿಗೆ ಬಂದ ಎರಡು ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೆಂದನು. ಸಮುದ್ರದತ್ತನು ತನಗೆ ಬೇಕಾದುವನ್ನು ಬೇರೆ ಇರಿಸಲು ಅಶೋಕನು—ಎಲೆ ಹುಚ್ಚಾ! ಸೂರ್ಯಾಶ್ವಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲಕ್ಕೆ ಸತ್ತು ಹೋಗುವ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಆಯ್ದುಕೊಂಡೆಯಾ? ಎನಲು ನಾನು ಪೂಣ್ಯಹೀನನಾದುದರಿಂದ ಇವು ನನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಬಂದುವು. ಒಂದು ಬಾರಿ ಅರಿಸಿದ ಬಳಿಕ ಬೇಡವೆಂದು ಮತ್ತೊಂದು ಬಾರಿ ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಜ್ಜನಿಕೆಯಲ್ಲ ಎಂದು ಸಮುದ್ರದತ್ತನು ಹೇಳಿದನು. ಆಗ ಅಶೋಕನು ಅವನೆಂದ ಮಾತಿಗೆ ಸಿಟ್ಟುಗೊಂಡು ಪರಿಚಾರಕರೊಡನೆ ಇವನು ಅಡಿದುದನ್ನು ಕೇಳಿದಿರಾ! ಇವನು ನಮ್ಮ ಊರುಕೇರಿಯನ್ನರಿಯನು; ಹೊಸಬ, ಕುದುರೆಗಳ ಕಾಲುಶೀಲನ್ನು ತಿಳಿಯನು; ಇವನಿಗೆ ಈ ಕುದುರೆಗಳ ಮರ್ಮವು ಹೇಗೆ ತಿಳಿಯಿತು? ಎಂದನು. ಆಗ ಅವರೊಳಗೊಬ್ಬನು ಇವೆಲ್ಲವೂ ತಮ್ಮ ಮಗಳು ಕಮಲೆಯ ಕೆಲಸವೆಂದು ಹೇಳಿದೊಡನೆ ಅಶೋಕನು ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ನಿಂದಿಸಿ ಕೊನೆಗೆ ವೈರಾಗ್ಯವನ್ನು ತಾಳಿ, ಮಾತಿಗೆ ತಪ್ಪದೆ ಸುಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ಕಮಲೆ ಸಹಿತವಾಗಿ ಆ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕೆಲವು ದಿನದ ಮೇಲೆ ಅವರನ್ನು ಕಳಹಿಕೊಟ್ಟನು. ಸಮುದ್ರದತ್ತನು ಆಕಾಶಗಾಮಿ ಜಲಗಾಮಿಗಳೆಂಬ ಅಶ್ವಗಳೊಡನೆ ಕಮಲೆಯನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಸುಬ್ಬಕೌಶಂಬಿಗೆ ಬಂದು ತಂದೆತಾಯಿಗಳಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ಸುಖದಿಂದಿದ್ದನು. ಸಮುದ್ರದತ್ತನೇರಿ ಬಂದ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಎಲ್ಲರೂ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಟ್ಟು ಅರಸನಿಗೆ ಅವನ್ನು ಕಾಣಿಕೆ ಕೊಡಲು ವಾಹಳಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಲು, ಆ ವೇಧೆಯವನ್ನು ಕಂಡು ಆನಂದಭರಿತನಾಗಿ ಸುದಂಡಮಹಾರಾಯನು ಸಮುದ್ರದತ್ತನಿಗೆ ತನ್ನ ಮಗಳು ಆನಂಗಸೇನೆಯನ್ನೂ ಅರ್ಧ ರಾಜ್ಯವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟನು. ಸಮುದ್ರದತ್ತನ ದಾರಿದ್ರ್ಯವು ಹೋಗಿ ಕುಬೀರನೈಶ್ವರ್ಯವೊದಗಿ ಸುಖದಿಂದಿದ್ದನು. ಇತ್ತ ರಾಜನು ವ್ಯಷಭದಾಸನೆಂಬ ರಾಜಶ್ರೇಷ್ಠಿಯ ಕೈಗೆ ಆಕಾಶಗಾಮಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಇದನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರೆಂದು ಹೇಳಿದನು. ವ್ಯಷಭದಾಸನು ಅದನ್ನು ಒಂದು ನೆಲಮಾಳಿಗೆಯಲ್ಲಿರಿಸಿ

ಜೋಪಾನದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಒಂದುದಿನ ಆ ಗಗನಗಾಮಿಯನ್ನೇರಿ ಆಕಾಶ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ವಿಜಯಾರ್ಥಪರ್ವತದ ಸಿದ್ಧಕೂಟವನ್ನು ಕಂಡು ಕುದುರೆಯಿಂದಿಳಿದು ಜೈತ್ಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಮಾಡಿ ಒಳಹೊಕ್ಕು ವಂದನೆಯನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಗಗನ ಗಾಮಿಯೂ ಅವನ ಹಿಂದೆಯೇ ಬಂದು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಮಾಡಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿತು. ಆ ಬಳಿಕ ವೃಷಭದಾಸನು ಆಕಾಶಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಬಂದು ಮನೆಯನ್ನು ಸೇರಿ ನಿಶ್ಚಿಂತನಾಗಿದ್ದು, ಹೀಗೆಯೇ ಪರ್ವತಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಜಿನವಂದನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತ ಬಂದನು. ಹೀಗೆ ಇವನು ಪುಣ್ಯೋಪಾರ್ಜನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರಲು, ಸುದಂಡರಾಯನ ಶತ್ರುವಾದ ಬೆತಸತ್ಯನೆಂಬ ರಾಯನು ಸುದಂಡರಾಯನಲ್ಲಿ ಅಂಬರಗಾಮಿಯಾದ ಜಾತ್ಯ ಶ್ವವಿರುವುದೆಂದು ಕೇಳಿ ಆ ಕುದುರೆಯನ್ನು ತಂದು ಕೊಟ್ಟವರಿಗೆ ತನ್ನ ರಾಜ್ಯದೊಳ ಗರ್ಧವನ್ನು ಕೊಡುವೆನೆಂದು ಒಡ್ಡೋಲಗದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಹೇಳಲು ಕುಂಡಲನೆಂಬ ಭಟ ನೆದ್ದು ತಾನು ತಂದೊಪ್ಪಿಸುವೆನೆಂದು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಹೇಳಿ ಹೊರಟನು. ದೇಶದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಿ ಸಾಗರಚಂದ್ರರೆಂಬ ಯೋಗಿಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಅವರಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯವ್ರತ ವನ್ನು ಪಡೆದು ಕೌಶಂಬಿಗೆ ಸೇರಿ ವೃಷಭದಾಸನು ಮಾಡಿಸಿದ ಜೈತ್ಯಾಲಯಕ್ಕೆ ರಾತ್ರಿ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಬಂದು ಕಣ್ಣುಗಳ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಚಕ್ಷುರೋಗ ಬಲವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತ ಉಪವಾಸದಿಂದಿದ್ದನು. ವೃಷಭದಾಸನು ಬಂದು ನಿಮ್ಮ ಕಣ್ಣು ರೋಗವನ್ನು ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬಂದರೆ ವಾಸಿಮಾಡುವೆನೆಂದನು. ಕಪಟ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ ಒಡನೆಯೇ ಒಪ್ಪದೆ ಕೊನೆಗೆ ಮನೆಗೆ ಬರಲು, ಕೆಲವರು ಇವನು ಹೊಸಬನು, ಯೋಗ್ಯ ನೋ ಅಯೋಗ್ಯನೋ ಎಂಬುದನ್ನರಿಯದೆ ಮನೆಗೆ ಕರೆತರಬಾರದೆಂದು ಅಕ್ಷೇಪಿಸದ ವರನ್ನು ವೃಷಭದಾಸನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ ಮಾತನಾಡಿ, ಅವನಿಗೆ ತಕ್ಕ ಸತ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡು ತ್ತಿದ್ದನು. ಹೀಗಿರಲು ಒಂದುದಿನ ರಾತ್ರಿ ವೃಷಭದಾಸನು ನಿದ್ರೆಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಹೊ ತ್ತನ್ನು ಕಾದಿದ್ದು ಎದ್ದು ನೆಲಮಾಳಿಗೆಯೊಳಗಿದ್ದ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಅಂಗಳಕ್ಕೆ ಎಳೆತಂದು ಏರಿ ಚಮ್ಮಟಿಯಿಂದ ಹೊಡೆಯಲು, ಇವನನ್ನು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಕೆಡವಿ, ಅದು ಪದ್ಧತಿಯ ಪ್ರಕಾರ ವಿಜಯಾರ್ಥಪರ್ವತದ ಬಸದಿಗೆ ಹಾರಿಹೋಯ್ತು. ಆಗ ಸೂರ್ಯೋದಯ ವಾಗಿರಲು, ಚಾರಣವ್ರತೀಂದ್ರರು ಬಸದಿಯನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ದೇವತಾವಂದನೆಗೆಯ್ಯುತ್ತಿ ರಲು, ಚಿಂತಾಗತಿಯೆಂಬ ವಿದ್ಯಾಧರನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ವಂದಿಸಿ ಕುಳಿತಿದ್ದನು. ಆಗ ಆಕಾಶಗಾಮಿ ಬಸದಿಯನ್ನು ಬಲವಂದು ವೀತರಾಗನಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿತು. ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಅಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟು ಚಿಂತಾಗತಿ ಗುರುಗಳನ್ನು ಕೇಳಲು, ಅವರು ಅದರ ವೃತ್ತಾಂತ ವನ್ನು ಹೇಳಿ, ಆರೋ ಕಳ್ಯನು ಇದನ್ನು ಅಪಹರಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೊರಡಿಸಿದುದರಿಂದ ಪದ್ಧತಿಯಂತೆ ಇದು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಈ ವೃಷಭದಾಸನಿಗೆ ಉಪಸರ್ಗ ವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆಗ ತಡೆಮಾಡದೆ ಆಕಾಶಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ವಾಚಿಯನ್ನೇರಿ ಚಿಂತಾಗತಿ ಕೌಶಂಬಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದನು. ಇತ್ತ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಕಾಣದೆ ಕಪಟ ಬ್ರಹ್ಮ ಚಾರಿ ಕೆಳಗೆ ಕಾಲುಮುರಿದು ಬಿದ್ದದನ್ನು ಕಂಡು, ಅರಸನಾಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾದೆನೆಂದು ಚಿಂತಿಸುತ್ತ ಈ ಉಪಸರ್ಗವು ಹಿಂಗುವವರೆಗೂ ಆಹಾರ ಶರೀರನಿವೃತ್ತಿಯೆಂದು ಕೈಯಿಕ್ಕಿ ಜಿನರಾಜಸ್ವರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ವೃಷಭದಾಸನನ್ನು ದಂಡಿಸಬೇಕೆಂದು ರಾಜ

ಭಟರು ಬರಲು ಬಸದಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಯಕ್ಷರು ಅವರನ್ನು ಸ್ತಂಭನಮಾಡಲು ಮರದ ಬೊಂಬಿ ಗಳಂತಾದರು. ಆಗ ಚಿಂತಾಗತಿ ಬಂದು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ವಂದನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ವೃಷಭ ದಾಸನನ್ನು ಸ್ತುತಿಯಿಸಲು ಪಂಚಾಶ್ವರ್ಯಗಳಾದುವು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಸುದಂಡರಾಯ ನು ಬಿದರುತ್ತ ಬಂದು ವೃಷಭದಾಸನನ್ನು ಕೈಯೆತ್ತಿಸಿ ಜ್ವಮೆಯನ್ನು ಬೀಡಿ, ವೈರಾಗ್ಯ ವನ್ನು ತಾಳಿ ಗುಣನಂದಿಯೆಂಬ ಮುನಿಗಳ ಸಮಕ್ಷದಲ್ಲಿ, ಮಂತ್ರಿ, ಸುರದೇವ, ವೃಷಭ ದಾಸ ಮೊದಲಾದ ಜನರೊಡನೆ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿದನು. ವಿಜಯ, ಮೊದಲಾದ ಮಹಿಳೆಯರು ಶ್ರೀಮತಿಯರೆಂಬ ಕಂತಿಯರಲ್ಲಿ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪಡೆದರು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನನಗೂ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವವೊದಗಿತು. ಎಂದು ವಿದ್ಯುಲ್ಲತೆ ಹೇಳಿದಳು.

ಈ ಕಥೆಗೂ ಕುಂದಲತೆಯೊಡಂಬಡದಿರಲು, ಅರಸನೂ ಮಂತ್ರಿಯೂ ಆಗಲಾಗ ಲಿ, ಬೆಳಗಾಗುತ್ತ ಬಂತು. ಅರಮನೆಗೆ ಇವಳನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ ಇವಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಅಪಮಾನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಸಂಧಿ:—ಕುಂದಲತೆಯ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ

ಉದಿತೋದಯನು ಮೆಚ್ಚಿ, ದೀಕ್ಷೆಗೊಳ್ಳುವನು.

ಹೀಗೆ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಅರಸನೂ, ಮಂತ್ರಿಯೂ, ಜೋರನೂ ತಂತಮ್ಮ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ನಿದ್ರೆಮಾಡಿ ಉದಯವಾಗಲೊಡನೆ ಎದ್ದು ಕಾಲೋಚಿತ ವ್ಯಾಪಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಅರಸನು ಮಂತ್ರಿಯನ್ನೂ ಜೋರನನ್ನೂ ಅರಮನೆಗೆ ಕರೆ ಯಿಸಿ ವೈಶ್ಯಸತಿಯರು ಹೇಳಿದ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವದ ಕಥೆಗಳಿಗೆ ಒಡಂಬಡದ ಆ ಲಂಡೆಯನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ ತಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಬೇಕು ಎಂದನು. ಮಂತ್ರಿ—ಅರಸನೇ ನಿನಗೆ ಅರ್ಹದ್ವಾಸನು ಪರಮಮಿತ್ರನು. ನಾವೇ ಅವನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಅವಳು ಒಡಂಬ ಡದೆ ಇದ್ದುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದು ಕೇಳಿ, ಆ ಬಳಿಕ ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂದನು. ಆ ಮಾತಿಗೆ ಒಪ್ಪಿ ಅರಸನು ಮಂತ್ರಿ ಜೋರರೊಡನೆ ಅರ್ಹದ್ವಾಸನ ಮನೆಗೆ ಬಂದು, ಕುಂದಲತೆಯ ನುಡಿಗೆ ತಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗಬೇಕು. ಅವಳನ್ನು ಕರೆಯಿಸೆನಲು ಅವಳು ಬಂದು—ಮಹಾರಾಜರೇ ಇಷ್ಟೊಂದು ಜಿನದರ್ಶನ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಕಂಡ ಮೇಲೆ ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಹೇಸಿ ತಪಸ್ಸಿಡೊಡಂಬಡುವುದೇ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವವಾದ ಕಾರಣ ನಾನು ಇವರು ಗಳು ಹೇಳಿದ ಕಥೆಗಳಿಗೆ ಒಡಂಬಡಲಿಲ್ಲವೆಂದೆನು. ಎಂದು ಹೇಳಿ ಧರ್ಮೋಪದೇಶವನ್ನು ಮಾಡಿದ ಕುಂದಲತೆಯು ಮಾತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಅವಳನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ಸ್ತುತಿಯಿಸಿ, ವೂಜಿಸಿ, ಅರ್ಹದ್ವಾಸನ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಟು ಅರಮನೆಗೆ ಬಂದು ಒಡ್ಡೋಲಗದಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯ ಮಗನಿಗೆ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿ, ಮರುದಿನ ಗುಣಧರರೆಂಬ ನವೋಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ, ಮಂತ್ರಿ, ಸುವರ್ಣಖುರ, ಅರ್ಹದ್ವಾಸ ಮೊದಲಾದವರೊಡನೆ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕೈಕೊಂಡನು. ಉದಿ ತಾಮಹಾದೇವಿ, ಮಂತ್ರಿಪತ್ನಿ, ತಸ್ಯರನ ಪತ್ನಿ, ಅರ್ಹದ್ವಾಸನ ಪತ್ನಿಯರೆಂಬ ಮಂದಿ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಮಹಿಳೆಯರು ನೀತಿಮತಿಯೆಂಬ ಕಂತಿಯರಲ್ಲಿ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ತಳೆದರು, ಇವರೆಲ್ಲರೂ ತಪಸ್ಸಿನ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಚ್ಯುತಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ಜನಿಯಿಸಿದರು. ಈ ಚರಿತ್ರವನ್ನು ವಿಲೇವಾರಿಸುವವರಾದಲ್ಲಿ ಗೌತಮಗುಣಧರರು ಶ್ರೇಣಿಕಮಹಾರಾಯನಿಗೆ ಹೇಳಿದರು.

ವರ್ಣನೆಗಳು:—ವರ್ಣನಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ವಿಷಯಗಳೆಲ್ಲ ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ವರ್ಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಅರಸನ ಭೋಜನಶಾಲೆ IV; ಸ್ವೀರೂಪವರ್ಣನೆ VI (9-16), ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಭೋಜನ VI. (23-28) ಕೋಟಿಕಾಳಗೆ VIII (27-41, 47-50); ಅಡವಿ X (24-36).

ಶಾಸ್ತ್ರದ ವಿಷಯಗಳು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ತಕ್ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಚಂದ್ರಗತಿ V; ದಾತೃವಿನ ಗುಣ VII, ನವವಿಧಪುಣ್ಯ V 11-7; ಅಪ್ಪ, ಗುರು VII 11; ಪಾತ್ರಗಳು VII 13; ಚತುರ್ವಿಧ ದಾನ VII 74.

ಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರಿಕೆಯ ವರ್ಣನೆಯಲ್ಲಿ ಕವಿತಾಚಾತುರ್ಯವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕವಿ ತೋರಿಸಿರುವನು.

ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ದುಷ್ಕೃತವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೊಂದು, ಜನ್ಮದ ಸುತ್ತನ್ನು ಕಳೆಯಲಿಕ್ಕೊಂದು ಬರೆದನಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ಬೇಸರವನ್ನು ಕಳೆಯಲಿಕ್ಕಾಗಲಿ, ವಾಕ್ಯಾತುರ್ಯಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಲಿ ಜಾರಚೋರರ ಮೇಲೆ ಬರೆದ ಕಥೆಯಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿರುವನು. ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಓದುವುದರಿಂದ ಧರ್ಮಬುದ್ಧಿ ಹುಟ್ಟುವುದಲ್ಲದೆ, ಭಾಷಾಪರಿಚಯಕ್ಕೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದು. ಶ್ರೇಲಿ ಸುಲಭವಾದ ದ್ರಾಕ್ಷಾ ಪಾಕವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕು. ಆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮಾತುಗಳನ್ನೇ ಇಟ್ಟು ಲಕ್ಷಣವು ಕೆಡದಂತೆ ಬರೆದಿರುವುದರಿಂದ ಪ್ರಯಾಸವಿಲ್ಲದೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದು. ಆದರೆ ವಾರ್ಧಿಕವೆತ್ತದಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಗ್ರಂಥಗಳೊಳಗೆ ಇದೂ ಒಂದು ಉತ್ತಮಗ್ರಂಥವೆಂದು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವುಂಟಾದರೂ, ಸಾಂಗತ್ಯದಂತೆ ಕೇವಲ ರಾಗ ತಾಳಗಳಿಗೆ ಸರಿಬರುವಂತೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ.

ಪ್ರಯೋಗಗಳಲ್ಲಿ ಷಟ್ಪದಿಯ ಕಾವ್ಯಗಳಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಪ್ರಯೋಗಗಳೂ ಇರುವುದಲ್ಲದೆ, ಪುರಾತನ ಚಂಪು ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯ ವ್ಯಾಕರಣದ ಮರ್ಯಾದೆಗಳೂ ಹೇರಳವಾಗಿ ಇರುವುವು. ಇವನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಬೇಕಾಗಿ ತೋರುವುದಿಲ್ಲವಾದುದರಿಂದ ಕೆಲವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲಿ ಸಂಚಿಸಿದೆ:—

- (1). ಶಿಥಿಲ ದ್ವಿತ್ವವು ಪುರಾಣಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿರುವಂತೆ ದೊರೆಯುವುದು.
- (2). ಪ್ರಕೃತಿಪ್ರಯೋಗವು ಹೊಸರೀತಿಯನ್ನನುಸರಿಸುವುದು.
- (3). ಆ ಪ್ರಾಸವು ಕೆಡದಿದ್ದರೂ, ಅಟ, ಲಳ, ಕ್ಷಳಗಳ ಪ್ರಾಸ ನಿಯಮವಿದ್ದಂತೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ.
- (4). ಪದಗಳು ಬಹಳವಾಗಿ ಹಳಗನ್ನಡದ ಪದಗಳಾದರೂ ಕೆಲಕೆಲವೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಸಗನ್ನಡದ ಪದಗಳಿವೆ.
- (5). ಅತಿನೂತನವಾದ ಷಟ್ಪದಿ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿರುವ ಅಸಾಧುವಾದ ಪ್ರಯೋಗಗಳು ಇದರಲ್ಲಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ.

ಈಗ ಮುದ್ರಿಸಿರುವ ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಪ್ರಮಾದಜನಿತವಾದ ದೋಷಗಳೂ ಸಂವಾದಕರ ಅಲ್ಪಮತಿಯಿಂದಾದ ದೋಷಗಳೂ ಇರಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಕು. ಗುಣಜ್ಞರಾದವರು ಅವನ್ನು ತಮ್ಮ ಉದಾರಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ತಿದ್ದಿಕೊಂಡು, ಪ್ರಚಾರಕರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದಲ್ಲಿ ಸರಿಮಾಡುವರು.

ಶ್ರೀನೀತರಾಗಾಯ ನಮಃ ।

ಮಂಗರಸಕವಿಕೃತ

ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವ-ಕೌಮುದಿ.

ಮೊದಲನೆಯ ಸಂಧಿ.

(ಸುಬುದ್ಧಿಯ ನೀತಿವಚನ.)

(ಉದ್ಭವಪಟ್ಟಿ)

ಶ್ರೀಮದುದಿತೋದಯಸ್ಯಪಂ ವೈಶ್ಯವಿಭುವವನ ।
 ಕಾಮಿನಿಯರೊರೆದ ಕಥೆಯಂ ಕೇಳಿ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವ- ।
 ವಾಮನದೊಳೊಗೆದು ದೀಕ್ಷೆಯನೊಸೆದು ಕೈಕೊಂಡು ಸಗ್ಗದೊಳ್ ಸಂಜನಿಸಿದಂ ॥ ಪಲ್ಲಕ್ಕ
 ಶ್ರೀಮನ್ನ ತಾಮರೋರಗನರಾಧೀಶ್ವರ ।
 ಸ್ತೋತ್ರೋತ್ತಮಾಂಗಭೂಷಣಖಚಿತಮಣಿಗಳೋ- ।
 ದ್ವಾಮದಾಮಾರ್ಚಿತೋಲ್ಲಸಿತಮೃದುವಾದನವರತ್ನ ರಾಜೀವಯುಗಲ ॥
 ಸಾಮಜನಿರೋಧಿವಿಷ್ವರವಿಭವಸಮುಪೇತ ।
 ಸೋಮಾರ್ಕಕೋಟಿಲಲಿತಪ್ರಕಾಶಂ ಮುಕ್ತಿ- ।
 ಭಾಮಿನೀವಲ್ಲಭಂ ನೀರಜಿನನೀಗೆಮಗೆ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಸಂಪದವನು ॥ ೧ ॥
 ಪುರುಜಿನಾಜಿತಸಂಭವಾಭಿನಂದನಸುಮತಿ ।
 ನಿರಘಪದ್ಯಪ್ರಭಸುಪಾರ್ಶ್ವಚಂದ್ರಪ್ರಭ ।
 ಸ್ವರಮಥನಸುವಿಧಿಶೀತಲಪತಿಶ್ರೀಯಾಂಸವಿಭುವಾಸುವೂಚ್ಯವಿಮಲ ॥
 ನಿರುಪವಾನಂತಧರ್ಮಸುಶಾಂತಿಕುಂಠುಗುರು- ।
 ವರಮಲ್ಲಿಮುನಿಸುವ್ರತಾಧೀಶನಮಿನೇಮಿ ।
 ವರವಿಜಯಪಾರ್ಶ್ವಸನ್ಮತಿಜಿನೇಶ್ವರರೀಗೆಮಗೆ ತಿವಸುಖಪದವನು ॥ ೨ ॥
 ತುಂಟಭಂಟಿಕೆಯ ವಾಕ್ಯೆಂಟುಕರ್ಮಗಳಂ ।
 ಬಂಟವಿಡಿತದಿ ಹೇಳಹೆಸರಲ್ಲದಂತೆ ಬಡಿ- ।
 ದೆಂಟನೆಯ ನೆಲೆದುರ್ಗಕಂತವಿಲ್ಲದ ಚತುಷ್ಟಯಬಲಂ ಬೆರಸಿ ಮೋಗಿ ॥
 ಕೋಂಟಿಯಂ ಹರಿದಾಳೆಯೊಳ್ ಕೊಂಡು ಬಳಿಕ ಹಿಡಿ- ।
 ದೆಂಟುಗುಣಮಂ ಮುಕ್ತಿಯೆಂಬಬಲೆಯೊಡನೆ ನಿ- ।
 ಸ್ಕಂಟಕದಿ ಚಿರಪಟ್ಟದೊಳ್ ನಿಂದ ಸಿದ್ಧರಂ ನೆನೆದು ನಾಂ ಸುಖಿಯವೈನು ॥ ೩ ॥

ಬದ್ಧ ಕೃತಕವಾಂಧಕಾರದಾವರಣದೊಂ- ।
 ದುದ್ಧತೆಯನೆಲ್ಲವಂ ನೀಗಬೇಕೆಂದೆನುತ ।
 ಶುದ್ಧದರ್ಶನಬೋಧಚಾರಿತ್ರಮೆಂಬ ರತ್ನತ್ರಯದ ದೀಪಿಕೆಯನು ॥
 ಉದ್ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಸಂಸಾರದ ಬಳಲೈಯ ಸು- ।
 ಮೃದ್ಧಿಯಂ ಸಂಹರಿಸಬೇಕೆಂದು ಬಗೆಯೊಳ್ ಪ್ರ- ।
 ಸಿದ್ಧವಹಕರುಣಾಂಬುವಂ ತಳೆದ ಸೂರಿಗಳ ಪದಕೆ ಪಂದನೆ ಮಾಳ್ವನು ॥ ೪ ॥
 ಅಟಮಟದಿನಾಚರಿಪಧರ್ಮಮಂ ಪರಿಪಡಿಸು ।
 ದಿಟವನೆ ನುಡಿವ ಧರ್ಮವನೆಯಾಚರಿಸು ಸಂ- ।
 ಕಟವ ಮಾಡುವ ಸಂಸೃತಿಗೆ ಪೇಸು ದಯೆಯೆಂಬ ಜಲಧಿಯೊಳ್ ಮೂಡಿ ಮುಳುಗು ॥
 ಪಟುವಾಗಿ ಕರ್ಮಭಟನಂ ಜಯಿಸು ಬಯಲ ತಟ- ।
 ಹೊಟದ ಕಾಂಕ್ಷೆಯನೆ ಪರಿಹರಿಸೆಂದು ಪೇಳ್ವ ನೀ- ।
 ಕುಟಲಮನದುಪದೇಶಕರ ಪದಕೆ ಪಲವು ಸೂಳೆರಗಿ ಪಡವೆಂ ಸುಖವನು ॥ ೫ ॥
 ಏಳು ಭಯಗಳನು ಗೆಲ್ಲೀಳು ಯುದ್ಧಿಯನು ತಳ- ।
 ದೇಳು ತತ್ವಂಗಳಂ ಬಗೆಯೊಳಗೆ ಭಾವಿಸು- ।
 ತ್ತೇಳನೆಯ ನೆಲೆಯಿಂದ ಮೇಲಣ ನೆಲಕ್ಕೆ ಪೋವುಜ್ಜುಗವನುಜ್ಜುಗಿಸುತ ॥
 ಏಳು ದಾರುಣಪರಾವರ್ತನಾಬ್ಧಿಯೊಳಾಳು ।
 ತೇಳಿಸುವ ಘೋರಕರ್ಮಂಗಳಂ ನೆರೆ ಕೆಡಿಸು ।
 ವೇಳೆಗೆಯ ಪದದೊಳಾಚರಿಸ ಸಾಧುಗಳ ಪದವೀಗೆ ನಿರ್ವೃತಿಪದವನು ॥ ೬ ॥
 ವಾಣಿ ವೀಣಾಪಾಣಿ ಸಂಸಾರಸಾಗರ ।
 ದ್ರೋಣಿ ಪರಭೃತವಾಣಿ ಘನದುರಿತವಲ್ಲಿಕೃ- ।
 ಪಾಣಿ ನಿಶ್ಚೇಯೋದ್ಧಮಾರ್ಗನಿಶ್ಚೇಣಿಯಂಗಜದಂದಶೂಕವೇಣಿ ॥
 ಏಣಲೋಲವಿಲೋಚನೇ ಪೆಣ್ಣುಲಕ್ಕೆ ಕ- ।
 ಟ್ಟಾಣಿ ಕಲ್ಯಾಣಿ ವಾಕ್ಶ್ರೇಣಿ ಜಿನಮುಖಜನಿತ ।
 ವಾಣಿ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞೋಣಿ ಮಾಣದೆನ್ನೆದೆಯಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿ ಸನ್ನತಿಯೀವುದು ॥ ೭ ॥
 ವಂದಿಸುವೆ ನಾನು ಮುದ್ದದಿಂದ ಗೌತಮ ದೇವ ।
 ನಂದಿ ಗುಣಭದ್ರ ಜಿನಸೇನರಾವುಳಕೊಂಡ ।
 ಕುಂದ ಭುಜಬಲಿ ಹೇಮದೇವ ಮುನಿಚಂದ್ರ ಪದ್ಮಪ್ರಭ ಮಯೂರಪಂಭ ॥
 ನಂದಿಮಿತ್ರ ಸಮಂತಭದ್ರ ಕೇಶವ ಮಾಘ- ।
 ಣಂದಿಯಕಳಂಕ ವಿಕಳಂಕ ಭದ್ರಬಾಹು ಕುಮು- ।
 ದೇಂದು ಪ್ರಭೇಂದು ಮೊದಲಾದ ಸೂರಿಗಳ ಪದಮಂ ನೆನೆದು ಸುಖಿಯಪ್ಪನು ॥ ೮ ॥
 ಕಲ್ಲಹಳ್ಳಿಯ ಮಹಾಪ್ರಭು ವಿಜಯಭೂವಧೂ ।
 ವಲ್ಲಭನ ತನುಜಾತ ಜಿನಪದಾಂಬುಜಭೃಂಗ- ।
 ನೆಲ್ಲಕಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಲ್ಲಿದನು ಮಂಗರಸ ನಾನೀ ಕೌಮುದೀ ಕಥೆಯನು ॥

ಸಲ್ಲಲಿತಮಪ್ಪ ಸಕ್ಕದದಿ ವೂರ್ವಾಚಾರ್ಯ- ।
 ರುಲ್ಲಸದಿ ಪೇಳ್ವುದಂ ಕರ್ಣಾಟಕೃತಿಬಂಧ- ।
 ದಲ್ಲಿಯುದ್ಧಂಡಪಟ್ಟದಮಾಗಿ ಬರೆದೆನಿಂತಿದನು ಭವ್ಯರು ಕೇಳ್ವುದು ॥ ೯ ॥
 ತೆಂಬೆಲರ ಸೋಂಕು ತಕ್ಕರ ಮಾತು ತರುಣಿಯರ ।
 ಬಿಂಬಾಧರಂಬೀರುವೊಂದುರುಚಿ ಪೂವಿನ ತೊ- ।
 ಡಂಬೆ ಪೀಯೂಷಪಿಂಡಂ ಜೀನಸೋನೆ ಪೊಸಸುಗ್ಗಿ ರಂಜನೆಯ ಹಡೆದಾ ॥
 ಕೆಂಬರಲ ತೊಡವು ಚಂದನದಣ್ಣು ಸಿರಿಪಚ್ಚೆ ।
 ಯೆಂಬಂಬುಜಾಕಾರ ಕೋಗಿಲೆಯ ನವಪಂಚ- ।
 ಮಂಚೊರೆದ ನುಣ್ಣು ರಂ ಪ್ರಭುರಾಜ ಮಂಗರಸನೊರೆದ ಕೊಮ್ಮದಿಯ ವಾತು ॥ ೧೦ ॥
 ರಸದಾಳಿಯಂತೆ ರಮಣಿಯರ ಚೆಂದುಟಿಯಂತೆ ।
 ಪೊಸಜೀನಕೊಡದಂತೆ ಪೊಣ್ಣುವೆಳವನೆಯ- ।
 ರೊಸೆದೀವ ತಾಂಬೂಲದಂತೆ ಕಾದಿಳಿಪಿಯಾರಿದ ಬಟ್ಟವಾಲನಂತ ॥
 ಅಸಿಯುಳೊಡನಾಟದಂತೆಮಾವಿನ ತನಿವಣ್ಣ ।
 ರಸದಂತೆಯವ್ಯತದಂತತಿರುಚಿಯ ಪಡೆದುದತಿ ।
 ರಸಿಕನತಿನಿಪುಣ ಮಂಗರಸನೊಮ್ಮವ ವಾಕ್ಯಗುಂಫನಂ ಭಾವಿಸಿದೊಡೆ ॥ ೧೧ ॥
 ಮಗಧದೇಶದ ಮಧ್ಯದೊಳು ರಾಜಗೃಹಮೆಂಬ ।
 ನಗರಿಯೊಳ್ ಶ್ರೇಣಿಕಮಹಾಮಂಡಲೇಶ್ವರನ ।
 ನಗೆಗಣ್ಣ ನೀರೆ ಚೇಳಿನಿಮಹಾಸತಿಗೊಡಿಯರಸುಗೆಯ್ಯುತುನಿರ್ದು ॥
 ಅಗಣಿತಮಹೀಪಾಲಕರ ಮಧ್ಯದೊಳಗೆಂದು ।
 ಪಗಲು ಸರ್ವಾಪಸರಮೆಂಬೊಲಗಂಗೊಟ್ಟು ।
 ಸೊಗಯಿಸುತ್ತಿರಲಲ್ಲಿಗೊವ್ವ ವನಪಾಲಕಂ ಬಂದು ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗಿ ॥ ೧೨ ॥
 ಅರಸ ಚಿತ್ತೈಸು ನಮ್ಮೂರ ಮುಂದಣ ವಿಪ್ಪಲ- ।
 ಗಿರಿಯ ತಿವರದ ಸಸಿನಕಾ ಮಹಾವೀರಚೆನ- ।
 ವರನ ರಂಚಿಪ ಸಮವಸರಣಮಾ ನಾಲ್ದಿರದ ಸುರಸನುತಿಯೊಲೈಸುತಾ ॥
 ಬರಲೊಡನೆ ಕಾಲವಲ್ಲದಕಾಲದಲ್ಲಿ ವನ- ।
 ತರುಗಳೆಲ್ಲಂ ತಳೆನನೆದೊರೆ ತನಿವಣ್ಣ ।
 ಧರಿಸಿದುವು ತೆಂಗಾಳಿ ತಿಡಿಡಿದುದು ತಾಮರೆಗೊಳಂಗಳೆಲ್ಲಂ ತಿಳಿದುವು ॥ ೧೩ ॥
 ಸಾರಗದ ಕವಲುಗೊಂಬೆರಿದುವು ಸರ್ಪನಾ ।
 ಸಾರಗದ ಮರಿಗೆ ಮೊಲೆಯೊವ ಪೆಣ್ಣುಲಿವಿಂಡು ।
 ವಾರಣದ ಮರಿಗೆ ಮೇಹಂ ಕೊಡುವ ಸಿಂಹವೆಳಹುಲೆಗಳ ಕೊಡಾಡುವಾ ॥
 ಸಾರಮೆ ಲುಲಾಯಗಳಿಗುರುಮುದದಿ ಕುಡುಕೀವ ।
 ವೀರಸಾಳುವ ಪಕ್ಕಿಗಳ್ ಕ್ರೂರತೆಯನು ಬಿ- ।
 ಚೋರರಣದಿರ್ನಿರ್ಪ ಭಿಸವಂದವಂ ಬಿನ್ನವಿಸೆ ಬಂದೆ ನಾನವನಿವಾಲಾ ॥ ೧೪ ॥

ಎನೆ ಕೇಳುತೆಳ್ಳು ಸಿಂಹಾಸನದಿನೇಳಡಿಯ |
 ನನುಮುದದಿ ನಡೆದುದಾದೆಸೆಗೆ ವಂದನೆ ಮಾಡಿ |
 ವನಪಾಲಕಂಗೆ ವೊಲಿದಂಗೆಚಿತ್ತವನು ಕೊಟ್ಟುನಂದಭೀರಿವೊಯ್ಲಿ ||
 ವನಿತೆಚೇಳಿನಿಗೂಡಿ ಸಮವಸರಣಕ್ಕೆಯ್ಲಿ |
 ಜಿನಪತಿಗೆ ಮಣಿದು ಗೌತಮಗಣಧರಗರ್ಗಿ |
 ಮನುಜಕೋಷ್ಠದೊಳು ಕುಳ್ಳಿದು ಕೈಮುಗಿದಿಂತು ಬಿನ್ನ ಪಂಗೆಯ್ದನಾಗ || ೧೫ ||
 ಗುರುಕುಲಲಲಾಮ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಮುದಯಿಪತೆರದಿ |
 ವರಕಥನಮೊಂದಂ ನಿರೂಪಿಸೆಂದೆನಲು ಗಣ- |
 ಧರಣೆಂದರಿಂತು ವಾಯುತ್ರಯಾಧಾರದಿಂ ಕರಯುಗಮನಾಕಟೆಯೊಳು ||
 ಧರಿಸಿ ಪಾದಪ್ರಸರದಿಂ ನಿಂದ ನರ್ತಕನ |
 ದೊರೆಯೆನಲಕೃತ್ರಿಮದೆ ಲೋಕತ್ರಯಂ ವಿಲಯ |
 ವಿರಹಿತಮುಮಾಗಿಸ್ಪರ್ಷದಲ್ಲ ಪಲವಬುಧಿಯಿಂ ನಿಡುಪೊಡವಿಯೊಪ್ಪುತ್ತಿಹುದು || ೧೬ ||
 ಅಂದಿನಂದದಿನಸುರಬಾಧೆಯಿಂ ಭೂತಕಕೆ |
 ಮುಂದಕೆಯ್ಪುರಬಾರದೆಂದಾ ವರಾಹನೆ- |
 ಯ್ತುಂದು ಹಸಗೆಯ್ಲಿ ಜಲಖಾತಿಯನೆ ಜಲರಾಶಿಯೆಸೆಯಲಾ ನೆಲದ ನಡುವೆ ||
 ಅಂದವಡೆದಾಕಾಶವೆಂದೆಂಬ ಗೂಡಾರ |
 ದೊಂದು ಮಿಸುನಿಯ ಕಂಭಮೆಂಬಂತೆ ಕಣ್ಣಿಗೆಗೆ |
 ಬಂದ ಮೇರುವಿನ ಬಲಗೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಭರತಾರ್ಯಖಂಡವೊಪ್ಪುತ್ತಿಸ್ಪರ್ಷದು || ೧೭ ||
 ಅದರೊಳಭಿನವನಾಕದಂತೆವ ಪೌರಜನ- |
 ಪದದ ಮಧ್ಯದೊಳು ಮಿಸುಪಮರಾವತಿಯನು ಸಂ- |
 ಪದದಿಂದ ಗೆಲ್ಲ ಮಧುರಾನಗಡಿಯಲ್ಲಿಯುಮರೇಂದ್ರ ಸನ್ನಿಭವಿಭವನು ||
 ಉದಿತೋದಯಾವನೀಪತಿ ಶಚೀದೇವಿಯಂ- |
 ದದಿನೊಪ್ಪುವುದಿತಾಮಹಾದೇವಿಗೂಡಿ ಸಂ- |
 ಮುದದಿಂ ಸುಬುದ್ಧಿಯೆಂದೆಂಬ ಸಚಿವೋತ್ತಮಂಚಿರಸರಸುಗೆಯ್ಯುತ್ತಿರಲು || ೧೮ ||
 ಹಳಹಳಚನಾದುದಾಶಾವಲಯ ನಭವೆಂಬ |
 ಲಲನೆ ಸುರಧನುವೆಂಬ ಬೆಸಕೋಲತುದಿಗೆ |
 ತಳತಳವ ವಿದ್ಯುಲ್ಲತೆಯ ತಿರುವನಿಟ್ಟಿಕ್ಕಿದರಲೆಯ ಪುಂಜಮೆಂಬ ತೆರದಿ ||
 ಹಳಹಳೆಯೊಳೆಳ್ಳ ಘನತತಿ ಚುಮ್ಮುಚುಮ್ಮೆನು- |
 ತ್ತಳುಮೆ ಬಿಸಿಲತಿನಿರ್ಮಲತ್ವಮಂ ತಳೆದು ತೊಳ- |
 ತೊಳಗುವ ಸುಧಾಂತುದಿಂಬಂ ವಿರಾಜಿಸಿದುದಾ ಬಂದ ಶರದಾಗಮದೊಳು || ೧೯ ||
 ತತ್ತಿಗಳನೊಡೆದು ಮರಿಯಂ ಸಾಕಿದುವು ಗಿಳಿಗ- |
 ಸ್ತುತಮದ ಮೌಕ್ತಿಕದ ಬೀಜಮಂ ಬಿಸಡಿಯೊಳ- |
 ಳ್ತಿದುವು ಮುಗಿಲು ನಳನಳಿಸಿ ನೆರೆ ಬೆಳೆದು ತನಿವಾಲು ತುಂಬಿದ ತೆನೆಯನು ||

ಹೊತ್ತು ಕಳೆಮೆಯ ಹೊಲನ ತಿನಲೆಂದು ವಿಹಗಗಳ |
 ನೊತ್ತಮೆಲ್ಲಂ ಮುಸುಂಕುತ್ತಿರಲ್ ಪಿರಿದು ಸಂ- |
 ಪತ್ತುವಡೆದುದು ಮೈಗಂಗಳ ಮೈಗಳಾ ಬಂದು ಕಣ್ಣೊಳಿಪ ಕಾರ್ತಿಕದೊಳು || ೨೦ ||
 ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಕರೆವ ಕರೆವುಗಳ ನೊಲೆಯೊಳು ಹಾಲು |
 ಹಗಲಿರುಳು ಹೆಚ್ಚು ಕುಂದಿಲ್ಲವೆಂಬಂತಾಗೆ |
 ಧಗಧಗಿಸಿ ದೇಗುಲಂಗಳೊಳು ದೀವಾವಳಿ ವಸುಂಧರಾಸತಿಯ ಮೆಯ್ಯಾ ||
 ಮಗಿಲು ಹೋಹಂತೆ ಮುಗಿಲೆಂಬ ಕೊಡನಂ ಹಿಡಿದು |
 ಗಗನವಧು ಮೀಯಲೆರೆವೊಲು ಹನಿಹನಿಯೆ ಭೂ- |
 ಜಗದ ಜನಜಾಲಮೆಲ್ಲಂ ಹರಿಸವಡೆಯೆ ಬಂದಾ ಶರತ್ಕಾಲದಲ್ಲಿ || ೨೧ ||
 ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಗೆಣ್ಣೆ ಕೃವಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕರನೀಡು- |
 ವಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕದಿರುಗಡೆವಲ್ಲಲ್ಲಿ ವೂದುಂಬು- |
 ವಲ್ಲಲ್ಲಿ ವಾಲ್ದೀವುವಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕಾಯಾಗುವಲ್ಲಲ್ಲಿ ಪಣ್ಣಾಗುವ ||
 ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಯಕ್ಕಿಮುರಿವಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕೆಂಪಾಗು- |
 ವಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕುಯ್ಯಲಾಗುವ ಪಲವು ಪೆಸರ್ವಡೆದ |
 ನೆಲ್ಲಗದ್ದೆಗಳತಿಮುದಂ ಬಡಿಸಿದುವು ತಮ್ಮನೋವಿದ ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ || ೨೨ ||
 ಎಲ್ಲೆಡೆಯೊಳಂ ಬೆಳೆದ ಕಮ್ಮಗಳವೆಯ ಗದ್ದೆ |
 ಯೆಲ್ಲಿ ಹಣ್ಣಾದ ತೆನೆಯಿಂ ಮತ್ತಮಾಶಾಲಿ- |
 ಯುಲ್ಲಸಿತಮಪ್ಪ ಕಂಪಿಂಗೆ ತನ್ನೂಲದೊಳ್ ಕುಳ್ಳಿದ್ ಮಧುಕರಾಳಿ ||
 ಸಲ್ಲಲಿತವಡೆದುದಾ ಉರ್ವಿಸುದತಿ ಹರ್ಷ- |
 ದಲ್ಲಿ ಹರನೀಲರತ್ನದ ವಿಭೂಷಣವಿಟ್ಟು |
 ನಿಲ್ಲದೇ ಪೀತಾಂಬರವನುಟ್ಟಳೋ ಎಂಬ ಪರಿಯನಂಗೀಕರಿಸುತ || ೨೩ ||
 ನಳನಳಿಸಿ ಬೆಳೆದ ನವಗಂಧಶಾಲಿವನಕ್ಕೆ |
 ತಳಿಗಳಂ ಹೆಣೆವ ಕಪ್ಪಂ ಕೊಡುವೆಸಳಿಕದ |
 ಟ್ಟೆಳಿಗೆಯಿಕ್ಕುವ ಟಿಚ್ಚುಗಳನಿರದೆ ನೆಡುವ ಗುಡಿಲಂ ಹೊದಿಸಿ ಹಸವಾಡುವ ||
 ಕಳನಕೆತ್ತುವ ಮೇಟಿಯಂ ನೆಡುವ ಕುಡುಗೋಲ- |
 ನುಳಿಯದೇ ಮಸಯಿಸುವಗೊಂದಣಂ ಕುಡಿಯರುಗ- |
 ಳೊಳಗೊಪ್ಪಮಂ ಪಡೆದುದಾ ಬಂದು ಬಂಧುರತೆಯಂ ಪಡೆದ ಕಾರ್ತಿಕದೊಳು || ೨೪ ||
 ಕಡೆಗಣ ಕಾಂತಿ ಮುಂಬರಿದು ನಡೆಮಡಿಯಾಗೆ |
 ಕಡುಬೆಳೆದ ಕಳಮೆವೊಲನಂ ನೋಡಲೆಂದೆನುತ |
 ಸಡಗರದಿನೆಯ್ತುಂದ ಸಿರಿಯನಿಡಿಗೊಂಬಿನೆಂದಾ ಕಳಸಗನ್ನಡಿಯನು ||
 ಪಿಡಿದು ನಡೆವಂತೆ ಬೆಳೆಯಂ ಕಾಯಲೆಂದು ಮನ- |
 ವಿದಿದು ನೆಲೆನೊಲೆಯ ನಗೆವೊಗದ ಪಾಮುರಿಯರೊಸೆ- |
 ದಡಿಯಿಟ್ಟರಂದು ಪಥಿಕಪ್ರತಾಪಂ ಪ್ರಮೋದಮನಾಂತು ನೋಡುತಿರಲು || ೨೫ ||

ಅಟ್ಟಳೆಯನಡರಿಯತಿಭರದಿ ಕವಣೆಗೆ ಕಲ್ಲ- ।
 ನಿಟ್ಟು ಕೈವಳೆ ಘಳಿಲ್ಲಳೆನಲ್ಯಾಗಾಳೆ ।
 ವಟ್ಟಿಯಿಂ ಗದ್ದೆಗಳೆ ಸಾಲಿಗೆರಗುವ ರಾಜಕೀರವಾರಾವತನನು ॥
 ಇಟ್ಟು ಪಾರಿಸುವ ನಿಡುದೋಳ ನೀಲಾಳಕದ ।
 ನಿಟ್ಟಸಳಕಣ್ಣ ನಿಬಿಡಸ್ತನದ ನಗಮೊಗದ ।
 ಬಟ್ಟಜವನದ ಪಾಮರಿಯರಾ ಗದ್ದೆಯೊಳು ಕಣ್ಣೆ ರಂಜಿಸುತಿರ್ದರು ॥ ೨೬ ॥
 ರಂಗುರಂಜಿಸುವ ರಾಜೀವಕರತಳದ ಕೂ- ।
 ಮಂಗಳಂ ಗೆಲ್ಲ ಪದಯುಗಲದಾವರ್ತದ ಬಿ- ।
 ಡಂಗನಾವರಿಸ ನಾಭಿಯ ತೆರೆಗಳಂ ತೆಗಟ್ಟ ವಳಿಯ ನಿರ್ಮಲ ಜಲವನು ॥
 ಅಂಗೀಕರಿಸಿದ ಲಾವಣ್ಯದರಗಿಳಿಗಳಂ ।
 ಪಿಂಗದೇ ಸೋವ ಪಾಮರಿಯರಾನನದ ನೇ- ।
 ತ್ರಂಗಳಂ ಯಮುನೆಯೆಳವಾಳೆಯೆಂದಿರಗಿದುವು ವಿಂಂಗುಲಿಯ ಬಗತಿಶುಗಳು ॥ ೨೭ ॥
 ಕರಶಾಖೆಯೊಳಗಿಟ್ಟು ಮಿಡುವ ಮಿಡಿವಿಲ್ಲ ಹೆದೆ- ।
 ಗಿರಿಸಿ ಯೆಸುವೆಸಿತವೃತ್ತಿ ಕೆಯು ಗೋಳಕಂಗಳುರು- ।
 ಭರದಿ ಕಳಮೆಯು ಕಣಿಸಿಗ್ಗರಗುವರಗಿಳಿಯ ಕಡೆಗೆ ಕಡುಪಿಂದ ಪಾರಿ ॥
 ಕರಮೆ ಕಣ್ಣೆಸದುವಾ ಪಾಮರೀ ಜನದರುಣ- ।
 ಕರಮೆಂಬ ಕೆಂದಾಮರೆಯ ಮಧುವನಿರದುಂಡು ।
 ಪಿರಿದು ಸೊಕ್ಕೇರಿ ಗಗನಕ್ಕೆ ಪಾರುವ ಮಧುವ್ರತಕಳಭಮೆಂಬ ತೆರದಿ ॥ ೨೮ ॥
 ಅಂಬರವಧೂಟೆಗಾ ಪಾಮರಿಯಲಗ್ಗಣ್ಣ ।
 ಬೊಂಬೆಗಿಳ ಮನಮೊಸೆದು ಪಾಗುಡವನಟ್ಟಿದಸಿ- ।
 ತಾಂಬರವದೆಂಬಂತೆ ತತ್ಕಳಮೆಗಳ ತೆನೆಯ ಪಾಲುಣಲ್ಕೆಂದಿರಗುವಾ ॥
 ಕೆಂಬಲ್ಲಪಕ್ಕಿಗಳುಮಂ ಸೋವೃತಾ ಕಡೆಯೊ- ।
 ಳೆಂಬಾಗಿ ನಡೆನೋಡಲಂತದರ ಧವಲಾಯು- ।
 ತಾಂಬಕದ ಕಟ್ಟುಕಡೆದಿಳಿಗಿರದೆ ಹರಿದು ಬಾಸಣಿಸಿ ಬಂಧುರವಾದುವು ॥ ೨೯ ॥
 ಚೆಂದುಟೆಯ ಕೆಂಪ ತೊಂಡೆಯ ಪಕ್ಕಫಲವೆಂದು ।
 ಬಂದಿರಗಿದಾ ಮುಗ್ಧಶುಕನನೊರ್ವಳ್ ತರುಣಿ ।
 ಕೆಂದಳದಿ ಪಿಡಿಯೆ ನಾಣಿಕದ ಗಿಣಿಯಾಗಲದನೀಕ್ಷಿಸಲ್ಯಾ ಕರಾಂತು ॥
 ಮಂದೈಸೆ ಮೌಕ್ತಿಕದ ಗಿಳಿಯುಮರಿಯಾಗಲಾ ।
 ಅಂದಮಂ ನಡೆನೋಡೆ ನಟ್ಟನಡುಗಣ್ಣಕ- ।
 ಪ್ಪಿಂದ ಹರಿನೀಲಮಣಿ ಶುಕನಾಗೆ ಮಾಯದರಗಿಳಿಯೆಂದು ಬಿಟ್ಟಳಾಕೆ ॥ ೩೦ ॥
 ಈ ತೆರದಿ ಬಿಳಿಗಾಯಲಾ ಪಾಮರೀ ಜನಂ ।
 ಜೀತು ಬರೆ ಮಳೆಗಾಲವುಡುಗೆ ನೀರೆರೆಕೆಗಳ- ।
 ನಾ ಶಭಾಕಾಳೆ ವನಚರವಿತತಿ ಮಿಗನೇಂಟಿಗಂದು ಸಂಭ್ರಮಗೊಳುತಿರೆ ॥

ಆ ತಪಸ್ವಿಗಳಲ್ಲಿ ಸೂಸುತಿರೆ ಕೈಯಿಕ್ಕಿ |
 ಭೂತಳದೊಳನು ಮಾತ್ರ ಶೀತಯತುವಂಕುರಿಸೆ |
 ಕಾತರದಿ ವಿಟವಿಟೇಜನವೆಲ್ಲವಾಲಿಂಗನಕ್ಕೆ ಮನವಿಕ್ಕುತ್ತಿರಲು || ೩೧ ||
 ಕಾರ್ತಿಕದ ಪುಣ್ಯಮಿಯೊಳಾ ವರ್ಷವರ್ಷಕ್ಕೆ |
 ವರ್ತಿಸುವ ಕೌಮುದೀಪರ್ವ ಬರಲಾಯಿಳಾ |
 ಭರ್ತಾರಕಂ ತಳಾರರ ಮುಖದಿ ತನ್ನ ರಾಣೀವಾಸಮೆಲ್ಲ ಸಹಿತ ||
 ಅರ್ತಿಯಿಂ ಬೆಲೆವೆಣ್ಣ ಬಿಡುವೆಣ್ಣ ಮನೆವೆಣ್ಣ |
 ತೊಟ್ಟುವೆಣ್ಣ ಳೊಳೊರ್ವರುಳಿಯದಂತಾ ಹಗಲ |
 ಹೊತ್ತುಹೋಗದ ಮುನ್ನ ಮಾ ನಗರಿಯಿಂದ ನಂದನವನಕೆ ನಡೆಯಿಸಿದನು || ೩೨ ||
 ಇನಿಸಗಲಿಕೂಡಲದು ಸೊಗಸಪ್ಪುದೆನುತ ನ- |
 ಮ್ಮಿನಿಯರೊಳ್ ನಾವಗಲ್ಲ ಸುಸಂಧಿಯಂ ಕಂಡು |
 ನನೆಗಣೆಯಗಾಳಾಗಿ ನಮಗನುವರವ ಮಾಡದೇ ಮಾಣವಿಂತಿವೆನುತ ||
 ಬನದ ಶುಕಪಿಕಶಿಳೀಮುಖಸಂತತಿಯ ಮೇಲೆ !
 ಮುನಿದು ದಂಡೆತ್ತಿ ನಡೆವಂದದಿಂದಾ ನಗರ |
 ವನಿತೆಯರ ಬಲಗೂಡಿ ನರನಾಥನರಸಿ ನಂದನವನಕೆ ನಡೆತಂದಳು || ೩೩ ||
 ಪೀಲಿದುರುದಿನ ಪಿಂಡುತುಂಬಿಗುರುಳೋಳಿಯ ವಿ- |
 ಶಾಲ ವಿಷರುಹ ವಿಲೋಕನದ ದಾಡಿಮದಂತ- |
 ದಾಲವೆಣ್ಣುಟಿಯ ಪಲ್ಲವೆಗಂಡಮಂಡಲದ ಮಲ್ಲಿಕಾನಿಭಗಂಧದಾ ||
 ನಾಳಿಕೇರೋಪಮಸ್ತನಯುಗದ ಮದಕೋಕಿ- |
 ಲಾಲಾಪದಳವಾಳೆದೊಡೆಯ ಸರಸಿರುಹಾಂಘ್ರಿ- |
 ಯಾಲತಾಂಗಿಯರಾ ಬನಂ ಬನಕೆ ಬಿರ್ದು ನಡೆವಂದದಿಂದ ನಡೆಯಲಾಗ || ೩೪ ||
 ನಾನಾದಿಯಾಗಿ ಯೋಜಾತ್ರ ಮುಗಿವನ್ನೆವರ- |
 ವಿೂ ನಗರಿಯಂಗನಾಜನಮಿರ್ದ ನಂದನಕೆ |
 ನಾನೇ ಸಲುಗೆವಂತನೆಂದಾವನೊರ್ವಸೆಯ್ವಿದೊಡವಂ ದ್ರೋಹಿಯೆಂದು ||
 ಆ ನಗರಿಯಲ್ಲಿ ಯೆಡೆವಿಡದೆ ನೆರೆ ತೀವಿದ ಜ- |
 ನಾನೀಕಮೆಲ್ಲವಂ ಕೇಳ್ವವಾಳೈಯೊಳಾ ಮ- |
 ಹೀನಾಥನಾ ಪುರದ ಕೇರಿಕೇರಿಯೊಳು ಡಂಗುರವೊಯ್ವಿ ಸಾರಿಸಿದನು || ೩೫ ||
 ಅರಸುತನಕತಿ ಹಾನಿಯಾವುದಾಚ್ಚಾಭಂಗ |
 ನಿರುತಮೆಂದಾ ಜನಂ ಬನದತ್ತಪೋಗಲಂ |
 ಚಿರಲತ್ತ ವನಲಕ್ಷ್ಮಿ ಬಹುರೂಪವಡೆದಂತೆ ಪುರಪುರಂಧ್ರಿಯರು ಕೂಡಿ ||
 ಪರಗೀತವಾಧ್ಯನರ್ತನಮಾದಿಯಾದ ಬಂ- |
 ಧುರಗೋಷ್ಠಿಯೊಳ್ ಕೌಮುದೀಪರ್ವ ಮುಗಿವನ್ನೆ |
 ವರ ಸುಖದಿನಿರಲಪರದಿಗ್ವಧುವ ಕುಂಕುಮಲಲಾಮಮಾಲ್ಪಿನ ಬಿಂಬವು || ೩೬ ||

ಪಜ್ಜಳಿಸೆ ಪಡುಗೆಂಪು ಪಕ್ಕಿ ಪಕ್ಕಿಗೆ ಸಾರೆ |
 ಜಜ್ಜರಿಯೆ ಜಕ್ಕವಕ್ಕಿಯ ಜೋಡು ಸರಸಿಜಂ |
 ಸಜ್ಜುಕಗಳಿಗೆ ಉರ್ವಿತಳದೊಳುರಿಯಾರೆ ಬಂಧಕೀಜನದೊಡಲೊಳು ||
 ಒಜ್ಜರಿಸೆ ರಾಗರಸ ಸಂಜೆವರೆಗಳೆ ಸಾರೆ |
 ಕಜ್ಜಳಂ ತೊಡೆದ ತೆರನಾಗೆ ನಭಮಾಪಗಲ |
 ಸಜ್ಜಿಪರಿಸೆ ಸಶ್ಚಿವಾಂಬುಧಿಯ ನಡುಮಡುವ ಹೊಕ್ಕನೂ ಪಗಲೊಡೆಯನು || ೩೮ ||
 ಅಮರಲೋಕಾಧೀಶನಾರೋಗಿಸುವುದಕೆನು- |
 ತಮೃತಶರನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಮೊಗೆದಮರದಿಗ್ವನಿತೆ- |
 ಯಮರಲೋಕಕ್ಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯೆನೆಂದೊಸೆದು ತನ್ನತ್ತಮಾಂಗದೊಳು ಹೊತ್ತಾ ||
 ಅಮೃತಘಟಮೋ ಅನನ್ಯಜನಲ್ಲಿ ಮೂಡುವುದು |
 ಸಮಿತಿಯೆಂದೆಳೆಮುತ್ತಿನಕ್ಷತೆಯನಿಟ್ಟು ಸಂ- |
 ಭ್ರಮದಿ ವೂಜಿಪ ಮಲ್ಲಿಕಾಲಂಗಳೋ ಎನಲ್ ಚಂದ್ರನುದಯಂಗೆಯ್ದನು || ೩೯ ||
 ವಿರಹಿಜನದೆದೆಯಲಗ್ನಿಯನಿಡುವ ಮನಸಿಜನ |
 ಕರದ ಮೌಕ್ತಿಕದ ಸೆಂಡೊ ವಿಂಶೋಗಿಗಳ ತಿರವ |
 ಹರಿಯಿಡುವಕಾವನಾಕಯ್ಯಚಕ್ರವೋ ಓಪರನಗಲ್ದಿರಲವರನು ||
 ಭರದನೆಸುವಂಗಳನ ಕುಂಡಲತ ಕಾರ್ಮುಕವೋ |
 ಹರನೊಡನೆ ಸೂಡಕಾದುವೆನೆಂದು ಪಲ್ಲಟಿಸು- |
 ವರಲಸರನೆಡಗಯ್ಯ ವಜ್ರಖೇಟಕವೊ ಥಳಥಳಿಪ ಸಂವೂರ್ಣಶತಿಯೋ || ೪೦ ||
 ಎಸಗ್ಗದರ್ದವೃತ್ತಲಾವಳಿ ಚಂದ್ರಕಾಂತತೀಲೆ |
 ಯೊಸರ್ದವಂಭೋರುಹ ದಳಂಗಳುಡುಗಿದುವು ಸಂ- |
 ತಸವೆಡೆದುವಾ ಚಿಕೋರಪ್ರತತಿ ತಾರಗೆಯ ಬೆಳಗು ನಸುಬಲವಾದುದು ||
 ಉಸಿರಿಗುಬ್ಬ ಸವಾದುದಾ ವಿಂಶೋಗಿಜನಕ್ಕೆ |
 ದೆಸೆದೆಸೆಗಳೆಲ್ಲ ಚಂದನಚರ್ಚೆಯಿಂದ ಸಾ- |
 ರಿಸಿದಂತುಟಾಯ್ತು ನಲವೇರಿದುದು ಸಸ್ಯಾಳಿಯಾ ಶಶಾಂಕೋದಯದೊಳು || ೪೧ ||
 ಆ ತುಂಬುವೆರೆಯ ತಿಳಿವೆಳಗು ವಿರಹಿವ್ರಜಕೆ |
 ಮಾತೇನವಸ್ಥೆಯಂ ಮಾಡುತಿರಲಾಗಿ ತ- |
 ದ್ಭೂತಕಾಧೀಶನರ್ಥಾಂಗಿ ತನ್ನಂ ತೊಲಗಿ ಪೊರವೊಳಲ ಬನದೊಳಿರಲು ||
 ಕಾತರಂ ತನಗೆ ಪಿರಿದಾಗಿ ಸಂಜನಿಸಲ- |
 ತ್ಯಾತುರದಿನಲ್ಲಿಗೆಯ್ಯುವೆನೆಂದು ಪೊರಮಡಲ್ |
 ನೀತಿವಿದನುತ್ತಮಗುಣಾನ್ವಿತ ಸುಬುದ್ಧಿಮಂತ್ರೀಶನಿಂತೆಂದನಾಗ || ೪೨ ||
 ಓಜಿಯಲ್ಲಿದು ನಿನಗೆ ನಿನ್ನನುಜ್ಞೆಯೊಳಗೀ |
 ರಾಜಧಾನಿಯೊಳುಳ್ಳ ಮಂಡಳಿಕಸಾಮಂತ |
 ರಾಜಾಧಿರಾಜದುರ್ಗಾರ್ಥಧೀಶದಂಡನಾಥಾದಿ ರಾಜಕುಮಾರರ ||

ತೇಜಿಸ್ವರತಿರಥಮಹಾರಥರ ಸುಭಟರ ಸ- |
 ತೀಜನರ ನೆರೆದಿದರ್ ನೆಲೆಗೆ ನೀನೊರ್ವನೇ |
 ರಾಜನೀತಿಯ ಮೀರಿ ಪೋಗಲಪಕೀರ್ತಿಯಹುದದರಿಂದ ಭೂಮಿಪಾಲಾ || ೪೨ ||
 ರತಿರೂಪನಚ್ಚೊತ್ತಿದಂತೆ ಸೊಗಯಿಸುವ ಪುರ |
 ಸತಿಯರುಂಟವರ ನೋಡಿದರೆ ಮೇಲಿಕ್ಕುವುದು |
 ಮತಿಯದರಿನತಿವಾಪಮಪ್ಪುದಥವಾ ಲೂರಿ ಸಜ್ಜನಿಕೆಯಂ ಮೆರೆದೊಡೆ ||
 ದ್ವಿತೀಯ ಕೇಳ್ ಪೊಲನ ಪೊಕ್ಕಾ ಸುರಭಿಯಾ ಪೊಲನ- |
 ನತಿಕೇಡು ಮಾಡದೆ ಯಿರದೆಂಬರದರಂತೆ |
 ಸತಿಯೆಡೆಗೆ ಪೋದ ನರಸತಿಯನ್ಯ ಸತಿಯರಾಸೆಗೆ ಪೋದನೆಂದೆಂಬರು || ೪೩ ||
 ಅದುಕಾರಣದಿಯವನಿಪತಿ ನಿನ್ನ ಪುರಜನದ |
 ಹೃದಯದೊಳಗತ್ಯಂತ ಸಂಶಯಂ ಸಂಜನಿಸಿ |
 ಸುದತಿಯರ ಹರಿಬವೇ ಹರಿಬಮವನೀಮಂಡಲದೊಳು ಜೀವಿಪ ನರರಿಗೆ ||
 ಅದುವೆ ನಿಶ್ಚಯವೆಂದು ತಮ್ಮ ಕೇಡಿಂಗೆ ತಾ- |
 ವೆದೆ ದುಡುಕುಗೊಳ್ಳದೆ ಕಟ್ಟೊಡೆಯನಿವನೆಂದು |
 ಬಿದರದೆ ಬಂದುದಂ ಕಾಣ್ವೆವಾವೆಂದು ಕೆಟ್ಟಣಿಸದಿರದಾ ಲೋಕವು || ೪೪ ||
 ಹೆಚ್ಚೆ ದುದು ನಿನ್ನ ರಾಣುವೆಯದರಿನವರೊಳಗೆ |
 ಮಚ್ಚರವ ಮಾಡಬೇಡೆಂಬುದನೆ ಬಿಟ್ಟು ನಿ- |
 ನಿಚ್ಚೆಗತನದಿ ಬಣ್ಣವಣ್ಣಿಯ ಮಾತನಾಡುವುದು ನನಗಾದುದಿಲ್ಲ ||
 ಮುಚ್ಚು ಮರೆಯೇಕೆ ನಿನ್ನ ದುರಾಗ್ರಹದಿಂದ |
 ವೊಚ್ಚತಂ ನಿನ್ನ ರಸುತನಕೆ ಕೇಡಹುದು ಪಡಿ- |
 ಪುಚ್ಚವೇಕಿದೆಯದರಿಂದ ನೃಪನೀತಿಯಂ ಮೀರಬೇಡವನಿಪಾಲಾ || ೪೫ ||
 ಎನಲೆಂದನಾ ಪ್ರಧಾನಿಯ ಕೂಡಿ ಭೂಮಿಪತಿ |
 ವನಗಜಂಗಳನಲ್ಲಕಲ್ಲೊಲಮಂ ಮಾಡಿ |
 ತನಗೆ ತಾನೇ ಮೃಗಾಧಿಪ ಪಟ್ಟವಂ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡ ಪಂಚಾಸ್ತದೊಡನೆ ||
 ಮುನಿದು ಬಹು ಮೃಗವೇನಮಾಡುವುವೆನಲ್ ಮಹೀ- |
 ವನಿತೇಶನಿಂತೆಂದನಾ ಸಚಿವನತಿಸೂಕ್ಷ್ಮ- |
 ವೆನಿಸಿದಿರುವೆಗಳು ಪಲವುಂ ಕೂಡಿ ಸುತ್ತಿ ಘಣಿಪತಿಯ ಜೀವಂಗಳೊಳ್ಳವೇ || ೪೬ ||
 ಅರಸ ಕೇಳದರಿಂದ ಬಹು ಜನ ವಿರೋಧಮಂ |
 ಪರಿಹರಿಸಲಾರ್ಗಮುಳವಲ್ಲವೆನಲಿಂತೆಂದ |
 ವರಮಂತ್ರಿ ಕೇಳೊರ್ವ್ವ ಚಂದ್ರಮನ ಕಾಂತಿ ಹಲವುಂ ತಾರಗೆಯು ಬೆಳಗನು ||
 ಹರಿಯಿಸುವ ತೆರದಿ ತವ್ಯಾ ಬೆಳಗಿನಿಂದ ಶತಿ- |
 ಕಿರಣಮಂ ಪರಿಪಡಿಸಬಲ್ಲವೇ ಯದರಿಂದ |
 ಪುರದ ಪುಲ್ಕಾನಿಪರಂ ಮುನಿದು ನನ್ನಂ ಕೆಡಿಸಲಾರ್ಪರೇ ಎನಲೆಂದನು || ೪೭ ||

ಅರಸ ಕೇಳೆ ನಿನ್ನಂದುದಹುದು ಹಲವುಂ ಹುಲ್ಲು ।
 ಹುರಿಗೂಡಿ ಹಗ್ಗಮಂ ಮಾಡಲದು ಗಿರಿವರಕೆ ।
 ಸರಿಯೆನಿಸ ಮದಗಜೇಂದ್ರನ ಕಾಲ ಬಂಧನಂ ಮಾಡದೇ ಸುಮ್ಮನಿಹುದೇ ॥
 ಪುರಜನಗಳೆಲ್ಲ ಮುನಿದೊಡೆ ಮಹೀಶಗೆ ಶಕ್ತಿ ।
 ಯಿರದದನು ಬಲ್ಲೆ ನೀನೇ ಯೆನಲ್ ಕಿರುಕಿಚ್ಚು ।
 ಹರವರಿಯ ಬಿಂಜದಡವಿಯ ನಿಮಿಸದೊಳ್ ದಾಮದೂಮಮಂ ಮಾಡದಿಹುದೇ ॥ ೪೮ ॥
 ಎಂದು ನರಪತಿ ತನ್ನ ಭುಜಬಲವನೇ ನುಡಿಯು- ।
 ತೊಂದಿನಿಸು ನೃಪನೀತಿಯಂ ಕೇಳದಿರಲು ಮನ- ।
 ನೊಂದು ಮಂತ್ರೀಶನಿಂತೆಂದನು ವಿನಾಶಕಾಲಕ್ಕೆ ವಿಪರೀತಬುದ್ಧಿ ॥
 ಮುಂದುವಿಡಿದಿಹುದದೆಂತೆನೆ ಹೊಮ್ಮಿಗಂ ಕಪಟ- ।
 ಮೊಂದದಂ ಭಾವಿಸದೆ ಬಿನ್ನಟ್ಟಿ ಪೋಗಿ ರಘು- ।
 ನಂದನಂ ಹಾನಿವಡೆಯಿತ್ತಿಲ್ಲವೇ ಎಂದು ಮತ್ತಮಿಂತೆಂದನಾಗ ॥ ೪೯ ॥
 ಇದರಿಂದ ತಪ್ಪದಹುದರಸುತನಕತಿ ಹಾನಿ ।
 ಯಿದನು ನೀನೇ ಬಲ್ಲೆ ಯಿದಿರಿಟ್ಟು ವಾತಾಡಿ ।
 ಬೆದರಿಸುವೆ ನನ್ನನೆನಬೇಡ ಮುನ್ನೊಬ್ಬರಸು ಬಹು ಜನ ವಿರೋಧದಿಂದ ॥
 ಒದವಿದೈಸಿರಿಯನೀಗಾಡಿ ದೇಸಿಗನಾದ ।
 ಹದನುನೊನಾಡೊಳಗೆ ಜನಜನಿತಮೆನೆ ಕೇಳಿ ।
 ಯದರ ಕಥನವನು ಪೇಳೆನೆ ಪೇಳ್ವನಾ ಸಚಿವನಾ ಮಹೀಪತಿಯೊಳಿಂತು ॥ ೫೦ ॥
 ಶುದ್ಧಚಿತ್ತಂ ಸುಜನವಿನುತ ಪ್ರದಾನವಂ- ।
 ಶೋಧಾರಕಂ ಪ್ರಚುರಗುಣಭೂಷಕಂ ಬುದ್ಧಿ- ।
 ವೃದ್ಧಂ ಸುಬುದ್ಧಿ ಸಚಿವೋತ್ತಮಂ ನುಡಿದ ನುಡಿಗೇಳಿಯಾಲಿಸುತಿದನು ॥
 ಉದ್ಧತನಿರೋಧನಿಕುರುಂಬಕೋಳಾಹಳ ಸ- ।
 ಮೃದ್ಧಪ್ರತಾಪಿ ಪರಿವೃಥಕುಲಲಾಮಂ ಪ್ರ- ।
 ಸಿದ್ಧನುಡಿಶೋದಯ ಮಹೀಶ್ವರಂ ಜಿನಸಮಯವಾರ್ಧಿವರ್ಧನಚಂದ್ರನು ॥ ೫೧ ॥
 ಇದು ವಿಬುಧಜನವಿನುತಮಿದು ವಿಬುಧಜನವಿನತ- ।
 ಮಿದುವಿದಿತ ಜಿನಸಮಯಶರಧಿಸಂಪೂರ್ಣೊಂದು ।
 ಸದಮಲಚರಿತ್ರ ಚಿಂಗಾಲ್ವಭೂವರನ ಸಚಿವಾನ್ವಯಾಂಬರಹಂಸನು ॥
 ಮದನಸಮರೂಪನುತ್ತಮಗುಣಕರಂಡಕಂ ।
 ಚದುರ ಮಂಗರಸನುಸುರಿದ ಕೌಮುದೀ ಕಥೆಯೊ- ।
 ಳೊದವಿದುದು ಸಚಿವಕುಲತಿಲಕನುತ್ತಮನೀತಿವಚನ ತಾನೊಂದು ಸಂಧಿ ॥ ೫೨ ॥

ಸಂಧಿ ೧ ಕೃಂ ಪದ ೫೨ ಕೃಂ ಮಂಗಳಮಹಾ ॥

ಎರಡನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಯಮುದಂಡನ ಕಥೆ.

ತ್ರೀಯೋಳಚ್ಯುತಗೆ ಸಮನೆನಿಸುವ ಸುಯೋಧನಂ |
 ನ್ಯಾಯಮಂ ವಿೂರಿ ತಾನೆಣಿಸಿದ ಕುಮಂತ್ರದಿಂ- |
 ದಾ ಯಿಳಾಧೀಶತ್ವಮೆಲ್ಲವೊಂದೇ ಕ್ಷಣದೊಳಿಂತುಟಧ್ರುವನಾದುದು || ಪಲ್ಲ ||
 ಕುರುಜಾಂಗಣಾಖ್ಯವಿಷಯದ ಹಸ್ತಿನಾಗಪುರ |
 ವರದೊಳ್ ಸುಯೋಧನ ಮಹೀಪಾಲಕನ ಪಟ್ಟ- |
 ದರಸಿಯತಿ ರೂಪವತಿ ಕಮಲೆಯೆಂಬಳು ಕೂಡಿ ಗುಣವಾಲನೆಂಬ ಹೆಸರಾ ||
 ವರಕುಮಾರಂಬೆರಸು ಮಾರಾಂತ ಮನ್ವೆಯರ |
 ತಿರವ ಸೆಂಡಾಡಿ ಮರೆವೊಕ್ಕ ಮಂಡಳಿಕರಂ |
 ಪರಿಪಾಲಿಸುತ್ತ ಜೀಯೆನಿಸಿ ಧರಣೀತಳಮನೆಲ್ಲಮಂ ಸುಖದಿನಿಹನು || ೧ ||
 ಆ ದುಷ್ಟನಿಗ್ರಹ ವಿಶಿಷ್ಟಪಾಲಗೆ ನಾಮ- |
 ಭೇದ ಪತಿಹಿತಕಾರ್ಯಧರಧೀರಮಂತ್ರಿಯುತ. |
 ನಾದಿಗೂರ್ಜಿತನು ಪುರುಷೋತ್ತಮವೆಸರ ಮಂತ್ರಿಯುಂ ಸತ್ಯತಾಚೆಯುತನು ||
 ವೇದವೇದಾಂಗತತ್ವಜ್ಞನಾಶೀರ್ವಾದ- |
 ನಾದ ಗುಣಹಿತ ಪುರೋಹಿತ ಕಪಿಲನುಂ ಪುರಮ- |
 ನಾದರದಿ ರಕ್ಷಿಪಂ ಯಮುದಂಡನೆಂಬ ನಾಮದ ತಳಾರನುಮಿರ್ಪರು || ೨ ||
 ಆ ಯಿಳಾಧೀಶನೊಂದಾನೊಂದು ದಿವಸದೊಳು |
 ರಾಯರಾವೃತರ ಜೋದರರ ರಥಿಕರ ಕಾಲ |
 ಪಾಯಕರ ಪಡಿಯರರ ಸಂಧಿವಿಗ್ರಹಿಗಳ ಪುರೋಹಿತರ ಸಾಮಂತರಾ ||
 ರಾಯಭಾರಿಗಳ ರಾಯಸದವರ ಕರಣಿಕರ |
 ಜೋಯಿಸರ ಜಗಜಟ್ಟಿಗಳ ಪಂಡಿತರ ಗಡಿಯ |
 ನಾಯಕರ ಗಾಯಕರ ನಡುವೆ ವೊಡ್ಡೋಲಗಂಗೊಟ್ಟು ರಂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದನು || ೩ ||
 ಮಂಡಳಿಕಮಂಡಲದ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಸಂದಣಿಯ |
 ದಂಡಾಧಿನಾಥರ ಕದಂಬದ ನಿಯೋಗಿಗಳ |
 ಮಂಡಳಿಯ ಮಕುಟವರ್ಧನರ ತಿಂಥಿಣಿಯ ರಾಜಾಧಿರಾಜರ ಸಮಿತಿಯಾ ||
 ಮಂಡನದ ಮಿಸುಪ ನವನಿಧಮಸ್ವ ಮಾಣಿಕದ |
 ಹಿಂದುವೆಳಗಾವರಿಸಲಾ ಸಭಾಮಂಟಪಂ |
 ಕಂಡರಣೆಯಂಗೈಯ್ದ ರೋಹಣಾಚಲದಂತೆ ಕಣ್ಗೆ ರಂಜಿಸುತ್ತಿದುದು || ೪ ||

ಪಡಿಯರರ್ ತಂದು ಕಾಣಿಸಲು ಪರನ್ಯ ಪರೆಯ್ಡಿ ।
 ಕೊಡುವ ಕಪ್ಪದ ಕರಿತುರಂಗರತ್ನಾಳಿಯಂ ।
 ಬಿಡದೆ ನೋಡುವ ಚತುರ ಕವಿಗಮಕಿವಾದಿವಾಗ್ನಿಗಳ ಪಿರಿದುಂ ಸೊಗಯಿವಾ ॥
 ನುಡಿಗೆ ಕಿವಿಗೊಡುತೆಡಬಲಂ ಬಿಡದ ನೀರೆಯರ್ ।
 ನಿಡುಗಯ್ಯೊಳಿಟ್ಟ ಕಟಕಂ ಝಣಂ ಝಣರೆನಲ್ ।
 ಪಿಡಿದು ಬೀಸುವ ಚಮರದೆಲಿಗ್ಗೆ ಮೈಗೊಟ್ಟು ಮನುಜೀಶನೊಪ್ಪುತ್ತಿದ್ನು ॥ ೫ ॥
 ಅಸಮ ಸೌಭಾಗ್ಯಸಮುಪೇತನೀ ತೆರದಿ ಮನ- ।
 ಮೊಸೆದು ಸರ್ವ್ವಾಪಸರಮೆಂಬೋಲಗದೊಳು ಕ- ।
 ಕ್ಲೆಸೆವಸಿಂಹಾಸನಾರೂಢನಾಗಿರಲೊರ್ವನುಬ್ಬ ಸದಿ ಹರಿದುಬಂದು ॥
 ಅಸವಸದಿ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗಿ ಕೈಮುಗಿದನೆಲೆ ।
 ವಸುಧೇಶ ಕೇಳೆಮ್ಮೆ ಗಡಿವಾಡಗಳನು ಮಾ- ।
 ಮಸಕದಿಂ ಪರಭೂಪರಿಯುತಿರ್ದಪರೆಂಬ ಸುದ್ದಿಯಂ ಕೇಳ್ವನಾಗ ॥ ೬ ॥
 ನಿಡುನಿದ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಗುಹೆಯೊಳಗೆ ಮೆಯ್ಯರೆದಿದ್ದರ್ ।
 ಕಡುಗಲಿ ಮೃಗಾಧೀಶನಾಡುವೊಲನಂ ಮಿಗಗ- ।
 ಳೊಡಗೂಡಿಯುಲುಹು ಮಾಡುವ ತೆರದಿನೆನ್ನ ಮರವೆಯೊಳಿನಗೆಯಾಳ್ವೆಸನನು ॥
 ಬಿಡದೆ ಮಾಡುವರೀಗ ಬಂದೆನ್ನ ಸೀಮೆಯಂ -
 ತುಡುಗಣಿತನದಿ ಹೊಕ್ಕು ತುಂಟೆಭಂಟೆಕೆಯುಮಂ ।
 ಬಿಡಿಸದೊಡೆಯಾಲಸ್ಯದಿಂದಮೃತ ವಿಷಮಪ್ಪ ತೆರದೊಳಹುದೆನ್ನ ಕಾರ್ಯ ॥ ೭ ॥
 ಎನಲೊದರಿ ಕೆಕ್ಕಳಂಗೆದರಿ ಗದ್ದುಗೆ ವೊಯ್ದು ।
 ಕೊನೆವಿೂನೆಗಡಿದು ನಿಸ್ಸಾಣಮಂ ಹೊಯ್ಸಿ ಯನಿ- ।
 ತಿನಿತೆಂಬ ಗಣನೆಗೆಯ್ದದ ತೇಜಿಕೂರಾನೆ ತೇರಾಳುಗಳನೆ ಕೂಡಿ ॥
 ಇನಿಸು ತಡೆಯದೆ ಪೊಳಲಪೊರಮಟ್ಟು ಪೊರವೊಳಲ ।
 ವನದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ತಳಾರ ಯಮಡಂಡನಂ ।
 ಮನಮೊಸೆದು ಬರಿಸಿ ನಗರಿಯ ರಕ್ಷಿಸಲ್ವೇಳಿ ತೆರಳ್ವನವನೀಶನಿತ್ತ ॥ ೮ ॥
 ಉತ್ತಮಗುಣಾಭರಣನಾ ತಳಾರಂ ಮಮತೆ- ।
 ವೆತ್ತು ಪುರವರದೊಳುಳ್ಳಷ್ಟಾದಶ ಪ್ರಜೆಯ ।
 ಮೊತ್ತಮಂ ಪರಿರಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರಲ್ಯತ್ತ ಸಾಹಸಿ ಸುಯೋಧನ ಭೂಪತಿ ॥
 ದುತ್ತಂಡಿಕೆಯೊಳು ತನಗಿದಿರಾದ ಮನ್ನೆಯರ ।
 ತೊತ್ತಳಂದುಳಿದು ನಿರ್ವೃಂಶಮಂ ಮಾಡುವೆನೆ- ।
 ನುತ್ತಕೋಪಾರೂಢನಾಗಿ ನೆಲಹೊರದ ಚಾತುರ್ದಂತನೇನೆವೆರಸಿ ॥ ೯ ॥
 ಬಿಟ್ಟ ಪಯಣದೊಳು ಬಿಡುವಯಣಮಿಲ್ಲದೆ ದಾಳಿ ।
 ಯಿಟ್ಟು ಮಾರ್ಮಲೆತು ಕೆಲಬದು ಬಲಿದುಕೊಂಡಿದ್ದರ್ ।
 ಪಟ್ಟಣಂಗಳನು ಧೂಳೀಪಟ್ಟಮಂ ಮಾಡಿ ನಿರ್ಧಾರಮದೂಮಮಾಗಿ ॥

ಸುಟ್ಟು ಸೂರೆಯಂ ಹೊಯ್ದು ಹುಲಿಕರಡಿಗಳಿಗೆ ಮನೆ -
 ಗಟ್ಟಿಸಿ ಬಳಿಕ್ಕ ಕಂಡರಸುಗಳಿಗೆಭಯಮಂ |
 ಕೊಟ್ಟೊಡಿದವರೂಗ್ಗೆ ಠಾಣೆಯಮಿಕ್ಕಮಗುಳ್ಳನಾ ಮಹಿಪಾಲನು || ೧೦ ||
 ಅರಿನೃಪರ ಜಯಿಸಿ ಅರಸೆಯ್ದು ವೃದನರಿದು ಪುರ |
 ವರದೊಳೆಸೆವಷ್ಟ ಶೋಭಿಯನು ವಿರಚಿಸಿ ಹಿರಿದು |
 ಹರುಷದಿಂದಿವಂದು ಕಂಡ ಯಮದಂಡನೊಡನೆಯ್ವಿ ಬಳಿಕಾ ಪುರಜನಂ ||
 ಉರುಮುದದಿನೆರಗಲೊಡನೆಲೆ ಪುರಜನಂಗಳಿರ |
 ಪರಿಣಾಮವೇ ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳೆಂದು ಭೂ- |
 ವರನು ಬೆಸಗೊಳಲವರ ಕರಕಮಲಮಂ ಮುಗಿಯುತಿಂತು ಬಿನ್ನಪಗೆಯ್ವರು || ೧೧ ||
 ವಸುಧೇಶ ನಿಮ್ಮ ಬೆಸದಿಂದ ನೀಮೆ ನಮಗೆ |
 ಹುಸಿ ತಾನೆ ದಿಟವಾಗಿ ಯಮದಂಡನಮ್ಮ ರ- |
 ತ್ತಿಸಿದನದರಂದೆಮಗೆ ಹಿರಿದು ಸಂತಸಮೆಂಬ ನುಡಿ ತನಗೆ ವಿಷಮವಾಗಿ ||
 ಹಸನಾಯ್ತು ಕಾರ್ಯಮೆನ್ನ ರಸುತನಮಿವನ ಕೈ- |
 ವಸಮಾಯ್ತು ನನಗಾಗದಿನ್ನೆಂದು ಪಿರಿದು ಚಿಂ- |
 ತಿಸುತ ಹೊಳಲಂ ಹೊಕ್ಕು ನಿಜ ನಿವಾಸಕ್ಕೆಯ್ದುತಾ ಯಿರುಳೊಳಿಂತೆಣಿಸಿದಂ || ೧೨ ||
 ಜಾಯಾಜನದ ಜಂಗುಳಿಯನು ಜವ್ವನಿಗನಂ |
 ಪಾಯಸದ ಕೊಡದ ಮುದ್ರೆಯನಾ ಬಿಡಾಲಮಂ |
 ಕಾಯಿ ನೀಮೆಂದು ಕೈವರ್ತಿಸಿ ವಿಚಾರಮಂ ಮಾಡಲೊಲ್ಲದ ಮೂಢನಾ ||
 ಆ ಯಿರವಿನಂತಾದುದ ವಿನೇಕತನದಿ ಮ- |
 ತ್ತಿಯೆನ್ನ ಸಿರಿಯಂ ನಿಯೋಗಿ ಹಸ್ತಾರ್ಪಿತ ಮ- |
 ನೋಯರಂಗೆಟ್ಟು ಮಾಡಿದುದೆಂದು ಬಗೆದು ಬಳಿಕಾ ಯಿರುಳ ಕಳೆದುಬಂದು || ೧೩ ||
 ಬರಿಸಿ ಸಂಶಯಹೃದಯನಂದು ಮತ್ತ್ರಾಲಯಕೆ |
 ಭರದಿಂದವಾ ಸಚಿವನಂ ಪುರೋಹಿತನುಮಂ |
 ಧರಣಿಪಾಲಕನತಿ ಕುಮಂತ್ರದಿಂದಿಂತೆಂದನಾಸನ್ಯ ಭೂಮಿಸರೊಳು ||
 ಧುರಮುಖದೊಳೆಳೆವೆನೆಂದೇ ಬಗೆದು ನಮ್ಮ ಪುರ- |
 ವರವನೆಲ್ಲವ ತನ್ನ ಕೈವಶಂ ಮಾಡಿ ನಾ- |
 ನರಸವ್ವೆನೆಂದಿದ್ದನೀ ದ್ರೋಹಿ ಯಮದಂಡನಿದಕೇನುಪಾಯವೆಮಗೆ || ೧೪ ||
 ಎಂದೊಡಾ ಯಮದಂಡನೀ ದ್ರೋಹಮಂ ಮಾಡು- |
 ವಂದಮಿದು ಸಂದೇಹಮೆಂದವರು ನುಡಿಯಲಿಂ- |
 ತೆಂದನಾ ನೃಪತಿ ಸತ್ಯಂಧರ ಮಹಾರಾಜನಂದು ಕಾಷ್ಟಾಂಗಾರಗೆ ||
 ಮುಂದ ನೋಡದೆ ಮಂತ್ರಿಪದವನಿತ್ತೊಡೆಯವನ |
 ಕೊಂದುದಿಲ್ಲವೆಯೆಂದು ನಾನಾ ಕುದೃಷ್ಟಿಂಧ |
 ಮಂದಭಾಗ್ಯಂ ಮತ್ತಮವರನೊಡಬಡಿಸಿ ಯೀ ಕಾರ್ಯಕಿನ್ನಾ ವೃದೇಶಿಕೆ || ೧೫ ||

ಎನಲಿಂತು ಬಿನ್ನ ಪಂಗೆಯ್ವ ರವರರಸಂಗೆ |
 ಜನತಾಧಿನಾಥ ನೀವೆಣಿಸಿದುದು ತಪ್ಪದಿದ- |
 ಕನುವಾನವೇತಕೀ ಕಾರ್ಯ ಹುರಿಗೂಡಿದೊಡೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ನಮಗತಕ್ಕ ||
 ಅನಿತರಿಂದಿನಬಾಪ್ಯಮಂ ಮಾಡದಿವಗಾಜ್ಞೆ- |
 ಯನು ಮಾಳ್ವಪಾಯಂ ಸ್ವಾಮಿ ನೀವೇ ಆರಿವಿ- |
 ರೆನೆಯವನ ಮೇಲೊಂದು ನೆವನಿಲ್ಲದಾಜ್ಞೆಯಂ ಮಾಡೆ ಬಹುಜನರೋಧ || ೧೬ ||
 ಅದರಿಂದ ನಾನವನ ಮೇಲೆಯಪರಾಧಮಂ |
 ಚದುರತನದಿಂ ಹೊರಿಸಿ ಸಕಲರಾಣುವೆಯಮನ- |
 ಕಿದು ಕಾರ್ಯವೆನಿಸಿ ಯಿವಗಾಜ್ಞೆಯಿಕ್ಕುವ ತೆರನ ತೋರ್ಪೆ ನಾನಿಂದಿರುಳೊಳು ||
 ಪದೆದು ಮತ್ತಾ ಯಿರ್ವರುಂಬೆರಸು ತನ್ನ ನಿಜ |
 ಸದನದೊಳ್ ಕನ್ನಮಂ ಸಮೆದು ಭಂಡಾರದೊಳ- |
 ಗೊದವಿದ ಸುವಸ್ತುವಂ ಕಳ್ಳು ಬೇರೊಂದೆಡೆಯೊಳಿರಿಸಿಯಾಸ್ಥಾನಕೆಯ್ವಿ || ೧೭ ||
 ನೆರೆದ ನೃಪವರರ ಮಧ್ಯದೊಳೊಲಗದೊಳಿದು |
 ಕರಸಿ ಯಮದಂಡನಂ ಭೂಪನವಗಿಂತೆಂದ |
 ನರಮನೆಗೆ ಕನ್ನಮಂ ಸಮೆದು ಕಳ್ಳರು ಹೊಕ್ಕು ಭಂಡಾರದಲ್ಲಿ ಬಸಳ ||
 ವರವಸ್ತುವಂ ಕಳ್ಳುಕೊಂಡೊಯ್ದರವರನತಿ |
 ಭರದಿಂದ ತಂದುಕೊಡು ತಂದುಕೊಡದೊಡೆ ನಿನಗೆ |
 ಪಿರಿದೆನಿಸುವಾಜ್ಞೆಯಂ ಮಾಡಿಸುವೆನೆನೆ ಕೇಳಿ ಮನದೊಳಿಂತೆಂದನಾಗ || ೧೮ ||
 ತ್ವಿತಿಪರವಿವೇಕತನದಿಂದೊಗೆದ ಮುನಿಸು ತಮ- |
 ಗತಿಹಿತವರಂ ದ್ರೋಹಿಯೆಂಬುದು ಚಿರಾಯುವಂ |
 ಗತಬೇವಿಯೆಂಬುದಿದಿತ ಪ್ರತಾಪಿಗಳನತ್ಯಂತ ಭೀರುಗಳೆನಿವುದು ||
 ಅತಿಸಿದ್ಧವಾಯ್ತು ನನ್ನೊ ನೃಪನೊಳೆಂದು ಕು- |
 ತ್ವಿತನನ ಕುಠಾರ ಯಮದಂಡನೆಣಿಸುತ್ತಿರಲ್ |
 ಕೃತಕಮಾನಸನಾ ಸುಯೋಧನ ನೃಪಾಲನವಗಂದಿಂತು ನುಡಿದನಾಗ || ೧೯ ||
 ನಾಡುಬೀಡೆಲ್ಲಮಂ ನಲ್ಮೆಯಿಂ ರಕ್ಷಣೆಯ |
 ಮಾಡುವೆಡೆಯೊಳ್ ಧುರಂಧರತೆ ನಿನ್ನೊಳಗೆ ಒಡ- |
 ಗೂಡಿರ್ದು ಬಳಿಕ ನಮ್ಮರಮನೆಯ ಪರಿಹರಿ ಪಡಕಣದ ಕಾವಲನಿನಿಸನು ||
 ನೋಡಿ ರಕ್ಷಿಸಲು ಬೇಕೆಂದು ಮನದೊಳ್ ಸಡ್ಡೆ |
 ಮಾಡದಾದೆ ಯೆಲಾ ಯೆನುತ್ತ ಪಿರಿದಾಗ್ರಹಂ |
 ಮಾಡಿದ ಮಹೀಪತಿಗೆ ಮೆಯ್ಯಡುಗುಂತೆಂದು ಬಿನ್ನ ಪಂಗೆಯ್ದನಾಗ || ೨೦ ||
 ನಾನಿನ್ನ ರಾಜಧಾನಿಯ ರಕ್ಷಿಸಂದಿಂದ |
 ಹಾನಿಯಾಯ್ತಿಲ್ಲೆನ್ನ ಕಾವಲ ವಿಚಾರವೆಲೆ |
 ಭೂನಾಥ ಕೇಳೆನ್ನ ಪಾಪದ ಫಲವಿದ್ಯೆಸೆಯೆಂದು ಕಡು ಭೀರುವಾಗಿ ||

ಮಾನನಿಧಿ ಯಮದಂಡನಾ ಕಳ್ಳರಂ ನೋಳ್ವೆ |
 ನಾನತಿ ತ್ವರಿತದೊಳಗೆಂದು ನೃಪತಿಗೆ ನಮಿಸಿ |
 ತಾನೊಬ್ಬನೇ ಕನ್ನಮಂ ಸಮೆದ ಬಟ್ಟೆಯೊಳು ಭಂಡಾರಕೆಯ್ತಂದನು || ೨೧ ||
 ಬರುತ ಕಳ್ಳರ ಹೆಜ್ಜೆ ಹದನಮಂ ನೋಳ್ವಾಗೆ- |
 ಲರಸು ಮೆಟ್ಟುವ ಪಂಚರತ್ನಮಯ ಪಾದುಕಂ |
 ವರ ಸಚಿವನಿಕ್ಕುವುಂಗುರಮಾ ಪುರೋಹಿತನ ಹೊನ್ನಯಜ್ಞೋಪವೀತಂ ||
 ಉರುಕೋಶಗೃಹದ ಕನ್ನದ ಬಾಯೊಳಿರೆ ಕಂಡು |
 ಪಿರಿದು ವಿಸ್ಮಯನಾಗಿ ನಿರಪರಾಧಿಯನೆನ್ನ |
 ಕರುಣಿಲ್ಲದೆ ಕೆಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಮೂವರುಂ ಬಂದು ಭಂಡಾರವೊಕ್ಕು || ೨೨ ||
 ವಿತ್ತಮಂ ಕಳೆದೊಯ್ವು ಸಂಭ್ರಮದೆ ಮರೆದರೆಂ- |
 ದೆತ್ತಿಕೊಂಡತಿ ಗುಪ್ತದಿಂ ತನ್ನ ಮನೆಗೆಯ್ದು |
 ಮತ್ತಾರುಮರಿಯದಂತಿರಿಸಿ ಹಸನಾಯ್ತೀ ಕಾರ್ಯಮೆಂದಾ ನೃಪತಿಯಾ ||
 ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆಯ್ದುವಾ ಸಮಯದೊಳಗಾ ಹನೆಯ |
 ಹೊತ್ತರೊಳಗಾ ಗಜಬಜಿಯ ಕೇಳಿ ಪುರಜನಂ |
 ಮತ್ತಲ್ಲಿಗೆಯ್ದುಲಾ ನೃಪತಿಯಾ ವೃತ್ತಾಂತವೆಲ್ಲವನವರೊಳುಸಿದ್ಧನು || ೨೩ ||
 ಅರಸು ನುಡಿದಾ ದುರಾಗ್ರಹದ ನುಡಿಯಂ ಕೇಳಿ |
 ಪುರಜನಗಳೆಂತೆಂದರೆಲೆ ಮಹೀಪಾಲಕಾ |
 ಅರಮನೆಯ ಕಾವಲಂ ಮಾಡದ ತಳಾರನೇ ದ್ರೋಹಿಯಿಸಗಾಜ್ಞೆ ಬೇಕು ||
 ಧರೆ ಮೆಚ್ಚುವಂತೆ ಕಳ್ಳರನರಸಿತಹುದಕ್ಕೆ |
 ತರಹರದಿನೆಂಟು ದಿನದವಧಿಯಂ ಕೊಡು ಮೇಲೆ |
 ತರದಾದೊಡಾಜ್ಞೆಯಂ ನಾವಿವೆಗೆ ಮಾಳ್ವೆವಿಂತಿದಕೆ ಸಂದೇಹಬೇಡ || ೨೪ ||
 ಎನೆ ಕೇಳಿಯಾ ನುಡಿಗೊಡಂಬಟ್ಟು ಬಳಿಕ ಪುರ |
 ಜನಮನಾದರದಿಂದ ಬೀಳ್ಕೊಡಲ್ಕುವರೊಡನೆ |
 ಜನನಿನುತ ಯಮದಂಡನೆಯ್ವಿಯರಸಿನ ದುರಾಗ್ರಹಕೆ ನಾನೇ ಗೆಯ್ಯನು ||
 ಎನೆ ಚಿಂತೆ ನಿನಗೇಕೆ ಬಾಧಕಗೆ ಬಾಧೆಯೇ |
 ಜನಿಯಿಸುವುದದರಿಂದ ತರಹರಂ ಮಾಡು ನೀ- |
 ನೆನುತ ಕಳುಹಲು ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ತಳ್ಳಂಕದಿಂ ಖೋಗಲಾ ಪಗಲಳಿದುದು || ೨೫ ||
 ಆ ರಾಯನಾ ವುದಯದೊಳ್ ತಳಾರನ ಬರಿಸಿ |
 ಚೋರನಂ ತಂದುದಿಲ್ಲವೆ ಯೆನಲೈಂದನೀ |
 ಊರಂಗಡಿಯೊಳೊರ್ವನೊಂದು ಕಥೆಯಂ ಪೇಳುತ್ತಿದ್ಧ ನಾನಾ ಕಥೆಯನು ||
 ಭೂರಿಜನಗಳ ಮುಂದೆ ಕೇಳುತ್ತಮಿದ್ಧನದು |
 ಕಾರಣದಿ ಕಳ್ಳರನು ತಪ್ಪುದಂ ಮರೆದೆನೆನ- |
 ಲಾರೈದು ನೀ ಕೇಳೆ ಕಥೆಯನುಸಿರೆಂದೆನಲ್ ಬಿನ್ನ ಪಂಗೆಯ್ದುನಿತು || ೨೬ ||

ಚಿತ್ತೈಸು ನೃಪತಿಯೊಂದಾನೊಂದು ಕೊಳದ ತಡಿ- |
 ಯೊತ್ತಿನೊಳ್ ಮುಗಿಲನೀರಂ ಬಯಸಿ ಪೋದಂತೆ |
 ತುತ್ತತುದಿಯೊಳಗೆ ಪಲ್ಲವಶಾಖೆವಡೆದು ಸತ್ತಿಗೆಯಂತಿರೊಂದು ಮರನು ||
 ಹತ್ತಲಾರ್ಗವಲ್ಲದಿರಲಲ್ಲಿ ಮನೆಗೆಟ್ಟಿ |
 ಮುತ್ತಹಂಸನುನೊಂದು ತನ್ನ ಸಂತಾನದು- |
 ನ್ನತ್ತ ಹಂಸಗಳು ಹಲವುಂ ಸಹಿತಮಿರಲೊರ್ವ ಧೀವರಂ ಕಂಡನದನು || ೨೭ ||
 ಆವುದ್ದವೇರಿ ಹಂಸೆಯ ಹಿಡಿದ ತೆರನನಾ |
 ಧೀವರಂ ಹಡೆಯದಾ ಬಳಿಕವಾ ತರುಮೂಲ- |
 ದಾ ವಸುಧೆಯೊಳ್ ಬಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಬಳ್ಳಿಯನರಸಿಯದರ ಬೀಜವನೆ ಬಿತ್ತಿ ||
 ಓವುತಿರಲದು ಬೆಳೆದು ಕುಡಿನಡೆವುದಂ ಕಾಣು- |
 ತಾ ವೃದ್ಧಹಂಸನಿದರಿಂ ಕೇಡು ನಮಗೆಂದು |
 ಭಾವಿಸಿ ಬಳಿಕ್ಕ ತನ್ನಾ ತುತ್ತಪೌತ್ರಾದಿ ವಿಹಗಗಳೊಳಿತುಸಿದುದು || ೨೮ ||
 ಇದು ಬೆಳೆದು ಬಲಿದೀ ಮರದ ತುದಿಗೆ ಬಂದೊಡವ- |
 ನಿದನೊತ್ತಿ ಹಿಡಿದು ನಾವಿರ್ಪೀ ನೆಲೆಗೆ ಬಂದು |
 ಮುದದಿ ಬಲೆಯಂ ಬೀಸಿ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಂ ಪಿಡಿದು ಕೊಲ್ಲದೇ ಬಿಡುವನಲ್ಲಾ ||
 ಅದರಿಂದ ಪೋಗಿ ನೀಮೀಲತಿಕೆ ಯೆಳೆಗುಡಿಯ |
 ತುದಿವೊದಲನೆಲ್ಲವಂ ಕಡಿಕಡಿದು ಬಿಸುಡಿ ಯೆನು- |
 ತದು ಬುದ್ಧಿವೇಳೆ ಕೇಳುತ್ತಳಿದ ಬಾಲಹಂಸಗಳು ನಗುತಂತೆಂದುವು || ೨೯ ||
 ಎಂದಿಗೀ ಲತೆ ಬೆಳೆವುದೆಂದಿಗಿವನಿದನಡರಿ |
 ಯೆಂದಿಗೆಮ್ಮಂ ಪಿಡಿವನೆಂದೆಂಬ ಗುಡ್ಡೆಣಿಕೆ |
 ಯೆಂದು ಶತವೃದ್ಧನಾಗಿಯುಮಿನ್ನು ಬದುಕಬೇಕೆಂಬ ಬಯಲಾಸೆ ನಿನಗೆ ||
 ಬಂದುದಲ್ಲಾ ಎನುತ ಗಹಗಹಿಸಿ ನಗುವ ಖಗ- |
 ವೃಂದದಜ್ಞತೆಯ ಬುದ್ಧಿಯ ಮಾತು ಕಂಡು ಕಡು |
 ನೊಂದು ಮತ್ತಾ ವೃದ್ಧ ಹಂಸನವರೊಳಗಿಂತು ನೀತಿಯಂ ನುಡಿದುದಾಗ || ೩೦ ||
 ಕೇಳದ ಕುದೃಷ್ಟಿರ್ಗ್ ಸಜ್ಜನರ್ ಬುದ್ಧಿಯಂ |
 ಪೇಳಲಾಗದು ಪೇಳೆ ನುಡಿಗೂಣೆಯಂ ವಿೂರಿ |
 ಪೇಳೆ ಮುನಿವರು ವಿೂರಿ ಪೇಳೆ ಬಯ್ಯರು ವಿೂರಿ ಪೇಳೆ ದಂಡಿಸುವರೆಂದು ||
 ಆಳೋಚನೆಯನಿರದೆ ಮಾಡೆಯಾ ಬಾಲಹಂ- |
 ಸಾಳಿಯೊಳ್ ನುಡಿಯಲೊಲ್ಲದೆ ಮೌನಗೊಂಡಿರ- |
 ಲ್ಯಾ ಲತಿಕೆ ಬೆಳೆದು ದಿನದಿನಕೆ ಮತ್ತಾ ಮರದ ತುತ್ತತುದಿಯಂ ಹಬ್ಬಿತು || ೩೧ ||
 ಅದನು ಕಂಡಾ ಧೀವರಂ ನಲಿಯುತೊಂದು ದಿನ- |
 ದುದಯದೊಳಗಾ ಹಕ್ಕಿ ದೆಸೆದೆನೆಗೆ ಮೇಬೊಲಕೆ |
 ಹದವು ಮಿಗೆ ಹಾರಿಹೋದುದನರಿತು ಬಳಿಕಾ ಲತೆಯನು ಹಿಡಿದಾ ತರುವಿನಾ ||

ತುದಿಯೇರುತಲ್ಲ ಬಲೆಯಂ ಬೀಸುತಿಳಿಯಲಾ |
 ಮದಹಂಸನಿಕುರುಂಬಮೆಲ್ಲ ಮೇಹಂ ಕೊಂಡು |
 ವೊದವಿದ ಸರಾಗದಿಂದಾ ನೆಲೆಗೆ ಬಂದು ಬೀಸಿದ ಜಾಲಕೊಳಗಾದುವು || ೩೨ ||
 ಅನಿತರೊಳಗಾ ವೃದ್ಧಹಂಸ ಶಂಕಾಹೃದಯ |
 ನಿನಿಸು ತಡೆದೆಯ್ದುಂ ಬೀರೊಂದು ಭೂರುಹದ |
 ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿದು ವೃದ್ಧವಾಕ್ಯೋಲ್ಲಂಘನದಿ ಸಲೆ ಕೇಡು ಬಂದಿತೆಂದು ||
 ಘನದುಃಖವಡುವ ತರುಣಿ ಮಹಂಸೆಯಂ ಕಂಡು |
 ಮನದೊಳಗೆ ಮಲಮಲನೆ ಮರುಗಿ ದುಃಖಿಸುತ್ತಿರಲ್ |
 ಜನಕ ನಮ್ಮ ಪರಾಧಮಂ ಮನದೆ ಕೊಳ್ಳದಿನ್ನೊಂದುಪಾಯವನುಸಿವ್ವದು || ೩೩ ||
 ಅತಿಕರುಣದಿಂದೆಂಬ ದೈನ್ಯವಚನಕ್ಕೆ ನಗು- |
 ತತಿಗಳೆಯುವಾದ ಕಾರ್ಯಂ ಹದಕೆ ಬರ್ಪುದೇ |
 ಗತಜೀವನೇನ ಖಲು ಸೇತುಬಂಧವೆಂಬ ನೀತಿಯಿಂ ಬಾಲಕರಿರಾ ||
 ಮತಿಗೆಟ್ಟು ಮೊದಲೆನ್ನ ಸಡ್ಡೆಗೊಳ್ಳದೆ ವಂಶ- |
 ಹತಮಪ್ಪದಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಲ್ಲಾ ಎನಲ್ |
 ಸುತಸಮಿತಿಯಿಲ್ಲನಾ ವೃದ್ಧಹಂಸನೊಳಿಂತು ಬಿನ್ನಪಂಗೆಯ್ದುವಾಗ || ೩೪ ||
 ಅರೆದರೆದು ಸುಡೆ ಕರ್ವು ಕಡುಸೊಗಸುವಡೆದ ಸ- |
 ಕ್ಯರೆಯಪ್ಪ ತೆರದಿ ದುರ್ಜನರೇಸು ಬಾಧೆಯಂ |
 ವರಸಜ್ಜನಗೆ ಮಾಡಿದೊಡವಲೋಕಹಿತಕಾರ್ಯಮನೆ ಮೆರೆವರೈಸೆ ||
 ಗುರುವೆಯೆಂದೆಂಬ ಹಿಳ್ಳೆಗಳ ಮಾತಂ ಕೇಳಿ |
 ಕರುಣಾರ್ಥಹೃದಯನಾ ಸುತಸಮಿತಿಹ ಕೇಡ |
 ಪರಿಹರಿಸ ತೆರದಿನಿತೆಂದವರ ಕೂಡೆ ಸದ್ಬುದ್ಧಿಯಂ ಪೇಳ್ವುದಾಗ || ೩೫ ||
 ಹಸುಳೆಗಳಿರಾ ಕೇಳಿ ನೀವೀ ಬಲೆಯೊಳು ಬಿ- |
 ದ್ಧಸುಹೋದ ತೆರದಿನಿರದೊಡೆ ಕಂಡು ಧೀವರಂ |
 ಮಸಕದಿಂ ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲವರ ಗೋಣ ಮುರಿದು ವಸುಧಾತಳಕ್ಕೀಡಾಡುವಂ ||
 ಅಸುವಿಲ್ಲದಂತಿದೊಡವು ಸತ್ತುವೆಂದು ಭಾ- |
 ವಿಸಿ ಬರಿದೆ ನೆಲಕೆ ಹಾಕದೆ ಮಾಣನಾಗಳಸ- |
 ವಸದಿಂದ ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ಪಾರಿ ನೀವೆಂದೆಂಬ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಒಡಂಬಟ್ಟುವು || ೩೬ ||
 ವರವೃದ್ಧನೊರೆದ ಬುದ್ಧಿಯ ಕೇಳಿ ಹಂಸಾಳಿ |
 ಮರಣವಡೆದಂತಿರಲೈಯ್ಯಂ ಧೀವರಂ |
 ಮರುದಿನದ ಹಿಪ್ಪಲಿಕೆಹೊತ್ತು ಹರಿಯದ ಮುನ್ನಮಾ ಮರಕೆ ಬಳ್ಳಿವಿಡಿದು ||
 ಹರಿಸದಿಂ ಹತ್ತಿ ಬಲೆಯೊಳು ಬಿದ್ದ ಹಕ್ಕಿಗಳು |
 ಮರಣವಂ ದಿಟವಾಗಿ ಹಡೆದವೆಂದೇ ಬಗೆದು |
 ಪಿರಿದಾಗಿ ಮನನೊಂದು ತಾನೊಂದನೇನಿಸಿದೊಡೆ ದೈವ ತಾನೊಂದೇನಿಸಿತು || ೩೭ ||

ಈಯಂಚಿಗಳನು ಹಿಡಿತಂದು ನಾನೊಬ್ಬೊಬ್ಬು |
 ರಾಯರಿಗೆ ಕೈಗಾಣಿಕೆಯನಿತ್ತು ವಿತ್ತದಾ- |
 ದಾಯಮಂ ಪಡೆವೆನೆಂದನುದಿನಂ ನಚ್ಚಿದ್ದ ಸಾಯಕವೆ ಕೈಗೂಡಿತು ||
 ಆಯಿತಿಲ್ಲ ಎನ್ನ ಕಾರ್ಯವೆಂದಂಚಿಯು ನಿ- |
 ಕಾಯವೆಲ್ಲವನು ಬಿಟ್ಟೀಡಾಡಲವು ತಮಗೆ |
 ದಾಯಮಾಯ್ತೆಂದುವಾ ನೆಲಕೆ ಬೀಳದ ಮುನ್ನ ದೆಸೆದೆನೆಗೆ ಪೋದುವಾಗ || ೩೮ ||
 ಈ ತೆರದ ಕಥೆಯನಂಗಡಿಬೀದಿಯೊಳು ಜನವಿ- |
 ನೂತನೊವ್ವಂ ಪೇಳಿ ಕೇಳುತ್ತಮಿದ್ದುದರಿ- |
 ನಾ ತಸ್ಯರರನರಸಿ ತರ್ಪುದಂ ಮರೆದೆನಾನಂದಿನೀ ಪಗಲೊಳೆಂಬ ||
 ಆ ತಳಾರನ ನುಡಿಯ ಕೇಳಿ ತಾನಂತೆಂದ- |
 ನೀತಂ ಮೊದಲ್ ನಷ್ಟಕಾರ್ಯಭವಚನಮಂ |
 ಮಾತೇನು ಸೂಚಿಸಿದನೆಂದು ಬಗೆದಾತನಂ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ಮನೆಗೆ ಬಂದು || ೩೯ ||
 ಬರಿಸಿ ಮಂತ್ರಿಯನಾ ತಳಾರನುಸಿರಿದ ಕಥೆಯ |
 ನೊರೆಯಲಿಂತೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿದಂ ಮೊಳೆಯಲ್ಲಿ |
 ಮುರುಟುವುದನದು ಬೆಳೆದ ಬಳಿಕ ಮುರುಟಲ್ ಬಹುದೆ ಏಕಾಕಿಯಲ್ಲ ನಾನು ||
 ಪುರಮೆಲ್ಲ ನನ್ನ ಕೊಲೆಗಡಬಡದು ನಿನಗಿನ್ನು |
 ಪಿರಿದು ಕಕ್ಕಸಮೆಂದು ನುಡಿದ ಕಟಕಿಯದೈಸೆ |
 ಯರಸ ಕೇಳೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ತನ್ನಾಲುಕವಂ ಪೋಗಲು || ೪೦ ||
 ಮುದಿನದ ಹರೆಯ ಹೊತ್ತೊಳಗೊಲಗಕೆಯ್ವಿ |
 ಯರಗುಲಿನ್ಯಪಾಲನಾ ಯಮದಂಡನಂ ಬರಿಸಿ |
 ಮರೆದೆಯಾ ಕಳ್ಳರಂ ತಹುದನೆನೆ ಬರಿಸಿಡಿಲ ದನಿಗೇಳ್ವ ಹಂಚೆಯಂತೆ ||
 ನೆರೆ ಬೆದರಿ ನಾನೆಸಗಿದಾ ಸ್ವಾಮಿಕಾರ್ಯಮದು |
 ಬರಿಯ ಬೂದಿಯ ಹೋಮವಾಯ್ತೆನುತ ಹಿರಿದಾಗಿ |
 ಮರುಗುತ್ತ ಮನದೊಳಗೆ ಎಲೆ ದೇವ ಎಂದಿಂತು ಮಾಡಿದಂ ಬಿನ್ನಪವನು || ೪೧ ||
 ಕರಯುಗದೊಳೆರಡು ಕೈಮಣಿವಿಡಿದುಕೊಂಡು ಪುರ- |
 ವರದ ಬೀದಿಯೊಳೊವ್ವಂ ಕುಂಭಕಾರಂ ತೆಮಳಿ |
 ಬರುತಿರಲ್ಕವನನಾ ಪುರಜನಂ ನೆರೆದರೆಲೆ ಕುಂಬಾರ ಮುನ್ನ ನೀನು ||
 ಸಿರಿವಂತನಾಗಿ ಬಲಯುತನಾಗಿ ಬಹುಜನದೊ- |
 ಳುದುಕೀರ್ತಿಯುತನಾಗಿ ಬಾಳುತ್ತಿದ್ದೀಗಳೀ |
 ಪರಿಯೊಳಗೆ ಬರ್ಪ ಕಾರಣವನುಸಿರೆಂದೆನಲ್ ನುಡಿದನವನವರೊಳಿಂತು || ೪೨ ||
 ಪಲಕಾಲದಿಂದ ನಾನಗೆವುದಕ್ಕೊಳಗಾಗಿ |
 ಯಲಸದತಿವಿನ್ನಾಣದಿಂ ಗೆಯ್ಯೆ ಘಟವಾಗಿ |
 ಬಿಲಿವಡೆದು ಬಹಳವಸ್ತುವ ಗಳಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಸಿರಿವಂತನಂ ಮಾಡಿ ಬಳಿಕಾ ||

ಸಲಹುತ್ತುಮಿದೊಂದು ದಿವಸದೊಳು ತಾನಿರ್ಪ್ಪು |
 ನೆಲದ ಡೊಗರೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕುಗೆಯುತ್ತುಮಿರೆ ಜರಿದು |
 ಬಲುಹೆಂಟಿಯಾಗಿ ಮೇಲಿವೈರೆಯ ಮಣ್ಣೆನ್ನ ಬೆನ್ನನೋವದೆ ಮುರಿದುದು || ೪೩ ||
 ವೊಲೆವಾಲೆ ನಂಜಾಗೆ ತಾಯೆ ರಕ್ಕಸಿಯಾಗೆ |
 ಸಲೆ ಕಾವ ಬೇಲಿಯೆದ್ದೆಳವೆಳೆಗಳಂ ಮೇಯೆ |
 ಸಲಹುವೊಡೆಯನೆಯಾಳ ತಲೆಗೊಳ್ಳಡದನಾರು ಬಾರಿಪರಿಕಾತಳದೊಳು ||
 ಎಲೆ ಜನಮೆ ಅದರಂತೆ ನನ್ನ ನೀ ವಿಧಿಗೈಯ್ದು |
 ನೆಲದೆರೆಯ ಮಣ್ಣೆಂದಮುದ್ದೋಗಮಿಲ್ಲದೀ |
 ಬಲುಬಡತನಂ ಬಂದಿತೆಂಬ ಕುಂಬರನ ನುಡಿಯಂ ಕೇಳುತಿರ್ದೆನರಸಾ || ೪೪ ||
 ಎನೆ ನಾಳನುದಯಕ್ಕೆ ಕಾಲತ್ರಿಕಂ ಮಾಡ- |
 ದಿನಿಸು ಬೇಗದಿ ಕಳ್ಳರಂ ತಂದು ಕೊಡುವುದೆನೆ |
 ಮನದೆಗೊಂಡಾ ನುಡಿಗೆ ನೃಪತಿಯಂ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಚಿಂತಿಸುತ್ತೆಯ್ದು ||
 ಅನಿತರೊಳಗಾ ದಿನಂ ಕಳೆಯಲುದಯದೊಳೆದ್ದು |
 ಘನಕುಪಿತಹೃದಯನಾಸ್ಥಾನಮಂಡಪಕೆಯ್ದಿ |
 ಜನವಿನುತ ಯಮದಂಡನಂ ಕರಸಿಯವನೊಳಿಂತೆಂದು ನಿರವಿಸಿದನಾಗ || ೪೫ ||
 ತಂದೆಯಾ ತಸ್ತುರರನೆನೆ ಕೇಳುತೆದೆಹಾರು- |
 ತಂದು ವಿಜ್ಞಾಪನಂಗೆಯ್ದುನಾನಾವ ತೆರ- |
 ದಿಂದವರನರಸಿ ಬರಲೆಂದು ಪುರಮಂ ಬಳಸಿ ಬರ್ಪಾಗಲೊಂದೆಡೆಂಜೊಳು ||
 ಗೊಂದಣಂಗೆೊಂಡು ಜನಗಳು ಕೇಳುವಂತೆ ಮನ |
 ಸಂದೊರ್ಪ್ಪನೊಂದು ಕಥೆಯಂ ಪೇಳ್ವುದನು ಕೇಳಿ |
 ತಂದುದಿಲ್ಲೆನಲಾ ಕಥೆಯನೆಮಗೆ ಪೇಳೆನಲ್ಲೆಲ್ಲನವನಿಂತುಟೆಂದು || ೪೬ ||
 ಒಂದಡವಿಯೊಳಗೊಂದು ಹರಿಣಿ ತನ್ನಯ ಪರಿ- |
 ಸ್ಪಂದಸಹಿತೆಯ್ದುತಿರೆ ಪರಿವರಿಪ ಕಾಳ್ಕಿಚ್ಚು |
 ಮುಂದುಗಡೆ ಕಾಲ್ಕುರಿಣಿ ಕಪ್ಪು ಬಲಗಡೆ ಬಿಟ್ಟ ಬೆಳ್ಳಾರ ಬಲೆಯೆಡಗಡೆ ||
 ಸಂದಣಿಸಿ ಬಿಲ್ಲೋಲ್ವಿಡಿದು ಬರ್ಪ ವನಚರರ್ |
 ಪಿಂದುಗಡೆ ಈ ಅನುವರವನು ಮಾಣಿಪರಿಲ್ಲ |
 ಹಿಂದಣಘವಶದ ಫಲವೈಸೆಯೆಂದೆಂಬ ಹುಲ್ಲೆಯ ಕಥೆಯ ಪೇಳ್ವನಾಗಾ || ೪೭ ||
 ನೀತಿಯಂ ತನಗೆ ಹುಲ್ಲೆಯ ಕಥೆಯ ನೆವದಿ ಮ- |
 ತ್ತಾ ತಳಾರಂ ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂದು ಮಿಗೆ ಪೇಳ್ವ |
 ಮಾತು ಮನಮಂ ಪೊಕ್ಕುದಿಲ್ಲ ಕೃತಕೋದ್ರೇಕಮಾ ಮನದೊಳಾವರಿಸಲು ||
 ಓತೆರಡು ಕೂರಸಿಗಳೊಂದೊರೆಯ ಹೊಗದಂತೆ |
 ಭೂತಳಾಧೀಶನಿಂತೆಂದನಾ ಕಳ್ಳರಂ |
 ಮಾತೇನೊ ನಾಳೆ ತಂದೊಪ್ಪಿಸೆನಲಂತೆ ಮಾಡುವೆನೆಂದು ಬೀಳ್ಕೊಂಡನು || ೪೮ ||

ಬಳಕೆ ಬಲ್ಲಾಳಿಟ್ಟಿಗೊಂಡಂತೆ ಯಮದಂಡ- ।
 ಸುಳಿವು ತನಗಿನ್ನಿಲ್ಲ ಕೌಟಿಷ್ಟಿಯನೇ ಪಿರಿದು ।
 ಮುಳಿದನೆನುತೀರಲು ಮರುದಿನದೊಳವನಂ ಕರಸಿ ಕಳ್ಳರಂ ತರ್ಪುದಕ್ಕೇ ॥
 ಅಳುಗಜಗುಳಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆಯಲ್ಲಾ ಎನಲ್ ।
 ಶೋಕಲ ಮಧ್ಯದೊಳೊರ್ವನೊಂದು ಕಥೆಯಂ ಪೇಳ- ।
 ಲೆಳಸಿ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೆನೆನಲದಂ ಪೇಳೆನಲ್ ಪೇಳ್ದನವನೀಶಗಿಂತು ॥ ೪೯ ॥
 ಪರಿರಂಜಿಸುತ್ತಿರ್ಪ ಪಾಂಚಾಳದೇಶದೊಳ್ ।
 ವರಶಕ್ತಿನಗರಮುಂಟೆಂಬುದಂತದನಾಳ್ವ ।
 ಪರಮಧಾರ್ಮಿಕನು ಜೈನಮತಾನುಸಾರಿ ಸದ್ಗುಣಯುತ ಸುಧರ್ಮನೆಂಬ ॥
 ಅರಸು ಜಿನದತ್ತಿಯೆಂದೆಂಬ ಸತಿಗೂಡಿ ಸು- ।
 ಸ್ಥಿರನಾಗಿ ಭೂಭಾರಮಂ ನಿಜಭುಜದೊಳಾಂತು ।
 ಸುರಪತಿಸವಾನವೈಭವದಿಂದ ಸುಖಸಂಕಥಾವಿನೋದದೊಳಿರ್ಪನು ॥ ೫೦ ॥
 ಪರಮಂಡಲವನು ಸಾಧಿಸುವೆನೆಂಬೊಂದಿಚ್ಛೆ ।
 ಪಿರಿದಾಗಿ ಪುಟ್ಟಲುತ್ತಮಲಗ್ನದೊಳ್ಪುರಮ- ।
 ನಿರದೆ ಶೋರಮಟ್ಟು ದಂಡೆತ್ತಿ ನಡೆದಂಗಳಾತ್ಮೀರಘೋರ್ಜರಕೇರಳ ॥
 ವರಕೋಸಲಾದಿ ಭವ್ಯನೈದೇಶದ ಮಹೀ- ।
 ವರರನೆಲ್ಲರನು ಕಾಣಿಸಿ ಕಷ್ಟಮಂ ಕೊಂಡು ।
 ಹರಿಸದಂ ಮಗುಳ್ಳು ಮಹದೈಶ್ವರ್ಯಯುತನಾಗಿ ನಗರಿಯಂ ಪುಗುವಾಗಳು ॥ ೫೧ ॥
 ಘೋಳಿಡುತ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟಂತೆ ನಗರಿಯು ಕೋಂಟಿ ।
 ಬೀಳಲದ ಕಂಡು ಶಕುನಿಗರೆಂದರೆಲೆ ಮಹೀ- ।
 ಪಾಲಕಾ ಅದ್ಭುತದ ಶಕುನಮಂ ನೋಡಿ ನೀಂ ನಗರಿಯಂ ಪುಗಲು ಬೇಡಾ ॥
 ನಾಳಿನುದಯಕ್ಕೆ ಕೋಂಟಿಯನಿಕ್ಕಿಸಿದ ಬಳಿಕ ।
 ಪಾಳೆಯಂ ಸಹಿತ ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ದುಡೆಂಬ ನುಡಿ- ।
 ಗೇಳಿಯಂತೆಯೆ ಗೆಯ್ದೆನೆಂದು ತಡಗೆಯ್ದು ಮರುದಿನದೊಳತಿರಚನೆಯಿಂದ ॥ ೫೨ ॥
 ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೋಂಟಿಯಂ ಹಸಗೆಯ್ದು ಪುಗುವಾಗ ।
 ಮುನ್ನಿನಂದದಿ ಮೂರು ದಿನ ಬೀಳಿ ಕಾಣತತಿ ।
 ಬಿನ್ನ ಮಾನಸನಾಗಿ ಬಿರುಮಳೆಯೆ ಹತ್ತಿದಂದದಿನಾ ಮಹೀಪಾಲನು ॥
 ತನ್ನ ಉದೇವನೆಂದೆಂಬ ಮಂತ್ರಿಯ ಕರಸಿ ।
 ಯಿನ್ನಿದಕ್ಕಾವುದೊ ಉಪಾಯಮೆನೆ ಚಾರ್ವಾಕ- ।
 ಮನ್ನೆ ಮ್ಹಿದವನಾಗಿಯರಸನೊಡನವನಿಂತು ಬಿನ್ನ ಪಂಗೆಯ್ದನಾಗ ॥ ೫೩ ॥
 ನರಬಲಿಯನಿತ್ತ ಬಳಿಕಾ ಬಿಸಿಯ ನೆತ್ತರಂ ।
 ಶೋರದ ಮಣ್ಣೆಂದಲ್ಲದೀ ಕೋಂಟಿ ನಿಲ್ಲದೆನೆ ।
 ಕರುಣಾರ್ಥಹೃದಯನಾ ನುಡಿಗೇಳಿ ಕಿವಿಮುಚ್ಚಿಯಿಂತಪ್ಪ ಹಿಂಸೆಯಿಂದ ॥

ಸಿಂಹಾರಿಯಾಯುಷ್ಯವಡಗಿ ಸದ್ಗತಿ ಕೆಟ್ಟು ।
 ನರಕದೊಳೆ ಜನಿಸಿ ಕೋಟಿಲೆಬಡುವುದದರಿಂದ ।
 ವರಮಂತ್ರಿ ಕೇಳಿದಕ್ಕಾನೊಡಂಬಡುವುದಿಲ್ಲೆನಲು ಜಯದೇವಮಂತ್ರಿ ॥ ೫೪ ॥
 ಎಲ್ಲಿಯದು ಪಾಪಮೆಲ್ಲಿಯದು ಪುಣ್ಯಂ ಸ್ವರ್ಗ- ।
 ಮೆಲ್ಲಿಯದು ನರಕಮೆಲ್ಲಿಯದು ಜೀವನವು ತಾ- ।
 ನೆಲ್ಲಿಯದು ನೋಡೆ ಭೌತಿಕಯೋಗದಿಂದಾದ ದೇಹಕ್ಕೆ ಮರುಜನ್ಮವು ॥
 ಎಲ್ಲಿಯದಿದೆಂದು ಬಗೆಯೊಳಗೆ ಬಗೆಯದೆ ಬರಿದೆ ।
 ಗೊಲ್ಲಸಂಗೊಂಡು ದೇಹವನು ದಂಡಿವುದು ಜಗ- ।
 ಮೆಲ್ಲಮೆನಲಾ ನುಡಿಯ ಕೇಳಿ ಮತ್ತು ನೃಪತಿಯಂತೆಂದು ನುಡಿದನಾಗ ॥ ೫೫ ॥
 ಪಾಪಮುಂ ಪುಣ್ಯಮಿಲ್ಲದೊಡೆ ಭೃತ್ಯುರ್ಕೆಲರ್ ।
 ಭೂಪತಿಗಳುಂ ಕೆಲಬರಾಗಿ ಪುಟ್ಟಲದೇಕೆ ।
 ಆಪತ್ತುಸುಖಮದೇತಕ್ಕೆ ಮರುಜನ್ಮಮಿಲ್ಲದೊಡೆ ಸತ್ತಾ ಗ್ರಹಗಳಾ ॥
 ರೂಪಾಗಿ ಮುನ್ನೆನ್ನ ಕೊಂದೆಯಲ್ಲಾ ಎನುತ ।
 ಕೋಪದಿಂ ಬಂದು ಪಗೆವರ ಕಾಡುತಿರಲೇಕೆ ।
 ಈ ಪರಿಯನರಿದಿರ್ದು ಚಾರ್ವಾಕಮಂ ನಂಬಿ ಹಿಂಸೆಯಂ ಮಾಡಬಹುದೇ ॥ ೫೬ ॥
 ವರಸುಜನರೆಂಬ ನುಡಿಗುತ್ತರಮನರಿಯದೇ ।
 ಪುರಜನವ ಬರಿಸಿಯವರುಂ ತಾನುಮಿಂತೆಂದ- ।
 ರರಸ ನೀವೆಸಗಿಸಲ್ವೇಡ ನಾವೇ ಮಾಳ್ವೆನೆ ಕೇಳುತಿಂತೆಂದನು ॥
 ನಿರುತದಿಂ ಪ್ರಜೆ ಮಾಡಿದಾ ಪುಣ್ಯಪಾಪಫಲ- ।
 ಮಿರದಹುದು ಷಡ್ಭಗದೊಳಗೊಂದು ಭಾಗಮಾ ।
 ನರಪಾಲಕರ್ಗೊಂಬ ನಾಣ್ಣುಡಿಯನರಿದಿದ್ದು ವೊಡಬಡುವುದಿಲ್ಲವೆನಲು ॥ ೫೭ ॥
 ಅರಸೊಬ್ಬ ನಲ್ಲದಾ ಊರೊಳಿರ್ಪವರೆಲ್ಲ ।
 ನೆರೆದಿಂತು ತಮ್ಮೊಳೊಳೊಚನೆಯ ಮಾಡಿದರ್ ।
 ಪುರದ ಕೋಟಿಗೆ ಬಲಿಯ ಕೊಡದೊಡರಸಗೆ ಕೇಡು ಮುಂದಕ್ಕೆ ತಪ್ಪದಹುದು ॥
 ಅರಸು ಕೆಟ್ಟೊಡೆ ಕೇಡು ನಮಗೆಯದರಿಂದವಿಾ ।
 ಯರಸನಂ ವಿಾರೆ ರಾಜದ್ರೋಹಮಿಲ್ಲೆಂದು ।
 ಪಿರಿದಾಗಿ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ತಪ್ಪರದೊಳಾ ನೃಪತಿಯಲ್ಲಿಗಾರ್ಪೋಗದಂತೆ ॥ ೫೮ ॥
 ವೊರೆದೆದ್ದು ಸಕಲ ರಾಣುವೆಯೊಂದು ಹುರಿಯಾಗಿ ।
 ಪುರವರದೊಳೆತ್ತಿ ಹದಿಕೆಯನು ತದ್ವಿತ್ತದಿಂ ।
 ನರರೂಪನೊಂದನನುಗೆಯ್ವ ಮಣಿದೊಡವಿಟ್ಟ ಬಳಿಕೊಂದು ರಥದ ಮೇಲೆ ॥
 ಇರಿಸಿ ಕೆಲದೊಳಗೊಂದು ಲಕ್ಕ ಪೊನ್ನಂ ಸುರಿದು ।
 ಪುರದ ಬೀದಿಯೊಳದಂ ನಡೆಯಿಸುತ್ತಿಂ ಎಂದು ।
 ಪರಿದು ಸಾರಿಸದರೀ ಪೊನ್ನ ಪುತ್ರಳಿಯನೀ ಪೊನ್ನ ರಾಸಿಯನೆ ಕೊಂಡು ॥ ೫೯ ॥

ಹಡೆದ ಮಗನಂ ಕೊಟ್ಟು ವಿಷಮನಾತನ ಜನನಿ ।
ಕುಡಿಯೆಂದು ಕೂರಸಿಯನಾ ತಂದೆ ಹಿಡಿದವನ ।
ಕಡಿದು ನರಬಲಿಯನೀ ಕೋಂಟಿಗೆ ಕೊಡುವರುಂಟಿ ಎಂದು ಡಂಗುರವ ಹೊಯ್ಸಿ ॥
ಪೊಡವಿಯೊಳಗಿಂತಪ್ಪ ಘಾತಮಂ ಮಾಡುವುದ- ।
ಕೊಡಬಡುವ ಪಾತಕಿಗಳುಂಟಿ ಎನುತೆಲ್ಲರೆಡೆ- ।
ವಿಡದೆ ಕಿವಿಯಂ ಮುಚ್ಚು ತಿರಲದಂ ಕೇಳಿ ಬಳಿಕದರೊಳತಿವಾರಿದ್ರನು ॥ ೬೦ ॥
ವರದತ್ತನೆಂಬ ಪಾವ್ವಂ ತನ್ನ ನಿಜಸುದತಿ ।
ವರದತ್ತೆಯೆಂಬಳೊಳಗಿಂತೆಂದು ನುಡಿದನೀ ।
ಪುರದೊಳುಳ್ಳವ್ಯಾಧಶಪ್ರಜಿಯ ಬಡವರೊಳ್ಳಾಡೆ ನಾನೇ ಬಡವನು ॥
ತಿರಿದಾವ ತೆರದಿ ಹೊಟ್ಟಿಯ ಹೊರೆವುದಕ್ಕಿ ನಾ- ।
ವೆರಡೆಯೊಡಲಲ್ಲ ಕಿರುಮಕ್ಕಳಿವರೆಣ್ಣರೀ ।
ಪರಿಯಾದ ಬಹುಕುಟುಂಬವ ಪೊರೆವುದಕ್ಕಾವ ತೆರನೆಂದು ನುಡಿದನಾಗ ॥ ೬೧ ॥
ಸಿರಿಯುಳ್ಳವನೆ ಶೀಲನಿಧಿ ಸುಗುಣಿ ಸುವಿವೇಕಿ- ।
ಯುರುವುಣ್ಯವಂತನಭಿಮಾನಿಯುತ್ತುಮಗುಣಾ- ।
ಭರಣನತಿಬುದ್ಧಿವಂತಂ ಗುರುವನೇಕವಾಕ್ಯಪ್ರತಿಷ್ಠಾಚಾರ್ಯನು ॥
ಸಿರಿಯಿಲ್ಲದವನು ಕುಲಹೀನನವಿವೇಕಿ ದು- ।
ಶ್ವರಿತನಾರಡೆಕಾರ ಭೂಭಾರಕಂ ಪಿಸುಣ- ।
ನುರುತರದ್ರೋಹಿಯನ್ನೆ ಯಕಾರನೆಂದು ನೆಲನೆಲ್ಲ ನುಡಿಯುತ್ತುಮಿಹುದು ॥ ೬೨ ॥
ಹೊತ್ತುಗಳೆವನ್ನೆ ವರವಿಾ ಪುರದ ಕೇರಿಯೊಳ್ ।
ಸುತ್ತಿ ಮುಷ್ಟಿಯ ಬೇಡಿ ತಂದಕ್ಕಿಯಡುಗೆಯೊಂ- ।
ಬತ್ತೊಡಲಿಗದ್ದವರಿಗುಂಟದ್ದವರಿಗಿಲ್ಲವೊಡಲಾರಿ ನವೆದು ಬಳಕ ॥
ಸತ್ತು ಸುಡುಸುಣ್ಣವಪ್ಪುದರಿಂದವಿಾ ತಂದ ।
ವಿತ್ತಮಂ ಕೊಂಡು ನವಿಾ ಕಿರಿಯ ಮಗನಿಂದ್ರ- ।
ದತ್ತನಂ ಕೊಟ್ಟು ನಾವೆಲ್ಲರುಂ ಬದುಕುವುದುವಾಯಮೆಂದಾ ಪಾವ್ವನು ॥ ೬೩ ॥
ಆ ಸತಿಯನೊಡಬಡಿಸಿ ಪರಿದು ಬೀದಿಗೆ ಬಂದು ।
ಘೋಷಣೆಯ ನಿಲಿಸಿಯಾ ಬೊಂಬಿಯಾ ಹೊನ್ನ ಬಲು ।
ರಾಶಿಯಂ ಕೊಂಡು ಕೊಕ್ಕರಿಸದೇ ತನುಜನಂ ಕೊಟ್ಟು ಶಕಟವನೇರಿಸಿ ॥
ಓಸರಿಸದಾ ತಾಯಿ ವಿಷಮನಾ ನಿಜಜನಕ- ।
ನಾ ಸುರಗಿವಿಡಿದು ಬಂಡಿಯ ಬಳಿಯೊಳೆಯ್ತುತಿರೆ ।
ದೇಶಮೆಲ್ಲಾ ವಿಸ್ಮಯವನು ನೋಡುವೆನೆಂದು ಜನಜಾತ್ರೆಯಾದುದಾಗ ॥ ೬೪ ॥
ಹಡೆದ ಮಗನಂ ಪೆತ್ತ ತಂದೆತಾಯ್ಗಳು ಮರುಕ- ।
ವಡೆಯದರ್ಥವ ಬಯಸಿ ಕಯ್ಯಾರೆ ತಲೆಯ ಹರಿ- ।
ಗಡಿದು ಕೋಂಟಿಗೆ ಬಲಿಯ ಕೊಡುವರಗುಲಿಯನು ಬಿಡಿಸುವೆನೆಂದು ಭೂವಾಲನು ॥

ನಡೆದು ಕೋಂಟಿಯ ಮುಂದೆ ಕುಳ್ಳಿದ್ದು ಕಡುಹರಿಸ |
 ವಡೆದು ಹೃದಯದೊಳಿನ್ನಿಸು ದಬ್ಬು ದಲೆಯಿಲ್ಲದೇ |
 ನುಡಿಯುತ್ತೊಳ್ಳು ಡಿಯ ನಸುನಗೆಯಿಡುವ ಮಾಣವಕನಂ ಕಂಡು ತಾಂ ನುಡಿದನಿಂತು || ೬೫ ||
 ಈಗಳೊಂದಿನಿಸು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಹರಕೆದಿಗೆದ ಕುರಿ- |
 ಯಾಗಿ ಕೊರಲಂ ಕೊಯ್ಸಿ ಕೊಂಡು ಭೂತಕ್ಕೆ ಬಲಿ- |
 ಯಾಗುತ್ತಿದೆಯೆನ್ನ ಮೆಯ್ಯೆಂಬುದೊಂದೆ ಹಾರುತ್ತನದ ಸಂಕಟವ ಮರೆತು ||
 ಬೇಗೆಯಿಂ ಕಾದುಕ್ಕುವುದಕದೊಳ್ಳಮಲವಲ |
 ರಾಗುವಂದದೊಳು ನಗೆಮೊಗವೇಕೆನಲ್ ಸಾನು |
 ರಾಗದಿಂದಾ ಮಹಿಪಾಲಕನ ಕೂಡೆಯವನಿಂತೆಂದು ನುಡಿದನಾಗ || ೬೬ ||
 ಜನಪ ಕೇಳ್ ಜನನಿ ಮುನಿದೊಡೆ ಜನಕನೇ ಶರಣು |
 ಜನಕ ಮುನಿದೊಡೆ ಜನನಿಯೇ ಶರಣು ಪರಿಜನಂ |
 ಮುನಿಯೆ ಜನಪಾಲಕನೆ ಶರಣು ಜನನಾಥ ಮುನಿಯಶೈ ಪರಿವಾರ ಶರಣು ||
 ಜನನಿ ಜನಕಂ ಪರಿಜನಂ ಭೂಮಿಪಾಲಕರು |
 ಮುನಿಯೆ ದೈವವೆ ಶರಣು ತದ್ಭಾವಮುಂ ಮುನಿಯೆ |
 ನನಗಿನ್ನದಾರು ಶರಣೆಂಬ ಬಿಸವಂದಮಂ ಕಂಡಿಂತು ಚಿಂತಿಸುವೆನು || ೬೭ ||
 ಎಂದು ಪರಮಾರ್ಥವನೆ ನುಡಿದ ಭೂಸುರಸುತನ- |
 ದೊಂದು ಧೈರ್ಯವ ಕಂಡು ನಗರದೇವತೆಗಳೆ- |
 ಯ್ತಂದು ಕಡುಬೆಚ್ಚಿಯಾ ಕೋಂಟಿಯಂ ನಿರ್ಮಿಸಿ ಬಳಿಕ್ಕೆ ವೂಮಳೆಯ ಕರೆದು ||
 ಅಂದವನನೊನೆದು ನವರತ್ನಭೂಷಣವಸ್ತ್ರ- |
 ದಿಂದ ವೂಬಿಸಿ ಲೋಕದೊಳಗೆ ನೀನಲ್ಲದೇ |
 ಸಂದ ಸಾಹಸಿಗರಾರೆಂದು ಬಾಯೆತ್ತಿ ಜಗವರಿವಂತೆ ಪೊಗಳ್ಳವಾಗ || ೬೮ ||
 ಎಂದೆಂಬ ಕಥೆಗಳೆಳುತಿರ್ದೆನದುಕಾರಣದಿ |
 ತಂದುದಿಲ್ಲಾ ಚೋರರಂ ನೃಪತಿ ಕೇಳೆನಲ್ |
 ಮಂದಮತಿಯಾ ಸುಯೋಧನನೃಪಂ ಕಗ್ಗಲ್ಲ ಬೀಟಿಯಂದದಿ ಮುನಿಸನು ||
 ಒಂದಿನಿಸು ಮುಚ್ಚಿದಾ ಕಳ್ಳರಂ ನಾಳೆ ನೀಂ |
 ತಂದೊಪ್ಪಿಸೆಂದು ಯಮದಂಡನಂ ತನ್ನ ನಿಜ |
 ಮಂದಿರಕೆ ಕಳುಹಿ ಬಳಿಕಾ ರಾತ್ರಿಯಂ ಕಳೆದು ಮರುದಿನದೊಳವನ ಕರಸಿ || ೬೯ ||
 ಕಳವು ಸಹಿತಾ ಕಳ್ಳರಂ ಬೇಗ ತರ್ವೆನೆಂ- |
 ದಳುಕದೇ ಸಾಮಮಂ ಮಾಡಿದೆಯಲಾ ನಮಗೆ |
 ಇಳೆಯಾದಿನಾಥತ್ವಮಿಲ್ಲೆಂದು ಮಿಗೆ ಕೀರಿ ನುಡಿದ ಜನತಾಧಿಪತಿಗೆ ||
 ತುಳಿಲಾಳು ಯಮದಂಡನಿಂತೆಂದನಾ ತುಂಬು- |
 ಮೊಳಗೆ ಇದಿರಾಗಿ ಈಸುವರುಂಟಿ ನಿನ್ನಾಜ್ಞೆ- |
 ಗಳಿಮನಸುಮಾಡಿ ನಾನಿನ್ನಾರ ಮರೆಹೊಗುವೆನೆಂದು ಮತ್ತಿಂತೆಂದನು || ೭೦ ||

ಬಿನ್ನಪ ಮಹೀಪಾಲ ನಾನೀ ನಗರಿಯೊಳಗೆ ।
 ಕನ್ನ ಗಳ್ಳ ರನರಸಿ ಕೇರಿಕೇರಿಯೊಳೆಯ್ದು ।
 ವನ್ನವರವೊಂದಂಗಡಿಯ ಮುಂದೆ ನೆರೆದ ಪುರಜನವೆಲ್ಲ ಕೇಳುವಂತೆ ॥
 ಬಿನ್ನಣದಿನೊವ್ವನೆಂದಾನೊಂದು ಕಥೆವೇಳೆ ।
 ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತಿರಲದುಕಾರಣದಿ ಕಳ್ಳ ।
 ರನ್ನಾನು ತಪ್ಪುದಂ ಮರೆದೆನೆನಲಾ ಕಥೆಯನುಸಿರೆನವ್ವೇಳ್ದನಿಂತು ॥ ೨೧ ॥
 ಮಾನಿತಂಬಡೆದವಂತೀವಿಷಯದಲ್ಲ ಉ- ।
 ಜ್ಜಿ ನಿಯೆಂದೆಂಬ ಪೊಳಲೊಳ್ ಯಶೋಭದ್ರನೆಂ- ।
 ಬಾ ನಾಮವಡೆದ ವೈಶ್ಯಂ ಸುಖದಿನಿದೊಂದು ದಿನ ಪರದುಗೆಯ್ವೆನೆಂದು ॥
 ಸಾನಂದದಿಂ ತನ್ನ ತಾಯ ಕರೆದೆಲೆ ಜನನಿ ।
 ಈ ನಿನ್ನ ಸೊಸೆವಿರಂ ನೆರೆ ರಕ್ಷಿಸೆಂದೆನುತ ।
 ನೊನಶುಭಲಗ್ನದೊಳ್ ಪೊರಮಟ್ಟು ಪೊರವೊಳಲ ಬನದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಬಳಿಕ ॥ ೨೨ ॥
 ಮನೆಯೊಳ್ಳೊಡ್ಡಲ್ಮರೆದು ಬಂದುಂಗುರವನಿರುಳು ।
 ನೆನೆದೊರ್ವನೇ ಬಿಟ್ಟು ಬೀಡಿನಿಂ ಪುರಕೆಯ್ದಿ ।
 ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲೆ ಬಂದಾದ್ವಾರಬಂಧಮಿಕ್ಕಿದ್ದು ದನೆ ಕಂಡು ಬಳಿಕ ॥
 ಜನನಿ ಜನನೀ ಕದವ ತೆಗೆಯೆಂದು ಕೂಗಿ ಕರೆ- ।
 ವನಿತರೊಳಗವಳೊವ್ವ ಪಾಣ್ಣನೆೊಡಗೊಡಿಯಾ ।
 ಮನೆಯಂಗಣದೊಳು ಬಿಳೆದವುಡಲದ ಕಾಪಿನೊಳ್ ತಾಂ ಕ್ರೀಡಿಸುತ್ತಮಿದುರ್ ॥ ೨೩ ॥
 ಮುಗಿಲ ದನಿಯಂ ಕೇಳ್ದ ಮುದಿಹಂಸೆಯಂತೆಯಾ ।
 ಮಗನ ದನಿಯಂ ಕೇಳಿ ಕೈಯ ನೆಟ್ಟೆಯ ಮುರಿದು ।
 ಮಿಗೆ ಬೆದರುತೇವೆನೆಂದೆನುತ ಪಾಣ್ಣ ನನೊಂದು ಗೊಂದಿಯೊಳಗಿರಿಸಿ ಬಳಿಕ ॥
 ತೆಗೆಯಲಾ ಕದವನೊಳಹೊಕ್ಕು ಬೆದರುವ ತಾಯ ।
 ವೊಗ ನೋಡಿ ಸಂದೇಹಮಂ ಮಾಡಿಯಂಗಣವ ।
 ಹೊಗುವಾಗಲಾ ಮರದ ಮೇಲಿದ್ದ ಹಚ್ಚಡವನೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿಂತೆಂದನು ॥ ೨೪ ॥
 ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲ ಬೀಯಗದ ಕಾಪನೆಲ್ಲಮಂ ।
 ಜನನಿ ಜತನಂಮಾಡಿಕೊಂಡಿರವ್ವೇಳಿ ನಾಂ ।
 ಮನನಿರ್ಮಳದಿ ಪರದುಗೆಯ್ವೆ ಪರದೇಶಕ್ಕೆ ಪೋವುದಿದು ಹಸನಾದುದು ॥
 ಜನಪನಾರಡಿಯನಾನೆಯದೊಂದು ತೊಂಡ ಗುರು- ।
 ವಿನ ದುರಾಚಾರಮಂ ಮಾಣಿಸಲ್ಬಲ್ಲರೇ ।
 ಮನೆಯೊಡತಿ ಕಳಕಳವ ಮಾಣಿಸಲ್ಬಪ್ಪದೇ ಎಂದೆಣಿಸುತಿಪ್ಪರ್ವಗಳು ॥ ೨೫ ॥
 ಮುಂದೊಂದು ಮುದಿಸೊಣಗನಾ ಮುಗಿದೊಡೆ ಬದುಕ- ।
 ದಂದದ ಬಡವು ಹುಳಿತ ಹುಣ್ಣಾವರಿಸಿದಂಗ- ।
 ವೊಂದು ಕಣ್ಣೊಂದು ಕಾಲ್ಕುಂಟು ಹರಿಗಿವಿ ನೊಂಡುಬಾಲ ಕೊರಲೊಳ್ ಸಿಕ್ಕಿದ ॥

ಬಂದು ಬಾಯೊಡದುದಂ ನೋಡದೇ ತನ್ನ ಮುಂ- ।
 ದೊಂದು ಸುನಿ ಸುಳಿಯೆ ಕಾಮಾತುರದಿ ತಾನದರ ।
 ಪಿಂಡೆ ಪೋಗಲ್ಕಂಡು ಮನಸಿಜನ ಗೊಡ್ಡಾಟವಲ್ಲಾ ಎನುತ ಪೋದನಾಗ ॥ ೨೬ ॥
 ಎಂದುಸಿರ್ವ ಕಥೆಯ ಕೇಳುತ ಕಳ್ಳರಂ ತಹುದ- ।
 ನಿಂದು ನಾ ಮರೆದೆನೆನಲಾ ನಾಳಿನುದಯಕ್ಕೆ ನೀಂ ।
 ತಂದೀವುದೆಂದು ಬಿಳಿಕ್ಕೊಟ್ಟು ಮನೆಗೆಯ್ದಿಯಾರಾತ್ರೆಯಂ ಕಳಿದುಬಳಿಕಾ ॥
 ಬಂದು ಮರುವಗಲುದಯದಲ್ಲಿ ಯಮದಂಡನಂ ।
 ಮುಂದೇತರಕ್ಕೋಧದಿಂ ಕರಸಿ ಕಳ್ಳರಂ ।
 ತಂದೆಯಾ ಎಂದು ಕೇಳಲ್ಕವಂ ಕರಯುಗಳವಂ ಮುಗಿಯುತಂತೆಂದನು ॥ ೨೭ ॥
 ಅರಸ ಕೇಳೆಂದಿನಂದದಿನೊಂದು ಕಥೆಯನಾ- ।
 ದರದಿನೀ ನಗರಿಯೊಳ್ಳೊಳ್ಳ ಕಾರಣದಿ ತ- ।
 ಸ್ಮರನರಸುವುದುಳಿಯಿತೆನಲು ನೀಂ ಕೇಳ್ವ ಕಥೆಯಂ ಪೇಳೆನಲೈಂದನು ॥
 ಪಿರಿದು ರಂಜನೆವಡೆದ ಪಾಟಲೀಪುತ್ರಪುರ- ।
 ವರದೊಳೆಸುಭದ್ರನೆಂಬ ಭೂಪಾಲಕಂ ।
 ಹರಿಸದಿಂದೊಂದುದಿನದುದಯದೊಳು ತತ್ಪರದ ನಂದನಕೆ ಪೋಗಲಾಗ ॥ ೨೮ ॥
 ವನಪಾಲಕಂ ಕಂಡು ಕರಯುಗಳಮಂ ಮುಗಿದು ।
 ಮನುಜೇಶ ಕೇಳು ನಿನ್ನೀ ನಂದನದೊಳು ಚಿಟ್- ।
 ದಿನಿವಾವುನೇರಿಲೆಳನೀರ್ನಿಂ ಬಿಖರ್ಜೂರಕದಳಿದಾಡಿಮಮಾದಲಾ ॥
 ಪನಸಫಲಗಳನೆಲ್ಲವಂ ತಾಳಭೂರುಹದ ।
 ಕೊನೆಯ ಕಳ್ಳಂ ಕುಡಿದು ಕಡುಸೊಕ್ಕಿನಿಂ ಬಾಲ- ।
 ವನಚರವಿತಾನಮೆಲ್ಲಂ ತಿಂದು ಕೆಡಿಸುತಿವೆಯೆಂಬ ವಾತಂ ಕೇಳ್ವನು ॥ ೨೯ ॥
 ಮನೆಯೊಳಗೆ ಕಟ್ಟಿದುರ್ದೊಂದು ಮುದಿಗೆಡೊಡನಂ ।
 ಬನಕೆ ಹಿಡಿತರಿಸಿ ಎಲವೋ ವೃದ್ಧ ಬಲಿಯುಟಾ ।
 ಬನವನರೆಮಾಡುವೀ ದುಷ್ಟ ಮರ್ಕಟತತಿಗೆ ಬುದ್ಧಿಯಂ ಹೇಳಿಕೊಂಡು ॥
 ಬನಕೊಡೆಯನಾಗಿ ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡಿರೆಂದದಂ ।
 ಬನದೊಳಗೆ ಬಿಡಲವೆಲ್ಲವು ಕೂಡಿಕೊಂಡು ತ- ।
 ದ್ವನಮನೆಲ್ಲವನು ಲಯಮಾಡಲಾ ವನಪಾಲಕನಿಂತೆಂದು ನುಡಿದನಾಗ ॥ ೩೦ ॥
 ಅವಿವೇಕಮನ್ಯತಮತ್ಯಂತಾಗ್ರಹಂ ಕುಹಕ- ।
 ಮವಿಚಾರಮಪ್ರಬುದ್ಧಿ ಕೆಯನ್ನೆಯಂ :
 ಕುಟಲಮವಿನೀತಮತಿಮೂರ್ಖತನಮೆಂಬಿವುರ್ವೀಶ್ವರಗೆ ಸಂಜನಿತವಾಗೆ ॥
 ಅವನಿಯೊಳಗಾರ್ಬದುಂಕುವರೆಂದು ಚಿಂತಿಸು- ।
 ತ್ತವನು ಪೋಗುತ್ತಿದರನೆಂಬ ಕಥೆಯಂ ಕೇಳಿ ।
 ಯವನಿಪತಿಯಾ ಕಳ್ಳರಂ ತಹುದ ಮರೆದೆನೆನೆ ಮನೆಗೆ ಬಿಳಿಕ್ಕೊಟ್ಟನಾಗ ॥ ೩೧ ॥

ಬಳಿಕುದಯವಾಗಲೊಡನೊಲಗಕ್ಕೆಯ್ಯಂದು |
 ತಳುವದವನಂ ಕರಸಿ ಎಲವೊ ಯಮದಂಡ ನೀ |
 ಕಳವುಸಹಿತಾ ಕಳ್ಳರಂ ತಂದುಕೊಡುವೆನೆಂದೆನ್ನೊಳಗೆ ಹುಸಿವಾತನು ||
 ಗಳಪಿದೆಯಲಾ ಎನಲೈಂದನೆಲೆ ದೇವ ನಿ- |
 ನೆನ್ನೊಳಗೆ ಹುಸಿವೊಡೆ ನನಗೆ ತಲೆಯೆರಡೆ ನಾಂ ನಮ್ಮ
 ಪೊಳಲಂಗಡಿಯೊಳೊಂದು ಕಥೆಯನೊವ್ವಂ ಪೇಳುತ್ತಿದ್ದ ನಡು ಕಾಲಲಯಾಳು || ೨೨
 ಅರಸ ಕೇಳುತ್ತಂದುದಿಲ್ಲೆನೆ ತತ್ಕಥೆಯನು ಬಿ- |
 ತ್ತರಿಸಿ ಪೇಳೆನಲೆಂದನಾ ತಳಾರಂ ಮಹೀ- |
 ವರನೆ ಚಿತ್ತೈಸು ಪಾಟಲಿಯೆಂಬ ನಗರಿಯೊಳು ವಸುವಾಲನೆಂಬ ನೃಪತಿ ||
 ವರಸಚಿವ ಭಾರತೀಭೂಷಣಂ ಕೂಡಿ ಸು- |
 ಸ್ಥಿರನಾಗಿಯರಸುಗೆಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದು ವೊಂದು ಪಗ- |
 ಲುರುಮುದದಿ ತಾಮಿರ್ವರಂ ಕವಿಗಳಾದಕಾರಣಿದಿನಾ ಭೂಪಾಲನು || ೨೩ ||
 ಮುದದಿಂದ ತಾನೊಂದು ಕೃತಿಬಂಧವಾಡ- |
 ಲದನು ತದ್ಭಾರತೀಭೂಷಣಂ ದೇವಕೇ- |
 ಳಿದರೊಳಗೆ ತಪ್ಪುಂಟೆನುತ್ತದಂ ತೋರಲಂತದಂ ಕೇಳಿ ಭೂಪಾಲನು ||
 ಒದನಿದ ದುರಾಗ್ರಹದಿನೀ ಸಚಿವನೆನ್ನಿಂದ |
 ಚದುರನಾದನಲಾ ಎನುತ್ತ ಕಡಾಮಚ್ಚರದಿ- |
 ನಿದರೊಳಗೆ ತಪ್ಪುಂಟೆನಲ್ಲ ಹುದೆಯೆಂದವನ ಕೈಕಾಲು ಬಿಗಿದುಕಟ್ಟಿ || ೨೪ ||
 ಹರಿವ ಹೊಳೆಯೊಳ್ ಬಿಡಿಸಲಾ ದೈವವಶದಿನವ- |
 ನುರುಳ್ಳೊಂದು ಮಳಲ ತಿಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಲದನು ಕಂ- |
 ಡಿರದೆ ಪುರಜನವೆಯ್ಲಿ ನಿರ್ದೋಷಿಯುಪ್ಪ ಮಂತ್ರಿಯನಿಂತು ಮಾಡಬಹುದೇ ||
 ಧರಣಿಪಾಲಕರುಕ್ತಿಹೀನರಲ್ಲಾ ಎಂದು |
 ಪಿರಿದು ಚಿಂತಿಸುವುದಂ ಕೇಳಿ ತದ್ಭೂಮಿಸತಿ |
 ಕರುಣದಿಂದಾ ತೊರೆಯು ತೀರಕ್ಕೆ ಬಂದವನ ನುಡಿಸಲಿಂತೆಂದನಾಗ || ೨೫ ||
 ವಾರಿನಿಧಿಯುಗ್ರಮೆಂದೆನಿಸಗಾಧಂಜೊಗಲೀ |
 ಕ್ರೂರತರಮಪ್ಪ ಮೃಗಸಂಕುಲಂ ತೀವಿದಾ |
 ಘೋರವಿಪಿನಂಬೊಗಲೀಯತಿಕತೋರಂಬಡೆದ ಸಂಗ್ರಾಮದೊಳ್ ಸಿಲುಕಲಿ ||
 ಧಾರುಣೀಶರ್ಮುನಿಯೆಲೆಲೆ ರಾಯ ಕೇಳು ವೊದ-
 ಲಾರೈದು ಸಂಜನಿಸುವಲ್ಲಿ ಈನಿಬಿಲದೊಳ್ |
 ನೀರಜೋರ್ದವನಂಕಿಸಿದ ಬರೆಪಮಂ ಮೀರಲೀಸದಾ ಪುಣ್ಯದೊದವು || ೨೬ ||
 ಎಂಬ ನೀತಿಯನೆ ಭಾವಿಸಿ ನೃಪತಿ ಕರುಣಾವ- |
 ಲಂಬವಾನವನಾಗಿಯಾ ಮಂತ್ರಿಯುಖ್ಯನಂ |
 ತುಂಬುಹೊಳೆಯಿಂದ ತೆಗೆಯಿಸಿ ಬಿಡಿಸಿ ಬಂಧನವನವನ ಮನದುಮ್ಮಳಿಕೆಯು ||

ಹಂಬಲಂ ಬಿಡಿಸಿ ಮುನ್ನಿನ ಪದವನವನಮನ- ।
 ಕಿಂಬಾಗುವಂದದಿಂ ಕೊಟ್ಟನುತ್ತಮರ ಮುನಿ- ।
 ಸೆಂಬುದದು ಮಳಲೊಳುದಿಸಿದ ಬೀಟಿ ಮುಗಿಲೊಡ್ಡು ಮುಂಬಿಸಿಲೊಳಿಟ್ಟರಿಸಿನಂ ॥ ೮೭ ॥
 ಎಂದೆಂಬ ಕಥನಮಂ ಪುರಜನದ ಕೂಡೆ ಮನ- ।
 ಸಂದು ಲಾಲಿಸಿ ಕೇಳಿ ಕಾರಣದಿ ಕಳ್ಳರಂ ।
 ತಂದೊಪ್ಪಿಸಿದುದಿಲ್ಲವೆನೆ ಕೇಳಿ ನಾಳೆ ತಂದೀವುದೆಂದವನ ಕಳುಹಿ ॥
 ಮಂದಿರಕ್ಕೆಯ್ಲಿ ಮರುವಗಲೊಳೊಲಗಕೆಯ್ಲಿ- ।
 ದಂದಹ್ಯವಾನವಾದತಿಕುಪಿತತಿಖಿ ಮನದೊ- ।
 ಳೊಂದಿ ತಡವಂ ಮಾಡದೇ ನಿರಪರಾಧಿಯಂ ನಿಷ್ಪುರದಿ ಕರಸಲಾಗ ॥ ೮೮ ॥
 ಜಡಧಿಯೊಳ್ ಜನಿಸಿ ಬೆಳೆದಾ ಮೌಕ್ತಿಕಂ ಹೊಳಹ ।
 ಹಡೆದಾವ ಯತ್ನದಿಂ ಹತ್ತಿಯುತ್ತಮಗುಣ- ।
 ಕೈಡೆಯಾಗದಂತೆ ನಾನಾವಾವ ತೆರದ ದೃಷ್ಟಾಂತಮಂ ಪೇಳಿಪೇಳಿ ॥
 ನುಡಿದೊಡಂ ಭೂಮಿಸತಿ ನನ್ನೊಳಗೆ ಮುನ್ನಾತ- ।
 ನೊಡೆದ ಮನವಂ ಮೆಚ್ಚಲಿಲ್ಲವದರಿಂದ ಕೇ- ।
 ಡಡುವುದು ತನ್ನರಸುತನಕೆಂದು ಚಿಂತಿಸುತ ಯಮದಂಡನೆಯ್ತಂದನು ॥ ೮೯ ॥
 ಇಂದಿಗೆಂಟನೆಯದಿನದಲ್ಲಿಯಾ ಕಳ್ಳರಂ ।
 ತಂದೀವೆನೆಂದೆವೊಳುಸಿರಿದಂಕೆಯ ದಿನಂ ।
 ಬಂದಿತ್ತಿದೇಕೆಯುಟಮಟವನೆವೊಳಗಾಡಿಯಶುಭಸ್ಯಕಾಲಹರಣ ॥
 ಎಂದು ದಿನಮಂ ನೂಂಕುವಂದವೈಸೆ ನಿನ್ನ ।
 ದೊಂದು ಪರಿಯೆಂಬವನ ಬೆಟ್ಟತಟ್ಟೆಯ ವಾತಿ- ।
 ಗೆಂದನೆಲೆ ನೃಪತಿ ನಾನಾವ ತೆರದಿಂ ವಿಚಾರಿಸಲವರ್ಸಿಕ್ಕೈತಿಲ್ಲಾ ॥ ೯೦ ॥
 ಎನೆಭೂವರಂ ಬಹತ್ತರನಿಯೋಗವನು ಪುರ- ।
 ಜನವೆಲ್ಲವಂ ಬರಿಸಿ ಯಿಂತೆಂದನೆಲೆ ಮಹಾ ।
 ಜನವೆ ಕಳ್ಳರನು ಹಿಡಿತಹನೆಂಬ ಟಂಕೋತ್ತರವನು ತಾ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ॥
 ದಿನವೆಂಟುಬಂದಿತಿದನಿನ್ನ ಸ್ಮರಿಸುವುದೆಮ- ।
 ಗನುಚಿತಂ ನಮ್ಮ ಭಂಡಾರದೊಳು ಬಹಳ ।
 ಧನಪಾನಿಯಾಯಿತದರಿಂದವನೆ ನಮಗೆ ಪರಮದ್ರೋಹಿಯದುಕಾರಣ ॥ ೯೧ ॥
 ಇಂದಿವನಸುಗಿದು ತೋರಣಗಟ್ಟಿಸದೆ ವಾಣೆ- ।
 ನೆಂದು ಶಪಥವನೆ ಮಾಡಿದ ನೃಪನ ನುಡಿಗೇಳಿ ।
 ಮಂದಸ್ಥಿತಾನನಂ ಯಮದಂಡನೆಳ್ಳು ಕೈಮುಗಿದು ಸಭೆಗಿಂತೆಂದನು ॥
 ಸಂದಣಿಸಿದೀ ಓಲಗದ ನಡುವೆ ಕಳ್ಳರಂ ।
 ತಂದೊಡಾಜ್ಞೆಯನರಸು ಮಾಡದೊಡೆ ನೀವೆ ಬಲು ।
 ಹಿಂದಮಾಡಿಸಬೇಕೆನ್ನುತ್ತವರ ಕಯ್ಯಿಂದ ತಪ್ಪದೆಂದೆನಿಸಿಕೊಂಡು ॥ ೯೨ ॥

ತನ್ನ ಮಡಿಲೊಳ ಮರಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಪಾವ್ನಗೆಯು |
 ರನ್ನ ದೂರ್ವಿಕೆಯ ಯಜ್ಞೋಪವೀತಮನಿರಿಸಿ |
 ಕನ್ನ ಗಳ್ಳರನಿವರ ವೊಗದಿ ವೈಸರವಮಾಡದೆ ವಿಚಾರಿಸುವುದೆಂದು ||
 ಬಿನ್ನ ಪಂಗೆಯ್ದ ಯಮದಂಡನ ನುಡಿಯು ಕೇಳಿ |
 ಚೆನ್ನಾಯ್ತು ಕಾರ್ಯಮೆನುತವರು ಬಿಕ್ಕಸಬಡುವು- |
 ತಿನ್ನೇಕೆ ಸಂದೇಹವೀ ಕುಟಿಲಬುದ್ಧಿಯಿಂ ನೃಪನ ಪುಣ್ಯಂ ಪಾರಿತು || ೯೩ ||
 ಎನುತವರು ನಿಶ್ಚಯಿಸುತೀ ರತ್ನಪಾದುಕದಿ |
 ಜನನಾಥನೇ ಚೋರನೀ ಹೊನ್ನ ಮುದ್ರಿಕೆಯ- |
 ನನುಮಾನವೇಕೆ ಮಂತ್ರಿಯ ಚೋರನೀ ಯೆಸೆವ ಯಜ್ಞೋಪವೀತದಿಂದಾ ||
 ಜನದರಿಕೆಯೊಳ ಪುರೋಹಿತನು ತಾನೇ ಚೋರ- |
 ನಿನಿತು ಕುಟಿಲತೆಯನಿವರೆಸಗಬಹುದೇ ಎಂದು |
 ತನತನಗೆ ಸಭೆಯೆಲ್ಲಗಜಬಜಿಸಿ ವಿಸ್ಮಯಂಬಟ್ಟು ಮತ್ತಿಂತೆಂದು || ೯೪ ||
 ಬಲ್ಲಿದಂ ಯಮದಂಡ ಕಂಡ ನಮ್ಮಂ ಕೂಡೆ |
 ಹೊಲ್ಲದುದನೆಣಿಸಿದಂ ತಮಗೆನುತ ಬಗೆದು ತಾ- |
 ನಿಲ್ಲದ ನೆವವನಿಕ್ಕಿ ದುರುದುಂಬಿತನದಿನಿವನಂ ಕೊಲಿಸಿ ಬಳಿಕ ತಮ್ಮ ||
 ಎಲ್ಲರಂ ದಂಡಿಸುವೆನೆಂದೀನೃಪಂ ಬಗೆದು- |
 ದಲ್ಲದೇ ಮತ್ತೊಂದು ತೆರನಲ್ಲವೆನುತ ಸಭೆ- |
 ಯಲ್ಲಲ್ಲಿ ಗುಜ್ಜುಗುರುಕಲ್ಲಲ್ಲಿ ಗುಡ್ಡೆಣಿಕೆಯಂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರಾಗ || ೯೫ ||
 ಷ್ಠಿತಿಪನತಿರೇಕ ಮಂತ್ರಿಯ ದುರಾಗತ ಪುರೋ- |
 ಹಿತನನ್ನೆಯಂ ಮಾಡೆ ಭಸ್ಮೀಕೃತವನು ಜನ- |
 ತತಿಗೆ ಮಾಡದೆ ಸುಮ್ಮನಿರದೆನುತ್ಪವರ ತನುಜರ್ಗವರ ಸಂಪದವನು ||
 ಅತಿಹರ್ಷದಿಂ ಕೊಟ್ಟು ತತ್ಪಜಿಗಳೆಲ್ಲ ಸ- |
 ಮ್ಮತವಾಗಿ ನಾಡುಬೀಡೊಳಗಿಲ್ಲದಂತೆ ಭೂ- |
 ಪತಿ ಮಂತ್ರಿಯಾ ಪುರೋಹಿತರ ಪೊರಮಡಿಸಿ ಯಿಂತೆಂದುಲಿಯುತ್ತಿದ್ದರಾಗ || ೯೬ ||
 ಇಂತೆಂಬ ಕಥೆಯನಾ ಸಚಿವೋತ್ತಮಂ ಧರಾ- |
 ಕಾಂತನುದಿತೋದಯಂಗೆತಿಹಿತದಿನುಸಿದು ಮ- |
 ತ್ತಿಯೆಂದನಿಲೆ ದೇವ ಮುನ್ನೊಂದು ಟಿಟ್ಟಿಭ ವಿಹಂಗನಂಭೋರಾಸಿಗೆ ||
 ಚಿಂತೆಯಂ ಮಾಡಿದಂತಹುದು ಲೋಕದೊಳು ಬಲ- |
 ವಂತನಾನೆಂದು ಸಾಮಾನ್ಯರೊಳ ಕಕ್ಕಸವ |
 ನೆಂತಾನುಮಾಡಿದೊಡನೆಲ್ ಮಹೀಪಾಲಕಂ ಮನದೆಗೊಂಡಿಂತೆಂದನು || ೯೭ ||
 ಆ ಸುಯೋಧನವಸುಮತೀಶನ ಕುಮಂತ್ರದಿಂ |
 ವಾಸವಂಗೆಣೆಯನಿಪ ತನ್ನ ಮಹದೈಶ್ವರ್ಯ |
 ವೋಸರಿಸಿತನಲೆಂದನಿಲೆ ದೇವ ಪಂಚಾಂಗಮಂತ್ರಯುತನಲ್ಲದವನ ||

ಆ ಸೇನೆಯಾ ರಾಜ್ಯಮಾ ನಗರಿಯಾ ಕೀರ್ತಿ- ।
 ಯಾಸತ್ವವಾ ಪರಾಕ್ರಮಮೆಲ್ಲಮಳಲೇರಿ- ।
 ಯಾ ಸಂಜೆಗಂಪು ಮುಗಿಲೊಡ್ಡು ಕಾಮನಬಿಲ್ಲು ಶಬ್ದೊಡಿಗೆ ಹುಲ್ಲಕಿಚ್ಚು ॥ ೯೮ ॥
 ಎಂದೆನಲನರ್ಥಕಾರ್ಯಮದಾವನಾನೊವ್ವ- ।
 ನಿಂದುರೆ ನಿವಾರಿಸುವುದವನೇ ಪ್ರಧಾನಿಯದ- ।
 ರಿಂದವನ ಮಂತ್ರಮಂ ಮೀರದ ಮಹೀಶ್ವರನ ಸರ್ವಕಾರ್ಯಗಳು ಸಿದ್ಧಿ ॥
 ಮುಂದಕ್ಕೆ ಕೀರ್ತಿ ಪುಣ್ಯಂ ಸಮನಿಸದೆ ಮಾಣ- ।
 ದೆಂದು ನೀನೀ ನೀತಿಗನುಗುಣಂಬಡದೆ ಗುಣ- ।
 ವೃಂದಾರಕಾ ನನ್ನ ನಲ್ಲಳನಗಲ್ಲ ಬೇಸರನೆಂತು ಕಳೆವೆನೆನಲು ॥ ೯೯ ॥
 ಎಲೆ ದೇವ ದೇವಾದಿದೇವನಮರಾವತಿಗೆ ।
 ಸಲೆ ಸೊಬಗಿನಿಂದ ಸಾಸಿರತೂಕವಾಗಿ ಸ- ।
 ಲಲಿತವದೆಡೀ ನಮ್ಮ ರಾಜಧಾನಿಯ ಕೇರಿಕೇರಿಯೊಳಿರುಳೊಳು ॥
 ಅಲವರಿಕೆಯಿಲ್ಲದೊಂದೆರಡು ಜಾವಂ ಜನಗ- ।
 ಳುಲುಹಡಗುವಲ್ಲಿಪರಿಯಂತರಂ ನಾಮಿವ್ವ- ।
 ರೊಲಿದು ವಿಹರಣೆಗೆಯ್ಯೆಲೇನಾನುವೊಂದು ಬಿಸವಂದಮಂ ಕಾಣಬಹುದು ॥ ೧೦೦ ॥
 ಇತರಜನಸಮುದಾಯಮೀ ಯಿಳಾತಳದಲ್ಲಿ ।
 ಮತಿವಿಕಳರಾಗಿ ಸಪ್ತವ್ಯಸನಕಲಹಕು- ।
 ತ್ವಿತವಾಕ್ಯ ಸಂಗಪತಿನಿದ್ರೆಯೊಳ್ದಿನವನೊಂಕುವರ ತೆರನಾಗದೆ ॥
 ಮತಿವಂತರಾ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಪ್ರಸಂಗ ಸ- ।
 ನ್ನುತಗೀತವಾದ್ಯನರ್ತನಸರಸಕವಿಜನ- ।
 ಪ್ರತತಿಯ ಸುಗೋಷ್ಠಿಯೊಳ ಮನಮಿತ್ತು ಕಾಲಮಂ ಕಳೆಯಬೇಕವನಿಪಾಲಾ ॥೧೦೧॥
 ತಳುವದದುಕಾರಣಂ ಚಂದ್ರಿಕಾವಿಹರಣಮ- ।
 ನುಳಿಯದೇ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಬಗೆದಾ ರಾಜ ।
 ನಿಳಯಮಂ ಭೊರಮಟ್ಟು ರಾಜವೀಥಿಗೆ ಬಂದು ಹಾಲಂತೆ ಹಳಹಳಚನೆ ॥
 ಹೊಳೆವ ಹುಣ್ಣಿಮೆಯ ತಿಂಗಳ ಬೆಳಗಿನೊಳ ತಮ್ಮ ।
 ಭೊಳಲಕೇರಿಯ ಕಣ್ಣನಂಗೊಳಿಪ ಸುಭಗತೆಯ- ।
 ನೆಳಸಿ ನಡೆನೋಡುತಂ ನಡೆತಂದರಾ ಮಹೀವಲ್ಲಭನುಮಾ ಸಚಿವನು ॥ ೧೦೨ ॥
 ಸತ್ಯನಿಧಿ ಸದ್ಗುಣಕರಂಡಕಂ ಸಜ್ಜನ ।
 ಸ್ತುತ್ಯನನುಪಮಚರಿತನಾತ್ರಿತಜನಾಧಾರ- ।
 ನತ್ಯಂತಶುದ್ಧನಭಿನವಮದನನುತ್ತಮಕುಲಾತ್ಮಕನುದಾರಮೂರ್ತಿ ॥
 ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮನು ಮಾನಿನೀಜನಮನೋಹರಂ ।
 ಪ್ರತ್ಯಂತಭೂವಾಲಹತಶೌರ್ಯಶಾಲಿಯಾ ।
 ಮಾತ್ಯಸಹಿತಂ ನಡೆದನಾನ್ಯಸತಿ ಜಿನಸಮಯವಾರ್ಧಿವರ್ಧನಚಂದ್ರನು ॥ ೧೦೩ ॥

ಇದು ವಿಬುಧಜನವಿನುತಮಿದು ವಿಬುಧಜನವಿನತ |
 ಮಿದು ವಿದಿತಜಿನಸಮಯಶರಧಿಸಂಪೂರ್ಣೇಂದು |
 ಸದಮಲಚರಿತ್ರ ಯದುವಂಶಭೂವರರ ಸಚಿವಾನ್ವಯಾಂಬರಹಂಸನು ||
 ಮದನಸಮರೂಪನುತ್ತಮಗುಣಕರಂಡಕಂ |
 ಚದುರಮಂಗರಸನುಸಿದ್ಧಿ ಕೌಮುದೀಕಥೆಯೊ- |
 ಳೊದವಿರಂಜನೆಯ ಪಡೆಯಿತ್ತು ಸಚಿವೋತ್ತಮನ ವಚನವೆರಡನೆಯ ಸಂಧಿ || ೧೦೪ |

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨ ಕೈ ಪದ ೧೫೬ ಕ್ಯಂ ಮಂಗಲಮಾಹಾ.

ಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಚಂದ್ರಿಕಾವಿಹರಣ.

ಶ್ರೀಮದರ್ಹದ್ವಾಸವೈಶ್ಯವಿಭುವಿನ ಗೃಹ- ।
 ಕ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಯಾಚೋರನುಂ ಚಿರಸಿ ವಿರಹದಿಂ ।
 ಭೂಮೀಶನುದಿಶೋದಯಂ ಪುರದ ಶೋಭಿಯಂ ನೋಡುತ್ತೆ ನಡೆತಂದನು ॥ ಪಲ್ಲ ॥

ಆವೋದದಿಂದಮರಪತಿ ಸೊಗಸುಗಡಲ ದಿ- ।
 ವ್ಯಾಮೃತಮನಬ್ಜಮಂಡಲವೆಂಬ ಕೊಡದಿನು- ।
 ದ್ವಾಮಭಕ್ತಿಯೊಳುವೊಗೆದೊಸೆದು ಮಾಡಿದ ಸುರುಚಿರಾಭಿಷೇಕಂ ನಿಲ್ಲದೆ ॥
 ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾವೈಷ್ಣೋಮಕೇಶೋತ್ತಮಾಂಗಮಂ ।
 ಭೂಮಂಡಲಕ್ಕೆಸುರಿತಂದುದೋ ಎಂಬಂತೆ- ।
 ರಾಮಣೀಯುಕಮಾದ ಜೊನ್ನದೊಳ್ ಪುರವೀಧಿವಿಡಿದು ನಡೆದಂ ಭೂಪನು ॥ ೧ ॥

ಅವನೀಶನಾಚ್ಚಿಯಿಂದಾ ನಂದನಕೆ ಪೋದ ।
 ಯುವತಿಯರ ವಿರಹದಿಂದಾ ಜನಂ ತಂತಮ್ಮ ।
 ಭವನದಂಗಣದಗ್ರಶಾಲೆಯೊಳ್ತಟ್ಟಿ ತೆಟ್ಟಿಯೊಳು ನಿಂದವರ ರೂಪು ॥
 ಅವರ ರಸಿಕತೆಯವರ ನೋಟಬೇಟೆಂ ಕೂಟ- ।
 ವವರೊಲುಮೆಗಲಹದ ವಿಲಾಸದೊಂದೊದವು ಮ- ।
 ತ್ತವರ ನೆವವವರ ಮುನಿಸವರ ಮಮತೆಯದಿಂತು ನುಡಿಯುತ್ತಮಿದ್ಧದಾಗ ॥ ೨ ॥

ಕಾಣ್ಣೆ ನಾನೆಂದಿಗೆ ತಣ್ಣೆಡುವ ಮಾಳ್ಕೆಯೊಳು ।
 ತಣ್ಣೆಳಲ ತಾಣದಂದದ ನಿತಂಬದ ತೊಂಡೆ- ।
 ವಣ್ಣಾಯದೆಯ ಬಲ್ಲವ್ವನದ ಬಟ್ಟವೆರೆವೊಗದ ವೀಣಾಲಾಪದ ॥
 ಜಾಣ್ಣಡೆದ ನುಡಿಯು ಜಂಬೀರೋಪಮಸ್ತನದ ।
 ನುಣ್ಣೊ ಗರ ಚಂಚರೀಕಾಳಕದ ಪೊಸವಾಳೆ ।
 ಗಣ್ಣೊಣರ ನಿಂಬಪತ್ರೋಪಮಭ್ರೂಲತೆಯು ಲಲನಾಮಣಿಯು ಮುಖವನು ॥ ೩ ॥

ಸಾರಂಗಶಾಬಲೋಚನದ ನವಕಾಂಚನಸ- ।
 ರೋರುಹಾನನದ ಪ್ರವಾಳಾಂಘ್ರಿಯ ಮ- ।
 ಯೂರಸನ್ನಿಭಕೇಶಬಂಧನದ ಕಲ್ಪಲತಿಕಾಹಸ್ತದರನೇರಿಲಾ ॥
 ದೋರೆದುಟೆಯುಗಲದಮಳ್ಳಕ್ಕಿಯಂದದ ಕುಚದ ।
 ಚಾರುಚಂಪಕದ ಬಿರಿಮುಗುಳನಾಸಿಕದ ಮದ- ।
 ವಾರಣೋಪಮಗತಿಯು ಗರುವೆಯಂ ಬಿಟ್ಟು ಜೀವಿಸರಾರಿಳಾತಳದೊಳು ॥ ೪ ॥

ನಿಡುದೋಳನೀರಿ ನೀಲಾಳಕಂಗಳಸುಭಗೆ |
 ಕುಡಿತಿಗಣ್ಣುಗಳಕುಶಲೆ ಕುಂದಕುಟ್ಟುಳರದದ |
 ಕಡುಚದುರೆ ಚಂದ್ರವದನದ ಚೆಲ್ಲಕಾರ್ತಿ ಮಾಧುರ್ಯವಚನಗಳ ಮಾನಿನಿ ||
 ಬಡನಡುವಿನಬಲೆ ಬಣ್ಣಿಗೆದುಟಿಯ ಚೆನ್ನೆ^೧ಪೊಂ- |
 ಗೊಡವೊಲೆಯಮುಗ್ಧ ಪೊಂಗುವಜವ್ವನದ ಜಾಣೆ |
 ಬಿಡುಮುಡಿಯಬಿಂಕಗಾರ್ತಿಯ ಸುರತಸೌಖ್ಯಮದು ಸುರಲೋಕಸುಖಮಲ್ಲವೇ || ೫ ||
 ನೋಡಲೆಳಸುವ ಕಣ್ಣೆ ಜನ್ಮಸಾಫಲ್ಯಮಂ |
 ಮಾಡುವ ವಿಲಾಸವಲರ್ಗಣೆಯನತಿಶ್ಯಮಂ |
 ಮಾಡುವ ಕಟಾಕ್ಷಮುನ್ನತಮಪ್ಪ ಜಾಣ್ಮೆಯಿಂ ಗಂಡರಂ ಗಂಡುದೊಟ್ಟು ||
 ಮಾಡುವಗುಣಂ ಕೂಡುವಲ್ಲಿ ಪರವಶತೆಯಂ |
 ಮಾಡುವೆಸಕಂಬಡೆದು ಸಮಸುಖವನಿರದೀವ |
 ಗಾಡಿಕಾರ್ತಿಯನಗಲಿ ಜೀವಿಸುವ ಜನ್ಮ ತಿಯರ್ಗ್ಗ್ವನ್ಮ ತಾನಲ್ಲವೇ || ೬ ||
 ಬಚ್ಚ ಬಯಲಂತೆ ಬಗೆಗೊಳವ ಬಡನಡುವಿನ ಪ- |
 ಳಚ್ಚನೊಪ್ಪುವ ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರಮಂಡಲಕೆ ಪಡಿ-
 ಯಚ್ಚಾದ ಮುಖದ ಮುಗ್ಧಾಕ್ಷಿಗಳ ಮುಗುಳ್ಳಡೆವ ಮಿಸುನಿದಾಮರೆ ಮೊಲೆಗಳಾ ||
 ಹೊಚ್ಚಹೊಸಪೊನ್ನ ಹೊಗರಂಗೆಲ್ವ ತನುರುಚಿಯು |
 ಮಚ್ಚರಮನತಿರೂಪಿನಿಂದ ರತಿಯೊಳ್ಳಾಳ್ವ |
 ಮೆಚ್ಚುವೆಂಗಳ ಮೋಹವೇ ಮುಕ್ತಿಯಲ್ಲವೇ ಭಾವಿಸಲ್ ಬಲ್ಲವರಿಗೆ || ೭ ||
 ನೆವನನೊಂದಿನಿಸು ನೆನೆಯಲ್ಬಲ್ಲಳೇ ಮುನಿಸು |
 ವಿವರಿಸಿದೊಡೊಂದಿನಿಸು ನೆನಹುವಾತ್ರದೊಳುಂಟೆ |
 ಸವಿಗೆ ಸವಿಯಂ ಪಿರದನೀವಗುಣಮಲ್ಲದೇ ಮತ್ತೊಂದು ಭಾವಮುಂಟೇ ||
 ತವಕಮಲ್ಲದೆ ತನುವಿನೊಳಗೆಯಲಸಿಕೆಯುಂಟೆ |
 ನವರತಿಯ ಸೌಖ್ಯಮಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೆ ಪೆರತುಂಟೆ |
 ಯವಿರತಂ ಸೋಲಮಲ್ಲದೆ ಗೆಲವು ತಾನುಂಟಿಯಾವಾನಿನೀರತ್ನಕೆ || ೮ ||
 ಅಲಘುಕುಚವೆದೆಯೊಳಂಕುರಿಸುವಂದಿಂದವೊದ- |
 ಲಳಕುಲನಿಭಾಳಕಂ ನಿಮಿರದಂದಿಂ ವೊದ- |
 ಲ್ಲಿಲವೆಂಟ ಹೊಲೆಹೊದ್ದ ದೊಂದಸುವಿಗೇರಡಂಗಳವಡೆದಂತಿರ್ದೊನ್ನೊಳು ||
 ಒಳಗಿಗೊಳಗಾಗಿಯರೆಘಳಿಗೆಯಗಲದೆ ಸಕಲ |
 ಕಲೆಗಳಂ ಧರಿಸಿ ಯೇರುಂಜವ್ವನಂದಳೆದ |
 ಲಲನಾಕುಲಕ್ಕೆ ಚೊಡಾಮಣಿಯ ಮೋಹನದ ಕಣಿಯನಾನೆಂತಗಲ್ವೆನು || ೯ ||
 ಆ ತನೊದರಿಯ ಕಡಾಚೆಲ್ವಿಕೆಯಲಚ್ಚಣಂ |
 ಕಾತರಿವ ಕಣ್ಣೆ ಕರ್ಣದ್ವಯಕ್ಕಾ ಸೊಗಸು |
 ವಾತಿನ ಸುಮುದ್ರಿ ವಾಸಿಸುವುಸಿರ್ಗ ಮಗಮಗಿವಮೈಗಂಪಿನೊಂದು ಕುರುಹು ||

ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ತಳ್ಳೆಗಿಚ್ಛೈ ಸುವೀ ಭುಜಯುಗ- |
 ಕ್ಯಾತನುವಿನೊಪ್ಪುವುಂಡೆಗೆನಾಲಗೆಗೆ ಚಿತ್ತ |
 ವೋತಿವ ಚೆಲ್ವ ಚೆಂದುಟಿಯಾಣತಿಯಿನಿಂದು ಮನಮನುರೆ ಸೆರೆವಿಡಿದರೆ || ೧೦ ||
 ಅತ್ತತ್ತ ತೊಲಗಿತ್ತ ಬರಬೇಡಬೇಡೆಂಬ |
 ಹತ್ತಿರಕೆ ಬರೆ ಮೊಗಂದಿರಿಗಿ ಕಿಕ್ಕಣ್ಣಿಡುವ |
 ವೃತ್ತಸ್ತನದ ಮೇಲುದಂ ಸೆಳೆಯೆ ಲಜ್ಜೆ ನಿನಗಿಲ್ಲವೇ ಬಿಡುಬಿಡೆಂಬ ||
 ಒತ್ತಿಬಿಗಿಯಪ್ಪಲಿನ್ನೇಕೆನುತ ಮೈಗೊಡುವ |
 ಮತ್ತೆ ಮೊಗವೆತ್ತಿ ಚುಂಬನಂಗೆಯ್ಯಲುಹುಹೆಂದೆ- |
 ನುತ್ತ ಸವಿದುಟಿಯಿಲವ ಸೋಲಗಾರ್ತಿಯನೇಹಗಲಹಮತಿಮುಖಮಲ್ಲವೇ || ೧೧ ||
 ಒಳಸುತ್ತನೊತ್ತಿಬಿಗಿವನಿತರೊಳ್ಳಾ ಗಿಲಿಂ- |
 ದೊಳಹೊಗುವುದಂ ಕಂಡು ಹಿಡಿದ ನಿರಿಯಂ ಮರೆದು |
 ತಳವದಂಗಳಕೆಯ್ವಿ ನಿಲುಕುಗಾಲೊಳ್ಳೆಂದುನಿಗುರಿ ನಗೆಮೊಗವನೆತ್ತಿ ||
 ಪುಳತತಿ ಝಮ್ಮೆನಲ್ ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿ ಕರ್ವಾರ |
 ವಳಿಕುದಂಬುಲಗೊಂಡು ಮದುರಾಧರವನು ಮನ- |
 ವೆಳಸಿ ಚುಂಬಿಸಲೆಂದು ನೀಡಿ ಹರವಸಗೆಯ್ವ ಸತಿಯ ಸೌಖ್ಯಂ ಸಾಲದೇ || ೧೨ ||
 ವರವಜ್ರಮಣಿಭೂಷಣಮನಿಟ್ಟು ನಿಡುದೋಳ- |
 ನೆರಡನುಪರಿಮಕೆತ್ತಿ ಬೆಳಗಾಗುವನ್ನೆವರ- |
 ಮುರುಮುದದಿ ರತಿಕೇಳಿಯೊಳಗಿದ್ದು ನಸುನಿದ್ರೆಗೆಯ್ದು ಕಣ್ಣಳನೆ ತೆರೆದು ||
 ತರುಣಹರಿಣವಿಲೋಲನೇತ್ರೈ ಕುಳ್ಳಿದ್ದು ಮೈ- |
 ಮುರಿಯಲಾ ನಿಜವದನಮಂಡಲಂ ಸೊಗಯಿಸಿತು |
 ಪರಿವೇಷಮಧ್ಯದೊಳೆಪರಿರಂಚಿಸುತ್ತಿರ್ಪ ಪರಿಪೂರ್ಣಚಂದ್ರನಂತೆ || ೧೩ ||
 ಬೆಳಗುಜಾವದೊಳೆಳ್ಳು ಬೇರೂರ್ಗೆ ಪೋಗಿ ಪಗ- |
 ಲಳಿವುದಕೆ ಮುನ್ನ ಮೆಯ್ದುವೆನೆಂದು ಪೊರಮಡಲ್- |
 ಬಳಿವಳಿಯೊಳೆಯ್ದಿ ಬೀಳೊಡುತ ಪಶ್ಚಿಮದಿಶಾವಲ್ಲಭೆಯ ವದನದಂತೆ ||
 ತೊಳಗುವ ಶಶಾಂಕಮಂಡಲದೊಡಲಕರೆ ಮನಂ- |
 ಗೊಳಿಪುದಂ ನೋಡೆಂದು ಪಯಣಮಂ ನಿಲಿಸಿ ನಿಜ |
 ನಿಳಯಕ್ಕೆ ನಿಡುದೋಳೊಳಮರ್ದಪ್ಪಿಕೊಂಡೊಯ್ದು ಬಂದಿವಿಡಿದಳ ಬಗೆಯನು || ೧೪ ||
 ಅಣಕಮೇ ಎನ್ನೊಳಗೆನುತ್ತ ನಾನೆಯ್ದುವಂ- |
 ಗಣಕೆಯ್ದು ತಿನ್ನೊಮ್ಮೆ ಮಾತಾಡಿನೋಡೆಂದು |
 ಕೇಣಿಕೆ ಕಲಹಂಗೆಯ್ದು ಮಣಿಕರ್ಣಿಕೆಯ ನವೋತ್ಪಲನಾಳದಿಂದ ಪೊಯ್ದು ||
 ಹೆಣಗುತೆಳೆದೊಯ್ದು ಬಾಗಿಲೆ ಬಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡು |
 ಮಣಿಮಂಚಕೆಯ್ದಿಸುವ ಲಲನೆಯರ ಕುಲಕೆ ನವ- |
 ಮಣಿಯ ಮೋಹದ ಕಣಿಯ ಮುನಿಸೆಂಬುದದು ಮುನಿಸೆ ಭಾವಿಸಲ್ ಬಲ್ಲವರಿಗೆ ||೧೫||

ಕಾಣುತಿದಿರೆಳ್ಳು ಕಳಶಸ್ತನದೊಳೆಸೆವ ಕ- ।
 ಟ್ಟಾಣಿಮೌಕ್ತಿಕದ ಮಣಿವೂರಮಂ ಪೊರನೂಂಕಿ ।
 ಮಾಣದೆಯ್ಯಂದು ಮೇಲ್ವಾಯ್ದು ಚುಂಬಿಸಿಕೊಂಡು ಕೊಟ್ಟರಸದಂಬುಲವನು ॥
 ಪ್ರಾಣೇಶಯೆಂದು ಹರವಸಗೆಯ್ವು ಘಣಿಸದೃಶ- ।
 ವೇಣಿ ಪಲ್ಲವಪಾಣಿ ಮಧುರಕೋಕಿಲರುಚಿರ- ।
 ವಾಣಿ ಮೋಹನಮುಕ್ತಿಗಿಟ್ಟಿನಿಶ್ರೇಣಿಯಂ ತೊಲಗಿಯಸುವಿಡಿಯಲುಂಟೇ ॥ ೧೬ ॥
 ಸಾತ್ವಿಕದ ಸಂಜಾತಮಲ್ಲದೆ ಭಾವಮು- ।
 ನ್ಯತ್ವಮುಂಟೇ ನಿರೀಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಭ- ।
 ನ್ಯತ್ವಮುಂಟೇ ಅಭಿನ್ಯತ್ವಮಲ್ಲದೆ ಮನಸಿನಲ್ಲಿ ನಿಡ್ಡಕಮಲ್ಲದೆ ॥
 ಸತ್ವಮಿನಿಸುಂಟಿಯೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತಿನೊಳು ದೀ- ।
 ನತ್ವಮಲ್ಲದೆಯುಂಟಿ ನಿಷ್ಕರಂ ನೋಡೆ ನಿಜಪರವ- ।
 ಶತ್ವಮಲ್ಲದೆ ರತಿಯೊಳೆಚ್ಚರುಂಟೇ ಮನ್ಮನೋವಲ್ಲಭೆಗೆ ಭಾವಿಸೆ ॥ ೧೭ ॥
 ಕರುಣವೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಕೋಪಂ ಕಪಟದಲ್ಲಿ ಪರ- ।
 ಪುರುಷರೀಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಬೀಭತ್ಸಮಪಹಾಸ್ಯ- ।
 ದಿರವು ಸರಿಸೋಲವಿಲ್ಲದರಲ್ಲಿ ಭೀತಿಯಲರ್ಗಣೆಯಲ್ಲಿ ಬೀರದೇಳೆ ॥
 ನಿರಹದಿಂ ಬಾಳ್ವುದಿಲ್ಲೆಂಬಲ್ಲಿ ಸಿಂಗರಂ ।
 ವರತನುವಿನಲ್ಲಿ ಶಾಂತಂ ವದನದಲ್ಲಿಯ ।
 ಚ್ಚರಿ ಸುರತಬಂಧದೊಳಗದರಿಂದ ನವರಸದ ಕರುವಿನಂತೆಸೆದಕವಳು ॥ ೧೮ ॥
 ಇಂತು ತಂತಮ್ಮನಿಯಳಂ ನೆನೆದು ಪುರಜನಂ ।
 ಮಂತಣಂಗೆೊಂಡು ಮರುಗುತ್ತಿರಲ್ಯಾಣುತಾ ।
 ಕಂತುಮಾಡುವ ತೇರುತೆಕ್ಕೆಯಿಂದಾ ಮಲಯಮಂದಮಾರುತನ ದಾಳೆ ॥
 ಅಂತರಿಸದವನೀತಳಂ ಹೊರದವೊಲ್ ನಿಶಾ- ।
 ಕಾಂತಪ್ರಭೆಯದಂಡು ಶುಕಪಿಕಮಧುವ್ರತದ ।
 ತಿಂತಿಣಿಯ ಪಾಳೆಯಂ ಬಿಡೆ ಕಂಡು ಕೆಟ್ಟವಿನ್ನೇವೆವೆನುತಿದ್ದರಾಗ ॥ ೧೯ ॥
 ನಂದನಕೆ ನಲ್ಲಳಿದ್ದೆಡೆಗೆಯ್ದಿಲೆಕಸುವೆವೆ ।
 ಇಂದಿಳಾಧೀಶನಿಂ ತಳ್ಳು ಬಳ್ಳಿಯದಹುದ- ।
 ರಿಂದಿಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುವೆವೆವೆವೇ ಕಾವನಬ್ಬರಂ ಪಿರಿದಾಗಿರ್ಪುದು ॥
 ಮುಂದೆಮಡು ಹಿಂದೆ ತಗರಾಯೆರಡರೆಯಲ್ಲಿ ।
 ನಿಂದು ನಿತ್ತರಿಸಬಹುದೇ ಅದು ನಿಮಿತ್ತವೆಮು- ।
 ಗಿಂದು ಹುಟ್ಟಿದ ದಿನಂ ಬಂದಿತೆಂದಾ ಜನಂ ತಳ್ಳಂಕಗೊಂಡುದಾಗ ॥ ೨೦ ॥
 ಕಟಾಕಟಾ ನಸುತೊಲಗಿ ಕೂಡೆ ಕಡವಿಯೆಂದು ।
 ಸಟಿಗೆ ನಮ್ಮೊಳುಮುನಿಯೆ ತಾವಿರ್ಪು ಬನದಿನಾ- ।
 ಭೞಿಯಿಂದ ಕೂಗಿಯಬ್ಬರಿಪನ್ಯಭೞತಭೞಂಗಳಿರವಾರಾವತಗಳು ॥

ದಿಟಮಾಗಿ ಮತ್ತಮೀ ಹಗಲಿಂದ ತಾವಿರ್ಪ್ಪ |
 ಕಟಕಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಬಿಟ್ಟಿಯಿದ್ದಬಲೆಯರ ಸಂ- |
 ಕಟಬಡಿಸದೆ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲೆಂದು ಬಿಸುಸುಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದರಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕೆಲರು || ೨೧ ||
 ಅರುಣಚಂದನದಿನುರಿಗಣ್ಣಂತೆ ತಿಲಕಮಂ |
 ಬರೆದು ಭಾಳದೊಳು ಹೆಡೆಯಂತೆ ಕೇತಕಿಯೆಸಳ- |
 ನೆರಡ ಜಿಡೆಗಿಕ್ಕಿ ಹೊನ್ನ ಹೂವಿನಬಣ್ಣದಂಬರದ ನಿರಿಯನುಡಿಸಿ ||
 ದರಭಸ್ಕದಂತೆ ಬಾವನ್ನವುಡಿಯಂ ವೂಸಿ |
 ಕರದಲ್ಲಿ ಘಣಿಯ ಕಂಕಣಮಿಕ್ಕಿ ಕಳಿಪಿದೆಂ |
 ಸ್ಮರಬಾಧೆಯಾದೇವಿತೇಶ್ವರಿಗೆ ಬರ್ಪುದೇ ಎನುತ್ತಿದ್ದನೊವ್ವ ವಿರಹಿ || ೨೨ ||
 ಹಡೆಯಲೊಡನಾ ಹೆತ್ತ ಜನನಿಯಾ ಪೆಣ್ಣಣಿಯ |
 ಸಡಗರದಿ ವಟಫಲಾಧರೆ ಬಾಲಮೃಗನೇತ್ರ |
 ಕಡುಸೊಗಸುವಡೆದಮ್ಮತವಾಣಿ ಹೆರೆನೊಸಲಬಲೆ ಚಂದ್ರಮುಖಿಯೆಂದು ಹೆಸರಾ ||
 ಇಡುತ ಸಲಹಿದಳದರಿನೀಗೆನ್ನ ನಗಲಿದಾ |
 ಮಡದಿಯಂ ನಿನ್ನನಿಷ್ಟರಮಪ್ಪ ಕಿರಣದಿಂ |
 ಸುಡಬೇಡವೆಂದೊವ್ವನಾ ಸುಧಾಸೂತಿಯಂ ಬೇಡಿಕೊಳುತ್ತಿದ್ದನಾಗ || ೨೩ ||
 ಕೊರಲಮೇಗಣ ಸರದ ಮೌಕ್ತಿಕದ ಹರಲ ಹರಿ- |
 ದರಗಿಳಿಯ ಮಣಿವಂಜರದ ಕೀಳಿಲೊಳ್ಳೆಂದು |
 ಭರದಿಂದ ಸೂಸಿಯುಕ್ತತೆಯಪುಂಜಮನಿಂದು ಬೇರೂರ್ಗ್ಗನುತ್ತೆ ಪೋದಾ ||
 ಹರಣದಿರೆಯನಬರವು ಹಗಲಳಿವುದಕೆ ಮುನ್ನ |
 ದೊರಕುವುದೊ ದೊರಕದೋ ಎಂದು ತಳ್ಳಂಕದಿಂ- |
 ದಿರದೋಸರಂಗೆಳ್ಳ ಪೆಣ್ಣಾಣಿಕಂ ತಾನಗಲ್ಲೆಂತುಟಪವಿಡಿವಳೋ || ೨೪ ||
 ಅಳಿವೋಹಿಜನದಂಗಳವನಿನಿಸು ಪೊಗುವಳೇ |
 ಬಳಿಕವರ್ಬರಲು ತಲೆವಾಗಿಲಂ ತೆಗೆವಳೇ |
 ಎಳಸಿಯವರೇನನಿತ್ತೊಡಮದಕೃತ್ಯಸೆಯಂ ಮಾಳ್ವಳೇ ಅವರ ಹೆಸರಾ ||
 ತಿಳಿದು ಭಾವಿಸಿ ಕನಸುಮನಸಿನೊಳ್ಳಿಡಿವಳೇ |
 ಎಳವರೆಯದಿಂದ ವೊದಲೇಣಾಂಕನಿಭವದನೆ |
 ಕಳಭನಿಭಯಾನೆ ಕಣ್ಣನಮನುರೆ ನನೆಯಿಸುವ ಸುಖರಸಂ ಸುರಿವ ಸೋನೆ || ೨೫ ||
 ಸುರತಸಮಯದೊಳುದ್ಭವಂಗೆಯ್ದ ಸಮಸುಖದ |
 ಪರವಶತೆಯಿಂದ ನಸುಸಡಿಲಿದಾ ನಳಿತೋಳ |
 ಪರಿರಂಭಣಂಗೆಂಡು ಕಣ್ಣಳಂ ತೆರೆದಿನಿಯನಗಲಿದನಲಾ ಎನುತ್ತ ||
 ವಿರಹದಿಂ ಹಿರಿದುಸಂಕಟಬಟ್ಟು ಕಡುನೋವ |
 ತರಳಲೋಚನೆ ನಿಶ್ಚಯದಿನೆನ್ನನಿಂದಗಲಿ |
 ತರಹರಂಗೆಂಡು ಹರಣವನಿನಿಸುಹಿಡಿವುದಿಲ್ಲೆಂದುಸುಯ್ದನದೊವ್ವನು || ೨೬ ||

ಅರಲಂಬನಟ್ಟುಳಿಯನಂಗನಾತಂಕ ರತಿ |
 ವರನ ಹಾವಳಿಯನನ್ಯಜನಬ್ಬರಂ ನನೆಯ |
 ಸರಲನುಸಟಳವಿಕ್ಷುಚಾಪನಿಟ್ಟಿಡೆ ಪುಷ್ಪಕೋದಂಡನತ್ಯಾಗೃಹಂ ||
 ಸ್ಥರನುಪದ್ರಂ ಮನೋಜಾತನ ಮಹಾಬಾಧೆ |
 ಸುರಭಿಸುಮನೋಬಾಣನುಬ್ಬಸಂ ಜೀವಿತೇ- |
 ಶ್ವರಿಯತ್ತೊಲಂಗಲಾ ವಿರಹಿವ್ರಜಕ್ಕೆಸಂಭವಿಸಿತಾ ಪುರವರದೊಳು || ೨೬ ||
 ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಯಲರಸುಪ್ಪತ್ತಿಗೈಯ ಮೇಲೊರಗು- |
 ವಲ್ಲಲ್ಲಿ ಬಿರಿಮುಗುಳ ಬಿಜ್ಜಣಿಗೈಯಂ ಬೀಸು- |
 ವಲ್ಲಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರಕಾಂತದ ಕೊಡದೊಳಿಟ್ಟವನ್ನೀರಮಜ್ಜನಮಾಡುನ ||
 ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸಿರಿಪಚ್ಚೆವೃಡಿಯನುರದೊಳ್ಳೆಲ್ಲು- |
 ವಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸಿರಿಗಣ್ಣಿನಣ್ಣಿನಿಕ್ಕುವ ಜನಗ- |
 ಳಲ್ಲದೇ ಸುಮ್ಮನಿರ್ಪವರ ಕಾಣೆಂ ಮನೋಭವನಿಡುವ ಕಿಚ್ಚಿನಿಂದ || ೨೭ ||
 ಅಂಗನಾಜನವಗಲ್ಲನುಸಂಧಿಯಂ ಕಾಣು- |
 ತಂಗಭೂತಂ ತನ್ನಬಲವಂ ಕೂಡಿ ತಪ್ಪರ ಜ- |
 ನಂಗಳೆರೆಯೆಂಬ ದುರ್ಗಕ್ಕೆ ಹರಿದಾಳಿಯಂ ಮಾಡಿ ಮೂವಳಸಿ ಮುತ್ತೆ ||
 ಮುಂಗುಡಿಯೊಳೇ ಲಗ್ನೆಯಂ ಮಾಡಿ ಹತ್ತಿ ಕೋ- |
 ಳುಂಗೆಂಡು ಧೈರ್ಯಮಂ ಸೆರೆವಿಡಿದು ನಾಣಪಾ- |
 ಡಂಗೆಡಿಸಿಯೊಳಗರಿದು ದಂದಹ್ಯಮಾನಮಪ್ಪಂದದಿಂ ಸುಟ್ಟನಾಗ || ೨೮ ||
 ಈಯಂದದಿಂದ ಪುರವರದೊಳೆಡೆವಿಡಲಿಲ್ಲ- |
 ದಾಯಿಕ್ಷುಕೋದಂಡನಲರ್ಗಣೆಯನಿಟ್ಟು ಮ- |
 ತ್ತಾಯಿಗಾಣಿಸಿ ಪುರಜನಂಗಳೆರೆಯಂ ಲಾಳವಟ್ಟಿಯಪ್ಪಂತಿರೆಸುವಾ ||
 ಕಾಯಿಜನಕೋಳಾಹಳವನು ಕಂಡಾ ಮಹಾ- |
 ರಾಯನುದಿತೋದಯಂ ಭಯದ ಬಟ್ಟಿಯೊಳತಿ |
 ಪ್ರಾಯಾಸದಿಂ ನಡೆವ ಕಡುಹೇಡಿಯಂತೆ ಸಚಿವಂಗೂಡಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರಲು || ೩೦ ||
 ಛಾಯಾಪುರುಷನೊರ್ವ್ವ ಮುಂದೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರ- |
 ಲೀಯುಚ್ಚರಿಯವನಾನೆಂದುಮೀಕ್ಷಿಸಿಯರಿಯೆ- |
 ನೀ ಯಿಳೆಯೊಳೆಂದರಸಗಿಂತೆಂದು ಬಿನ್ನಸಂಗೆಯ್ದನಾ ಮಂತ್ರೀಶನು ||
 ರಾಯಕೇಳಿವನದೃಶ್ಯಾಕರಣಮಂ ಕಲಿತ |
 ಮಾಯದ ಸುವರ್ಣಖುರನಾಮದಂಜನಚೋರ- |
 ನೀಯೆಮ್ಮ ನಗರಿಯೊಳಗಾವದಿನದಿಂದಿರ್ಪನೆಂದರಪಿ ತಾಮಿರ್ವರು || ೩೧ ||
 ತಳುವಲಾಬರುನೆಳಲ್ಪಡೆಯಲದರೊಡನೆಯ್ತು- |
 ಲಳುಕಿಯವನತಿವೇಗದಿಂದ ನಡೆದಿಭ್ಯುಕುಲ- |
 ತಿಲಕನರ್ಹದ್ದಾನೆಂಬವನ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲೊಳಿರ್ಪ ವಟತರುವಿನ ||

ನೆಳಲೊಳಗಡೆಗೆ ತಾಮಿರ್ವರವನೇಕಡೆಗೆ |
 ತಳದನೆಂಬುದನರಿವೆನೆಂದಲ್ಲಿ ನಿಲುವನಿತ- |
 ರೊಳಗೆಯಾರಂಜಿಸುವ ಕಾಂಚನಪ್ರಾಕಾರದೊಳಮೆಯ್ಯು ಜಗಲೆಯೊಳಗೆ || ೩೨ ||
 ಆಶಾಂತೆಂಬನಿಯರಂತೆ ಮಿತ್ರಶ್ರೀವಿ- |
 ಲಾಸವತಿ ಚಂದನಶ್ರೀ ಮನೋಹರೆ ಶೀಲ- |
 ವಾಸೆ ವಿಷ್ಣುಶ್ರೀ ಗುಣಾಬ್ಧಿ ನಾಗಶ್ರೀ ಸುಭಗೆ ಪದ್ಮಲತೆ ಪದ್ಮಿನಿ ||
 ಭಾಸುರಚರಿತ್ರನಿಧಿ ಕನಕಲತೆ ಕರುಣಾಂಬು |
 ರಾಶಿ ವಿದ್ಯುಲ್ಲತೆ ಸುಶೀಲನಿಧಿ ನವಮಂದ |
 ಹಾಸಮುಖಿ ಕುಂದಲತೆಯೆಂಬ ಪೆಸರ್ವಡೆದ ಸಜ್ಜನವೆಂಡಿರಾಯೆಣ್ಣರು || ೩೩ ||
 ಸತ್ಯಸ್ವರೂಪೆಯರ್ಸದ್ಭದ್ರವಂತೆಯು- |
 ನಿರ್ಮಲನಿಯಮವ್ರತಾಚಾರಾನ್ವಿತೆಯರಕೃತ- |
 ಕೃತ್ಯೈರ್ಕುರ್ವಲಯದೊಳುನ್ನತ ಪತಿವ್ರತಾಗುಣಮಣಿವಿಭೂಷಣೆಯರು ||
 ಅತ್ಯಂತರೂಪರಸಿಕತೆ ಸದ್ವಿಲಾಸದೊಳ- |
 ಪ್ರತ್ಯೇಕಮಾಯೆಣ್ಣರುಂ ನೋಡಿ ಭಾವಿಸಲ್ |
 ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ರತಿಸರಸ್ವತಿಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಗಣೆಮಿಗಿಲೆನಿಸಿ ರಂಜಿಸುವರು || ೩೪ ||
 ಆವೈಶ್ಯನವರೊಡನೆಯಷ್ಟೋಪವಾಸಮಂ |
 ಭಾವಶುದ್ಧಿಯೊಳೊಸೆದು ಮಾಡಿ ಬಳಕಿಂತೆಂದ- |
 ನಾವಲ್ಲಭೆಯರೊಳಲೆ ಸತಿಯಿರಿರ ನಮ್ಮರಸಿನಾಜ್ಞೆಯಿಂದೀ ನಗರಿಯಾ ||
 ಸ್ತ್ರೀವೃಂದಮೆಲ್ಲ ಪೊರವೊಳಲ ಬನಕೆಯಿತ್ತು |
 ನೀವಿಲ್ಲಿ ತಡವಾಡದೇ ಹೋದೊಡನೀ ಬಿ- |
 ನಾವಾಸದಲ್ಲಿ ಜಾಗರಮಿರ್ವೆನಲ್ಲದೊಡೆಯಪರಾಧವೆಮಗವ್ವುದು || ೩೫ ||
 ಎಂದ ನುಡಿಗಿಂತೆಂದರವರೆಲೇ ಸ್ವಾಮಿ ಈ |
 ನಂದೀಶ್ವರದ ನೋಂಪಿಯಷ್ಟೋಪವಾಸಮಂ |
 ಸಂದ ಭಕ್ತಿಯೊಳಿದ್ದು ಮತ್ತಮೀವುಣ್ಯತಿಥಿಯೊಳಗೆ ಜಾಗರಮನಿರದೆ ||
 ನಂದನಕೆ ನಡೆಯೆ ಪಾಪಂ ಸಂಭವಿಸದೆಯದ- |
 ರಿಂದರಸುಮಾಡಿದುದ ಮಾಡಲಿ ನಾವುನಿ- |
 ನ್ನೊಂದಾಗಿ ಜಾಗರವನಿರ್ವೆವಲ್ಲದೆ ವನಕೈಯ್ದುವುದು ನಮಗಾಗದು || ೩೬ ||
 ಎಂದು ನುಡಿದಾಯೇಣನೇಶ್ರೀಯರ ನುಡಿಗೆ ಮನ |
 ದಂದು ಹರ್ಷೋತ್ಕರ್ಷನಾಗಿ ಬಳಿಕಾ ವೈಶ್ಯ- |
 ವೃಂದಾರಕಂ ನುಡಿದನಂತೆಂದು ಜನತಾಧಿಪತಿ ಮಾಡಿದಾಜ್ಞೆಯಿಂದ ||
 ಬಂದ ವಿಘ್ನಂ ಬರಲಿ ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದ ಪಾಪ- |
 ದಿಂದಾದ ದುಃಖದಾವರಣಮಂ ನೀಗಬೇ- |
 ಕೆಂದು ನೀವುಸಿರಿದುತ್ತಮಮಪ್ಪ ವಚನಮದು ಲೇಸಾಯಿತೆಂದೆನುತ್ತ || ೩೭ ||

ಮತ್ತಮಾ ವೈಶ್ಯವಂಶಾಂಬರಸುಧಾಂತು ಸ- ।
 ದ್ವೈತ್ತಸಂಪನ್ನಗುಣನಿಧಿಗಳೊಳಂಗಿತೆಂದ- ।
 ನುತ್ತಮದ ಮಾತು ನೀವೆಂದುದರ್ಹನ್ಯಾಗ್ರಮಂ ನಿಶ್ಚಯದೊಳು ನಂಬಿ ॥
 ಅತ್ತಿತ್ತ ಚಿತ್ತಮಂ ಹರಿಯದಾಚರಿಸಿದವ- ।
 ಗೆತ್ತಣದು ವಾಪಮೆತ್ತಣದು ದುರ್ಗತಿ ತಾ- ।
 ನೆತ್ತಣದು ಪರಬಾಧೆಯದರಿಂದ ಜಿನಮಾರ್ಗವೇ ಮುಖ್ಯಕಾಣ ॥ ೩೮ ॥
 ಎಂದು ನುಡಿದಾ ಬಳಿಯೊಳಿರ್ಪ ಜಿನಗೃಹಕೆ ಮನ- ।
 ಸಂದು ನಡೆದರ್ಹತ್ವದಾಂಬುರುಹಕತಿಭಕ್ತಿ- ।
 ಯಿಂದ ಸತಿಯರುಸಹಿತ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗಿ ಕಲಶಸ್ಥಾಪನೆಯನು ಮಾಡಿ ॥
 ಮಂದೇತರಪ್ರಮೋದದಿ ರುಚಿರಮಪ್ಪ ಜಲ- ।
 ದಿಂದ ತನಿರಸದಿಂದ ಫುತದಿಂದ ಘಟ್ಟಿವಾ- ।
 ಲಿಂದ ಕೆನೆಮೊಸರಿಂದ ಮನದಣಿವ ತೆರದಿನಭುಷೇಕಮಂ ಮಾಡಿ ಬಳಿಕ ॥ ೩೯ ॥
 ಉತ್ತಮೋದಕದಿನುತ್ತಮಮಪ್ಪ ಗಂಧದಿಂ- ।
 ದುತ್ತಮಾಕ್ಷತೆಯಿನುತ್ತಮಸುರಭಿಕುಸುಮದಿಂ- ।
 ದುತ್ತಮರಸಂ ಬಡೆದ ಪಂಚವಿಧಭಕ್ಷ್ಯದಿಂದುತ್ತಮದ ಮಣಿದೀಪದಿಂ ॥
 ಉತ್ತಮದಶಾಂಗಧೂಪದಿ ಸುಧಾರಸವೂರಿ- ।
 ತೋತ್ತಮ ಫಲಾವಳಿಯಿನುತ್ತಮಾಘ್ಯದಿ ।
 ಚಿತ್ತವಿತ್ತು ಮೃತ್ಯುಂಜಯನ ಪಾದಪಂಕೇರುಹಕ್ಕರ್ಚನಂಗೆಯ್ದು ಬಳಿಕ ॥ ೪೦ ॥
 ವರಗಂಧಜಲಸಿದ್ಧಶೇಷೆಯಂ ಸಿರಿದಲೆಯೊ- ।
 ಳಿರಿಸಿ ಮತ್ತಾ ವೈಶ್ಯಕುಲಲಲಾಮಂ ತನ್ನ ।
 ತರುಣಿಯರೊಳಿಂತೆಂದನೀ ಧರ್ಮದೊಳ್ಳಿಮಗೆ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಮುದಯವಾದ ॥
 ಪರಿಯನೆನಗುಸಿರಿಮೆನಲಾ ತೀಲನಿಧಿಗಳುರು- ।
 ತರಹರ್ಷದಿಂದ ಕರಕಮಲಂಗಳಂ ಮುಗಿದು ।
 ಪರಭೃತಾಲಾಪದಿಂದಾ ಪ್ರಾಣವಲ್ಲಭನೊಳಿಂತು ಬಿನ್ನಪಂಗೆಯ್ದರು ॥ ೪೧ ॥
 ನಮಗೆ ಸದ್ಧರ್ಮದೊಳ್ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಮಾದ ಸತ್ಕ- ।
 ಮಮನುಸಿರುವೆವು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ನೀವೆಮಗೆ ।
 ನಿಮಗೆ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಸಂಭವಿಸಿದ ನಿಮಿತ್ತಮಂ ನಿರವಿಸಲ್ಬೇಕೆಂದೆನೆ ॥
 ಮಮತೆಯಿಂದಿಂತೆಂದು ಪೇಳುತ್ತಮಿದ್ದನಾ ।
 ರಮಣೀಜನಂ ಮರದ ನೆಳಲಡಿಯೊಳಿದ್ದ ಭೂ- ।
 ರಮಣೀಶನಾ ಮಂತ್ರಿಯಾ ಕಳ್ಳನುಂ ಕೇಳ್ವ ತೆರದಿನರ್ಹದ್ದಾಸನು ॥ ೪೨ ॥
 ಚಕಿತಮೃಗಶಾಬಲೋಚನದ ಚಂದ್ರಾನನದ ।
 ಮುಕುಳಿತಸರೋರುಹಸ್ತನದ ಭೃಂಗಾಳಕದ ।
 ಶುಕತಿಶುಸಮಾನವಚನದ ವನಿತೆಯರ್ಕ್ಕೇಳಲಾ ಕಥೆಯನುಸಿದ್ಧನಿಂತು ॥

ಅಕಲಂಕಚರಿತನಗಣಿತಗುಣಕರಂಡಕಂ ।

ಪ್ರಕಟಿತ ಯಶೋವಿಶದನನುಪಮಕಲಾನ್ವಿತಂ ।

ಸುಕವಿಜನನಿನುತನರ್ಹದ್ಧಾ ಸಜಿನಸಮಯವಾರ್ಧಿ ವರ್ಧನಚಂದ್ರನು ॥ ೪೩ ॥

ಇದು ವಿಬುಧಜನನಿನುತಮಿದು ವಿಬುಧಜನನಿನತ- ।

ಮಿದು ವಿದಿತಜಿನಸಮಯಶರಧಿಸಂಪೂರ್ಣೇಂದು ।

ಸದಮಲಚರಿತ್ರ ಚಿಂಗಾಳ್ವಭೂವರನ ಸಚಿವಾನ್ವಯಾಂಬರಹಂಸನು ॥

ಮದನಸಮರೂಪನುತ್ತಮಗುಣಕರಂಡಕಂ ।

ಚದುರಮಂಗರಸನುಸಿದ್ಧಿ ಕೌಮುದೀಕಥೆಯೊ- ।

ಳೊದವಿದುದು ಚಂದ್ರಿಕಾವಿಹರಣದ ವರ್ಣನಂ ಮೂರನೆಯ ಮಿಸುಪ ಸಂಧಿ ॥ ೪೪ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೩ಕ್ಕೆ ಪದ ೨೦೦ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಲಮಹಾ ॥

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ.

ರೂಪ್ಯಖುರನ ಕಥೆ.

ಶ್ರೀಮದರ್ಹದ್ವಾಸವೈಶ್ಯವಿಭು ಪೇಳ್ವನಾ |
 ತಾಮರಸವದನೆಯರ್ಕೈಗಳಂ ಮುಗಿದು ಸು- |
 ಪ್ರೇಮದಿಂ ಕೇಳಲಾ ತನಗಾದ ವಿಮಲಸಮ್ಯಕ್ತ್ವದ ಮಹಾಕಥೆಯನು || ಪಲ್ಲ ||
 ಈಮಧುರೆಯರಸು ನಮ್ಮದಿತೋದಯನ ತಂದೆ |
 ಕಾಮನಿಭರೂಪನಾ ಪದ್ಮೋದಯಂ ಹೇಮ |
 ತಾಮರಸವದನೆ ಜಂಭಾವತೀಸುದತಿಯಂ ಕೂಡಿ ಸುಖವಿರ್ವರಲ್ಲಿ ||
 ಈಮಂತ್ರಿಮುಖ್ಯನ ಸುಬುದ್ಧಿಯ ಪಿತಂ ಗುಣೋ- |
 ದ್ವಾಮಸಂಚಿನ್ನಮತಿಮಂತ್ರಿ ಸುಪ್ರಭೆಯೆಂಬ |
 ನಾಮದಂಗೆನೆಗೂಡಿಯರಸಗತಿಹಿತಕಾರ್ಯನಾಗಿ ಸುಖವಿರ್ವರಲ್ಲಿ || ೧ ||
 ಧಾರಿಣಿಗತಿಪ್ರಸಿದ್ಧಂ ರೂಪ್ಯಖುರನಾಮ |
 ಧಾರಿಯೀವರ್ತಿಪ ಸುವರ್ಣಖುರನೆಂದೆಂಬ |
 ಚೋರನ ಜನಕನಂಜನಾದಿ ವಿದ್ಯಾನಿಪುಣನಾರೂಪ್ಯಖುರೆಯೆಂಬಳು ||
 ನಾರಿತನಗಾಗೆ ಸಪ್ತವ್ಯಸನದಲ್ಲಿ ಮನ- |
 ವಾರೆಯಾಚರಿಸುತಿದ್ದೊಂದು ದಿನದಲ್ಲಿ ಯೊ |
 ಊರಂಗಡಿಯೊಳು ಜೂಜಾಡಿಸೋಲ್ತತಿವಿತ್ತಮಂ ಕ್ಷುಧಾಪೀಡನಾಗಿ || ೨ ||
 ಭರದಿ ಮನೆಗೆಯ್ದಿ ಉಣಬೇಕೆಂದು ನಡೆದು ಬರು- |
 ತರಮನೆಯ ಬಾಗಿಲೊಳ್ಳಂಚವಿಧವಾಕಳು- |
 ಧುರಸುರಭಿವಾಯು ತೀಡುತ್ತಿರಲದಂ ವಾಸಿಸುತ್ತಮೀ ಪೊಸತೆನಿಸುವ ||
 ಪರಿಮಳವನೆಂದುಕಂಡರಿಯೆನಾನಿಂತಿದರ |
 ಪರಿಯನರಿವುದಕಾವ ಗಹನಮಿದು ನನಗೆಂದು |
 ದುರುಳನಾ ಗಾಳಿವಟ್ಟಿಯೊಳು ನೃಪಗೃಹಕದೃಶ್ಯಂ ಬಡೆಯುತೊಳಹೊಕ್ಕನು || ೩ ||
 ತುಂಬಿದ ತಟಾಕಕಿಕ್ಕಿದ ತುಂಬುನುರ್ಜ್ವಲಾ |
 ಅಂಬು ಘುಳುಘುಳನೆ ಪೊರಮಡುವಂತೆ ಭೂವಾಲ- |
 ನಿಂಬುವೆತ್ತೋಲಗದಿನೆಳ್ಳವಸರದೊಳು ರಣಮಂಡಲದ ಮಣಿವಾಗಿಲು ||
 ತುಂಬಿ ಪೊರಮಡುವ ಪುರವಟಿಗರಡಪವಳರ ಯ- |
 ಳಂಬಾಯತರ ನಚ್ಚಣಿಗರ ಪಡಿಯರರ ನಿಕು- |
 ರುಂಬದೆಡೆಯತಿಚತುರತನದಿಂದ ಹೊಕ್ಕನಾ ಅರಮನೆಯನಾ ಚೋರನು || ೪

ಸಾಲುವಿಡಿದೆಸೆವ ವಾರಣಶಾಲೆ ನವವಾಜಿ- ।
 ಶಾಲೆ ಬಹುವಿಧಶಸ್ತ್ರಶಾಲೆ ರಂಜಿಸ ಕರಣ- ।
 ಶಾಲೆ ನಾಟಕಶಾಲೆ ನಾನಾತೆರದ ಶಾಸ್ತ್ರಶಾಲೆ ಸನ್ಮಂತ್ರಶಾಲೆ ॥
 ಓಲಗದಶಾಲೆ ಮಜ್ಜನಶಾಲೆ ಭೋಜನದ ।
 ಶಾಲೆಗಳ ಮುಂದೆ ಪಜ್ಜಳಿಪ ರನ್ನದ ಪಟ್ಟಿ- ।
 ಶಾಲೆಗಳ ನೆಳಲುವಿಡಿದಾ ದುಷ್ಟನೆಯ್ತಂದನಾರ ಮೈಸೋಂಕದಂತೆ ॥ ೫ ॥
 ಮಜ್ಜನದ ಭೋಜನದ ಬೊಕ್ಕಸದ ನರ್ತನದ ।
 ಸಜ್ಜನದ ಸರ್ವವಿಧಧೂಳಿಗಂ ಮೊದಲಾದ ।
 ಕಜ್ಜಳಾಕ್ಷಿಯರ ಸೌಂದರ್ಯ್ಯ ಲಾವಣ್ಯ ಕಣ್ಣೊಳಿಸುವೇರುಂಜವ್ವನ ॥
 ಪಜ್ಜಳಿಪ ತೊಡವನಾ ಮುಡಿಯಾದಿಯಾಗಿ ಕೆಂ- ।
 ಬಜ್ಜಿವರ ನಡೆನೋಡುತುಂ ನಡೆದನಾಗ ನಿ- ।
 ಲಙ್ಜಾಹೃದಯನಾರುಮರಿಯದಂದದಿ ಮಹೀಪಾಲಕನ ಮಂದಿರದೊಳು ॥ ೬ ॥
 ಮುಡಿಗೆ ಮುಗುಳಂ ಮುಡಿವ ಮುಗ್ಧಾಕ್ಷಿಗಂಜನಮ- ।
 ನಿಡುವ ಮೂಗಿಗೆ ಮೂಗುತಿಯನಿಕ್ಕುವ ಕುಚಕೆ ।
 ಬಿಡುಮುತ್ತಿನೆಕ್ಕಾವಳಿಯನು ಕಟ್ಟುವ ಕೈಗೆ ಕಂಕಣಂಗಳ ತುಡಿಸುವಾ ॥
 ನಿಡುವೆರಲ್ಲುಂಗುರಮನನುಗೊಳಿಸುವುಡಿಗೊಪ್ಪು- ।
 ವುಡೆಯನುಡುವುತ್ತಮದಕಾಂಚಿಯಂ ಕಟಿತಟಿಕೆ ।
 ತೊಡಚುವಡಿಗಲತಿಯನೂಡುವಬಲೆಯರ ನೋಡುತ್ತಲವನೆಯ್ತಂದನು ॥ ೭ ॥
 ಚಂದ್ರಲೋಕಮನೆಯ್ದುವಂತೆ ನಗೆಮೋಗೆವ ನಾ- ॥
 ಗೇಂದ್ರಲೋಕಮನೆಯ್ದುವಂತೆ ಘನವೇಣಿಯ ಮ್ಯ- ।
 ಗೇಂದ್ರಲೋಕಮನೆಯ್ದುವಂತೆ ಬಂಧುರತೆಯಂಬಡೆದ ಕಡು ಬಡನಡುವಿನ ॥
 ಇಂದ್ರಲೋಕಮನೆಯ್ದುವಂತೆ ಊರ್ವಸಿರಂಭೆ ।
 ಯಿಂದ್ರಾಣಿಗೇಣಿಯೆನಿಸಿ ಕಣ್ಣನಂಗೊಳಿಪ ಮನು- ।
 ಜೇಂದ್ರನಂತಃಪುರದ ಸತಿಯರ ಸಮೂಹದೊಳಹೊಕ್ಕುವಂ ನಡೆತಂದನು ॥ ೮ ॥
 ಎಣಿಕೆ ಮನದೊಳಗಿಲ್ಲದೆದಿಹೊಯ್ಲುತನದಿನೊ- ।
 ಳ್ಳುಣಿಸಿನಡುಗೆಯ ಬೋನಮಂ ಪಿಡಿದು ನಡೆದು ಸಂ- ।
 ದಣಿಸಿದುತ್ತಮರೂಪವತಿಯರೊಂದಾಗಿ ಭೋಜನಶಾಲೆಗೆಯ್ದಿಬಳಿಕ ॥
 ಮಣಿದೀಪವಿಕ್ಕೆಲದೊಳುರಿಯೆ ನವರತ್ನದ- ।
 ಡ್ಡಣಿಗೆಯೊಳ್ಳಟ್ಟಿಬಟ್ಟಲನಿಟ್ಟು ಹೊನ್ನ ಹರಿ- ।
 ಯಣಮುಂದೆ ಧಗಧಗಿಸುತಿರಲಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿದ್ದ ಭೂಪಾಲನಂ ಕಂಡನು ॥ ೯ ॥
 ಹೊಸಹೊನ್ನ ಪಾತ್ರೆಯೊಳಗಾ ಭೂಪನರಸಿಯರು ।
 ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ಕಂಪಿಸುವ ಕಲಸಿದುಷ್ಟಿನಕಾಯಿ ಬಿಸಿ- ।
 ಯಸನ ತೊಯಿತುಪ್ಪಂ ತಾಳಿಲಪಳಿದ್ಯ ಕಜ್ಜಾಯ ಸಕ್ಕರೆಪಾಯಸ ॥

ರಸರಸಾಯನಕಟ್ಟುಗೊಳು ಚಿಲುಪಾಲು ಕೆನೆ- |
 ಮೊಸರೆಂಬಿವಂ ಬಡಿಸುವುದ ಕಂಡು ಬಾಯಿನೀ- |
 ರೊಸರಿಯಿದರಿಂದ ಬಂದುದ ಕಾಣ್ಬೆನೆಂದು ಮತ್ತಾಯೆಡೆಯ ಮುಂದಕೆಯ್ವಿ || ೧೦ ||
 ಅರಸನಾರೋಗಿಸುವ ಕೈ ಕರಂ ಸೋಂಕದಂ- |
 ತುರುಮುದದಿನುಣಬಡಿಸುವುತ್ಪಲವಿಲೋಚನೆಯ- |
 ರರುಣಪಲ್ಲವಪಾಣಿತಳದ ಮಿಸುನಿಯವಾತ್ರೆಯೊಂದಿನಿಸು ಮುಟ್ಟದಂತೆ ||
 ತರಹರಂಗೊಂಡುದತ್ತವಧಾನದೊಳೊಂದು |
 ಹೊರೆಯಲ್ಲಿ ಕುಕ್ಕರಿಸಿ ಕುಳ್ಳಿದ್ದವಂ ತನ್ನ |
 ಹಿರಿದಾಗಿ ಹಸಿದ ಬಸಿರೊಡೆವಲ್ಲಿಪರಿಯಂತವತಿಚತುರತನದೊಳುಂಡು || ೧೧ ||
 ಮಂದಿರಕೆ ಬಂದು ಕುರಿ ಬಾಳೆವಣ್ಣಂ ಮೆಚ್ಚಿ- |
 ದಂದದೊಳು ದಿನಬಂಜಿವಡೆಯದೆದಡುಕಿಲ್ಲ- |
 ದೊಂದಾಗಿ ದಣಿಯುಣುತ್ತಾಖಳಂ ಪೋಗುತಿರಲಿದರಿಂದ ಭೂಪಾಲನು ||
 ಎಂದಿನಂದದೊಳು ಸಂವೂರ್ಣಭೋಜನವಡೆಯ |
 ದಂದಮಂ ಸುವ್ವಾರರೊಳ್ಳೆಳ್ಳುದಂ ನಾಣ್ಣಿ- |
 ಯೊಂದೊಂದು ದಿನದಿನಕ್ಕೊಂದೊಂದು ಹೊರೆಯಡಗಿ ಮೈ ಕರಂ ಬಡವಾದುದು ||೧೨||
 ಇಂತಾದುದಂ ಕಂಡು ಸಂಭಿನ್ನಮತಿಮಂತ್ರಿ |
 ಚಿಂತೆಯಿಂ ಕರಕಮಲಮಂ ಮುಗಿದು ಎಲೆ ಮಹೀ- |
 ಕಾಂತ ನಿನ್ನಂಗವೇಂ ಕಾರಣದಿ ದಿನದಿನಕೆ ಕೃಷ್ಣಪಕ್ಷದ ಚಂದ್ರನಾ ||
 ಕಾಂತಿಯಂತಾಗುವುದನುಸಿರಬೇಕೆನಲಾತ- |
 ಗಿಂತೆಂದನಾ ನೃಪತಿ ಕಿರಿದು ಪಗಲಿಂದ ತಣಿ- |
 ವಂತೂಟಮಂ ಮಾಳ್ಪುದಕ್ಕತನಮಿಲ್ಲವದರಿಂದ ತನುತನುವಾದುದು || ೧೩ ||
 ನಯಹೀನನಾದ ನರನಾಥನಾಳುವ ನಾಡು |
 ದಯೆಯಿಲ್ಲದಾ ತಪಸಿ ಮಾಡುವ ತಪಂ ಜಲಾ- |
 ತ್ರಯದ ಹವಣಿಲ್ಲದಾ ಬಿಳಿಸು ನೆರೆ ಜೀವಿತಂಬಡೆಯದಾ ಭಟಸಂತತಿ ||
 ಲಯಮಾಗದೇ ಸುಮ್ಮನಿರ್ವುದಿಲ್ಲದರಂತೆ |
 ನಿಯತದಿಂದುಂಬುಣಿಸು ಕಡಿಮೆಯಾದೊಡಲು ನಿ- |
 ಶ್ಚಯದಿಂದ ಜಯಮವ್ವುದೋ ಜಯಂಬಡೆಯದೋ ಎಂದು ತಿಳಿವುದು ಚತುರರು ||೧೪||
 ಎನೆ ಕೇಳಿ ಸುವ್ವಾರರಂ ಕರಸಿ ನೃಪಗೆ ತ- |
 ಕೃನಿತಶನಮಂ ಮಾಳ್ಪುದಿಲ್ಲವೇ ಪೇಳಿಮೆಂ- |
 ದಿನಲಿಂತು ನುಡಿದರವರೆಂದಿನಂದದಿನಲ್ಲದೇ ಕಿರಿದುಮಾಳ್ಪುದಿಲ್ಲ ||
 ಜನಪತಿಗೆ ತೃಪ್ತಿವಡೆಯುದೆಮ್ಮ ಪಾಪಫಲ- |
 ವೆನೆ ಮಂತ್ರಿಯರಸಂಗೆ ಭಸ್ಮಕವ್ಯಾಧಿ ಸಂ- |
 ಜನಿಸಿತೋ ಎಂದು ಕಟ್ಟಿಕಾಂತದೊಳ್ಳೆಕಲಿಂತೆಂದು ನುಡಿದನಾಗ || ೧೫ ||

ಏನೆಂದರಿಯೆ ಮಂತ್ರಿ ಪರಿಯಣಕೆ ಬಂದಶನ- |
 ಮಾನಾಲ್ಕರೊಳಗೊಂದು ಭಾಗೆಯಲ್ಲದೆ ಬಳಿ- |
 ಕ್ಯಾನಲ್ಲಿ ಕಯ್ಯನಿಡುವನಿತರೊಳಗುಳಿದುದೆಲ್ಲಂ ಮಾಯಮಪ್ಪುದೆನಲು || ೧೧ ||
 ಆ ನುಡಿಗೆ ಭೂತವೊಡನುಂಬುದೆಂದೆಂಬೆವೇ |
 ಭೂನಾಥ ಕೇಳೋಡಿದ ಮಾತ್ರದೊಳ್ ತೃಪ್ತಿ |
 ತಾನವಕ್ಕಲ್ಲದೇ ಉಣಿಸೆಂಬುದಿನಿಸಿಲ್ಲಮೆಂದು ಬಳಿಕಿಂತೆಂದನು || ೧೨ ||
 ಇದು ಮನುಷ್ಯರ ಕಪಟಮಲ್ಲದೇ ಪೆರತ್ತಿಲ್ಲ- |
 ಮಿದಕೆಣಿಸುವುದಕೆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯರಾರಂ ಕಾಣೆ- |
 ನಿದನದೃಶ್ಯಂ ಬಡೆವರಲ್ಲದೆ ಮಾಡರಾ ವಿದ್ಯೆಯೇ ಊರೊಳಿರ್ಪ್ಪ ||
 ಮದಯುತಂ ರೂಪ್ಯಖುರನಲ್ಲದುಳಿದವರ್ಗಿಲ್ಲ- |
 ಮಿದನುಜ್ಜುಗಿಸುವೊಡಂತಿನಿಸು ಹೇಸುವನಲ್ಲ- |
 ವದರಿನವನೇ ತಪ್ಪದೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಮಂತ್ರಿಯರಸಿನೂಟದ ಮನೆಯೊಳು || ೧೩ ||
 ಎಕ್ಕದ ಮುಗುಳ್ಳುಳಂ ಹರಹ ಜಗಜಿಟ್ಟಿಗಳ- |
 ನೆಕ್ಕತುಳದಾಳ್ಳುಳಂ ಮರೆಯೊಳಡಂಗಿಸಿ ಬ- |
 ಳಿಕ್ಕ ಘಟದಲ್ಲಿ ಕೆಂಡವನಿರಿಸಿಯರಸನಂ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಲಾ ಕಳ್ಳನು ||
 ಹೊಕ್ಕು ಕಾಲಿಡುವಾಗಲವು ಛೇಲಿಲ್ಲ ಟೆಲೆನಲ್- |
 ಸಿಕ್ಕಿದೆಯಲಾ ಎಂದು ಬಲಿದು ಕದವಂ ಕೆಂಡ- |
 ಮಿಕ್ಕ ಧೂಪವನು ತದೂಮದಿಂದವನ ಕಣ್ಣಂಜನಂ ಕರಗಲಾಗ || ೧೪ ||
 ಕಂಡವನ ರೂಪನೆಲವೋ ಪಾತಕಾ ಧರಾ- |
 ಮಂಡಲದೊಳಾರೇಣಿಕೆ ಮಾಡದುದನೀ ಮನಂ- |
 ಗೊಂಡು ಮಾಡಿದೆಯೆಲಾ ಎಂದು ಮೂದಲಿಸುತಾ ಮಲ್ಲರಿದೆಯ್ವಿ ಹಿಡಿದು ||
 ದಿಂಡುಗೆಡೆವಂತೆ ವೊಳಗುದ್ದು ಹೊರಗುದ್ದಿಕ್ಕಿ |
 ದಂಡಿಸಿ ಬಳಿಕ್ಕ ಬಲುಹೂನಿ ಹೆಡಗುಡಿಗಟ್ಟಿ- |
 ಕೊಂಡು ಬರ್ಪ್ಪಾಗಳುದ್ದಂಡನಾ ರೂಪ್ಯಖುರನಿಂತು ಚಿಂತಿಸಿದನಾಗ || ೧೫ ||
 ಉರಿವ ಬೇಸಗೆಯ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದೊಳ್ಳದಧಾರೆ |
 ಸುರಿಯುತಾ ಸೊಕ್ಕಿಂದ ಬಾಯಾರಿ ಬಂದೊಂದು |
 ಸರಸಿಜಾಕರಮನೀಕ್ಷಿಸುತಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತುಂಬಿದಾ ಕೆಸರಮೇಲೆ ||
 ಪರಿಕಲಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಸೆಳೆನೀರನೇ ಕಂಡು |
 ಪರಿವೂರ್ಣ ಜಲಮೆಂದು ಹೊಕ್ಕು ತಾನದರೊಳಗೆ |
 ಪಿರಿದು ಜಿಂಹಾಲಂಪಟತ್ವದಿಂ ಬಿಟ್ಟ ಕರಿಯವೊಲಾದುದೆನ್ನ ಕಾರ್ಯ || ೧೬ ||
 ಎಂದು ತಾನೆಸಗಿದಾ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ತಾನೆ ಮನ- |
 ನೊಂದು ಚಿಂತಿಸುತ ಬರ್ಪ್ಪಾಗಳಾ ರೂಪ್ಯಖುರ- |
 ನಂದಮಂ ನೋಡಬೇಕೆಂದೆನುತ್ತಾ ಊರಕೇರಿಯ ಜನಂಗಳೆಲ್ಲ ||

ಬಂದು ಕೈವೊಯ್ದುಟ್ಟಹಾಸದಿಂ ನುಡಿದರಿಂ- ।
 ತೆಂದು ಕೋಳಿಯುತತ್ತಿಯುರುಳಿಗೊಳಗಾಗಿ ನಿಂ- ।
 ದಂದಮಾಯ್ಲಿ ಲಂಡನಿರವೆಂದು ತಾವೊಂದು ಕಥೆಯುನಿಂತೆಂದರಾಗ ॥ ೨೧ ॥
 ಒಂದು ನಗರಿಯೊಳೊವ್ವ ನರಪತಿಯ ಮಗಳು ರೂ- ।
 ಓಂದ ಮನಸಿಜನ ಮಾನಿನಿಗೆ ವೆಗ್ಗೊಳವಾಗಿ ।
 ವೊಂದು ವಿಧ್ಯಾಮಂಟಸದೊಳೊಂದುತಿರಲಲ್ಲಿಗೊವ್ವ ಭಿಕ್ಷುಕಪಾವ್ವನು ॥
 ಬಂದು ಕಂಡಾಸಕ್ತನಾಗಿ ನನ್ನೀ ಬಾಣ್ಣೆ- ।
 ಯಿಂದಿವಳ ಕೊಂಡು ಶೋಗುವೆನೆಂದು ನೈಸನೆಡೆಗೆ ।
 ಬಂದು ಹಸನಾಗಿಯಾಶೀರ್ವಾದಮಂ ಮಾಡಲಿಂತೆಂದನಾ ಭೂಪನು ॥ ೨೨ ॥
 ನಿನಗಾವ ಶಾಸ್ತ್ರ ಬಹುದೇನುಕಾರಣ ಬಂದೆ ।
 ಯೆನಲೆಂದನಾಂ ನಷ್ಟಮುಷ್ಟಿ ಚಿಂತನೆಯುಮಂ ।
 ವಿನುತ ಸಾಮುದ್ರಿಕಂ ಮೊದಲಾದ ಸರ್ವಶಾಸ್ತ್ರವನರಿವೆನದುಕಾರಣ ॥
 ಮನುಜೀಶ ನಿನ್ನ ಮಕ್ಕಳನೆಲ್ಲರಂ ಕರೆಯಿ- ।
 ಸೆನುತವರನೆಲ್ಲರಂ ಕರಸಿಯವರಂ ನೋಡಿ ।
 ತನಗಲ್ಲದವರನೊಳ್ಳಿತ್ತೆಂದು ತನಗೆ ಬೇಕಾದವಳನಿಂತೆಂದನು ॥ ೨೩ ॥
 ಇವಳ ಮೆಯ್ಯೊಳಗೆಯವಲಕ್ಷಣವೆ ಸಂಪೂರ್ಣ- ।
 ಮಿವಳುದಯಿಸಿದ ಮನೆಯುಮಿವಳ ತಂದಾ ಮನೆಯು- ।
 ಮಿವಳು ಮೈನೆರೆವ ಸಮಯದೊಳೆ ಹಾಳಾಗುವುದೆ ಸತ್ಯಮೆಂದದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ॥
 ಹವಣಾಗಿ ಶಾಸ್ತ್ರಮಂ ಕಪಟದಿಂ ಹೊಸೆದು ಬುಧ- ।
 ನಿವಹಮೆಲ್ಲಂ ಮೆಚ್ಚುವಂದದಿಂದೋದಲಾ ।
 ಅನನೀಶನಂತದಕೆ ಬೆದರಿಯಾ ಪಾವ್ವನೊಳಗಿಂತೆಂದು ನುಡಿದನಾಗ ॥ ೨೪ ॥
 ಪರಿಹರಮಿದಕ್ಕಾವುದೆನಲಿಂತು ನುಡಿದನಾ ।
 ಪರಿಹರಮಿದಕ್ಕುಂಟು ಪೇಳಲಂಜುವೆನೆನ- ।
 ಲ್ಲಿರಿಯುರೈ ನಿಮಗೇಕೆ ಭೀತಿಯಿದನೊರಯಿಮೆನಲೊಂದು ಮಂದಸಿನೊಳವಳಾ ॥
 ಇರಿಸಿ ಯೊ ಮುಂದಣಮವಾಸೆಯೊಳಗೀ ನಗರಿ- ।
 ಯರುಗೆಹರಿವೀ ಗಂಗೆಯೊಳಗೆ ಬಿಟ್ಟೊಡೆ ದೋಷ ।
 ಬರದು ನಿಮಗೆನಲದಕೊಡಂಬಟ್ಟು ಕಳುಹಲಾ ಪುರವ ಪೊರಮಟ್ಟು ಬಂದು ॥ ೨೫ ॥
 ತಳುವದಾ ಭಿಕ್ಷುಕಂ ತಾ ಮೊದಲು ಕುರಿತ ದಿನ ।
 ದೊಳಗೆಯಾ ಪುರಕೆ ಯಿಗ್ಗಾವುದಂ ಶೋಗಿಯಾ ।
 ಪೊಳೆಯೊಳಾ ಮಂದಾಸು ಬರ್ಪ ದಾರಿಯೊಳೆಳಸಿಕೊಂಡಿಪ್ಪಾರ್ಗಳು ॥
 ಇಳಿಗೀಶನಿತ್ತಲವನೊರೆದಂತೆ ಮಂದಾಸಿ- ।
 ನೊಳಗೆ ಸುಕುವಾರಿಯಂ ಕೂಡಿ ಬಳಿಕಾ ಹರಿವ ।
 ಹೊಳೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಡಿಸಲೆಡೆವಳೆಯಲ್ಲಿಯೊವ್ವ ಭೂಪಾಲಕಂ ಬೇಂಟೆವಂದು ॥ ೨೬ ॥

ಒಂದು ಹುಲಿಯಂ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಕಡುಬಾಯಾರಿ |
 ಮುಂದೆ ಪರಿವಾ ಹೊಳೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡಲ್ಲಿಗೆಯ್ದುಲಾ |
 ಮಂದಾಸು ನಳನಳಿಸಿ ಬರುತಿರಲದಂ ತರಿಸಿಯಲ್ಲಿದ್ದೊ ಸುಕುವಾರಿಯಾ ||
 ಸೌಂದರ್ಯಮಂ ನೋಡಿ ಕೆಲದೊಳಿದ್ದೊಕ್ಷರಗ- |
 ಳಿಂದರಸುಮಗಳೆಂಬುದಂ ತಿಳಿದು ಮುದದಿಂದ |
 ಮಂದಾಸಿನೊಳಗಾ ಹುಲಿಯಂ ಕೂಡಿ ಹೊಳೆಯೊಳು ಬಿಡಿಸಿಪೋದನಿತ್ತು || ೨೭ ||
 ತಾನಿರ್ಪ್ಪ ಹೊಳೆಯ ತಡಿಗೆಯ್ದುಲಾ ಮಂದಾಸು |
 ನಾನಂದುಮಾಡಿದುತ್ತಮ ಸುಕೃತಫಲದಿಂದ- |
 ವೀ ನಾರಿ ಕೈಸೇರ್ದಳೆಂದದಂ ಪಿಡಿದು ಭರದಿಂದ ಮುಚ್ಚಳವ ತೆಗೆದು ||
 ಸಾನಂದದಿಂದ ತೆಗೆವಾಗ ಮೇಲ್ವಾಯೆ ಕಂ- |
 ಡೇನಬಲೆಯುಗುರನಿಕ್ಕುವೊಡಿದೇ ವೇಳೆ ನಿನ- |
 ಗೇನಿಂತಿದೇಕೆ ತವಕೆವೆಯೆಂಬ ಪಾವ್ನನಂ ಪುಲಿ ಮುರಿದು ತಿಂದುದಾಗ || ೨೮ ||
 ಎಂದೆಂಬ ತೆರನಾಯಿತಿ ರೂಪ್ಯಖುರಚೋರ- |
 ನಂದಮೆಂದಾ ಪುರಜನಂ ನುಡಿಯುತಿರಲು ಮುನಿ- |
 ಸಿಂದ ಭೂಪತಿಯವನ ಶೂಲದೊಳಗಿಕ್ಕಿಸಿ ಬಳಿಕ್ಕವನ ಬಳಿಗಾವವಂ ||
 ಬಂದು ನುಡಿಸಿದೊಡವನೆ ಆ ರೂಪ್ಯಖುರಚೋರ- |
 ನಿಂದ ವೆಗ್ಗಳದ ರಾಜದ್ರೋಹಿಯಾ ಖಳನ |
 ಕೊಂದು ಮನೆಯಂ ಸೂರೆಗೊಳಬೇಕೆನುತ ಕಾವಲನಿಕ್ಕಿದಂ ಭಟರನು || ೨೯ ||
 ಅನಿತರೊಳು ನಮ್ಮ ನಿಜಜನಕ ರಾಜಶ್ರೇಷ್ಠಿ |
 ಜಿನದತ್ತನೀ ಪುರದ ಬನದ ನಾಸಿರಕೂಟ |
 ಜಿನಗೃಹಕೆ ಪೋಗಿಯಭವಂಗೆ ಅಭಿಷೇಕ ಪೂಜೆಯನೊಸೆದು ಮಾಡಿ ಬಳಿಕ ||
 ಜಿನಚಂದ್ರಭಟ್ಟಾರಕರನು ವಿನಯದೊಳು ವಂ- |
 ದನೆಗೆಯ್ದು ನಿಜನಿವಾಸಕ್ಕೆ ಬರ್ಪ್ಪಾಗ ನಾ- |
 ನನುರಾಗದಿಂದೊಡನೆ ಬರುತ ಕಟ್ಟಿದಿರೊಳಿದ್ದಾರ್ ಚೋರನಂ ಕಂಡೆನು || ೩೦ ||
 ಎಲೆ ತಂದೆಯೊ ಶೂಲವೇರಿಯರೆಮುಗುಳ್ಳಡ್ಡಿ |
 ಹಲವು ಕದುಕೇರಿನಿಂ ಸುರಿವರುಣಜಲದಬ್ಬು- |
 ದಲೆಯನಾಡುವ ಹಸ್ತವಾದ ಕೆದರಿದ ಕೇಶ ಕಂಠಗತಮಾದ ಹರಣ ||
 ಬಲಹೀನನಾಗಿಯುಂ ಕುಬುಚೆಂದು ಕೂಗುವೀ |
 ಬಲುಗೆಯ್ಯನಿವನಾರೆನಲ್ಕಿವಂ ಚೋರನೆನೆ |
 ಮಲಮಲನೆ ಮರುಗಿ ನಾನಿವಗೇತರಿಂದ ಶೂಲಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಯಿತೆನಲು || ೩೧ ||
 ಅಣುಗೆ ಕೇಳ್ಯೂರ್ವಜನ್ಯದೊಳುಪಾರ್ಜಿಸಿದ ಭೀ- |
 ಷಣಕರ್ಮದುದಯದಿಂದಿಂತಾಯಿತೆನಲು ಧಾ- |
 ರಿಣಿಯೊಳವನಾರ್ಗಗೋಚರ ವಿದ್ಯೆಯೊಳ್ಳಿ ಪುಣನೆಂಬರಿವನೀ ವಿಧಿಯೊಳು ||

ಸೋಣಗನುಣಿಸಾದನಲ್ಲಾ ಎನಲೈಂದನಾ |
 ಘಣಿಭೂಷಣನು ಶೂಲವೇರನೇ ಲೋಕರ- |
 ಕ್ಷಣದಕ್ಷಲಕ್ಷ್ಮಿಯುಧಿಪತಿಯುಳಿದ ನಾಡುಗರ ಪಾಡೇನು ಕೇಳ್ದಂದನಾ || ೩೨ ||
 ಎಂದುಸಿರ್ವ ವೈಶ್ಯಕುಲತಲಕಗಾ ಚೋರನಿಂ- |
 ತೆಂದನೆಲೆ ಜಿನದತ್ತನೀ ಕೃಪಾಸಾಗರಂ |
 ಮಂದರಸಮಾನ ಧೀರೋದಾತ್ತ ಮನುಚರಿತ ಕೇಳಾನುಬಾಯಾರಿದೆಂ ||
 ತಂದುಕೊಡು ನೀರನೆನಲವನಿಪ ದ್ರೋಹಿಯದ- |
 ರಿಂದುದಕಮಂ ನಿನಗೆ ತಂದೀವುದುಚಿತಮ- |
 ಲೈಂದೆಂಬ ನಮ್ಮಯ್ಯ ಜಿನಚಂದ್ರಗಾ ಚೋರನಿಂತು ನೀತಿಯನುಸಿದನು || ೩೩ ||
 ಒಡಲಹೊಕ್ಕಾ ವೊಡಲೊಳುದಯಿಸುವ ರೋಗಮಂ |
 ಕೆಡಿಸಿ ದೇಹಿಗಳಿಗುಪಕಾರಮಂ ನೆರೆವಾಡು- |
 ವೆಡೆಯಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಕೇಡಪ್ಪುದೆಂಬುದನು ಭಾವಿಸಿದುವೇ ಭೈಷಜಗಳು ||
 ಕಡಲನೀರಂ ತಂದು ಕೆಡುವ ಬಿಳಸಂ ಸಲಹು- |
 ವೆಡೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಕರಗುವೆವೆಂದುವೇ ಮುಗಿ- |
 ಲ್ಲಡಗರದಿ ಸಜ್ಜನರು ಲೋಕೋಪಕಾರದಿಂ ಕೇಡು ನಮಗಹುದೆಂಬರೇ || ೩೪ ||
 ಅರಸಗಾವಂ ದ್ರೋಹಿಗವನಿಗತಿಹಿತದ್ರೋಹಿ |
 ನಿರುತಮಾದೊಡಮೇನೊ ನೀನೆ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಬಂ- |
 ಧುರದಯಾಮೂರ್ತಿಯದುಕಾರಣದಿ ನಿನ್ನ ಸದ್ಗುಣವನೇ ಮೆರೆಯಬೇಕು ||
 ವರತೀಕ್ಷ್ಣ ವದನದಿಂ ಛಿದ್ರಮಂ ಸಲೆ ಪಡೆದು |
 ಧರಣೀತಳಕ್ಕೆ ಯತಿಸೇವ್ಯಮಂ ಪಡೆದನವ |
 ಕುರುವಿಂದಮಣಿಹಾರದಂತೆ ಕಂಚುಕದಂತೆ ಮಂದಾರಮಾಲೆಯಂತೆ || ೩೫ ||
 ಎಂದು ನಾನಾ ತೆರದಿ ನುತಿಯಿಸಲ್ಕಾ ವೈಶ್ಯ- |
 ವ್ಯಂದಾರಕಂ ಮರುಕದಿಂದಮಾ ಚೋರಗಿಂ- |
 ತೆಂದನೆಲೆ ಮಗನೆ ನಾನೆರಡಾರು ವರ್ಷದಿಂ ನಿಜಗುರು ಸವಿೂಪದಲ್ಲೆ ||
 ಇಂದುವರ ದತ್ತಾವಧಾನದೊಳಗತಿಭಕ್ತಿ- |
 ಯಿಂದಿದ್ದು ಸೇವೆಯಂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದುದ- |
 ರಿಂದಾ ಗುರು ಪ್ರಸನ್ನತೆವಡೆದು ನನಗೊಂದು ದಿವ್ಯಮಂತ್ರವನಿತ್ತನು || ೩೬ ||
 ಅದನಾವಗಂ ಪರಿಯಿಸುತ್ತಿರ್ಪೆನದು ನೀನೆ ನಾ- |
 ನುದಕಮಂ ತರಬೋದೊಡೆನೆಗೆ ವಿಸ್ಮೃತಿಯಪ್ಪು- |
 ದದುಕಾರಣಂ ಪೋಪುದಾಗದೆಂದೆಂಬ ನುಡಿಯಂ ಕೇಳುತಾ ಚೋರನು ||
 ಅದರಿಂದಮಾವಕಾಯ್ಯಂ ಸಾಧ್ಯಮೆಂದೆನಲ್ |
 ಚೆದುರನಾ ಜಿನದತ್ತನಿಂತೆಂದನಿದು ಪಂಚ- |
 ಪದಮಂತ್ರಮಿದರಿಂದ ಸರ್ವಕಾಯ್ಯಂ ಸಿದ್ಧಿ ಕೇಳ್ ಸಕಲಸುಖಮಪ್ಪುದು || ೩೭ ||

ಎಂದದರ ಮಹಿಮೆಯಂ ಪೇಳಲಾ ಚೋರನಿಂ -
 ತೆಂದನಾ ಮಂತ್ರಮಂ ನೀನುದಕಮಂ ನನಗೆ |
 ತಂದುಕೊಡುವಲ್ಲಿ ಪರಿಯಂತರಂ ಮರೆಯದೇ ಸ್ಥೂರಿಯುಸುತ್ತಿದ್ದು ಬಳಿಕ ||
 ಒಂದಕ್ಷರಮನದರೊಳುಳುಹದೇ ನೀನುಸಿರಿ -
 ದಂದದಿಂ ನಿನಗೊಪ್ಪಿಸುವೆನದರಿನೆನೆಗೆ ಕೃಪೆ -
 ಯಿಂದಮುದೇಶಮಂ ಮಾಳ್ವದೆನಲಾ ಮಾತುಗೆಳಿ ಲೇನಾಯಿತೆಂದು || ೩೮ ||
 ಆ ಧೀರಲಲಿತನವಗಾ ಪಂಚಪದವ ಸಂ -
 ಬೋಧೆಯಂ ಮಾಡಿ ನೀರಿಂಗೆಯ್ದಲಿತ್ತದಂ |
 ಸಾಧಕೆಂ ಮಾಡುವಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ಮುನ್ನಂ ಮಾಡಿದಾ ವಾಪದಾ ||
 ಬಾಧೆಯೆಲ್ಲಂ ನಿಮಿಷದೊಳ್ಳೇಗಿಯುತ್ತಮ ಸ -
 ಮಾಧಿಯಂ ಪಡೆದಧಿಕಸುಖಸಂಪದವನೀವ |
 ಸೌಧರ್ಯವೆಂಬೆಂ ಬೊತ್ತವೊದಲಮರಲೋಕದೊಳು ಸಂಜನಿಯಿಸಿದನು || ೩೯ ||
 ಇತ್ತ ನಸುತಡೆದು ನೀರಂ ತಂದು ಮಗುಳ್ಳು ಜಿನ -
 ದತ್ತನಾ ಖೂಳವದನಂ ಪ್ರಸನ್ನತೆವೆತ್ತು |
 ಸತ್ತುದಂ ಕಂಡು ಬಳಿಕಿಂತೆಂದನಾ ಪಂಚಪದದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ||
 ಉತ್ತಮಸಮಾಧಿಯಂ ಪಡೆದು ಸುರಲೋಕಸಂ -
 ಪತ್ತಿಯಂ ಪಡೆದನಲ್ಲಾ ವ್ಯಸನಸಪ್ತಕೋ -
 ನ್ನತ್ತಮಾನಸ ರೂಪ್ಯಖುರನದರಿನುತ್ತಮರ ಸಂಗವೇನಂ ಮಾಡದು || ೪೦ ||
 ಸಜ್ಜನರ ಸಂಗವೆಂಬುದು ಭವಭವಗಳೊಳ -
 ಗುಣ್ಣುಗಂ ಮಾಡಲುದಯಂಗೆಯ್ದು ನೋಯಿಸುವ |
 ಬಜ್ಜಡಮನೆಲ್ಲವೊಂದಿನಿಸಿಲ್ಲದಂದದಿಂದರೆಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರದಲ್ಲ ||
 ನಿರ್ಝಡಿರುವುದು ಮುಂದಕೆ ಶೋಪ ದುರ್ಗಗತಿಗೆ |
 ಹಜ್ಜಿಯಿಡಬಿಡದು ಲೋಕದೊಳು ಸತ್ತೀರ್ತಿಯಂ |
 ಪಜ್ಜಳಿಯಿಸುವುದುತ್ತರೋತ್ತರಗತಿಗೆ ಸಾಧನವನೆ ಮಾಡುತಿರ್ಪುದು || ೪೧ ||
 ಎನುತ ಸದ್ಗುಣಮಣಿಕರಂಡಕಂ ವೈಶ್ಯವಿಭು |
 ಜಿನದತ್ತನಾ ಪುರದ ಬನದ ಸಾಸಿರಕೂಟ |
 ಜಿನಗೆಹಕನುರಾಗದಿಂದೆಯ್ಡಿ ಜಿನಪತಿಗೆ ನಮಿಸಿ ಜಿನಚಂದ್ರಮುನಿಗೆ ||
 ವಿನಯವಿನಮಿತನಾಗಿ ತತ್ಕಥನಮಂ ಕೇಳಿ -
 ಯನಶನಮನಾ ದಿನಕೆ ಕೈಕೊಂಡು ಬಳಿಕ |
 ಜನವಿನುತ ಸದ್ಧರ್ಮಸ್ವರೂಪಮನವರ್ನಿರೂಪಿಸೆ ಕೇಳುತಿರ್ಪನಿತ್ತ || ೪೨ ||
 ಶೂಲಮಂ ಕಾದಿದ್ದು ಭಟರು ಪರಿತಂದು ಭೂ -
 ಪಾಲ ಕೇಳೆ ಜಿನದತ್ತ ಮಾಡಿದುದನಿನ್ನೇನ |
 ಹೇಳುವೆವು ಮುಂದೆಣಿಸದಾ ರೂಪ್ಯಖುರನಲ್ಲಿಗೆಯ್ದು ಗುರುಮಂತ್ರಗೊಂಡು ||

ಬಾಳುಗೆಡುವುದನರಿಯದೇ ಹೋದನೆಂಬ ನುಡಿ- ।
 ಗೇಳಿ ಕೆಕ್ಕಳಗೆರಳ್ದಾ ದ್ರೋಹಿಯಂ ತಂದು ।
 ಸೀಳಿ ತೋರಣಗಟ್ಟಮೆನುತಟ್ಟದಂ ತನ್ನ ಮೈಗಾಪಿನಾಳುಗಳನು ॥ ೪೩ ॥
 ಅವರವನ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲ್ಲಿಯ್ದವನಿತರೊ- ।
 ಕ್ಲಿವಿಜಲೋಕದ ರತ್ನಮಯ ವಿಮಾನದೊಳು ಸಂ- ।
 ಭವಿಸಿದಂಜನಚೋರ ಚರದೇವನಾ ನಾಲ್ಕುಗಳಿಗೆಯೊಳ್ಳಾಯಮಾಗಿ ॥
 ಯುವತೀಜನಂಗಳಾರತಿಯನೆತ್ತುತ್ತಿರಲೆ ।
 ನವಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿ ಕರೆಯಲ್ಕುಂಗಲಾನಕದ ।
 ರವಮುಣ್ಣೆ ಪರಿವಾರದೇವರ್ಕ್ಕಳೆಲ್ಲ ಬೆಸನಂ ಬೇಡಿ ನಿಂದಿದ್ದರು ॥ ೪೪ ॥
 ಸುರಕುಜಾವಳಿ ಕೊಟ್ಟ ಸುರಭಲೇಪನಪುಷ್ಪ ।
 ಸುರುಚಿರದುಕೂಲ ಸುಲಲಿತಭೂಷಣವನು ಕೆ- ।
 ಪ್ಪುರವಳಿಕಿನಂತಪ್ಪ ತನುವಿನೊಳಲಂಕರಿ ಸಿತಚಾಮರಂ ಬೀಸುವಾ ॥
 ವರಗೀತವಾದ್ಯ ನಟನ ಕ್ರೀಡೆಯಂ ತೋರ್ಪ್ಪ ।
 ತರುಣೀಜನಂಗಳ ಸಮೂಹಮಂ ನೋಡಿಯ- ।
 ಚ್ಚರಿವಟ್ಟು ನಾನಾರಿದಾವ ನೆಲನಿಲ್ಲಿಗೇಕಾರಣದಿನೆಯ್ದೆನು ॥ ೪೫ ॥
 ಎನುತ ಚಿಂತಿಸುವಾ ನಿಳಿಂಪಗವಧಿಚ್ಚಾನ ।
 ಜನಿಸಿ ಸಪ್ತವ್ಯಸನದಲ್ಲಿಯಾಚರಿಸಿಯನಿ- ।
 ತಿನಿತೆಂಬ ಗಣನೆಗೆಯ್ದದ ದುಃಖವೀವ ದುರ್ಗತಿಗೆ ಪೋಪುದನೆ ಬಿಡಿಸಿ ॥
 ಇನಿತು ಸುಖಮಂ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ ಜಿನದತ್ತನೇ ।
 ಜನಕನಾ ಪುಣ್ಯವಂತಗೆ ನನ್ನ ದೆಸೆಯಿಂದ ।
 ಜನಪನುಸಪರ್ಗಮಾಗಿದ್ದುರ್ದದಲ್ಲಾ ಎನುತ ಭೂತಳಕ್ಕಿಳಿದು ಬಂದು ॥ ೪೬ ॥
 ಮನುಜಮಂದಾರ ಜಿನದತ್ತ ವೈಶ್ಣೋತ್ತಮನ ।
 ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲ ಮುಂದೆ ವೃದ್ಧಮಾನಸರೂಪ- ।
 ನನುಕರಿಸಿಕೊಂಡೊಂದು ದಂಡಮಂ ಕಂಪಿಸುವ ಕೆಯ್ಯೊಳಗೆ ಹಿಡಿದು ನಿಂದು ॥
 ಜನಪನಟ್ಟದ ದೂತರೆಯ್ದುಪ್ಪದಂ ಕಂಡು ।
 ಕನಲಿ ನವ್ಯೋಡೆಯಗವಸರಮಿಲ್ಲ ನೀವೆಮ್ಮ ।
 ಮನೆಯ ಹೊಗಬೀಡ ಹೊಕ್ಕೊಡೆ ಹಿಡಿದ ಡಾಣೆಯಿಂ ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರಂ ಬಡಿವೆನು ॥ ೪೭ ॥
 ಎಂದು ನುಡಿಗೇಳಿ ಉರುಬಿದೊಡೆ ತಾನೊಣಗಿದೆಲೆ- ।
 ಯಂದದಿಂ ಬಿಳ್ವ ಶಕ್ತಿಯನು ನೋಡದೆ ಡಾಣೆ- ।
 ಯಿಂದ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಂ ಬಡಿವೆನೆಂಬುದು ಚೋದ್ಯಮೆಂದು ಕೈವೊಯ್ದು ನಕ್ಕು ॥
 ಮುಂದಕೆಯ್ತುಪ್ಪ ಭಟರಂ ಕಂಡು ಕಳ್ತಲೆಯ ।
 ಗೊಂದಣಕೆ ಸೊಡರು ಗಿರಿವರಕೆ ವಜ್ರಂ ಸ್ವಲ್ಪ- ।
 ವೆಂದೆನಲ್ಲ ಹುದೆ ಸಿಂಗದ ದನಿಗೆ ಗಜಘಟಗಳೋಡುವಂತಾಗಬೀಕು ॥ ೪೮ ॥

ನೋಡಿಕೊಂಡೆನ್ನ ಹತ್ತಿರಕೆಯ್ವಿ ಬನ್ನಿಯೆಂ- |
 ದಾ ಡಾಣೆಯಿಂದೆಲ್ಲರಂ ಬಡಿದು ಕೊಲಲದ- |
 ಕ್ರೋಡಿ ಕೆಲಬರ್ಣಪತಿಯೆಡೆಗೆಯ್ವಿ ತದ್ವಾರ್ತೆಯಂ ಪೇಳೆ ಕೇಳಿ ಕನಲಿ ||
 ರೂಡಿಸಿದ ಲಕ್ಷಭಟಕೋಟಿಭಟಸಂತತಿಯ |
 ಕೂಡಿ ಕಳುಹಿದೊಡವರನೆಲ್ಲರಂ ಕಡುಮಸಗಿ |
 ಬೀಡುಬೆದರ್ವಂದದಿ ಕೊಲಲದಂ ಕೇಳಿ ಕೆಂಗೆಣ್ಣಸಗಿ ಭೂಪಾಲನು || ೪೯ ||
 ಚತುರಂಗಬಲಸಮನ್ವಿತನಾಗಿ ಬರಲು ಕಂ- |
 ಡತಿಕುಪಿತನಾಗಿ ಜವನೇ ದಂಡಮಂ ಪಿಡಿದು |
 ಹತಮಾಳ್ವದಂ ಕಂಡು ಕಡು ಬೆದರಿ ಕಂಗೆಟ್ಟು ಓಡುವರಸನ ಕಾಣುತ ||
 ಮತಿವಂತ ಜಿನದತ್ತನೀ ಪುರದ ಬನದ ಸ- |
 ನ್ನು ತಜಿನಾವಾಸದೊಳಗಿದ್ದರ್ಪನವನನೀಂ |
 ಪ್ರತಿಪಾಲಿಸೆಂದು ಮರೆವುಗೆ ಬಿಡುವೆನಲ್ಲದೊಡೆ ಪಿಡಿದು ದೆಸೆಗೀಡಾಡುವೆಂ || ೫೦ ||
 ಹೇಳಹೆಸರಿಲ್ಲದಂದದಿ ಮನೆಯನೆಲ್ಲಮಂ |
 ಹಾಳೆಂದೆನಿಸದೆ ಬಿಡೆನೆನುತ ರಕ್ತಸರೂಪು |
 ದಾಳಿ ನೆರೆ ಬೆಳೆದು ಸಿಡಿಲಂತೆ ಗರ್ಜಿಸಿ ಡಾಣೆನಿಡಿದು ಬಿನ್ನಟ್ಟಬರಲು ||
 ತಾಳಬಾರದ ಹೇಡಿಗೊಂಡೋಡಿ ಬನದ ಜೈ- |
 ತ್ಯಾಲಯಕೆ ಶರಣಜನರಕ್ಷಾಮಣಿಯೆ ನನ್ನ |
 ಪಾಲಿಸಿ ಪುನಃಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯ ಮಾಡೆನುತ್ತ ರಾಜಶ್ರೇಷ್ಠಿಯೆಡೆಹೊಕ್ಕನು || ೫೧ ||
 ಒಡೆದ ಕೆರೆಯಂ ಕಟ್ಟಿಸಿದೊಡೆ ವಂಶಭ್ರಷ್ಟ- |
 ವಡೆವುದಂ ನಿರಿಸಿದೊಡೆ ಗೋಬ್ರಾಹ್ಮಣರದೊಂದು |
 ಬಡತನಮುಮಂ ಬಯಲ್ಪಾಡಿದೊಡೆ ಹಾಳುದೇಗುಲಮನನುಮಾಡಿಸಿದೊಡೆ ||
 ಕೆಡುವಬೆಳೆಯಂ ನೀರನಿಕ್ಕಿ ಸಲಹಿದೊಡೆ ಮರೆ- |
 ಗಡೆಗೆ ಬಂದವರ ಜೀವವನು ಕಾಯೊಡೆ ಮುನ್ನ |
 ಪಡೆದಗ್ಗಿಂದ ಫಲ ಮುಮ್ಮಡಿಯವ್ವುದೆಂದು ಪೃಥ್ವೀತಳಂ ಪೊಗಳುತ್ತಿಹುದು || ೫೨ ||
 ಎಂಬ ಪದ್ಮೋದಯನ ದೈನ್ಯವಚನಕ್ಕೆ ಕರು- |
 ಣಾಂಬುನಿಧಿ ಬಿರುಮಳೆ ಹತ್ತಿದಂದದಿ ಬೆಕ್ಕ- |
 ಸಂಬಟ್ಟವಂ ದನುಜನಲ್ಲ ಕಾರಣಪುರುಷನಾಗಲೆವೆಳ್ಳುಮೆಂದು ||
 ಪಂಬಲಿಸುವರಸನಂ ನೋಡಿ ನಿನಗೀ ಸಂಕ- |
 ಟಂಬಡಿಸಿ ಪಿರಿದು ಕೋಪಾಚೋಪದಿಂ ನಿನ್ನ |
 ಬೆಂಬಳಿಯನೀ ಮಾಹಾತ್ಮಂ ರೌದ್ರರೂಪವಡೆದೆಯ್ದುವುದಿದೇನು ಕಾಯ್ದು || ೫೩ ||
 ಈ ತೆರದಿ ನುಡಿದ ಜಿನದತ್ತವೈಶ್ಯೋತ್ತಮನ |
 ಮಾತುಗೇಳುತವೆ ತತ್ಪ್ರತಿಕರೂಪಂ ಬಿಟ್ಟು |
 ಸಾತಿತಯಮುಪ್ಪ ನಿಜದೇವರೂಪಂ ತೋರಿ ತದ್ವೈಶ್ಯಕುಲತಿಲಕನಾ ||

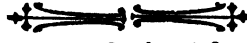
ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಬಲವಂದು ಬಂದಿಸಿ ಬಳಿಕ್ಕೆ ತ-
 ದ್ವೀತರಾಗಂಗೆ ಸದ್ವಿನಯವಿನಮಿತನಾಗಿ-
 ಯಾ ತಪಸ್ವಿಸಮೂಹಕ್ಕೆರೆಗೆ ಕಂಡಾ ನೃಪತಿ ನುಡಿದನಿಂತೆಂದಮರೆಗೆ || ೫೪ ||
 ದೇವ ಕೇಳ್ಗದವರೆಲ್ಲಮವಿಚಾರಿಗ-
 ಕ್ಷೇವಾಧಿದೇವ ಪರಮೇಶನಿದ್ದಂದದಿಂ |
 ಭೂವಿನುತವೊ ಮುನಿನಿಕಾಯಮಿದ್ದಂದದಿಂದವಿವೇಕತನದೆ ಬಂದು ||
 ಶ್ರಾವಕಜನಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛಾ ಕಾರಮಂ ಮಾಡ-
 ದೋವದೇ ಬಂದು ಬಲವಂದೊಸೆದು ಬಳಿಕ ನಾ- |
 ನಾವಿಧದಿ ಕೊಂಡಾಡಿ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗಿದೊಡೆ ಲೋಕಮಿರದೆಯ್ವೆ ನಗದೇ || ೫೫ ||
 ಎನಲೆಂದನಾ ದೇವನಾ ಪ್ರಥಮವಯಸಿನೊಳ-
 ಗಿನಿಸು ಕದಡಿದ ನೀರನೆರೆದು ರಕ್ಷಿಸಿದವರ್ಗ್ಗ- |
 ಯನವರತಮಾನಾಳಿಕೇರಮತಿರುಚಯವ್ವ ಸುಧೆಯನೋವದೆ ಕೊಡುವುದು ||
 ಅನುನಯದಿ ಸನ್ಮಂತ್ರವೆಂಬ ವಚನಾಮೃತಮ- |
 ನೆನಗೆನ್ನ ಕಿವಿಯೊಳೆರೆದೀ ಘದವನಿತ್ತವಗೆ |
 ಜನನಾಥ ಕೇಳು ನಾನೇನ ಮಾಡುವೆನದರಿನೀತನೇ ನಿಜದೈವವು || ೫೬ ||
 ನೆಲಹೇಸುವಂತೆ ಸಪ್ತವ್ಯಸನದೊಳ್ಳಡೆದು |
 ಕುಲಹೀನನಾನೆನ್ನದೆನ್ನೆಂಜಲಂ ನೃಪತಿ- |
 ಗಲಸದೇ ಕೊಟ್ಟು ಶೂಲಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗಿ ನರಕಕ್ಕೆ ಬೀಳುವನೆನ್ನನು ||
 ಸಲಿಸುವನೀವ ಸದ್ಗತಿಗೆ ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ ನಿ- |
 ಮ್ಬಲಿನ ಮಾಡಿದನಿವಂ ತಾನೆ ನಿಜಗುರುದೈವ- |
 ನೆಲೆಯಿಂದಾನೀ ಮಹಾತ್ಮಂಗೆ ಮೊದಲೆರೆಗೆ ಕಡೆಯೊಳಭವಂಗೆರೆಗಿದೆಂ || ೫೭ ||
 ಎಂದಾ ನಿಳಿಂಪನಾ ಜಿನದತ್ತನಂ ಪಲವು |
 ಚಂದದಾಭರಣವಸ್ತ್ರಾನುಲೇಪನ ಕುಸುಮ- |
 ದಿಂದ ವೂಜಿಸಿಯಲರಮಳೆಯಾದಿಯಾಶ್ಚರ್ಯ್ಯಪಂಚಕವನೊಸೆದು ಮಾಡಿ ||
 ಅಂದು ತಾಂ ಕೆಡಹಿದರಸನ ಚತುರ್ವಿಧ ಬಲದ |
 ಗೊಂದಣಮನೇಳಿಸಿ ಮಹೀಶನೊಳಗನುವೋದ- |
 ದಿಂದೀ ಮಹಾತ್ಮನೆನಗೆಸಗಿದುಪಕಾರಮಂ ನೆನೆವೆನಾನಾವ ಭವಕೆ || ೫೮ ||
 ಇಂತು ನುಡಿದಾ ದೇವನಾ ದಿವಿಜಲೋಕಕ್ಕೆ |
 ಸಂತಸದಿನೆಯ್ದಲೊಡನದನು ಕಂಡಾ ಮಹೀ- |
 ಕಾಂತನಾ ಸದ್ಧರ್ಮದೊಂದು ಮಹಿಮೆಯನು ಕೊಂಡಾಡಿ ತಲೆದೂಗುತಿರಲು ||
 ಕಂತುಮದಮರ್ದನನ ಸಮಯಮೇ ಕೈವಲ್ಯ- |
 ಕಾಂತೆಯೊಡಗೂಡಿಸುವುದದು ಭಾವಿಸಲು ವ್ರಣ್ಯ- |
 ವಂತರ್ಗ್ಗ ಘಟಿಯಿಸುವ ತೆರದಿನನ್ಯರ್ಗ್ಗಹುದೆ ಎಂದನಾ ಜಿನದತ್ತನು || ೫೯ ||

ಎನಲದಂ ಕೇಳಿ ಹರ್ಷೋತ್ಕರ್ಷನಾಗಿ ಸ- |
 ಜ್ಞಾನವಿನುತ ಪಂಚಪದದೊಂದು ಸಾಮರ್ಥ್ಯಮಂ |
 ಜಿನಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಂಬುಗೆವಡೆದವರ್ಗೆ ಮುಂದವ್ವ ಸಲಿಸುಕೃತದೊದವಂ ||
 ಮನವಾರೆ ಕಂಡು ಮತ್ತಾ ಸ್ವರ್ಗಮುಕ್ತಿಯಂ |
 ಘನಗುಣಾಲಂಕೃತಸ್ವಾರ್ಥ್ಯಮಂ ಮಾಳ್ವದನೆ |
 ನೆನೆಯಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಮವ್ವ ಬುದ್ಧಿಯಂ ಬಗೆದು ತದ್ಭವಾಲನು || ೬೦ ||
 ವೈರಾಗ್ಯವೆದೆಯೊಳಂಕುರಿಸಲೊಡನಾ ನಿಜಕು- |
 ಮಾರನುದಿತೋದಯಗೆ ಭೂಭಾರಮಂ ಹೊರಿಸಿ |
 ಭೂರಿಭೂಭುಜರೊಡನೆ ನಡೆತರಲ್ ಸಂಭವ್ವ ಮತಿಯಾ ಸುಬುದ್ಧಿಸುತೆಗೆ ||
 ಆ ರಾಜಮಂತ್ರಿಪದವಿತ್ತುಬರೆ ಮನುಜಮಂ- |
 ದಾರ ಜಿನದತ್ತಸಹಿತಾಗಿ ದೀಕ್ಷೆಯನಾಂತ |
 ನಾ ರುಪಿಲಲಾಮ ಜಿನಚಂದ್ರಭಟ್ಟಾರಕರಿನಾ ನೈಪತಿವದ್ದೋದಯಂ || ೬೧ ||
 ನರನಾಥನರಸಿ ಜಂಭಾವತಿ ಮಹಾದೇವಿ |
 ವರಸಚಿವನಬಲೆ ಸುಪ್ರಭೆ ಮತ್ತಮಾರೂಢ್ಯ- |
 ಖುರನ ಸತಿ ರೂಪ್ಯಖುರೆ ನಮ್ಮ ನಿಜಜನನಿ ಸಹಿತಾ ದೀಕ್ಷೆಯಂ ಧರಿಸಲು ||
 ಪುರವರದೊಳರ್ಥಜನ ಶ್ರಾವಕವ್ರತಮನನು- |
 ಕರಿಸಿಯೊಪ್ಪಿದರರ್ಥವಲೋಕಕಿರುವೆ ಸುರು- |
 ಚಿರಧರ್ಮವೆಂದು ಪಿರಿದುಂ ಭದ್ರಪರಿಣಾಮಮಂ ಪಡೆದರರ್ಥಿಯಿಂದ || ೬೨ ||
 ಈ ತೆರದ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮಂ ಕಂಡು ನನಗೆ ಸಂ- |
 ಜಾತಮಾದುದು ಶುದ್ಧಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಮೆಂದಾ ವಿ- |
 ನೂತನರ್ಹದ್ದಾಸನೊರೆಯಲದ ಕೇಳಿ ಯಿಚ್ಛಾಮಿಯೆನಲಾ ಸತಿಯರು ||
 ಆತನ್ನಿ ಕಿರಿಯ ಸತಿ ಕುಂದಲತೆಯೆಂಬಳೇ |
 ಮಾತಿಗಿಚ್ಛಾಮಿಯೆಂದೆಂಬೆನೇ ನಾನಿದಂ |
 ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಲಾಲಿಸುವೆನೆಂಬೆನೇ ಇಂತಿದೆಲ್ಲಂ ಮಿಥ್ಯೆಯಲ್ಲವೇ ಭಾವಿಸಿದೊಡೆ || ೬೩ ||
 ಸತ್ಯಮಲ್ಲಿಂತಿದೆಂಬಾ ಕುಂದಲತೆಯ ನುಡಿ- |
 ಗತ್ಯಂತ ಕುಪಿತಮಾನಸರಾ ಮಹೇಶನಾ- |
 ಮಾತ್ಮಕಂ ತೆಂದೆಣಿಕೆ ಮಾಡಿದಜ್ಜನಜನಿತಮಾಗಿ ನವಿಯೊ ಪುರದೊಳು ||
 ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷದಿಂ ಚೋರನಿರವನೀಕ್ಷಿಸಿಯಾಧಿ- |
 ಪತ್ಯಮಂ ನಮಗಿತ್ತು ಬಹಿರಂಗ ಸೌಖ್ಯಮನ- |
 ನಿತ್ಯಮೆಂದಾ ದೀಕ್ಷೆಯಂ ಕೊಂಡುದನಿವಳ್ವಸಿಯೆಂದು ನುಡಿಯಬಹುದೇ || ೬೪ ||
 ಆಗಲಾಗಲಿಯೊಂದುಬಾರಿ ರವಿಯುದಯ ತ- |
 ನ್ನಾಗ ಹಿಡಿತರಿಸಿ ಕತ್ತೆಯಮೇಲೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ |
 ಮೇಗೆ ಸುಣ್ಣದ ಬೊಟ್ಟುನಿಟ್ಟು ಪೊರಮಡಿಸಬೇಕೆಂದವರು ನುಡಿಯುತಿರಲು ||

ಆಗಲೆಂದಂ ಚೋರನೆನ್ನಯ್ಯನರಸಿನೊಂ- ।
 ದಾಗಿ ಸವಿದಾ ಶೂಲವೇರಿ ಜಿನದತ್ತನಿಂ- ।
 ದಾಗ ಸಗ್ಗಂ ಬಡೆದುಬಂದ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮಿಲ್ಲೆನಬಹುದೆ ಈ ಡಾಳಕಿ ॥ ೬೫ ॥
 ಕಾರಕಾಲದ ಕಂದರದನುಣ್ಣರವನು ಪಿರಿ- ।
 ದಾರಯ್ಯನರ್ಘ್ಯವಹ ವೈಡೂರ್ಯ್ಯಮಣಿಯಂ ವಿ- ।
 ಡೂರಧರಣೀತಳಂ ಹಡೆವಂದದಿಂದಮಾ ಕರಲು ನೆಲನೇಂ ಹಡೆವುದೆ ॥
 ಚಾರುಕೋವಿದರ ನುಡಿಗುತ್ತಮರ ತನುಲತಿಕೆ ।
 ಮೋರಣದಿ ಪುಳಕಿಪಂದದಿ ದುರ್ಜ್ಜನಾಳಿಯ ಕ- ।
 ಲೋರಮಪ್ಪಂಗದೊಳಗೊಂದಿನಿಸು ಪುಳಕಪ್ರತಾನ ಸಂಜಾತಮಹುದೇ ॥ ೬೬ ॥
 ಈಪರಿಯೊಕಾ ಚೋರನಾರಾಜಮಂತ್ರಿಯುಂ ।
 ಭೂಪಾಲಕಂ ತಮ್ಮೊಳೊಚಿಸುತ್ತಿರೆ ನಿ- ।
 ರೂಪಿಸಿದನಾ ನಿತಂಬಿನಿಯರೊತ್ತನಗೆ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವ ಸಂಜನಿಸಿದುದನು ॥
 ಆ ಪುಣ್ಯಮೂರ್ತಿಯಾಶ್ರಿತಜನಾಧಾರನತಿ- ।
 ರೂಪನೂರ್ಜಿತಕಲಾಸಂಪನ್ನ ವೈಶ್ಯಕುಲ- ।
 ದೀಪ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಚಿಂತಾರತ್ನ ಜಿನಸಮಯವಾರ್ಧಿವರ್ಧನಚಂದ್ರನು ॥ ೬೭ ॥
 ಇದು ವಿಬುಧಜನವಿನುತಮಿದು ವಿಬುಧಜನವಿನತ- ।
 ಮಿದು ವಿದಿತಜಿನಸಮಯಶರಧಿಸಂಪೂರ್ಣೆಂದು ।
 ಸದಮಲಚರಿತ್ರ ಚೆಂಗಾಲ್ವಭೂವರನ ಸಚಿವಾನ್ವಯಾಂಬರಹಂಸನು ॥
 ಮದನಸಮರೂಪನುತ್ತಮಗುಣಕರಂಡಕಂ ।
 ಚೆದುರಮಂಗರಸ ರಚಿಸಿದ ಕೌಮುದೀ ಕಥೆಯೊ- ।
 ಳೊದವಿದುದು ರೂಪ್ಯಖುರ ತಸ್ಕರನ ಕಥನ ನಾಲ್ಕನೆಯ ರಂಜಿಸುವ ಸಂಧಿ ॥ ೬೮ ॥
 ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪ ಕ್ಕಂ ಪದ ೨೬೮ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಲಮಹಾ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ.

ಐದನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಜಿನದತ್ತಯ ಕಥೆ.

ಶ್ರೀಮದರ್ಹದ್ವಾಸವೈಶ್ಯವಿಭು ಕೇಳಲಾ ।
 ತಾಮರಸವದನೆ ಮಿತ್ರಶ್ರೀ ಕರಂಗಳಂ ।
 ಪ್ರೇಮದಿಂ ಮುಗಿದು ತನಗಾದ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಮಂ ಬಿನ್ನಪಂಗೆಯ್ದಳಿಂತು ॥ ೮ ॥
 ಕಟ್ಟಕಡೆ ಸೊಬಗಿಗನಿಸುವ ರಾಜಗೃಹಮೆಂಬ ।
 ಪಟ್ಟಣಂ ಮಗಧದೇಶದೊಳೊಪ್ಪುತ್ತಿಹುದಲ್ಲಿ ।
 ಕಟ್ಟರಸು ಸಂಗ್ರಾಮಶೂರನೆಂದೆಂಬವಂ ಕನಕಮಾಲಾ ನಾಮದಾ ॥
 ಪಟ್ಟದಂಗನೆಗೂಡಿ ಸುಖಮಿರ್ಪನಂತಲ್ಲಿ ।
 ಸೆಟ್ಟಿಯೊರ್ವಂ ವೃಷಭದಾಸನೆಂದೆಂಬವಂ ।
 ಬಟ್ಟವೆರೆಮೊಗದ ಜಿನದತ್ತೆಯೆಂಬಳುಗೂಡಿ ಸುಖದಿಂದಮಿರುತಿರ್ಪರು ॥ ೧ ॥
 ದೀನತ್ತದಿಂ ಬಂದ ವೈಶ್ರವಣನೈಶ್ವರ್ಯ್ಯು- ।
 ಮೇನಾದೊಡೇನೊ ಸುರಭೂರುಹದ ನೆಮ್ಮುಗೆಯಿ- ।
 ನಾನಾಕಪತಿಮಾಳ್ವ ತೀರ್ಥಂಕರರ ಪಾದವೂಜಿ ಯೇನಾದೊಡೇನೊ ॥
 ಭೂನಾಥನಾಗಿಯುಂ ಬರಿಯಿಹ್ನುರಸವನೇ ।
 ತಾನೊಸೆದು ಕೊಟ್ಟ ಶ್ರೇಯಾಂಸ ಮಾಡಿದುದೊಂದು :
 ದಾನದ ಮಹಾತ್ಮೆಯೇನಾದೊಡೇನೆಂದು ಹಳಿವೃತ್ತಿರ್ಪರವರವರನು ॥ ೨ ॥
 ಇಂತು ಸಲೆ ಸುಖವಾಳುತಾ ವೈಶ್ಯದಂಪತಿಗೆ- ।
 ಳಂತವಿಲ್ಲದ ದಾನವೂಜಿಯುಪವಾಸವು- ।
 ತ್ಯಂತಶೀಲದೊಳೀ ಪುರಕ್ಕವರೆ ಕಡೆಯಾಣಿಯೆಂದು ತೋರಿಸಿಕೊಳುತ್ತಾ ॥
 ಸಂತತಮಿರುತ್ತೊಂದು ಪಗಲು ಮಧ್ಯಾಹ್ನದೊಳ್ ।
 ಸಂತೋಷದಿಂದತಿಥಿಗಳ ಬರವ ಕಾಣುತಾ ।
 ಕಾಂತೆ ವೂಜಾದ್ರವ್ಯಮಂ ಪಡಲಿಗೆಯೊಳಿಟ್ಟು ಬಾಗಿಲೊಳ್ಳಂದು ನಿಲಲು ॥ ೩ ॥
 ಧರಿಸಿ ಹೆಗಲಲ್ಲಿ ದಕ್ಷಿಣಹಸ್ತಮಂ ವಾಮ- ।
 ಕರದೊಳ್ಳಮಂಡಲ ಮಯೂರಪಿಂಛಂ ಬಿಡಿದು ।
 ಕರುಣದಿಂ ಭೂತದಯೆಯೇ ನಿಮಿತ್ತಂ ಮಾರುವರಮವನಿಯುಂ ನೋಡುತ ॥
 ವರತಪೋವೃದ್ಧಿಗೀ ತನುವಿರಲೈಕೆನುತ ।
 ಪುರದ ವೀಣಿಯೊಳೊರ್ವ ಜಾತರೂಪಂ ಮೆಲ್ಲ ।
 ನುರುಹಿದೊಡೆ ಬಿಟ್ಟಂತೆ ಮೆತ್ತಮೆತ್ತನೆ ಚಂದ್ರಗತಿಯಿಂದ ನಡೆತಂದನು ॥ ೪ ॥
 ಅಪವರ್ಗಸತಿಗೆ ಮನಮಿಟ್ಟ ಕರಕರೆಯೆ ತಾ- ।
 ನಪಹರಿಸಿತೋ ಶರೀರದ ವೀರ್ಯ್ಯವರ್ಧನಮು- ।
 ನಪರಿಮಿತ ಸೂಕ್ಷ್ಮತ್ರಸಂಗಳೀ ಬಲುಭಾರವೆರೆಸಿ ಪಾದಮನಿಕ್ಕಲು ॥

ಅಪಗತವ್ರಾಣಮಂ ಪೃಥ್ವಿಯೊಳ್ಳಡೆವುವೆಂ- ।
 ದಪಘನಂ ಲಘುತರವನೇಂ ಪಡೆದುದೋ ಎನಲ್ ।
 ತಪಸಿ ಚಿದ್ರೂಪಕ್ಕೆ ಪಕ್ವಾದ ತನುತನುವನಿರದಾಂತು ನಡೆತಂದನು ॥ ೫ ॥
 ಆ ತಪಸಿಯಂ ಬಡವನೊಡವೆಗಂಡಂತಾ ವಿ- ।
 ನೂತೆ ಬೆನದತ್ತೆ ಕಂಡಿದಿವಂದು ನಿಧಿಯಿದ್ದು ।
 ಭೂತಳಕೆ ನವದೀಪ ಕಳಿಕೆಯೆರಗುವ ತೆರದಿನೆರಗಿ ವೂಜಿಸಿ ಬಳಿಕ್ಕು ॥
 ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಬಲವಂದು ತಿಷ್ಠ ತಿಷ್ಠಾಯೆಂಬ ।
 ಮಾತುಗೇಳುತ್ತ ಭಾವರಿ ಮುರಿದು ಪೊರವೊಳಲ ।
 ವಿತರಾಗಾಲಯಕೆ ಜಾತರೂಪಂ ನಿಲ್ಲದೆಯ್ದಲದಕಾಣುತವಳು ॥ ೬ ॥
 ಮಲಮಲನೆ ಮರುಗಿ ಹೊಟ್ಟಿಯ ಹೊಸೆದುಕೊಳುತ ಮುನಿ- ।
 ಕುಲಲಲಾಮಂ ನನ್ನೊಳೆನು ಕೊರತೆಯ ಕಾಣು- ।
 ತಲಸಿ ತಿರುಗಿದನಿದಂ ಕೇಳ್ವೆನೆನುತಾ ಬಸದಿಗಾ ವೈಶ್ಯಕಾಂತೆ ಬಂದು ॥
 ಕಲಿನವಿಜಯಂಗೆರಗಿ ಬಳಿಕ ಯತಿಪತಿಯ ನವ ।
 ನಳಿನೋಪಮಾಂಘ್ರದ್ರವ್ಯಕ್ಕೆ ಘನೆಯಂ ಚಾಚಿ ।
 ಯೆಲೆ ಗುರುವೆ ನಿಮಗೆ ಭಾವರಿಮುರಿದ ಕಾರಣವನುಸೆನೆನೈಂದರಿಂತು ॥ ೭ ॥
 ತರಳಾಕ್ಷಿ ಕೇಳು ಗಂಡವಿಮುಕ್ತರಂ ಮನೆಯು ।
 ಪುರುಷರೆ ನಿಲಿಸಬೇಕಾ ಪುರುಷನಿಲ್ಲದೊಡೆ ।
 ವರಸುತಂ ಸಹಿತ ಸತಿಯನ್ನಿಲ್ಲಲಿಸಬೇಕು ಬರಿಯಬಲೆಯಬ್ಬಂದು ನಿಲಿಸೆ ॥
 ನಿರುತದಿಂ ನಿಲ್ಲದನುಚಿತವೆಂದೆಲೆ ಬಾಲೆ ।
 ತಿರುಗಿದೆವು ನಾವೆಂಬ ಮುನಿವಚನಮಂ ಕೇಳಿ ।
 ತರುಣಿ ಕಣ್ಣಿರಿಟ್ಟು ಮನೆಗೆಯ್ದಿ ಸುತದೋಹಳದಿ ಪತಿಯೊಳಂತೆಂದಳು ॥ ೮ ॥
 ಉಣಲುಡಲು ತೊಡಲು ಬೀಡಲೊಡುವುದಕ್ಕೆಮಗೆ ।
 ಹಣವೆಂಬುದೇ ನಮ್ಮಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಲಕಸ- ।
 ವೆಣಿಕೆಬೀಡಂತಿದರಿನೇನಾದೊಡೇನೊ ಮಕ್ಕಳ ಹಡೆಯದವರ ಬಾಳ್ವೆ ॥
 ಹೆಣಕೆ ಸರಿ ಫಲವನಿಸಂ ಪಡೆಯದಾ ಮರ- ।
 ಕೈಣೆಯವರ ಮನೆಗೆದಲಮಾಡಿದಾ ಹುತ್ತವರು ।
 ಗಣನೆಯಿಲ್ಲದೆ ಘಳಿಸಿದರ್ಥವೆಲ್ಲಂ ವ್ಯರ್ಥಮವನೀಶ್ವರಗ್ನವ್ಯುದು ॥ ೯ ॥
 ಇಂತು ನುಡಿದಿಂದುಮಂಡಲವದನೆಗಾ ವೈಶ್ಯ- ।
 ಕಾಂತನುತ್ತರಗೊಟ್ಟನೆಲೆ ಮಾನಿನೀ ಪುತ್ರ- ।
 ಸಂತತಿಯನಾವಫಲಮವರಂದುನಾಮೆಸಗಿದಾ ಪುಣ್ಯವಾಪಫಲದ ॥
 ಎಂತಾನು ಪಚ್ಚುಗೊಂಬರೆಯದರಿನಾ ಭ್ರಾಂತು- ।
 ಕಾಂತೆ ನಿನಗೇಕೆನಲ್ಲೆಲ್ಲಭಾ ಪುತ್ರ- ।
 ಸಂತಾನಮೇ ಗೃಹಸ್ಥಿಗೆ ಮುಖ್ಯಂ ಸರ್ವದುಃಖಾಪಹರಣಮಹುದು ॥ ೧೦ ॥

ಈ ಸಂಸೃತಿಶ್ರಾಂತವಿಶ್ರಾಂತಿಯಂ ಮಾಡು- ।
 ನಾ ಸುಜನಸಂತಾನಸಂಗಪ್ರಸಂಗಮುಂ ।
 ಭಾಸುರಗುಣಾಭರಣರೆನಿಸ ಉತ್ತಮರ ಚರಿತೆಯನುಸರ್ವ ಸತ್ಕವಿತೆಯಂ ॥
 ತ್ರೀಸುತಂಗಳೆಯೆನಿಸ ಮಕ್ಕಳಂ ಹಡೆದವರ ।
 ಕೂಸಾಟಮವರ ಬಳವಿಗೈಯವರ ಹರೆಯದ ವಿ- ।
 ಲಾಸಮಂ ನೋಡಲಿವು ಮೂರು ಮುನ್ನಂ ನೋನದವರ್ಗ್ಗಂತು ಸಂಭವಿವುದು ॥ ೧೧ ॥
 ಒಡಲುವಿಡಿದೀ ಬಾಳು ಬಾಳ್ವರ್ಗ್ಗ ಮಕ್ಕಳಂ ।
 ಹಡೆಯೆ ಸಗ್ಗಂಬಡೆದ ತೆರನದೆಂತೆನೆ ನಾವು ।
 ಪಡೆದ ವಸ್ತುವನು ಮನೆಯಾರಭಾರವನು ನಂದನರ ಕೈವಶವ ಮಾಡಿ ॥
 ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಭೋಗೋಪಭೋಗಮಂ ಕೊಳೆವುಲ್ಲ ।
 ಬಿಡುವಂತೆ ಬಿಸುಟು ದೀಕ್ಷೆಯನಾಂತು ಮುಕ್ತಿಯಂ ।
 ಪಡೆಯಬಹುದದರಿಂದವುತ್ರಸ್ಯ ಸದ್ಗತಿರ್ನಾರ್ಹಸ್ತಿ ಯೆಂಬುದು ಭೂತಳ ॥ ೧೨ ॥
 ಎಂದಬಲೆಗಿಂತೆಂದನೆಲೆ ಮಾನಿನೀ ನಾವು ।
 ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದ ಪಾತಕದ ಫಲದಿ ನಂದನರ- ।
 ನಿಂದು ಪಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲವದರಿಂದ ಬಾರದುದ ಬಯಸಿ ಬಾಯಾರಬಹುದೆ ॥
 ಎಂದೆನಲ್ಲಂಜಿ ನಾಂ ನಿನಗೊರ್ವ್ವ ಸುದತಿಯಂ ।
 ತಂದೊಡಾಗುವುದು ಸಂತಾನಮೆನಲತಿರೋಗ- ।
 ದಿಂದ ನವೆವವರಂಗಳೂಷಣವ ಬಡವರುತ್ತಮ ಗೃಹವ ಬಯಸುವಂತೆ ॥ ೧೩ ॥
 ವನಿತೆಯರನತಿವೃದ್ಧಬಯಸೆ ಲೋಕಂ ನಗದೆ ।
 ಯೆನೆ ಭೋಗಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಂ ತಂದೊಡಪಹಾಸ್ಯ ಸ- ।
 ಜ್ಜನವುತ್ರಸಂತಾನವೃದ್ಧ್ಯರ್ಥಮಾಗಿ ತಂದೊಡೆ ದೋಷಮಿಲ್ಲವೆಂದು ॥
 ವಿನುತಗುಣಮಣಿವಿಭೂಷಣೆ ನೀತಿವಾತನುಸಿ- ।
 ದಿನಿಯನನೊಡಂಬಡಿಸಿ ಹರಿಸದಿಂ ತನ್ನ ನಿಜ ।
 ಜನಕ ಗುಣಭದ್ರಸಟ್ಟಿಯ ಕಿರಿಯಮಡದಿ ಬಂಧುಶ್ರೀಯಬಳಿಗೆ ಬಂದು ॥ ೧೪ ॥
 ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ಕೇಳು ಹಿಂದಣ ಜನ್ಮದೊಳು ನಾನು ।
 ಮಕ್ಕಳಂ ಬಯಸಿ ದೈವದ ಮುಂದೆ ನೋಂಪಿಯಂ ।
 ಚೊಕ್ಕಟದಿ ಮಾಡಿತಿಲ್ಲದರಿಂದವಿಂ ನನ್ನ ಬಸಿರು ಪಾಲ್ವಸಿರಾದುದು ॥
 ಮಕ್ಕಳಾಸೆಗೆ ನಿನ್ನ ಪಿರಿಯಳಿಯಗನ್ನಿಗರ ।
 ಮಕ್ಕಳಂ ತಂದುಕೊಡಲವರು ನನಗೆರವಿಂತಿ- ।
 ದಕ್ಕೆ ಸಂಶಯ ಬೇಡ ನಿನ್ನ ಮಗಳೆನ್ನ ಕಿರುದಂಗಿ ಕನಕಶ್ರೀಯನು ॥ ೧೫ ॥
 ಅತಿಹರುಷದಿಂದೀವುದನೆಂದಳವಳಿಂತು ।
 ರತಿರೂಪ ಹರಿದು ಹತ್ತಿಸಿದಂತುಟಿಸೆವ ನಿ- ।
 ನ್ನತಿಶಯದ ರೂಪುಗಂಡಿವಳನಾಳುವುದಿಲ್ಲವದರಿಂದ ಕೊಡುವುದೆನಗೆ ॥

ಹಿತವಲ್ಲವೆಂದೆನಲ್ಯಾನೀಭವಕ್ಕೆ ಸು- ।
 ನ್ನು ತಿವಡೆದ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ್ಯವ್ರತವ ದಿಟದಿ ಜಿನ- ।
 ಪತಿಸ್ವಾತ್ಯಯಲ್ಲಿ ಕೈಕೊಂಬಿನೆಂದಾ ತಾಯನೊಡಬಡಿಸಿ ತತ್ಕಾಮಿನಿ ॥ ೧೬ ॥
 ಅನುಜಿ ಕನಕ್ರಿಯನಾ ನಿಜೀಶಗೆ ಬಂಧು- ।
 ಜನದರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮದುವೆಯನೊಸೆದು ಮಾಡಿಯಾ ।
 ಮನೆಯಾರಭಾರವೆಲ್ಲವನವಳ ಕೈವಶಂ ಮಾಡಿ ಸಂಶಯಮಿಲ್ಲದೆ ॥
 ಅನುದಿನಂ ಭೋಜನದ ಹೊತ್ತಲ್ಲದುಳಿದ ಹೊ- ।
 ತ್ತಿನಿಸು ಮನೆಯೊಳ್ಳಡಂಗೆಯ್ಯದೆ ಬಸದಿಯೊಳ್ ।
 ಜಿನವೂಜಿ ಜಿನವುರಾಣಕ್ಕೆ ಮನಮಿತ್ತು ಕಾಲವನು ಕಳೆಯುತ್ತಮಿರಲು ॥ ೧೭ ॥
 ವನಿತಿ ಜಿನದತ್ತೆ ಮನೆಮನೆವಾರ್ತೆಯಿರವಿಗೊಂ- ।
 ದಿನಿಸು ಮನಗೊಡದೆ ಬಸದಿಯೊಳು ಬಹುವೂಜಿಯಿಂ ।
 ದಿನವ ನೂಂಕುವುದನರಿದಾ ನಿಜೀಶಂ ವ್ಯಷಭದಾಸವೈಶ್ಯಂ ಹರುಷದಿ ॥
 ತನಗವಳ ಸದ್ವಿಧಿಯೆ ವಿಧಿಯಾಗಿಯವಳೊಡನೆ ।
 ಜಿನಕಥಾತ್ಥೋದ್ಭುತನಾಗಿರಲ್ಬಳಿಕೊಂದು ।
 ದಿನದೊಳಾ ಕಾಂಚನಶ್ರೀ ತನ್ನ ತಾಯಿ ಬಂಧುಶ್ರೀಯಬಳಿಗೆ ಬರಲು ॥ ೧೮ ॥
 ಎಲೆ ಮಗಳೆ ನಿನ್ನ ವಲ್ಲಭನು ನಿನೊಳು ಲೇಸ ।
 ನೆಲೆವಾಡಿಕೊಂಡಿರ್ಪನೇ ಎಂದು ಕೇಳಲಾ ।
 ಲಲನೆ ಕೂರುಗುರಿದ ಕಣ್ಣನೀರಂ ಮಿಡಿಯುತೀ ತೆರದಿ ನುಡಿದಳಾಗ ॥
 ಪಲವ ಗಳಪಲದೇಕೆ ನಾನವನ ಮನೆಯುಮಂ ।
 ಬಲಗಾಲು ಮುಂತಾಗಿ ಹೊಕ್ಕ ದಿನದಿಂದ ಬಲು- ।
 ಗೆಲಸವಲ್ಲದೆ ಯಿನಿಸು ತಲೆಯ: ತುರಿಸುವೊಡೆಹೊತ್ತಂ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣೆ ॥ ೧೯ ॥
 ಸವತಿಯುಮಗಳ್ಳೆನ್ನ ಸವತಿಯಾಗೆಂದು ವೊಡ- ।
 ಲವಿಚಾರದಿಂ ಕೊಟ್ಟು ಬಳಿಕೀಗ ನಿನಗೆ ನಿ- ।
 ನ್ನ ವಲ್ಲಭನೊಳ್ಳಿತಾಗಿರ್ಪನೇ ಯೆಂಬ ನುಡಿ ಯೊಳ್ಳಿತಾಯ್ತಾನಂದಿನಾ ॥
 ಭವದಲ್ಲಿ ಹಸೆದಾನಮಂ ಮಾಡಲೊಲ್ಲದೇ ।
 ಇವಳೆನ್ನ ಬದುಕ ಬಿಡಳೆಂದೆಂಬ ಮುಂಡವೊರೆ- ।
 ಯವಿವೇಕತನಮ್ಲವೇ ಎಂದು ಬೇಸರಂ ನುಡಿದು ಬಳಿಕೆಂತೆಂದಳು ॥ ೨೦ ॥
 ಹಸಿದಹೊತ್ತಿಗೆ ಬಂದು ಮಿಂದುಂಡು ಬಳಿಕ ಮೇ- ।
 ಲೊಸೆದು ನೋಂಪಿಯನೊನಬೀಕೆಂಬ ನೆವದಿಂದ ।
 ಪೊಸತುಪ್ಪ ಕಜ್ಜಾಯ ಮುಡಿಹೂವು ಕರ್ಪೂರ ವೀಳಿಯಂಗಳನೆ ಕೊಂಡು ॥
 ಬಸದಿಯೊಳಗಾಡಾಳೆಯಂ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಸಂ- ।
 ತಸದಿನೊಂದಿನಿಸಗಲದಿರ್ಪನಲ್ಲದೆ ನನ್ನ ।
 ದೆಸೆಯೆಂಬುದಂ ನೋಡಲರಿಯದವನೊಳ್ಳಾಳು ನನಗೆಂತು ಸಂಭವಿವುದು ॥ ೨೧ ॥

ಇಂದುಟ್ಟು ಸೀರೆ ಹೊಲೆಗಂಡು ನೀರಂ ಕಾಣು- ।
 ವಂದಿಗಲ್ಲದೆ ಉಳಿದದಿನ ಸಡಿಲಿಸುವುದನೇ- ।
 ನೆಂದರಿಯೆನಾಂ ನೊತ್ತು ಮೂಡಿಮುಳುಗುವನ್ನೆವರ ತೊತ್ತುಗೆಲಸವನೆ ತುಬ್ಬಿ ॥
 ಬೆಂದೊಡಲಬೇಗಿಯವನೇತರದಿ ತಂಪಿಸುವೆ- ।
 ನೆಂದು ಸುಖ ಬೇಸರಂ ನುಡಿವೊಡೊಬ್ಬರ ಕಾಣೆ- ।
 ನೊಂದು ಹೊರಸಿನೊಳೊಬ್ಬಳೇ ಡೊಗ್ಗಿರಿದು ಕೆಡೆವೆನೆಂಬವಳೊಳೆಂತೆಂದಳು ॥ ೨೨ ॥
 ಪಜ್ಜಳಿಸುವೀ ಹರೆಯದವಳು ನೀನಿದ್ರಂತೆ ।
 ಲಜ್ಜೆಗೆಡುವುದನು ಭಾವಿಸದೆ ನರೆತೆರೆಯಿಂದು ।
 ಜರ್ಘರಿತವಾದ ಮುದುಪಾರಿಯೊಳು ದೈವ ಗುರುವಿನ ಮುಂದೆ ಯಿಯುಲ್ಲದ ॥
 ಉಜ್ಜುಗದೊಳಿರಲು ನರಕದೊಳು ಹುಟ್ಟಿಸಿ ಹಿರಿದು ।
 ನಿಜ್ಜರಡಿಸುವುದು ಕರ್ಮ್ಯಂ ಭವಭಸಕ್ತೆಂಬ ।
 ಬಿಜ್ಜರಮುಮಂ ನೊಡದಿಂತಿವ್ಯದವಗಂಗಳನ ಗೊಡ್ಡವೈಸಲ್ಲದೆ ॥ ೨೩ ॥
 ಉತ್ತಮದ ರೂಪುವಡೆದಾ ರಂಭಿಯೂರ್ವತಿ ತಿ- ।
 ಲೋತ್ತಮೆ ಸುಕೇಶಿ ಮೇನಕಿ ಮಂಜುಘೋಷೆಯರ ।
 ಮೊತ್ತದೊಳ ಮನವ ನೆಲೆಗೊಳಲಿಯದೆ ತಿರಿಕ ತಾಪಸನ ಪೆಂಡಿತಿಯೊಳು ॥
 ಚಿತ್ತಮಂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಂಧಿಸಿ ಬಳಿಕ್ಕ ದೇ- ।
 ವೋತ್ತಂಸನಂಗಮಂ ನೆರೆ ಕೆಡಿಸಿತಿಲ್ಲವೇ ।
 ಚಿತ್ತಭವನುಳಿದ ನಾಡಾಡಿಗರನೇನ ಮಾಡುವನೆಂದು ಕಂಡರಾರು ॥ ೨೪ ॥
 ಎನುತೆಲೇ ಮಗಳೆ ಕೇಳೇ ದೊಡ್ಡ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ।
 ನಿನಗಿನಿತು ಗುಜ್ಜುಗುರುಕೇನು ಕಾರಣ ಹೇಳು ।
 ತನಗೆ ತನುಚಾತರಿಲ್ಲೆಂದು ತನ್ನಾ ಹಾಳುಮನೆಯ ಕಂಪ್ನಿಲಸಕಾಗಿ ॥
 ನನಗೆ ಬೋಸರಿಗತನಮಂ ನುಡಿದು ಬದುಕುಳ್ಳು ।
 ಮನೆಗೆ ಕೊಡುವುದ ಬಿಡಿಸಿ ತನಗೆ ತೊತ್ತಂ ಮಾಡಿ ।
 ನಿನಗೆ ದೇಹಾರಮಂ ಮಾಡಿದವಳಿಗೆ ತಕ್ಕಪಾಯಮಂ ಬಲ್ಲೆ ನಾನು ॥ ೨೫ ॥
 ನೊಡೊಮ್ಮೆ ಬಣಬೆಗಿತ್ತಿಯ ಕಾಲುಕೇಲ ನಿ- ।
 ನ್ನಾಡಿಕೆಡಿಸಲದೇಕೆ ನಿನಗೀಯವಸ್ಥೆಯಂ ।
 ಮಾಡಿದವಳಂ ಕೊಂದು ನಿನ್ನ ಗಂಡನೊಳು ನೀನೊಲವಿನಿಂ ಬಾಳುವಂತೆ ॥
 ಮಾಡದೊಡೆ ನಾನು ಹೊತ್ತವು ಮೊಲೆಗಳೆಂಪೆಂದು ।
 ಮಾಡಿ ಶಪಥವನು ಮಗಳಂ ಸಂತ್ರೈಸಿ ಚಿಂತೆ ಬೇಡೆಂದು ।
 ಕಳುಹಿಯವಳಂ ಕೊಲ್ವುಪಾಯಮಿನ್ನಾ ವುದೆಂದೆಣಿಸುತಿರಲು ॥ ೨೬ ॥
 ಲ ಲನೆಯಾಲಯಕ್ಕೊಂದುದಿನದೊಳ್ಳಿಡಿದ ।
 ಶೂಲಡಮರುಗ ವುಟ್ಟು ವುಲಿದೊಗಲ್ ಶಂಖಮಣಿ- ।
 ಮಾಲೆ ಕುರುಜಿಡೆ ತೊಡೆದ ಭಸ್ಮ ಪಲವುಂ ತೆರೆದ ಮದ್ದುಮರವಡಿಯ ಚೀಲ ॥

ಸ್ಥೂಲಾಂಗನತಿರೌದ್ರರೂಪಸಮುಪೇತ ಕಾ- ।
 ವಾಲಿಕಾನಾಮದವಧೂತವೇಷಂ ಭುಕ್ತ ।
 ಕಾಲೋಚಿತಂ ಯೋಗಿ ಭವತಿಭಿಕ್ಷಾಂದೇಹಿಯೆನುತೋರ್ವ ನೆಯ್ತುಂದನು ॥ ೨೭ ॥
 ಇಂತು ಬಂದಂಗಣದೊಳಗಿದ್ದಾರ್ಥ ಸಿದ್ಧನಂ ।
 ಕಾಂತೆ ಕಂಡೀ ಮಹಾತ್ಮಂ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ।
 ಪಿಂತೆ ಬಂದವರಂತುಟ್ಟಿಲ್ಲಮಿವನಿಂ ಕಾರ್ಯಮಂ ಕಾಣಬಹುದೆನುತ್ತ ॥
 ಸಂತೋಷದಿಂದಾತನೊಡಲು ದಣಿವಂತೆ ಪಲ- ।
 ವುಂ ತೆರದ ರುಚಿವಡೆದ ಹಸನಾದ ನವಭಕ್ತೈಃ ।
 ಮಂ ತಂದು ಸದ್ವಿನಯಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕಯ್ಯಪಾತ್ರೆಯೊಳಗಿತ್ತಳಾಗ ॥ ೨೮ ॥
 ಕರುವಿಗೆ ಕಾರ್ಯಾರ್ಥಮಾಗಿ ಹುಲ್ಲಂ ಕೊಟ್ಟು ।
 ಕರವನೆಲ್ಲವನು ಕರಿಸಿಂ ಕರೆದುಕೊಂಬಂತೆ ।
 ಯರಕದಿಂದಾ ವೈಶ್ಯಸತಿ ದಿನಂಪ್ರತಿಯವಗೆ ಯೊಳ್ಳುಣಿಸನುಣಿಸುತಿರಲು ॥
 ನೆರೆ ಸವಿಯುತವನವಳೊಳಿಂತೆಂದು ನುಡಿದನೀ ।
 ತೆರದಿ ಮಾಡುವಳು ನೀನೆನಗೆ ತಾಯ್ಲದೇ ।
 ಪೆರತೊಬ್ಬಳಲ್ಲವದರಿಂ ನಿನಗೆ ನಾನೊಂದು ಪುರುಷಾರ್ಥಮಂ ಮಾಳ್ವೆನು ॥ ೨೯ ॥
 ಹೆತ್ತವರು ಶಾಸ್ತ್ರದಾನವನೊಸೆದು ಮಾಡಿದವ- ।
 ರುತ್ತಮ ವ್ರತವನುಪದೇಶಗೈಯ್ದವರು ಸವಿ- ।
 ದುತ್ತನೊಲಿದಿತ್ತು ರಕ್ಷಿಸಿದವರ್ ಪ್ರಾಣಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯಂ ಮಾಡಿದವರು ॥
 ಚಿತ್ತೈಸು ತಾಯೆ ಈವಿವರು ಗುರುಸ್ಥಾನ- ।
 ಮೆತ್ತಾನುಮಿವರ ಮರೆದೊಡೆ ಮೆಯ್ಯರಂ ಹುಳಿತು ।
 ಸತ್ತು ನರಕದ ಹೇಕುಳಿಯೊಳಾಳುತಿಹರಿದಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹ ಬೇಡ ॥ ೩೦ ॥
 ಅನಿತರಿಂ ನಿನ್ನ ಮನಸಿನಭೀಷ್ಟಮಂ ಪೇಳು ।
 ನನಗೆ ಬಾರದ ವಿಧ್ಯೆಯೇ ಭೂತಳದೊಳಿಲ್ಲ ।
 ನಿನಗದರಿನೊಳ್ಳಿತಂ ಮಾಳ್ವೆನೆನೆ ಬಡವಂ ನಿದಾನಮಂ ಕಂಡ ತೆರಡಿ ॥
 ಅನುರಾಗದಿಂದೆನ್ನ ಮಗಳನಲೆಪಡಿಸುವೀ ।
 ಬಿನ್ನುಗು ಚಿನದತ್ತೆಯಂ ಕೊಲ್ಲಬೇಕೆಂದೆನಲ್ ।
 ಜನನಿ ಕೇಳೆನಗಿಂತಿದಾವಗಹನಂ ನಾನು ಬಲ್ಲ ವಿದ್ಯಂಗಳೊಡನೆ ॥ ೩೧ ॥
 ನಾಳಿನೀ ಕೃಷ್ಣ ಪಕ್ಷದ ಚತುರ್ದಶಿವರಂ ।
 ತಾಳಿಕೊಂಡಿರು ಮನಸಿನೊಳು ಚಿಂತೆಬೇಡ ನೀಂ ।
 ಪೇಳಿದಂದದಿ ನಿನ್ನ ತನುಜೆ ಕನಕಶ್ರೀಗೆಯೆಡರಿಲ್ಲವೆಂಬ ತೆರದಿ ॥
 ಬಾಳವಾಡುವೆನು ಮಾಡದೊಡೆ ಕುಂಡದ ಶಿಖಿ- ।
 ಜ್ವಾಲೆಯೊಳಗಳಿಪೆನಿಂತಿದಕೆ ತಪ್ಪಿದೊಡೆ ಕಾ- ।
 ವಾಲಿಕಾಸಿದ್ಧನಲ್ಲಂ ನಾನನಾಮಿಕಂ ನಂಬೆನ್ನ ವಾತನೆಂದು ॥ ೩೨ ॥

ಏರಿದು ಪಂಥವನಾಡಿ ತಾ ಮೊದಲು ಕುರಿತ ದಿನ- ।
 ದಿರುಳಿನೊಳದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕರ್ಚನಾದ್ರವ್ಯಸಹಿ- ।
 ತುರುಮುದದಿ ಪೊಳಲ ಪೊರಗಣ ರುದ್ರಭೂಮಿಗೆ ಶುಚಿಭೂತನಾಗಿ ಬಂದು ॥
 ಭರದಿನೊಂದಾನೊಂದು ವೇಣನ ಕಯ್ಯೊಳಗೊಂದು ।
 ಕರವಾಳ ಕೊಟ್ಟು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ವೂಜಿಯ ಮಾಡಿ ।
 ವರಮಂತ್ರತಂತ್ರದಿಂದದರ ಮೇಲಾಹ್ವಾನಿಸಲೊಂದು ಭೇತಾಳನು ॥ ೩೩ ॥
 ಏಡಿದು ಖಡ್ಗವ ಜಡಿದು ಕೊಡು ಬೆಸನ ಕೊಡು ಬೆಸನ ।
 ತಡವಾಡಬೇಡೆಂಬುದಂ ಕೇಳಿಯದನಿತು ।
 ನುಡಿದನೀ ಊರ ಬಸದಿಯೊಳು ಕನಕಶ್ರೀಯು ಸಾಪತ್ನಿ ಬೆನದತ್ತಿಯಂ ॥
 ಕಡಿಖಂಡಮಂ ಮಾಡಿ ಬಿಸುಡೆಂಬ ನುಡಿಗೇಳಿ ।
 ಪೊಡವಿಯಾಗಸವೆಂಬುದೆನೆಯಂಬುರಾತಿಗ- ।
 ಳ್ಳಡನಡುಗುವಂತೆ ಹೂಂಕರಿಸುತಾಳುತ್ತೀಳ್ಳು ಘುಡುಘುಡಿಸುತಂತೆಂದುದು ॥ ೩೪ ॥
 ಉರುಹು ಜವಹುರವ ಮಿಳ್ಳುವಿನಗಂಟಲ ಮೆಟ್ಟು ।
 ಸಿರವ ಸೆಂಡಾಡು ಮಾರಿಯು ಕಾಲಭೈರವನ ।
 ಭರದಿ ಬಾಳಲೆಗೊಂಡು ಬಾಯೆಂಬ ಬೆಸನ ಹೇಳದೆ ಎನಗೆ ಎಲೆ ಕಪಾಲಿ ॥
 ನರಕೇಟಕವನು ಬಡಬಣಬೆಗಿತ್ತಿಯ ಕೊಂದು ।
 ಬರಹೇಳ್ವುದೆನ್ನ ಹನೆಯೊಳು ಮುನ್ನ ಬಿದಿ ಬರೆದ ।
 ಬರೆವಲ್ಲವೆ ಕಟಕಟಾ ಎನುತ ಬಿಸುಸುಯ್ಯುತಿರದೆ ಬಳಿಕೆಂತೆಂದುದು ॥ ೩೫ ॥
 ಸಗ್ಗಕ್ಕೆ ಹರಿದಾಳಿಮಾಡಿ ಹರಿಸೂರೆಗೊಳು ।
 ದಿಗ್ಗಜಂಗಳನು ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ತಲೆಮುರಿಯಹುಯಿ ।
 ನುಗ್ಗುನುರಿ ಮಾಡು ಕುಲಭೂಧರವನಲ್ಲಕಲ್ಲೊಲಮಾಡಂಬುಧಿಯನು ॥
 ಒಗ್ಗರಿಸು ಸಚರಾಚರೋರ್ವಿಯ ಪದಾರ್ಥಮಂ ।
 ನಿಗ್ಗರಿಸು ನಿಟಲಲೋಚನನಂದೆನ್ನದೇ ।
 ಎಗ್ಗತನಮಲ್ಲವೇ ಎನಗೆಯೊ ಹುಲೈಸನನೀಂ ಪೇಳ್ವುದೆಂದೆಂಬುದು ॥ ೩೬ ॥
 ಬಸದಿಯೊಳಗಿದ್ದ ಬತ್ತಲೆಯ ದೈವಕೆ ಸವಣ- ।
 ರೊಸೆದರ್ಚಿಸಿದ ಹಿಟ್ಟು ಕಡುಬಿನಾಸೆಗೆ ಬಂದ ।
 ದೆಸೆಯಾಳ್ವರಾ ಕ್ಷೇತ್ರಪಾಲನಾ ಬ್ರಹ್ಮನಾ ಧರಣೀಂದ್ರರಾದಿಯಾದಾ ॥
 ಅಸಮಸಾಹಸದ ಯಕ್ಷರುಗಿಕ್ಷರೆಂಬವರು ।
 ಪುಸಿಯ ಪಂಥಮದೇಕೆ ಕಾಪಾಲಿ ಕೇಳೆನ್ನ ।
 ದೆಸೆಯನಿನಿಸಂ ಕೇಳಲೊಡನೆ ಕಣ್ಣೆಟ್ಟು ಕಮ್ಮರಿಯಬಿದ್ದೊಡಬೇಕು ॥ ೩೭ ॥
 ನೋಡುನೋಡೊಮ್ಮೆ ನಿಮಿಷದೊಳವಳ ತಲೆಯ ಸೆಂ- ।
 ಡಾಡುವೆಂ ಬಸಿರಬಗಿದಾ ಬಿಸಿಯ ನೆತ್ತರಂ ।
 ತೋಡುವೆಂ ಕಡಿಕಡಿದು ಖಂಡಮಂ ಬಿಸುಡುವೆಂ ಸಾರತ್ತುವೆಂ ನರವನು ॥

ಅಡಿ ಕೆಡಿಸಲದೇಕೆ ನಿನ್ನ ಮನಕೆತ್ತಿಯಂ |
 ಮಾಡುವೆನೆನುತ್ತ ರೌದ್ರಾವೇಶಮಂ ಪಡೆದು |
 ಕೂಡೆ ಕುಬುಬೆಂದು ಬೊಬ್ಬಿರಿದು ಕೂರಸಿಯು ಜಡಿಯುತ್ತ ನಡೆತರುತ್ತಿದ್ದುದು || ೩೮ ||
 ಬೆದರ್ವ ಭೇತಾಳ ಬೆಚ್ಚುವ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸಗ- |
 ಆದರ್ವ ಭೂತಂಗಳೋಡುವ ಪಿಶಾಚಂ ಪಿಂಡು- |
 ಗೆದರ್ವ ಮರುಳಿನ್ನೇವೆವೆಂದು ಕೈನೆಟ್ಟಿಯಂ ಮುರಿವ ಶಾಕಿನಿ ಡಾಕಿನಿ ||
 ಗದಗಾವುಗೊಂಬಾ ಗ್ರಹಂ ನಡುಗುವೊತ್ತರಗ- |
 ಆದಟುಗೆಡುವಾ ವ್ಯಂತರಗಳೆನೆದುವಂತಲ್ಲಿ |
 ಯದುಭುತಂ ಬಡೆದು ಕೆಕ್ಕಲಗೆಲೆದು ಬೊಬ್ಬಿರಿವ ಭೇತಾಳಿಯುಂ ಕಾಣುತ || ೩೯ ||
 ಈ ತೆರದಿನಾ ಸ್ಪೋಟಿಸುತ್ತ ಬಂದಾ ರುದ್ರ |
 ಭೂತಳವ ಪೊರಮೆಟ್ಟು ಪುರವರವ ಹೊಕ್ಕು ಪು- |
 ಧ್ವೀತಳಂ ನಡನಡುಗೆ ನಡೆವ ರಭಸಕ್ಕದಂ ಕಾಣುತಾ ಪೌರರಾಗ ||
 ಏತರಿಂದೀ ನೆಲಂ ಕಂಪಿಸಿತ್ತೆನುತ ಸಮು- |
 ಪೇತ ವಿಸ್ಕಯಹೃದಯರಾಗಲಾ ಭೇತಾಳೆ |
 ವೀತರಾಗಾಲಯದ ತಲೆವಾಗಿಲಂ ಮುಟ್ಟಿ ನಡೆತಂದು ನಿಂದುದಾಗ || ೪೦ ||
 ಅದರೊಳಾ ಪರ್ವತಿಧಿಯುಪವಾಸಮಂ ಮಾಡಿ |
 ಹೃದಯಶುದ್ಧಿಯೊಳು ಜಾಗರಮಿದ್ದು ಪೂಜೆಯಂ |
 ಮದನಾರಿಗತಿವಿಭವದಿಂ ಮಾಳ್ವ ಜಿನದತ್ತೆ ವ್ಯಷಭದಾಸರ ಮೆಯ್ಯೊಳು ||
 ಪುದಿದ ಸವ್ಯಕ್ತದ ಮಹಾತ್ಮೆಯುಮನಾಚೈತ್ಯ- |
 ಸದನದೊಳ್ಳಿಂದ ಯಕ್ಷರ ಮಹಿಮೆಯುಂ ಕಾಣು- |
 ತೆದೆಹಾರಿ ಕೆಂಡಮಂ ಕಂಡಿರುವೆಯಂತೆ ದೂರಾಂತರದೊಳೇ ನಿಂದುದು || ೪೧ ||
 ಸಿಂಗಮಂ ಕಂಡ ಸಿಂಧುರದಂತೆ ನೀರ ಕಂ- |
 ಡಂಗಾರದಂತೆ ಶಾರ್ದೂಲಮಂ ಕಂಡ ಸಾ- |
 ರಂಗದಂತುರಗನಂ ಕಂಡದರ್ಬರನಂತೆ ಹೊತ್ತಕಂಡಿರುಳಿನಂತೆ ||
 ಮಂಗಲಗುಣಾಭರಣೆ ಚಿನದತ್ತೆ ಪೂಜಿಗೆ- |
 ಯ್ವಂಗಜಾರಿಯ ಭವನಮಂ ಕಂಡು ಭೇತಾಳೆ- |
 ಯಂಗಯಿಸಲಮ್ಮದೇ ತಲೆವಾಗಿಲೊಳ್ಳೆಂದು ತಲೆದೂಗುತ್ತಿದ್ದದಾಗ || ೪೨ ||
 ಅರಸನಂ ಕಂಡನಾಮಿಕನಂತೆ ದೂರದೊ- |
 ಳ್ಳರಯುಗಲಮಂ ಮುಗಿದು ಮೂಮೆಬಲವಂದು ಬಂ- |
 ಧುರಗುಣಾಲಂಕೃತೆಯನೊಸೆದು ಕೊಂಡಾಡಿ ಬಳಿಕಾ ರುದ್ರಭೂತಳಕ್ಕೆ ||
 ಮರಳಲಾ ಕಾವಾಲಿ ಕಂಡಲೇ ಭೇತಾಳೆ |
 ಪಿರಿದು ಪಂಥವನಾಡಿ ಪೆಣ್ಣೊಸ ಕೊಲಲಂಜಿ |
 ತಿರುಗಿದುದು ಹಿರಿದು ಹಸನಾಯ್ತೆಂದು ತಲೆದೂಗುತ್ತಿಂತೆಂದು ನುಡಿದನಾಗ || ೪೩ ||

ಮಾತನಾಡದೆ ಕಾರ್ಯಮಂ ಮಾಡುವಾತನೇ |
 ಖ್ಯಾತಿವಿದನಾ ಮಾತನಾಡಿದಂದದಿ ಮಾಡು- |
 ವಾತನೇ ಮಧ್ಯಮಂ ಮಾತ ಹಿರಿದುಂ ನುಡಿದು ಮಾಡದವನೇ ಕನಿಷ್ಠಂ ||
 ಭೂತಳದೊಳಂತವರ್ಷನಸುಮಾವೆಲವದಕು- |
 ಜಾತದ ಸಮಾನವೆಂದೆಂಬ ಸುಜನರದೊಂದು |
 ನೀತಿಯಂ ನೆನೆಯದೇ ಸವಣರಂ ಕಂಡಂಜಿ ಬಂದುದೊಳ್ಳಿತ್ತಾಯಿತು || ೪೪ ||
 ಆಡುವುದು ಕಡು ದೊಡ್ಡವಾತು ಕಂಡಾ ಅಂಜಿ |
 ಯೋಡುವುದು ತಾಂ ಚೋರ ಕಂಡಿಯೆಂಬದಮಂ |
 ಮಾಡಿದೆಯಲಾ ಎನುತ ಗಹಗಹಿಸಿ ನಕ್ಕು ತಲೆಯಂ ತೂಗಿ ಕಾಪಾಲಿಕಂ ||
 ನೋಡುತಿರೆ ಭೂತಕೋಟೆಗಳು ಮರುವೂಜಿಯಂ |
 ಮಾಡಿಯಾ ಭೇತಾಳೆಯಾಹ್ವಾನಮಂ ತಡಂ |
 ಮಾಡದೇ ವಿಸರ್ಜಿಸಿ ಬಳಿಕ ತನ್ನಾಶ್ರಮಕ್ಕಾ ಇರುಳೊಳೆಯ್ದುಂದನು || ೪೫ ||
 ಮತ್ತೆರಡು ರಾತ್ರಿಯೊಳಗೀತೆರದಿ ಕಳುಹಲಾ |
 ಉತ್ತಮೆಯ ಬಳಿಗೆಯ್ಲಿ ಮುನ್ನಿನಂದದಿ ಭೀತಿ- |
 ವೆತ್ತು ಮಗುಳ್ಳುದಂ ಕಂಡು ನಾಲ್ಕನೆಯ ರಾತ್ರೆಯೊಳಗಾಹ್ವಾನೆಯಂ ಮಾಡಲು ||
 ಕತ್ತಿಯಂ ಜಡಿಯುತೆಳ್ಳೆಲವೊ ಕಾಪಾಲಿಯು- |
 ಸ್ವತ್ತಫಲಮಂ ತಿಂದರಂತೆ ತಪ್ಪುಣ್ಯಾದಿ |
 ಕೀರ್ತಿ ನಿರ್ದೋಷಿಯಂ ಕೊಲಹೇಳಿದೊಡೆ ಕೊಲುವುದೆನಗೆಯಘಟಿತಮೆನುತ್ತ || ೪೬ ||
 ಕೊಡುಕೊಡೆನಗಾಹುತಿಯನತಿ ದೋಷಿಯಾದವರ |
 ಕೊಡದಿದ್ದೊಡೆಲವೊ ನಿನ್ನೀ ತಲೆಯ ನಿಮಿಷದೊ- |
 ಳ್ಳಡಿಬಂಡಮಂ ಮಾಳ್ವೆನೆಂದು ಘಡುಘಡಿಸಿಯಾರುತ್ತೆಳ್ಳು ನಡೆದುಬಂದು ||
 ಬಿಡದೊದರ್ವ ಭೇತಾಳೆಯೊಳಗಿಂತು ಕಾಪಾಲಿ |
 ನುಡಿದನಾ ಜಿನದತ್ತಿಯಾ ಕನಕಲತೆಯರೊಳು |
 ಕಡುದೋಷಿಯಾದವರ ಕೊಲ್ಲೆಂಬ ನುಡಿಗೇಳಿ ಲೇಸಾಯಿತೆಂದು ಬಂದು || ೪೭ ||
 ಕರೆಗಣ್ಣೆ ಕೋಪಾಗ್ನಿ ಕಡುಮಸಗುತೆಯ್ದುಂದು |
 ನಿರಪರಾಧಿಯಮೇಲೆ ದೋಷಮಂ ಹೊರಿಸಿದಾ |
 ದುರುಳಿಯಲ್ಲಾ ನೀನೆನುತ್ತ ಕನಕತ್ರೀಯನೊತ್ತಿ ಮೂದಲಿಸಿ ಕೊಂದು ||
 ಅರಿದೊಡಲಬಗಿದು ಸಿಕ್ಕಾ ಸ್ಥಶಾನಕೆ ಬಂದು |
 ಭರದಿ ತಾನೆಸಗಿದುದನಾ ಸಿದ್ಧಕಾಪಾಲಿ- |
 ಗೊರೆಯಲೆತ್ತಂ ಮೆಟ್ಟಿಲೆತ್ತ ಚಪ್ಪಟಿಯಾಯಿತೆಂದದಂ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನು || ೪೮ ||
 ಇತ್ತ ಮುದದಿಂದ ಬಂಧುಶ್ರೀಕರಂ ಹರೆಯ |
 ಹೊತ್ತರೊಳಗೆಳ್ಳು ಕಾಪಾಲಿಕನ ತಂತ್ರದಿಂ |
 ಸತ್ತಳೋ ಜಿನದತ್ತಿಯೆಂಬುದಂ ನೋಡಬೇಕೆಂದವಳ ಮನೆಗೆ ಶೋಗಿ ||

ತತ್ತರಂದರಿದು ತಲೆ ಬೇರಾಗಿ ಕಡಿಕಂಡ- ।
 ವೆತ್ತು ಬಿಳ್ಳಿದ್ದ ಮಗಳಂ ಕಂಡು ಪಾಪಿ ಜಿನ- ।
 ದತ್ತಿ ಮುಗುದೆಯ ರೂಪಮಂ ಕಾಣಲಾರದೇ ಕೊಲಿಸಿದಳೆನುತ್ತ ಬಗೆದು ॥ ೪೯ ॥
 ಹಣ್ಣಿನಿಟ್ಟಿಡೆ ಕಾಯಿಬಿಟ್ಟ ತೆರದಿಂ ನಾನು ।
 ಹಣ್ಣಿದಾ ಕಾರ್ಯಮಂ ವೈಸಗಂಗಳಿಸಿ ಮಸಿ- ।
 ವಣ್ಣಮಂ ಮಾಡಿದೆಯಲಾ ಪಾಪಿದೈವವೇ ಎಂದು ಬಸಿರಂ ಹೊಸೆಯುತ ॥
 ಹೆಣ್ಣಹೆರುವುದರಿಂದ ಮಣ್ಣ ಹೊರುವುದು ಲೇಸು ।
 ಕಣ್ಣುಳ್ಳವರು ಕಾಣಬೇಡವಲಾ ಎಂದು ।
 ಸುಣ್ಣಗಲ್ಲುದಿವಂತೆ ಕುದಿದು ಬಂಧುಶ್ರೀ ನೃಪಾಲಯಕೆ ನಡೆದುಬಂದು ॥ ೫೦ ॥
 ಮೊರೆಯೊ ಮೊರೆಯೋ ಧರ್ಮರಾಯ ಮಾನಿಯನೆನ್ನ ।
 ಕಿರುಗೂಸ ಕಾಣಲಾರದೆ ಪಾಪಿ ಜಿನದತ್ತೆ ।
 ಬರೆದೆ ಗೊಡ್ಡೇರಿನಿಂದಿರಿಯಿಸಿದಳೆಂದು ತೊವಲಂ ಓಡಿದು ಗೋಳಿಡುತ್ತ ॥
 ಮೊರೆಯಿಡಲ್ವಂಗ್ರಾಮಶೂರಭೂಪಂ ಕೇಳಿ ।
 ಮರುಗಿ ಉರಿಯಿಂ ಹಿರಿಯನಾಗಿ ದೂತರನು ಕರೆ- ।
 ದರಗುಲಿಯಮಾಡಿದವರ್ಗಾಜ್ಞೆಯಂ ಮಾಡಿಮೆನಲತಿ ಭರದಿನವರು ಬಂದು ॥ ೫೧ ॥
 ಆ ವೃಷಭದತ್ತನೆಟ್ಟಿಯ ಮನೆಯ ಕವರಲೆಂ- ।
 ದೊವದೇ ಬಾಗಿಲೆ ಬರಲವರ ಕೃತಪುಣ್ಯ ।
 ದೇವತೆಗಳಾ ತಳಾರನುಂ ಮರವಿಟ್ಟಂತೆ ಕಯ್ಯಾಲ್ಗಳಂ ತಂಬಿಸೆ ॥
 ಭೂವರನ ಸಿಂಹಪೀಠಂ ಕಂಪಿಸುತ್ತಿರ- ।
 ಲ್ಯಾವಸದಿಯೊಳಗಿದ್ದ ಪುಣ್ಯದಂಪತಿಗಳೆಮ- ।
 ಗೀ ವಿವಿಧಮೆನಿಸುವಪರ್ಗಮಳಿವನ್ನೆವರಸನ್ಯಸನಮೆಂದು ನಿಲಲು ॥ ೫೨ ॥
 ಸಂದ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಗುಣಮಣಿಗಣಾಭರಣಗ್ಗೆ ।
 ಬಂದಿತಲ್ಲಾ ನಿರಪರಾಧದಿಂದುಪಸರ್ಗ್ಗೆ- ।
 ಮೆಂದು ಮಲಮಲನೆ ಮರುಗಿ ನಗರದೇವತೆಯುರಿಂತಿದನುಸರಿಹರಿಪೆವೆಂದು ॥
 ಬಂದು ಸಂದಣಿಸಿ ಎಲೆ ಪುರಜನವೆ ಜಿನದತ್ತೆ- ।
 ಯಿಂದ ದೋಷಮನೆಳ್ಳನಿತು ಕಂಡುಡಿಲ್ಲವೊ ।
 ಯಂದಮಾ ಪಾಪಿ ಬಂಧುಶ್ರೀಯ ಕೌಟಲ್ಯದಿಂದಾದುದೆಂದುಲಿಯುತಾ ॥ ೫೩ ॥
 ಭೇತಾಳಿಯಂ ಪಿಡಿದು ತಂದು ನೀನಿವಳ ಕೊಂ- ।
 ದಾ ತೆರನನೆಲ್ಲವಂ ತೆರೆದರಿಕೆ ಮಾಡೆಂದು ।
 ಭೀತಿವಡುವಂತೆ ತಾಡನಗೆಯ್ಯೆ ಶತವೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಪುರವೀಥಿಗೆಯ್ದಿ ॥
 ನೀತಿನಿದಿಯಂದೀಯ ಕೃತ್ಯವಾಯ್ತಿಲ್ಲವಾ ।
 ವಾತಕಿ ಕುದ್ಯಷ್ಟ ಬಂಧುಶ್ರೀಯದಂ ಮಾಡೆ ।
 ಮಾತೇನು ಮರದ ಹುಳುವಾ ಮರನ ಕೊರೆವಂತೆಯವಳ ನಾನೇ ಕೊಂದೆನು ॥ ೫೪ ॥

ಎಂದೆಲ್ಲರರಿವಂತೆ ತನ್ನ ಹೆಸರಂ ಹೇಳಿ |
 ಬಂದು ಬಂಧುಶ್ರೀಯನೆಲವೊ ಕಡುವಾಪಿ ನಿ- |
 ನ್ನಿಂದೆನ್ನನೀ ನಗರದೇವತೆಗಳುಬ್ಬ ಸಂಗೊಳಿಸುತಿವೆಯುದರದೊಂದು ||
 ಸಂದೇಹಮಂ ಬಿಡಿಸಿ ಕಣ್ಣೆರೆದುನೀ ಪುರಕೆ ಮಾ- |
 ಡೆಂದೆದೆಯ ಮೆಟ್ಟಿ ಸಂಕಟಗೊಳಿಸಲವಳು ಪರಿ |
 ತಂದು ನೃಪಮಂದಿರಕೆ ಬಂದು ತಾನೆಸಗಿದುದನಿಂತೆಂದು ನುಡಿದಳಾಗ || ೫೫ ||
 ಮುಚ್ಚು ಮರೆಯೇಕೆ ಗುಣವಂತೆ ಚಿನದತ್ತಿಯೊಳು |
 ಮಚ್ಚರದಿ ನಾನು ಮಾಡಿದ ಕಪಟವೇ ನನ್ನ |
 ಹುಚ್ಚು ಮಾಡಿದುದು ಹಳುವಿನ ಮಧ್ಯದೊಳು ಹುಟ್ಟಿಯಾ ಹಳುವನೇ ದಹಿಸುವಾ ||
 ಕಿಚ್ಚಿನಂದದಿನೆನುತ ತಾನೆಸಗಿದನ್ನೆಯಮ- |
 ನೊಚ್ಚತಂ ಮರಸದೇ ನುಡಿದ ಸಮಯದೊಳೆಲ್ಲ- |
 ರಚ್ಚರಿವಡುವ ತೆರದೊಳಚ್ಚರರಗೊಂದಣಂ ನೆರೆದುದಂಬರತಳದೊಳು || ೫೬ ||
 ಅರಲಮಳೆಯಮರದುಂದುಭಯಾದಿಯಾದೈದು |
 ಪರಿಯೊಳಾಶ್ಚರ್ಯ್ಯವನು ಸಾದರದಿ ಮಾಡಲಾ |
 ಹರುಷದಿಂದಾ ಪುರದ ಬಾಲಗೋಪಾಲರಾದಿಯ ಜನಗಳೆಲ್ಲ ಬಂದು ||
 ನೆರೆದು ನೋಡುತ್ತಿರಲ್ವಂಗ್ರಾಮಶೂರ ಭೂ- |
 ವರನದಂ ಕಂಡು ಬಂಧುಶ್ರೀಯನಾ ತನ್ನ |
 ಪುರದಿಂದ ಪುಳಿತ ಕತ್ತೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಭರದಿ ಪೊರಮಡಿಸಲಾಗ || ೫೭ ||
 ಮಾಸಂಕದಿಂದ ಬಂಧುಶ್ರೀ ಮನದೊಳಿನಿತು |
 ಹೇಸದೇ ಮಾಡಿದ್ದ ವಂಶಘಾತಕದ ಫಲ- |
 ವೊ ಸಮಯವೊಂದರೊಳೆ ಕಾಣಿಸಿದುದತ್ಯುಗ್ರ ಪುಣ್ಯಪಾಪದ ಫಲಗಳು ||
 ಓಸರಂ ಮಾಡದೇ ಮೂರುಪಕ್ಷಂ ಮೂರು |
 ಮಾಸಮಾ ಮೂರು ದಿನದೊಳಗೆ ಕಾಣಿಸುಗುಮೆಂ- |
 ಬಾ ಸುಜನರುಸಿರುವುತ್ತಮ ನೀತಿಯುರ್ಥಮಂ ನೆಲೆಮಾಡಿ ತೋರುವಂತೆ || ೫೮ ||
 ಎಂದವಳ್ಳಾಡಿದಾ ಪಾತಕಕೆ ನಗರಜನ- |
 ವೃಂದಮೆಲ್ಲಮುಮೊಲ್ಲನುಲಿಯುತಿರಲರಸು ಚಿನ- |
 ಮಂದಿರಕ್ಕೆಯ್ದಿ ಲೋಕೈಕನಾಥಗೆ ಭಕ್ತಿಭರದಿ ವಂದಿಸಿ ಬಳಿಕ್ಕು ||
 ವಂದನಂಗೆಯಾ ಸಮಾಧಿಗುಪ್ತಗ್ನಿ ಮನ- |
 ಸಂದಾ ಮಹಾತ್ಮರುಪಸರ್ಗಮಂ ಬಿಡಿಸುತಿಂ- |
 ತೆಂದನೆಲೆ ಗುರುವೆ ಸದ್ಧರ್ಮಸ್ವರೂಪಮಂ ಪೇಳಿಮೆನಲಿಂತೆಂದರು || ೫೯ ||
 ಮೊದಲಿಂದನಾದಿಸಂಸಿದ್ಧ ಮಾದಾ ಧರ್ಮ- |
 ದೊದವನರಿಯುದುದರಿಂದೀ ಜೀವಕೀ ಭವದ |
 ಹೊದಕುಳಿಯ ಮಾಡುವುದು ಕರ್ಮಮದರಿಂ ಧರ್ಮಮೇ ಮುಚ್ಚುವಾ ಧರ್ಮದಾ ||

ಒದವಿಸಿದೀ ಬೋಧಮಂ ಪಡೆದ ಜನ್ಮದೊಳ- ।
 ಗಿದು ನಿತ್ಯಮಿದನಿತ್ಯಮೆಂಬ ಸದ್ಭಾವನೆಯು ।
 ಹೃದಯಶುದ್ಧಿಯೊಳು ಭಾವಿಸಿದವರ ಬಾಳು ಬಿಸಿಲರಿಸಿನಂ ಭೂಮಿಪಾಲ ॥ ೬೦ ॥
 ನರನಾಥ ಕೇಳು ಭೋಗೋಪಭೋಗಕ್ಕೆ ರುಜಿ ।
 ವರವಂಶಕಸತಿ ವಿತ್ತಕ್ಕೆ ಪಾವಕನಾಳಿ- ।
 ಗರಸು ಮಾಂಗಲ್ಯಕ್ಕೆ ಯವಶಕುನ ಮಾನ್ಯರ್ಗ ತೇಜ ವಿಜಯಕ್ಕೆ ವೈರಿ ॥
 ಗುರುಜನಕೃತಿದುಷ್ಟರಿಂ ಭಯಂ ಬರ್ಪಂತೆ ।
 ಭರದಿ ಸದ್ಗತಿಯು ಸಾಧಿಪೆನೆಂಬ ಬೋಧಕ್ಕೆ ।
 ನಿರುತದಿಂದೀ ಪರಿಗ್ರಹದ ತೊಡಕೆಂಬುದಂ ಸಜ್ಜನರ್ತಿಳಯಬೇಕು ॥ ೬೧ ॥
 ಎಂದಿವಾದಿಯು ಶುದ್ಧ ಧರ್ಮೋಪದೇಶಮಂ ।
 ಕಂದರ್ಪಮದಮಥನನಾ ಮಹೀಪತಿಗೆ ಮನ- ।
 ಸಂದು ಪೇಳಲ್ವೆಳಿ ವೊದಲಾದ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವದಾ ಮಹಾತ್ಮೆಯನು ಕಂಡು ॥
 ಮುಂದುಗೆಡಿಸುವ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಪೇಸಿ ತನ್ನ ನಿಜ ।
 ನಂದನಂ ಶೂರಸೇನಂಗೆ ಪಟ್ಟಂಗಟ್ಟಿ ।
 ವೊಂದಾಗಿ ವ್ಯಷಭದಾಸಂ ಬರಲ್ವಾಸಿರ್ವರರಸುಮಕ್ಕಳ ಮೇತ ॥ ೬೨ ॥
 ಅನುರಾಗದಿಂದ ತನ್ನನಿ ಕುಲಲಲಾಮನಿಂ ।
 ಜಿನದೀಕ್ಷೆಯಂ ಧರಿಸಲಾ ನೃಪನ ನಿಜವನಿತೆ ।
 ಕನಕಮಾಲಾದೇವಿ ಜಿನದತ್ತೇಸಹಿತ ಸಾಸಿರ್ವರರಸಿಯುರುವೆರಸಿ ॥
 ಜಿನಮತಿಯರೆಂಬ ಕಂತಿಕೆಯರಿಂ ಸಂಯಮವ- ।
 ನನುಕರಿಸಲಾ ಶ್ರಾವಕವ್ರತವ ಕೆಲವು ಪುರ- ।
 ಜನ ಕೆಲವು ಪುರಜನಂ ಭದ್ರಪರಿಣಾಮಮಂ ಪಡೆದರಂತದನೆ ಕಂಡು ॥ ೬೩ ॥
 ಪಿರಿದಾಗಿ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವದುದಯಮೆನಗಾಯಿತೆ- ।
 ನುತೊಡೆದ ಮಿತ್ರತ್ರಿಯು ಮಾತಿಗರ್ಹದ್ದಾಸ- ।
 ನರವಿಂದಲೋಚನೆಯರಿಚ್ಛಾಮಿ ಇಚ್ಛಾಮಿಯೆಂದು ಕೈಮುಗಿಯಲಾಗಾ ॥
 ಪರಭೃತಾಲಾಪಿ ಪಾವನಮೂರ್ತಿ ಕುಂದಲತೆ- ।
 ಯೊರೆದಳಂತೆಂದುವೊ ನಿಮ್ಮ ಬಚ್ಚಣಿವಾತಿ- ।
 ಗಿರದೆ ನಾನೊಡಬಡುವುದಿಲ್ಲಿದೆಲ್ಲಂ ಮಿಥ್ಯೆಯೆಂಬ ನುಡಿಯಂ ಕೇಳುತ ॥ ೬೪ ॥
 ಮರದ ನೆಳಲೊಳಗಿದ್ದ ಮಹಿಪಾಲನಾ ಮಂತ್ರಿ- ।
 ವರರಿಂತುಟಿಂದರಿದ ದೃಷ್ಟಾಂತಮಂ ಕಂಡು ।
 ದುರುಳಿ ನಾಂ ನಚ್ಚೆನಿದನೆನಬಹುದೆ ಬಿಳಗಾಗಲೊಡನೆ ಬೀಗದೊಳು ತರಿಸಿ ॥
 ಅರಮನೆಯೊಳಿದ್ದ ತೊತ್ತಿರಿಗೆ ತೊತ್ತಂ ಮಾಡಿ ।
 ಪಿರಿದು ಮೊಗೆಗೆಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಭಾಷೆಯ ಮಾಡು- ।
 ತಿರಲು ಮತ್ತಾ ಚೋರನಂತೆಂದು ತನ್ನೊಳಗೆ ತಾಂ ನುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದನಾಗ ॥ ೬೫ ॥

ನಾರಿಯರ ನರ್ಮವಚನಕ್ಕೆ ನಂದನದ ಮಂ- ।
 ದಾರದಂದದಿ ಕಾಡಬೀವು ಹೂವವ್ವುದೇ ।
 ಚಾರುಕೋವಿದರ ನುಡಿಗುತ್ತಮರ ತೆರದಿ ಖಳರಾಲಯಿಸಿ ಪರಿಣಮಿಪರೇ ॥
 ಧಾರಿಣೀತಳದೊಳೆಂದಿಣಿಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿರ- ।
 ಲ್ಯಾ ರಮಣಿ ನುಡಿದ ನುಡಿಗೇಳಿ ಸಂತಸವಡೆದ- ।
 ನಾ ರಾಜವೈಶ್ಯನರ್ಹದ್ವಾಸ ಜಿನಸಮಯವಾರ್ಧಿವರ್ಧನಚಂದ್ರನು ॥ ೬೬ ॥
 ಇದು ವಿಬುಧಜನನಿನುತಮಿದು ವಿಬುಧಜನನಿನತ- ।
 ಮಿದು ವಿದಿತ ಜಿನಸಮಯಶರಧಿಸಂಪೂರ್ಣೆಂದು ।
 ಸದಮಲಚರಿತ್ರ ಚಿಂಗಾಳ್ವಭೂವರನ ಸಚಿವಾನ್ವಯಾಂಬರಹಂಸನು ॥
 ಮದನಸಮರೂಪನುತ್ತಮಗುಣಕರಂಡಕಂ ।
 ಚದುರಮಂಗರಸ ರಚಿಸಿದ ಕೌಮುದೀಕಥೆಯೊ- ।
 ಳೊದವಿದುದು ಜಿನದತ್ತೆಯೆಸೆವ ಸತ್ಯಥನವೈದನೆಯ ರಂಜಿಸುವ ಸಂಧಿ ॥ ೬೭ ॥

॥ ಅಂತು ಸಂಧಿ ಷಿಕ್ಕಂ ಪದನು ೩೩೫ಕ್ಕಂ ಮಂಗಲಮಹಾ ॥

ಆರನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೋಮೆಯ ಕಥೆ.

ತ್ರೀಮದಹೃದ್ಧಾಸವೈಶ್ಯವಿಭು ಕೇಳಲಾ |
 ತಾಮರಸಮುಖಿ ಚಂದನತ್ರೀ ಕರಂಗಳಂ |
 ಪ್ರೇಮದಿಂ ಮುಗಿದು ತನಗಾದ ಸಮ್ಯಕ್ತಮಂ ಬಿನ್ನ ಪಂಗೆಯ್ದಳಂತು || ಪಲ್ಲ ||
 ಕುರುಜಾಂಗಣಾಖ್ಯವಿಷಯದ ಹಸ್ತಿನಾಗಪುರ- |
 ವರದ ಮಹೀಪಾಲಕಂ ಭೂಭೋಗನಾ ಪಟ್ಟ- |
 ದರಸಿ ಭೋಗಾವತೀವೆಸರ ಸುದತಿಗೂಡಿಯರಸುಗೆಯ್ಯುತ್ತಿಹನದರೊಳು ||
 ಪರಮಧಾರ್ಮಿಕನಧಿಕಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಗುಣಗಣಾ- |
 ಭರಣ ಗುಣಪಾಲನೆಂದೆಂಬ ವೈಶ್ಯೋತ್ತಮಂ- |
 ಗರುವೆ ಗುಣವಂತೆಯೆಂಬಬಲೆಯುಂ ಕೂಡಿಯುತ್ಕಂಠ ಸುಖದಿಂದಿರ್ಪರು || ೧ ||
 ಆ ರಾಜಧಾನಿಯೊಳಗತಿ ವೇದವೇದಾಂಗ- |
 ಪಾರಗಂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಕುಲೋತ್ತಮಂ ಭೂಮಿಗತಿ |
 ದಾರಿದ್ರ ಸೋಮದತ್ತದ್ವಿಜಂ ಸೋವಿಲೆವೆಸರ ಸತಿಯುಮಿರ್ಪರವರ್ಗ ||
 ಚಾರುಮಣಿಪುತ್ರಕೆಯವೊಲು ಸೋಮೆಯೆಂಬ ಸುಕು- |
 ಮಾರಿ ಸಂಜನಿಸಿ ನಂದನವನದೊಳಮರಲತೆ |
 ರಾರಾಜಿಸುತ್ತಮುದಯಂಗೆಯ್ದು ಬೆಳೆವಂತೆ ಬಾಲ್ಯದೊಳ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರಲು || ೨ ||
 ಇಂತೆಸೆವ ಸೋಮೆಯ ಜನನಿ ಸೋವಿಲೆಗೆ ಪರಿದು |
 ಸಂತಾಪಸಹಿತಜ್ವರಂ ಸಂಜನಿತಮಾಗ- |
 ಲಂತಕನಿವಾಸಮಂ ಸಾರಲಾ ಸೋಮದತ್ತದ್ವಿಜಂ ದುಃಖದಿಂದ ||
 ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರಲದಂ ಕಂಡೊರ್ವ್ವ ಜೈನಮುನಿ- |
 ಕಾಂತನಿರದೆಂಚ್ಚುಂದು ತದ್ವಿಜೋತ್ತಂಸನೊಳ- |
 ಗಿಂತೆಂದನೆಲೆ ಮಗನೆ ದೇಹಿಗಳಿಗುಂಟಾದ ಸಾವಿಗೆ ದುಃಖಸುವರೇ || ೩ ||
 ಪರ್ವದ ಪರಿಗ್ರಹದ ಪಾಪಮಂ ಪರಿಯಿಸುವ |
 ಸರ್ವದರ್ಶನಜ್ಞಾನಚಾರಿತ್ರಮಂ ಪಡೆದು |
 ನಿರ್ವ್ವಾಣಪದದಲ್ಲಿ ನಿಂದ ದೇವಾಧೀಶರಲ್ಲದೇ ಭಾವಿಸಿದೊಡೆ ||
 ಗೀರ್ವ್ವಾಣಲೋಕನಾಯಕರಿಕಾಪತಿಗಳುಂ |
 ದರ್ವೀಕರೇಶ್ವರವ್ಯೋದಲಾದವರದೊಂದು |
 ಗರ್ವಿಸುವ ರೂಪುಯವನಲಕ್ಷ್ಮಿಯಾಯುಷ್ಯಮೆಲ್ಲವಸ್ಥಿರಮಲ್ಲವೇ || ೪ ||

ಈ ವಿಧದ ಧರ್ಮೋಪದೇಶಮಂ ಮಾಡಲಾ ।
 ಭೂವಿನುತಮಸ್ವ ಮುನಿವಚನಮಂ ಕೇಳ್ವ ಸ್ ।
 ಧ್ವಾವದಿಂ ದುಃಖಮಂ ಬಿಟ್ಟು ಬಳಿಕವರ ಕಯ್ಯಿಂದ ಭಕ್ತಿಭರದಿ ॥
 ಶ್ರಾವಕವ್ರತವನವಧರಿಸಿ ಶಕ್ತಿಯ ವೀರಿ ।
 ದೇವತಾವೂಜಿ ತೀಲೋಪವಾಸಂಗಳಂ ।
 ಸಾವಧಾನದಿ ಮಾಡುವುಚ್ಚುಗವೆ ತನಗೆ ವೊಡಲಾಗಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದನು ॥ ೫ ॥
 ಮುಸ್ವಿಯಂ ಬೀಡಿ ತಂದಾ ದ್ರವ್ಯದೊಳಗೆ ತ ।
 ನಿಷ್ಪ್ರ ಗುರುವಿಗೆ ನಿರ್ಭರಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸಂ ।
 ತುಸ್ವಿಯವ್ವಂದದಿಂ ನಿತ್ಯದಾನಂ ಮಾಡಿ ನಿಜತನೂಭವೆ ಸೋಮೆಯುಂ ॥
 ತಿಷ್ಠವುರುಷಂ ಸೋಮದತ್ತನಿರ್ವ್ವದನು ಸ್ ।
 ದ್ವೈಷ್ಟ್ಯಗುಣವಾಲ ರಾಜಶ್ರೇಷ್ಠಿ ಕಂಡಜ ।
 ಸೃಷ್ಟಿಯೊಳಗಿಂತವ್ವ ಬಡವರೆಸಗುವ ದಾನಮಂ ಕಂಡುಡಿಲ್ಲವೆಂದು ॥ ೬ ॥
 ಮಲಮಲನೆ ಮರುಗಿಯವನೆಡೆಗೆಯ್ದಿ ತನ್ನ ನಿಜ ।
 ನಿಲಯಕ್ಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುತ್ತರ್ಘ್ಯಪಾದ್ಯವನಿತ್ತು ।
 ಎಲೆ ಸೋಮದತ್ತ ನೀನೆರೆಡು ಮೂರುಪವಾಸನುದ್ದು ಮಾಡುವ ದಾನಕೆ ॥
 ಸಲೆ ಮೆಚ್ಚಿದೆಂ ನಾನು ನೀನು ಬಾಳ್ವನ್ನೆವರ ।
 ಮಲವರಿಕೆಯಿಲ್ಲದೇ ಉಣ್ಣನಿತನೀವೆನೆನೆ ।
 ಸುಲಿತ ಗುಣಾಭರಣನಾ ಸೋಮದತ್ತನವನೊಳಗಿಂತು ನುಡಿದನಾಗ ॥ ೭ ॥
 ನುಡಿಯಲಿನ್ನೇತಕ್ಕನಾಥಬಂಧುವೆ ಕೇಳು ।
 ಕಡೆಗಾಲಮಾಗಿ ಹಣ್ಣೆ ಲೆಯಂದದಿಂ ಬೀಳು ।
 ವೊಡಲಹೊರುವುದರಿಂದಲೇನು ಫಲವದು ನಿಮಿತ್ತಂ ನನ್ನಸುತೆ ಸೋಮೆಯಾ ॥
 ಕಡುಗೊಮ್ಮೆಯಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಿ ವುತ್ತಮಗೆ ಮದುವೆ ।
 ಗೊಡುವುದೆನುತವನ ಕೈಲೆಡೆಗೊಟ್ಟು ಸಂಯಮವ :
 ಹಡೆದು ಸನ್ಯಸನದಿಂ ಸೋಮದತ್ತಂ ಸತ್ತು ಸಗ್ಗಕ್ಕೆ ಸಂದನಂದು ॥ ೮ ॥
 ಇತ್ತಲಾ ಗುಣವಾಲ ವೈಶ್ಯೋತ್ತಮಂ ಮಮತೆ- ।
 ವೆತ್ತು ನಿಜತನುಜಿಯಂ ಸಲಹುವಂದದೊಳು ಸಲ- ।
 ಹುತ್ತಿರಲ್ಲಕಲ ಚಂದ್ರಂ ದಿಸದಿನಕ್ಕೆ ಷೋಡಷಕಲೆಗಳಂ ಸೊಗಯಿಸಿ ॥
 ಹೊತ್ತುಬಿಳಿವಂತೆ ಸಂಗೀತಸಾಹಿತ್ಯ ಸ್- ।
 ದ್ವೈತ್ತತೆಯ ಪಡೆದು ನವಯವ್ವನೋನ್ಮತ್ತ ।
 ಸಂಪತ್ತಿಯಂ ಪಡೆದು ಕೊರಿಸಿ ಕೊಂಡಳಾ ಸೋಮೆ ಸದ್ಗುಣಗಣಾಧಿರಾಮೆ ॥ ೯ ॥
 ಸಿರಿಯಿಂದ ಸಿರಿಯೊಳೆಕ್ಕೆಕ್ಕೆ ರೂಪಿಂ ರತಿಯೊ- ।
 ಕೊರಸೊರಸು ಜಾಣೆಂದ ವಾಣಿಯೊಳ್ ವೈಷಮ್ಯ ।
 ವರಭೋಗದಿಂದ ತತಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸಂಕ ಗರಗರಿಕೆಯಂ ಗಿರಿಸುತೆಯೊಳು ॥

ಪಿರಿದು ಕಕ್ಕಸ ರೋಹಿಣೀದೇವಿಯಲ್ಲಿ ಸುರು- ।
 ಚಿರಕಾಂತಿಯಿಂದಿಕ್ಕುತ್ತೆಕ್ಕೆಯಾಗಿರ್ಪಳಾ ।
 ಪುರುಚಿತ್ರೋದ್ದಾಮೆ ಸತ್ಯಶೌಚಾರಾಮೆ ಸೋಮೆ ಸುವ್ರತದ ಸೀಮೆ ॥ ೧೦ ॥
 ನಿಡುಗಣ್ಣನೋಟ ನವರಸಿಕರ ಗೆಲವಿನೋಟ ।
 ಕಡುತೆಳ್ಳುವಡೆದ ಹಣೆ ಕಾವನಲರ್ಗಣೆಗೆ ಹಣೆ ।
 ಬಿಡುಮುಡಿ ವಿರಕ್ತನಿಕ್ಕುರುಂಬದುತ್ತಮಮವ್ವ ಸುವ್ರತಂಗಳ ಬಿಡುಮುಡಿ ॥
 ತೊಡೆ ವಿರಹಿವಿತತಿಯಳಿಕಾಕ್ಷರವ ತೊಡೆವ ಗುಣ ।
 ಬಡನಡು ಕರಂ ನೋಡಿ ತೊಲಗಿದವರಂಗಮಂ ।
 ಬಡವು ಮಾಡುತ್ತಿರ್ಪುವಾ ದ್ವಿಜತನೂಜಿಯ ವಿಲಾಸಮನದೇನೆಂಬೆನು ॥ ೧೧ ॥
 ಕೋರಕಿತಕರ್ಣಿಕಾರಸ್ತನದ ಕಾಂಚನ ಸು- ।
 ರೋರುಹಸವಾನನವಲಾವಣ್ಯಯುತಮುಖದ ।
 ಚಾರುಚಂಪಕದ ಬಿರಿಮುಗುಳ ನಾಸಿಕದ ಶೋಸಮಿಸುನಿಗೇದಗೆಯೆಸಳ್ಳಳಾ ॥
 ಕೂರುಗುಗ್ಗುಳ ಕುಸುಮದಾಮ ಕೋಮಲದ ಸುಕು- ।
 ಮಾರಿಯಂಗಜನ ಜನನಸ್ಥಾನ ತಾನಾದ ।
 ಕಾರಣದಿನಾಲೋಕಜನನಿಯೆನೆ ಮೈಯ್ಯೊಳ್ಳವರ್ಣತ್ವಮಂ ತಳೆದಳು ॥ ೧೨ ॥
 ಉರುಕೇಶಬಂಧನಂ ವಿಟಜನಕೆ ಬಂಧನಂ ।
 ಕರದಲುಳಿ ಕಾಮನಾಟಕಕೆ ಲಳಿಲುಳಿ ಮನೋ- ।
 ಹರವೆನಿಸುವಗ್ರಹಾರಂ ದ್ವಿಜನಾಗಿ ಮನೆಗೆಟ್ಟೆದಗ್ರಹಾರಂ ॥
 ಸರಸಕಾಂಚೀದಾಮ ಸಲೆ ವಿರಕ್ತರ ಮನಮು- ।
 ನಿರದೆ ಕಟ್ಟುವ ದಾಮವದು ಕಾರಣದಿನವ- ।
 ಳ್ವಿರಚನಂಗೆಯ್ದು ವಿವಿಧಾಭರಣ ವಿರಹಿಗಳ ಹರಣಕ್ಕೆ ಹರಣಭರಣ ॥ ೧೩ ॥
 ಅನುದಿನಂ ಸದ್ಭೃಷ್ಟಿಗಳಡೊಂದು ಮೇಳವೇ ।
 ಅನವರತ ದೇವವೂಜಿಯ ಮಾಡುವತ್ತಿಯೇ ।
 ಮನಗೊಂಡನುಶ್ರುತಂ ಜಿನಕಥಾರ್ಥಂಗಳಂ ವೇಳ್ವ ಕೇಳ್ವ ವಿಲಾಸಮೇ ॥
 ದಿನದಿನಂ ಸತ್ಪಾತ್ರದಾನಾನುವೋದಮೇ ।
 ತನಗೆ ನೆಲೆಯಾಗಲೊಪ್ಪಂಬಡೆದಳಾ ಸೋಮೆ ।
 ಜನವಿನೂತಶ್ಯಾಮೆ ನವಹೇಮನಿಭದಾಮೆ ಕಾಮಿನೀಕುಲಲಲಾಮೆ ॥ ೧೪ ॥
 ಮತ್ತಮಾ ಮಧುರ ಕೋಕಿಲವಾಣಿಯತಿಮಮತೆ- ।
 ವೆತ್ತು ನಂದೀಶರದ ನೋಂಪಿಯುಂ ಮಾಡುವೆನೆ- ।
 ನುತ್ತು ತನ್ನೋರಗೆಯ ಸಖಿಯರೊಡವರಲರ್ಚನಾದ್ರವ್ಯಧಾರಿಯಾಗಿ ॥
 ಉತ್ತಮಾಭರಣಭೂಷಿತೆಯದ್ಗಮಾಯುಧನ ।
 ಚಿತ್ತವಲ್ಲಭಿಯೊಸೆದು ವೂಜಿಸುವ ಶೋಸಶೋಷ್ಣ ।
 ಪುತ್ತಳಿಯ ತೆರದಿ ನಡೆತರ್ಪ ನಟಣೆಯನು ಕಂಡಾ ಪುರಜನಾನೀಕವು ॥ ೧೫ ॥

ಈ ನಾಡುಬೀಡಿನೊಳು ನಾವು ಹುಟ್ಟಿದ ದಿನಂ |
 ತಾನಂದು ಮೊದಲಾಗಿಯೆಂದು ಪರಿಯಂತಮೀ |
 ಮಾನಿನೀಮಣಿಗೆ ಸಮನಾದ ಸೌಂದರ್ಯಸಂಪದಸದ್ವಿಲಾಸದೇಳೆ ||
 ಈ ನಟನೆ ಈ ಲಲಿತಲಾವಣ್ಯಮಂ ಪಡೆದ |
 ಮಾನಿನಿಯರಂ ಕಂಡುದಿಲ್ಲ ಕನಸಿನೊಳಮೆಂ |
 ದಾನಂದಿಸುತ್ತ ಇಂಗಮಜಾತ್ರೆಯಂದದಿಂದಾ ಸತಿಯ ಸುತ್ತವರಿದು || ೧೬ ||
 ಮುತ್ತಿನೋಡುತ್ತಮಿರಲಾ ನೆರವಿಯೊಳು ರುದ್ರ- |
 ದತ್ತನೆಂದೆಂಬ ಜೂದುಂಗಾರ ಪಾವ್ವನು- |
 ನೃತ್ತಮಾನಸನಿವಳದಾರಮಗಳಿವಳ ಹೆಸರೇನೆಂದು ಕೇಳಲಾಗ ||
 ಹತ್ತಿರಿದ್ದವರಿಂತು ನುಡಿದರಿವಳಾ ಸೋಮ- |
 ದತ್ತನ ಮಗಳ್ನೋಮೆಯೆಂದಿವಳನಾ ಭೂಸು- |
 ರೋತ್ತಮಂ ಸಾವಂದು ವೈಶ್ಯವಿಭು ಗುಣಪಾಲಕಂಗೆ ಕೈಲೆಡೆಗೊಟ್ಟನು || ೧೭ ||
 ಅದರಿನಾತಂ ನಿಜತನೂಜಿಯಂ ರಕ್ಷಿಸುವ |
 ಪದದಿ ರಕ್ಷಿಸುತಿರ್ಪ್ಪನೆಂಬ ನುಡಿಯಂ ಕೇಳಿ |
 ಮದಹೃದಯನಿವಳನಾಂ ಮದುವೆಯಾಗುವೆನೆಂಬ ನುಡಿಗೊಂದರಲವೊ ಭ್ರಷ್ಟಾ ||
 ವಿದಿತ ಗುಣಮಣಿಯುತ್ತಮದ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗುರು- |
 ಮುದದಿ ಕೊಡುವಿ ಸಚ್ಚರಿತ್ರವಂತೆಯನು ನೀ |
 ಮದುವೆಯಾಗುವೆನೆಂಬುದಾ ಮರದ ಹಣ್ಣು ಬಯಸುವ ಹೆಳವನಂತವ್ವನು || ೧೮ ||
 ಎನೆ ಕೇಳಿ ನಗುತಿವಳನಾವ ಪ್ರಕಾರದಿಂ |
 ಜನಜನಿತಮಾಗಿ ಮದುವೆಯನಿಲ್ಲೆನಲ್ಲದೊಡೆ |
 ನನಗೇತರೀ ಜಾಣ್ಣೆಯಿದನು ನೀವರಿದಿರಿ ಎನುತ್ತ ಭಾಷೆಯನು ಮಾಡಿ ||
 ಇನಿಸುಳಿಯದೇ ಶೋಗಿ ದೇಶಾಂತರದೊಳೊರ್ವ್ವ |
 ಜಿನಮುನಿಯ ಕಯ್ಯೊಳಾ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿತ್ವಮುಮ- |
 ನನುಕರಿಸಿ ಕಪಟದಿಂ ದೇವತಾ ವಂದನಾದಿಯ ಸದ್ವಿಧಿಯನೆಲ್ಲವಂ || ೧೯ ||
 ಮನವಾರೆ ಕಲಿತು ಮಗುಳ್ಳಾ ಪುರವರಕೆ ಬಂದು |
 ಮನುಚರಿತ ಗುಣಪಾಲ ಮಾಡಿಸಿದ ಚೈತ್ಯಗೃಹ- |
 ಕನುನಯದಿ ಬರಲದಂ ಕೇಳ್ದಲ್ಲಿಗಾ ವೈಶ್ಯಕುಲತಿಲಕನೊಸೆದು ಬಂದು ||
 ಅನಘಂಗೆ ಮಣೆದು ಬಳಿಕಾ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗತಿ |
 ವಿನಯದಿಂ ಮಾಡಲಿಚ್ಛಾ ಕಾರಮಂ ನಿಮಗೆ |
 ವಿನುತ ದರ್ಶನಶುದ್ಧಿರಸ್ತು ಎನುತಾಗಲಾಶೀರ್ವ್ವಾದಮಂ ಮಾಡಿದಂ || ೨೦ ||
 ಆ ಮಾನನಿಧಿ ಕೇಳ್ದನೆಲೆ ದೀಕ್ಷಿತರೆ ಜನ್ಮ |
 ಭೂಮಿಯಾವುದು ನಿಮಗೆ ನೀವಾರ ತಿಷ್ಠರೆನ- |
 ಲಾ ಮಾತಿಗಿಂತೆಂದನೆಮ್ಮ ಜನ್ಮಸ್ಥಾನವೊ ಹಸ್ತಿನಾ ನಗರಿ ||

ಸೋಮಶರ್ಮದ್ವಿಭಂಗಾ ಸೋಮಶರ್ಮಗಂ |
 ಪ್ರೇಮದಣುಗಂ ರುದ್ರದತ್ತವೆಸರವನು ತ-
 ನ್ನಾ ಮಾತೃಪಿತೃಗಳೆಲ್ಲಂ ಸತ್ತರದರಿಂದ ದೇಶಾಂತರಕ್ಕೆಯ್ದಿದೆಂ || ೨೧ ||
 ವಾರಣಾಸೀ ನಗರಿಯಲ್ಲಿ ಜಿನಚಂದ್ರ ಭ-
 ಟ್ವಾರಕರ್ಮಾ ಸೋಪವಾಸಿಗಳ್ಳನಗೊಲಿದು |
 ಸಾರತರಮಪ್ಪ ಸದ್ಧರ್ಮಮಂ ನಿರವಿಸಲ್ಕಿದನು ಮನಮೊಸೆದು ಕೇಳಿ ||
 ವೈರಾಗ್ಯ ಮನದೊಳಾವರಿಸಲಾನೀ ವೇಷ-
 ಧಾರಿಯಾದೆಂ ಬಳಿಕ್ಕವರ ಜೀಳೊಂಡು ನಾಂ |
 ಭೂರಿಜನಪದಗಳೊಳಗುಳ್ಳ ಜಿನಭವನಮೆಲ್ಲಕ್ಕೆ ವಂದನೆಮಾಡುತ || ೨೨ ||
 ಬಂದು ಪುರುಜಿನರಾದಿಯಾದ ತೀರ್ಥಂಕರರ-
 ದೊಂದು ಜನ್ಮಸ್ಥಾನಮಂ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕಂ |
 ವಂದನಂಗೆಯ್ಯುತ್ತಿಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿ ಕುಂಠು ಅರ ತೀರ್ಥಕರ ದೇವರುಗಳಾ ||
 ವಂದನೆ ನಿಮಿತ್ತ ನಿನ್ನಂ ನೋಡುವಭಿಲಾಷೆ-
 ಯಿಂದ ಭರದಿಂ ಬಂದೆ ನಿನ್ನ ದರ್ಶನಮಾತ್ರ-
 ದಿಂದ ನಾನತಿ ಧನ್ಯನಾದೆನೀ ಇಳಿಗೊಳ್ಳಿತಾವುದುತ್ತಮರ ಸಂಗಾ || ೨೩ ||
 ಸಿರಿಗಂಪಿನೊತ್ತಿನೊಳ್ಳೆಳೆದಿದ್ದ ಮರದಂತೆ |
 ವರಸಿದ್ಧರಸಮನಮರಿದ ಲೋಹದಂತೆ ನವ |
 ಪರಿಮಲಂಬೊರೆದ ಕರಡಿಗಿಯಂತೆ ಮಾಣಿಕದ ವರ್ತಿಯಿಂ ಸಲೆ ಸೋಂಕಿದಾ ||
 ಸುರುಚಿರ ಸ್ಪಟಿಕದಂತಾ ಶುಕ್ತಿಯುದರಮಂ |
 ಶೋರೆದ ಹನಿಯಂತೆ ಪಜ್ಜಳಿಪ ಮಣಿಮಾಲೆಯೊಡ-
 ವರದ ನೂಲಂತೆಯತಿ ಸೇವ್ಯವಹುದುತ್ತಮರ ಸಂಗಮೆಂದುಸಿದನಾಗ || ೨೪ ||
 ಆ ವೈಶ್ಯನಿಂತೆಂದನಾ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯೊ-
 ಳ್ಳೊವಿಸುತವೆನಿಸುವೀ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ್ಯವ್ರತಂ |
 ಸಾವಧಿಕಮೋ ನಿರವಧಿಕಮೋ ಎನಲಿಂತೆಂದನಾ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯವಗೆ ||
 ಸಾವಧಿಕಮೇತಪ್ಪದೀ ವ್ರತಂ ನನಗೆ ಮ-
 ತ್ತಾ ವಿವಾಹದ ಕಾಂಕ್ಷೆಯೆಂಬುದೊಂದಿನಿಸಿಲ್ಲ-
 ವಾ ವನಿತಿಯರ್ವಿಚಾರಿಸಿ ನೋಡೆ ವಿಷಮತರ ವಿಷವಾದ ಕಾರಣದೊಳು || ೨೫ ||
 ಖರಕಿರಣನಿಂ ಕಿಡದ ತಮವಲಗುತಾಗದೆ |
 ಪಿರಿದು ನೋಯಿಸುವೇರು ಯಮಪುರಕ್ಕೆಯ್ದಿಸದ |
 ಮರಣಮಾ ಮದ್ಯವಾನಂ ಮಾಡದೇ ಸೊಕ್ಕಿಸುವ ಸೊಕ್ಕು ಕಿಚ್ಚಿಲ್ಲದೆ ||
 ಉರಿವತಿಖಿಯುರಗನುಣ್ಣದೆ ಮುಸುಂಕುವ ನಂಜು |
 ಚರಣಯುಗಮಂ ಸೋಂಕದಾಶ್ಯಂಖಲಾಬಂಧ-
 ದಿರವಲ್ಲವೇ ಮಾನಿನೀಜನಕೆ ಮನಮಿಕ್ಕಿ ಸಿಕ್ಕಿದಾ ನರರ ಬಾಳ್ವೆ || ೨೬ ||

ಎನಲೆಂದನಾ ಶ್ರೇಷ್ಠಿಯೆಲೆ ದೀಕ್ಷಿತರೆ ನಮ್ಮ ।
 ಮನೆಯೊಳೊವ್ವಳು ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ ಸದ್ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ।
 ತನುಜಿಯತಿರೂಪವತಿಯಿದ್ದ ಪಳವಳ ನಿನಗೆ ಕೊಡುವೆನೆನಲಿಂತೆಂದನು ॥
 ನನಗದರ ವಾಂಛೆ ಬೇಡದರಿಂದ ಸಂಸಾರ- ।
 ದನುಬಂಧವಾ ವನಿತೆಯರ ಸಂಗದಿಂದ ಸ- ।
 ಜ್ಜನಸಂಗ ಸರ್ವಶಾಸ್ತ್ರಪ್ರಸಂಗಂ ವಿಚಾರಿಸಿದೊಡಗ್ಗ ಳಮಲ್ಲವೇ ॥ ೨೭ ॥
 ಇಂತೆಂದು ನುಡಿದ ಕೃತ್ರಿಮ ದೀಕ್ಷಿತಂಗೆ ಗುಣ- ।
 ವಂತ ಗುಣಪಾಲನೀ ತೆರದಿನೊಡಬಡಿಸಿದ ನಿ- ।
 ರಂತರಂ ದಾನಧರ್ಮವ ಮಾಡಿ ಕಡೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ದೀಕ್ಷೆಯನು ತಳೆದು ॥
 ಪಿಂತಣ ಗೃಹಸ್ಥರೆಲ್ಲಂ ಸದ್ಗತಿಯ ಜೀವಿ- ।
 ತಾಂತದೊಳ್ವಡೆಯರೇ ಎಂದೊಡಂಬಡಿಸಿಯ- ।
 ತ್ಯಂತಾಗ್ರಹದಿಸುತ್ತಮೆಯನವಗೆ ಫೊಳಲರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮದುವೆಯ ಮಾಡಿದಂ ॥ ೨೮ ॥
 ಆ ಮದುವೆಯಾದ ಮರುದಿನದುದಯದಲ್ಲಿಯಾ ।
 ಕಾಮದಂ ಕಯ್ಯುಕಂಕಣವೆರಸಿ ಫೋಗಿ ಮ- ।
 ತ್ತಾ ಮಹಾ ದ್ಯೂತಶಾಲೆಯೊಳು ನೆರೆದಿದ್ದ ಜೂದುಂಗಾರರನೆ ಕಾಣತಾ ॥
 ಸೋಮೆಯನದಾವತೆರದಿಂ ಮದುವೆ ನಿಲೈನೆಂ- ।
 ಬಾ ಮಾತು ದಕ್ಕಿತಲ್ಲಾ ಮೆಚ್ಚಬೇಡವೇ ।
 ನೀಮೆನ್ನ ಚದುರತನಕೆಂದವಂ ನುಡಿದ ನುಡಿಗಿಂತೆಂದರಲ್ಲಿ ಕೆಲರು ॥ ೨೯ ॥
 ಉತ್ತಮದ ಮಾಣಿಕವ ತಂದು ಕೋಡಗನ ಕೆಯ್ಯೊ- ।
 ಳತ್ತೊಡದನೊಲ್ಲದೇ ಜಿಸುಡುವಂದದಿ ರುದ್ರ- ।
 ದತ್ತ ನೀನಂದು ಮಾಡಿದ ಸುಕೃತದೊದವಿನಿಂ ಕೆಯ್ಯಾರ್ದ ಪೆಣ್ಣುಣಿಯನು ॥
 ಒತ್ತರಿಸಬೇಡವೆಂಬ ನುಡಿಗೆ ಕಿವುಡುಗೇಳುತ್ತ ।
 ಮುನ್ನಿನ ಸೂಳೆ ವಸುಮಿತ್ರೆಯೆಂಬ ಪೆಸ- ।
 ವೆತ್ತ ನೇಶ್ಚೆಯ ಮಗಳ್ಳಾಮಲತೆಯೆಂಬವಳ ಮನೆಗಿರದೆ ಫೋದನಂದು ॥ ೩೦ ॥
 ವಿಕರಿವಿಶ್ವಾಸಘಾತಕಿ ರುದ್ರದತ್ತ ವಂ- ।
 ಚಕತನದಿ ಮಾಡಿದಟಮಟವ ಕಂಡೆಂದಳು- ।
 ತ್ನು ಕತನದಿ ಮಾಡಿದಂದಿನ ಕರ್ಮಫಲದಿನೀರೂಪಿನಿಂ ಬೆನ್ನೊಳೆಯ್ದು ॥
 ಆಕಟಕಟ ನಾಢು ಬದುಕುವೆನೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಕಂ- ।
 ಟಕವ ಮಾಡಿದುದಲಾ ಇಂತವ್ವದಕ್ಕೆ ಕೌ- ।
 ತುಕವಡೆವುದಕ್ಕೇನು ಕಾರ್ಯವೆಂದಾ ಸೋಮೆಯೆಣಿಕೆವಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು ॥ ೩೧ ॥
 ಅನಿತರೊಳಗಾತ್ರಿತಜನಾಧಾರ ಗುಣಪಾಲ- ।
 ನನಿಮಿಷಾಂಬಕಿಗೆ ಬಂದನುವರವ ಕಂಡೆಲೆ ।
 ತನುಜಾತೆ ನಿನ್ನ ಸಮ್ಯಗ್ಧರ್ತನಂ ನಿನ್ನ ನಿರ್ಮಲಜ್ಞಾನ ನಿನನ್ನ ॥

ವಿನುತಚಾರಿತ್ರ ನಿನ್ನೀ ರೂಪು ನಿನ್ನ ಸ- ।
 ಜನಿಕೆಗಿದು ಬರತಕ್ಕುದಲ್ಲ ಕಲಿಯುಗದೊಂದು ।
 ಘನತರಮಹಾತ್ಮೆಯಿಂದೆನಗಾದ ದುರ್ವಿಚಾರದಿನಿತು ನಿನಗಾಯಿತು ॥ ೩೨ ॥
 ಎನಲೆಂದಳಾ ಸೋಮೆಯೆಲೆ ತಾತ ಕೇಳೆನ್ನ ।
 ಮನದೊಳುಮ್ಮಳಿಕೆಯಿನಿಸಿಲ್ಲೇರುವಾರು ಸ- ।
 ಜ್ಞನದೂಷಣತ್ವಮಾಯಿಲವೊತ್ತುಜೊತ್ತು ಪರದಾರವಾರಡಿವಿಗ್ರಹಾ ॥
 ಅನ್ಯತಮನ್ನೆಯ ತೊಂಡು ತೊಳಸೆಕ್ಕುಸಿಕ್ಕ ವಂ- ।
 ಚನೆ ಕುಹಕ ಜೊದು ಕುತ್ತಿತ ಲಂಡುಬಂಡು ದು- ।
 ಜ್ಞನಮೆಂಬಿವೆಲ್ಲ ದುಷ್ಟಸ್ವಭಾವಂ ನೀವಿದಕ್ಕೇನ ಮಾಳ್ವರೆನಲು ॥ ೩೩ ॥
 ಕನ್ನೆ ಕೇಳಾ ಲೋಹದಿಂದ ಕೀಳಂ ಹಡೆದ ।
 ಚಿನ್ನಮಂ ಪುಟಮುಖದಿ ಹಸಗೆಯ್ವ ತೆರದಿ ನಾ- ।
 ನಿನ್ನೊಮ್ಮೆ ಕರೆದವನ ದುರ್ವ್ಯಾಗ್ಗಮಂ ಬಿಡಿಸಿ ನಿನಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಮಾಳ್ವೆಂ ॥
 ಅನ್ನೆವರ ಸತ್ಪಾತ್ರದಾನ ಜಿನವೂಜಿಯ- ।
 ತ್ಯುನ್ನತಿಕೆವೆಡೆದ ತೀಲೋಪವಾಸಂಗಳಂ ।
 ನಿನ್ನ ಮನಸಿಗೆ ಬಂದ ತೆರದಿ ಮಾಡೆಂದೆಂಬ ನಿಜಪಿತೃವಿಗಿಂತೆಂದಳು ॥ ೩೪ ॥
 ಈ ಜನ್ಮಕುತ್ರಮಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯವ್ರತಂ ।
 ತ್ರೀಜಿನಾಧೀಶನರಿಕೆಯೊಳನಗೆನಲ್ಲನೆಂ- ।
 ಬಾ ಜಲಜಮುಖಿಯ ನುಡಿಗೇಳಿ ಹರ್ಷೋತ್ಕರ್ಷ ಚಿತ್ತನಾ ಗುಣಪಾಲನು ॥
 ರಾಜಮುಖಿ ಕೇಳನಿಸು ಸಂಶಯಂ ಮಾಡದೇ ।
 ಭೂಜನಕೆ ಲೊಸತೆನಿವ ದಾನಜಿನವೂಜಿಗಳ- ।
 ನೋಜಿಯಿಂ ಮಾಡಿಸೆನುತೊಂದು ಕೊಟಿದ್ರವ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟನತಿಮುದದೊಳು ॥ ೩೫ ॥
 ಆ ವಿತ್ತದಿಂದ ತದ್ರಾಜಧಾನಿಯೊಳುಳ್ಳ ।
 ದೇವಾಲಯಂಗಳೆಲ್ಲವಕಿದೇ ಹಸನೆಂದು ।
 ಭೂವಲಯಮೆಲ್ಲ ಕೊಂಡಾಡುವಂದದಿನೊಂದು ಚೈತ್ಯಗೃಹಮಂ ರಚಿಯಿಸಿ ॥
 ಭಾವಜಾರಿಯ ಬಿಂಬಮಂ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯಮಾಡಿ ।
 ಭಾವಶುದ್ಧಿಯೊಳು ಬಳಿಕಾ ನಾಡುಬೀಡಿನೊಳು ।
 ತೀವಿದ ಚತುಸ್ಸಂಘಮೆಲ್ಲಮಂಬರಿಸಿ ಪಿರಿದಾಗಿ ವೂಜಿಸಿದಳಂದು ॥ ೩೬ ॥
 ತದನಂತರಂ ತನ್ನನತಿ ಕುಹಕತನದಿನಾ- ।
 ಹದಕೆ ತಂದಾ ರುದ್ರದತ್ತ ದುರ್ಜನನ ವೋ- ।
 ಹದ ಕಾಮಲತೆಯುವಾ ಜನನಿ ವಸುಮಿತ್ರೆಯುಂ ಮೊದಲಾಗಿ ಪುರಜನಕೆ ॥
 ಮುದದಿನವೃತಣವ ಮಾಡಿಸಿದಳಾ ಗುಣವಂತೆ ।
 ಮೊದಲು ತನ್ನಂ ತರಿದು ಕೊರೆದರಿದವರ್ಗ್ಗೆ ಸಂ- ।
 ಮುದದಿ ಬೆಲೆಗೊಂಡವರ್ಗೆ ಒಂದೇ ಸಮದ ಗಂಧವೀವ ಚಂದನದ ತೆರದಿ ॥ ೩೭ ॥

ಈ ತೆರದಿನುಣಿಸಿ ಕರ್ಪೂರತಾಂಬೂಲಮಂ ।
 ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಿತ್ತು ಜಿಳೆಳ್ಳೊಡುವ ಸೋಮೆಯ ಜನವಿ- ।
 ನೂತಮವ್ವಾ ರೂಪುಗಂಡು ಮೂಗಿಗೆ ಬೆರಲಿಟ್ಟು ಮಂಡೆಯನೊಲೆಯುತ ॥
 ಭೂತಳದೊಳಂತವ್ವ ಚೆಲ್ವು ಜವ್ವನಸೊಬಗು ।
 ರೀತಿರಸಿಕತೆ ಸಚ್ಚರಿತ್ರವುಳ್ಳ ಬಲೆಯಂ ।
 ಮಾತೇನು ಕಂಡುದಿಲ್ಲೆಂದು ವಸುಮಿತ್ರ ಕೊಂಡಾಡುತ್ತ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ॥ ೩೮ ॥
 ಎತ್ತಾನುಮೊಂದುದಿನಮಗಲಿ ಕೂಡಿದನಾದೊ- ।
 ಡುತ್ತಮ ವಿಲಾಸವತಿಯಿ ಸೋಮೆಯುಂ ರುದ್ರ- ।
 ದತ್ತನಗಲುವನೆ ಅಥವಾ ವಿೂರಿಯಗಲಿದೊಡೆಯಸುಹೋದ ದೇಹದಂತೆ ॥
 ಸತ್ತುಹೋಗದೆ ಸುಮ್ಮನಿರ್ಪನೇ ಅಂತದು ನಿ- ।
 ಮಿತ್ತವೆನ್ನೀ ಕಾಮಲತೆಗೆ ಭಾವಿಸಲು ತಾ- ।
 ನೆತ್ತಣದು ಬದುಕದರಿನಾವ ಪ್ರಕಾರದಿಂ ದಿನಬಂಜೆವಡೆಯದಿವಳಾ ॥ ೩೯ ॥
 ಹತಿಸುವೆಣಿಕೆಯನೆಣಿಸಿ ವಸುಮಿತ್ರ ತನ್ನ ನಿಜ ।
 ಸುತೆ ಕಾಮಲತೆಯು ಕೈಯೊಳಗೆ ಸೋಮೆಗೆ ದಿನಂ- ।
 ಪ್ರತಿ ಪುಷ್ಪಮಾಲೆಯಂ ಕಳುಹಿ ಬಂಧುತ್ವಮಂ ಬಲಿದೊಂದುದಿನಮುಖದೊಳು ॥
 ಅತಿಗುಪ್ತದಿಂದ ಪೂವಿನ ಕರಂಡಕದೊಳು- ।
 ದ್ಧತವಿಷಮಸರ್ಪಮನಿರಿಸಿಕೊಂಡು ತಾನೊರ್ವ್ವ- ।
 ರತಿಭಕ್ತಿಯಿಂ ಚಿನಾಲಯದೊಳಿವ್ವಾ ಸತ್ಯನಿಧಿಯು ಕೆಯೊಳಗಿತ್ತರು ॥ ೪೦ ॥
 ಈ ತೆರದಿ ತಾನೊರ್ವ್ವರುಂ ಕೊಡಲ್ಯಾಸೋಮೆ ।
 ನೀತಿವಿದೆ ನಿಜದ ಪೂಮಾಲೆಯೆಂದೇ ಒಗೆದು ।
 ವೀತರಾಗಂಗೆಯರ್ಚನೆ ಮಾಡಲೆಂದವೃತಹಸ್ತದಿಂ ಮುಟ್ಟಲೊಡನೆ ॥
 ಮಾತೇನು ವಿಷಮವಿಷಧರನು ಸೌರಭ್ಯಸಮು- ।
 ಪೇತ ಸುಮನೋದಾಮವಾಗಿ ರಂಜಿಸಿದುದು ವಿ- ।
 ನೂತಗುಣಮಣಿಯು ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವದ ಮಹಾತ್ಮೆಯನದೇನೆಂದು ಬಣ್ಣಿಸುವೆನು ॥ ೪೧ ॥
 ಶ್ರೀಮತ್ಪರಮದಯಾಮೂಲಯುತಧರ್ಮಮೆಂ- ।
 ಬಾ ಮಹಾಪುರುಷಂಗೆ ಸಲೆ ಸೋಲ್ತು ಬಂದು ಸು- ।
 ಪ್ರೇಮದಿಂ ಸೂಡಲೆಂದೆನುತ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಸತಿಪಿಡಿದ ಪೂಮಾಲೆಯಂತೆ ॥
 ಆ ಮದನವಿಧ್ವಂಸನರುಣಾಂಘ್ರಿಯುಗಮೆಂಬ ।
 ತಾಮರಸಕರ್ಚನೆಯನೋವದೇ ಮಾಡಲೆಂ- ।
 ದಾ ವಾನಿನೀಮಣಿ ಸರಾಗದಿಂ ಪಿಡಿದರಲವಾಲೆ ಕಣ್ಗಡ್ಡವಾಯ್ತು ॥ ೪೨ ॥
 ಇಂತು ಕಣ್ಣಿ ತಿರಮ್ಯವಡೆದ ಪೂಮಾಲೆಯುಂ ।
 ಕಂಠುಮರ್ದನನಂಘ್ರಿಗರ್ಚನೆಯ ಮಾಡಿ ತದ- ।
 ನಂತರಂ ತತ್ಕರಂಡಕದೊಳದನಿರಿಸಿಕೊಂಡಾ ಧಾಳಯರರ್ಪಿಸ್ವರಂ ॥

ಸಂತೋಷದಿಂ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ನಿಜಗೃಹಕೆ ಗುಣ- ।
 ವಂತೆ ಬಂದೊಳ್ಳುಣಿಸನುಣಿಸಿ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣ- ।
 ಮಂ ತರಿಸಿ ಕಾಮಲತೆಗುಡತೊಡಿಸಿ ತತ್ಕೃತಮಮಾಲೆಯಂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ॥ ೪೩ ॥
 ಮುಡಿಗೆ ಮುಡಿಯೆಂದವಳ ಕೆಯ್ಯೊಳಗೆ ತಂದುಕೊಡ- ।
 ಲೊಡನೆ ಹಾವಾಗಿ ಹೂಂಕರಿಸಿ ಕೋಪದಿ ಕೆಯ್ಯು ।
 ಕಡಿಯಲಾ ಕ್ಷಣದೊಳಗೆ ವಿಷವೇರಿ ಮುಗ್ಗಿರಿದು ಕಾಮಲತೆ ಭೂತಳಕ್ಕೆ ॥
 ಕೆಡೆಯಲದಕಂಡು ವಸುಮಿತ್ರ ಮೊರೆಯೊ ಮೊರೆಯೋ ।
 ಕಡುಪಾಪಿಯೊ ಸೋಮೆ ಸವತಿಮುಚ್ಚರದಿಂದ ।
 ಕೆಡುಕ ಹಾವಂ ತಂದು ಕೊಟ್ಟೆನ್ನ ಮಗಳ ಕೊಲಿಸಿದಳೆಂದು ಶೋಕಗೆಯ್ಯು ॥ ೪೪ ॥
 ಬಳಕವಳನೆತ್ತಿಕೊಂಡರಮನೆಯ ಬಾಗಿಲೊಳ- ।
 ಗಿಳುಹು ಮೊರೆಯೊ ಮೊರೆಯೋ ಎಂದೆನಲ್ಯೊಳ ಭೂ- ।
 ಲಲನೇಶನವಳ ಕರೆಯಿಸಿಕೊಂಡಿದೇನೆಂದು ಬೆಸಗೊಂಡೊಡಂತೆಂದಳು ॥
 ಇಳೆಯಾಧಿಪತಿ ಕೇಳು ನನ್ನ ಮಗಳಂ ತನ್ನ ।
 ನಿಲಯಕ್ಕೆ ಕರಸಿ ನೀನೆನ್ನ ಗಂಡನನೆನ್ನ ।
 ಬಳಿಗೆ ಬರಲಿಸದಾದೆಯಲಾ ಎನುತ್ತ ಹಾವಿಂದ ಕಡಿಯಿಸಿ ಕೊಂದಳು ॥ ೪೫ ॥
 ಎಂದ ಮೊರೆಗೊಳಿ ಕೋಪದಿನರಸು ಕರಸಲಾ ।
 ದಂದಶೂಕನ ಕರಂಡಕಸಹಿತ ಸೋಮೆ ನಡೆ- ।
 ತಂದುದಂ ಕಂಡು ನೀನಂತವ್ವ ವಂಚನೆಯಿನಿವಳ ಕೊಲಬಹುದೆಯೆನಲು ॥
 ಇಂದುಮುಖಿ ನುಡಿವಳ್ ದಯಾಮೂಲಧರ್ಮದೊಳ- ।
 ಗೊಂದಿನಿಸು ಬಿಡವಲ್ಲದಿರ್ಪವರಿದಂ ಮನಸು ।
 ದಂದುಮಾಡುವರೊ ಮಾಡರೋ ಎಂಬುದಂ ಸ್ವಾಮಿ ನೀವೇ ವಿಚಾರಿಸೆನಲು ॥ ೪೬ ॥
 ಎಂದೆಂಬ ನುಡಿಗೊಳಿಯೊ ಕಥನವಾವ ತೆರ- ।
 ದಿಂದಾಯಿತೆನಲೆಲೆ ಭೂಪಾಲ ನಾನಿದೇ- ।
 ನೆಂದರಿಯೆ ತಾಮಿರ್ವರಂ ಬಂದು ನನಗೊಂದು ಮಾಲೆಯಂ ತಂದುಕೊಡಲು ॥
 ಕಂದರ್ಪವಿಜಯಗದನರ್ಚನೆಯ ಮಾಡಿ ಮುದ- ।
 ದಿಂದಲೆ ಕಾಮಲತೆ ನೀನಿದಂ ಮುಡಿಗೆ ಮುಡಿ- ।
 ಯೆಂದು ಕೊಡಲಾಗಲಾ ಮಾಲೆಯೇ ಹಾವಾಗಿ ಹರಿತಂದುದಂ ಕಂಡೆನು ॥ ೪೭ ॥
 ಮತ್ತೇನು ಮಾಯೆಯೆಂದರಿಯೆನೀ ಕರಡಿಗೆಯ ।
 ಚಿತ್ತೈಸಿ ನೀವೇ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ಯೆನಲ್ಮಹೀ- ।
 ಥೋತ್ತಂಸ ಕಂಡವಳ ಕೈಯಿಂದ ತೆಗಿಯಿಸಲ್ವ ವಪುಷ್ಪಮಾಲೆಯಾಗಿ ॥
 ಎತ್ತಿಬರಲಂತದಂ ಬಿಳ್ವಿದ್ವ ಕಾಮಲತೆ- ।
 ಯೊತ್ತಿನೊಳಗಿರಿಸೆನಲ್ವಿರಿಸೆ ಹಾವಾಗಿ ಹರಿ- ।
 ಯುತ್ತಿರಲೃಣುತಾಸ್ಥಾನಮೆಲ್ಲಂ ಪಿರಿಷು ವಿಸ್ತಯಂಗೆಂಡುದಾಗ ॥ ೪೮ ॥

ಆಕಸ್ಮಿ ಕವನಿಲ್ಲಿಯಲ್ಲದೆ ಸ್ವಾಮಿ ಕೇಳೆ |
 ಲೋಕದೊಕ್ಕಂಡುದಿಲ್ಲಾ ಎಂಬ ನುಡಿಗೇಳೆ- |
 ಯಾ ಕಾಮಲತೆಯು ನಿಜಜನನಿ ವಸುಮಿತ್ರ ತಾನಿಂತೆಂದು ನುಡಿದಳಾಗ ||
 ಈ ಕಪಟಮಂ ಮಾಡಿ ಬಳಿಕೆನ್ನ ಮಗಳ ನಾ- |
 ನೇ ಕೊಂದೆನೀತೆರಂ ಕಲ್ಲನೆತ್ತಾ ಮಿಂಟೆ |
 ಯಾಕರ್ತುವಂತಾಗಿದಂತಾಯಿತೆಂದು ಸೋಮೆಯ ಪದಕೆ ವಂದಿಸಿದಳು || ೪೯ ||
 ಬಳಿಕೆಲ್ಲ ಕಾಣ್ಬವೊಲ್ ಜಿನನೆ ಗತಿಯೆಂದು ಮೃದು- |
 ತಳಮನಾ ಸತ್ಯನಿಧಿಯಾ ಕಾಮಲತೆಯಂಗ- |
 ದೊಳಗಿರಿಸೆಯಪರಂಜಿಯೊಡವೆರದ ಪಾದರಸವನ್ನಿ ಮುಖಮಂ ಕಾಣುತಾ ||
 ತಳುವದೇ ಹಾರುವಂದದಿ ಹಾರಿತವಳ ಮೆ- |
 ಯೊಳವರಿದ ವಿಷಮವಿಷಮಂತದಂ ಕಂಡು ಭೂ- |
 ಲಲನೇಶ ಭೂಭೋಗನಾಕೆಯಂ ಕೊಂಡಾಡಿ ಬಿಳಿಕಿಂತು ನುಡಿದನಾಗ || ೫೦ ||
 ತನ್ನನೇ ಹೀರಿ ಬಡವಾಳ್ವ ವಡಬಾಗ್ನಿಯಂ |
 ತನ್ನನೇ ಹೆಚ್ಚು ಗೆಯ ಮಾಳ್ವಮೃತಕಿರಣನಂ |
 ಮುನ್ನೀರು ತನ್ನ ಗಂಭೀರತನವನೇ ಮೆರೆದು ಗರ್ಭೀಕರಿಸಿತ್ತಿಲ್ಲವೇ ||
 ಅನ್ನೆಯದಿ ತನಗೆಯಪಕಾರಮಂ ಮಾಡಿದವ- |
 ರೆನ್ನದೇ ತನಗೆಯುಪಕಾರಮಂ ಮಾಡಿದವ- |
 ರೆನ್ನದೇ ಒಂದೇ ಸಮಂಗಾಣದೇ ಸುಮ್ಮನೇಕಿರ್ಪರಾ ಸುಜನರು || ೫೧ ||
 ಎಂದು ಕೊಂಡಾಡಿ ಪಲಸೂಳಧಿಕತರಹರ್ಷ- |
 ದಿಂದ ನವರತ್ನ ಪೀಠವ ತರಿಸಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ |
 ಚಂದಚಂದದ ಭೂಷಣಾಂಬರವಿಲೇಪನಪ್ರಸವದಿಂ ವೂಜಿಗೆಯ್ದು ||
 ಸಂದಣಿಸಿ ನೋಡುತಿರೆ ನಗರದೇವತೆಗಳೆ- |
 ಯ್ದುಂದು ನವರತ್ನ ನವಕುಸುಮವೃಷ್ಟಿಯನು ವೂ- |
 ಳೇಂದುಮಂಡಲಮುಖಿಗೆ ಮಾಡಿದಂ ಭೂಭೋಗವಿಶ್ವಂಭರಾಧೀಶನು || ೫೨ ||
 ಕಾಮಲತೆ ಕಪಟದಿಂ ಕೊಟ್ಟ ಕಾಳಿಯನಾಗ |
 ಸೋಮೆ ಮುಟ್ಟಿದೊಡೆ ವೂವಾಲೆಯಾಯಿತು ಕಂಡ |
 ಸೋಮೆ ಕುಡಲದು ಕಾಮಲತೆಯನೇ ಹಾವಾಗಿ ಹರಿದು ಕೊಂದಿತ್ತು ಕಂಡಾ ||
 ಆ ಮಹಾಸತ್ಯನಿಧಿ ಮುಟ್ಟಲಾಕ್ಷಣ ಸತ್ತ |
 ಕಾಮಲತೆಯರಸರಿವ ತೆರದಿನೆಳ್ಳಳು ಕಂಡ |
 ನಾಮೆಲ್ಲರಿದನು ನೋಡುವ ಬನ್ನಿಯೆಂದೂರುಕೇರಿಯೆಲ್ಲಂ ನೋಡಿತು || ೫೩ ||
 ಅನಿತರೊಳಗಮರರಾಗಸದೊಳನಿಮಿಷಪಟಹ |
 ನಿನದಮಂ ಪಾರಿಜಾತದ ಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಯಂ |
 ಮಿನುಗುವಪರಂಜಿದಗಡಿನದೊಂದು ತಂದಲಂ ಧಳಧಳಿಸ ಮಣಿಯ ಮಳೆಯಂ ||

ಜನವಿನುತಸೋಮೇ ಜಗದಾಶ್ಚರ್ಯಗುಣಧಾಮೆ |
 ನಿನಗಲ್ಲದೀ ಸತ್ಯಮಿನ್ನುಳಿದವಗ್ಗುಂಟೆ |
 ಯೆನುತ ಕೊಂಡಾಡಿಯಾವರ್ಣನೆಯುಮಂ ನಗರಿಯರಿವಂತೆ ಕಾಣಿಸಿದರು || ೫೪ ||
 ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸದ್ಧರ್ಮಸ್ವರೂಪಮಂ |
 ಭಾಸುರಗುಣಾಭರಣೆ ಸೋಮೆ ಪೇಳಲ್ತೀಳ್ತು - |
 ದಾಸೀನಮಂ ಮಾಡಿ ಸಕಲಭೋಗೋಪಭೋಗಕ್ಕೆ ನಿರ್ವೇಗವೊದವೆ ||
 ಓಸರಿಸದರಸುತನಮಂ ಸುತಂಗಿತ್ತೆರಡು |
 ಸಾಸಿವ್ವರರಸುಗಳ್ಳುಣವಾಲಸೆಟ್ಟಿಸಹಿ- |
 ತಾ ಸುಮತಿಯೆಂಬ ಗುರುವಿಂ ದೀಕ್ಷೆಗೊಂಡನಾ ಭೂಭೋಗಭೂಪಾಲನು || ೫೫ ||
 ಅರಸನರ್ಥಾಂಗಿ ಭೋಗಾವತಿಯುಮಾ ವೈಶ್ಯ- |
 ವರನ ನಿಜಸುದತಿ ಗುಣವತಿಯುಮಾ ಸೋಮೆಯುಂ |
 ಪುರದೊಳ್ಳೆಂಬಲರಬಲಿಯರುಸಹಿತಂ ಭದ್ರಮತಿಯೆಂಬ ಕಂತಿಯರೊಳು ||
 ಹರಿಸದಿಂ ದೀಕ್ಷೆಗೊಳಲಾ ರುದ್ರದತ್ತ ಭೂ- |
 ಸುರನುಮಾ ವಸುಮಿತ್ರಿಯಾ ಕಾಮಲತಿಯುಮತಿ |
 ಭರದಿ ಸುವ್ರತವ ಧರಿಸಿದರಲ್ಲಿ ಭದ್ರಪರಿಣಾಮಿಗಳ್ಳೆಲರಾದರು || ೫೬ ||
 ಇಂತಾದ ದೃಷ್ಟಾಂತಮಂ ಕಂಡು ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವ- |
 ಮಂತಸ್ಥಮೆನಗಾಯಿತೆಂದ ಗಂಧತ್ರೀಗೆ |
 ಸಂತಸದಿನಿಚ್ಛಾಮಿಯೆಂಬ ವೈಶ್ಯೋತ್ತಮನ ತತ್ಸಾಮಿನಿಯರ ನುಡಿಯಾ ||
 ಅಂತರದ ಸತಿ ಕುಂದಲತೆಯೆಂದಳೀ ನುಡಿಗೆ |
 ಯೆಂತಾನುಮೊಡಬಡುವೆನೇ ಯೆಂಬ ನುಡಿಗೇಳಿ |
 ಕಂತುನಿಭನುದಿತೋದಯಾವನೀಪಾಲನಾ ಮಂತ್ರಿಯಂತೆಂದರಾಗ || ೫೭ ||
 ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡು ಕಿವಿಯಾರೆ ಕೇಳದ ಬಣ್ಣ- |
 ವಣ್ಣಿಗೆಯ ನುಡಿಯಿದೆಲ್ಲಂ ಮಿಥ್ಯೆಯೆಂದಿವರ |
 ಕಣ್ಣುಕುಕ್ಕಿದ ತೆರದಿ ನುಡಿದ ಲಂಡೆಯನು ಹಿಡಿತರಿಸಿ ನುಡಿದಾ ಬಾಯೊಳು ||
 ಮಣ್ಣುತುಂಬಿಸಿ ಬರಲ ತರಿಸಿ ನಗರಿಯ ಗಂಡು |
 ಹೆಣ್ಣೆಲ್ಲ ನೋಡುವಂದದಿ ಮೆಯ್ಯುರಂ ಹುಣ್ಣು |
 ಹುಣ್ಣಾಗುವಂತೆ ನೆರೆ ಕೊಲಿಸಬೇಕಿವಳನಿಮಂಡಲಂ ಮೂಡಲೊಡನೆ || ೫೮ ||
 ಸುಲಲಿತಸ್ವರದ ಸಂಗೀತಕ್ಕೆ ಮಣಿದಲಿಯು- |
 ನೊಲಿವ ಘಣಿರಾಜನಂದದಿ ಕಿವ್ವಡುಗರ ತಲೆ- |
 ಯಲುಗುವುದೆ ಸಜ್ಜನರ ನುಡಿಗೆ ಸಭ್ಯರು ಅಾಲಿಪಂದದಿಂ ಕಿವಿಗೊಡುವರೇ ||
 ಖಳರೆನುತ ಮರದ ಮೇಲಣ ಚೋರನೆಣಿಸುತಿರೆ |
 ಲಲನೆಯಾಡಿದ ನುಡಿಗೆ ಮನಮಿತ್ತನಾ ವೈಶ್ಯ- |
 ಕುಲತಲಕನಮಲನರ್ಹದ್ದಾ ಸಜಿನಸಮಯವಾರ್ಧಿ ವರ್ಧನಚಂದ್ರನು || ೫೯ ||

ಇದು ವಿಬುಧಜನನಿನುತಮಿದು ವಿಬುಧಜನನಿನತ- ।
 ಮಿದು ವಿದಿತಜನಸಮಯಶರಧಿಸಂವೂರ್ಣೇಂದು ।
 ಸದಮಲಯಶಸ್ತ್ರಾಂತ ಯದುವಂಶನ್ಯಪರ ಸಚಿವಾನ್ವಯಾಂಬರಹಂಸನು ॥
 ಮದನಸಮರೂಪನುತ್ತಮಗುಣಕರಂಡಕಂ ।
 ಚಿದುರಮಂಗರಸನುಸಿದೀರ್ ಕೌಮುದೀಕಥೆಯೋ- ।
 ಳೊದವಿರಂಜಿಸಿತು ಗುಣವಂತೆ ಸೋಮೆಯದೊಂದು ಕಥನಮಾರನೆಯಸಂಧಿ ॥ ೬೦ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೬ ಕೃಂ ಪದ ೩೬೩ ಕೃಂ ಮಂಗಲಮಹಾ ॥ ಶ್ರೀ ॥

ಏಳನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೋಮಶರ್ಮನ ಕಥೆ.

ಶ್ರೀಮದರ್ಹದ್ವಾಸವೈಶ್ಯವಿಭು ಕೇಳಲಾ ।
 ತಾಮರಸವದನೆ ವಿಷ್ಣುಶ್ರೀ ಕರಂಗಳಂ ।
 ಪ್ರೇಮದಿಂ ಮುಗಿದು ತನಗಾದ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಮಂ ಬಿನ್ನಪಂಗೆಯ್ದುಳಿಂತು ॥ ಪಲ್ಲ ॥
 ಕೌಶಂಬಿಯೆಂಬ ನಗರಂ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮೀಪ್ರ- ।
 ವೇಶಕ್ಕೆ ತಾನೇ ನಿವೇಶಮೆನಿಸಿದ ವತ್ಸ- ।
 ದೇಶವೇ ತನ್ನ ಬಳಸಿನೊಳೊಪ್ಪುತಿರೆ ಕನಕಸರಸಿರುಹದಳಮಧ್ಯದಾ ॥
 ಕೋಶದಂದದೊಳೆಸೆಯಲದರೊಳೆಜಿತಂಜಯ ಮ- ।
 ಹೇಶನತಿರೂಪವತಿ ಸುಪ್ರಭೆವೆಸರ ಮತ್ತ ।
 ಕಾಶಿನಿಯೊಳೊಡಗೂಡಿ ಸುಖಸಂಕಥಾವಿನೋದದೊಳರಸುಗೆಯ್ಯುತ್ತಿಹನು ॥ ೧ ॥
 ಆತಗತಿಹಿತಮಂತ್ರಿ ಸೋಮಶರ್ಮಂ ಜನನಿ- ।
 ನೂತ ಗುಣಭೂಷಣಂ ಮಿತ್ರಪರಿಣಾಮಿ ಸಂ- ।
 ಪ್ರೀತಿಯಿಂದನುದಿನ ಕುವಾತ್ರದಾನಂ ಮಾಡುತಿರಲಾ ಪುರದ ಬನದೊಳು ॥
 ಭೂತಹಿತಪರನಾ ಸವಾಧಿಗುವ್ರಾಚಾರ್ಯು ।
 ಜಾತರೂಪನುಮೊಂದು ಮಾಸೋಪವಾಸಮಂ ।
 ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಕೈಕೊಂಡು ನಿರ್ಜಂತುಕ ಪ್ರದೇಶದೊಳೇಕಚಿತ್ತದಿಂದಾ ॥ ೨ ॥
 ಈ ತಿಂಗಳೇ ತಾಣದಿಂದಾವುದುಪಸರ್ಗ- ।
 ಮೇತೆರದಿ ಬಂದೊಡಂ ಕೆಯ್ಯೆತ್ತೆವೆಂದೆನು- ।
 ತ್ತಾ ತನುನಿಂದಸುವ ಬೀರ್ಕೈಯ್ದು ತನ್ನಿಂದ ತನ್ನನೇ ಭಾವಿಸುತ್ತ ॥
 ಆ ತಪೋನಿಧಿ ಶಾಂತರಸದ ಪುತ್ರಳಿಯಂತೆ ।
 ಭೂತಳಂ ಪೊಗಳೆ ಕಾಯೋತ್ಸರ್ಗದಿಂ ನಿಲಲ್ ।
 ಜಾತಿವೈರಂದೊರೆದು ಖಗಮೃಗಾವಳಿ ನಿಂದು ನೋಡುತ್ತುಮಿದ್ದುರ್ವಾಗ ॥ ೩ ॥
 ಕಾಲವಲ್ಲದಕಾಲದಲ್ಲಿ ನವಬರ್ಜೂರ ।
 ಬಾಳೆ ಬಕುಳುಂ ಬಕ್ಕೆ ಜಂಬುಜಂಬೀರ ಕಿ- ।
 ತ್ರೀಳೆ ಮಾಕಂದ ಮಾದಲ ವೂಗ ವುನ್ನಾಗ ನಾಗ ಚಂಪಕ ಪಾಟಲಿ ॥
 ನಾಳಿಕೇರಾಶೋಕ ಮಂದಾರಕುರವಕಂ ।
 ದಾಳಿಂಬ ನಾಗಕೇಸರಿ ತಿರೀಷದ ವೃಕ್ಷ- ।
 ಜಾಲಮೆಲ್ಲಂ ತಳಿರ್ನನೆಪಚ್ಚೆ ಗಾಯೋರೆವಣ್ಣಳಂ ಪಡೆದುವಾಗ ॥ ೪ ॥

ನೀರರತನೀರೇರುಹಾಕರಗಳೆಲ್ಲ ಪರಿ- ।
 ವೂರಿತಜಲಂಬಡೆದುವಂಬುರುಹ ಕುಮುದ ಕ- ।
 ಲ್ಲಾಹರಕುವಲಯಮೆಲ್ಲವಲರೇರಿದುವು ತೆಂಕಣಾಸೆಯಿಂ ತಣ್ಣವೆರಸಿ ॥
 ಸೌರಭ್ಯವಾಯು ಮೆತ್ತನೆಮೆತ್ತನೂದಿದುದು ।
 ಚಾರುಕೋಕಿಲದ ಕೊರಲೊಳು ಮುನ್ನ ಸಪ್ತಸರ ।
 ಭೋರನುದಯಿಸಿ ಕಂತುವಂ ಪುಗಲ್ಲುಗಲೆಂದುವಾ ತಪಸಿಯಿದ್ದೊ ಬನಕೆ ॥ ೫ ॥
 ಈ ತೆರದ ಮಾಸೋಪವಾಸಾಂತರದೊಳು ಮ- ।
 ತ್ತಾ ತಪಸಿನಭಿವೃದ್ಧಿಗಿರಬೇಕು ತನುವೆಂದು ।
 ಜಾತರೂಪಂ ಬನವ ಪೊರಮಟ್ಟು ಪುರಕೆಯ್ವಿ ಭಾವರಿಯನಿಡಲು ಕಂಡು ॥
 ಪ್ರೀತಿಯಿಂದೆಂಟು ತೆರದರ್ಚನಾದ್ರವ್ಯಸಮು- ।
 ಪೇತನಾ ಸೋಮಶರ್ಮ್ಯಂ ಬಂದು ಪದಕೆ ತ- ।
 ನ್ನಾ ತಲೆಯನಿಟ್ಟು ವೂಜಿಸಿ ಬಳಿಕ ತಿಷ್ಠ ತಿಷ್ಠಾಯೆಂದು ಬಲವರುತವೆ ॥ ೬ ॥
 ಬಳಿಕ ಭವನಕ್ಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುತ್ತಾಸ್ಥಾಪನೋ- ।
 ಜ್ವಲಪೀಠವಾದೋದಕಂ ವೂಜಿವಂದನಂ ।
 ಸಲೆ ಮನೋವಾಕ್ಯಾಯಶುದ್ಧಿ ಯೇಷಣಶುದ್ಧಿಯೆಂಬ ನವವಿಧ ಪುಣ್ಯದಿ ॥
 ಸುಲಲಿತ ಶ್ರದ್ಧೆ ವಿನುತಕ್ಷಮಾಭಕ್ತಿ ನಿ- ।
 ಮ್ಮೂಲಬೋಧಮಲುಬ್ಧತೆ ಸಂತುಷ್ಟಿ ಶಕ್ತಿಯಂ ।
 ತಳೆದೇಳುಗುಣಗಳಿಂದಾ ತಪೋನಿಧಿಗೆ ಮತ್ತಾ ಮಂತ್ರಿಕುಲತಿಲಕನು ॥ ೭ ॥
 ಸಾಕ್ಷಾತ್ಸುಬೋಧಯುತನೇ ಸ್ವರೂಪನೆ ಭುವನ- ।
 ರಕ್ಷಾಮಣಿಯೆ ಎನುತ್ತಾ ಪಾಣಿಪಾತ್ರೈಗತಿ ।
 ಸುಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಯುತ್ತಮಮಪ್ಪ ಬೀಜಮಂ ಬಿತ್ತುವಂದದೊಳೆಕ್ಕಿದಾ ॥
 ಭಕ್ಷೆಯಂ ಕೊಂಡು ಕೆಯ್ಯಂದೊಳೆದು ಬಳಿಕಾ ಮು- ।
 ಮುಕ್ತವಕ್ಷಯದಾನಮೆಂಬಾ ಕ್ಷಣದೊಳಂತ- ।
 ರಿಕ್ಷದೊಳಗವ್ಸರನ್ನೆರೆದು ಪಂಚಾಶ್ಚರ್ಯ್ಯಮಂ ಮಾಡೆ ಮನದೆಗೊಂಡು ॥ ೮ ॥
 ಅವನು ಕಂಡಾ ಮಂತ್ರಿಯೆಂದನೆಲೆ ಮುನಿನಾಥ ।
 ಸದಮಲಮೆನಿಪ್ಪ ವೈಷ್ಣವ ಶೈವ ವೈದಿಕಂ ।
 ವೊದಲಾದ ಸಮಯದೇಕದ್ವಿತ್ರಿದಂಡಿಸದ್ಬ್ರಾಹ್ಮಣಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ ॥
 ವಿದಿತಾಗ್ನಿಹೋತ್ರಾದಿ ಮಖಕರ್ತೃ ದೀಕ್ಷಿತ- ।
 ಗೋದವಿ ಬಹು ಕನಕತಿಲನಾಗಮಹಿದಾಸಿರಥ ।
 ಸದನಕನ್ಯಾಕಪಿಲಧೇನುವೆಂದೆಂಬ ದಶವಿಧಮಪ್ಪ ದಾನಗಳನು ॥ ೯ ॥
 ಮನವಾರೆ ಮಾಡೆಯೊ ಆಚ್ಚರಿಯ ಕಂಡುದಿ- ।
 ಲ್ಲೆನೆ ಮಗನೆ ಕೇಳು ರಾಗದ್ವೇಷಬೋಧಯುತ- ।
 ರೆನಿಸಿದ ಕುವಾತ್ರಕ್ಕೆ ಮಾಡಿದ ದಾನಫಲ ಕರಲುನೆಲದೊಳು ಬೀಜವಾ ॥

ಎನಿತು ವಿಧದಿಂಗೆಯ್ದು ಜಿತ್ತಿಯುಂ ಸತ್ಪಲಮು- |
 ನಿನಿಸು ಹಡೆಯದ ತೆರದಿನುತ್ತರೋತ್ತರ ಪದಂ |
 ಕನಸುಮನಸಿನೊಳಿಲ್ಲಮದರಿಂದ ಸತ್ತಾತ್ರ ಮುಖ್ಯಮದು ತಾನೆಂತೆನೆ || ೧೦ ||
 ಸ್ವೇದ ಸಂಕ್ಷೇಪ ರುಜೆ ರತಿ ಮೃತಿ ಜರೆ ಪಸಿವು ವಿ- |
 ಪಾದ ಜನನ ಸುಷುಪ್ತಿ ಕಾಂಕ್ಷೆ ಭೀರುತೆ ಚಿಂತೆ |
 ಬೇದ ರಾಗದ್ವೇಷ ತೃಷೆ ವೋಹಮೆಂಬ ಪದಿನೆಂಬುದೋಷಂ ಪೊದ್ದದಾ ||
 ಅದಿಮಧ್ಯಾಂತವಿರಹಿತನನುಪಮ ವಿಶ್ವ- |
 ವೇದಿಯೇ ದೈವವಾತನ ಮುಖಮೋಳೊಗೆದೇ |
 ವೇದಮದನರಿದು ಕೊಲೆ ಹುಸಿ ಕಳವು ಸತಿಯರತಿಕಾಂಕ್ಷೆಯಂ ಬಿಟ್ಟು ಬಳಿಕ || ೧೧ ||
 ಮನೆಮಕ್ಕಳಾದಿಯು ಕುಟುಂಬ ನಾಡುಂ ಜೀಡು |
 ಧನಧಾನ್ಯಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಂಗಳೆಚ್ಚೆಯಭೋಗ |
 ತನುವಿನಾಸಕ್ತಿ ರತಿಯರತಿ ಭೀರುತೆ ಹಾಸ್ಯಶೋಕಬೀಭತ್ಸರಾಗ ||
 ಘನತರದ್ವೇಷ ವಿಘ್ನಾಮಾರ್ಗ ಸೇವ ಬಲು |
 ಹೆನಿಸುವಾ ಕ್ರೋಧಮಾನಂ ಮಾಯೆ ಲೋಭಮೆಂ- |
 ಜಿನಿತಂ ಮನೋವಚನಕಾಯದೊಳ್ಕರೆದು ಸಚ್ಚಾರಿತ್ರದೊಳು ನೆಗಳುವಾ || ೧೨ ||
 ಗುರುವೆ ಉತ್ತಮವಾಕ್ಯವಾ ಗುರುಸಿರೂಪಮಂ |
 ಧರಿಸಿ ಪಂಚಾಣುವ್ರತವನು ಕೈಕೊಂಡು ಬಂ- |
 ಧುರಜಿನಾರ್ಚನೆ ಗುರೂಪಾಸ್ತೆಯಾ ಸ್ವಾಧ್ಯಾಯಸಂಯಮತಪೋದಾನಮಂ ||
 ನಿರವಧಿಯೊಳಂಜಿಡದೆ ಮಾಡುವುತ್ತುಮಮಪ್ಪ |
 ಚರಿತದೊಳ್ಳೆಗಳ್ಳ ಶ್ರಾವಕನು ಮಧ್ಯಮವಾಕ್ಯ- |
 ವರುಹನೇ ದೈವವೆಂದೆಂಬ ಸದ್ಭರ್ತನಿಕನಾತಂ ಜಘನ್ಯವಾಕ್ಯಂ || ೧೩ ||
 ನಿರುತದಿಂದಿ ಮೂರುತೆರದ ಸತ್ತಾತ್ರಕ್ಕೆ |
 ನಿರವಧ್ಯಮಪ್ಪನ್ನ ಮಧಯುಭೈಷಜ್ಯ ಬಂ- |
 ಧುರಶಾಸ್ತ್ರವಾನಮಂ ಮಾಡಲಾ ಸ್ವಗ್ನಾಪವಗ್ನಮಂ ಪಡೆಯಬಹುದು ||
 ವರಮಂತ್ರಿ ಕೇಳು ಮತ್ತೀ ವಾನಗಳೊಳು ಸುರು- |
 ಚಿರವೆನಿಸುವನ್ನವಾನವೇ ಮುಖ್ಯಮಾದಾನದುರು- |
 ಮಹಿಮೆಯಂ ಪೇಳ್ವವೆವು ಲಾಲಿಸೆನುತ ಬಳಕಿಂತೆಂದು ನುಡಿರರಾಗ || ೧೪ ||
 ರಾಜಿಸುವ ವೇಣಾತಟುಕವೆಸರಂಬಡೆದ |
 ರಾಜಧಾನಿಯೊಳಗಧಿರಾಜರಾಜಪ್ರಭಂ |
 ರಾಜಪ್ರಭಾನಾಮದಂಗಳನಾಮಣಿಗೊಡಿಯರಸುಗೆಯ್ಯುತ್ತಮಿದ್ದು ||
 ಖಾಜನಂ ಮಾಡಿ ಸತ್ಕೀರ್ತಿಗೆಯಜಾಂಡವಂ |
 ತೇಜಾಧಿಕನುಮಾಗಿ ಅಪ್ರಾಪ್ಯಣರ ವ್ಯಾಜಿಯುಮು- |
 ನೋಜಿಯಿಂ ಮಾಡುತ್ತಮಿದ್ದೊಂದು ದಿವಸದೊಳಗಿಂತೆಂದು ಚಿಂತಿಸಿದನು || ೧೫ ||

ಶತಯಾಗಮಂ ಮಾಡಿದವರಿಂದ್ರಪದವನು- ।
 ನ್ನತಮಾಗಿ ಪಡೆವರೆಂಬಾ ಶಾಸ್ತ್ರವಚನನೊ ।
 ಡ್ವಿತಿಯರಿಕೆಯೊಳಗುಂಟು ನಾನದಂ ತಿಳಿದಿದ್ದು ತದ್ವಿಧಿಯನಿರದೆ ಮಾಡಿ ॥
 ಅತಿಸೌಖ್ಯನೊ ಇಂದ್ರಪದಮಂ ಹಡೆವುದನುಳಿದು ।
 ಮತಿವಿಕಳನಾಗಿದ್ದೊಂದುವರಮೆನುತ ಭೂ- ।
 ಪತಿ ನೆನೆದು ಶಾಸ್ತ್ರವಿದರಂ ಕರಸಿ ಬಳಕವರೊಳಂತೆಂದು ನುಡಿದನಾಗ ॥ ೧೬ ॥
 ಯಾಗಮಂ ಮಾಡಲಿಂದ್ರತ್ವವಹುದೆಯೆನ- ।
 ಲ್ಲೂ ಗಧಿಪ ಕೇಳೊಳ್ಳಿತಪ್ಪ ಕಾರ್ಯವ ನಾನು- ।
 ರಾಗದಿಂದೆಣಿಸಿದೆಯೆಲಾ ಅದರ ಫಲದಿ ಹರಿದಾಳೆಯೊಳ್ಳುರವುರವನು ॥
 ಬೇಗದಿಂ ದೂಳಿಗೊಂಟಿಯುಗೊಂಡು ಸುರಪತಿಯು- ।
 ನಾಗ ಬಾಳ್ವಲೆವಿಡಿದು ಬಳಿಕಿಂದ್ರವುರಕೆಯರ- ।
 ಸಾಗಿ ಶಚಿರಂಭಿಯೊವ್ವೆತ್ತಿಯಾದಿಯಾದ ಸುದತಿಯರ ವರಿಯಿಸಲುಬಹುದು ॥ ೧೭ ॥
 ಎಂಬ ನುಡಿಗೇಳಿ ಬೇಗದೊಳು ಸದ್ಬ್ರಾಹ್ಮಣಕ- ।
 ದಂಬಮೆಲ್ಲಂ ಬರಬ್ಬೇಕೆನುತ ಡಂಗು- ।
 ರಂಬೊಯಿಸಲಾ ಗೊಸಣೆಯಂ ಕೇಳಿಯುತ್ಯಂತ ಹರ್ಷದಿಂದಾ ನಗರಿಗೆ ॥
 ಅಂಬಿಕಾಪತಿಯ ಮತ್ತರದಿ ದಕ್ಷಬ್ರಹ್ಮ- ।
 ನೆಂಬವಂ ರಚಿಸುವಾ ಯಾಗಕ್ಕೆ ದೇವನಿಕು- ।
 ರುಂಬಮೆಲ್ಲಂ ಬರ್ಪ ತೆರದಿ ಪೃಥ್ವೀಸುರನಿಕಾಯಮೆಲ್ಲಂ ಬಂದುದು ॥ ೧೮ ॥
 ವೇದವೇದಾಂಗಪಾರಗರ ಮೊತ್ತಂ ತತ್ವ- ।
 ವಾದಿಗಳ ತಂಡ ದೀಕ್ಷಿತರ ಸಂದಣಿ ಮಾಯು- ।
 ವಾದಿಗಳ ನೆರವಿ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳ ಸಂಗಡಮುಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳ ಕೂಟಾ ॥
 ವಾದಿಗಳ ತಂಡ ವಟುಜನದೊಗ್ಗು ಬಹುಶಾಸ್ತ್ರ- ।
 ವೇದಿಗಳ ಜಂಗುಳಿ ಪುರಾಣಿಕರ ಗೊಂದಲಂ ।
 ಮೇದಿನೀಸತಿ ಬೆಸಲೆಯಾದಂತೆ ನೆರೆಯೆ ಕಂಡತಿ ಮುದದಿ ಭೂಪಾಲನು ॥ ೧೯ ॥
 ಎಲ್ಲಿನೋಡಿದೊಡಲ್ಲಿ ಪಾನೀಯಶಾಲೆ ಮ- ।
 ತ್ತೆಲ್ಲಿನೋಡಿದೊಡಲ್ಲಿ ಭೂರಿಭೋಜನಶಾಲೆ ।
 ಎಲ್ಲಿನೋಡಿದೊಡಲ್ಲಿ ಪಿರಿದು ಸೊಗಸಂಬಡೆದ ಮೃತ್ಯಾಸ್ಸು ಭುಕ್ತಶಾಲೆ ॥
 ಎಲ್ಲಿನೋಡಿದೊಡಮಿಚ್ಛಾ ಭೋಜನದ ಶಾಲೆ ।
 ಎಲ್ಲಿನೋಡಿದೊಡಲ್ಲಿ ಬಹುದಾನಶಾಲೆ ಮ- ।
 ತ್ತೆಲ್ಲಿನೋಡಿದೊಡಲ್ಲಿ ಯಾಗಶಾಲೆಗಳನನುಗೊಯ್ದಂ ಸಮ್ಮದದೊಳು ॥ ೨೦ ॥
 ಇಂತು ನಾನಾಭಿಕ್ರಮಶಾಲೆಗಳನನುಗೊಯ್ದು ।
 ಸಂತೋಷದಿಂದ ನೆರೆತಂದ ವಸುಧಾಸುರರ ।
 ಸಂತಾನಕಿರಿದು ಸಾವ್ಯಾಂಗವೆರಗಿಯವರಿಡುವಕ್ಷತೆಯ ಪುಂಜಕೆ ॥

ಅಂತರಿಸದುತ್ತಮಾಂಗವನಿತ್ತು ಹರಕೆಗಳ- ।
 ನಾಂತು ರಾಜಪ್ರಭಮಹೀಮಾನಿನೀನಾಥ- ।
 ನಂತಿಂತುಟಂದೂಹಿಸಲಾ ರದತಿಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸನ್ಮಾನವಾಡಿ ॥ ೨೧ ॥
 ಸಾನಂದಹೃದಯನದ್ಯುಕ್ತದವರಂ ಕರಿಸಿ ।
 ಈ ನೆರೆದ ಸದ್ಭ್ರಾಹ್ಮಣರ ತಂಡದಲ್ಲಿಯಿವ- ।
 ರೇನನಿಚ್ಛಲ ಸಲಾ ಇಚ್ಛೆಯನಿನಿಸು ತಡಂ ಮಾಡದೇ ಸಲಿಸಿಯೆಂಬ ॥
 ಆ ನುಡಿಯ ಕೇಳಿಯವರವರ್ಗ ತಕ್ಕಂದದಿಂ ।
 ಸ್ನಾನಮಂ ಮಾಡಿಸಿ ಬಳಿಕ್ಕ ಭೋಜನಶಾಲೆ- ।
 ಗಾನಂದದಿಂ ಬರಿಸಿ ಕುಳಿರಿಸಲಾರೋಗಣೆಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರಿಂತು ॥ ೨೨ ॥
 ದೊನ್ನೆಗಳ ಹರಹಿ ಬಾಳೆಲೆಹಾಳೆಯಂ ಹಾಕಿ ।
 ಬಿನ್ನಣದಿ ಮಾಡಿದಾ ಚವುಕದೆಡೆಗಳ ಮುಂದೆ ।
 ಜನ್ಮಿವಾರಮಂ ಮೇಲೆತ್ತಿ ತಲೆಸುತ್ತುಮಂ ತೆಗೆದು ಸಡಿಲಿಸಿ ಧೋತ್ರಮಂ ॥
 ಚೆನ್ನಾಗಿರಾಪೋಷಣಮನೆತ್ತಿ ಕುಳಿದ್ದು ।
 ಭಿನ್ನರುಚಿಮಾಡಿ ಹರುಷದಿ ಗಡ್ಡವೊಸೆಗಳು- ।
 ಮಂ ನೀವಿಕೊಳುತ ತದ್ಭೋಜನಮನಿಸು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರಾ ಪಾವ್ವರು ॥ ೨೩ ॥
 ಸಣ್ಣಕ್ಕಿಯೋಗರಂ ಹೆಸರತೊಯೆ ಹೊಚ್ಚಹೊಸ ।
 ಬೆಣ್ಣೆಕಾಸಿದತುಪ್ಪ ಹಪ್ಪಳಂ ನಸುನಿಂಬೆ- ।
 ವಣ್ಣನಿಕ್ಕಿದ ಹಲವುಪರಿಯ ಹೋರಕಂ ಶಾಕಬಾಳು ಕಾವಳಿಯವಳಿದ್ಯು ॥
 ಬಣ್ಣಿಸಿ ಸುಪಾಕಮಾಡಿದ ಪಿಟ್ಟು ಪಾಯಸಂ ।
 ತಣ್ಣನೆಯ ಕಳಲು ಹಸಿಯಲ್ಲಮಂ ಬಡ್ಡಿಸ- ।
 ಲ್ಲಣ್ಣಪಣ್ಣೆಯೊಳು ಕುಳಿದ್ದು ಪಂಠಿಯ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದುದಾ ಭೂಸುರಾಳೆ ॥ ೨೪ ॥
 ವಡೆಯೊಟ್ಟಿಲುಂಡಲಿಗೆಗಳರಾತಿ ಹೂರಿಗೆ- ।
 ಳಿಡುಗುಡ್ಡೆ ಸಣ್ಣಸೇವಗೆಯ ಮದೆ ಯೆರೆಯಪ್ಪ ।
 ದಡಕಿಲಿಡ್ಡಲಿಗೆಗಳ ಬೋನ ದೋಸೆಯಲಗ್ಗೆ ಬೆಲ್ಲಗಾರಿಗೆಯ ಬಣಬೆ ॥
 ತಡೆತಡೆಯೆ ಪಾಯಸದ ಕಟ್ಟಿಯನೊಡೆವ ತುಪ್ಪ ।
 ವೆಡೆಮಾಡಿದೆಡೆಯ ಮುಂದೊಪ್ಪದಿಂ ಕುಳಿದ್ದು ।
 ಸಡಗರಂಗೆೊಂಡು ಗಂಟೆಲುಟ್ಟುವಲ್ಲಿ ಪರಿಯಂತಪ್ಪಣುತಿರ್ದರಾಗ ॥ ೨೫ ॥
 ಒಗರವ ತಾ ತೋಯೆಯನಿಕ್ಕು ಹಸನಾಯ್ತುಮೇ ।
 ಲೋಗರವ ಬಡಿಸು ದೊನ್ನೆಗಳು ಹಿಡಿವಂತೆ ವುಂ- ।
 ಟಾಗಿ ಹೆರೆದುಪ್ಪವೆರೆಯಾ ಪಳಿದ್ಯಮನಟ್ಟು ಕಲಸುವೋಗರವತೋರು ॥
 ಬೇಗದಿಂದೆಡೆಮಾಡಿದಿಡ್ಡಲಿಗೆ ದೋಸೆಗಳ ।
 ಮೇಗೆ ಸಕ್ಕರೆ ಬಟ್ಟವಾಲಹೊಯ್ತುನುತುಮಾ- ।
 ರೋಗಣೆಯನಾ ಹೊಟ್ಟಿಯೊಡೆವ ಮರ್ಯಾದೆಯೊಳಗುಂಡು ತೇಂಕುತ್ತಿದ್ದರು ॥ ೨೬ ॥

ವಾಯಸದ ಪರಿಮಳಂ ನೋಡಿ ಪಂಡಿತರೆ ಸವಿ- |
 ಯಾಯಿತೇ ಅಯ್ಯುವಾಧ್ಯಾಯರೇ ಕರಜಿಗೆಯ |
 ಕಾಯಿ ದೋಸೆಗಳ ಹಸನಂ ಪುರೋಹಿತರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸವಿಸವಿದು ನೋಡಿ ||
 ಈ ಯೆಣ್ಣೆಹೂರಗೆಯ ಮೃದುತರಕೆ ಸರಿಯುಂಟೆ |
 ಜೋಯಿಸರೆ ಕೇಳಿ ಸಕ್ಕರೆಬುರುಡೆಗಳ್ಳಮ್ಮ |
 ಬಾಯಬರನಂ ಬಿಡಿಸುತಿವೆ ದೀಕ್ಷಿತರೆಯೆಂದು ಕೊಂಡಾಡಿ ಉಣುತಿದರದು || ೨೭ ||
 ಸಜ್ಜೆಗೆಯ ವಾಯಸವ ಸುರಿದು ಕಣಿಕದಿ ಸಮೆದ |
 ಕಜ್ಜಾಯಮಂ ಮೆದ್ದು ಕಚೆರಿಬದನೆಯಕಾಯ |
 ಬಜ್ಜೆಗಳ ಲೇಹ್ಯಮಂ ಮಾಡಿ ಮೂಲಂಗಿಮಾಗುಳಿಯೆಳೆಯ ಕಾರಗೆಣಸು ||
 ಕಜ್ಜರಿಯ ಸಣ್ಣನಂ ಸವಿದು ಪನಸಿಮ್ಮಾವು |
 ಕಜ್ಜುರದ ಪಣ್ಣಳ ರಸಾಯನಮನಿಂಟಿತೆಳು- |
 ಮಜ್ಜೆಗೆಯ ಕೊಂಡು ನಿರ್ಗುಡಿದು ಹೊಟ್ಟೆಯ ತಡಹುತೆಳ್ಳು ಕಯ್ಲೆದರಾಗ || ೨೮ ||
 ಈಪರಿಯೊಳಾರೋಗಣೆಯನು ಮಾಡಿಸುತ ಮ- |
 ತ್ತಾ ಪೃಥ್ವಿಪೊಗಳ್ಳಂತೆ ಬಹುವಿಧದ ದಾನಮಂ |
 ಭೂಪಾಲಕಂ ಮಾಡಿ ಮುಂಪೇಳ್ಳ ಯಾಗಮಂ ವಿರಚಿಸುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ||
 ಆ ಪಟ್ಟಣದೊಳು ಬಳಿಕಾ ಯಜ್ಞ ಸಾಲೆಯಸ- |
 ಮೀಪದೊಳಗತಿದರಿದ್ರಂ ವಿಶ್ವಭೂತಿಯೆಂ- |
 ಬಾ ಪಾವ್ವನೊವ್ವ ಮನೆಯಂ ಕಟ್ಟಿ ಯಮನಿಯಮಸಂಯಮೋಪೇತನಾಗಿ || ೨೯ ||
 ಒಂದುದಿನ ವೊಡಲುಹಿಡಿವಂತೆ ಬಾಯ್ನಿಯಾಗು- |
 ವಂದದಿಂ ಕನಸುಮನಸಿನೊಳುಂಬುದಂ ಕಾಣ- |
 ನೊಂದುದಿನಮಾಗಿಯುಂ ಮೆಯ್ಯುಂಬ ಹೊದೆಪುಮಂ ಹೊದೆವುದಂ ಕಂಡರಿಯನು ||
 ಕುಂದೇಂದುವಂತೆ ಕೃಶಮಂ ತನುವಿನೊಳಗಾಂತು |
 ಹಿಂದಣಘವಶದಿನೋವಿದ ದರಿದ್ರದೊಳಾದ |
 ದಂದುಗವೆ ಒಡಲಾಗಿಯುಂ ತನ್ನ ಸತ್ಕರ್ಮದೊಳಗಾಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದನು || ೩೦ ||
 ಈತೆರದಿನಾಚರಿಸುತಿದ್ದೊಂದುದಿನ ವಿಶ್ವ- |
 ಭೂತಿಪಾವ್ವಂ ಪೋಗಿ ಮುಷ್ಟಿಯುಂ ಬೇಡಿತಂ- |
 ದಾ ತಂಡುಲವನು ನಿಚ್ಚಳಿಸಲ್ವಡೆಯದೆ ಜಲಮಿಶ್ರದಿಂ ಪಿಟ್ಟುಗುಟ್ಟು ||
 ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಗ್ನಿ ಹೋತ್ರಕ್ಕೆಯತಿಥಿಗೆ ತನಗ- |
 ಮಾ ತನ್ನ ಸತಿಗಮೊಂದೊಂದಾಗಿ ಪಿಂಡವ ವಿ- :
 ನೂತಗುಣಿ ನಾಲ್ಕನನುಗೆಯ್ದು ಭೋಜನದ ಪೊತ್ತಂ ಪಾರುತಿರಲಲ್ಲಿಗೆ || ೩೧ ||
 ಅನಶನಮನೊಂದು ಮಾಸಂ ಮಾಡಿ ಬಳಿಕ ಜನ- |
 ವಿನೂತ ಪಿಹಿತಾಸ್ರವಾಚ್ಚಿ ವ್ರತೀಂದ್ರಂ ನಗರ |
 ಜನಮೆಲ್ಲ ಕಂಡು ಕೆಯ್ಯುಗಿದು ಕೊಂಡಾಡುತ್ತನಿರಲು ನಡೆತೆರೆ ಚರಿಗೆಗೆ ||

ಅನುರಾಗವಂತರಂಗದೊಳಂಕುರಿಸೆ ಭಕ್ತಿ |
 ಕೊನೆವರಿಯೆ ಚಿತ್ತದೊಳಂದು ಪದಸಂಕಚಕೆ |
 ವಿನಯವಿನಮಿತನಾಗಿ ನಿಲಿಸಿ ಮನೆಗೊಡಗೊಂಡು ಪೋಗಿ ಸತ್ಕರ್ಮದಿಂದ || ೩೨ ||
 ವೀತರಾಗಾಸನಮನಿತ್ತು ವಿಧಿವೂರ್ವಕಂ |
 ಚಾತರೂಪನ ಜಲರುಹೋಪಮಾಂಘ್ರಿಯನು ಮನ- |
 ವೋತದರ್ಜನೆಗೆಯ್ದು ಸಿದ್ಧಭಕ್ತಿಯ ಹೇಳಿ ತತ್ಪಾಣಿಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ||
 ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಾ ಮೂರುಪಿಂಡವಿತ್ತಾ ವಿಶ್ವ- |
 ಭೂತಿ ತನ್ನಂಗಳನೆಯ ಮೊಗನೋಡಲಾ ಜನವಿ- |
 ನೂತಿ ತನಗೆಂದಿದ್ದ ಪಿಂಡಮಂ ಕೊಡಲು ಕೊಂಡಕ್ಷಯಂ ದಾನಮೆನಲು || ೩೩ ||
 ಮರಕತದ ಮಳೆಗರೆಯೆ ಮಾಣಿಕದ ಹನಿಹನಿಯೆ |
 ಸುರಿಯೆ ಕುಲಿತದ ಸೋನೆ ಪುಷ್ಕರಾಗದ ತಂದ- |
 ಲಿರದೆ ಗೋಮೇದಿಕದ ಕುಟ್ಟುವನಿ ಬೀಳೆ ಹರಿನೀಲರತ್ನಂಗಳಾ ||
 ಸರಿಕುಟ್ಟಿ ವೈಡೂರ್ಯಮಣಿಯ ಬೆಳ್ಳರಿ ಹುಯ್ಯೆ |
 ವರಮೌಕ್ತಿಕಪ್ರತಿಯಾಲಿಕಲ್ಲಳ್ ಸೂಸು- |
 ತಿರೆ ಹವಳದಿಂದ್ರಗೋಪಂ ಬಿಳ್ಳದಾ ವಿಶ್ವಭೂತಿಯಾಲಯದ ಮುಂದೆ || ೩೪ ||
 ಈರತ್ನಮೊದಲಾಗಿಯಾಶ್ಚರ್ಯ್ಯಪಂಕಕಂ |
 ವಾರುತಪಥದಿನಾಗಲಾ ಪಾರ್ವನಂಗನೆ ಮ- |
 ನೋರಾಗದಿಂದೆತ್ತಿ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುದಂ ಕಂಡು ಯಜ್ಞಮಂಟಪದೊಳಿದ್ದಾರ್ ||
 ಧಾರಿಣೀಸುರರೆಲ್ಲ ನೆರೆದು ರಾಜಪ್ರಭ ಮ- |
 ಹಾರಾಜನೆಸಗುವ ದಾನಫಲವಿೂಗ ಕ- |
 ಯ್ಯಾರಿಕಾಣಿಸಿದ ಚಿತ್ರಮ ನೋಡಿಮೆಂದು ಮತ್ತಿಂತೆಂದುಲಿಯುತ್ತಿದ್ದರು || ೩೫ ||
 ಕಂಡಿರೇ ದೀಕ್ಷಿತರೆ ವಿಶ್ವಭೂತಿಯದೊಂದು |
 ಲಂಡತನವನು ತನ್ನ ಮನೆಗೊರ್ವನಾ ಬೋಳ |
 ಮಂಡೆಯ ಸವಣನೀಗ ದಡದಡಿಸುತ್ತೆಂದು ಬರಿಯುಕ್ಕಿಯಿಂ ಕಲಸಿದಾ ||
 ಪಿಂಡಗಳನುಂಡ ಕಂಡಾ ಅದರಿನಾ ನಭೋ - |
 ಮಂಡಲದಿನಮರರೊಪ್ಪುವ ರತ್ನವೃಷ್ಟಿಯಂ |
 ತಂಡತಂಡದಿ ಸುರಿದರೆಂದರಸಗಿನಿಸಂಜದೇ ಕೊಂಡು ಹೋದ ಪರಿಯಾ || ೩೬ ||
 ಎಂದು ಕೈಹೊಯ್ದುಟ್ಟಹಾಸದಿಂದರಮನೆಗೆ |
 ಬಂದು ತದ್ವಾರ್ತೆಯಂ ಪೇಳಲಾ ಭೂಸುರ- |
 ಮಂದೇತರ ಕ್ರೋಧದಿಂದ ರಾಜಪ್ರಭಂ ಕರಸಲಾ ವಿಶ್ವಭೂತಿ ||
 ಜಂದಚಂದದಿನೊಪ್ಪುವಾ ರತ್ನರಾತಿಯಂ |
 ತಂದು ಮುಂದಿರಿಸಲವು ತತ್ಸಭಿಕರಂ ಬೆದರು- |
 ವಂದದಿಂ ತನಗಿಂಡವಾದುವಾ ವಿಸ್ಮಯವನೇನೆಂದು ಬಣ್ಣಿಸುವೆನು || ೩೭ ||

ಸಂದಣಿಸಿ ನೋಡುವಾ ಸಭೆಯುಮಾ ನೃಪತಿಯುಂ ।
 ಪಿಂದೆನಾಡಿದ ಕರ್ಮವತದಿಂದ ಹೊಕ್ಕ ಭವ- ।
 ವೆಂದೆಂಬ ವನಮನಳುರ್ವಗ್ನಿ ಮತ್ತವರರಿವ ಪರಿವಾಕಮಂ ಮಾಡಲು ॥
 ತಂದಿಟ್ಟ ಕಿಚ್ಚು ಮತ್ತವರ ಮನದಾವರಣ- ।
 ದೊಂದು ದೋಷಾಂಧಕಾರವನು ಹರಯಿಸಲು ಬೇ- ।
 ಕೆಂದು ಸುರುಹಿದ ತಿಖಿಯ ಮಾಳ್ಕೆಯಿಂದೊಪ್ಪಿತಾ ರತ್ನದಿಂದಾದ ಕಿಚ್ಚು ॥ ೩೮ ॥
 ಅಂತದಂ ಕಂಡು ತತ್ಸಭೆಯೊಳ್ದರ್ವವರರಸ- ।
 ಗಿಂತೆಂದರೆಲೆ ನೃಪತಿಯೀ ವಿಶ್ವಭೂತಿ ನಿ- ।
 ಶ್ಚಿಂತಮಾನಸನು ಮುನಿಗಾಹಾರದಾನಮಂ ಮಾಡಿದ ಮಾಹಾತ್ಮೆಯಿಂದ ॥
 ಅಂತೊಪ್ಪುವಾ ರತ್ನಸಮಿತಿಯಿಲ್ಲಿಗೆ ತರ- ।
 ಲ್ಲಿಂತುರಿವ ಕೆಂಡವಾಯ್ತಿನಲವಂ ಕುಡೆ ಮುನ್ನಿ- ।
 ನಂತವನ ಸೋವಿಲೊಳು ದೇದೀಪ್ಯಮಾನಮಂ ಪಡೆದ ರತ್ನಗಳಾದುವು ॥ ೩೯ ॥
 ಉತ್ತಮ ಹೃದಯವಿಶ್ವಭೂತಿ ರತ್ನತ್ರಯದ ।
 ಬಿತ್ತಂ ಮನೋವಚನಕಾಯಶುದ್ಧಿಯೊಳಿರದೆ ।
 ವಿತ್ತಲವು ಬಿಳೆದು ಸತ್ಪಲವಾದುದೋ ಎಂಬ ತೆರದಿನಾ ರತ್ನಂಗಳಾ ॥
 ಮೊತ್ತವಾತನ ಮಡಿಲೊಳೊಪ್ಪುತಿರೆ ಕಂಡು ಭೂ- ।
 ಪೋತ್ತಂಸ ರಾಜಪ್ರಭಂ ಪಿರಿದು ವಿಸ್ಮಯಂ ।
 ಬಿತ್ತು ಮಾಣಿಕ್ಯಮಯಮಕುಟಮಂ ತೂಗಿ ಪಿರಿದುಂ ಪೊಗಳುತ್ತಿದ್ದನಾಗ ॥ ೪೦ ॥
 ಈ ತೆರದ ಧರ್ಮದ ಮಹಾತ್ಮೆಯುಂ ಕಂಡು ಸ- ।
 ತ್ರೀತಿಯುಂ ಕರಕಮಲಯುಗವ ಮುಗಿದಾ ವಿಶ್ವ- ।
 ಭೂತಿಗಿಂತೆಂದ ನೀನೀಗ ಮಾಡಿದ ದಾನಫಲದೊಳ್ದರ್ವವನಿತ್ತೊಡೆ ॥
 ಸಾತಿಶಯಮಪ್ಪೆನ್ನ ಯಜ್ಞಫಲದೊಳಗೆ ಮನ- ।
 ವೋತರ್ಧಮಂ ನನ್ನ ರಾಜ್ಯದೊಳಗರ್ಧಮಂ ।
 ಮಾತೇನೊ ಕೊಡುವೆನೆಂದೆಂಬ ನುಡಿಯುಂ ಕೇಳಿಯುತ್ತರಂಗೊಟ್ಟನಿತ್ತು ॥ ೪೧ ॥
 ಕಾಮಧೇನುವನು ಕಳ್ತೆಗೆ ಸಮಂಗೊಡುವ ಚಿಂ- ।
 ತಾಮಣಿಯನಾ ಕಾಚಶಿಲೆಗೆ ಬಿಲೆಮಾಳ್ವ ದಿ- ।
 ವ್ಯಾಮೃತಮನಂಬುಕಣಕಿರದೆ ಮಾರುಂಗೊಡುವ ಕಡುಹೆಡ್ಡುರಂತಲ್ಲವೇ ॥
 ತ್ರೀಮನ್ಮಹಾಮುಕ್ತಿಸುಖಸಂಪದವನು ಕೊಡು- ।
 ವೀ ಮಹಾಸತ್ಯಾತ್ರದಾನದುತ್ತಮ ಫಲಕೆ ।
 ಭೂಮಿಶ ಕೇಳಧಮವಸ್ತುವಂ ಕೊಂಬುದೇ ಎಂಬ ನುಡಿಯುಂ ಕೇಳುತ ॥ ೪೨ ॥
 ಆ ಸಂಯಮೀಂದ್ರಪಿಹಿತಾಶ್ರವರ ಬಳಿಗೆಯ್ಲಿ ।
 ವೋಸರಂ ಮಾಡದೇ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗಿ ಬಳಿ- ।
 ಕಾ ಸರಸಿಜೋಪಮಕರಂಗಳಂ ಮುಗಿದೆಲೆ ಮುನಿಕುಲಾಂಬರಭಾನುವೇ ॥

ಭೂಸುರಂ ನಿಮಗಿತ್ತ ದಾನಫಲದೊಳ್ಳರಿಯು- ।
 ನೇಸೇಸುಪರಿ ಬೇಡಿಬೇಡಿಕೊಂಡೊಡೆ ನನಗು- ।
 ದಾಸೀನಮಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಕಾರಣಮನನುನಯುದಿಂದ ನಿರವಿಸೆನಲು ॥ ೪೩ ॥
 ಸದಮಲಜ್ಞಾನಿಯಂತೆಂದನಾ ನೃಪಗೆ ಭೂ- ।
 ಸುದತೀಶ ಕೇಳ್ಮಮಂ ನಂಬಿ ನಡೆಯಿಸುವ ।
 ಚದುರಗ್ನ ದಾನಜಿನವೂಜಿಶೀಲೋಪವಾಸಂಗಳೆಂದೆಂಬ ನಾಲ್ಕು ॥
 ವಿದಿತವಿಧವೇ ಮುಖ್ಯಮಾನಾಲ್ಕರೊಳೊತ್ತ- ।
 ಮೊದಲಾವುದೆನೆ ದಾನಮಾದಾನಮೆಂದೆಂಬು- ।
 ದದು ಭಾವಕರ್ತೃರಂ ಭಾವಿಸಿ ವಿಚಾರಿಸಲ್ಕಲ್ಕು ವಿಧವಾಗಿರ್ಪುದು ॥ ೪೪ ॥
 ಆ ನಾಲ್ಕುದಾನಂಗಳಾವುದೆಂದೊಡೆ ಮಹೀ- ।
 ಮಾನಿನೀಪತಿ ಕೇಳು ಸತ್ವಾತ್ರಕನುದಿನಂ ।
 ಸಾನುರಾಗದೊಳೆಸಗುವನ್ನ ದಾನಂ ಪ್ರಸಿದ್ಧವನೆಪಡೆದಭಯದಾನಂ ॥
 ಜ್ಞಾನಮಂ ನೆರೆಮಾಡಿಕೊಡುವ ಬಹುವಿಧ ಶಾಸ್ತ್ರ- ।
 ದಾನಮೊದವಿದರೋಗಮಂ ಕೆಡಿಪ ಭೈಷಜ್ಯ- ।
 ದಾನಮೆಂದದರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಮಂ ಪಿರಿದುಮನುರಾಗದಿಂ ಪೇಳ್ವರಿಂತು ॥ ೪೫ ॥
 ಅರಸ ಕೇಳಾಹಾರಮಂ ಕೊಂಡೊಡಲ್ಲದೆ ।
 ಸ್ಥಿರವಾಗದೀ ದೇಹನೊದೇಹದಿಂದಲ್ಲ ।
 ದುರುತರಜ್ಞಾನಮುಧ್ಧವಿಸದಾ ಜ್ಞಾನದಿಂದಲ್ಲದೇ ಕರ್ಮದೊದವು ॥
 ಪರಿಹರಿಸದಾ ಕರ್ಮನಾಶದಿಂದಲ್ಲದೆ ।
 ಸುರುಚಿರಸ್ವರ್ಗಾರ್ಪವರ್ಗ್ನಪದವಾಗದಿದು ।
 ನಿರುತಮದರಿಂದವಾಹಾರಮೇ ದೇಹಿಗಳಿಗತಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿರ್ಪುದು ॥ ೪೬ ॥
 ಜೀವನಕ್ಯಾಶ್ರಯಂ ದೇಹಮಾ ದೇಹಕ್ಕೆ ।
 ಜೀವದಾಶ್ರಯ ದೇಹಮಂ ತನ್ನದೆಂಬುದಾ ।
 ಜೀವನಾಜೀವಮಂ ತನ್ನದೆಂದೇ ನಿಶ್ಚಯದಿನಿರ್ಪುದಾ ದೇಹವು ॥
 ಜೀವಕ್ಕೆದೇಹವಳಿದವುದೆಂಬ ಭೀತಿಯಾ ।
 ಜೀವವಳಿದವುದೆಂಬ ಭೀತಿಯಾ ದೇಹಕ್ಕೆ ।
 ಯಾವರಿಸಿಕೊಂಡಿರ್ಪುದಾಗಿಯುಭಯವೆ ಮುಖ್ಯವೊ ದೇಹಕೀ ಜೀವಕೆ ॥ ೪೭ ॥
 ಶ್ರುತದಿಂದ ಪಂಚಾಸ್ತಿಕಾಯಷಡ್ಕೃಷ್ಯ ಸ- ।
 ನ್ನತ ಸಪ್ತತತ್ವ ನವವಿಧ ಪದಾರ್ಥಂಗಳಂ ।
 ಮತಿಯಿತ್ತು ತಿಳಿಯೆ ರತ್ನತ್ರಯಂ ಸಂಜನಿವುದಾ ರತ್ನಮೂರರಿಂದ ॥
 ಹತಿಯಿವುದು ಕರ್ಮವಾ ಕರ್ಮದ ವಿನಾಶದಿಂ ।
 ಸತತಸುಖಸಂಪದವನಿರದೆ ಕೊಡುವಾ ಮಹೋ- ।
 ನ್ನತಮಪ್ಪ ಮೋಕ್ಷಮಹುದದುಕಾರಣಂ ಶಾಸ್ತ್ರಮುಖ್ಯವೊ ದೇಹಿಗಳಿಗೆ ॥ ೪೮ ॥

ಔಷಧಮನೊಸೆದುಕೊಂಡೊಡೆ ಸಕಲರೋಗನಿ- ।

ಶ್ರೇಷ್ಠಮವ್ವುದದುಕಾರಣಂ ದೇಹಕ್ಕೆ ಪರಿ- ।

ತೋಷಮಾ ಪರಿತೋಷದಿಂದ ತಪಸಿಗೆ ಜಯಂ ತತ್ತಪೋವೃದ್ಧಿಯಿಂದ ॥

ದೋಷಂಗಳೆಲ್ಲ ಕೆಡುವುವು ಕೆಟ್ಟದೋಷದಿ ವಿ- ।

ಶೇಷವೆನಿಸುವ ಸೌಖ್ಯಮಂ ಕೊಡುವ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯ- ।

ಭೂಷಣಮೆನಿಸ್ವ ಪದವಹುದದರಿನಾಷಧವೆ ಮುಖ್ಯವೊ ದೇಹಿಗಳಿಗೆ ॥ ೪೯ ॥

ಈತೆರದ ನಾಲ್ಕು ದಾನವನು ಸತ್ಪಾತ್ರಕ್ಕೆ ।

ದಾತೃಗಳ್ಕಡಬೇಕು ಕೊಟ್ಟಿಡುತ್ತಮ ಫಲಂ ।

ಮಾತೇನೊ ತಪ್ಪದಪ್ಪುದು ಪಶುಗೆ ವುಳ್ಳೀರನೀಯೆ ಪಾಲೊಡುವ ತೆರದಿ ॥

ಖ್ಯಾತಿಗೆ ನಿಮಿತ್ತಂ ಕುಪಾತ್ರಕ್ಕೆ ದಾನಮಂ ।

ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಮಾಡೆ ಘಣಿಪತಿಯ ಬಾಯೊಳ್ವಾಲ- ।

ನೋತು ಕರೆದೊಡೆ ವಿಷಮನದು ಕೊಡುವ ತೆರನವ್ವುದದರ ಫಲವವನಿವಾಲಾ ॥ ೫೦

ಸತ್ತುರುಷರಾದವರ್ಸಕಲಕಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಡು ।

ವಿತ್ಸನ್ನ ರಾದವರ್ಯ್ಯಾಯಾಚದಿಂದ ತ್ರಿಜ- ।

ಗತ್ವತಿತ್ವಮನಿರದೆ ಕೊಡುವ ಕೇಡಿಲ್ಲದತಿಸುಖವೀವ ಮುಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ॥

ಉತ್ಪತ್ತಿಯಂ ಮಾಡಿಕೊಂಬ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಾ ।

ಸತ್ಪಾತ್ರದಾನಫಲಮಂ ಕುಡುವರೇ ಭೂಜ- ।

ಗತ್ಪಾಲಕಾ ಎಡಹಿ ಕಂಡ ನಿಧಿಯಂ ಕಾಲೊಳೊಡೆವ ಕಡುಹೆಡ್ಡರಂತೆ ॥ ೫೧ ॥

ಈ ತೆರನನುರೆ ತಿಳಿದ ಕಾರಣದಿನಾ ವಿಶ್ವ- ।

ಭೂತಿ ನಿನಗಾ ಫಲವನಿತ್ತುದಿಲ್ಲಾ ಎಂಬ ।

ಮಾತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಕೈಮುಗಿದೆಲೇ ಮುನಿನಾಥ ಸತ್ಪಾತ್ರದಾನಫಲವು ॥

ಭೂತಳದೊಳೆಂದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ದೃಷ್ಟ್ಯಸ್ಥಾನು ।

ಭೂತಮಾಯ್ತೆನಗದರಿನತಿ ನಂಬಿದೆಂ ಜನವಿ- ।

ನೂತ ನಿನ್ನೀ ದರ್ಶನದ ಸುವ್ರತಮನೆನಗೆ ಮನವೊಸೆದು ಕೊಡುವುದೆನಲು ॥ ೫೨ ॥

ಅತಿ ಕರುಣಾಹೃದಯನಾ ವ್ರತಿಕುಲಲಲಾಮನಾ ।

ವ್ರತಮನೊಸೆದೀಯೆ ಕೈಕೊಂಡು ರಾಜಪ್ರಭಂ ।

ಕ್ಷಿತಿವೊಗಳೆ ನಡನೆ ಕೆಲ ದಿವಸಮರಸುಂಗೆಯ್ದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ದೀಕ್ಷೆಗೊಂಡು ॥

ಹತಕರ್ವಿಯಾಗಿ ಲೋಕೋತ್ತಮಮೆನಿಸ್ವ ಸ- ।

ನ್ನ ತಿಕೆವಡೆದುದ್ದತ ಪದವ ಪಡೆದನೆನೆ ಕೇಳಿ ।

ಮತಿವಂತ ಸೋಮಶರ್ಮ್ಯಂ ತನ್ನಮಾಧಿಗುಪ್ತಗ್ನೇ ಕರಯುಗವ ಮುಗಿದು ॥ ೫೩ ॥

ಮುನಿಕುಲಲಲಾಮಕೇಳಿನ್ನ ಪದವೇ ಶರಣು ।

ನನಗದರಿನೊಳ್ಳೆತಪ್ಪೀ ಜೈನಧರ್ಮ್ಯಮಂ ।

ಮನವೊಸೆದು ಪಾಲಿಸುವುದೆನಲವನ ವಿಶ್ವಾಸಮಂ ಕಂಡು ಹರ್ಷದಿಂದ ॥

ಜನವಿಸುತಮಸ್ವ ಸುವ್ರತಮನಿರದೀಯಲದ- ।
 ನನುಕರಿಸಿ ಬಳಿಕ ನಾನೀ ಜನ್ಮವುಳ್ಳನ್ನೆ ।
 ಕನಸುಮನಸಿನೊಳಿನಿಸು ಹಿಂಸೆಯಂ ಮಾಡು ದಿಲ್ಲೆಂದು ಜನ್ಮಪವ ಮಾಡಿ ॥ ೫೪ ॥
 ಲೋಹದಿಂ ಸಮೆದ ಕೈದಂ ಹಿಡಿವುದಿಲ್ಲವಿಂ ।
 ದೇಹಮುಳ್ಳಲ್ಲಿ ಪರಿಯಂತಮೆಂದಾ ವ್ರತಮ- ।
 ನಾಹ್ಯದಯಶುದ್ಧಿಯೊಳು ಕೈಕೊಂಡು ತನ್ಮನಿಯ ಬೀಳೊಟ್ಟು ವ್ರತಿಕನಾಗಿ ॥
 ಲೋಹದಸಿಯಂತೆ ಕಾಷ್ಠದ ಕೈದಿಗೊಂದೊರೆಯು ।
 ಮೋಹರಿಸಿ ಹಿಡಿದು ಭೂಭುಜನ ಸೇವೆಯೊಳತಿ ।
 ಗ್ರಾಹಕಂ ಸೋಮಶರ್ವ್ವಪ್ರಧಾನಂ ಜಗತ್ಪ್ರಖ್ಯಾತನಾಗಿದ್ದನು ॥ ೫೫ ॥
 ಅಂತದಂ ಕಂಡು ಕೊಂಡೆಯರಿಳಾಕಾಂತನೊಳ- ।
 ಗಿಂತೆಂದರೆಲೆ ನೃಪತಿ ಕಾಷ್ಠದಿಂ ಸಮೆದಸಿಯು ।
 ಸಂತತಂ ಪಿಡಿಡಿರ್ಪವಂಗೆ ಸೇನಾಧಿಪತ್ಯವನೀವುದೊಳ್ಳಿತಾಯ್ತು ॥
 ಎಂತು ಜಯಿಸುವೆ ವೈರಿಗಳನೆಂಬ ನುಡಿಗೇಳಿ ।
 ಯಿಂತಿದಂ ನೋಳ್ಳನೆಂದೊಂದು ದಿನದಲ್ಲಿ ನೃಪ- ।
 ಸಂತತಿಯ ಮಧ್ಯದೊಳ್ಳವ್ವಾವಸರಮೆಂಬ ಮಿಸುಗುವೋಲಗದೊಳರಲು ॥ ೫೬ ॥
 ಕೆಲದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿದ್ದ ಸೋಮಶರ್ಮನ ತೊಡೆಯೊ- ।
 ಳಲೆವ ಕಾಷ್ಠದ ಖಡ್ಗಮಂ ಕಂಡು ತದ್ಧರಾ ।
 ಲಲನೇಶನನುಮತದಿನೊರ್ವ ನೃಪಸುತನದಂ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಬೇಡೆ ॥
 ಸಲೆ ಬೆದರಿ ಪಿಸುಣರಿದಿಂತಾಯಿತೆಂದು ನಿ- ।
 ಸ್ಕಲಹೃದಯನೀ ಉಬ್ಬಸಂ ನನ್ನ ಮನದಲ್ಲಿ ।
 ನೆಲಸಿದರ್ಹದ್ಧಕ್ರಿಯುಂಟಾಧೊಡನಿಲನಂ ಕಂಡ ಸೊಡರಂತೆ ಕೆಡವಿ ॥ ೫೭ ॥
 ಇನ್ನೆನಗೆ ಬಂದೀ ಮಹೋಪಸರ್ಗಂ ಪಿಂಗು- ।
 ವನ್ನೆವರ ಸನ್ಯಸನಮಿಂತಿದಂ ಕಳಿಯಲ- ।
 ತ್ಯುನ್ನೆತಿಕೆವೆಡೆದ ತಪದಸಕಮೇ ಶರಣೆಂದು ಮಿಗೆ ಭಾವಿಸುತ ಮನದೊಳು ॥
 ಚೆನ್ನಾ ಗಿಯಪರಾಜಿತೋಲ್ಲಸಿತಮಂತ್ರಮಂ ।
 ತಾಂ ನೆನಯುತುತ್ತಮಗುಣಾಬ್ಧಿಚಂದ್ರಂ ಮಂತ್ರಿ ।
 ತನ್ನ ಕಾಷ್ಠದ ಖಡ್ಗಮಂ ಕೋಶದಿಂದುಚ್ಚೆಯವನ ಕೆಯ್ಯೊಳಗೆ ಕೊಡಲು ॥ ೫೮ ॥
 ಪಿಸುಣರಸುವಂ ಪೀರ್ವೆನೆಂದು ಹೆಮ್ಮಾರಿ ಮಾ- ।
 ಮಸಕದಿಂ ನೀಡಿದಾ ನಾಲಿಗೆಯೊ ಕಡೆಗಾಲ- ।
 ದಸಿತಾಭ್ರದಿಂದ ಪೊರಮಟ್ಟ ಕುಡುಮಿಂಚೊ ಮುಸುಕಿದ ತನ್ನ ಮೆಯ್ಯಾಹರೆಯಾ ॥
 ಬಿಸುಟು ಥಳಥಳಪ ನಾಗರೊ ಎಂಬ ಮಾಳ್ಕೆಯಿಂ ।
 ಮಿಸುಗುವೊರೆಯಿಂ ನುಸುಳ್ಳು ಬಂದವಂ ಕೊಟ್ಟ ಕೊ- ।
 ರಸಿಯೊಪ್ಪಿತಾ ನೆರೆದ ಸಭಿಯೆಲ್ಲ ವಿಸ್ವಯಂಬಟ್ಟು ನಡೆನೋಡುತಿರಲು ॥ ೫೯ ॥

ಮಾಸಂಕದಿಂದ ಮಹಿಮರ ಮೇಲೆ ಕೊಂಡೆ ಯಮು- |
 ನೋಸರಿಸದೇ ನುಡಿಯಬಹುದೆ ಎಂದರಸನಾ |
 ದೂಸಕರ ಬರಿಸಿಯೊ ಹುಸಿದ ನಾಲಿಗೆಗಳಂ ಕುಯ್ವಿಕ್ಕಿಮೆಂದು ನುಡಿದ ||
 ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕರಕಮಲಯುಗಲವನು ಮುಗಿ- |
 ದಾ ಸೋಮಶರ್ಮನಿದು ಹುಸಿಯಲ್ಲ ನೀಮಿವರ |
 ಘಾಸಿವಾಡಿಸಬೇಡವೆನುತ ಬಳಿಕಿಂತೆಂದು ಬಿನ್ನ ಪಂಗೆಯ್ದನಾಗ || ೬೦ ||
 ಗುರುಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ನಾನೆನ್ನ ಜನ್ಮಾಂತರಂ |
 ನಿರುತದಿ ಮನೋವಚನಕಾಯಶುದ್ಧಿಯೊಳು ನಿ- |
 ಸ್ತೂರಮವ್ವ ಲೋಹದಸಿಯಂ ಪಿಡಿವುದಿಲ್ಲೆಂದು ಸುಲಲಿತವ್ರತಮನೊಸೆದು ||
 ಧರಿಸಿದನು ಇವರುಕ್ತಿ ಹುಸಿಯಲ್ಲವೆನ್ನ ಒಂ- |
 ಧುರಮವ್ವ ಸುವ್ರತದ ಮಹಿಮೆಯಿಂದೀ ಮರದ |
 ಕರವಾಳು ತೀಕ್ಷ್ಣತರವಾರಿಯಾಯ್ತೆಂದದರ ನಿಜರೂಪುದೋರಿಸಿದನು || ೬೧ ||
 ಅದನು ಕಂಡಾ ನೆರದ ಸಭೆಯುಕ್ಯಜಂಬಡುವ |
 ಪದದಲ್ಲಿಯಾಶ್ಚರ್ಯಪಂಚಕಂ ಸಗ್ಗಿಗರಿ- |
 ನೊದವೆ ತದ್ಭೂವರನುಮಾಜನಮುಮಾ ಸೋಮಶರ್ಮನಂ ನೆರೆ ವೂಜಿಸಿ ||
 ಸದಮಲಮೆನಿಪ್ಪ ಸದ್ಧರ್ಮಮೇ ಲೋಕಕ್ಕೆ |
 ಚದುರರ್ವಿಚಾರಿಸಿದೊಡಗ್ಗಲಮೆನುತ್ತ ಸಂ- |
 ಮದದಿನಜಿತಂಜಯಮಹಿವಾಲ ವೈರಾಗ್ಯವಿದನಾಗಿಯುರುಭರದೊಳು || ೬೨ ||
 ಪಟ್ಟದರಸಿಯ ಚೊಚ್ಚಿ ಲಣುಗಿನ ಕುಮಾರಕಂ |
 ದಿಟ್ಟ ಶತ್ರುಂಜಯಗೆ ರಾಜ್ಯಭಾರಮನಿತ್ತು |
 ಕಟ್ಟರಸುಗಟ್ಟಲಂಬರು ಸೋಮಶರ್ಮನುಂ ಬರಲಾ ಸಮಾಧಿಗುಪ್ತ ||
 ಭಟ್ಟಾರಕರ ಕೆಯ್ಯ ದೀಕ್ಷೆಯಂ ಧರಿಸಲಾ |
 ಪಟ್ಟಣದೊಳರ್ಧವರ್ತ್ರಾವಕವ್ರತವ ಮನ- |
 ಮುಟ್ಟಿ ಕೊಂಡರ್ಕ್ಕೆಲರ್ಭದ್ರಪರಿಣಾಮದೊಳಗೊಲಿದೊಂದಿ ಸುಖಮಿದರರು || ೬೩ ||
 ಆ ಮಹಿಪನರಸಿ ಸುಪ್ರಭೆ ಮಂತ್ರಿಕುಲತಿಲಕ |
 ಸೋಮಶರ್ಮನ ಸುದತಿ ಸೋಮೆಯುಂ ಮತ್ತೆ ಕೆಲ |
 ಭಾಮಿನಿಯರೊಡವರಲಭಯಮತಿಗಳೆಂಬಜ್ಜಿ ಕೆಯರಿಂದ ದೀಕ್ಷೆಗೊಳಲು ||
 ಆ ಮಹಾಶ್ರಾವಕವ್ರತಮಂ ಕೆಲ ಸುದತಿಯು- |
 ಪ್ಪೇಮದಿಂ ಧರಿಸಿದರ್ಕ್ಕೆಲರಂತದಕ್ಕೆ ಪರಿ- |
 ಣಾಮಿಸಿದರದರಿಂದಮೆನಗೆ ರತ್ನತ್ರಯಂ ಸಂಜಾತವಾದುದಂದು || ೬೪ ||
 ಎಂದು ವಿಷ್ಣುಶ್ರೀ ನುಡಿದ ನುಡಿಗೆ ತದ್ವೈಶ್ಯ |
 ವೃಂದಾರಕಂ ಮತ್ತಮಾ ಸತಿಯರರುವರುಂ |
 ಮಂದೇತರಪ್ರವೋದದಿನೊಡಂಬಟ್ಟವಾವೆಂದೆಂಬ ನುಡಿಯ ಕೇಳೆ ||

ಮಂದಹಾಸದೊಳಿಂತಿದಪ್ರಮಾಣಂ ಮನದೊ- |
 ಳೊಂದಿನಿಸು ನನಗೆ ನಂಬುಗೆಯಾಗದೆಂದುಸರ್ವ |
 ಕುಂದಲತೆ ನುಡಿದ ನುಡಿಯಂ ಕೇಳಿಯಾ ನೃಪನುವಾ ಸಚಿವರಿಂತೆಂದರೂ || ೬೫ ||
 ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಕಂಡುದನುಸರ್ವ ಮಾತುಮಂ |
 ತಥ್ಯಮಲ್ಲೆಂದು ಬಂದುದನು ಬಾಯ್ಕರೆವೀಯ |
 ಘಾತ್ಯೆಯಂ ಬೆಳಗಾಗಲೊಡನೆ ಹಿಡಿತರಿಸಿ ಊರಲ್ಲರುಂ ನೋಡುವಂತೆ ||
 ಅತ್ಯಂತ ಬಾಧೆಯಂ ಮಾಡಿಸುವ ಕೃತ್ಯಮೇ |
 ಕೃತ್ಯಮಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೆ ಪೆರತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಸಲೆ |
 ಸತ್ಯಮಂ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿಪ್ಪಾಗಳಾ ಚೋರನಿಂತೆಂದು ಭಾವಿಸಿದನು || ೬೬ ||
 ಚಂದನವ ಬಿಟ್ಟು ದುರ್ಗಂಧಕ್ಕೆ ನಡೆವ ನೋಣ- |
 ದಂದದಿಂದೊಳ್ಳಿತವ್ವಾ ಕಜ್ಜದೊಳ್ಳನಸ |
 ನೊಂದಿಸದೆ ನೀಚವೃತ್ತಿಗೆ ಮನಂಗೊಡುವುದಿದು ವಾಸಿಷ್ಠ ಜನಕೆ ಸಹಜ ||
 ಎಂದೆನುತ್ತಿರಲತ್ತಲಾ ಸುಗುಣಮಣಿ ಮನುಜ- |
 ಮಂದಾರನಿಭ್ಯಕುಲತಿಲಕನರ್ಹದ್ವಾಸ- |
 ನಿಂದುನಿಭಕಾಂತಿಯುತನೊಪ್ಪಿದಂ ಜಿನಸಮಯವಾರ್ಧಿವರ್ಧನಚಂದ್ರನು || ೬೭ ||
 ಇದು ವಿಬುಧಜನನಿನುತಮಿದು ವಿಬುಧಜನನಿನತ- |
 ಮಿದು ವಿದಿತಜಿನಸಮಯಶರಧಿಸಂಪೂರ್ಣೆಂದು |
 ಸದಮಲಚರಿತ್ರಚಂಗಾಳ್ವಭೂವರನ ಸಚಿವಾನ್ವಯಾಂಬರಹಂಸನು ||
 ಮದನಸಮರೂಪನುತ್ತಮಗುಣಕರಂಡಕಂ |
 ಚದುರಮಂಗರಸ ರಚಿಸಿದ ಕೌಮುದೀ ಕಥೆಯೊ- |
 ಳೊದವಿದುದು ಸೋಮಶರ್ಮ್ಯನದೊಂದು ಕಥನವೇಳನೆಯ ರಂಜಿಸುವ ಸಂಧಿ || ೬೮ ||
 ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೨೦ ಪದ ೪೬೩ ಕೃಂ ಮಂಗಲಮಹಾ.

ಎಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಮುಂಡಿಕೆಯ ಕಥೆ.

ಶ್ರೀಮದರ್ಹದ್ವಾಸವೈಶ್ಯವಿಭು ಕೇಳಲಾ ।
 ತಾಮರಸವದನೆ ನಾಗಶ್ರೀ ಕರಂಗಳಂ ।
 ಪ್ರೇಮದಿಂ ಮುಗಿದು ತನಗಾದ ಸವ್ಯಕ್ತ್ವಮಂ ಬಿನ್ನಪಂಗೆಯ್ದಳಿಂತು ॥ ಪಲ್ಲ ॥
 ಧಾರಿಣೀಸತಿಯ ದರಹಸಿತಮುಖದಂತೆ ಕಾ- ।
 ಶ್ರೀರಜನಪದದ ಮಧ್ಯದೊಳು ಕಡು ಸೊಗಯಿಸುವ ।
 ವಾರಣಾಸಿಯೆಂಬ ರಾಜಧಾನಿಯೊಳು ಶೋಭಿಸ ಸೋಮಕುಲದೀಪನು ॥
 ಚಾರುಗುಣಮಣಿಗಣಾಭರಣನಾಶ್ರಿತಜನಾ- ।
 ಧಾರ ಜಿತಶತ್ರುವೆಂದೆಂಬ ಭೂಪಾಲಕಂ ।
 ನಾರಿ ಕಾಂಚನಚಿತ್ರೆಯೆಂಬಳೊಡಗೂಡಿ ಸುಖದಿಂದರಸುಗೆಯ್ಯುತ್ತಿಹನು ॥೧॥
 ಉತ್ತಮಗುಣಾನ್ವಿತರ ವರಗರ್ಭದಲ್ಲಿಯು- ।
 ತ್ವತ್ತಿಯಂ ಪಡೆದು ಮುಂಡಿಕೆಯೆಂಬ ನಾಮಮಂ ।
 ಪೆತ್ತು ಬಿಳಿಯುತ್ತ ಕಿರುಗೂಸಿನೊಳ್ಕೃಷ್ಣಮಾಡಿದ ಪಾಪದೇಸಕದಿಂದ ॥
 ಮೃತ್ತಿಕೆಯನನುದಿನಂ ತಿಂದು ವೈಯೊಳು ರೋಗಗ ।
 ಹತ್ತಿ ವಿದ್ರೂಪಾಗಲಂತದಂ ಕಂಡು ಭೂ- ।
 ಶೋತ್ತಂಸನತ್ಯುದಾಸೀನಮಂ ಮಾಡೆ ಪೆರತೊಂದು ತಾಣದೊಳು ಬಿಳೆದು ॥ ೨ ॥
 ಒಂದುದಿನದಲ್ಲಿಯಾವೂರ ಮಧ್ಯದ ಚೈತ್ಯ- ।
 ಮಂದಿರದೊಳೊರ್ವ್ವ ಕಂತಿಯರಬಲೆಯರ್ಗ್ಗೆ ಮನ- ।
 ಸಂದು ಧರ್ಮೋಪದೇಶಂಗೆಯ್ದು ಸುವ್ರತಂಗಳನೆ ಕೊಡುವುದನು ಕಂಡು ॥
 ಬಂದು ತಾನವರ ಪಾದಾಂಬುರುಹಕತಿಭಕ್ತಿ- ।
 ಯಿಂದ ವಂದನೆ ಮಾಡಿ ಧರ್ಮಮಂ ಕೇಳಿಯವ- ।
 ರಂದದಿಂ ನನಗೊಂದು ಸುವ್ರತಮನೀಯಬೇಕೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಲಾಗ ॥ ೩ ॥
 ಕರುಣದಿಂದಾ ಕಂತಿಕೆಯರೆಂದರೆಲೆ ಮಗಳೆ ।
 ಕರಮೊಳ್ಳಿತಾಯ್ತು ನೀನೆಣಿಸಿದುದು ಭವಭವಾಂ- ।
 ತರದೊಳೊದವಿದ ಪಾಪದಂಡಲೆಯನಿಂತಾಯ್ತು ನೀನೀಗ ಮೃತ್ತಿಕೆಯನು ॥
 ಪಿರಿದಾಗಿ ಸೇವಿಸಲ್ಕೆಯ್ಗೆಟ್ಟುದದನು ನೀಂ- ।
 ಪರಿಹರಿಸಬೇಕೆನುತ್ತಾ ವ್ರತಮನೀಯಲದ ।
 ಕೈಕೊಂಡು ಪರಿಪಾಲಿಸುತ್ತಿರಲು ತದ್ರೋಗಮೆಲ್ಲಂ ಕೆಟ್ಟುದು ॥ ೪ ॥

ಅನಿಲಸಖಮುಖದಿನಾಯುಧಮನಿರದಾಶ್ರಯಿಸಿ- 1
 ದಿನಿಸು ಜಲಮುನ್ಯತ್ತಗಜಘಟಾಳಿಯ ತಿರಮ- 1
 ನನುವೇಗದಿಂದ ಖಂಡಿಸುವಂತೆ ತನ್ನ ನಿಜಗುರು ಪಾಲಿಸಿದ ಸುವ್ರತಂ ||
 ಮನದೊಳೊಂದಿನಿಸು ಹೊರೆಯಿಲ್ಲದೇ ತಳೆದ ಸ- 1
 ಜ್ಞನೆಯ ಮುಂಡಿಕೆಯ ಸದ್ಗುಣಗಣಾಲಂಕೃತೆಯ |
 ತನುವಿನಾ ವ್ಯಾಧಿಯಿಂದಾದ ವಿದ್ರೂಪೆಲ್ಲ ಕೆಟ್ಟಿತ್ತಿನ್ನೇನೆಂಬೆನು || ೫ ||
 ಸಿದ್ಧರಸಮಂ ಸೋಂಕಿದವಲೋಹಮೆಲ್ಲಮತಿ |
 ಶುದ್ಧಸ್ವರೂಪ ಕಾಂಚನಮಪ್ಪ ತೆರದಿನಾ |
 ಉದ್ಧತವ್ಯಾಧಿ ಹೊದ್ದಿದ ಮುಂಡಿಕೆಯ ದೇಹವಾವ್ರತಂ ಸೋಂಕಲೊಡನೆ ||
 ನಿರ್ದ್ಧರದಿನತ್ಯಂತ ರೂಪುಲಾವಣ್ಯರಸ- 1
 ವೃದ್ಧಿಯಂ ಪಡೆದು ಜವ್ವನವಾಂತು ಜಗದೊಳ್ಳ- 1
 ಸಿದ್ಧತ್ವಮಂ ಪಡೆದು ಬಳಿಕೊಂದುದಿವಸವಾ ಗುರುವಿಗೆ ನಮಿಸಿ ಬಳಿಕ || ೬ ||
 ಎಲೆ ಗುರುವೆ ನಿನ್ನ ಕರುಣದಿನೆನ್ನ ರೋಗ ಹರಿ- 1
 ದಿಳಿಯೆಲ್ಲ ಪೊಗಲ್ಪ ರೂಪಾಯಿತೆನ್ನಂಗೆಮೆನೆ |
 ಸುಲಲಿತ ಚರಿತ್ರನಿಧಿ ಕೇಳುವ್ರತದ ಫಲದಿನುರಗನರನಾಕಮೆಂಬಾ ||
 ನೆಲಕೊಡೆಯರಾಗುವರ್ಕೈವಲ್ಯಕಾಂತೆಯೊಳ- 1
 ಗಲಸದೇ ಕೂಡುವರಿದೇನುದೊಡ್ಡಿತೆನ- 1
 ಲ್ಲಲನೆ ಹರ್ಷೋತ್ಸರ್ಷಿಯಾಗಿ ಸದ್ಧರ್ಮಮಂ ನಂಬಿ ನಡೆಯಿಸುತಮಿರಲು || ೭ ||
 ತಳತಳಿಸಿ ತರಳತ್ವಮಂ ಪಡೆದುವ್ರದಿಗಳ್ |
 ತುಳುಕಿದುದು ಲಾವಣ್ಯಮಂ ಕೋಮಲಾಂಗದು- 1
 ಚ್ಚಳಿಸಿದುದು ತನಿಗಂಪನಾ ತೋಳ ಮೊದಲಳಕತತಿ ಕುಟಿಲಮಾಯ್ತುರದೊಳು ||
 ಮೊಳೆದೊರಿದುವು ಮೊಲೆಗಳೂರುಗಳ್ಳಡು ನುಣ್ಪು- 1
 ದಳೆದುವಂಕುರಿಸಿದುದು ಲಜ್ಜೆ ಚಿತ್ತದೊಳು ಮುಡಿ- 1
 ಯಲಘುತರಮಂ ಪಡೆದುದಾ ರಾಜನಂದನೆಗೆ ಬಂದ ಪೊಸಜವ್ವನದೊಳು || ೮ ||
 ರತಿಯ ಬಾಳಂ ಕೆಡಿಸುವತ್ಯಂತರೂಪು ಭಾ- 1
 ರತಿಯ ಬದುಕಂ ಬಯಲುಮಾಳ್ಳ ಕಡುಜಾಣ್ಣೆ ವಾ- 1
 ವ್ವೃತಿಯೆಲ್ಲೆಯಂ ಗಾರುಗತಮಾಳ್ಳ ಗಾಡಿ ಪಂಕರುಹನಾಭನ ಪಟ್ಟದಾ ||
 ಸತಿಯಿರವ ಹರಿಹಂಚುಮಾಡುವ ವಿಲಾಸದು- 1
 ನ್ನತಿಕೆಯಮರೇಶನಂಗನೆಯ ತೇಜಂಗಡಿಸು- 1
 ವತಿವಿಭವಮುಂಟೀಕೆಗೆಂದು ಕೊಂಡಾಡುತ್ತಮಿರ್ಪರಾ ಮುಂಡಿಕೆಯನು || ೯ ||
 ಚಂಡಿಕಾಪತಿಯ ಚಕ್ಷುವಿನುರಿಯ ನಂದಿಪಾ ಪ್ರ- 1
 ಚಂಡಿಕೆಯ ಪಡೆದ ಪಂಚೇಷುವಿನ ಖಡ್ಗದೇಡೆ- 1
 ಗಂಡಿಕೆಯ ಸಮೆದ ನಡುವಿನ ವಿರಕ್ತರ ಮನದ ಶಾಂತರಸದೊಬ್ಬಳಿಯನು ||

ಹಿಂಡಿ ಕೆಡಿಸುವ ಜಾಣ್ಮೆಯಿಂ ರಸಿಕಜನತತಿಯು |
 ಚೆಂಡಿಕೆಯನೆರಗಿಸುವ ಮೃದುಪದಂಗಳನಾಂತ |
 ಮುಂಡಿಕೆಯ ರೂಪುಯೌವನವಿಲಾಸವನು ಬಣ್ಣಿ ಪರಾರಿಳಾತಳದೊಳು || ೧೦ ||
 ಸುಲಲಿತ ಸುಧಾಸೂತಿನ್ನಿಭ ನಿಜಾನನದ |
 ಜಲಜಾಕ್ಷಿಯಾ ನೃವಾತ್ಮಜಿಯೊಂದುದಿವಸದೊ- |
 ಳ್ಯಲಿನವಿಜಯಂಗೆ ಸದ್ಭಕ್ತಿ ಪೂರ್ವಕದಿನ್ನುತ್ತಮಮಪ್ಪ ವಸ್ತುವಿಂದಾ ||
 ಅಲವರಿಕೆಯಿಲ್ಲದಭಿಷೇಕವೂಜಿಯನು ಮನ- |
 ದೊಲವಿನಿಂ ಮಾಡಿ ಗುರುವಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ಬಳಿ- |
 ಕ್ಯಲವಿಲ್ಲನರಸಿಯಂದದಿ ಸಿದ್ಧಶೇಷೆಯಂ ಕೊಂಡು ನಡೆತರುತ್ತಿದ್ದಳು || ೧೧ ||
 ಥಳಥಳಿಸೆ ಹಸ್ತಶಾಖಾನಖಪ್ರತತಿ ಪೊರ- |
 ವಳಯದೊಳ್ಳರಯುಗಮನೆತ್ತಿ ನೀಲೋತ್ಪಲದ |
 ಲಲಿತಪ್ರಸೂನದುತ್ತಮ ಸಿದ್ಧಶೇಷೆಯಂ ಮಡಗಿ ನವಮಾಣಿಕ್ಯದಾ ||
 ಲಲಿತಪಾತ್ರಂಬಿಡಿದು ನಡೆವ ನೃಪತನುಜಿ ಕ- |
 ಗ್ನೊಳಿಸಿದಳ್ಳತ್ತೆಂಟುತಾರೆಸಹಿತಂ ಮೂಡಿ |
 ಪೊಳವ ಪೂರ್ಣೆಂದುಬಿಂಬಂ ಬೆರಸಿ ಬರ್ಪಿಂದ್ರದಿಗ್ವಿನಿತೆಯೆಂಬಂದದಿ || ೧೨ ||
 ಸಾಕ್ಷಾದ್ವಚೋವನಿತೆ ಸಾನುರಾಗದೊಳು ಪ್ರ- |
 ತ್ಯಕ್ಷಮುತ್ತಮ ಕುಸುಮದಿಂಡೆಯಂ ತನ್ನ ನಿಜ |
 ದಕ್ಷಿಣಕರಾಗ್ರದಿಂ ಕೊಡುವಂತೆ ಮಣಿಮಯ ಕಿರಿತೋತ್ತಮಾಂಗದೊಳಗೆ ||
 ಇಕ್ಷುಕೋದಂಡಮದಮರ್ದನನ ಮೂಲೋಕ- |
 ರಕ್ಷಾಮಣಿಯ ಸೇಸೆಯಂ ತಳವ ತರುಣ ಹರಿ- |
 ಣಾಕ್ಷಿಯ ವಿಲಾಸದೇಳೈಯನೀಕ್ಷಿಸುತ್ತ ತಲೆಯಂ ತೂಗಿ ತಜ್ಜನಕನು || ೧೩ ||
 ಇಂಬುವಡೆದಾ ಮಗಳ ಚೆಲ್ವಿಕೆಗೆ ಹರ್ಷಾವ- |
 ಲಂಬಿ ಚಿತಶತ್ರುಧರಣೀನಾಥನೊಸೆದಾ ಸ್ವ- |
 ಯಂಬರದೊಳಲ್ಲದೇ ಮತ್ತಾರು ಬೇಡಿದೊಡೆ ಮನಸಂದು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ||
 ಎಂಬುದೊಂದಾ ವಾರ್ತೆಯಂ ಕೇಳಿ ಭಗದತ್ತ- |
 ನೆಂಬರಸು ಚಕ್ರಕೋಟಾಪುರೀನಾಥನಲ- |
 ರಂಬಸಮರೂಪನಪ್ರತಿಮಪ್ರತಾಪ ಮಹದೈಶ್ವರ್ಯಸಂಪನ್ನನು || ೧೪ ||
 ಆ ಸುಗುಣಮಣಿ ಮುಂಡಿಕೆಯ ಬೇಡಿ ತನ್ನ ವಿ- |
 ಶ್ವಾಸಿಗಳ ಕಳುಹಲವರೆಯ್ದಿ ಚಿತಶತ್ರುಧರ- |
 ಣೀಸತೀವಲ್ಲಭನ ಕಂಡು ಪಾದಾಕ್ರಾಂತರಾಗಿ ವಸುಧಾವಲ್ಲಭಾ ||
 ಓಸರಿಸದೇ ನಿಮ್ಮ ನಿಜತನೂಭವೆ ಸದ್ವಿ- |
 ಲಾಸವತಿಯಂ ನಮ್ಮ ನರನಾಥಗೀವುದೆನೆ |
 ಭಾಸುರಗುಣಾಭರಣಾ ನಿಯೋಗಿಗಳ ಕೂಡಂತೆಂದು ನುಡಿದನಾಗ || ೧೫ ||

ನಮ್ಮೊಳಗೆ ನಿಮ್ಮೊಳಗೆ ಕೊಳ್ಳು ಕೊಡೆಯೇ ಬಯಲ- ।
 ಹಮ್ಮನಾಡಲದೇತಕೀ ಲೋಕದರಿಕೆಯೊಳು ।
 ನಿಮ್ಮೊಡೆಯನೀಗ ವಿವರಿಸಿ ನೋಡಿದೊಡೆ ನಮ್ಮ ರವಿಕುಲದ ಸೋಮಕುಲದಾ ॥
 ಸೊಮ್ಮಿನವನಲ್ಲ ತನಗೀಗ ಬಂದೈಸಿಯು ।
 ಸುಮ್ಮಾನದಿಂದ ಬೇಡುವುದೀಗ ಬಲ್ಲವರ ।
 ಸಮ್ಯತವೆಯೆಂಬ ಭೂವರಸ ನುಡಿಗುತ್ತರಂಗೊಟ್ಟರಿಂತಾ ಸಚಿವರು ॥ ೧೬ ॥
 ಮುತ್ತಮಾಂಸದೊಳು ಜನಿಯಿಸಿ ಉಳಿದ ರತ್ನಕ್ಕೆ ।
 ಮೊತ್ತಮೊದಲಾಯಿತಿಲ್ಲವೆ ಕಾಡಮಿಗದೊಳು- ।
 ತ್ವತ್ತಿಯಂ ಪಡೆದು ಕಸ್ತೂರಿಕರ್ಪೂರಕಾಶ್ಚೀರಕೆಣೆಯಾಯ್ತಿಲ್ಲವೇ ॥
 ಉತ್ತಮದರೂಪುರಸಿಕತೆ ಸದ್ವಿಲಾಸಸಂ- ।
 ಪತ್ತುಸಾಹಸವಿತರಣಂಬಡೆದ ಭೂಮಿವಾ- ।
 ಲೋತ್ತಂಸರೊಳಗೆ ಹಿಂದಂ ಹಿಸಿಕೆನೋಳ್ವರೇ ಬಲ್ಲವರ್ಧರಣಿವಾಲಾ ॥ ೧೭ ॥
 ಈ ತೆರದಿ ನುಡಿದವರ್ಗ್ಗಿಂತೆಂದನಾ ನೃಪತಿ ।
 ನೀತಿಯೆಂಬುದು ನೀರಮೇಲೆ ತೇಲುವ ತೆಪ್ಪ ।
 ಮಾತಬಲ್ಲವರೆತ್ತ ತೆಗೆದಂತೆ ಬಹುದದಂ ಕೇಳಿದೊಡೆ ಹುರುಳಾಗದು ॥
 ಏತರದು ಮಾತದಂತಿರಲಿ ಸದ್ವಂಶಪ್ರ- ।
 ಸೂತರಲ್ಲದವರ್ಗ್ಗೇ ಕೂಸಕೊಟ್ಟೊಡೆ ನಗದೆ ।
 ಭೂತಳಮದಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹಮೇ ಅದುನಿಮಿತ್ತಂ ನಿಮ್ಮ ಭಗದತ್ತಗೆ ॥ ೧೮ ॥
 ಪರಮ ಸಮ್ಯಗ್ವೃಷ್ಟಿ ಪರಿರಂಜಿತಜ್ಞಾನಿ ।
 ನಿರುಪಮಚರಿತ್ರೆ ರತ್ನತ್ರಯದ ಮೂರ್ತಿಯಂ ।
 ಸುರುಚಿರ ಸುವರ್ಣಸಂತಾನಕ್ಕೆಯಲ್ಲದೆ ಸೇರಿಸುವುದುಚಿತಮಲ್ಲ ॥
 ನಿರುತದಿಂದೆಂದವರನಾ ಅರಸು ಬೀಳ್ಕೊಡ- ।
 ಲ್ಲಿರಿಗಿಬಂದಾ ತಮ್ಮ ಪುರವರಕ್ಕಾ ನುಡಿಯು ।
 ನೊರೆಯಲಾ ಭಗದತ್ತಭೂವಾಲ ಸಿಡಿಲದನಿಗೇಳ್ವ ಹರಿಯಂತೆ ಕೆರಳಿ ॥ ೧೯ ॥
 ಇರ್ದ್ಧಿರವಿನಲ್ಲಿ ಹರಿದಾಳಿಯಂ ಮಾಡಿ ತಾ ।
 ನಿರ್ದೂರನಿನಿಸರೊಳ್ಳೊಳಿಗೊಂಟಿಯು ಕೊಂಡು ।
 ಬಾಳ್ವಲೆಯ ಹಿಡಿದು ತನ್ನಂ ಮೊದಲೊಡನೆಂಬ ಕೂಸನಾ ಮಂದಿರದೊಳು ॥
 ಇರ್ದ್ಧಿ ವಸ್ತುಗಳನೆಲ್ಲವ ಬಾಚಿಕೊಂಡು ಬರ- ।
 ದಿದೊಡ್ಡಿವು ವಿಸೆಯೇ ಎಂದು ಗದ್ದುಗೆಯ ಹೊ- ।
 ಯ್ತೆದ್ದು ಕೋಪಿಸುವಾಗ ಸದ್ಭುದ್ಧಿಯೆಂಬ ಮಂತ್ರೀಶನಿಂತೆಂದನಾಗ ॥ ೨೦ ॥
 ಒಚ್ಚೆಯಕೆ ಬದುಕಬೇಕೆಂಬ ನೀತಿಯು ಬಿಟ್ಟು ।
 ತುಚ್ಚತನಕೀಡಾಗಿ ಬದುಕುವರೆ ದೊಡ್ಡವ- ।
 ಮ್ಕುಚ್ಚರಂ ಮಾಡಿದವನತಿಪರಾಕ್ರಮಿ ನನ್ನ ಸೇನೆಯಿಂದವನ ಸೇನೆ ॥

ಹೆಚ್ಚೆಂದು ಹೇಡಿವಟ್ಟಾರು ಕಾಯ್ದುಂಗಳನು |
ವೊಚ್ಚತಂ ಪ್ರಾಣವಳಿದಲ್ಲದೇ ಕೊಡುವರೇ |
ಹುಚ್ಚರಲ್ಲಾ ಇಂತಿದಂ ತಿಳಿಯದವರು ವಿಶ್ವಂಭರಾಮಂಡಲದೊಳು || ೨೧ ||
ಏಣಾಕ್ಷಿಯರನೆಣಿಸಿ ಯದೆಗೆಟ್ಟ ವೋಹಿಗ- |
ಳ್ಳೇಣಕ್ಕೆ ಬದುಕಬೇಕೆಂಬುದನೆ ಭಾವಿಸರು |
ನಾಣಳಿವುದಿಂತಿದರಿನೆದೆಂಬುದಂ ಕನಸುಮನಸಿನೊಳಗಿನಿಸರಿಯರು ||
ಊಣೆಯಮನೆಣಿಸರುವಿಲತಳದೊಳಪಕೀರ್ತಿ |
ಹೂಣಿಹಬ್ಬುವುದೆಂಬುದಂ ನೆನೆಯರಾ ತಮ್ಮ |
ಪ್ರಾಣವಳಿವಲ್ಲಿಪರಿಯಂತರಮುಮೆಂಬುದಿದು ಭೂಲೋಕದೊಳ್ಳು ಸಿದ್ಧ || ೨೨ ||
ಎಂದಿವಾದಿಯ ಪಲವು ತೆರದ ನೀತಿಯನುಸಿರ- |
ಲೊಂದಿನಿಸು ಮನಕೆ ತಾರದೆ ಕಿವುಡುಗೇಳ್ವರಸ |
ನಂದಮಂ ಕಂಡು ಕಡುನೊಂದಾ ವಿನಾಶಕಾಲಕ್ಕೆ ವಿಪರೀತಬುದ್ಧಿ ||
ಬಂದಲ್ಲದೇ ವಾಣದಾ ಕೌರವಾಧೀಶ |
ಮುಂದರಿಯದೇ ದುರ್ಬ್ಬುತನದಿಂದ ಕೆಟ್ಟುಹೋ- |
ದಂದಮಾಯ್ತುಲ್ಲಾನುತ್ತ ಬಿಸುಸುಯ್ದು ಬಳಿಕೆಂತು ಬಿನ್ನ ಪಗೆಯ್ದನು || ೨೩ ||
ಈ ವಾತನುಲ್ಲಂಘನಂ ಮಾಳ್ವಿನೆಂಬಿಯಾ |
ಸಾಮಮಂ ಮಾಡಿಯತಿಬಹಳಬಲವೆರಸಿ ಪರ- |
ಭೂಮೀಶರಂ ತಾಗೆ ಸೊಡರುರಿಯಮೇಲೆ ಬಿರುಗಾಳಿ ಬೀಸಿದವೊಲಹುದು ||
ವೈಮನಸಿನಿಂದ ಮುಂದಂ ನೋಡದೇ ಸಕಲ |
ಸಾಮಗ್ರಿಯಂ ಕೂಡಿಕೊಳ್ಳದೇ ನಡೆದು ಸಂ- |
ಗ್ರಾಮಮಂ ಮಾಡಿದೊಡೆ ಸೊಡರುರಿಯಮೇಲೆ ಬೀಸಿ ಪತಂಗನವೊಲಹುದು || ೨೪ ||
ಸಲ್ಲದೀ ಕೃತ್ಯವೆಂದೆಂಬ ಸಚಿವನ ಮಾತ- |
ನುಲ್ಲಂಘನಂ ಮಾಡಿಯುನ್ನತ್ತಯೌವನಂ |
ಶೊಲ್ಲಮುನಿಸಿಂದ ಶೋರಮಟ್ಟು ಶೋಕಲಂ ತನಗೆ ಮಾವ್ಕುಲೆವರಿಲ್ಲವೆಂದು ||
ದಲ್ಲಾಳಿತನದಿಂದ ದಂಡುನಡೆದಂ ಧರಣಿ- |
ಯೆಲ್ಲವಾ ಬಲುಭಾರಕಲ್ಲಾಡುವಂದದಿಂ |
ಬಲ್ಲಿದಂ ಭಗದತ್ತ ಭೂಪಾಲಕಂ ದಂಡಧರ ಏಂಡು ನಡೆವ ತೆರದಿ || ೨೫ ||
ತಂಹತಂಡದ ಪೌಜುವೆರಸಿ ವಿಶ್ವಂಭರಾ- |
ಮಂಡಲಂ ತೆರಪಿಲ್ಲವೆಂದೆಂಬ ಮಾಳ್ಕೆಯೊಳ- |
ಖಂಡಿತ ಬಲಂಬೆರಸು ಬಿಟ್ಟ ಸುತಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಡುದಾಣಮಂ ಬಿಡಲೊಲ್ಲದೆ ||
ಗಂಡುಗಲಿ ಗಡಿಯಂಕಭೀಮರೆನಿವುದ್ದಂಡ- |
ಮಂಡಳೇಶ್ವರರೆಡಬಲಂಬಿಡಿದು ಬರಲಾ ಪ್ರ- |
ಚಂಡಪ್ರತಾಪಿ ನಿಜವೈರಿ ಭೂಪಾಲಕನ ನಾಡಗಡಿವಾಡಕೆಯ್ವಿ || ೨೬ ||

ಆರವೆಯ ತರಿದು ಕೆರೆಗಳನೊಡೆದು ಸುಟ್ಟಗ್ರ- |
 ಹಾರ ಮೊದಲಾದೂರುಗಳನು ತುರುಸೆರೆಯ ಹಿಡಿ- |
 ದಾರಯ್ಯದಿರಾದ ಬಲುದುರ್ಗಗಳನು ಧೂಳಿಪಟ್ಟಮಂ ಮಾಡತ ||
 ಆರುಭಟಿಯಿಂದ ದಾಳಿಯನಿಟ್ಟು ವಿಸ್ಸಾಣ- |
 ಭೇರಿದುಂದುಭಯ ರವ ಘೋರ್ಣಿಸಲ್ಮೂವಳಸಿ |
 ವಾರಣಾಸೀಪುರವ ಮುತ್ತಿದಂ ಜೀನಹುಳು ಝುಂಕರಿಸಿ ಮುತ್ತುವಂತೆ || ೨೬ ||
 ನೆಲಕೆ ಬಾಗಿರಿದ ಪಲವರಿಯು ಡೆಂಕಣಿ ಕವಣೆ |
 ತೊಲೆ ಸಬಳ ಹೇರಿಟ್ಟ ದಸುಗುಂಡು ಕಾಸುವಂ |
 ಬಲಿ ಸಾರವಾರಿ ನೆಲಗುಮ್ಮ ಬಿಸಿಯೆಣ್ಣೆ ಹುರಿಮಳಲು ಹಾವಿನಹೇಳಿಗೆ ||
 ಬಲುಹುಲ್ಲದೊಂದೆ ಬಿಲ್ಲಂಬುಕತ್ತರಿಪಂದಿ- |
 ದಲೆ ಹಾರೆ ಬಿರಿಕೊರಡು ಪೆಟಲ ತಿರುಗಣಿಬೀಸು- |
 ವಲೆ ತಳಿಯಮರದ ಗೊಂದಣದ ಸಂವರಣೆಯಿಂದಾ ಕೋಂಟಿ ಕಣ್ಣೊಪ್ಪಿತು || ೨೭ ||
 ಹೊತ್ತಿಸಿದ ಹುಲ್ಲದೊಂದೆಗಳ ಕೇಸುರಿಗಳೆಂ |
 ಸುತ್ತುವರೆದಿಸುವ ಶರಸಂತತಿಯ ಸಮಿತಿಯಂ- |
 ದುತ್ತಮದ ಬೀರರರಿಬಿರುದನಿರದೊದವೆ ಕಲಕಲಮೆಂಬ ಮಂತ್ರದಿಂದ ||
 ಬಿತ್ತರಂಬಡೆದು ನರಯಾಗಮಂ ಮಾಡುವೆನೆ- |
 ನುತ್ತ ಸಮವರ್ತಿಯೆಂದೆಂಬ ದೀಕ್ಷಿತನು ಬಗೆ- |
 ವೆತ್ತು ರಚಿಸಿದ ಹೋಮಕುಂಡದಂತಾ ನಗರಿ ದಾರುಣತರಂಬಡೆದುದು || ೨೮ ||
 ಹೂಳಿಯುಗಳಂ ಹುಲ್ಲಹಾಕಿ ಡೆಂಕಣಿಗಳಂ |
 ಮೇಳೈಸಿ ನಡೆ ಚೆನ್ನರವನು ನಡೆಯಿಸಿ ಕೋಂಟಿ- |
 ಯಾಳು ತಲೆಯೆತ್ತಲೊಡನಾ ಬದ್ಧರದ ಮರೆಯೊಳಿದ್ದ ಬಿಲ್ಲಾಳ್ಗಳೆಲ್ಲ ||
 ಬೀಳಲೆಸೆಡೆಗ್ಗೆಯಂ ನೂಂಕಿ ಸೇತುವನೆೊಟ್ಟೆ- |
 ಯಾಳೋಚನೆಯ ಮಾಡದಿಕ್ಕಿ ನಿಚ್ಚಣೆಗೆಯಂ |
 ದೂಳಿಗೋಂಟಿಯು ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಪಡಿಯರರ ಕಲಕಲಂ ಕರವೊಪ್ಪಿತು || ೩೦ ||
 ದೊರೆದೊರೆಗಳೆಲ್ಲ ಹೊಗದ ಕೋಂಟಿಯಂ ಕಂಡು |
 ಪಿರಿದು ಕೋಪಾಟೋಪದಿಂದ ತಂತಮ್ಮ ಕರಿ- |
 ತುರಗರಥಸಂತತಿಯನಿಳಿದು ಸೀಸಕಜೋಡುಸವಗಮಂ ತೊಟ್ಟುಕೊಂಡು ||
 ಭರದಿನಾಲಗಳ ತಿಟ್ಟಿಗೆ ಬಂದು ನಿಂದು ಬ- |
 ದ್ಧರದ ಮರೆಯೊಳೊಲಹರಿಗೆಯಂ ಹಿಡಿದು ತ- |
 ದ್ಧರನೀರ ಭಟವಿತತಿಯಂ ಹತ್ತಿ ಹತ್ತಿಯೆಂದೊತ್ತಂಬರಿಸುತಿದ್ದರು || ೩೧ ||
 ಹಿಂದುಮುಂದಂ ನೋಡದಿಕ್ಕಿ ನಿಚ್ಚಣೆಗೆಯಂ |
 ಗೊಂದಣಂಗೊಂಡಾಳ ತಲೆಗಳಂ ಹತ್ತಿ ಬ- |
 ಲ್ಲಿಂದ ಮೇಗಣ ಕಲ್ಲಬಿಲ್ಲದಸಿಗಳದೊಂದು ಖುರವಾಟಕಿನಿಸಂಜದೆ ||

ಮುಂದೆ ಬಿಳ್ವಾಳಹೇಣನಂ ಮೆಟ್ಟಿ ಮೇಲಕೆ- |
 ಯ್ಯಂದು ಕೋಂಚಿಯ ಹತ್ತಿ ತೆನೆಗಳೊಳ್ಳಾಲಿಟ್ಟು |
 ನಿಂದುದಾ ವೀರಭಟವಿತತಿ ವೀರಸ್ವರ್ಗಕಿರದೆ ದಾಳಿಡುವ ತೆರದಿ || ೩೨ ||
 ಕಡುಭರದಿ ಹತ್ತಿ ಕೋಂಚಿಯ ಮೇಲೆ ಕುದುರೆ ಕಾ- |
 ಲಿಡುವುದಂ ಕಂಡೆಕ್ಕಟೆಗಳೊಳಗಣಿಂ ಬಂದು |
 ಕೆಡೆವಂತೆ ಹುಯ್ಯು ಬಿಳ್ವಾಗಳಾ ಕಾಲ್ಗಳಂ ತೆನೆಗಳೊಳ್ಳಟ್ಟಿ ಬಿಗಿಯೆ ||
 ಬಿಡದೆ ತಲೆಕೆಳಗಾಗಿ ಜೋಲುತ್ತುಮಿದ್ದು ಕೆಳ- |
 ಗಡೆ ಹತ್ತುವರನಂಜದೇ ಹತ್ತಿಯೆನುತ ಕ- |
 ಯ್ನೊಡುತ ಹತ್ತಿಸಿಕೊಂಬ ಭಟತತಿಯ ಬೀರವನದೇನೆಂದು ಬಣ್ಣಿಸುವೆನು || ೩೩ ||
 ಅರುಣಜಲವೆಡೆಬಿಡದೆ ಪೊರೆಯೆ ಮೊದಲಿಂದ ತುದಿ- |
 ವರಮಿನಿಸು ಬಿಡುವಿಲ್ಲದೇ ಹತ್ತುವಾಳ್ಗಳಂ |
 ಪಿರಿದು ರಂಜಿಸಿದುದಾ ಪುರವರದ ಕೋಂಚಿಯಂತಕನೆಂಬ ಚಕ್ರೇಶನೂ ||
 ನರಲೋಕಕೆಯ್ಯಂದು ಬಿಟ್ಟ ದುಡಿಣೊಳು ತ- |
 ನ್ನರಮನೆಗೆ ಬಳಸಿ ಕೆಂಬಣ್ಣದಪರಸ್ಥಲದ |
 ಪರಿರಂಜಿಸುವ ಚಿತ್ರಪಟದ ಸರವತಿಗೆಯಂ ಬಿಟ್ಟಂತಿರೊಪ್ಪಿತಾಗ || ೩೪ ||
 ಹುರಿದ ಮಳಲಂ ಹುಯ್ಯು ಹುಲ್ಲಕಿಚ್ಚೆಂ ಹಿಡಿದು |
 ಹರಿವ ಹಾವಂ ಹಾಕಿ ಕಾಸಿದಂಬಲಿಯೆರೆದು |
 ಪರಿಪರಿಯ ಡೆಂಕಣಿಗಳಿಂದ ತಲೆವೊರೆಯಿಂ ಕೆಯ್ಯಿಂದ ಕವಣಿಯಿಂದ ||
 ಸುರುಹಿ ಕಲ್ಲಂ ಪಂದಿದಲೆಯಂಬುವೆಟೆಲುದಸ- |
 ಮರಸಾರಮಾರಿಯಿಂದಾ ಹತ್ತುವಾಳ್ಗಳಂ |
 ಧರೆಗುರುಳ್ಳ ತೆರದಿ ಕೊಂದಿಕ್ಕಿದರ್ಪೆಣದಿಂದಮಾ ಪರಿಖೆ ಪೂಳುವಂತೆ || ೩೫ ||
 ತುತ್ತುರುಂ ಬಾಗಿಲುಗಳಿಗೆ ಬಿಳ್ವ ಕೋಂಚಿಯಂ |
 ಹತ್ತಲೆಂದಂಗವಿಸುವಾ ಹರಿಗೆಯಾಳ್ಗಳೊಂ- |
 ದೊತ್ತಂಬರವನು ಕೆಂಡಾಳ್ವನೊಳ್ ನೋಡುನೋಡೆಂದು ಬಲು ಪಂಥವಾಡಿ |
 ಮತ್ತಲ್ಲಿ ಕೊರೆದ ನೆಲದಿಡ್ಡಿಯಂ ತೆಗೆತೆಗೆಯೆ- |
 ನುತ್ತ ಪೊರಮಟ್ಟುರುತೋಸಳಕುಮಾಡದೆ ಕ- |
 ರುತ್ತು ಕೆದರಿಸತೋಳಹೊಯ್ಯುತೋಳಹೊಗುವೆಕ್ಕಟೆಗರೋಳಿ ಕಣ್ಣೊಪ್ಪಿತು || ೩೬ ||
 ನಡೆಚಿಪ್ಪರವನು ನಡೆಯಿಸಿಡಲಗೆ ವರೆಗಳಂ |
 ಜಡಿದು ಹೊಯಿಸುವ ಭರವಸೆಕ್ಕೆ ಬದ್ಧರಗಳೊಳ- |
 ಗಡಗಿ ಗುದಲಿ ಹಾರೆಯಿಂದಗೆವ ರಭಸಕ್ಕೆ ಬಲುವೆಟೆಲು ಗುಂಡಿನಿಂದ ||
 ಇಡುವ ನಿಬ್ಬರಕೆ ಬಿಳ್ವ ಕೋಂಚಿಯಂ ಕಂಡು |
 ಕಡುವೇಗದಿಂದ ತಳಿಯಂ ನೆಡುತ್ತೊಳಮುರಿದು |
 ಬಿಡದೆ ಕೋಂಚಿಯನಿಕ್ಕುವವಸರಂ ಕರಮೆಸೆದುದಾ ಕೋಂಚಿಗಾಳೆಗದೊಳು || ೩೭ ||

ತಲೆಸಳಿತು ಕೈಮರೆದರಂತೆಯೆಸುವಾಳುಗಳ್ |
 ನಿಲಿಕಂಡು ಕೋಂಟಿ ಹೋಯ್ತೇಳೆಳಿಯೆನುತಿರದೆ |
 ಕುಲಿಯೆಂದಾರಿ ಕೊಬ್ಬಿರಿದು ಹುಲಿವೊಗದೊಳಗೆ ಹೊಗಲೊಡನೆ ಸೂತ್ರವಿಡಿದು
 ಬಲೆಯ ಬಲಿದತ್ತಲಾಗಸಕೇಳುವಾ ಭಟಾ- |
 ವಳಿಯುಮಂ ಕಾಣುತ್ತಾ ಕದನಮಂ ನೋಳ್ವಮರ |
 ಲಲನೆಯಿರವಂ ನನಗಿವಂ ನನಗೆನುತ್ತ ಪಸುಗೆಯ ವಾಡಿಕೊಳುತ್ತಿದ್ದರು || ೩೮ ||
 ಇಡುವ ಡೆಂಕಣಿಗಯ್ಯಮುರಿವ ಹೂಡೆಯಗಳಂ |
 ಹುಡಿಹುಡಿಯ ಮಾಳ್ವ ಹುಲಿವೊಗದಂಕಮಂ ನುಗ್ಗು- |
 ವಡೆವಂತೆ ತಾಗುವೊರೊಳಗಡ್ಡವಾಯ್ವರಿಲ್ಲೆಂಬಂತೆ ತಾಗಲಿಡುವಾ ||
 ಕಡೆಯಕಾಲದ ಸಿಡಿಲ ದಂಡು ನಡೆತಂದು ಪೊರ- |
 ಗಡೆಪಾಳೆಯಂ ಬಿಟ್ಟತೋ ಎಂಬ ತೆರದಿ ಘುಡು |
 ಘುಡಿಸುತೆಡವಿಡವಿಲ್ಲದೇ ಬಿಡುವ ಲೋಹಯಂತ್ರದ ರವಂ ಘೂರ್ಣಿಸಿದುದು || ೩೯ ||
 ಕಡು ಮುನಿಸಿನಿಂದ ಕುಲಧರಣೀಧರಪ್ರತಿ |
 ನಡೆತರ್ಪ್ಪ ತೆರದಿ ನಡೆಯಿಪ ಸೇತುಸಮಿತಿಯಂ |
 ನಡೆಚಪ್ಪರಗಳೆಂಬ ಬಿಲದಿಂದ ಪೊರಮಟ್ಟು ಪೊಳಲೆಂಬ ಭಾಸ್ಕರನನು ||
 ತುಡುಕಲೆಂದೆನುತ ವಾಮಸಕದಿಂ ಬಹುರೂಪು |
 ವಡೆದು ತಾಗುವ ರಾಹುಕೇತುವೋ ಎಂಬಂತೆ |
 ಗಡಿಯಿಲ್ಲದಲ್ಲಲ್ಲಿ ಹಾಯಿಸುವಡೆಗೆ ವರನತಿಭೀಕರಂ ಬಡೆದುವು || ೪೦ ||
 ಸತ್ತವರ್ಗಡಿಯಿಲ್ಲ ಸಾವವರ್ಗಡಿಯಿಲ್ಲ |
 ಹೊತ್ತ ಗಾಯದೊಳುರುಳಬೀಳುವರ್ಗಡಿಯಿಲ್ಲ |
 ತತ್ತರಂದರಿಯೆಸಿಕೊಳುತ್ತ ಹೊಯ್ಯಾಡುವರ್ಗಡಿಯಿಲ್ಲ ತೆನೆಯಹಿಡಿದು ||
 ಹತ್ತುವರ್ಗಡಿಯಿಲ್ಲ ನಿಚ್ಚಣಿಗೆಯಂ ಹಾಕಿ |
 ಹತ್ತಿ ಸಾರುವರಿಗಡಿಯಿಲ್ಲವದರಿಂ ಕೋಂಟಿ |
 ಮುತ್ತಿಗೆಯ ಸುತ್ತುವೊತ್ತಂಬರವನೇನಂತುಟಂತುಟೆಂದೆನಲುಬಹುದೆ || ೪೧ ||
 ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಜಿತತತ್ಪುಭೂವರಗೆ ವಿ- |
 ಶ್ವಾಸಿ ಸಂಭಿನ್ನ ಮತಿಯೆಂಬ ಮಂತ್ರೀಶನಂ |
 ದೋಸರಿಸದೇ ಕರಗಳಂ ಮುಗಿದೆಲೇ ದೇವ ಚಿತ್ತೈಸು ಪೊರಗೆ ಕೊಟ್ಟಾ ||
 ಕೊಸು ಕುಲಕಿಲ್ಲವೆಂದೆಂಬ ನಾಣ್ಣು ಡಿಯುಂಟು- |
 ದಾಸೀನಮಂ ಮಾಡದೆನ್ನ ಬಿನ್ನ ಪಮನಾ |
 ಆ ಸಖಂಗಿತ್ತು ಮನೆಯಂ ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಬಿನ್ನ ಪಗೆಯ್ಯಲು || ೪೨ ||
 ಕೇಣಕ್ಕೆ ಬದುಕಬೇಕಲ್ಲದೇ ಸಂಗರ- |
 ಜೋಣಿಯೊಳಗಾ ವೈರಿಯತ್ಯಂತನೀರ್ಯುನ |
 ಜೋಣಬಲನವನೊಳಗೆ ಕಾದಿ ಜಯಿಸುವುದೆನಗೆ ತೀರದೆನ್ನೀ ಬಲಕ್ಕೆ ||

ಪ್ರಾಣವಿಲ್ಲೆಂದು ಕುಲಹೀನಂಗೆ ಕೂಸಕುಡ- |
 ಲೂಣೆಯಂ ನಮ್ಮ ಸದ್ವಂಶಕ್ಕೆ ಬಾರದೇ |
 ಪ್ರಾಣವೇಂ ಪಲವು ಪಗಲೀದೇಹದೊಳ್ ನಿಲ್ಲದೆಂಬುದನರಿಯಬೇಡವೇ || ೪೩ ||
 ಎಂದು ಸನ್ನಾಹಭೇರಿಯ ಹೊಯ್ಸಿಯಾಪ್ತರೆ- |
 ಯ್ತಂದಲ್ಲಬಲವೆರಸಿ ಪೊರಮಡುವುದೊಳ್ಳಿತ- |
 ಲ್ಲೆಂದಡ್ಡೆನಿಲವರಮಾತುಮಂ ವಿೂರಿ ಕೆಂಗಣ್ಣುಸಗಿ ತನ್ನೊಳ್ಳು ||
 ಮಂದಿಮದದಾನೆ ರಥವಾಜಿಯೊಳ್ ಬೆನ್ನಬಿಡ- |
 ದೊಂದಾಗಿ ಬರ್ಪು ಕಗ್ಗಲಿಗಳೆತ್ತಂ ಬನ್ನಿ- |
 ಮೆಂದಾಯ್ದುಕೊಂಡು ಕಡುವೇಗದಿಂದಾ ಪೊಳಲ ಪೊರಮಟ್ಟು ಜವನಂದದಿ || ೪೪ ||
 ನೆಲಹೊರದ ತೆರದಿ ನೆರೆದಾ ಸೇನೆಯಂ ಕೊಂಡು |
 ಬಲವೆನೆಗೆ ಬಲ್ಲಿತಿಲ್ಲಿ ಬವರಮಂ ಪೊಕ್ಕು |
 ಗೆಲವ ಹಡೆವುದಕಾಗದೆಂಬುದಂ ಭಾವಿಸದೆ ಸೆರಗು ಬೆರಗಂ ಪಾರದೆ ||
 ತಲೆಹೋಕತನದಿಂದ ಬಂದು ಪವುಜಿಕ್ಕಿಯಿನಿ- |
 ಸಲವರಿಕೆಯಿಲ್ಲದೇ ಹೊಕ್ಕೇರಿಯಿರಿದನಾ |
 ಭಲದಂಕನೇಕಾಂಗಧೀರನದಟರದೇವ ಜಿತಶತ್ರುಭೂಪಾಲನು || ೪೫ ||
 ಅತ್ತ ಕೋಂಟಿಗೆ ಲಗ್ಗೆ ಮಾಡುವವರಿಳಿದಿಲ್ಲ |
 ಯುತ್ತಮೈಗಾಪಿನಾಳ್ಳಳನು ಕಳುಹಿದುದಿಲ್ಲ |
 ವತ್ತಿತ್ತಲಿದ್ದಪವುಜೀ ತಮ್ಮತಮ್ಮಿಚ್ಛೆಯೊಳಗೆ ನೃಪನಂ ಕೇಳದೆ ||
 ಒತ್ತಂಬದಿಂದ ರಿವುಭೂವರನ ಪಡೆ ನಿಂದು |
 ನಿತ್ತರಿಸಬಾರದೆಂಬಂತಿರೋಡಿದುದು ಭಗ- |
 ದತ್ತಭೂಪಾಲಕನ ತಳತಂತ್ರ ಮಾವ್ವಲದ ಬಹಳತೆಯನೇನೆಂಬಿನೂ || ೪೬ ||
 ಇಂತು ಬಂದಾ ಬಲವ ಕಂಡು ಜಿತಶತ್ರುಕಾ |
 ಲಾಂತಕಂ ಮರ್ತ್ಯಲೋಕಕ್ಕೆಯ್ತು ಮನುಜರೂ |
 ಸಂ ತಳೆದನೋ ಎಂಬ ತೆರದಿ ಕೆಕ್ಕಳಗೆರಳೆ ತನ್ನ ನಿಜಸೇನೆವೆರಸಿ ||
 ಅಂತರಂ ಮಾಡದೇ ಹೊಕ್ಕಿರಿದನರಿಬಲವ |
 ತಿಂತಿಣಿಯನೇನನೆಂದೆಂಬಿನಾ ನೆಲಹೇಸು- |
 ವಂತೆ ಖಾಡಾಖಾಡಿಯಲಿ ಮೇಲಣಸುರರ್ ಬಿಸವಂದವಡುವಂದದಿ || ೪೭ ||
 ವೀರಭಟವಿತತಿಯೊಳ್ವೀರಭಟವಿತತಿ ಮದ- |
 ವಾರಣಪ್ರತತಿಯೊಳ್ವಾರಣಪ್ರತತಿ ಬಲು |
 ತೇರತಂಧಿಣಿಯೊಳಾತೇರತಂಧಿಣಿ ವಾಜಿಯೊಡ್ಡಿ ನೊಳ್ವಾಜಿಯೊಡ್ಡು ||
 ಆರಯ್ಯದಧಿಕರೊದ್ರಾವೇಶದಿಂ ಹಿಂದ |
 ಹಾರೈಸದೇ ನಿಂದು ಕೈಹೇಸ ಮೈಹೇಸ- |
 ಧಾರಭಟಿಯಿಂದ ಕಾದುತ್ತಿದ್ದುದಾ ಯಿವ್ವರವನಿವಾಳಕರ ಸೇನೆ || ೪೮ ||

ಅಣಿಯು ಲೋಕೋಳು ಕೋಳಹೊಯ್ದು ತಂದೊಪ್ಪಿಸುವ |
 ರಣರಸಿಕರೊಡ್ಡವೊಡ್ಡಣವ ಕಂಡೊಲ್ಲಯಿಸು- |
 ವಣಿಯರಕೆ ಹಿಂದಾಗಿ ನಡೆದುಬರ್ವೆ ಕೃಷಿಗರೇರಿ ಹಿಡಿದುಗುರಗಳನು ||
 ಎಣಿಕೆಮಾಡದೆ ಹಿಡಿದ ರಾಯರಾವುತರು ಚಿಂ- |
 ಚಿಣಿಸಿ ಮಾಮ್ಮಲಿತು ಕಾದುವ ಮಾವತಿಗರು ಬಿ- |
 ನ್ನಣದಿ ನಸುಹೋಹ ಹೊತ್ತರಿಯದೆಚ್ಚಾಡುವ ಮಹಾರಥಿಕರೆಸೆದರಲ್ಲಿ || ೪೯ ||
 ದಬ್ಬುದಲೆಗೊಂಡು ನರಲ್ವರೆವೆಣಂಗಳ ತಂಡ |
 ವುಬ್ಬಸಂಗೊಂಡೇಲ್ಲಬಿಲ್ಲ ಹಯವೇತಂಡ |
 ನಿಬ್ಬರೆದೆ ನಡೆದು ಪಿಡಿದಸಿಗಳಂ ರ್ಕುಳಪಿಸುವ ಮುಂದೆ ಮುಗ್ಗಿರವ ಮುಂಡಾ ||
 ಬೊಬ್ಬಿರಿದು ನೆಗೆದು ನೆಲಕುರುಳೆ ಬೀಳುವ ರುಂಡ |
 ಕೆಬ್ಬಿವಣ್ಣಂ ಕೆದರಿದಂತೆಸೆವ ಕಡಿಕಂಡ |
 ದೊಬ್ಬಳಿಯನೆಸೆವ ಬಿಸಿಯರುಣಜಲಗಳ ಕೊಂಡವೆಸೆದುವಾ ಧುರಧರೆಯೊಳು || ೫೦ ||
 ಬಲ್ಲಿದಂ ಭಗದತ್ತಭೂಮಿಪಾಲಕನ ಬಲ- |
 ದಲ್ಲಿ ಕೆಲವೊಬ್ಬನಿತ್ತರಿಸಲಾರದೆ ಚಿಲ್ಲಿ- |
 ಪಿಲ್ಲಿಯಾದುದು ಕೆಲವು ಕೆದರಿಬೆದರಿತು ಕೆಲವು ಪಿಂದಕೋಡಿದುದು ಕೆಲವು ||
 ತಲ್ಲಣಂಗೆಂಡು ತಕ್ಕಳಿದು ನಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿ |
 ನಿಲ್ಲದಾಯಿತು ಕೆಲವು ಪಿಂಡುಗೆದರಿತು ಕೆಲವು |
 ವೊಲ್ಲಯಿಸಿದತ್ತು ಕೆಲವುದುವುಗಟ್ಟಿತು ಕೆಲವು ಜಿತಶತ್ರುವಿರಿವಿರಿತಕೆ || ೫೧ ||
 ಅದನು ಕಂಡಾ ನೃಪತಿ ತನ್ನನಿರದೊಲೈಸು |
 ವದಟರೆನಿಸತರಥಮಹಾರಥಸ್ವಮರಥ- |
 ವೊದಲಾದ ರಥಿಕರುಂ ದಶಲಕ್ಷಶತಕೋಟಿಗೊಬ್ಬೊಬ್ಬ ನೀರಭಟರೂ ||
 ಕದನಕರ್ಕೃಶ ಕರಿತುರಂಗವಾಹಕರೊಡನೆ |
 ಹುದುಗಿಬರೆ ನೆಲನೀದ ತೆರದಿ ಮೂವಳಸಲಾ |
 ಉದಧಿಯೊಳ್ಳೆ ರಣಿಯಂ ಹಾಕಿದಂತಾಯ್ತು ಜಿತಶತ್ರುವೂಪನ ವಾಹಿನಿ || ೫೨ ||
 ಇತ್ತ ಪುರಜನಮೆಲ್ಲ ಕೆಟ್ಟವಿನ್ನೇಕೆ ಯಿ- |
 ನ್ನೆತ್ತಣದು ನಮ್ಮ ಜಿತಶತ್ರುವೂಪತಿಗೆ ಬದು- |
 ಕೆತ್ತ ವೋಡುವೆವು ನಮ್ಮಂ ಕಾವರಾರು ನನ್ನೊ ಪೊಳಲನೊತ್ತರಿಸಿದಾ ||
 ಮುತ್ತಿಗೆಯೊಳೀ ಹೆಂಡಿರೀ ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲರುಂ |
 ಸತ್ತುಹೋಹಂತಾಯಿತೆಂದೆನುತ ಬಾಯಂ ಬಿ- |
 ಡುತ್ತ ಮದ್ದಳೆಯ ಹೊಕ್ಕಿಲಿಯಂತಿರತ್ತಿತ್ತಹುಡುಹಾವುತಿರ್ದರಾಗ || ೫೩ ||
 ದುರುದುಂಬಿತನದಿ ಧುರಮಂ ವಾಳ್ಳೆನೆಂದೂರ |
 ಪೊರಮಟ್ಟು ತನ್ನ ಸೇನೆಯನು ಪರಬಲಕೆ ಕು- |
 ಯ್ಸುರಿಮಾಡಿ ನಾಡುಬೀಡಂ ಕೆಡಿಸಿಕೊಂಡನಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ನೃಪತಿಯೆಂದು ||

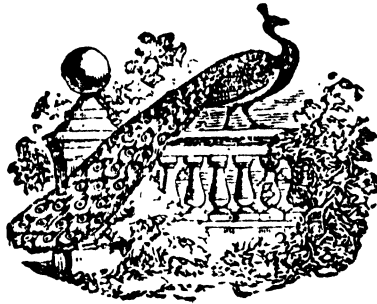
ಗುರುಮಂತ್ರಗೊಂಡು ಗುಡ್ಡೆಣಿಕೆಯಂ ಮಾಡಿ ಕೈ |
 ಮರೆದುನಿಂದಾ ಕೋಂಟಿಯಾಳು ಕಂಡು ಕೊ- |
 ಬ್ಬಿರಿದು ಕೋಂಟಿಯನು ತಡವಿನ್ನೇತಕೆಂದು ಹಬ್ಬುತ್ತಿದ್ದುದರಿವಾಹಿನಿ || ೫೪ ||
 ಈತೆರದಿನಾದ ಪುರದೊತ್ತಂಬರವ ಕಂಡು |
 ನೀತವಿದೆ ನಿರ್ಮೂಲಚರಿತ್ರನಿಧಿ ಸಜ್ಜನವಿ- |
 ನೂತೆ ಮುಂಡಿಕೆ ತನ್ನೊಳಿಂತೆಂದಳೆನ್ನ ಕತದಿಂದೆಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಕೇಡು ||
 ಭೂತಳಂ ತಿಳವ ತೆರನಾಯ್ತು ಮುಂದಕ್ಕೆ ನನ- |
 ಗೇತರದು ಬದುಕೆಂದು ಪೊಳಲನೊತ್ತರಿಸಿ ಪರಿ |
 ವಾತರಂಗಿಣಿಯ ಮಡುವಂ ಹೊಕ್ಕುಳಬುಧಿಯಂ ಪುಗುವ ರೋಹಿಣಿಯ ತೆರದಿ || ೫೫ ||
 ಜಂಬಾಲಜಾತನಿಭಮುಖದ ಜಲಚರಸನ್ನಿ- |
 ಭಾಂಬಕದ ಚಕ್ರಸ್ತನದ ಪುಳಿನತಳನಿಭನಿ- |
 ತಂಬದಾವತ್ವನಾಭಿಯ ನವವೃಣಾಳ ಹಸ್ತದ ಕೈರವಾಮೋದದಾ ||
 ಕಂಬುಕಂಧರದ ಕೂರ್ಮೋಪಮಾಂಘ್ರಿಗಳ ಕಾ- |
 ದಂಬಸಮಗತಿಯ ಲಾವಣ್ಯರಸವಾರಿಯ ನಿ- |
 ತಂಬಿನೀಮಣಿ ನಿಮ್ಮಗಾನಾರಿ ನದಿಗೆ ನಂಟಿಯ್ದವೊಲೊಳಹೊಕ್ಕಳು || ೫೬ ||
 ಸರಸವಟಪಕ್ವಸಲ ಸನ್ನಿಭಾಧರೆ ತರುಣ |
 ಹರಿಣೀವಿಶಾಲವಿಲಸದ್ವಿಲೋಚನೆ ಮನೋ- |
 ಹರತರಾವೃತವಾಣಿ ಭವ್ಯಕುವಲಯವೈತ್ರಿ ವಿಮಲವೃತ್ತಾಭಿರಾಮೆ ||
 ವಿರತಿಶಯಕಾಂತಿಯುತೆ ಸೌಮ್ಯಜನ್ಮಸ್ಥಾನೆ |
 ಪರಮಹುಮಕರಭಾಸಿದೋಪಾಪಹಾರಿ ತ- |
 ತ್ತರುಣಿಮುಂಡಿಕೆ ಶರಧಿಯಂ ಪುಗುವ ಶತಿಯಂತೆ ಮಡುವಂ ಹೊಕ್ಕಳು || ೫೭ ||
 ಎನಗೀ ಮಹೋಪಸರ್ಗಂ ಪಿಂಗುವನ್ನೆವರ |
 ಮನಘನಹರ್ಷತ್ವತಿಯ ಸಾಕ್ಷಿಯೊಳ್ಸನ್ಯಸನ- |
 ಮೆನುತ ಕರ್ಯೈಕ್ಕೆ ಕಳ್ಳಿದ್ದ ಮುಂಡಿಕೆಯ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವದ ಮಹಾತ್ಮೆಯಿಂದಾ ||
 ಎನಿತೆನಿತಗಾಧಮಪ್ಪಾ ನದಿಯ ನೀರಿಂಗ |
 ಲನಿತರೊಳ್ಳಲದೇವತೆಯರೆಯ್ದಿ ಹರಿಸದಿಂ |
 ಕನಕಮಯಮಪ್ಪ ಕರುಮಾಡವೊಂದಂ ರಚನೆಗೆಯ್ದದರ ಮೇಲೈಲೆಯೊಳೂ || ೫೮ ||
 ಪಜ್ಜಳಿಪ ಹಲವು ರನ್ನದ ಪೀಠದೊಳಗಿರಿಸಿ |
 ಮಜ್ಜನಂಬುಗಿಸಿ ಹದಿನಾಲ್ಕು ನದಿಯಂಬುವಿಂ |
 ಸಜ್ಜುಕಂ ಮೊದಲಾದ ಷೋಡಶಾಭರಣಮಂ ಲಲಿತೋತ್ತಮಾಂಗದಿಂದ ||
 ಪಜ್ಜೆವರಮನುಗೊಳಿಸಿ ನಿನ್ನಂದದಿಂದೀ ಜ- |
 ಗಜ್ಜಾಲದೊಳಗೆ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಮಂ ನೆರೆತಳೆದ |
 ಸಜ ನೆಯರಾರೆಂದು ಕೊಂಡಾಡಿ ನಗರದೇವತೆಗಳಂ ಕೂಡಿಕೊಂಡು || ೫೯ ||

ಉತ್ತಮ ಚಿತಾರಿಭೂವಾಲಕನ ಮೂವಳಸಿ ।
 ವೊತ್ತಂಬರಂ ಮಾಡುವಾ ನಗರಿಯಂ ಸುತ್ತ- ।
 ಮುತ್ತಿಹತ್ತುವ ಸೇನೆಯೆಲ್ಲಮಂ ಭತ್ತಿಯೊಳಗೆತ್ತಿಸಿ ಹಸಂಮಾಡಿಡಾ ॥
 ಪುತ್ತಳಿಗಳಂತೆ ಕೀಲಿಸಿ ಪಿಡಿದ ಕಯ್ದನಿನಿ ।
 ಸತ್ತದಂದದಿ ಮಾಡಿ ಬಳಕ ಕೋಪದೊಳು ಭಗ- ।
 ದತ್ತಭೂವಾಲಕನ ಕಣ್ಣೆಯದ್ಭುತಮಸ್ವ ರೂಪಮಂ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ॥ ೬೦ ॥
 ಕಾಲಸಿಕ್ಕಲ್ಯದಕ್ಕದಿಸಿದುದು ಭೂಮಿಕ- ।
 ಣ್ಣಾಲಿಯಂ ತೆರೆಯೆ ಕಾಸಿದ ಕಪ್ಪರದ ತೆರಂ ।
 ನಾಠಗೈಯ ನೀಡೆ ಕಡಲಂ ನೆಕ್ಕುವಂದದಾಸ್ಪೋಟನಂಗೆಯ್ಯಲಾಗ ॥
 ಕಾಲರುದ್ರನ ಕಯ್ಯ ಡಕ್ಕೆ ಕೈನೀಡಿ ದಿ- ।
 ಗ್ವಾಲಮಂ ಮುಟ್ಟುವುವು ಮಂಡೆಸುತ್ತಾದುದಾ ।
 ವೇಲಣ ಮುಗಿಲ್ವಟ್ಟೆಯಿಂತವ್ವ ಭೀಕರಾಕಾರಮಂ ತಳೆದು ನಿಂದು ॥ ೬೧ ॥
 ಎಲವೊ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಚೂಡಾಮಣಿಯನೀ ತೆರದಿ ।
 ನಲೆಪಡಿಸಿ ಸಂಕಟಂ ಬಡಿವುದಾಚಿಕ್ಕಮೇಂ ।
 ಭಲದಂಕನವನ ಚರಣವನು ಮಡುವಂ ಹೊಕ್ಕ ಮುಂಡಿಕೆಯ ಮೃದುಪದವನು ॥
 ಸಲೆಭಕ್ತಿಯಿಂದ ವಂದನೆಗೆಯ್ಯದೊಡೆ ನಿನ್ನ ।
 ತಲೆಗೊಂಬೆವೆಂದು ದಡಿಗುಂಡುಬಡಿಯಂ ಕೊಂಡು ।
 ನೆಲದಿನಾಕಾಶಂಪರಂ ಬೆಳೆದು ಘುಡುಘುಡಿಸಿ ಬೆದರಿಸುತ್ತಿರಲು ಕಂಡು ॥ ೬೨ ॥
 ದಬ್ಬುದಲೆಗೊಂಬ ವಾರಣವಾಹಕಪ್ರತತಿ ।
 ತಬ್ಬಬ್ಬಗೊಂಬ ತುರಗಾರೋಹಕಪ್ರತತಿ ।
 ಬಿಬ್ಬಳಿಸಿ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಲ್ಲುಂ ಬೆರಗುವಟ್ಟುನಿಂದಾ ಮಹಾರಥಸಂತತಿ ॥
 ತಿಬ್ಬಳಿಯಡಂಗಿಬಿಳ್ವಾ ನೀರಭಟವಿತತಿ ।
 ಸಿಬ್ಬದಿಗೊಳುತ್ತ ಸಿಡಿಮಿಡಿಗೊಂಬ ನೃಪಸಮಿತಿ ।
 ಯಬ್ಬರಂಗೊಂಡಿಡೆಲ್ಲಿಯಮಿಕ್ಕುವೆಮುಗೆಂದು ಭಗದತ್ತ ಧರಣೀಪತಿ ॥ ೬೩ ॥
 ಣಾವಡರ್ದ ಹಂದೆಯಂದದಿ ಹಮ್ಮದಂಬೋಗಿ ।
 ಜೀವಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯಂ ಮಾಡೆಂದು ಜಿತಶತ್ರು- ।
 ಭೂವರನ ಪದಪದ್ಯಕೇರಗಿಯಾತಂಚೆರಸಿ ನೀರುಪ್ಪರಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ॥
 ತಾವರೆಯ ಕರ್ಣಿಕೆಯ ಸಿರಿಯಂದದ ವೊಲಿಪ್ಪ ।
 ಭಾವೆಯ ಪದಕ್ಕೆರಗಿ ನೀನೆನ್ನ ದೋಷಮಂ ।
 ಭಾವಿಸದೆ ತಲೆಗಾವುದೆಲೆ ವಾತೆ ಎಂದು ಕರಯುಗಲಮಂ ಮುಗಿದು ನಿಲಲೂ ॥ ೬೪ ॥
 ವಾಪಿ ನಾನೊಂದು ಜೀವಕ್ಕಾಗಿ ಯೆಲೆ ಮೇದಿ- ।
 ನೀವಾಲಕರಿರಾ ನಿನ್ನಿವ್ವರ್ಗ್ಗವೊತೆರದಿ- ।
 ನಾಪತ್ತುಬಂದಿತಲ್ಲಾ ಇದಂ ಕ್ಷಮಿಯಿಸಿಮೆನುತ್ತವರ ಸಂತವಡಿಸಿ ॥

ಆ ಪುಣ್ಯವಂತೆ ಮುಂಡಿಕೆ ಮುನ್ನ ಕೀಲಿಸಿ- ।
 ದ್ವಾರ ಪಡೆಯನಾ ನಗರದೇವತೆಗಳೆಂ ಬಿಡಿಸ- ।
 ಲಾ ಪನನಪಥದಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಶ್ಚರ್ಯ್ಯಮಾದುದೆಲ್ಲರಾಶ್ಚರ್ಯ್ಯವಡಲು ॥ ೬೫ ॥
 ಅಂತದಂ ಕಂಡು ನಿರ್ವೇಗಪರನಾ ಮಹೀ- ।
 ಕಾಂತ ಭಗದತ್ತನಾ ಬೆತಶತ್ರುಭೂಪಾಲ- ।
 ಗಿಂತೆಂದನತ್ಯುತ್ತಮಂಬಡೆದ ಧರ್ಮದಿಂದಗ್ಗಳಮದಾವುದೆನಲು ॥
 ಸಂತಸಂಬಟ್ಟು ಬಳಿಕಾ ನುಡಿಯ ಕೇಳಿ ತಾ- ।
 ನಿಂತೆಂದನಾ ವಿಮಲಧರ್ಮದ ಮಹಾತ್ಮೆಯುಮ- ।
 ನಂತಿಂತುಟಿಂದೂಹಿಸಲ್ಪಲ್ಲನೀರನವನಾರು ಧರಣೀತಳದೊಳು ॥ ೬೬ ॥
 ಎಂದು ಸದ್ಧರ್ಮದ ಮಹಾತ್ಮೆಯಂ ಪೊಗಳಲಾ- ।
 ನಂದದಿಂ ಭಗದತ್ತ ಭೂಪಾಲಕಂ ತನ್ನ ।
 ನಂದನಂಗರಸುಪಟ್ಟಂಗಟ್ಟಿ ಬೆನ್ನ ಬಿಡದೆಂದೈಯಿರಿಕೆಯ ಭೂಪರಾ ॥
 ಗೊಂದಲಂ ಶ್ರೀಮತಿವೆಸರ ಪಟ್ಟದರಸಿ ತ- ।
 ನೆನ್ನಿಂದಾಗಿ ಬರಲಾಶ್ರುತಾಭಿಯೆಂದೆಂಬ ಮುನಿ- ।
 ವೃಂದಾರಕರಪದೋಪಾಂತದೊಳೆ ಪ್ರಾಪ್ರಾಜ್ಞಮಂ ತಳೆದನಿಳೆಪೊಗಳಲು ॥ ೬೭ ॥
 ಧಾತ್ರೀಪತಿಗಳು ಪಲಬರ್ಹಿಜಸ್ತ್ರೀಕನಕ- ।
 ಚಿತ್ರಾಮಹಾದೇವಿ ಸಜ್ಜನಸ್ತುತೆ ಸತ್ಯ- ।
 ವಿತ್ರೇ ಮುಂಡಿಕೆಯೊಡನೆ ವೈರಾಗ್ಯಪರರಾಗಿ ಬೆಂಬತ್ತಿ ಬರಲು ತನ್ನಾ ॥
 ಪುತ್ರಂಗೆ ರಾಜ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ತನ್ನನಿಯ ಶತ- ।
 ಪತ್ರಪಾದೋಪಾಂತದಲ್ಲಿ ದೀಕ್ಷೆಯನು ಚಿತ ।
 ತತ್ಪುಭೂಪಾಲಕಂ ಕೈಕೊಂಡನೀಲೋಕಮಾಲೋಕಮರಿವ ತೆರದಿ ॥ ೬೮ ॥
 ಆವೂರೊಳರ್ಧವರ್ಸ್ಯಮ್ಯಕ್ಷೈವೂರ್ವಕಂ ।
 ಶ್ರಾವಕವ್ರತಮನನುಕರಿಸಿದರ್ಕ್ಕೆಲರು ಸ- ।
 ದ್ವಾವದೊಳೆ ಲೋಕಕಿದುವೇ ಧರ್ಮಮೆಂದು ಪರಿಣಾಮಿಸಿದರದುಕಾರಣ ॥
 ಆವರಿಸಿತೆನ್ನ ವನದಲ್ಲಿ ಸಮ್ಯಕ್ಷೈಮೆಂ- ।
 ದಾ ವನಜವದನೆ ನಾಗತ್ರೀಯ ನುಡಿಗೇಳಿ- ।
 ಯಾ ವೈಶ್ಯತೀಲಕನರ್ಹದ್ವಾಸನಾ ಸತಿಯರೆಲ್ಲರಿಃ
 ಆ ಕಿರಿಯ ಸತಿ ಕುಂದಲತೆಯಿಂತು ನುಡಿದಳಿದು ।
 ಳಾಕಿಕಮಿದಕ್ಕೆ ನಾನೊಡಬಡುವುದಿಲ್ಲೆನ- ।
 ಲ್ಲಿ ಕಾಂತನಾ ಸಚಿವರಿಂತೆಂದರಿದಕೆ ಯಿಚ್ಛಾ ಕಾರಮಂ ಮಾಡದಾ ॥
 ಈ ಕುದ್ಯಷ್ಟೈಯನುದಯದಲ್ಲಿ ಊರರಿಕೆಯೊ- ।
 ಳ್ಯಾಕುಮಾಡಿಸಿ ನಮ್ಮ ನಗರಿಯಂ ಪೊರಮಡಿಸ ।
 ಬೀಕೆನುತ್ತಿರಲು ಮತ್ತಾ ಚೋರನಿಂತೆಂದ ತನ್ನ ಸದ್ಭಾವದೊಳಗೆ ॥ ೭೦ ॥

ನೋಗಯಿಸುವ ತನಿವಾಲಬಿಟ್ಟು ನೆಲವೊಲೆಯಲ್ಲಿ ।
 ಮೊಗಮನಿಟ್ಟಿಲ್ಲದರುಣಾಂಬುವಂ ಸೇವಿಸುವ ।
 ಜಿಗುಳೆಗಾ ಗುಣಮೇ ಸ್ವಭಾವಮುತ್ತಮಗುಣಕ್ಕೆಳಸದೆ ನಿಕೃಷ್ಟಜನವು ॥
 ಮಿಗೆಮನಂಗೊಡುವರೆನುತಿರಲಿಭ್ಯಕುಲತಿಲಕ- ।
 ನಗಣಿತಗುಣಾಭರಣನನುಪಮಚರಿತ್ರ ಭೂ- ।
 ಜಗನಿಸುತನೆಸೆದನರ್ಹದ್ವಾಸ ಜಿನಸಮಯವಾರ್ಧಿವರ್ಧನಚಂದ್ರನು ॥ ೨೧ ॥
 ಇದು ವಿಬುಧಜನವಿನುತಮಿದು ವಿಬುಧಜನವಿನತ- ।
 ಮಿದು ವಿದಿತಜಿನಸಮಯಶರಧಿಸಂಪೂರ್ಣೇಂದು ।
 ಸದಮಲಯಶಸ್ಕಾಂತ ಯದುವಂಶಸೃಪರ ಸಚಿವಾಸ್ವಯಾಂಬರಹಂಸನು ॥
 ಮದನಸಮರೂಪನುತ್ತಮಗುಣಕರಂಡಕಂ ।
 ಚದುರಮಂಗರಸನುಸಿದ್ಧೀ ಕೌಮುದೀಕಥೆಯೊ- ।
 ಳೊದವಿರಂಚಿಸಿದುದಭಿನವಚಂಡಿಕೆಯ ಮುಂಡಿಕೆಯ ಕಥನವೆಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ ॥ ೨೨

ಅಂತು ಸಂಧಿ ಲಕ್ಷ್ಯಂ ಪದ ಚಿಹ್ನಕೃತ್ ಮಂಗಳಮಹಾ ।

ಬುದ್ಧದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಬದ್ಧಹೃದಯಂ ವೈಶ್ಯ |
 ಬುದ್ಧದಾಸಂಗೆ ಮತ್ತಾತನ ಮನೋರಮಣಿ |
 ಬುದ್ಧದಾಸಿಗೆ ಜನಿಸಿ ಸರ್ವವಿದ್ಯಾಕಲಾಸಂಪನ್ನನಾಗಿ ಬೆಳೆದು ||
 ಬುದ್ಧಸಂಘಂ ಮನೋಹರರೂಪಲಾವಣ್ಯ |
 ವೃದ್ಧಿಯಂ ತಳೆದು ಯಾವನನಾಗಿ ಜಗದೊಳ್ಳ - |
 ಸಿದ್ಧತ್ವಮಂ ಪಡೆದು ಬಳಿಕವಾದಿನ ತಜ್ಜಿನಾಲಯಕೆ ಬಂದು ನಿಲಲು || ೫ ||
 ಶಚಿಮಹಾದೇವಿ ಸದ್ವಿಧಿಯಿಂದ ಪೂಜಿಯುಂ |
 ರಚಿಯಿಸುವ ತೆರದಿನತ್ಯಂತಮುದದಿಂ ಮನೋ- |
 ವಚನಕಾಯವಿಶುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ನಿರವದ್ಯಮಪ್ಪರ್ಚನಾದ್ರವ್ಯದಿಂದ ||
 ಶುಚಿಶುದ್ಧಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಗುಣಮಣಿಗಣಾಭರಣೆ |
 ಸಚರಾಚರೋವ್ವಿಶವೀತರಾಗಾಂಘ್ರಿಯುಂ |
 ಪ್ರಚುರತರ ವೈಭವದಿನೀಕ್ಷಿಸುವರಕ್ಷಿದಣಿವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು || ೬ ||
 ಸುರಭಿಸಮ್ಯಕ್ಶ್ರನಿರ್ಮಲತೀರ್ಥವಾರಿಯಿಂ |
 ವರಮಧುರರಸಭರಿತ ಫಲಪಾನಕಂಗಳಿಂ |
 ನಿರವದ್ಯ ರಸರೂಪಗಂಧಪ್ರಯುಕ್ತ ಸಲ್ಲಲಿತ ಗೋಘೃತಧಾರೆಯಿಂ ||
 ಸುರುಚಿರ ಸುಧೋಪಮಾನಕ್ಷೀರದಿಂ ಮನೋ- |
 ಹರತರ ಶರದ್ವನಸವಾನ ದಧಿಯಿಂ ಕರಂ |
 ನಿರುಪಮವಿಲಾಸಯುತೆ ನಿತ್ಯತ್ಯಪ್ತಂಗೆಯುಭಿಷೇಕಮಂಗೆಯ್ದುಳಾಗ || ೭ ||
 ನಗೆವೊಗದ ನಾರಿ ನವವಿಧತೀರ್ಥಜಲಮನಾ |
 ಮಗಮಗಿಪ ಮೈಗಂಪಿನಬಲೆ ಗಂಧವನು |
 ಧಗಧಗಿಪ ದಶನದ್ಯುತಿಯ ನೀರೆ ಧವಲಾಕ್ಷತೆಯ ಘೃಲ್ಲಕ್ಷಿಪುಷ್ಪಗಳನು ||
 ಸೊಗಸುವಾತಿನ ಸುಭಗೆ ಸವಿವಡೆದ ಭಕ್ತೃಮಂ |
 ಸುಗುಣಮಣಿ ಮಣಿದೀಪಮಂ ಸಣ್ಣಸುಯ್ಲ ಸತಿ |
 ಲೋಗೆಗಂಪನಾ ಬಿಂಬಫಲನಿಭಾಧರೆ ಫಲಮನಭಗವರ್ಚನೆಗೆಯ್ದುಳು || ೮ ||
 ಆಕ್ಷೇಪದಿಂದ ಮೊದಲರಿಯದೆ ನಿನಗೆ ಸಮ- |
 ರಕ್ಷೋಣಿಯಲ್ಲಿ ಯಿದಿರಾದೆನ್ನ ಪತಿಗುತ್ತ- |
 ಮ ಕ್ಷಮಾಭಾವವನೆ ಮೆರೆದು ನಿಂ ಪ್ರಾಣಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯಂ ಮಾಡ್ಪುದೆಂದು ||
 ಸಾಕ್ಷಾತ್ಯ ಸೂನಾಯುಧನ ಮಡದಿ ಮೂಲೋಕ |
 ರಕ್ಷಾಮಣಿಯ ಪದಕ್ಕರಗುವಂದದಿ ಪಂಕ- |
 ಚಾಕ್ಷಿ ಪದ್ಮತ್ರೀ ಮನೋರಾಗದಿಂದ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವಿನಮಿತಿಯಾದಳು || ೯ ||
 ಆಕೆಯನನಂಗಚಕ್ರೇಶನ ಪರಾಕ್ರಮ ಪ- |
 ತಾಕೆಯಂ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ಶರಸದೃಶ ವಿಲಸಿತ ವಿ- |
 ಲೋಕೆಯಂ ವಿಶ್ರುತವಿಲಾಸವತಿಯಂ ಮನೋಭವನಿಧಾನದ ಬಯ್ಯೆಯುಂ ||

ಈಕೆಯನ್ನೇಕೆಂದು ರತಿಯನಂಗಜನಿಂದ ।
 ಸಾಕೆಂದೆನಿಸಿ ತಿರಸ್ಕಾರಮಂ ಮಾಡಿಸುವ ।
 ಲೋಕೈಕರೂಪಿಯಂ ಬುದ್ಧಸಂಘಂ ನೋಡಿ ನನೆಯ ಶರಕೊಳಗಾದನು ॥ ೧೦ ॥
 ಲಲನಾಮಣಿಯು ಲಲಿತ ಲಾವಣ್ಯಸರಸಿಯೊಳ- ।
 ಗೆಳವಾಳೆಯಂತೆ ತೊಳತೊಳವ ನಗೆವೊಗಮೆಂಬ ।
 ವಿಲಸದ್ವಿಮಲಸುಧಾಸೂತಿಮಂಡಲದೊಳುನ್ನದ ಚಕೋರಂಗಳಂತೆ ॥
 ಧಳಧಳವ ಬೊಗಸೆಗಣ್ಣೆಂಬ ನವತಾಮರಸ ।
 ದಳಗಳೊಳಗಲೆಕಳಭದಂತೆ ನೆರೆ ನಲಿದುವಾ ।
 ಅಲಸದೆವೆಯೊಡದೆ ನಡೆನೋಡುವಿರ್ವಾ ಬುದ್ಧಸಂಘನ ವಿಲೋಚನಗಳು ॥ ೧೧ ॥
 ಸಾತಿಶಯಮಪ್ಪ ಸೌಭಾಗ್ಯವಂತೆಯನತಿ- ।
 ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಮಿಗೆನೋಡುವಾ ವೈಶ್ಯನಂದನನ ।
 ಕಾತರಿವ ಚಿತ್ತ-ಕರಗುವ ಲಜ್ಜಿಯೋಸರಿಸುವರಿವು ತಡಬಡಗುಟ್ಟುವಾ ॥
 ಮಾತು ಮೈವಿಡದ ಬೆರಗಂ ಕಾಣತಾ ಚಿತ್ತ- ।
 ಜಾತನಲರಂಬುಗಳನಿಟ್ಟು ಕರ್ವಿನಬಿಲ್ಲೆ ।
 ಭೂತಳದೊಳಂಬುಗೂಡಾಗಿಬಿಟ್ಟಂತೆ ಕೆಡೆಕೆಡೆಯೆನುತ್ತೆ ಚ್ಚ ನಾಗಾ ॥ ೧೨ ॥
 ಅಲರಂಬಹೊತ್ತುಹೊಮ್ಮಿರಿದು ಬೆಳ್ಳೆಳ್ಳು ನಿಜ ।
 ನಿಲಯಕ್ಕೆ ಬಂದಶೋಕೆಯ ತಳಿರ ತಲ್ಪದೊಳ್ ।
 ಮಲಗಿ ಮಲಯಜದ ಚರ್ಚೆಯನಿಕ್ಕಿ ಪೊಚ್ಚ ಪೊಸಪನಿನೀರಧಾರೆಯೆರೆದು ॥
 ಲಲಿತಪ್ರಸೂನವೀಜನದೆಲರ್ಗ್ಗಂಗಳಮಂ ।
 ಸಲಿಸಿ ಸಿರಪಚ್ಚೆವುಡಿಯ ತಳಿದುಕೊಂಡು ಸ- ।
 ಲ್ಲಲಿತೆ ಪದ್ಮಶ್ರೀಯು ವಿರಹದಿಂದಾದವಸ್ಥೆಯೊಳೆ ಪೊರಳುತುಮಿರ್ದನು ॥ ೧೩ ॥
 ಕರಿಯಕಬ್ಬಿನ ಬಿಲ್ಲೊ ಕುಡುವುವೈವೊ ನಗೆಗಣ್ಣೊ ।
 ಸುರಭಿಸರವೋ ಪಿಡಿದ ಪಳಯಿಗೆಯೊ ಮುಡಿಯೊ ಕೆಂ- ।
 ಬರಲ ಕಯ್ಗೊರಡೊ ಚೆಲ್ಲಂದಳೆದ ಚೆಂದುಟೆಯೊ ಎಂಬ ಶಂಕಾಭಾವದಿ ॥
 ಸ್ಥರಶಸ್ತ್ರಶಾಲೆಯಾದಂಗಳದಂಗಳನೆಯ ಬಂ- ।
 ಧುರಮೂರ್ತಿ ಕಣ್ಣನಂ ಬಿಡಿಯೆ ಜನಿಯಿಸಿದವಸ್ಥೆ ।
 ಯುರಿವೊಳಗುವರಿದು ಸುಡುವುದಿದೇನು ಚಿತ್ರವೋ ಭಾವಿಸಲ್ಪಾ ವಿರಹಿಯಾ ॥ ೧೪ ॥
 ಬಿಸಿಲೊಳಗೆ ಬಿಸುಟ ಬಿರಿಮುಗುಳಂತೆ ತೀವ್ರಮ- ।
 ಪ್ಪಸಮಶರತಿಬಿಮುಖದಿ ಸಿಲುಕಿ ಗುಂಗುಡಿಬಿಟ್ಟು ।
 ನಸುಬಲಂಬಡೆಯಲಾ ಮಗನ ಮೊಗಮಂ ನೋಡಿ ಕೆಟ್ಟಿನನ್ನೇವೆನೆಂದು ॥
 ಅಸವಳಿದು ಎಲೆ ಮಗನೆ ನಿನಗೆ ಬಂದನುವರಮ- ।
 ನುಸಿರು ಮರೆಬೀಡೆಂದು ಕಟ್ಟುಮ್ಮಳಂಗೆಂಡು ।
 ಬೆಸಗೊಂಡ ತಾಯೊಡನವಂ ಲಜೆ ದೊರೆದು ಬಳಕಿಂತೆಂದು ನುಡಿದನಾಗ ॥ ೧೫ ॥

ಎಲೆ ತಾಯೆ ಕೇಳು ನಿನ್ನೊಳಗೆ ಕರೆಮರೆಯೇಕೆ |
 ಯಲರಶರನಧಿದೇವತೆಯ ತೆರದಿನೊಪ್ಪುವಾ |
 ಲಲಿತಾಂಗಿ ವಿಮಲದಾಸನ ತನೂಜಾತೆ ಪದ್ಮಶ್ರೀಯ ರೂಪುಗಂಡು ||
 ಸಲಿಸೋತ್ತಿನದರಿಂದ ಮೆಯ್ಯರಂಬಡವಾಯಿ- |
 ತಲವರಿಕೆಯಂ ಮಾಡದವಳನೇ ನನಗೆ ನೀ |
 ವೊಲಿದು ಮದುವೆಯ ಮಾಡದಿದ್ದೊಡೆ ದಶಾವಸ್ಥೆಯಿಂದನಗೆ ಸಾವಷ್ಟುದು || ೧೬ ||
 ಎಂಬ ನುಡಿಯಂ ಕೇಳಿ ಯೆದೆಹಳೆರೆಂದು ಮಿಗೆ ಹಮ್ಮು |
 ದಂಬೋಗಿ ಎಲೆ ಮಗನೆ ಹೆಳವ ಮಾವಿನ ಹಣ್ಣೆ |
 ಹಂಬಲಿಸುವಂತಾಯ್ತು ನಿನ್ನೆಣಿಕೆಯೆಂದದಂ ತನ್ನ ಗಂಡನೊಳುಸಿರಲು ||
 ತಿಂಬುಂಬ ಸಮಯಮೆಮ್ಮದು ನಮ್ಮ ನಡೆಯವ- |
 ಗಿಂಜಾಗದಾ ಮೂಲಸಂಘದವರತಿನೀಚ- |
 ರೆಂಬರದರಿಂದವರ ಹೆಣ್ಣು ಬೇಡುವುದು ನನಗುಚಿತಮಲ್ಲೆನಲು ಕೇಳಿ || ೧೭ ||
 ಪಿರಿದನಾಡಲದೇಕೆ ಪೀವರಸ್ತನೆಯನತಿ |
 ಭರದಿಂಧ ಮದುವೆ ಮಾಡದೊಡೆ ನನಗುಳಿವಿಲ್ಲ |
 ನಿರುತಮೆಂಬಾ ನುಡಿಯ ಕೇಳಿ ನಿಜನಂದನಂಗೆಂದನಾ ಬುದ್ಧವಾಸಂ ||
 ತರಹರದಿನತಿಶೈತ್ಯವತಿವೃದುವನುಳ್ಳನೀ- |
 ರಿರದೆ ಪಾತಾಳಮಂ ಭೇದಿಸುವುದದರಿಂದ |
 ತರುಣ ಕೇಳ್ಯಮಮಂ ಮಾಡಿದೊಡೆ ತಾ ನೆನೆದ ಕಾರ್ಯಮಪ್ಪುದು ತಪ್ಪದೆ || ೧೮ ||
 ಎಂದು ಮಗನಂ ಸಂತಸವಡಿಸಿ ಜಿನಮಂದಿರಕೆ |
 ಬಂದು ಕಪಟದಿ ಯಶೋಧರಮುನಿಯ ಪಾದಾರ- |
 ವಿಂದಕ್ಕೆ ನಮಿಸಿ ಎಲೆ ಮುನಿನಾಥ ನಾನಿತು ಕಾಲವಲ್ಲದ ಸಮಯವಾ ||
 ಮುಂದರಿಯದೇ ಪೊದ್ದಿ ಗತಿಗೆಟ್ಟು ಪೋದಿನದ- |
 ರಿಂದ ಲೋಕೋತ್ತರಮೆನಿಸ್ಸ ನಿನ್ನೀ ಸಮಯ- |
 ದೊಂದು ಸುವ್ರತವನೀಯಲ್ಲೇಕೆನುತ್ತವಂ ಕೈಕೊಂಡು ವನಿಗೆ ಬಂದು || ೧೯ ||
 ಗರಳಮಂ ಬಿಡದೆ ಹರೆಯಂ ಬಿಸಡುವಹಿಯಂತೆ |
 ದುರುಳನವನಂತರಂಗದ ದೋಷಮಂ ಬಿಡದೆ |
 ಪಿರಿದು ಕಪಟದಿ ತನ್ನ ವೊದಲವೇಷವ ಬಿಟ್ಟು ಸದ್ಧರ್ಶನವ್ರತವನು ||
 ಧರಿಸಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರಲ್ಯಾ ವಿಮಲದಾಸನುರು- |
 ತರಮುದದಿನಿವನಂತೆ ಪರಮಧಾರ್ಮಿಕನಾರು |
 ಧರಣಿಯೊಳಗೆಂದವನಕೂಡೆ ಮೈತ್ರೀಭಾವಮಂ ಮಾಡಿ ಸುಖದಿನಿರಲು || ೨೦ ||
 ಅಂದವಡೆದೀ ತೆರದಿ ಸದ್ಭರ್ತವ್ಯವಾತ್ಸಲ್ಯ |
 ದಿಂದವಗತಿಸ್ನೇಹಮಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಲೆ |
 ನಂದೀಶ್ವರನೋಂಪಿ ಬರಲವನಕೂಡಿ ನೋಂಪಿಯನೆಂಟುಪಗಲುವಾಡಿ ||

ಅಂದಿನುಪವಾಸಾಂತರದ ಪಾರಣಿಯನು ಮನ- |
 ಸಂದೆಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೀಕೆಂದು ಮುದ- |
 ದಿಂದ ತದ್ವಿಮಲದಾಸಶ್ರೇಷ್ಠಿಯಾ ಬುದ್ಧದಾಸನಂ ಸನ್ಮಾನಿಸಿ || ೨೧ ||
 ಸಡಗರದಿ ಮಂದಿರಕ್ಕೊಡಗೊಂಡುಬಂದು ಸಂ- |
 ಗಡದಿನೊಂದೇ ಪಂಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿರಿಸಿ ಸವಿ- |
 ವಡೆದ ನಾನಾತೆರದ ಭಕ್ತ್ಯಮಂ ಹೊಸಹೊನ್ನ ಹರಿಯಣದೊಳಡೆವಾಡಿಸಿ ||
 ಕಡು ಬಳಲಿರಿ ಭೋಜನಂ ಮಾಡಿಯೆಂದೆಂಬ |
 ನುಡಿಗೇಳಿ ಯೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧದಾಸಂ ಕಯ್ಯ- |
 ನಿಡದಿರಲ್ಪಂಶಯಂ ಬಟ್ಟೆದೇಕೆಂಬ ಸಜ್ಜನಬಂಧುಗಿಂತೆಂದನು || ೨೨ ||
 ಎಲೆ ವೈಶ್ಯಕುಲತಿಲಕ ನಿನ್ನ ಸುಕುಮಾರಿ ಸ- |
 ಲ್ಲಲಿತೆ ಪದ್ಮಶ್ರೀಯನೆನ್ನ ನಿಜತನುಜಾತ- |
 ಗೊಲಿದು ಕೊಟ್ಟೊಡೆ ಭೋಜನಂ ಮಾಳ್ವೆನಲ್ಲದೊಡೆ ನಿನ್ನ ಮನೆಯೊಳಗುಣಿಸನು ||
 ನೆಲೆಯಾಗಿಮಾಳ್ವದಿಲ್ಲೆಂಬ ನುಡಿಗೇಳಿ ನಿ- |
 ಮ್ಫಲಹೃದಯನಾ ವಿಮಲದಾಸನಿಂತೆಂದನಾ |
 ಖಳನೊಡನೆ ಶುದ್ಧಸಮ್ಯಗ್ಧೃಷ್ಟಿ ನಿನಗೆ ಮಗಳಂ ಕುಡುವುದಕ್ಕೇಣಿಕೆಯೇ || ೨೩ ||
 ಎಂದು ನುಡಿದೊಂದು ಪಂಕ್ತಿಯೊಳೂಟಮಂ ಮಾಡಿ |
 ಸಂದಹರ್ಷದಿ ಮನೆಗೆ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ಬಳಿಕ ಭರ- |
 ದಿಂದೊಂದು ಶುಭಮುಹೂರ್ತದೊಳು ಪದ್ಮಶ್ರೀಯನಾ ಬುದ್ಧಸಂಘಗೊಲಿದು ||
 ಮಂದೇತರಪ್ರಿಯದಿ ಮದುವೆಯಂ ಮಾಡಿ ಪಲ- |
 ವಂದದಡುವಲಿಗೊಟ್ಟು ನಿಜಸುತೆಯನಾ ಅಳಿಯ- |
 ನೊಂದಾಗಿ ಕಳುಹಿ ನಿತ್ತಿಂತದಿಂದಾ ವೈಶ್ಯವಿಭು ವಿಮಲದಾಸನಿರಲು || ೨೪ ||
 ಆತ್ತ ಕಾಪಟ್ಟಹೃದಯಂ ಬುದ್ಧದಾಸನಾ |
 ವೃತ್ತಮವ್ರತವ ಕೆಲದಿವಸದಿಂದಂ ಮೇಲೆ |
 ಪತ್ತುವಿಟ್ಟು ತನ್ನ ಬುದ್ಧಸಮಯದ ದುಶ್ಚರಿತ್ರಮಂ ಹೊದ್ದೆ ಕಂಡು ||
 ಎತ್ತಣಿಂದೆತ್ತಬಂದಿತ್ತು ಎನಗಜ್ಞತೆಯೆ- |
 ನುತ್ತ ವೊತ್ತರವೊತ್ತಿದಂತೆ ಬಾಳ್ವವನಲ್ಲ |
 ಸತ್ತವನುಮಲ್ಲದಾ ವಿಮಲದಾಸಂ ಮಗಳ ಪಾಪವಿಂತೆರನಾದುದು || ೨೫ ||
 ಎನುತ ತನ್ನಜ್ಞತೆಗೆ ಯವನಸಿಕ್ಕುಸುಗುಂಟು- |
 ತನಕೆ ತಾನೇ ನಾಣಿ ವಿಮಲದಾಸಂ ತನ್ನ |
 ಮನದೊಳೆಣಿಸುತ್ತಿರಲ್ಕತ್ತಲಾ ಖಳನ ನಿಜಗುರು ಪದ್ಮಸಂಘನೆಂಬಾ ||
 ಅನುಮಾನಶಾಸ್ತ್ರಯುತನಾ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಜನ- |
 ವಿನುತೆ ಪದ್ಮಶ್ರೀಯೊಳಿಂತೆಂದನವನಿಯೊಳ್ |
 ಘನತರಂಬಡೆದುದೆವಿಡ್ಡು ಸಮಯಮಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೊಂದು ಸಮಯಮಿಲ್ಲ || ೨೬ ||

ಆದನರಿದು ನಮ್ಮ ಸಮಯಮನಾಚರಿಸು ಮುದಡಿ |
 ನಿದರಿಂದ ಕೈವಲ್ಯವಹುದೆಂದೆನಲ್ಕೆಳಿ |
 ಸದಮಲಚರಿತ್ರನಿಧಿ ಸುಭಗೆ ಪದ್ಮಶ್ರೀಯವನೊಳಿಂತೆಂದು ನುಡಿದಳಾಗ ||
 ಅದುಲೇಸು ಮದ್ಯವಾಂಸವನು ತಿಂಬುಂಬ ಸಮ- |
 ಯದೊಳುಂಟೆ ಮುಕ್ತಿವಾಗಂ ದಯಾಮೂಲಧ- |
 ಮದೊಳಲ್ಲದೇ ಅದಂ ಬಿಡುವುದಮೃತವಜಿಟ್ಟು ನಂಜುಂಬರಂತಮ್ಮದು || ೨೬ ||
 ಎನಲವಳ ನುಡಿಗುತ್ತರಂಗುಡುವುದಾಗದೇ |
 ಮನೆಗವಂ ಪೋಗೆ ಪದ್ಮಶ್ರೀಗುಣಾಬ್ಧಿಯಾ |
 ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಳುನೀರಂ ಕೊಳ್ಳದಿರೆ ಕಂಡು ತತ್ಕಾಂತಬುದ್ಧಸಂಘಂ ||
 ಮನೆವಾರೆಯವಳೊಳತಿಸೋಲ್ತು ಕಾರಣದಿಂದ |
 ವನಿತೆ ನಿನ್ನ ಚರಣೆಯಲ್ಲದೇ ಬೇರೊಂದು |
 ಕನಸುಮನಸಿನೊಳಿಲ್ಲವೆಂದವಳ ಸಂತಯಿಸಿಯಾಮನೆಯ ಸೀಮೆಯಲ್ಲಿ || ೨೭ ||
 ಆರುಹೊದ್ದದ ತೆರದಿ ಬೇರೊಂದು ಮನೆಗಟ್ಟಿ |
 ಚಾರಿತ್ರವಂತೆಯೊಳ್ಳು ಖವಾಳುತಿರಲತ್ತ |
 ಕಾರುಣ್ಯನಿಧಿ ವಿಮಲದಾಸಂಗೆ ರೋಗದಿಂದುತ್ತಮಸವಾಧಿಯಾಗೆ ||
 ವಾರಿರುಹವದನೆ ಪದ್ಮಶ್ರೀ ಕರಂ ದುಃಖ- |
 ವಾರಾಶಿಯೊಳೊಡ್ಡಿಯುಳುಗುತಿರಲದನು ಕೇ-
 ಳ್ದಾರ್ಯುದವಳನುಪಚರಿವೆಂದವಳೆಡೆಗೆ ಗುರುಬುದ್ಧಸಂಘ ಬಂದು || ೨೮ ||
 ತಾತನಳಿದುದಕೆ ತರಳಾಕ್ಷಿ ಚಿಂತಿಸಲೇಕೆ |
 ಭೂತಳದೊಳಾತ್ಮಂದೆತಾಯಿತನುಜಾತ- |
 ರೀತೆರನನರಿಯಬೇಡವೆ ನಿನ್ನ ಜನಕನಳಿದೀ ಊರ ಕಾನನದೊಳು ||
 ಮಾತೇನು ಮೃಗವಾಗಿ ಜನಿಯಿಸಿದನವನೊಳಗೆ |
 ಪ್ರೀತಿಯಂ ಮಾಡಿ ಕರೆಕರೆಗೊಂಬರೇ ಜನವಿ- |
 ನೂತೆ ಕೇಳೆಂದೆಂಬ ಬುದ್ಧಗುರುವಿನೊಳಾ ಚರಿತ್ರನಿಧಿ ನುಡಿದಳಂತು || ೨೯ ||
 ಹರಿಣಿಬಸಿರೊಳಗೆನ್ನ ಜನಕನುದಿಸಿದನೆಂಬ |
 ಪರಿಯನೀವೆಂತರಿವಿರೆನಲೆಂದನಾ ಬೌದ್ಧ |
 ಗುರು ತರುಣಿ ಕೇಳ್ಮಗೆ ಕಾಲತ್ರಯಮನರಿವ ಬೋಧವುಂಟೆಂದು ಕಾರಣಾ ||
 ನಿರುತವಿೂ ತೆರನೆಂಬ ನುಡಿಗೇಳಿ ನಸುನಕ್ಕು |
 ಗರುವೆ ತನ್ನೊಳಗೆ ತಾನಂತೆಂದಳಾ ತಮ್ಮ |
 ದರುಶನದ ಕುರುಹನಾನರಿಯನೇ ಬೇರಬಲ್ಲವರೆಲೆಯ ಕುರುಹರಿಯರೇ || ೩೦ ||
 ಎಂದೆಣಿಸಿ ಬಹಿರಂಗದೊಳಗೆಗೊಳ್ಳತಂ ನುಡಿದು |
 ಮಂದಿರಕೆ ಕಳುಹಿ ಪತ್ತೆಂಟು ದಿನಗಳ ಮೇಲೆ |
 ಯಿಂದೀವರಾಕ್ಷಿ ಪದ್ಮಶ್ರೀ ನಿಜಾಲಯಕ್ಕಾ ಬೌದ್ಧಗುರುವಾತನಾ ||

ಬಂದಾಗಿಯವನ ಶಿಷ್ಯರುಗಳಂ ಕರಿಸಿ ನೀ- |
 ವಿಂದು ನನ್ನಾ ಲಯದೊಳೂಟಮಂ ಮಾಡಬೇ- |
 ಕೆಂದು ಸಮ್ಮನಿಸಲವರತ್ಯಂತಹರ್ಷದಿಂ ಕುಳ್ಳಿರಲತ್ಯಾ ಕೋಮಲೆ || ೩೧ ||
 ಅವರೆಡದ ಕಾಲಕೆರಹುಗಳನೊವ್ವಳ ಕಯ್ಯೊ- |
 ಕವರಿಯುದಂದದಿಂ ತರಿಸಿ ಸಂಬಳಿಸಿ ಬಳಿ- |
 ಕವರ ವಿವರಮನಾರರಿಯದಂತೆ ಸಂಭಾರಮಂ ಹಾಕಿ ಪಾಕಗಳನು ||
 ಸವಿಯಪ್ಪ ತೆರದಿ ಹಸನಾಗಿ ಮಾಡಿಸಿ ಕರಂ |
 ಸವಿನಯದಿನೆಡೆಯ ಮಾಡಿಸಿ ತಂದುಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ |
 ನವಭಕ್ತ್ಯಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಡಿಸಿದೊಡೆ ಸವಿಸವಿದುಂಡರತಿಹರ್ಷದಿ || ೩೨ ||
 ಉಂಡು ಕಯ್ಯೊಳೆದು ಕರ್ಪೂರತಾಂಬೂಲಮಂ |
 ಕೊಂಡು ಕಸೂರಿಕಾಶ್ಮೀರ ಪನಿನೀರು ಸಿರಿ- |
 ಖಂಡಾದಿಯಾದ ನೌರಭ್ಯಲೇಪನಮಮಂ ಧರಿಸಿ ಪದ್ಮಶ್ರೀಯನು ||
 ಕೊಂಡಾಡಿ ಪಲವ ಸೂಳೆಲೆಮಗಳ ನೀ ಮನಸು- |
 ಗೊಂಡೆಮ್ಮ ಸದ್ಗತಿಯನೀವ ಧರ್ಮವನು ಕೈ- |
 ಕೊಂಡೊಡುತ್ತಮಮಪ್ಪುದೆಂದೊಡಂತೆಗೆಯ್ವೆನೆನೆ ಮನೋರಾಗದಿಂದ || ೩೪ ||
 ವರಗೃಹಕೆ ಶೋಪವಾವೆಂದುಜ್ಜುಗಿಸಿ ತಮ್ಮ |
 ಚರಣರಕ್ಷೆಗಳೊಳೊಂದೊಂದು ತಾಮಾಮುನ್ನ- |
 ಮಿರಿಸಿದೆಯೆಲೊಳಗಿಲ್ಲದಿರೆ ಮರುಗಿಯಲ್ಲಿದ್ದಳೋರ್ವ್ವ ಚೇಟಿಯನು ಕೇಳೆ ||
 ಸರಸವೇ ನಿವ್ಯೊಡನೆ ನಾನೆಂತು ಬಲ್ಲೆನೆನೆ |
 ತಿರುಗಿ ಮತ್ತಾ ಸತ್ಯವಂತೆಯಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು |
 ತರುಣಿ ನೀನರಿದುದಿಲ್ಲವೆ ನಮ್ಮ ಪದರಕ್ಷೆಗಳು ಹೋದ ಹೊಲಬನೆನಲು || ೩೫ ||
 ಕಾಲತ್ರಯಬ್ಧಾನಿಗಳ್ಳ ಮೆನುತ್ತೆಂದು |
 ಕಾಲಗಂಡಯ್ಯನಾಮೃಗವಾದನೆಂಬುದಂ |
 ಹೇಳುವೆಡೆಯಲ್ಲಿ ನಾಮಧ್ಯರಾದವರೀಗ ನಿವ್ಯೊಡವೆ ಹೋದಹದನಾ ||
 ಹೇಳಲಿಲ್ಲವೆಯೆನಲ್ಕವರು ಸುಮ್ಮನೆಯಿರಲೆ |
 ಬಾಲೆಯಂತೆಂದಳಾ ನಿವ್ಯೊಡಲೊಳಿದ್ದವಂ |
 ಹೇಳಲರಿಯದರಿದ್ಧರನೆಂತರಿವಿರೆನಲವನ್ನೀನೆಂತು ಬಲ್ಲೆಯೆನಲು || ೩೬ ||
 ಗರುವೆ ಪದ್ಮಶ್ರೀ ಸುಡಿದಳವರೊಳಂತೆಂದು |
 ಪರಮ ಜಿನಧರ್ಮಮಂ ಶೋಧಿದಾ ಶ್ರಾಪಕರು |
 ನಿರುಪಘುಜ್ಞಾನವಿದರೆನಲದಂ ಪುಸಿಯೆನಲ್ಕನ್ನ ಸುಡಿ ತೊದಲಾದೊಡೆ ||
 ಮರಳಿಸಿಯದಂ ನೋಡಿಸುನಲವರ್ಬಾಯೊಳಗೆ |
 ಬೆರಲಿಕ್ಕಿವಾಂತಿಯಂ ಮಾಡಿಯೊಡಲಿಂ ಸುರಿದ |
 ಕೆರಹಿನಟ್ಟಿಗಳ ತುಂಡಂ ಕಂಡು ಪಿರಿದಾಗಿ ಕೊಕ್ಕರಿಸಿ ಚಿ ಎನುತವೆ || ೩೭ ||

ಕಾಟಿಲ್ಯದಿಂ ಸ್ನೇಹಮಂ ಮಾಡಿ ತನ್ನ ಮನೆ- ।
 ಯೂಟಕ್ಕೆ ಕರಿಸಿ ನಮ್ಮಾ ಪ್ರತಂಗಡಿಸಿದೀ ।
 ತಾಟಗಿತ್ತಿಗೆ ತಕ್ಕುದಂ ಮಾಡಿಸದೊಡೆ ನಾಪೇತರವರೆಂದುಬಂದು ॥
 ಕೂಟದರಸುಗಳೋಲಗದೋಳಿದ್ ನೃಪಗವಳ್ ।
 ಚಾಟುತನದಿಂ ಮಾಡಿದಟಮಟವನುಸಿರೆ ಕೋ- ।
 ಪಾಟೋಪದಿಂದವಿೂಲಂಡೆಯಂ ಪೊರಮಡಿಸಿ ನಮ್ಮ ಪೊಳಲಿಂದಮೆನಲು ॥ ೩೮ ॥
 ತ್ವರಿತದಿ ತಕಾರರೆಯ್ದು ಪದ್ಮಶ್ರೀಯು- ।
 ನಿರಬೇಡವೆಂದೆನಲ್ಲು ಧ್ವಂಸಂ ತನ್ನ ।
 ವರಸತಿಯಕೂಡೆ ಪೊರವಡುವುದಂ ಕಂಡು ತತ್ಪ್ರಿಯ ಕೆಲವು ವಿತ್ತಮಿತ್ತು ॥
 ಪುರದಿಂದ ಕಳುಹಿ ಪೊರಮಟ್ಟು ಬರುತಿರಲಲ್ಲಿ ।
 ಪರದೇಶದಿಂ ಬಂದು ಪರದುಗೆಯ್ಯಲೈಸುತ ।
 ಪರದರಿಭದತ್ತನೀಶ್ವರದತ್ತನೆಂಬವರ್ಜಿಟ್ಟ ಬೀಡಿಗೆ ಬರಲು ॥ ೩೯ ॥
 ಆ ವಣಿಗ್ವರೊಳಿಭದತ್ತನೆಂಬವನವರ- ।
 ನಾವಾಸಕೊಡಗೊಂಡು ಪೋಗಿಯಾಸತ್ಯನಿಧಿ ।
 ಲಾವಣ್ಯವಂತೆ ಪದ್ಮಶ್ರೀಯನಾ ತನ್ನ ಪೆಂಡಿರಿದೆಡೆಯೊಳಿರಿಸಿ ॥
 ಆವಾಗಮಾ ಬುದ್ಧಸಂಘಂಗೆ ತನ್ನಂತೆ ।
 ಭಾವಶುದ್ಧಿಯೊಳೂಟವಿೂಹಮಂ ಮಾಡಿಸು- ।
 ತೋವದೊಡಹುಟ್ಟಿದರ ಕಂಡಂತೆ ಕಂಡು ಬಂಧುತ್ವಮಂ ಬಲಿಯುತಿರಲು ॥ ೪೦ ॥
 ಮತ್ತವರೊಳಿಭದತ್ತನಂ ಕೊಲಲೈಕೆಂದೆ- ।
 ನುತ್ತುವಿೂಶ್ವರದತ್ತನತಿಕಪಟದಿಂದ ಬಗೆ- ।
 ಯುತ್ತವನ ಭೋಜನಕೆ ಪಾಕಮಾಡುವಳೊರ್ವಳಂ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಹಳ ॥
 ವಿತ್ತಮಂ ಕೊಟ್ಟವಳನೊಡಬಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬಳಿ- ।
 ಕೊತ್ತಂಬದಿಂ ಕೊಲಲ್ಲರಳಮಂ ಕೊಟ್ಟೊಡವ- ।
 ಳುತ್ತಮದ ಕಜ್ಜಾಯದೊಡವೆರಸಿಯಡುಗೆಯಂ ಮಾಡಿಯೆಡೆಮಾಡಲಾಗ ॥ ೪೧ ॥
 ಜನನಿಸುತ ನಿಭದತ್ತನಾ ಬುದ್ಧಸಂಘನಂ ।
 ವಿನಯದಿಂದರ್ಥವರ್ಷಹವಾಸಿಗಳೈರಸಿ- ।
 ಯನುರಾಗದಿಂದೆಡೆಯ ಮುಂದೆ ಕುಳ್ಳಿರಲವಳ್ಳರೆದು ಪದ್ಮಶ್ರೀಯನು ॥
 ವನಿತೆ ಕೇಳಾನು ಬಿನ್ನಣದಿನಟ್ಟಡುಗೆಗಳ- ।
 ನನುವಾಗಿ ನೀನೆ ಎಡೆಮಾಡೆಂದು ಹೇಳಿಯಾ ।
 ವಿನುತಗುಣಮಣಿನಿದಾನೆಯ ಕಯ್ಯೊಳುಣಬಡಿಸುತಿರ್ದು ತನ್ನಧ್ಯದಲ್ಲಿ ॥ ೪೨ ॥
 ಗರಳಮಂ ಕೂಡಿಮಾಡಿದ ಹಿಟ್ಟ ಬೇರೆ ತೆಗೆ- ।
 ದಿರಿಸಿಯವನೆಮ್ಮ ಸೆಟ್ಟಿಯರ್ಗಲ್ಲದೇ ನಿನ್ನ ।
 ಪುರುಷ ವೊದಲಾದವರ್ಗಿ ಕೈಬೇಡಾಯೆಂದು ಕೊಡಲವಳ್ಳೊಂಡು ಬಂದು ॥

ಗರುವೆಯುದಾರ್ಪಿಣ್ಯಮಂ ಮಾಡಿ ಪಂಕ್ತಿಯೊಳ್ |
 ಪರಪಂಚಮಂ ಮಾಡೆ ದೋಷಮೆಂದೆಲ್ಲಗೆ |
 ಸರಿಯಾಗಿ ಬಡಿಸಲವರುಂಡು ಕಯ್ಯೊಳವ ಸಮಯೊಳು ನೈವರಿದುರುಳ್ಳರು || ೪೩ ||
 ಅಂತದಂ ಕಂಡು ಪದ್ಮಶ್ರೀ ಕರಂ ನೋಪು- |
 ತಿಂತೆಂದಳಕಟಕಟ ನಾನವಳ ನುಡಿಗೇಳಿ |
 ಸಂತಸದಿನುಣಬಡಿಸಲೊಡನೆ ನನ್ನೋಪನುಂ ಮೊದಲಾದ ಒಂಧುಜನಪು ||
 ಅಂತಕನಿವಾಸಕೆಯ್ದಿದರಿದೆಲ್ಲಂ ನನ್ನ |
 ಪಂತಣಘವೈಸೆ ಇನ್ನೆ ನಗೆ ಜಿನದೀಕ್ಷೆಯೇ |
 ಮುಂತಣುಜ್ಜುಗಮೆಂದು ನಿಶ್ಚಿಂತದಿಂ ಜಿನಸ್ಥರಣೆಯಂ ಮಾಡುತಿರಲು || ೪೪ ||
 ನೋಡಿರೆ ವಿಮಲದಾಸನ ಮಗಳ್ಗರಳಮಂ |
 ಕೂಡಿಮಾಡಿದ ಹಿಟ್ಟನಾ ತನ್ನ ಪತಿಯುಮಂ |
 ಕೂಡಣಿದರ್ವರುಮಂ ತಿನಿಸಿ ತಾನಿನೊಬ್ಬನೊಡನೋಡಿ ಹೋಹನೆಂದು ||
 ಮಾಡಿದರುಗುಲಿಯನೆನುತಾ ಹರದರುಂ ಬಿಟ್ಟು |
 ಬೀಡಿನೊಳ್ ಮೊದಲು ಕಾಪಟ್ಟುಂ ಮಾಡಿದವ- |
 ಳಾಡಲದು ಜನಜನಿತಮಾದುದತಿ ದೋಷಿಗಳ ಸಂಗವೇನಂ ಮಾಡದು || ೪೫ ||
 ಆ ವಾರ್ತೆಯಂ ಕೇಳಿ ಬುದ್ಧದಾಸಂ ಬಂದು |
 ಸಾವಡೆದು ಬಿದ್ದಿದ್ದ ನಿಜಸುತನುಮಂ ಕಂಡು |
 ಭೂವಳಯದೊಳಗುರುಳುಬಿಟ್ಟು ಹಾಹಾಕ್ರಂದನಂಗೆಯ್ದು ನನ್ನ ಸುತಗೆ ||
 ಈ ವಿಷಮನಿಕ್ಕಿದಳ್ಳಿನೆಯೆಂದೆನುತ ಕೋ- |
 ಪಾವೇಶದಿಂದ ಮುಂದಲೆನಿಡಿದು ತಂದು ಮ- |
 ತ್ತಾ ವಸುಧೆಯಲ್ಲ ಬಿಟ್ಟಾ ಮಗನ ಕಾಲದೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿಸಿ ಬಳಿಕ || ೪೬ ||
 ಜನನಿಜನಕರು ಬಂಧುಬಳಗವೆಲ್ಲವ ಬಿಟ್ಟು |
 ವಿನುತಮುಖೇ ಬುದ್ಧಸಮಯಮಂ ಪರಿಪಡಿಸಿ |
 ಮನಗೊಂಡು ನಿನ್ನ ಬೆಂಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ದೇಸಿಗನಾದನೀಗಲೆನ್ನಾ ||
 ಮನದಾಣ್ಣನೆಂದು ಮರುಕಂಬಡೆಯದೇ ನನ್ನ |
 ತನುಜನಂ ಕೊಂದೆಯಲ್ಲಾ ಎಂದು ಕೂರಸಿಯ- |
 ನನುಪಮಚರಿತ್ರವಂತೆಯ ಕೊರಲಿಟ್ಟು ಜೀವಂಗಳೊಳ್ಳನೆಂದೆನುತಿರೆ || ೪೭ ||
 ಭೂಜನವಿನೂತೆ ತನ್ನಂತರಂಗದೊಳು ನನ- |
 ಗೀಜನ್ಮ ಕೇ ಬುದ್ಧಸಂಘನೇ ವಲ್ಲಭಂ |
 ಶ್ರೀಜೈನಮಾರ್ಗಮೇ ಮಾರ್ಗಮುಳಿದುವು ತಿರಸ್ಕಾರಮೆಂದಾ ಮನದೊಳು ||
 ತ್ರೈಜಗತ್ಪೂಜ್ಯಮವ್ವಾ ಪಂಚಗುರುಪದಸ- |
 ರೋಜಮಂ ನಿಜಮನೋವಾಕ್ಯಾಯಶುದ್ಧಿಯೊಳ- |
 ಗೋಜಿ ಮಿಗೆ ಭಾವಿಸುವ ಸಮಯದೊಳಗಾ ನಗರದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲ ನೆರೆದು || ೪೮ ||

ದುರುಳನಾಕೆಯ ಕೊರಲಿಟ್ಟ ಕೂರಸಿಯನಿರ- -
 ದರಲಮಾಲೆಯ ಮಾಡಿಯಾ ಬುದ್ಧಸಂಘನಂ ।
 ವರವೈಶ್ಯಸನುತಿಯಂಗದೊಳಸುವ ಪೂರೈಸಿ ಮಣಿಮಂಟಪವನು ಮಾಡಿ ॥
 ತರುಣಿಯಂ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಪದಿನಾಲ್ಕು ನದಿಯ ಬಂ- ।
 ಧುರ ಜಲದಿನಭಿಷೇಕಮಂ ಮಾಡಿ ನವವಸ್ತ್ರ ।
 ಸುರುಚಿರಾಭರಣಾನುಲೇಪನಪ್ರಸವದಿಂ ಪೂಜಿಸಿದರತ್ತಿಯಿಂದ ॥ ೪೯ ॥
 ಆ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿಯಾಶ್ಚರ್ಯ್ಯಪಂಚಕಮಾಗೆ ।
 ಭೂವರಂ ದಾಡಿವಾಹನನೆಯ್ವಿ ಬಳಿಕ ನಾ- ।
 ನಾನಿಧದಿ ಕೊಂಡಾಡಿ ಜಿನದರ್ಶನದ ಮಹಾತ್ಮ್ಯಗೆ ಮಹಾಪೋದವೆತ್ತು ॥
 ಭೂವಲಯದೊಳಗಿದಲ್ಲದೆ ಧರ್ಮಮಿಲ್ಲೆಂದು ।
 ಭಾವಶುದ್ಧಿಯೊಳು ತುತಿಯಿಸಿ ಬಳಿಕ ನಿರ್ವೇಗ- ।
 ಮಾವರಿಸೆ ಹೃದಯದೊಳು ಸಂಸೃತಿಯ ದಂದುಗಮನಿರದೆ ಪರಿಪಟಪೆನೆಂದು ॥ ೫೦ ॥
 ಬಳಿಕ ನಿಜತನುಜ ನಯವಿಕ್ರಮಗೆ ರಾಜ್ಯಮಂ ।
 ತಳುವದೇ ಕೊಟ್ಟು ಭೂಮಂಡಲೇಶರ್ಕಲರ್ ।
 ಬಳವಳಿಯೊಳೆಯೆ ಭರದಿಂ ಯಶೋಧರಮುನಿಯ ಪದಪದ್ಮಮೂಲದಲ್ಲಿ ॥
 ತಳೆಯೆ ಜಿನದೀಕ್ಷೆಯಂ ಶ್ರಾವಕವ್ರತಮನನು- ।
 ಗೊಳಿಸಲಾ ಬುದ್ಧದಾಸಾದಿಗಳೆಲರಿಳಾ ।
 ತಳದೊಳಿದುನೇ ಧರ್ಮಮೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಮುಪ್ಪ ಪರಿಣಾಮಮಂ ತಳೆದರು ॥ ೫೧ ॥
 ಆ ವಸುಮತೀವಲ್ಲಭನ ಪಟ್ಟದರಸಿ ಪ- ।
 ದ್ಯಾವತಿ ಪಲಂಬರಬಲಿಯರು ತನ್ನೊಡವರಲ್ ।
 ಭೂನಿನುತಮೂರ್ತಿ ಪದ್ಮಶ್ರೀಸಮನ್ವಿತಂ ಬಂದು ಭರಭಕ್ತಿಯಿಂದ ॥
 ಓವದೆ ಸರಸ್ವತಿಯುಂಟೆಂಬ ಕಂತಿಯಿಂದ ।
 ಭಾವಶುದ್ಧಿಯೊಳು ದೀಕ್ಷೆಯನಾನಲಂದು ನನ- ।
 ಗಾವರಿಸಿತಧಿಕ ಸವ್ಯಕ್ತಮೆಂಬಾ ಪದ್ಮಲತೆಯ ನುಡಿಯಂ ಕೇಳುತ ॥ ೫೨ ॥
 ಅನುರಾಗವೊದವೆ ಅರ್ಹದ್ವಾಸನಾ ಉಳಿದ ।
 ವನಿತೆಯರದಕ್ಕೆ ಇತ್ಯಾಕಾರಮಂ ಮಾಡೆ ।
 ಜನನಿನುತೆ ರತ್ನತ್ರಯಾಭರಣೆ ಕಿರಿಯ ಸತಿ ಕುಂದಲತೆಯಂತಿದಕ್ಕೆ ॥
 ಮನಗೊಡದೆ ನುಡಿದಳಂತೆಂದಿವೆಲ್ಲಂ ಮಿಥ್ಯೆ- ।
 ಯನುಮಾನವಲ್ಲದೇ ನಿಜವಲ್ಲಮೆನೆ ಕೇಳಿ ।
 ಜನತಾಧಿನಾಯಕನುಮಾ ಮಂತ್ರಿಯುಂ ತನ್ನೊಳಂತೆಂದೆಣಿಸುತಿದರ್ರು ॥ ೫೩ ॥
 ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸಿದ ಸವ್ಯಕ್ತದ ಮಹಾತ್ಮ್ಯೆಯಂ ।
 ಲಕ್ಷೀಕರಿಸದೆ ತಾನೊಡಬಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂ- ।
 ಬೀ ಕ್ಷುದ್ರಮಾನಸೆಯನೀವೂರಕೇರಿಯರಿವಂದದಿಂದುದಯಮಾಡಾ ॥

ಆಕ್ಷಣವೆ ಹಿಡಿತರಿಸಿ ನುಡಿದ ಬಾಯಿಗೆ ತಕ್ಕ ।
 ತಿಕ್ಷೆಯಂ ಮಾಡಿಸುವೆವೆಂದು ನಿಜಹೃದಯದೊಳ- ।
 ಗಾಕ್ಷೇಪಮಂ ಮಾಡುತಿರಲತ್ತಲಾ ಚೋರನಿಂತೆಂದೆಣಿಸುತಿರನು ॥ ೫೪ ॥
 ಉದನಿಧಿಯನುಬ್ಬಿ ಸುವನುತ್ಪಲಮನಡರಿಸುವ ।
 ಸದಮಲತೆಯಂ ದಿಶಾವಳಿಗೆ ಮಾಡುವ ದಿವಿಜ- ।
 ರುದರಮಂ ಭೋಷಿಸುವ ಹರನ ತಲೆಯೊಳ್ಳಿಸುವನಂಗಳಿಗೆ ಬಲನ ಕೊಡುವಾ ॥
 ಪದೆದು ಸಸ್ಯಾದಿಗಳ ಸಲಹುವ ಗುಣಂಬಡೆದ ।
 ಸದಮಲ ಸುಧಾಂಶುವಂ ಕಂಡು ಕೌಲೇಯಕಗ- ।
 ಳಿರೆದ್ದು ಬಗುಳ್ಳಂತೆ ಲೋಕೊತ್ತಮರ ಕಂಡು ದುರ್ಜನದೂರುತಿಹರು ॥ ೫೫ ॥
 ಪಿತ್ತಜ್ವರಂಬಡೆದವರ್ಗ ಪಾಲೋಗರದ ।
 ತುತ್ತು ಕಹಿಯಾದಂತೆ ದುರ್ಜನರ ಕಿವಿಗೆ ಸುಜ- ।
 ನೋತ್ತಂಸನುಸಿರ್ವ ನುಡಿಯೆಕ್ಕಿಸಿಕ್ಕಂ ತಪ್ಪದೆಂದು ಚಿಂತಿಸುತುಮಿರಲು ॥
 ಇತ್ತಲರ್ಹದ್ದಾಸನಾ ಸತಿಯ ನುಡಿಗೆ ಮನ- ।
 ಮಿತ್ತು ಕಣ್ಣೊಪ್ಪಿದಂ ಸುಗುಣಮಣಿ ವೈಶ್ಯವಂ- ।
 ಶೋತ್ತಮಂ ವಿನುತಸಮ್ಯಗ್ಧೃಷ್ಟಿ ಚಿನಸಮಯವಾರ್ಥಿವರ್ಧನಚಂದ್ರನು ॥ ೫೬ ॥
 ಇದು ವಿಬುಧಜನವಿನುತಮಿದು ವಿಬುಧಜನವಿನತ- ।
 ಮಿದು ವಿದಿತಚಿನಸಮಯಶರಧಿಸಂಪೂರ್ಣೆಂದು ।
 ಸದಮಲಚರಿತ್ರ ಚಿಂಗಾಳ್ವಭೂವರನ ಸಚಿವಾನ್ವಯಾಂಬರಹಂಸನು ॥
 ಮದನಸಮರೂಪನುತ್ತಮಗುಣಕರಂಡಕಂ ।
 ಚದುರಮಂಗರಸನುಸಿದೀ ಕೌಮುದೀಕಥೆಯೊ- ।
 ಳೊದವಿದುದು ಸುಭಗೆ ಪದ್ಮಶ್ರೀಯ ಕಥನವೊಂಭತ್ತನೆಯ ಮಿಸುಪ ಸಂಧಿ ॥ ೫೭ ॥
 ಅಂತು ಸಂಧಿ F ಕ್ಕಂ ಪದ ೫೯೧ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಹಾ ॥

ಹತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಉಮಯನ ಕಥೆ.

ಶ್ರೀಮದರ್ಹದ್ವಾಸವೈಶ್ಯವಿಭು ಕೇಳಲಾ |
 ತಾಮರಸಮುಖಿ ಕನಕಲತೆ ವ್ಯದುಕರಂಗಳಂ |
 ಪ್ರೇಮದಿಂ ಮುಗಿದು ತನಗಾದ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಮಂ ಬಿನ್ನ ಪಂಗೆಯ್ದುಳಿಂತು || ಪಲ್ಲ ||
 ತುಂಬಿ ಸೊಗಯಿಸುವಂತೀವಿಷಯದುಜ್ಜಯಿನಿ- |
 ಯೆಂಬ ನಗರಿಯೊಳು ನರಪಾಲಕನೃಪಂ ನಿಜನಿ- |
 ತಂಬಿನಿ ಮದನಶಕ್ತಿ ಮದನದೇವಂ ಮಂತ್ರಿವೆರಸಿ ವಸುಧಾತಳವನು ||
 ಇಂಚಾಗಿ ಪಾಲಿಸುತ್ತಿರಲು ಸಾಗರದತ್ತನೆಂ- |
 ದೆಂಬ ವೈಶ್ಯಂಗೆ ಸಾಗರದತ್ತೆಗುಮಯನೆಂ- |
 ದೆಂಬವಂ ಜಿನದತ್ತೆಯೆಂಬವಳ್ ಶಶಿಲಕ್ಷ್ಮಿಯಿಬುಧಿಗೊಗೆವಂತೊಗೆದರು || ೧ ||
 ಗರುವೆ ಜಿನದತ್ತೆಯಂ ಕೌಶಂಬಿವೆಸರ ಪುರ- |
 ವರದ ಜಿನದತ್ತನೆಂದೆಂಬ ವೈಶ್ಯೋತ್ತಮಗೆ |
 ಉರುಮುದದಿ ಕುಡಲಿತ್ತಲುಪ್ಪಯನತಿ ಧೂರ್ತಮಾನಸನಾಗಿ ಹರೆಯವಡೆದು ||
 ದುರುಳರೊಡನಾಡಿ ದುರ್ಬುದ್ಧಿಯಿಂ ಪುರದೊಳಗೆ |
 ಪಿರಿದೆನಿಸುವಾ ದುರ್ವ್ಯಸನದಲ್ಲಿಯಾಚರಿಸು- |
 ತಿರೆ ಕಂಡು ಮಲಮಲನೆ ಮರುಗಿ ಮಾತಾಪಿತ್ಯಗಳಿಂತು ಬುದ್ಧಿಯನುಸಿದ್ಧರು || ೨ ||
 ತಂದೆತಾಯಿಗಳರಸಿಗತಿಸಲಿಗೆವಂತರೆಂ- |
 ಜೊಂದು ದಲ್ಲಾಳಿತನದಿಂ ಲಂಡವುಂಡರೊಳ್ |
 ಮುಂದೆ ನೋಡದೆಯಾಡಿ ಕೊಟ್ಟುಕೊಂಡವರು ನೆರೆಹೊರೆಯವರು ನಗುವ ತೆರದಿ ||
 ನಿಂದೆಗೊಳಗಾಗಿ ಇಂತಪ್ಪವರ ಮಕ್ಕಳೆಂ- |
 ತೆಂದೆಮ್ಮ ತಲೆಗೆ ಹರಲೆಯ ತರ್ಪುದುಚಿತವೇ |
 ಕಂದ ಕೇಳೆಂಬ ಮಾತಿಗೆ ಕಿವುಡುಗೇಳಲವರಿಂತೆಂದೆಣಿಸುತಿರ್ದರು || ೩ ||
 ಪೂರ್ವಕೃತ ಪುಣ್ಯಪಾಪದಿನಾದ ಫಲವನೀ |
 ಉರ್ವೀತಳದೊಳಂಗಳಮಂ ಹೊತ್ತ ಜೀವಿಗಳ್ |
 ಸರ್ವಥಾಮೂರಲಾರ್ಪಣೆ ಲೋಕಜನನಿಯೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಹೆತ್ತ ಜನನಿ ||
 ಸರ್ವಲೋಕ ಪ್ರರಕ್ಷಣದಕ್ಷನೆಂದೆನಿಸ |
 ದರ್ವೀಕರಾರಿವಾಹನನೆ ಪಿತನಾಗಿಯುಂ |
 ಕರ್ವವಿಲ್ಲಂ ಕರ್ಪದಿಯ ಕಣ್ಣಳಿಂದುರಿದುಡಿಲ್ಲವೇ ದುರುಳತನದಿ || ೪ ||

ಎಂದು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರಲ್ಯಾ ಉಮಯನಾ ಊರೊ- |
 ಳೊಂದಂಗಡಿಯೊಳು ಕಳ್ಳೊಂದಂಗಡಿಯೊಳಿರಿಸಿ |
 ಒಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನ ಮನಿಕ್ಕಿಯೊಂದು ಮನೆಯೊಳಗಿರಿಸಿ ಜೂದವಾಡಿ ||
 ತಂದ ವಿತ್ತವನು ಸೂಳಿಯಿಗಿತ್ತು ಮೇಲುತಾ- |
 ಗೆಂದರಿಯದೇ ತನ್ನ ಮೆಯ್ಯರೆದು ನಡೆಯುತಿ- |
 ಪ್ಪಂದಮಂ ಕಾಣುತವನಂ ತಳಾರಂ ಕಾಲದಂಡನೆಂಬವನು ತರಿಸಿ || ೫ ||
 ಆ ವೈಶ್ಯವಲ್ಲಭ ಸಮುದ್ರದತ್ತನೊಳು ತನ- |
 ಗಾವಗಂ ಸ್ನೇಹಮಾದುದರಿಂದ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ- |
 ಭಾವಯುತನವಗೊಂದು ಲಾವುಕೋವಂ ಮಾಡಲಿಸದಿಂತೆನುತುಸಿದನು ||
 ಆವೊಡನೆ ಉದಯಿಸಿದ ಜಿನದತ್ತೆಯತಿಸಾಧ್ವಿ- |
 ಯೊವುಮಯನತಿದುಷ್ಟನೊಂದು ಜೀಜಾಂಕುರದಿ- |
 ನಾ ವ್ಯಕ್ತವೌರ್ಧ್ವಗತಿಗಾ ಬೇರಥೋಗತಿಗೆ ನಿಜದಿಂದ ನಡೆವ ತೆರದಿ || ೬ ||
 ವರಿಸವೈದರೊಳೋದ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಯೋದಿಸದೆ |
 ಎರಡಾರು ಸಂವತ್ಸರದ ಮೇಲೆ ನಮಗುಳ್ಳ |
 ಹರದಿಕೆಯ ವೆವಹಾರದುದ್ಯೋಗಕಿಕ್ಕದೇ ಒಂದೆರಳೊರುನಾಲ್ಕು ||
 ವರುಷದಿಳವಿಯು ಬಾಲಕರ ಮೇಲೆ ಮಮತೆಯಂ |
 ಪಿರಿದಾಗಿ ಮಾಳ್ವಂದವನೆ ಬಗೆದು ಹದಿನಾರು |
 ವರಿಸಪರಿಯಂತರಾ ನಿಜ ಜನನಿಜನಕರೋವೃತ್ತಿದರ್ಶಿ ವಾಪಿಯಂ || ೭ ||
 ಆಕ್ಕರಮನೋದಕುಳ್ಳಿರಿಸಲೊಲ್ಲದೊಡಂತ- |
 ದಕ್ಕೆ ಶಿಕ್ಷೆಯನಿಗಿಸು ಮಾಡದೆ ನೆರೆಹೊರೆಯ |
 ಮಕ್ಕಳಂ ಬಯ್ಯುಹೊಯ್ದೊಡೆ ಬೇಡವೆಂದೆನ್ನ ದಾ ಮಾತೃವಾ ಪಿತೃಗಳು ||
 ಆಕ್ಕರಿಂದಂ ಸಾಕಲಾಗಿ ಪಿರಿದುಂ ಗಂಡು- |
 ಮಿಕ್ಕು ಮೆಯ್ಯರಿಯದೇ ಮೇಲುತಾಗಂ ನೋಡ- |
 ದುಕ್ಕುಸೊಕ್ಕಿಂ ಬೆಳೆದು ಜವ್ವನಂ ಬಡೆದು ಜೂದುಂಗಾರನಾದೆಯಲ್ಲ || ೮ ||
 ತಂಡತಂಡದೊಳು ನಿನ್ನೋರಗೆಯೊಳೇ ಬೆಳೆದ |
 ಗಂಡುಮಕ್ಕಳನು ಮನೆಯಂ ಹಾರದೇ ಕೂಡಿ |
 ಕೊಂಡು ನಿಜಜನನಿಜನಕರು ಬೇಡವೆಂದೆಂಬ ಮಾತನನಿಸಂ ಕೇಳದೆ ||
 ಗಂಡುಮಿಕ್ಕಾಗದುಗುಹಿಡಿಗವಡೆ ಸಡುಗುಡಂ |
 ಸೆಂಡು ಬಿಗಿಹಲ್ಲೆ ಬೊಹರಿಗಳಟದಲ್ಲಿ ಮನ- |
 ಗೊಂಡಾಡಿ ಬೆಳೆದು ಜವ್ವನನಾಗಿ ಬಾಳ್ತೆಯಿಲ್ಲದೆ ಕೆಟ್ಟುಹೋದೆಯಲ್ಲಾ || ೯ ||
 ಕಾಲಮೊದಲಾಗಿಯುಂ ತಮಗೆ ನೀನೊರ್ವ್ವನೇ |
 ಬಾಲನೆಂದಡಕದೊಳ್ಳಿಲಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಪಿರಿದು |
 ಲಾಲನದಿನಾ ತಂದಿತಾಯಿಗಳ್ ಸಲಹಿದುದರಿಂದುಬ್ಬಿ ಕೊಬ್ಬಿ ಬೆಳೆದು ||

ಕೂಲಿಗರ ಕೊನಬರೊಡನನವರತ ಬಿಡದಾಡಿ ।
 ದೀಲಂಡತನವ ಬಿಡದಾದೆಯಲ್ಲಾಯೆಂದು ।
 ಕಾಲದಂಡಂ ಕರುಣದಿಂದ ಬುದ್ಧಿಯನುಸಿರಿ ಪೋಗೆಂದು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನು ॥ ೧೦ ॥
 ಪಿಂತೆ ನಾನೇಸೇಸುಪರಿ ನಡೆದ ದುಷ್ಟತನ- ।
 ಮಂ ತಳಾರಂ ಕಂಡು ಬಿಟ್ಟನೆಂದೆಂಬೊಂದು ।
 ಸಂತಪದಿ ಮೆಯ್ಯರೆದು ನನಗಿನ್ನ ದಾರಭೀತಿಯೆನುತ್ತ ಗಂಡುಮಿಕ್ಕು ॥
 ಅಂತರಂ ಮಾಡದೇ ಕನ್ನಮಂ ತದ್ಧರಾ- ।
 ಕಾಂತಗೃಹಕಿಕ್ಕೆ ಪಡಕಣದಪಹರಿಯ ಸುಭಟ- ।
 ರಂತದಂ ಕಂಡು ಹೆಡಗಯ್ಯುಟ್ಟಿಯಾ ಕಾಲದಂಡನಿದ್ದೆಡೆಗೊಯ್ದರು ॥ ೧೧ ॥
 ನಳಿಗೆಯೊಳ್ ನಾಯಬಾಲವನು ಕಟ್ಟಲ್ತನ್ನ- ।
 ನಳುಹಬಿಡದಂತೆ ನಾನೇಸೇಸು ತೆರದಿಂದ ।
 ತಿಳಿವಂತೆ ಬುದ್ಧಿಯಂ ಪೇಳಿ ಪಲಸೂಳ್ಳಿದಲ್ಲೇಳದೇ ಮನದೊಳೆನಿಸು ॥
 ತಿಳಿಯದಾದೆಯಲಾ ಎನುತ್ತ ಪಿರಿದುಂ ನೊಂದು ।
 ಬೆಳಗಾಗಲೊಡನೆಯಾಸ್ಥಾನಮಂಟಪಕೆಯ್ಡಿ ।
 ಯಿಳೆಯಾಧಿಪತಿಗೆ ಸಾಗರದತ್ತಸೆಟ್ಟಿಯ ತನೂಜನೆಂದೊಪ್ಪಿಸಿದನು ॥ ೧೨ ॥
 ಉಣಲುಡಲು ತೊಡುವುದಕ್ಕೆನ್ನಿಂದ ಮೂರುಮಡಿ ।
 ಯೆಣಿಸಿದೊಡೆ ನಿನ್ನ ತಂದೆಯ ಭಾಷೆಯಾಧನದ ।
 ಗೆಣೆ ವಿಚಾರಿಸೆ ನೀನೆ ಯಜಮಾನಮಗ ನಿಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಇಂತಿದನೋಡದೆ ॥
 ತ್ಯುಣದಿಂದ ಲಘುವಾಗಿ ತುಂಟಭಂಟರಕೂಡಿ ।
 ಬಣಗಾಗಿಹೋದೆಯಲ್ಲ ಇದೆಲ್ಲಂ ನಿನ್ನ ।
 ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ನೀನುದಯಮವ್ವಾಗೆ ಬಿದಿ ಬರೆದುದಲ್ಲದೇ ಅನ್ಯಮಲ್ಲಾ ॥ ೧೩ ॥
 ಲಂಡರೊಡನಾಟಕೂಟಂ ಪಿರಿದು ಲವಲವಿಕೆ ।
 ಭಂಡರೊಳ್ಗೊಟ್ಟು ಜೂದುಂಗಾರರೊಳ್ಳಮತೆ ।
 ಪುಂಡರೊಳಗಾಳಮೇಳಂ ಖಳರಸಂಗಮಾರಡಿ ಕಾರರೊಡನೆ ಜಿನದಂ ॥
 ಕೊಂಡೆಯರೊಳಿರುಳು ಹಗಲೆನ್ನದೇ ಮಾಳ್ವದು- ।
 ದ್ವಂಡಿಕೆಯೆ ನಿನಗೆ ಮನಹೇಸದೇ ಮಿಗೆ ಮನಂ- ।
 ಗೊಂಡು ನೆಲೆಯಾಯಿತಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಪೂರ್ವಾರ್ಜಿತದ ಪಾಪದಿಸಕದಿಂದ ॥ ೧೪ ॥
 ಎಂದು ಸಾಗರದತ್ತನಂ ಬರಿಸಿ ಭೂವಾಲ ।
 ವೃಂದಚೂಡಾರತ್ನನರಪತಿಮಹೀಶನಿಂ- ।
 ತೆಂದನುಪಶಮಭಾವನಾಗಿಯೊ ದುಷ್ಟನಂ ನಿನ್ನ ನಿಜಮಂದಿರದೊಳು ॥
 ನಂದನಂ ನಮಗೊರ್ವನೇ ಎಂಬ ಮಮತೆಯಿಂ- ।
 ದೊಂದು ದಿನಮಿರಿಸಿಕೊಂಡೊಡೆ ಕೇಡು ಸಂಭವಿಸಿ ।
 ಮುಂದಕ್ಕೆಯಭಿಮಾನಹಾನಿಯಹುದಿಂತಿದಕೆ ಸಂಶಯಂ ಮಾಡಬೇಡಾ ॥ ೧೫ ॥

ಚಿಕ್ಕಂದು ಮೊದಲಾಗಿ ಕಾಲಕಾಲಕೆ ತಕ್ಕ ।
 ತಕ್ಕ ಲಾಲನೆಯಕ್ಷರಾಭ್ಯಾಸ ತಮ್ಮ ವಂ- ।
 ಶಕ್ಯೆ ಬೇಕಾದುಜ್ಜುಗದೊಳು ನೆರೆನಡೆಯಿಸಿ ಬಳಿಕ್ಕು ಬಿದ್ದಿನರ ಕಾಣ್ಬಾ ॥
 ಲೆಕ್ಕದೊಳ್ಳಡೆಯಿಸುವ ನಿಜ ಜನನಿಜನಕರಾ ।
 ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಗುರುದೈವಮಂತಲ್ಲದೊಡೆ ತಾಮೆ ।
 ಕಕ್ಕಸದ ವೈರಿಗಳ್ ತಮ್ಮ ಬದುಕಿಗೆ ತಾಮೆ ಕೇಡಕಡೆಗೆಣಿಸಿದವರು ॥ ೧೬ ॥
 ಎನಲು ಸಾಗರದತ್ತ ವೈಶ್ಯಕುಲತಲಕನಾ ।
 ಮನುಜೀಶಗಿಂತೆಂದನೆಲೆ ಮಹಾರಾಜ ನೀ- ।
 ವೆನಗಿನಿತು ಬುದ್ಧಿಯಂ ನುಡಿವುದಿದು ನನ್ನ ಭಾಗ್ಯಮೆನುತ್ತ ಹರಿಸದಿಂದ ॥
 ವಿನಯವಿನಮಿತನಾಗಿ ಜಿಲ್ಲೊಂಡು ಮನೆಗೆಯ್ದಿ ।
 ತನುಜ ಕೇಳ್ ದುಃಪುತ್ರ ಕುಲನಾಶ ಎನುತ ಸಖ- ।
 ಜನದರಿಕೆಯಾಗಿ ನಿನ್ನಂದದೊಳ್ಳೀ ಬದುಕೆನುತ್ತಂದು ಪೊರಮಡಿಸಿದಂ ॥ ೧೭ ॥
 ನಗರಿಯಂ ಪೊರಮಟ್ಟು ನಾಡಗಡಿಯಂ ಕಳೆಯು- ।
 ತಗಲದೊಡವರೆ ಸಾರ್ಥವಾಸಿಯೆಂದೆಂಬವಂ ।
 ಸೊಗಯಿಸುತ್ತಿರ್ಪ ಕೌಶಂಬಿಪುರಕ್ಕೆ ನಾಣ್ಣದೆ ನಡೆದುಬಂದು ತನ್ನಾ ॥
 ಭಗಿನಿಬಂಧುರಮೂರ್ತಿ ಚಿನದತ್ತೆಯಾಲಯಕೆ ।
 ಪುಗಲವಳ್ಳಡೆಲೇ ಕಡುವಾಪಿ ಪೋಗೆಂದು ।
 ತಗುಳಿದಲ್ಲರಸವಿವಣ್ ನಿಷ್ಕುರಂಬಡೆದ ಜೀಜಮಂ ನೂಂಕುವಂತೆ ॥ ೧೮ ॥
 ಆ ತಂಗಿ ತನ್ನ ದುಶ್ಚಾರಿತ್ರಮಂ ಕಂಡು ।
 ಪ್ರೀತಿಯಂ ಮಾಡಡಲೆ ಪೊರಮಡಿಸಿದುದಕೆ ಚಿಂ- ।
 ತಾತುರನುವಾಗಿ ಮತ್ತಾ ಉಮಯಾನಂತರಂಗದೊಳಿಂತೆಣಿಸುತ್ತಿರನು ॥
 ಆ ತಂದೆತಾಯ್ಕಳಾ ಭಾಷೆಯಾಭೋಗಗಳ- ।
 ನೇ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ ಸಪ್ತವ್ಯಸನಮಂ ಓಡಿದ ।
 ಪಾತಕಂಗೀಯಮಾನ್ಯಂ ಬರ್ಪುದಾವ ಗಹನಂ ತಿಳಿದು ಭಾವಿಸಿದೊಡೆ ॥ ೧೯ ॥
 ಎಂದು ತನ್ನಂ ತಾನೆ ಪಿರಿದು ನಿಂದಿಸಿಕೊಂಡು ।
 ಬಂದು ತತ್ಪುರವರದ ಚೈತ್ಯಮಂದಿರಕೆ ಮನ- ।
 ಸಂದು ಶ್ರುತಸಾಗರಮುನೀಂದ್ರರ್ಗ ನಮಿಸಿ ಜೈನವ್ರತಮನೀವುದನಲು ॥
 ಮಂದೇತರ ಪ್ರವೋದದಿನುತ್ತಮು ವ್ರತಮು ।
 ನಂದು ಕೊಟ್ಟಲೆ ಮಗನೆ ಹೆಸರನರಿಯದ ವೃಕ್ಷ- ।
 ದೊಂದು ಫಲಮಂ ಮೆಲ್ಲಬೀಡೆಂದು ಕೊಟ್ಟು ಪಿರಿದುಂ ಪೊಗಳ್ಳರಾ ಮಹಿಮನಾ ॥೨೦॥
 ಕೀಸೆ ಕಿಲುಬಂ ಕಾಂತಿವಡೆದ ಕನ್ನಡಿಯಂತೆ ।
 ಮಾಸಲಂ ತೊಳೆಯೆ ಮಡಿಯಾದ ದುವ್ವಟೆದಂತೆ ।
 ಬಾಸಣಿಸಿದಸಿತಾಂಬುದಂ ತೊಲಗೆ ತಳಿತಳಿವ ಸಂವೂರ್ಣ ಚಂದ್ರನಂತೆ ॥

ಕಾಸೆಯವಲೋಹಮಂ ಕಳೆದ ಕಾಂಚನದಂತೆ |
 ವೋಸರಿಸದೊಪ್ಪವಿಕ್ಕಿದ ರತ್ನದಂತೆ ನೆಲ |
 ಹೇಸುವಂದದ ನಡೆಯನುಳಿದು ಸಚ್ಚರಿತಮಂ ತಳೆದುಮಯನೊಪ್ಪಿದನು || ೨೧ ||
 ಮತ್ತಮಾನಸನುಮಯನಾ ದುಶ್ಚರಿತ್ರಮಂ |
 ಪತ್ತುವಿಟ್ಟು ಜೈನ ಗುರುಸವಿವದೊಳು ಸ- |
 ದ್ವೈತ್ತನಾದುದ ಕೇಳಿ ಮನೆಗೆ ಕರೆಯಿಸಿ ಮಜ್ಜನಾದಿ ಉಪಚಾರಗಳನು ||
 ಚಿತ್ತಶುದ್ಧಿಯೊಳು ಮಾಡಿಸಿ ಹರಿಸದಿಂ ಹಲವು |
 ವಿತ್ತಮಂ ಹರದುಗೆಯ್ದೊಂದೆನುತ್ತೊಸದು ಜಿನ- |
 ದತ್ತೆ ಕೊಟ್ಟುಳ್ಳುಣಗಂಡರಂತದಕೆ ರತ್ನವನು ಪೊಹಣಿಸುವಂತೆ || ೨೨ ||
 ಪೊಳಲೆಲ್ಲ ತನ್ನ ಪೊಗಳುತ್ತಿರಲೆ ವ್ರತಮನುರೆ |
 ತಳೆದುದಕ್ಕಲಿ ಕೆಲದಿವಸಮಿದ್ದು ವಿತ್ತಮಂ |
 ಘಳಿಸುವೆನೆನುತ್ತ ನವರತ್ನಮಂ ಬೆಲೆಗೊಂಡು ತತ್ಪರದ ಪರದರೊಡನೆ ||
 ಬಳಿಕ ಪೊರಮಟ್ಟು ಉಜ್ಜಯಿನಿಗೊಯ್ದುವೆನೆಂದು |
 ತಳುವಾಡದೇ ಬರುತ ದಾರಿಯಂ ತಪ್ಪಿ ನಳ- |
 ನಳಿಸಿ ಬೆಳೆದೊಂದು ಭೀಮಾರಣ್ಯಮಂ ಪುಗುವ ಸಮಯದೊಳ್ಳಗಲಿಳಿದುದು || ೨೩ ||
 ಗೂಡಿಂಗೆ ಸಾರಿ ಗುಜುಗುಜುಗುಟ್ಟಿದವು ಹಕ್ಕಿ- |
 ಯಾಡಿದುದು ಮೇಹಿಗಹಿತತಿ ಕಾಡಕೊಳದೊಳಗೆ |
 ಜೋಡಗಲ್ಲವು ಜಕ್ಕವಕ್ಕೆ ಜಲಜಲಿಸಿ ಡಾಳಂಬಡೆದುಡವಿಗಿಚ್ಚು ||
 ಕೋಡತೋಡಗಿತು ಚಂದ್ರಕಾಂತಶಿಲೆ ಮುಚ್ಚಿದುವು |
 ಕಾಡಗಸೆ ಹಕ್ಕಿಗೊಯ್ದಿದವು ಹಲಮಿಗಳೊಸೆ- |
 ದೂಡಿದುವು ಮರಿಗೆ ಮೊಲೆಯಂ ಹುಲ್ಲೆಯಾನೇಸರಸ್ತಮಿಪ ಕಾಲದಲ್ಲಿ || ೨೪ ||
 ಗುಹೆವುಗುವ ಸಿಂಗ ಗೂಡಿಂಗೆ ಸಾರುವ ಕರಡಿ |
 ವಿಹಗಂಗಳಂ ಹೊಯ್ದು ತಿಂದವರ ಕುಡುಕುಗಳ್ |
 ಸಹಿತ ಸಲೆ ಹಸಿದು ಬಾಯಂ ಬಿಡುವ ಹಿಳ್ಳೆಗಳ ಬಳಿಗೆ ಹಾರುವ ಸಾಳುವ ||
 ಬಹುಮೃಗಗಳಂ ಕೊಂದು ಕೆಡಹಿ ಕೊಬ್ಬಿರಿದು ಕಡು |
 ಲಹರಿಯಿಂದಡಲನೆಯ್ದುವ ಹುಲಿಗಳಾ ಪಂಕ- |
 ರುಹಮಿತ್ರನಪರವಾರಾತಿಯಂ ಪುಗೆ ತದ್ವನಾಂತದೊಳ್ ಸೊಗಯಿಸಿದುವು || ೨೫ ||
 ದಿಕ್ಕುದಿಕ್ಕಿಗೆ ಹೋಗಿ ಹಲವು ಮಿಗಗಳನೊಕ್ಕ- |
 ಲಿಕ್ಕುವಂದದಿ ಕೊಂದು ಮಗುಳ್ಳವರಡಂಗುಗಳ |
 ತುಕ್ಕಡಿಸಿ ಬಗೆಯೆದು ಭಾಗೆಯಂ ಮಾಳ್ವ ದೀವದ ಖಗಮೃಗಾವಳಿಯನು ||
 ಹಕ್ಕಿಗೊಯ್ದಿಸುವ ಘಂಟೆಯು ಬೇಂಟೆಯೊಂದುಜ್ಜು- |
 ಗಕ್ಕೆ ಸಂದಣಿಗೊಂಬ ಜೀನೆಯ್ನುಳಂ ತರ್ಪ- |
 ದಕ್ಕೆ ಪೊಗೆಗೊಂಡು ಪೊರಮಡುವ ಬೇಡರ ಬಿಂದವೊಪ್ಪಿತ ವೆಕ್ಕಣದೊಳು || ೨೬ ||

ಸಿಂಗಳ ತಿಶುವ ಹಿಡಿತಂದವಕೆ ಮತ್ತಮಾ- ।
 ತಂಗೋತ್ತಮಾಂಗದಡಗುಗಳನೂಡಿಸುವ ಶರ- ।
 ಭಂಗಗಳ ಹಸುಳೆಗಳ್ಗೆ ತತ್ತಿಂಹದೊಡಲ ಖಂಡವ ತೆಗೆದು ಕುಡುಕುಗೊಡುವ ॥
 ಹಿಂಗದೇ ಭೇರುಂಡಗಳ ಸಾಕುಮರಿಗೆ ಶರ- ।
 ಭಂಗಳೆದೆಯಂ ಕೊರೆದು ಕೊಡುವ ತದ್ವನಚರರ ।
 ಜಂಗುಳಿ ಕರಂ ವಿರಾಜಿಸುತ್ತಿದ್ದುದಾಭಿಲಮಪ್ಪ ಶಬರಾಲಯದೊಳು ॥ ೨೭ ॥
 ಕಡುಪಿಂದ ಕಾಡೆಮ್ಮೆಗಳನು ಮರಿಗಳ್ಳಹಿತ ।
 ಹಿಡಿತಂದು ಕಟ್ಟಿ ಕಾಳೋರಗನ ಪೆಡೆವಣಿಯ ।
 ಸೊಡವೆಗಳಗುನಿಡಿದು ಕರೆಯಿಸುವ ಹೆಬ್ಬುಲಿಯ ತಿವಿದಾ ಬಾಯಮಿಗವ ಸೆಳೆದು ॥
 ಕಡಿಕಂಡಮಂ ಮಾಡಿ ಸುಡು ಬಾಡಸುಡಲೆನು- ।
 ತ್ತಡಿಗಡಿಗೆ ಹೊಸ ಕಿಚ್ಚ ಹೊಸೆವ ಬಿಯದರದೊಂದು ।
 ಕಡುರಯ್ಯಮಾಡ ಬಲು ಸಂದಣಿಯನೀಕ್ಷಿಸುತ ನಡೆತಂದನಾ ಉಪಾಯನು ॥ ೨೮ ॥
 ಗಿರಿಯನಡದಾರ್ ಮುಗಿಲ ಮುತ್ತುಮಂ ಬೇಂಟಿಯೊಳ್ ।
 ಪರಿದು ಘಣಿಪಂದಿ ಮದಸಿಂಧುರದ ಮುತ್ತುಮಂ ।
 ಸರಸಿಯಂ ಹೊಕ್ಕು ಸಂಕದ ವಿನಮುತ್ತುಮಂ ಬಿದಿರನೊಡೆದಾ ಮುತ್ತುಮಂ ॥
 ಭರದಿಂದ ಬಚ್ಚಿಯಂ ಬಡಿದು ಹರದರ ಕೆಯ್ಯು ।
 ಶರನಿಧಿಯ ಮುತ್ತುಮಂ ತಂದು ತಂತಮ್ಮ ನಿಜ ।
 ತರುಣಿಮಣಿಯರ ಕೊರಲೊಳಿಕ್ಕುತ್ತಿದ್ದರಾ ಕಾಡಬೇಡರತಿಹರ್ಷದಿಂದ ॥ ೨೯ ॥
 ಕರಿಯಕಬ್ಬಿನ ಕಂಡಿಕೆಗಳೊ ಕರಶಾಖೆಗಳೊ ।
 ವರತಮಾಲದಬೀಳಲೋ ಬಾಹುಯುಗಲವೋ ।
 ಕರಿಕರವೋ ಕಡುನುಣ್ಣುವಡೆದ ತೊಡೆಯೋ ಕತ್ತಲೆಯ ಬಿತ್ತೊ ಕಣ್ಣಾಲಿಯೋ ॥
 ಹರಿನೀಲವಾಣಿಕಮುಕುರವೋ ನಿಜಮುಖವೋ ।
 ಸರಸ ಕಸ್ತೂರಿಯ ಕರಂಡಕವೊ ಕುಚಯುಗವೋ ।
 ಕರಮೆಸೆವ ಕಾಳಾಗರುವಿನ ಕರುವೋ ಕಾಡಬೇಡಿತ್ತಿಯರೋ ಭಾವಿಸೆ ॥ ೩೦ ॥
 ಕಾಡಿಗೆಯನನುಗೈಯ್ದು ಬೊಂಬೆ ಕಾರಿರುಳಿಂದ ।
 ಮಾಡಿದಾ ಪರಿಜೆಸೆವ ಮಿಗ ಸೊಕ್ಕಿನಿಂದ ಹದ- ।
 ಗೂಡಿ ತಿದ್ದಿದ ಚಿತ್ರಕಬ್ಬೊನ್ನಿನಿಂದ ಕಂಡರಿಸಿದಾ ಪಾಂಚಾಳಿಕೆ ॥
 ಕಾಡಾನೆಗಳ ಮದದಿ ಕಠುವಿಟ್ಟಮೂರ್ತಿ ಕಡು ।
 ಗಾಡಿಯುಂ ಕಡೆದ ನೀಲದ ನೀರೆ ಕಾರ್ಮುಗಿಲ ।
 ನೋಡಿ ಚೀಲಣೆಗೆಯ ಪುತ್ತಳಿಯು ತೆರದಿಂ ಪುಳಿಂದಿಯುಸೊರ್ಗಯಿಸಿದರು ॥ ೩೧ ॥
 ನಾರಿಯಂ ಕೀಸಿ ನರಮಂ ಸೀಳಿ ಹೆದೆಗಟ್ಟು ।
 ವೋರೆಯಂತಿದ್ದು ಬಳ್ಳಿತುಮಾಡಿ ಬಿಲ್ಲನೊರೆ ।
 ಕೊರಂಬಮಸೆ ಕೊಂಕನನುಮಾಡಿ ಗಣೆಗೆ ಗರಿಗಳನು ಹಸನಾಗಿ ಕಟ್ಟು ॥

ಸೇರಣೆಯ ಮಾಡು ಹಿಳಿಕಂ ಪಿತಿತಗಳನಿಕ್ಕು |
 ಬಾರುಬಾರಂ ಹದಂಗೂಡಿ ಕೈವೊಡೆಗೆಂಬ |
 ಭಸ್ಮಿಂಭಲ್ಲರ ಕಲಕಲಂ ಮನಂಗೊಳಿಸಿತಾ ವಿಪಿನಚರರಾಲಯದೊಳು || ೩೧ ||
 ಕರಿಕಳಭಗಳನು ಕಂಠೀರವದ ತಿಶುಗಳನು |
 ವರಚಕ್ರಗಳನು ಶುಕಶಾಬಂಗಳನು ತರುಣ |
 ಹರಿಣಂಗಳನು ಮಂದಗತಿ ಮಧ್ಯಕಾಚವಾಗ್ವಿಲೋಕನದಿ ತವ್ವೊಲವಿನಾ ||
 ತರುಣೀಜನಗಳಂಗಸಂಬಂಧವಾದುದರಿ- |
 ನುರುಕರುಣದಿಂದವಂ ಬೇಂಟೆಯೊಳ್ಳೊಲ್ಲದೇ |
 ಹರಿಷದಿಂ ಹಿಡಿದು ತಂದಿತ್ತರಾ ಸತಿಯರ್ಗ್ಗ ಕಡುವೋಹಿ ಶಬರರಂದು || ೩೨ ||
 ಎಕ್ಕಲನದಾಡೆಯೆಲರುಣಿಯ ಮಸ್ತಕದ ಬಲು :
 ಸೊಕ್ಕಾನೆದಲೆಯ ಮಣೆಯಂ ತಂದು ಕುಸ್ಪಿಗೆಯೊ- |
 ಳಿಕ್ಕಿ ವೆಜ್ಜಿಂಗೆಯ್ಬು ನರದ ನೇಣೆಂದ ಪೋಹಣೆಗೆಯಂ ಹಸಮಾಡಿದಾ ||
 ಎಕ್ಕಾವಳಿಗಳನನುರಾಗದಿಂ ತಂದು ಕಡು |
 ಕಕ್ಕಸಂಬಡೆದ ಕಾಂತೆಯರ ನೆಲೆವೊಲೆಗಳೊಳ- |
 ಗಿಕ್ಕಿದರ್ಬೇಂಟೆಯಿಂ ತಂದು ಕಾಳ್ಳೇಡರಿನನಸ್ತಮಯಕಾಲದಲ್ಲಿ || ೩೪ ||
 ಕತ್ತರಿಯು ಕರಡಿಗೆಗೆ ಕಾಡಿಗೆಯ ಹುಡಿಯು ತಂ- |
 ದಿತ್ತರೋ ಇಂದ್ರನೀಲದ ಭರಣಿಯಲ್ಲಿಯ- |
 ತ್ತುತ್ತಮದ ಸಾದನಿಕ್ಕಿದರೊ ಕೃಷ್ಣಾಗರುವಿನಿಂ ಕಡೆದ ಕುಸ್ಪಿಗೆಯೊಳು ||
 ಒತ್ತಂಬರಿಸಿದರೊ ಕಾಳಕೂಟಮನೆನಲ್ |
 ವೊತ್ತವೊದಲಿನರುಚಿಗೆ ತೆರವುಗುಡದೆ ಕರ್ಪು- |
 ವೆತ್ತ ಕಾನನಕೆ ಕಳ್ತಲೆ ಬಂದು ಕವಿಯೆ ಕಣ್ಣತಿ ಭೀಕರಂಬಡೆದುದು || ೩೫ ||
 ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದೊಡಲ್ಲಿ ಹುಲಿಯ ಕಣ್ಣಳ ಡಾಳ- |
 ವೆಲ್ಲಿ ನೋಡಿದೊಡಲ್ಲಿ ಮಿಂಚುಬುಳುವಿನ ರಸುಮೆ |
 ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದೊಡಲ್ಲಿ ಘಣಿಪತಿಯ ತಲೆಯೊಳೊಪ್ಪುವ ಕೆಂಪುಗಲ್ಲ ಹೊಳಹು ||
 ಉಲ್ಲಸಂಬಡೆದುವಾ ಅಡವಿಯೊಳಗಿಡಿದ ತಮ- |
 ದಲ್ಲಿ ಕಾಳೋದಧಿಯ ನಟ್ಟನಡುಮಡುವಿನೆಡೆ- |
 ಯಲ್ಲಿ ವಡಬಾನಳನ ಬಿಳಿಯು ಬೀಜಂಗಳಂ ಬಿತ್ತಿದಂದಮನೆ ಹಡೆದು || ೩೬ ||
 ಕಾಳೋರಗನ ಹುತ್ತನೊಳಹೊಕ್ಕ ಮಾಗ್ಳೆಯೊ- |
 ಳ್ಯಳಗತ್ತಲೆ ತುತ್ತುರುಂಬಾಗಿ ತುಂಬಿದಾ |
 ಖೀಳಮಪ್ಪಾರಣ್ಯಮಧ್ಯದೊಳ್ಳಬ್ಬುದಲೆಗೊಂಡು ದಾರಿಯು ತಪ್ಪಿದಾ ||
 ಮೇಳದ ವಣಿಗ್ವಾಲಸಹಿತ ಬಂದಾ ಸತ್ಯ- |
 ಶಾಲಿಯುಮಯನದೊಂದು ತಾಣದೊಳಗಿನನುದಯ |
 ಕಾಲಮಪ್ಪಲ್ಲಿವರಿಯಂತರಂ ಕಳವಳಂಗೊಂಡ ನಿದ್ರೆಯೊಳಗಿರಲು || ೩೭ ||

ಹಳಹಳಚನಾದುದಾಶಾವಲಯ ತೀಡಿದುದು ।
 ತೆಳುಗಾಳಿ ತಂಪು ತಲೆದೋರಿದತ್ತಾ ಬಗಾ- ।
 ವಳಿಯ ಗೂಡುಗಳಲ್ಲಿ ಗಲಗು ಪಿರಿದಾಯ್ತು ಹಾಲ್ವಕ್ಕಿ ಹರಿದವು ಪಕ್ಕೆಗೆ ॥
 ಎಳಗರುವಿಗೆಳ್ಳು ಮೊಲೆಯಂ ಕೊಟ್ಟು ಮೇಬೊಲಕೆ ।
 ತಳರಿದುವು ಬಹುವಿಧಂಬಡೆದ ಮೃಗನಿಕುರುಂಬ ।
 ತಳತಳನೆ ನೇಸರುದಯಿಸುವ ಕಾಲಕೆ ಮುನ್ನಮಾ ಮಹಾಕಾನನದೊಳು ॥ ೩೮ ॥
 ಒಡಲೊಳುದಯಿಸಿದ ರೋಗಮನಾವ ತೆರದಿ ಪೊರ- ।
 ಮಡಿಸದಿದ್ದೊಡೆ ಕೇಡು ಸಂಭವಿವುದೆಂಬ ನಾ- ।
 ಣ್ಣುಡಿಯುಮಂ ನೆನೆದು ತನ್ನೊಳ್ ಜನಿಸಿ ತನ್ನನೇ ಹೀರಿ ಕಡುಬಡವು ಮಾಳ್ವಾ ॥
 ವಡಬವಟ್ಟಿಯ ಮೂಲಮಂ ತನ್ನ ಗಾಧನೆಂ- ।
 ಬೊಡಲಿಂದ ಪೊರಮಡಿಸಲದು ತಳತಳಿಸುವಂತೆ ।
 ಕಡು ಸೊಗಯಿಸಿತ್ತು ಮೂಡಣದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಮುನ್ನೇಸರುದಯವನೆ ಹಡೆದು ॥ ೩೯ ॥
 ಆ ವುದಯದೊಳಗೆಳ್ಳು ಮುಂದಕ್ಕೆ ನಡೆದೊಂದು ।
 ತೀವಿದ ಕೊಳಂಬೊಕ್ಕು ಕಯ್ಯಾಲ್ಗಳಂ ಕಚ್ಚಿ ।
 ಸಾವಧಾನದೊಳು ಸಂಧ್ಯಾವಂದನಂಗೆಯ್ತು ನಿಜವುರಕೆ ಪೋಸ ದಾರಿ ॥
 ಅವಕಡೆಯೆಂದು ಕಾಣದೆ ತಳಹಳಂಗೆೊಳು- ।
 ತ್ತಾ ವನಾಂತದೊಳು ಮದ್ದಳೆಯ ಹೊಕ್ಕಿಲಿಯಂತೆ ।
 ಆ ವುಮಯನಾ ವೈಶ್ಯನಿಕುರುಂಬಮೆಲ್ಲವುಂ ತಬ್ಬಿ ಬ್ಬು ಗೊಂಡುದಾಗ ॥ ೪೦ ॥
 ಬಿಳ್ಳಿಗಂ ಬಿಳೆದಿನಲೋದದಾರಿಯೊಳೊಮ್ಮೆ ।
 ಕೋಳ್ಳಿಗಂ ಬಿಳ್ಳಿಗವ ತಿನಹೋದ ಬಟ್ಟಿಯಿನ- ।
 ದೊಮ್ಮೆ ಕಾಡಾನೆಗಟ್ಟದಿಕಿನಡವಿಯ ತೊವಲಿ ತಿನಹೋದ ಸರುಹುಗಳೊಳು ॥
 ಒಮ್ಮೆ ಬೀಂಟೆಗೆ ವನಚರಪೋದ ತೋಲಿನೊಳ- ।
 ಗೊಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ನಡೆದು ನಿಜವುರದ ಪಾಂಥದ ಹೊಲಬ- ।
 ನೊಮ್ಮೆಯುಂ ಕಾಣದೇ ಕಣ್ಣೆಟ್ಟು ತಿಳಿವಳಿದು ತೊಳಲಿಬಕಲುತ್ತಿದ್ದರು ॥ ೪೧ ॥
 ಇಂತು ಹಳುವಿನೊಳು ಮಧ್ಯಾಹ್ನಮಪ್ಪಲ್ಲಿ ಪರಿ- ।
 ಯಂತರಂ ಬಿಡದೆ ತಿರ್ರನೆ ತಿರಿಗಿ ತಿರಿಗಿಯು- ।
 ತ್ಯಂತ ಕ್ಷುಧಾಪೀಡರಾಗಿ ರಸರೂವುಗಂಧಂಬಡೆದ ನವಫಲಗಳಾ ॥
 ತಿಂತಿಣಿ ಕರಂ ಜೋತೊರಗುವ ಕಿಂಪಾಕತರು ।
 ಸಂತಾನಮಂ ಕಂಡವಂ ಮೆಲಲ್ಲೇಕೆಂದು ।
 ಸಂತೋಷದಿಂದುಮಯನೊಡವಂದ ಪರದರೆಲ್ಲ ತಿರಿವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ॥ ೪೨ ॥
 ನರೆನವಿರಹೊತ್ತು ನಡುಗುವ ಮಂಡೆಬಿಟ್ಟ ಮೊಲೆ ।
 ತೆರೆ ಮುಸುಂಕಿದ ಮುಖಂ ಮುರಿದ ಬಿನೊಲ್ಲಾಯು ।
 ಪಿರಿದು ಕಂಪಿಸುವ ಪಲ್ಲಟೆಲುಗಟ್ಟಿದ ದಿಟ್ಟಿ ಕಡುಬಿಳದ ಪುನ್ರ್ದಬೀಟಿ ॥

ಜಿರಿದ ಕಾಲೋಲ್ವಗಲ್ಲಂ ಮಿಸುವ ವೃದ್ಧವನ- |
 ಚರಿಯೊರ್ವಳಾ ಪಣ್ಣಳಂ ಸವಿದು ತದ್ವೈಶ್ಯ |
 ವರನುಮಯನಾ ಪರದರುಂ ಕಾಣ್ಣ ತೆರದಿನೇರುಂಜವ್ವನಂಬಡೆದಳು || ೪೩ ||
 ತೊಂಡೆವಣ್ಣುಟಿಯ ತೊಳಗುವ ತೋರವೊರವಾರ |
 ಬಂಡುಣಿಯ ಸುಳಿಗುರುಳ್ಳಳ ಬಟ್ಟೆಮುಡಿಯ ಶತಿ- |
 ಮಂಡಲಾನನದ ಮದಿರಾಂಬಕದ ಕುಂದಕುಟ್ಟಿಳ ರದದ ಕುಡುವುರ್ವಿನಾ || ೪೪ ||
 ಪುಂಡರೀಕೋಪಮಾವೋದದಪರಂಜಿಯ ಕ- |
 ರಂಡಕಸ್ಸನದ ನಳಿತೋಳ ಚೆಂದಳಿರ್ಗಯ್ಯ |
 ಗಂಡುಗೋಗಿಲಿಯ ನುಣ್ಣರದ ಜವ್ವನೆ ಕರಂ ಕಣ್ಣೆ ವಿಭ್ರಾಚಿಸಿದಳು || ೪೫ ||
 ತಳಿರ್ವಜ್ಜಿ ತರುಣಿಮತಮಾಲದಂದದ ಬಾಸೆ |
 ಯೆಳವಾಳೆತೊಡೆ ಲತಾಮಧ್ಯಚಂಪಕವರ್ಣ |
 ಬೆಳಗಾಯನೇಳಿಸುವ ವೊಲೆ ಬಿಂಬಫಲನಿಭಾಧರ ದಾಡಿನೋಪಮ ರದಂ ||
 ತೊಳಗುವ ಸುವರ್ಣ ಗಂಡಸ್ಥಳಂ ನವನಿಂಬ- |
 ದಳಸಮಾನ ಭ್ರೂಯುಗಂ ಕರಂ ಕಣ್ಣೊಳಿಸೆ |
 ಲಲನೆ ನಂದನವನಸ್ತ್ರೀಯಂತೆ ನೋಡುವರ ಬಗೆಯ ಬಂಧಿಸುತಿರ್ದಳು || ೪೬ ||
 ಕರುವಿಟ್ಟ ಕರ್ಬೊನ್ನ ಕರುವನುರಿಯೊಳ್ಳಾಸಿ |
 ವರಸಿದ್ಧರಸದ ನೀರೂಟಮಿಕ್ಕಲ್ಕರಂ |
 ಸುರುಚಿರಂಬಡೆದ ಮಿಸುನಿಯ ಚೊಂಬೆಯೆಂಬಂತೆ ಶತವೃದ್ಧಿಯಾ ವನಚರಿ ||
 ಭರದಿನಾ ಮರದ ತನಿವಣ್ಣ ಸೇವಿಸಲು ಬಂ- |
 ಧುರಮಪ್ಪ ಬಲ್ಲವ್ವನಂದಳೆದ ಲಾವಣ್ಯ |
 ವರರೂವುಂಡೆದುಡತಿಚಿತ್ರವೆಂದಾ ವುಮಯನವಳೊಳಿತೆಂದುಸಿರ್ದನು || ೪೭ ||
 ತರುಣಿ ಕೇಳೆ ನಿನ್ನವೃದ್ಧತೆ ಹಿಂಗಿ ಹೊಚ್ಚಹೊಸ |
 ಹರೆಯವಾದುದಿದೇನುಕಾರಣಮೆನಲ್ತೇಳೆ- |
 ಯೊರೆದಳಂತೆಂದು ಬಳಕೀ ಮರದ ಪಣ್ಣಮೃತವದರಿನಾನೀ ಚೆಲ್ವನು ||
 ಧರಿಯಿಸಿದನಿದನು ನೀನಿನ್ನ ಹಸಿವಳಿವಂತೆ |
 ಹರಿಸದಿಂ ಮೆಲಲಿಷ್ಟಸಿದ್ಧಿ ನಿನಗಪ್ಪುದೆನೆ |
 ಸುರುಚಿರಗುಣಾಭರಣನೀಯಮೃತಫಲವಡೆದ ಭೂರುಹದ ಹೆಸರಾವುದು || ೪೮ ||
 ಎನಲಿದರ ಹೆಸರನಾನರಿಯೆನೀ ಫಲದ ರಸ- |
 ದಿನಿದರುತ್ತಮಗುಣವನರಿವೆ ನಾನೈಸೆಯೆಂ- |
 ದನಿಮಿಷಾಂಬಕಿಯೊಳಂತೆಂದನಾ ಸುಚರಿತ್ರನೆನಗಂದು ಮೊತ್ತಮೊದಲು ||
 ಜಿನಮುನೀಶ್ವರರೊಸೆದು ಹೆಸರನರಿಯದ ಮರದ |
 ತನಿವಣ್ಣ ನಾರೋಗಿಸಲ್ಲೇಡವೆಂದು ಸ- |
 ದ್ವಿನಯದಿಂ ವ್ರತವಿತ್ತರದರಿಂದಿವಂ ಮೆಲ್ವದೆನಗಾದುದಿಲ್ಲವೆನಲು || ೪೯ ||

ಮರುಳೆ ಕೇಳೆ ನಿನ್ನೆಮೊದಲಾಗಿ ಕೂಳಿಲ್ಲದೇ |
ಹಿರಿದಾಗಿ ಹಸಿವಕಾರಣದಿ ಬಿಂಬತ್ತಿದೊಡ- |
ಲಿರದೆ ತಳ ಮೇಲಕಿಕ್ಕುವದಿಟ್ಟಿ ಹೂಳಿದಂಗಳು ಸಾರವರತ ಬಾಯಿ ||
ತೊರೆದ ಕಿರುಬೆಮರು ಕುಸ್ವಳೆಪ ಕಾಲ್ದಡದಡಿವ |
ಹರಣ ಬಂಬಲುಬಾಡುವಂಗ ತಡಬಡಿವ ನುಡಿ- |
ಯಿರವಾಗಿಯುಂ ಸುಧಾರಸವೂರಪಕ್ಷಫಲಮಂ ಮೆಲ್ಲದಿಹುದೊಳ್ಳಿತು || ೪೯ ||
ಸಿರಿಬರಲೊಕ್ಕಕಾಲನೊಡ್ಡಿಸಿದ ಕಡುಹೆಡ್ಡ- |
ರಿರವಾಯ್ತು ನಿನ್ನ ತೆರನೀ ಇಷ್ಟಸಿದ್ಧಿಯಂ |
ಭರವಸದಿ ಮಾಡಿಕೊಡುವೀ ಫಲಕ್ಕೆಲೆ ಸೊಗಡುಮಾಳ್ಳುದೆನಲಿಂತೆಂದನು ||
ಸುರುಚಿರ ಸ್ವರ್ಗಾಪವರ್ಗಮಂ ಕೊಡುವ ನಿಜ- |
ಗುರು ಕೊಟ್ಟ ಸುವ್ರತಮನೀ ಪ್ರಾಣವಳಿದೊಡನು- |
ಸರಣೆಯಂ ಮಾಡಿದೊಡೆ ನೀರೊಳಗೆ ಹೊನ್ನಂಬನೆಚ್ಚೆನಿರವೆನಗವ್ವುದು || ೫೦ ||
ಎಂಬ ಸಮಯದೊಳು ತನ್ನೊಡವಂದ ವೈಶ್ಯನಿಕು- |
ರುಂಬಮೆಲ್ಲಂ ತತ್ಪಲಂಗಳಂ ತಿಂದೊಡಲು |
ತುಂಬುವನಿತರೊಳಿಳಾತಳಕೆ ತಟಹೊಟನೆ ಬಿಳ್ಳುರುಳ್ಳುದಂ ಕಂಡುಮಯನು ||
ಅಂಬುಜಾನನೆ ಪೇಳಿದೇನುಕಾರಣಮೆನ- |
ಲೈಂಬಲ್ಲಳಂ ತೆರೆದು ನುಡಿದಳೀ ತೆರದಿ ಕ- |
ಣ್ಣಿಂಬಾದ ಪಣ್ಣಿಳಿವು ವಿಷದ ಫಲಮೆನಲು ಮತ್ತಿಂತೆಂದು ನುಡಿದನಾಗ || ೫೧ ||
ಇವು ವಿಷದ ಫಲವಾಗೆ ನಿನ್ನ ಜರೆತನ ಹಿಂಗಿ |
ನವಯೌವನಂ ಬಡೆವುದೇನು ಕಾರಣಮೆನಲ್ |
ಭುವನವಿಖ್ಯಾತ ಕೇಳಾನೀ ವನವನು ರಕ್ಷಣೆಮಾಳ್ಳ ವನದೇವತೆ ||
ಸುವಿಚಾರದಿಂ ನಿನ್ನ ಮನವನೀಕ್ಷಿಪೆನೆನು- |
ತ್ತವತರಿಸಿದೆಂ ತಳುವದೀ ವಿಧಿಯನೆಂದು ಸುರ |
ಯುವತಿಯುತ್ಕಂಠ ಹರ್ಷೋತ್ಪರ್ಷೆಯಾಗಿ ಪಲತೆರದಿನವನಂ ಸ್ತುತಿಯಿಸಿ || ೫೨ ||
ಬಳಿಕಿಂತು ನುಡಿದಳೆಲೆಯುಮಯ ನಿನ್ನಯದೊಂದು |
ಸುಲಲಿತವ್ರತಕೆ ಮೆಚ್ಚಿದೆ ಬೀಡಿಕೊಳ್ಳೆನಲ್ |
ತಳುಮಾಡದೀ ಬಿಳ್ಳ ಬಂಧುಗಳನೆಚ್ಚೆರಿಸಿ ನಮ್ಮ ನಿಜಪುರವರಕ್ಕೆ ||
ತಳರಿಸೆನಲಂತೆ ಮಾಡುವೆನೆಂದು ತದ್ವಿಷದ |
ಫಲವ ತಿಂದಿಳೆಯೊಳಗೆ ಬಿಳ್ಳವರನೆಲ್ಲರಂ |
ಘಳಲಿನೇಳಿಸಿ ವುಷ್ಟವೃಷ್ಟಿಯಂ ಕರೆದಮರರಿರದೆ ಪೊಗಳುತ್ತಿದ್ದರು || ೫೩ ||
ಜನವಿನುತ ನಿನ್ನಂತು ಲೋಕದೊಳಗಧಿಕ ಸ- |
ಜ್ಜನರಾರೆನುತ್ತಿರಲ್ಯಾ ಪುರದ ದಾರಿಯೊಳ್ |
ಬನದೊಡತಿಯುಲರೊಂದೆದನಿಗಳಂ ಕರೆಯುತ್ತ ಮಣಿಗೊಡೆನಿಡೆದು ನಡೆಸಲು ||

ಅನುರಾಗದಿಂ ನಗರದೇವತೆಗಳಿವರ್ವಂದು |
 ಮಿನುಗುವ ಸುರತ್ನಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಕಾಳ್ಕರಿಸಿ |
 ಜನಜಾತ್ರೆಯಾಗಿ ತತ್ಪುರಮೆಲ್ಲ ನೋಳ್ವೆಂದದಿಂ ವೂಜಿಗೈಯ್ದ ರಾಗ || ೫೪ ||
 ಅದನರಿದು ನರಪಾಲ ನರನಾಥನಿವರ್ವಂದು |
 ಮುದದಿಂದ ಕೊಂಡಾಡಿ ವೂಜಿಸಿ ಬಳಿಕ್ಕ ನಿಜ |
 ಸದನಮಂ ಹೊಗಿಸಿ ಮನವಾರೆ ಚಿನಸಮಯಮಂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಂಬಿಹಿಡಿದಾ ||
 ಚದುರಗೈ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಕೇಡಿಲ್ಲದಧಿಕ ಸಂ- |
 ಪದವೀವ ಮುಕ್ತಿಯಲ್ಲದೆ ಭವದ ಸಂಕಟದ |
 ಹೊದಕುಳಿಯುಮಿಲ್ಲೆಂಬುದಕ್ಕಿದೇ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಯ್ತೀ ಸುಜನನುಮಯನಿಂದಾ || ೫೫ ||
 ಎಂದು ಕೊಂಡಾಡಿ ನಿರ್ವೇಗಮಾನಸನಾಗಿ |
 ನಂದನಂಧಿರಾಜಪದವಿತ್ತು ಭರದಿ ತ- |
 ನೆನ್ನಿಂದಾಗಿ ಬರೆ ಮದನದೇವ ಮಂತ್ರೀಶ ಸಾಗರದತ್ತನಾ ವುಮಯನು ||
 ಗೊಂದಣಂಗೊಂಡು ಕೆಲರರಸುಮಕ್ಕಳ್ಳ ರಲ್ |
 ಮಂದೇತರಪ್ರವೋದದೊಳು ಸಾಸಿರಕೀರ್ತಿ- |
 ಯೆಂದೆಂಬ ಮುನಿಗಳಿಂ ದೀಕ್ಷೆಯಂ ಧರಿಸಿದನಿಳಾತಳಂ ಪೊಗಳುವಂತೆ || ೫೬ ||
 ತದನಂತರದೊಳು ತದ್ಭೂವಾಲಕನ ಮಡದಿ |
 ಮದನಶಕ್ತಿಗೆ ಸಮಂಬಡೆದಾ ಮದನಶಕ್ತಿ |
 ಮುದದಿ ಸಾಗರದತ್ತ ವೈಶ್ಯನಂಗನೆ ಮತ್ತೆ ಕೆಲಬರವನೀಪತಿಗಳಾ ||
 ಸುದತಿಯುಸ್ಸಹಿತ ಸುಪ್ರಭೆಯೆಂಬ ಕಂತಿಯರ |
 ಪದಮೂಲದಲ್ಲಿ ವೈರಾಗ್ಯಪರೆಯಾಗಿ ನಿಜ |
 ಹೃದಯಶುದ್ಧಿಯೊಳುತ್ತರೋತ್ತರ ಸುಖಮನೀವ ದೀಕ್ಷೆಯಂ ಧರಿಯಿಸಿದಳು || ೫೭ ||
 ಬಳಿಕ ತತ್ಪುರದಲ್ಲಿ ಶ್ರಾವಕವ್ರತಂಗಳಂ |
 ತಳೆದರರ್ಧ್ಯವರಿದೇಲೋಕದೊಳ ಧರ್ಮಮೆಂ- |
 ದಲಘುತರಮಪ್ಪ ಪರಿಣಾಮಮಂ ತಾಳಿದರಿದಂ ಕಂಡು ನನ್ನ ಮನಕೆ ||
 ಸುಲಲಿತ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಾ ದರ್ಶನದೊಳಾಯಿತೆಂ- |
 ದಳಿನಿಭಾಳಕೆ ಕನಕಲತೆ ಪೇಳಲಾ ಮಾತಿ- |
 ಗೆಳಸಿ ಅರ್ಹದ್ವಾಸನಾ ಸತಿಯರೆಲ್ಲರಿಚ್ಛಾ ಮಿಯೆಂದೆನುತಿದ್ದರು || ೫೮ ||
 ಆ ನುಡಿಯ ಕೇಳುತಂತೆಂದಳಾ ಕುಂದಲತೆ |
 ನಾನಿದಕೊಡಬಡುವೆನೇ ನಿಮ್ಮ ಕಟ್ಟುಕ- |
 ಕ್ಯಾನಂದಿವೆನೆಯೆಂದು ನುಡಿದ ನುಡಿಯಂ ಕೇಳಿಯಾರಾಜನಾಸಚಿವನು ||
 ಈ ನುಡಿಗಿವಳ್ಳೆಂಬಬೇಡವೇ ಇವಳನನು- |
 ಮಾನಿಸದೆ ಪನಿಹೊತ್ತಿನೊಳ್ತರಿಸಿ ಇವಳು ನುಡಿ- |
 ದಾ ನಾಲಗೆಯನುತ್ತರಿಸಬೇಕೆನುತ್ತಿರಲ್ಯಾ ಚೋರನಂತೆಂದನು || ೫೯ ||

ಸ್ಫುರದಂಶುವಾಲಿಯುದಯಂಗೆಯ್ಕೆ ಸಂತಸಂ ।
 ಸರಸಿರುಹಕ್ಕಾಗುವಂತಾವುಳೂಕಕ್ಕೆ ಕಡು ।
 ಹರಿಸಮಾದವುದೆ ಸಜ್ಜನರ ನಡೆ ದುರ್ಜನಗರ್ಗದೆಂದೆಣಿಸುತಿರಲು ॥
 ಸುರುಚಿರಗುಣಾಲಂಕೃತಂ ವೈಶ್ಯಕುಲತಿಲಕ- ।
 ನರವಿಂದಮುಖಿ ಕನಕಲತೆಯ ನುಡಿಯಂ ಕೇಳಿ ।
 ಉರುಮುದಂದಳೆದನರ್ಹದ್ಧಾ ಸಜಿನಸಮಯವಾರ್ಧಿವರ್ಧನಚಂದ್ರನು ॥ ೬೦ ॥
 ಇದು ವಿಬುಧಜನವಿನುತಮಿದು ವಿಬುಧಜನವಿನತ- ।
 ಮಿದು ವಿದಿತಜಿನಸಮಯಶರಧಿಸಂಪೂರ್ಣೇಂದು ।
 ಸದಮಲಚರಿತ್ರ ಚಿಂಗಾಳ್ವಭೂವರನ ಸಚಿವಾನ್ವಯಾಂಬರಹಂಸನು ॥
 ಮದನಸಮರೂಪನುತ್ತಮಗುಣಕರಂಡಕಂ ।
 ಚದುರಮಂಗರಸನುಸಿದೀ ಕೌಮುದೀಕಥೆಯೊ- ।
 ಳೊದವಿದುತ್ತಮಹೃದಯನುಮಯನ ಚರಿತ್ರ ಪತ್ತನೆಯ ಸೊಗಯಿಸುಪ ಸಂಧಿ ॥ ೬೧ ॥
 ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೦ಕ್ಕೆಂ ಪದ ೬೧೬ಕ್ಕೆಂ ಮಂಗಲಮಹಾ ॥

ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಸಂಧಿ.

— ೨೧೧೨೨೨೨೨೨ —

ವಿದ್ಯುಲ್ಲತೆಯ ಕಥೆ.

ಶ್ರೀಮದರ್ಹದ್ವಾಸಮೈತ್ಯವಿಭು ಕೇಳಲಾ |
 ತಾಮರಸವದನೆ ವಿದ್ಯುಲ್ಲತೆ ಕರಂಗಳಂ |
 ಪ್ರೇಮದಿಂ ಮುಗಿದು ತನಗಾದ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಮಂ ಬಿನ್ನ ಪಂಗೆಯೊಳಿಂತು || ಪಲ್ಲ ||
 ಪೆಸರ್ವಡೆದ ಸೌರದ ಜನಾಂತದೊಳ್ಳಿರಿದು ರಂ- |
 ಜಿಸುತಿರ್ಪ್ಪ ಸುಬ್ಬಕೌಶಂಬಿನಗರಿಯಲಿ ಯಸ- |
 ದೃಶಪರಾಕ್ರಮಿ ಸುದಂಡನೆಂಬವಂ ವಿಜಯೆಯೆಂದೆಂಬ ರಮಣಿಗೂಡಿ ||
 ವಸುಧೆಯಂ ಸದ್ಭುದ್ಧಿಯೆಂಬ ಸಚಿವಂಗೂಡಿ |
 ಎಸಕದಿಂದಾಳುತಿರಲಲ್ಲಿ ವೈಶ್ಯೋತ್ತಮಂ |
 ರಸಿಕ ಸುರದೇವನೆಂಬಂ ಗುಣಶ್ರೀಯೆಂಬ ಸತಿಗೂಡಿ ಸುಖದಿಸಿದ್ದು || ೧ ||
 ಭಂಗುರಜನಾಂತಕ್ಕೆ ಪೋಗಿ ರವಿಯಶ್ವಮಂ |
 ಭಂಗಿಸುವುದೊಂದು ಚಾತ್ಯಶ್ವಮಂ ತಂದು ನೃಪ- |
 ತುಂಗಂಗೆ ಕಾಣ್ಯೆಯಂ ಕೊಟ್ಟು ಬಹುವಿತ್ತಮಂ ಹಡೆದು ಸಿರಿವಂತನಾಗಿ ||
 ಹಿಂಗದರ್ಹತ್ಯಾಜಿದಾನಶೀಲೋಪವಾ- |
 ಸಂಗಳಂ ದಿನಬಂಜೆವಡೆಯದೇ ಪಿರಿದು ಮನ- |
 ಸಂಗೊಂಡು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಂ ಮಹೀತಳಮೆಲ್ಲಮುಲಿದು ಕೊಂಡಾಡುವಂತೆ || ೨ ||
 ಅಂದವಡೆದೀ ತೆರದಿ ಸುಖದಿಸಿರುತ್ತಿದ್ದು ಬಳಿ- |
 ಕೊಂದು ದಿನದುದಯದೊಳ್ ಜಿನವೂಜಿ ಮುನಿಚರಣ- |
 ವಂದನ ಸ್ವಾಧ್ಯಾಯಸಂಯಮೋತ್ತಮ ತಪಗಳೆಂಬ ಕರ್ಮವನೆ ಮಾಡಿ ||
 ಮುಂದಣ ಸದನ್ನದಾನಂ ಮಾಳ್ವನೆಂದು ಮನ- |
 ಸಂದು ಭಿಕ್ಷುಕರ ಬರವಂ ಪಾರಿ ಬೀದಿಗೆ- |
 ಯ್ದಂದಿರಲ್ತನ್ನ ಮುನ್ನಿನ ಪುಣ್ಯಮೇ ಪುರುಷರೂಪುಗೊಂಡೆಯ್ದುವಂತೆ || ೩ ||
 ಚಂದ್ರಕೀರ್ತಿಗಳೆಂಬ ಮುನಿಕುಲಾಂಬರವೂರ್ಣ- |
 ನೈನೂರ್ವತ್ಪ್ರಪೋನಿಧಿಗಳೊಡನೆಯ್ತೆ |
 ಚಂದ್ರಗತಿಯಿಂ ಮೆತ್ತಮೆತ್ತನಡಿಯಂ ನೆಲಕಿಕ್ಕಿ ಭಗಣಂಗಳೊಡನೆ ||
 ಚಂದ್ರನೆಯ್ತುರ್ಪಂತೆ ತಪದ ವೃದ್ಧಿಗೇಸಲಂ |
 ಚಂದ್ರಾಯಣದ ನೋಂಪಿಯಂ ಮಾಡಿ ಬರ್ಪುದಂ |
 ಚಂದ್ರನಂ ಕಂಡ ಕಡಲಂತೆ ಮನದೊಳು ಹೆಚ್ಚಿ ಸದ್ಭಕ್ತಿವೂರ್ವಕದೊಳು || ೪ ||

ಆ ತಪಸ್ವಿಗಳುಸಹಿತವರನೊಡಗೊಂಡೊಯ್ದು ।
 ವೀತರಂಗಾಸನಮನಿಕ್ಕಿ ವಿಧಿವೂರ್ವಕಂ ।
 ನೀತಿನಿವೃಣಂ ಮುದದಿನತ್ಯುತ್ತಮಾಮೃತಾನ್ನವನು ಸದ್ಭಾವವೆಸಿ ॥
 ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಿತ್ತು ಭಿಕ್ಷೆಯನು ಮಾಡಿಸಲೊಡನೆ ।
 ಸಾತಿಶಯಮೆನಿಸುವಾಶ್ಚರ್ಯ್ಯಪಂಚಕಮಾಗೆ ।
 ಭೂತಳಂ ಶೋಗಳುತ್ತಮಿದ್ಧುದಾತನ ಸೈಪನಿನ್ನೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆನು ॥ ೫ ॥
 ಅಂತದಂ ಕಂಡು ತತ್ಪುರವರದೊಳಿರ್ಪನ- ।
 ತ್ಯಂತ ನಿರ್ಧನಿಕ ವಾರುಧಿಡತ್ತನಾ ವೈಶ್ಯ- ।
 ಕಾಂತೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿಗೆ ಜನಿಸಿದ ಸಮುದ್ರದತ್ತಾಶ್ವಿನುತ್ತಮುತೀಲನು ॥
 ಇಂತಪ್ಪ ಸಿರಿಯನಾಂ ಪಡೆದೊನೆದು ಸತ್ಪಾತ್ರ- ।
 ಸಂತತಿಗೆ ದಾನಮಂ ಕೊಡುವೆನೆಂದೆಂಬ ಹುರು- ।
 ಡಂತರಂಗದೊಳು ಸಂಜನಿಯಿಸಲ್ ತನ್ನೊಳಗೆ ತಾಸಂತೆಂದೆಣಿಸುತಿರ್ದನು ॥ ೬ ॥
 ಅವಳಿಲ್ಲದಷ್ಟ ಪುತ್ರರನರಸುವಜ್ಞನುಂ ।
 ಬವರದೊಳ್ ಕೈದಿಲ್ಲದಿರಿವೆನೆಂಬೆಗ್ಗನುಂ ।
 ಲವಲೇಶ ಮೌಲ್ಯವಿಲ್ಲದೆಯರ್ಥಮಂ ಪಡೆನೆಂದೆಂಬ ಕಡು ಹೆಬಗನುಂ ॥
 ವಿವರಿಸಲ್ಪಾಯೊಳೊಂದಕ್ಕರಂಬಡೆಯದೇ ।
 ಕವಿತೆಯಂ ಮಾಡದೇಕೆಂದೊರಲುವಾತನುಂ ।
 ಸುವಿಚಾರಮಂ ಮಾಡದೇ ಅಜಂ ಸೃಜಿಸಿದವರೆಂದು ಕೋವಿದರರಿವುದು ॥ ೭ ॥
 ಎಂದಾ ಸಮುದ್ರದತ್ತಂ ತನ್ನ ಬಡತನಕೆ ।
 ನೊಂದು ತನ್ನೊಳಗೆ ತಾನೆ ಕಚ್ಚು ಕಡಿಗೊಂಡು ।
 ಹಿಂದಕ್ಕೆ ನಾಸು ದೊಡ್ಡವರ ಮಗನಿದನೆಸಗೆ ಕುಂದವ್ಪುದೆಮ್ಮ ಕುಲಕೆ ॥
 ಎಂದೆಂಬುದೊಂದು ಬಯಲವಿಡಾಯಮಂ ಬಿಟ್ಟು ।
 ಮುಂದಕ್ಕೆ ಕೂಲಿಕಂಬಳ ಸೇವಕಾವೃತ್ತಿ- ।
 ಯಿಂದಾದೊಡಂ ಪರದುಗೆಯ್ದುದಕೆ ಮೌಲ್ಯಮಂ ಹಡೆಯದೊಡೆ ಕಾರ್ಯಮಹುದೇ ॥೮॥
 ಅಡುಗೆಯಂ ಮಾಡದಾರೋಗಿಸುವೆನೆಂದೆಂಬ ।
 ಕಡು ಹೆಬಗರಂತೆ ಪರದಂಗೆಯ್ಯಲೊಲ್ಲದೇ ।
 ಒಡವೆಯಂ ಘಳಿಯಿಸುವೆನೆಂದೆಂಬರಿವೆಂದು ಬಗೆದು ಶೋರಮಟ್ಟು ಶೋಕಲಂ ॥
 ಬಿಡದರ್ಥವರ್ಸ್ವಹಾಯಿಗಳೊಡನೆ ನಡೆತರಲ್ ।
 ಕಡಲತಡಿಗೆಯ್ದಿ ಹಡಗಿನ ಸೆಟ್ಟಿಗಳ ಕೈಯ್ಯು ।
 ಹಿಡಿದು ಜೀವಿತಮನಾಕಾಗಿ ಬಡಗಣ ಕಡೆಯ ಭಗದತ್ತ ವಿಸಯಕೆಯ್ವಿ ॥ ೯ ॥
 ಅಲ್ಲಿಯ ಪಳಾಶವೆಂಬೊಂದು ಬಲುಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ।
 ನಿಲ್ಲದೆಯ್ತುಂದು ಮೂರನೆಯ ವರುಷಕ್ಕೆ ನಾ- ।
 ವಿಲ್ಲಿಗೆ ಬರಬ್ಬೇಕೆನುತ್ತ ಸಂಕೇತಮಂ ಮಾಡಿ ತನ್ನೊಡನೆ ಬಂದಾ ॥

ಎಲ್ಲರುಂ ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ಪೋಗೆ ತಾನಾ ದಿವಸ- ।
 ದಲ್ಲಿ ತಡಗೆಯ್ದಿರಲಶೋಕನೆಂಬೊವ್ವ ಕಡು ।
 ಬಲ್ಲಿದ ಕುಟುಂಬ ನಿಜಸತಿ ವೀತಶೋಕೆಯೆಂಬಳ್ಳೆರಸಿ ಸುಖದಿನಿದ್ದು || ೧೦ ||
 ಆ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ತನಗುಳ್ಳಶ್ವಸಮಿತಿಯಂ ।
 ಕಾವವರನರಸಿ ಬರುತಿರಲವನ ಕಂಡು ಬಳಿ- ।
 ಕಾ ವೈಶ್ಯನಂದನ ಸಮುದ್ರದತ್ತಂ ನುಡಿದನಂತೆಂದು ತಾನವನೊಳು ||
 ಆ ವಾಜಿಗಳನೋವಿಕಾವೆನಾನೆನಲದಕೆ ।
 ಜೀವಿತಮನುಸುರೆನಲ್ಲಿಮ್ಮ ಮನಸಿಗೆ ಬಂದು- ।
 ದಾವುದದೆ ನನಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವೆಂದೆಂಬ ಸದ್ವಚನಮನವಂ ಕೇಳುತ || ೧೧ ||
 ವರಿಸ ಮೂರಂ ನಮ್ಮ ಕುದುರೆಗಳನನುವಾಗಿ ।
 ಪರಿರಕ್ಷಣಂಗೆಯ್ದು ಬಳಿಕವರ ಹಿಂಡಿನೊಳ- ।
 ಗೆರಡು ಜಾತ್ಯಶ್ವಮಂ ನಿನ್ನ ಮನಸಿಗೆ ಬಂದವಂ ಕೊಂಡು ಪೋಗೆನುತ್ತ ||
 ಪಿರಿದು ಸಾದರದಿಂದೊಡಂಬಡಿಸಲಾ ನುಡಿಗೆ ।
 ಹರಿಸಮಂ ಹಡೆದು ತದ್ವೈಶ್ಯ ತನುಜಾತನನ- ।
 ವರತಮಿದ್ದಲ್ಲಿ ಜತನದೊಳು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದನಾ ತುರಗಸಂತತಿಯನು || ೧೨ ||
 ಮನೆಯೊಡೆಯರಂತೆ ಮನಗೊಂಡು ರಕ್ಷಿವುದ ಕಂ- ।
 ಡನುರಾಗದಿಂದ ನಿಜ ತನುಜರ್ಗಿ ಮಾಡುವಂ- ।
 ತನುವಾಗಿಯೂಟನೊಹಂ ವಸ್ತ್ರತಾಂಬೂಲಮಾದಿಯಾದ್ಯುಪಚರವನು ||
 ವಿನಯವೂರ್ವಕದಿ ಮಾಡಿಸುವಶೋಕನ ಮಗ- ।
 ಳ್ಳನಸಿಜನ ವಾನಿನಿಯ ರೂಪುಲಾವಣ್ಯಮುಮ- ।
 ನಿನಿಸುಳಿಯದೇ ಹರಿದು ಹತ್ತಿಸಿದ ಮಾಳ್ಕೆಯೊಳ್ ಸದ್ವಿಲಾಸವನೆ ಹಡೆದಾ || ೧೩ ||
 ಕಮಲೆಯೆಂದೆಂಬ ಕೋಮಲೆಯಾ ವಣಿಗ್ವರನ ।
 ರಮಣೀಯವಡೆದ ಸೌಂದರ್ಯಲಾವಣ್ಯಮು- ।
 ತ್ತಮವುಪ್ಪ ಸತ್ಯಲಾವೌಢಿ ವಾಕ್ಯಾತುರ್ಯದೇಳ್ಗೆಯಂ ನೆರೆ ಭಾವಿಸಿ ||
 ಮಮತೆ ಪಿರಿದಾಗಿ ತನ್ನಂತಸ್ಥದೊಳ್ಕರಂ ।
 ಭ್ರಮಿಸಿಯುತ್ಯಂತ ಸದ್ವಿನಯೋಪಚರಮನು ।
 ಭ್ರಮಿತನದಿ ಮೆಯ್ಯರೆದು ದಿನಬಂಜಿವಡೆಯದೇ ಮನವಾರೆ ಮಾಡುತಿಹಳು || ೧೪ ||
 ಅಂತದಂ ಕಂಡು ಹರ್ಷೋತ್ಕರ್ಷನಾಗಿಯ- ।
 ತ್ಯಂತ ಕೂರ್ವೈಯನವಳೊಳಂತಸ್ಥದಿಂ ಮಾಡಿ ।
 ಸಂತತಂ ತನ್ನೊಳಿಗದ ತುರಂಗಪ್ರತಾನಮನೊಸೆದು ಕಾಯುತಿರಲು ||
 ಪಿಂತಣವಧಿಯ ಮೂರುವರುಷಮಿರದೆಯ್ದಲೇ- ।
 ಕಾಂತದೊಳ್ಳಮಲೆಯೊಡನಂತೆಂದು ನುಡಿದನಾ- ।
 ನಂತರಿಸದೆಮ್ಮ ನಾಡಿಗೆ ಪೋಪ ದಿನಮಾಯಿತೆನಲಂತು ನುಡಿದಳಾಗ || ೧೫ ||

ಎನ್ನೀ ಭವಕ್ಕೆ ನೀನೇ ಕಾಂತನದರಿಂದ ।
 ನಿನೊಡನೆ ಬರ್ಪೆನೆಂದೆಂಬ ನುಡಿಯಂ ಕೇಳಿ ।
 ಕನ್ನೆ ಕೇಳ್ತೀಸಿಗಂ ನಾನೆಮ್ಮ ನಾಡಿಲ್ಲಿಗತಿದೂರವದುಕಾರಣಾ ॥
 ನಿನ್ನ ಬರವಘಟಿತವೆನಲ್ಲೇಳುತವಳೆಂದ- ।
 ಳೆನ್ನ ಜನಕಂ ಮೊದಲಿನ್ನ ಮನಸಿಗೆ ಬಂದ ।
 ತನ್ನ ಕುದುರೆಯೊಳಿರಡನಾಯ್ದು ಕೊಳ್ಳೆಂದು ಭಾಷೆಯನುಸಿದನದು ನಿಮಿತ್ತಾ ॥ ೧೬ ॥
 ಆ ಕುದುರೆವಿಂಡಿನೊಳಗೊಂದು ಜಲಗಾಮಿವೊಂ- ।
 ದಾಕಾಶಗಾಮಿಯಿದ್ದು ವುವಾಯೆರಡರೊಳೆ ।
 ಬಳಾಕವರ್ಣಂ ಬಡವು ಮಯ್ಯೊಳಡಸಿಹುದದುತ್ತಮಮಪ್ಪ ಗಗನಗಾಮಿ ॥
 ಆಕಾರವೂಜ್ಯನುತ್ತಮ ಶುಕ್ರಾಕ್ಷಿಕವರ್ಣ- ।
 ದಾ ಕುದುರೆ ಜಲಗಾಮಿಯೆಂದದರ ಪ್ರಿಯೊಳೆ- ।
 ದ್ವಾರ ಕೂನುಕುರುಹೆಲ್ಲಮಂ ತಿಳಿವ ಮಾಳ್ಕೆಯೊಳ್ಳೆಳೆ ಮತ್ತಿಂತೆಂದಳು ॥ ೧೭ ॥
 ಅವರ ಮೇಲಾವಿಬ್ಬರುಂ ಪೋಗಬಹುದು ನೀ- ।
 ನವನೆ ಕಯ್ಯೊಳ್ಳೆಂದು ಪೇಳೆ ಕೇಳ್ದಾ ಮಾತ- ।
 ನವಧರಿಸಿ ಬಂಧು ಬಳಿಕಾ ಕುದುರೆಗಳ ವಿವರಮೆಲ್ಲಮಂ ತಿಳಿದುನೋಡಿ ॥
 ಅವರಗತಿಭೇದಗಳನರಿದವಂ ಕಾಯ್ದುಕೊಂ- ।
 ಡವನಿರಲ್ಕವನೊಡನೆ ಬಂದ ವೈಶ್ಯಪ್ರತತಿ ।
 ತವತವಗೆ ಪೋದ ಬೆವಹಾರಮೆಲ್ಲಂ ಸಾಗಲಾ ಕುರಿತ ಮೂರಬ್ಬಕೆ ॥ ೧೮ ॥
 ಆ ಪಳಾಶಗ್ರಾಮಕೆಯ್ದಲವರಂ ಕಾಣು- ।
 ತಾ ಪರದನಾ ಅಶೋಕನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದೆನ್ನ ।
 ಕಾಪಿನ ದಿನಂ ಮುಗಿಯಿತೆನಲೊಳ್ಳಿತಾಯ್ತನುತ್ತಾ ಹಿಂಡಿನೆಡೆಗೆ ಬಂದು ॥
 ಈ ಪಲವು ಕುದುರೆಯೊಳ್ಳೆನ್ನ ಮನಸಿಗೆ ಬಂದ ।
 ರೂವುಳ್ಳ ಕುದುರೆಗಳನಾಯ್ದು ಕೊಳ್ಳೆಂದೆನ- ।
 ಲ್ಯಾ ಪೆಣೊಡಲನಗೆ ಪೇಳ್ವ ಕುರುಹಿನ ತೇಜಿಗಳನಾಯ್ದು ಬೀರ್ಪಡಿವಲು ॥ ೧೯ ॥
 ಎಲೆ ಹುಚ್ಚ ಸೂರ್ಯನ ರಥಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯಂಬಡೆದ ।
 ಸಲೆ ಕಾಲುಮನರೂವುರೇಖಿಸುಳಿಶುದ್ಧದಿಂ- ।
 ದಿಳಿಯೊಳಗಿವಕ್ಕೆ ಬಿಲಿಯಿಡುವರಾರೆಂಬಗ್ಗಳಿಕೆಯಶ್ವಗಳನು ಬಿಟ್ಟು ॥
 ಕೆಲವು ದಿನದಿಂ ಮೇಲೆ ಗತಜೀವವಡೆವ ದು- ।
 ಬ್ಬಲದ ಕುದುರೆಗಳನಾಯ್ದುಂ ಕೊಂಬರೆಯೆನ- ।
 ಲ್ಲೆಲೆ ನಿಮ್ಮ ಮಾತು ನಾನಳಿಸುಕ್ಕುತಿಯಾದ ಕಾರಣದಿನೆನಗಿವು ಸಾರ್ದುವು ॥ ೨೦ ॥
 ಎಂದು ಬಳಿಕಿಂತೆಂದನಾವಪ್ರಕಾರದಿಂ ।
 ಮುಂದರಿಯದೇ ಮೊದಲ್ನುಡಿದು ಕೈಕೊಂಡುದಂ ।
 ಹಿಂದುಗಳೆಯಿವುದು ಸಜ್ಜನಿಕೆಗತಿದೂರವದರಿಂದಿವೆ ನನಗೆ ಸಾಕು ।

ಎಂದುದಂ ಕೇಳಿ ಮಂದಸ್ಥಿತಃಸ್ವನಶೋಕ |
 ಪಿಂದಕ್ಕೆ ತಿರುಗೆ ಪರಿಚಾರಕರೊಳೊರ್ವನಿಂ- |
 ತೆಂದನಿದನರಿದಿರೇ ಅಂಜದೀ ಧೂರ್ತನಾಡಿದ ಕಟಾಕ್ಷದ ಬಗೆಯನು || ೨೧ ||
 ಈ ನಮ್ಮ ದೇಶಕಿವನಿರ್ವ ನಾಡತಿದೂರ- |
 ಮೀ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕೊಂದಿನಿಸು ಬಂದವನಲ್ಲ- |
 ಮೊ ನಮ್ಮ ಬೀಡಿಗೀ ಹೆಸರು ಕುರುಹಂ ಕೇಳಿ ಕಂಡಾತನೀತನಲ್ಲ ||
 ಈ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬಂದಂದಿಂದ ಮೊದಲಾಗಿ |
 ಈ ನಾಡಭಾಷೆಯೆಂದುಮನರಿವನಲ್ಲದೇ |
 ತಾನರಿವನೇ ಮುನ್ನ ನಾವು ಮೊದಲಾಗಿಯಿನಿಸರಿಯದೀ ಹಯರತ್ನದ || ೨೨ ||
 ಇದರೊಳಗು ಹೊರಗನೀ ಪೊಸಬನೇನಂ ಬಲ್ಲ- |
 ನಿದು ನಿಮ್ಮ ಮಗಳು ಕಮಲೆಯ ತೇರುತೆಕ್ಕೆಯಿಂ- |
 ತಿದನೀವು ಬಲ್ಲಿರೋ ಅರಿಯಿರೋ ಎಂದೆಂಬ ನುಡಿಗಿಂತು ನುಡಿದನವನು ||
 ಮೊದಲಿದರ ಕಾಲುಕೀಲಂ ಬಲ್ಲನಾದೊಡೆಂ- |
 ತಿದನೇನಿಸದೇ ಭಾಷೆಮಾಳ್ಳನೇ ಕಟಕಟಾ |
 ಸುದತಿಯರ ನಂಬುವಂ ಲೋಕದೊಳ್ಳಡು ಹೆಡ್ಡನಲ್ಲವೇ ಭಾವಿಸಿದೊಡೆ || ೨೩ ||
 ಮುಂಬರಿದ ನೋಟವೊಂದೆಡೆ ಮುಸುಂಕಿದ ಬೇಟೆ- |
 ಮೆಂಬುದೊಂದೆಡೆ ರತಿಕ್ರೀಡೆಯೊಂದೆಡೆ ಪರಿದು |
 ಪಂಬಲಿವುದೊಂದೆಡೆ ನೆವಂ ಮೋದವೊಂದೆಡೆಯುಗಲ್ಕೆ ಭಾವಿಸೆಯೊಂದೆಡೆ ||
 ನಂಬಿಸುವುದೊಂದೆಡೆ ವಿಡಂಬವೊಂದೆಡೆಯಾ ನಿ- |
 ತಂಬಿನೀ ಜನಕೆ ನಿಜಮಾಗಿರ್ಪರಂತವರ |
 ನಂಬುವುದರಿಂದ ಮಡಿಲೊಳ್ಳಟ್ಟಿದಾ ಹಾವ ನಂಬುವುದು ಕರಮೊಳ್ಳಿತು || ೨೪ ||
 ಹೆತ್ತ ಮಾತಾಪಿತೃಗಳೆಂದು ಭಾವಿಸುವರೇ |
 ತುತ್ತಿಕ್ಕಿ ಸಲಹದವರೆಂದು ಮನಮಿಕ್ಕುವರೇ |
 ಉತ್ತಮದ ಪುರುಷಾರ್ಥಮಂ ಮಾಡಿದಿವರೆಂದು ಬಗೆಗೀವುದಂ ಬಲ್ಲರೇ ||
 ಚಿತ್ತವಲ್ಲಭನೆಂದು ಚಿಂತಿಸಲ್ಲರೇ |
 ಆತ್ತಲೊಂದೆಡೆಗೆ ಮನಮಿಕ್ಕಿದ ಸತೀಜನಂ |
 ಮತ್ತವರನಿನಿಸು ನಂಬುವನವಂ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಕಡುಹೆಡ್ಡ ತಾನಲ್ಲವೇ || ೨೫ ||
 ನಾನಿಂತುಟನಿಸಲೆನ್ನ ನ್ವಯಕೆ ಲೋಕದೊಳು |
 ಹೀನಮನಮೆಂಬುದಂ ಬಲ್ಲರೇ ಅಪಕೀರ್ತಿ |
 ಈ ನೆಲದೊಳಂ ಪಸರಿಸುವುದೆಂಬುದರಿವರೇ ನನ್ನ ಮುಂದಣ ಬದುಕಿಗೆ ||
 ಹಾನಿಯಹುದೆಂಬುದಂ ತಿಳಿವರೇ ಪರಿದಪ್ಪ |
 ಮಾನಾಪಹರಣಮೆಂದೆಂಬುದಂ ಕಾಣ್ಬರೇ |
 ಏನಾದೊಡೇನೊ ಕಣ್ಣನವೊಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಮೋಲಿಕ್ಕಿದಾ ಕಾಮಿನಿಯರು || ೨೬ ||

ಎಂದಶೋಕಂ ನಿಜಸುತೆಯ ನಿರ್ಗುಣಕ್ಕೆ ಮನ- |
 ನೊಂದು ಕೊಕ್ಕರಿಸಿ ಏನಾದೊಡಾಗಲಿ ನಾನು |
 ಮುಂದನೋಡದೆ ಕೊಡುವೆನೆಂದು ನುಡಿದಾ ಮಾತನೋಸರಂ ಮಾಡಲೆನಗೆ ||
 ಸಂದೇಹಮಿಲ್ಲದೇ ಅಪಕೀರ್ತಿ ಸಂಜನಿಸಿ |
 ಮುಂದಣುತ್ತಮಮಪ್ಪ ಗತಿ ವೈಸರಿಸುವುದದ- |
 ರಿಂದ ನುಡಿದೆರಡನಾಡುವುದು ತಲೆಯುಳಿದೊಡಂ ಕನಸುಮನಸಿನೊಳಾಗದು || ೨೨ ||
 ನುಡಿದೆರಡನಾಡಿದೊಡೆ ನೂಂಕಿದೊಡೆ ಸಜ್ಜನರ |
 ನಡಿಗೆ ಬಾಗಿರರ ನೋವದೊಡೆ ಗುರುಜನಸಮಿತಿ- |
 ಗೆಡರವಾಡಿದೊಡೆ ಯೆರೆವರನೀಗಲಾಗ ಬಾಯೆಂದಾಸೆ ಕೊಟ್ಟೊಡೆ ||
 ಕಡುಹರಿಸದಿಂ ಕಷ್ಟದುಷ್ಟರೊಡನಾಡಿದೊಡೆ |
 ಕೊಡುವೆನೆಂಬೊಡವೆಯುಂ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಡಗಿದೊಡೆ |
 ಬಿಡುವುದೈಸಿರಿ ಬಿಡದು ದುರ್ಯ್ಯಶಂ ಮುಂದಕ್ಕೆ ನರಕಗತಿ ತಪ್ಪದಹುದು || ೨೩ ||
 ಕವಲಾದ ಬಿಂಹೈಯೊಡವರಿವುದೇ ಸದ್ಗುಣಂ |
 ವಿವರಿಸಲ್ ತಿಲ್ಲಿಗಾರನ ಸೂಜಿಯಂತೆಂದು |
 ಸುವಿವೇಕಿಯಾಗಿ ಮನೆಗೆಯ್ದುಂದು ಸತಿವೀತಶೋಕೆಯೊಂದನುಮತದೊಳು ||
 ಸುವಿಧಾನದಿಂದ ಸುಮುಹೂರ್ತದೊಳತನುಜಿಯಂ |
 ತವಕದಿನವಂಗೆ ಕೊಟ್ಟು ತುರಗಮಂ ಕೊಟ್ಟ- |
 ನವನಿಯೆಲ್ಲಂ ಪೊಗಳ್ಳ ತೆರದಿಂದಶೋಕನೆಂಬಸ್ವರ್ಧನಾಮದಿಂದ || ೨೪ ||
 ಕಡುಹರಿಸದಿಂದ ಹತ್ತಿಪ್ಪತ್ತು ದಿನಮಲ್ಲಿ |
 ತಡಗೆಯ್ದು ತಮ್ಮ ನಾಡಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು |
 ನುಡಿದಶೋಕನ ಕೈಯ್ಯು ಬಿಳೊಂಡು ಮೊದಲು ತನ್ನೊಡವಂದ ಸಖರುಗೂಡಿ ||
 ಮಡದಿ ಕಮಲಶ್ರೀಸಮನ್ವಿತಂ ಪೊರಮಟ್ಟು |
 ಕಡಲತಡಿಗೆಯ್ದಿ ಹಡಗಂ ಹತ್ತಿ ಕೆಲದೂರ |
 ನಡೆಯಲಾ ನಡುಸಮುದ್ರದೊಳು ನೌವ್ವಾಹಕನಶೋಕನಂದನುಮತದೊಳು || ೨೫ ||
 ಈ ಹಯದ್ವಯಮಂ ಕೂಲಿಯಂ ಕೊಟ್ಟೆಲ್ಲ |
 ದೀ ಹಡಗ ನಡಯಿಸುವುದಿಲ್ಲೆಂದು ನುಡಿದ ನೌ- |
 ವಾಹಕನ ನುಡಿಗಾ ಸಮುದ್ರದತ್ತಂ ಕೋಪದಿಂದಮಿದಾ ನಾವೆಯಂ ||
 ಮೋಹದಂಗೆನೆಗೂಡಿ ಜಲಗಾಮಿ ಹಯಮನಾ- |
 ರೋಹಣಂಗೆಯ್ದು ಬಳಿಕಾ ಗಗನಗಾಮಿಯಂ |
 ಸಾಹಸಂಬಡೆಯದೇ ಪಿಡಿದು ನೀರ್ವೃಷ್ಟಿಯೊಳೆ ನಿಲ್ಲದೇ ನಡೆದುಬಂದು || ೨೬ ||
 ಆ ಶರಧಿಯಂ ಸರಾಗದೊಳು ಪೊರಮಟ್ಟು ನಿಜ |
 ದೇಶಮಂ ಹೊಕ್ಕು ನಡೆತಂದು ಜಲಗಾಮಿಯಾ- |
 ಕಾಶಗಾಮಿಗಳೆಡಬಲಂಬಿಡಿದು ಬರಲೆಲ್ಲರಾಶ್ಚರ್ಯ್ಯವಡುವ ತೆರದಿ ||

ಕೌಶಂಬಿಯುಂ ಹೊಕ್ಕು ಕಡುವಿಭವದಿಂ ನಿಜನಿ- ।
 ವೇಶಪ್ರವೇಶಾಂತರಂ ಮಾತೃಪಿತೃಪದ- ।
 ಕ್ಯಾ ಶಶಾಂಕೋಪವಾಸನೆ ಸಹಿತ ವಂದನಂಗೆಯ್ದು ಹರಕೆಯನಾಂತನು ॥ ೩೨ ॥
 ವಾಹಳಿಯ ನೆಲಕೆ ವಸುಧಾಧೀಶನುಂ ನೃಪ- ।
 ವ್ಯೂಹಸಹಿತಂ ಬಂದು ಮೋಹರಂಗೆಂಡು ನಿಲ- ।
 ಲಾ ಹಯಮನಾ ವೈಶ್ಯಕುಲತಿಲಕನತಿ ಹರ್ಷದಿಂದ ಕಾಣ್ಕೆಯನೀಯಲು ॥
 ಲೋಹಮಂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಯಳವಡಿಸಿ ಹಲ್ಲಣಿಸಿ ।
 ವಾಹಕನ ಬರಿಸಿ ನೆಲನಿಗಿಸು ಮುಟ್ಟದ ತೆರದಿ ।
 ವಾಹಳಿಯ ಮಾಡಿಸಿದನಾ ಪುರಜನಂ ನೆರೆದುಬಂದು ನೋಡುತ್ತಮಿರಲು ॥ ೩೩ ॥
 ಸರಿಸದೊಳನೂಂಕಲೊಂದೆ ಹವಣಿನೊಳ್ಳಿಟ್ಟು ।
 ಪರಿಜಿವೆಂಬಂತಾಯ್ತು ನೂಂಕಿ ಮಗಚ್ಚೆಲ್ಲು- ।
 ನಿರದೆಚ್ಚು ವಿಂಚಿ ಮಗುಚಿದ ತೆರಂಬಡೆದುದಾಗಸದಲ್ಲಿ ತಿರೆನುತುವೆ ॥
 ಭರದಿಂದ ಹಿಡಿದು ಕೊಳ್ಳಿಯ ಬೀಸಿದಂತಾ- ।
 ಯ್ತುರವಣಿಸಿ ಗಜವೇಡೆಯಂ ಮಾಡಲಾ ಚೆಂಡ- ।
 ನುರುಭರದಿ ಹೊಯ್ದು ತೆರನಾ ದೆಸೆಗೆಯುವದೆಸೆಗೆ ನೂಂಕಲಾ ಗಗನಗಾವು ॥ ೩೪ ॥
 ಧರೆಯನೊಗ್ಗೈಯುದ್ಧ ಹೆಗಲುದ್ಧ ತಲೆಯುದ್ಧ ।
 ಮರದುದ್ಧ ಮುಗಿಲುದ್ಧಮಂ ಬಿಟ್ಟು ಬಿನ್ನಣಂ ।
 ಬೆರಸಿ ವಾಹಳಿ ಮಾಡುವಾ ತುರಂಗದ ರೂಪುರೇಖೆ ಕಾಲ್ಮನವ ಕಂಡು ॥
 ಪಿರಿದು ವಿಸ್ಕಯವಾಸನಂ ನೃಪಾಲಂ ತನ್ನ ।
 ವರಸುತೆಯನಂಗಸೇನೆಯನು ಬಳಿಕಾ ತನ್ನ ।
 ಧರೆಯೊಳರ್ಧವನಿತ್ತನಾ ವೈಶ್ಯಕುಲತಿಲಕಗರಸೊಲಿದೊಡೇನಾಗದು ॥ ೩೫ ॥
 ಸದ್ಧರ್ಮವಾಂಛಿಯಿಂ ತನ್ನ ಬಡತನದೊಂದು ।
 ದುರ್ಧರಂ ಹಿಂಗಿ ತಾನುಂಗಿಸಿದ ಕಾರ್ಯಮತಿ ।
 ಸಿದ್ಧಿಯಾಗಲ್ಯಾ ಸಮುದ್ರದತ್ತಂ ಕುಬೇರೋಪಮೈಶ್ವರ್ಯವಡೆದು ॥
 ಶುಭದರ್ಶನಬೋಧಚಾರಿತ್ರದಲ್ಲಿ ನೆರೆ ।
 ಬದ್ಧವಾಸನನಾಗಿ ಭೂಲೋಕದೊಳ್ ಸು- ।
 ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾದಂ ಧರಾತಳದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮದಿಂದಿನ್ನೊಂದು ಬಲ್ಲತುಂಚಿ ॥ ೩೬ ॥
 ಚಕ್ರೇಶವಿಭವಂ ಚಮತ್ಕೃತಿಯೊಳೊದಗುವುದು ।
 ಶಕ್ರಸಂಪದವೊಂದು ಸಮಯಕಷ್ಟದು ಘಣಾ ।
 ಚಕ್ರೇಶ್ವರನ ಭೋಗಮಿನಿಸು ಹೊತ್ತಿಂಗಪ್ಪದಹಮಿಂದ್ರನೈಶ್ವರ್ಯವು ॥
 ವಕ್ರಮಿಲ್ಲದೆ ನಿಮಿಷಕಷ್ಟದಸವರ್ಗಮುಮ- ।
 ನುಕ್ರಮಂ ಮಾಡದೇ ದೊರೆಕೊಂಬುದದರಿಂದ ।
 ಸಕ್ರಮದಿ ಧರ್ಮಮಂ ಮಾಡಿದವರ್ಗುಳಿದ ಸಂಪದಮೆಂಬುದಾವಗಹನ ॥ ೩೭ ॥

ಇಂತಿಳಾತಳಮೆಲ್ಲ ಪೊಗಳುತ್ತಿರಲತ್ತ ಭೂ- |
 ಕಾಂತಚೂಡಾಮಣಿ ಸುದಂಡಮಂಡಳಿಕನ- |
 ತ್ಯಂತ ಗುಣಮಣಿ ವೃಷಭದಾಸನೆಂದೆಂಬ ರಾಜಶ್ರೇಷ್ಠಿಯಂ ಕರೆಯಿಸಿ ||
 ಅಂತರಂ ಮಾಡದೇ ಆಕಾಶಗಾಮಿಯಂ |
 ಸಂತತಂ ಪರಿರಕ್ಷಣಂಗೆಯ್ಯುದೆಂದು ಕಡು | ೪೫
 ಸಂತಸದಿನಿತ್ತನಾ ಸಜ್ಜನನೊಳತಿ ಮಮತೆ ತನಗಾದ ಕಾರಣದೊಳು || ೪೬ ||
 ಆ ತುರಗರತ್ನಮಂ ತಂದು ಮನೆಯೊಳಗೆ ಕಡು |
 ಭೂತಿಯಿಂ ನೆಲಮಾಳಿಗೆಯೊಳಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಮನ- |
 ವೋತು ಪರಿರಕ್ಷಣಂಗೆಯ್ಯುತ್ತಮಿದ್ದು ಒಂದಾನೊಂದುದಿನ ಮುಖದೊಳು ||-
 ಖ್ಯಾತಿಯಂ ಪಡೆದ ವಿಜಯಾರ್ಥಪರ್ವತಕೆ ಮನ- |
 ವೋತದರ ಮೇಲೆರಿಯೆಲವರ್ಚೆಯಿಂ ಬಂದು |
 ಸಾತಿಶಯವಡೆದಕೃತ್ತಿಮ ಸಿದ್ಧಕೂಟಮಂ ಕಂಡನತಿಹರ್ಷದಿಂದ || ೪೯ ||
 ಇಳಿದಶ್ವಮಂ ತುಳಲೆಯ್ದು ಮುದದಿಂ ಚೈತ್ಯ- |
 ನಿಲಯಮಂ ಬಲವಂದು ಬಗೆಯರಿದು ಭಕ್ತಿಯಿಂ- |
 ದೊಳಹೊಕ್ಕು ವಂದನಂಗೆಯ್ಯುತ್ತಿರ್ಪ್ಪಾ ವೃಷಭದಾಸರಾಜಶ್ರೇಷ್ಠಿಯಾ ||
 ಬಳಿಯೊಳಾ ಬಸದಿಯಂ ಬಲವಂದು ಮುಂದುಗಡೆ- |
 ಯೊಳೆ ನಿಂದುನಿಲ್ಲದೆ ನಮಸ್ಕಾರಮಂ ಮನಂ- |
 ಗೊಳೆ ಮಾಡತಿದ್ದುಡಾ ಗಗನಗಾಮಿನಿಯದೊಂದು ಸೈಪನಾನೇನೆಂಬೆನು || ೫೦ ||
 ಬಳಿಕೆ ಚಿನಭವನಮಂ ಪೊರಮಟ್ಟು ವೈಶ್ಯಕುಲ- |
 ತಿಲಕನಾ ತುರಗರತ್ನಮನಾ ಸುರೇಂದ್ರನೊಂ- |
 ದಳವನನುಕರಿಸಿಯಾರೋಹಣಂಗೆಯ್ದು ಮಾರುತಮಾರ್ಗದಿಂದ ಬಂದು ||
 ನಿಳಯಮಂ ಹೊಕ್ಕು ನಿಶ್ಚಿಂತಮಾನಸನಾಗಿ |
 ಯಲಸದೀ ತೆರದಿಸುತ್ತಮಮಪ್ಪ ಪರ್ವತಿಧಿ- |
 ಯೊಳಗಾ ಮಹೀಧರಕೈಯ್ದಿ ಚಿನವಂದನಂಗೆಯ್ದು ಮಗುಳುತ್ತಿರ್ಪ್ಪನು || ೫೧ ||
 ಇಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ವರುತ್ತಮತೀರ್ಥನಾಥರೊಸೆ- |
 ದೊಪ್ಪದಿಂ ಕರ್ಮಕ್ಷಯಂ ಮಾಡಿದಾ ನೆಲಕೆ |
 ನಿಪ್ಪೊಸತ್ತೆನಿಪ ಭಕ್ತಿಯೊಳಾ ಹಯಮನೇರಿ ಪೋಗಿಯುಭವಂದನೆಯನು ||
 ತಪ್ಪದೇ ಮಾಳ್ವನೀ ಮನುಚಾವನೀತಳದೊ- |
 ಳಿಪ್ಪ ಚೈತ್ಯಾಲಯಕೆ ಪೋಗಿ ವಂದನೆಗೆಯ್ದು |
 ಬಪ್ಪನಾ ವೃಷಭದಾಸಂ ಮಾಡಿಕೊಂಬ ಪುಣ್ಯಮನೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆನು || ೫೨ ||
 ಇಂತು ಪುಣ್ಯೋಪಾರ್ಜನೆಯನು ಪಲಪಗಲು ನಿ- |
 ಶ್ಚಿಂತದಿಂ ಮಾಡಿಕೊಳುತ್ತಿರಲಾ ಸುದಂಡಭೂ- |
 ಕಾಂತನಹಿತಾವನೀಪಾಲ ಚಿತಸತ್ಯನೆಂಬವ ತನ್ನ ಪುರವರದೊಳು ||

ಸಂತೋಷದಿಂದೋಲಗದೊಳು ಕುಳ್ಳಿರಲೊವ್ವ- ।

ನಿಂತೆಂದನಾ ಸುಬ್ಬಕೌಶಂಬಿಯಿಲ್ಲಿಯು- ।

ತ್ಯಂತ ಜಾತ್ಯತ್ಯವಂಬರಗಾವಿಯುದೆಯೆಂದು ನುಡಿದ ನುಡಿಯಂ ಕೇಳುತ ॥ ೪೩ ॥

ಒಚ್ಚತಂ ತನಗುಳ್ಳ ರಾಜ್ಯದೊಳಗರ್ಧವಂ ।

ಪಚ್ಚುಗೊಡುವೆಂ ತತ್ತುರಂಗಮಂ ತಂದೆಗೆ ।

ಮುಚ್ಚುಮರೆಯೇಕೆಂಬ ನುಡಿಗೇ ಕುಂಡಲನೆಂಬ ಭಟನೆಳ್ಳು ಕಯ್ಯುಮುಗಿದು ॥

ಅಚ್ಚುತಂಬಡೆವುದಕ್ಕೇನು ಕಾರಣವಿದೇ- ।

ನಚ್ಚರಿಯೆ ನಾನು ತಹುದಕ್ಕೆ ಈ ಪಂಥ ಪಡಿ- ।

ವುಚ್ಚಮೇ ಕೊಡು ವೀಳೆಯಮನೆಂದು ಬಲ್ಲಿತಂ ನುಡಿದು ಬೀಳೊಂಡು ಬಂದು ॥ ೪೪ ॥

ದೇಶದೇಶದೊಳು ತೊಳಲುತೊಂದು ನಗರ ಪ್ರ- ।

ದೇಶದೊಳಗೊವ್ವ ಸಾಗರಚಂದ್ರರೆಂಬ ಯೋ- ।

ಗೀಶನಂ ಕಂಡು ಕಾಪಟ್ಟುಹೃದಯಂ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಸದ್ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ ॥

ವೇಷಮಂ ಧರಿಸಿ ಸಮ್ಯಗ್ದೃಷ್ಟಿಯೆಂಬಂತಿ- ।

ರಾಶಾಸ್ತ್ರದೋಜಿಗಳನರಿದು ಸಚ್ಚರಿತದೊಳ್ ।

ಕೌಶಲ್ಯನಾದನಾ ಕುಂಡಲಭಟಂ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯಂ ನಿಮಿತ್ತಮಾಗಿ ॥

ಬಳಿಕ ಕೌಶಂಬಿಪುರಕೆಯ್ನಿ ಸಚ್ಚರಿತಗುಣ- ।

ನಿಳಯನಾ ವೃಷಭದಾಸಂ ಮಾಡಿಸಿದ ಚೈತ್ಯ- ।

ನಿಲಯಮಂ ಪೊಕ್ಕು ಕಪಟದಿನೀತನೇ ಪರಮ ಸತ್ಯನಿಧಿಯೆಂಬ ತೆರದಿ ॥

ಒಳಗುದೋರದೆ ಚಕ್ಷುರೋಗ ಬಲ್ಲಿತ್ತಿದಂ ।

ಕಳೆಯಲಳವಲ್ಲವೆಂದೊಂದರುವೆಯಂ ದಿಟ್ಟಿ- ।

ಗಳ ಮೇಲೆ ಕಟ್ಟಿಯುಪವಾಸಮಂ ಕೊಂಡನೆಲ್ಲವರುಮ್ಮಳಿಸುವಂದದಿ ॥ ೪೬ ॥

ಈ ವಿಧದಿ ಕೃತ್ರಿಮಬ್ರಹ್ಮಚರಿಯರಲತ್ತ- ।

ಲಾ ವೃಷಭದಾಸ ರಾಜಶ್ರೇಷ್ಠಿಯಾಲಕೆ ।

ದೇವಿಲಂ ಬರಲಿಂತು ಬೆಸಗೊಂಡನತಿಥಿಗಳ್ಳಮ್ಮ ಚೈತ್ಯಾಲಯಕ್ಕೆ ॥

ಈ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದವರುಂಟೆ ಎನಲೆಂದ- ।

ನಾ ವೈಶ್ಯವಿಭುವಿನೊಳಗೊರ್ವನಕ್ಷಿವ್ಯಾಧಿ- ।

ಯಾವರಿಸಿದಾತನುತಮನೊವ್ವ ಬ್ರಹ್ಮಚರಿ ಬಂದನೆಂಬುದನು ಕೇಳಿ ॥ ೪೭ ॥

ಜಿನಭವನಕೆಯ್ನಿ ಜಿನಪತಿಗೆ ವಂದನೆಮಾಡಿ ।

ಅನುನಯದಿನಾ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗಿಚ್ಛಾ ಕಾರ- ।

ವನೆ ಮಾಡಿ ಬಳಿಕೆಂದನೆಲೆ ತಪಸ್ವಿ ನಿಮಗೆ ನಯನರೋಗಂ ಬಲ್ಲಿತು ॥

ಅನಿತರಿಂ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆಯ್ನಿದೊಡೆ ಮಾಡಿಸುವೆ- ।

ನೆನೆ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗಳ್ ಗೃಹದೊಳಗೆ ಬಂದಿವು- ।

ದನುಚಿತಮೆನಟ್ಟೆಂದನತಿಥಿಗಳ್ಳಿದು ಗೃಹಮುಮಿದರಣ್ಯಮೆಂಬುದುಂಟೇ ॥ ೪೮ ॥

ನಿರುತದಿಂ ಸುಖದುಃಖವೆರಡು ರೋಗಮರೋಗ- |
 ವೆರಡು ಹಗೆಕೆಳೆಯೆರಡು ಸಾವುಹುಟ್ಟಿರಡು ಸಲೆ |
 ಸಿರಿಬಡತನಗಳೆರಡೂ ಪ್ರವೋದನಿಷಾದವೆರಡು ವಾಣಾಸವಾಣಾ ||
 ಎರಡು ಭೋಗಮಭೋಗವೆರಡು ಪಸಿವುನಿಃಪಸಿ- |
 ವೆರಡು ರುಚಿಯರುಚಿಯೆಂಬೆರಡು ಭಾವಿಸಿ ನೋಡೆ |
 ವರವೀತರಾಗ್ಗೈ ಸಮವಾಗಿ ತೋರದಿಹುದೇ ಮಹೀಮಂಡಲದೊಳು || ೪೯ ||
 ಎಂದು ಪಿರಿದಾಗ್ರಹಂಗೆಯ್ದು ನಿಜಮಂದಿರಕೆ |
 ತಂದಿರಿಸಿಕೊಳಲದಂ ಕೇಳಿ ಕೆಲ ಧೂರ್ತರಂ |
 ತೆಂದರೀ ಚವಳನತಿಕಪಟದಿಂದೀ ಜೈನವೇಷಮಂ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ||
 ಬಂದನಾಗಲೆವೇಳ್ಳುಮದರಿನವನಂ ನಂಬಿ |
 ಮಂದಿರದೊಳಿರಿಸಿಕೊಂಡೊಡೆ ಕೇಡು ತಪ್ಪದೇ |
 ಬಂದಲ್ಲದೇ ಮಾಣದದುಕಾರಣದಿನಿವನನೊಳಕೊಂಬುದುಚಿತಮಲ್ಲ || ೫೦ ||
 ಆವನಾನೊರ್ವನಾಗಲಿ ಪ್ರೊಸಬನೆಯ್ತರಲ |
 ಭಾವಜ್ಞರಾದವರ್ ಪತ್ತೆಂಟು ಪಗಲವನ |
 ಭಾವಮಂ ನೋಡಿಯೊಳ್ಳಿದನಾದೊಡೊಳಕೊಳ್ಳಬೇಕು ದುರ್ಜ್ಞನನಾದೊಡೆ ||
 ಓವದೇ ಹೊರಹಾಕಬೇಕಲ್ಲದೊಡೆಯವಂ- |
 ಗಾವರಿವುದಪಕೀರ್ತಿ ಕೇಡುಸಂಭವಿಸುವುದು |
 ಭೂವಲಯಕಲ್ಲದೇ ಹೋಹನವನೀ ನೀತಿ ನಿಜವೆಂದು ನಂಬಬೇಕು || ೫೧ ||
 ಎನಲೆಂದನೆಲೆ ನಿಂದಕರಿರ ಉತ್ತಮಮುಷ್ಠ |
 ಜಿನರೂಪಧರಿಸಿ ಸಮ್ಯಗ್ದೃಷ್ಟಿಯಾಗಿ ಜನ- |
 ವಿನುತ ವ್ರತವನು ಕೈಕೊಂಡು ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಮನತಿನಿಗ್ರಹಂ ಮಾಡಿದಾ ||
 ಮುನಿಗಳೀ ಕಾಲಕೃಷ್ಣಾರ್ವಮಂತವರ ದು- |
 ಜ್ಞನಿಸಿದೊಡೆ ಜನ್ಮಜನ್ಮಾಂತರಕೆ ದೋಷ ಸಂ- |
 ಜನಿಸದೇ ಬಿಡದದರಿನಿವರನೀಯಂದದಿಂ ಕೆಡೆನುಡಿವುದುಚಿತವಲ್ಲ || ೫೨ ||
 ಚಾರುಚಂಪಕಮನಾ ಚಂಚರೀಕಂ ತಿರ- |
 ಸ್ಥಾರಮಂ ಮಾಡುವುದು ಪಗಲ ಕಂಡೊಡೆ ಗೂಗೆ |
 ಸೇರದಿಷ್ಟುದು ಚಂದ್ರನಂ ಕಂಡ ಚಕ್ರವಾಕಂ ದುಃಖಮಂ ಮಾಡ್ವುದು ||
 ತ್ವೀರಮಂ ವೈತ್ಯಜ್ಜರಂ ಪಿಡಿದವಂ ಕಾಣೆ |
 ದೂರೀಕೃತಂ ಮಾಡ್ವುದುತ್ತಮರುಮಂ ಕಂಡ |
 ಕ್ರೂರಮಾನಸರು ನಿಂದಿಸಿ ಮಾತನಾಡುವುದು ನಿಜವಿಳಾಸಮಂಡಲದೊಳು || ೫೩ ||
 ಇಂತೆಂದು ತನ್ನ ಹತ್ತಿರೊಳರ್ಧ ಧೂರ್ತರಂ |
 ಕಂತುನಿಭ ವೃಷಭವೇನಂ ತಿರಸ್ಕಾರಮಂ- |
 ಪ್ಪಂತು ನುಡಿದಾ ನುಡಿಯ ಕೇಳಿ ಕುಟಲ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯೆಲೆ ವೈತ್ಯವಿಭುವೇ ||

ಎಂತಾನುವೊಂದ ನುಡಿದೊಡೆ ನಿನ್ನ ವರನು ನೀ- |
 ನಿಂತು ನಿರ್ದೌರ್ವಟಿಸುವರೇ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಗುಣ- |
 ವಂತ್ರ್ಗಿಯಾವನಾನೊವ್ವವಂ ತಪ್ಪಿದೊಡೆ ಮೊಗಗಡಿಸುವುದು ಧರ್ಮವೇ || ೫೪ ||
 ಕಣ್ಣನೊಂದಾನೊಂದುವೇಳೆ ತಾಗಿದ ಕೆಯ್ಯು |
 ಮೊಣ್ಣಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವನೆಂಬುದುಚಿತಮೆ |
 ಚಿಣ್ಣದರಯಂ ವೊದಲ್ತನ್ನ ತನವಿಂಗೆ ಬೇಕಾದನ್ನ ಜೀರ್ಣಿಸದಿರೆ ||
 ಉಣ್ಣದದನೆಂದಿದಿಗಂ ತೊರೆವುದೊಳ್ಳತೇ |
 ಬಿಣ್ಣೆತಂಬಡೆದ ಭವ್ಯೋತ್ತಮರ್ ಕಡುಮುನಿದು |
 ಬಣ್ಣಗಡಿಸುವರೆ ತಮ್ಮ ವರೊಂದುವೇಳೆಯೊಳ್ಳವ್ಯವಾತಂ ನುಡಿದೊಡೆ || ೫೫ ||
 ಈವರಿಯೊಳ್ಳುತ್ತಮಿಕೆಯುಂ ನುಡಿದ ತಾಪಸನ |
 ಕಾಪಟ್ಟವರಿಯದೇ ಮತ್ತಲ್ಲಿ ಕೆಲಬರ್ಮ- |
 ಹಾಪುರುಷರಂತೆಂದರಿವರವನಿಗುತ್ತಮಸ್ವತ್ಯಪ್ರವೀಚಾರರು ||
 ಕಾಪುರುಷರಾದವರನೊಳ್ಳತಾದವರನೊಂ- |
 ದೇವರಿಯೊಳಂ ಕಾಣ್ಬ ಸಜ್ಜನಪ್ರತತಿಗಿ- |
 ನಿನ್ನ ಪೃಥ್ವಿಯಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದವರ ಸಂಗಮಂ ಮಾಡಿದೊಡೆ ವೃಣ್ಯಮುಂಟು || ೫೬ ||
 ಬಿತ್ತಿಬಿನ್ನಣದಿಂದ ಗೆಯ್ಯು ನೀರೆರೆದವರ್ಗೆ |
 ತತ್ತರಂದರಿದುರಿಯೊಳಿಟ್ಟು ಬೀಯಿಸಿದವರ್ಗೆ |
 ಉತ್ತಮದ ರಸಮನೊಂದೇವರಿಯೊಳು ಕೊಡುವ ರಸದಾಳೆಯೆಂಬಂದದಿ ||
 ಚಿತ್ತಶುದ್ಧಿಯೊಳು ಜೀವಸ ಸಂಭವಿಸಿದವರ್ಗೆ |
 ಮೊತ್ತಿಕಾಪಟ್ಟಮಂ ಮಾಡಿದ ಮನುಷ್ಯರ್ಗೆ |
 ಅತ್ತಿತ್ತಲೊಂದು ಪರಿಯಾಗದೇ ಸಜ್ಜನವ್ಯುರುಪಾರ್ಥಮಂ ಮಾಳ್ವರು || ೫೭ ||
 ಎಂದು ಕೊಂಡಾಡುತಿರಲಾ ಧರ್ಮವಾತ್ಸಲ್ಯ- |
 ದಿಂದ ನಿಜಮಂದಿರದೊಳಿರಿಸಿ ಪಿರಿದಾಗಿ ಮನ- |
 ಸಂದು ತದ್ಭ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯ ಮನಕೆ ಬಪ್ಪಂತೆ ತನ್ನ ಬಸಿರಂದಬಂದಾ ||
 ನಂದನರ ಮೇಲತ್ತಿಪ್ರೀತಿಯುಂ ಮಾಳ್ವ ತೆರ- |
 ದಿಂದ ವೈಯ್ಯಾಪ್ಯತ್ಯಮಂ ಮಾಡಿದಂ ಮನುಜ- |
 ಮಂದಾರನಾತ್ರಿತಜನಾಧಾರನಾ ವ್ಯಷಭದಾಸನುತ್ತಮಲನು || ೫೮ ||
 ತನ್ನ ನುದರದೊಳು ಗರ್ಭಿ ಕರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ |
 ಮುನ್ನೀರನಾ ವಡಬಿಬಿ ಹೀರುವಂದದಿಂ |
 ತನ್ನ ನಂಗೀಕರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಭೂರುಹಮನಾ ಅಗ್ನಿಸುಡುವಂದದಿ ||
 ಚಿನ್ನಾಗಿ ತನ್ನ ಮನೆಯೊಳಗೆ ತಂದಿರಿಸಿಕೊಂ- |
 ದುನ್ನ ತಿಕೆವಡೆದ ಪರಿರಕ್ಷಣೆಯ ಮಾಡಿದಾ |
 ಸನ್ನತಗುಣಾಭರಣಭೂಷಿತಂಗಾ ದುಷ್ಟವಾನಸಂ ಕೇಡನೆಣಿಸಿ || ೫೯ ||

ಮತ್ತೊಂದು ದಿನದ ಮಧ್ಯಮರಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿಯು- ।
 ತ್ಯುತ್ತುಮ ವೃಷಭದಾಸನೊರಗಿರ್ಪ ವೇಳೆಯುಂ ।
 ದತ್ತಾ ವಧಾನದಿಂ ಕಾದುಕೊಂಡಿದ್ದು ಜತನದೊಳು ಮಂದಿರದೊಳಿದ್ದಾಫ ॥
 ತತ್ತುರಂಗವನು ತೆಗೆದಂಗಳಣಕೆ ಹಲ್ಲಣಿಸಿ ।
 ಹತ್ತಿ ಹೊಯ್ದಾ ಚಮ್ಮವಟ್ಟಿಗೆಯ ಹುಯ್ಲಿಗೆ ಕ- ।
 ರುತ್ತು ನಭಕುಪ್ಪರಿಸೆ ಜಗುಳ್ಳಧೋಗತಿಗೆ ಬೀಳ್ವಂದದಿಂ ಬಿಳ್ವನವನು ॥ ೬೦ ॥
 ಮೃಗಿಗಂ ಮಳೂಕಂ ಜನಿಸಿ ತತ್ತಿಯೊಳಗಿರ- ।
 ದೊಗೆದು ಪಕ್ಷಬಲದಿನಾ ನಭೋವಾರ್ಗಕ್ಕೆ ।
 ನೆಗೆವಂದಿನಶ್ವಮೋ ದೇವದಾನವನಿಕರಮೆಲ್ಲವುಂ ಮಧಿಸುವಾಗ ॥
 ಸೊಗಸುಗಡಲೊಳ್ಳುಟ್ಟಿಯಾ ಅಮರಲೋಕಕ್ಕೆ ।
 ಮಿಗೆ ಹಾರುವುಚ್ಚೈಶ್ರವವೊ ತಾನಿದಂಬಂತೆ ।
 ಗಗನಗಾವಿನಿ ತುರಂಗಂ ಪಾರಿತತಿಭರದಿನಾ ಪ್ರಭಂಜನವಾರ್ಗಕ್ಕೆ ॥ ೬೧ ॥
 ಪಸುವಟ್ಟಿಯೆಸೆವ ಪೊಸಲೇವೆಯಾ ಮೆಯ್ಯುಣ್ಣ ।
 ಕಿಸುಗಲ್ಲಕೀಲಣೆಯ ಮೊಗಮುಟ್ಟಿ ನವಚಂಚು ।
 ಮಿಸುಕಿ ಸೂತ್ರಿಯೊಳಿಕ್ಕಿದ ವಾಘೆಯುಂಗಳೆಯಾ ಕೊರಲ್ಪಡಿದ ರೇಖೆ ॥
 ಮಿಸುಗುವಂಕಮೆ ಕಾಲ್ನಳಾಕಾಲೆ ಕೋಡುಗರಿ- ।
 ಯೆಸಕಮಂ ಪಡೆಯೆ ತದ್ವಾಜಿಯಾಕಾಶದೊ- ।
 ಳ್ಳುಮಮಬಾಣನ ರಥದ ಗಿಳಿಯಂತೆ ವಿಜಯಾರ್ಧಗಿರಿಯ ಬಸದಿಗೆ ಪಾರಿತು ॥ ೬೨ ॥
 ಆ ಗಳಿಗೆಯಲ್ಲಿಯರವಿಂದಬಾಂಧವನುದಯ- ।
 ವಾಗಲಲ್ಲಿಗೆ ಚಾರಣವ್ರತೀಂದ್ರಮರ್ನೋ- ।
 ರಾಗದಿಂ ಬಂದು ಬಸದಿಯ ಹೊಕ್ಕು ದೇವತಾವಂದನಂಗೆಯ್ಯುತ್ತಿರಲು ॥
 ಆ ಗಗನಪಥವಿಡಿದು ವಿದ್ಯಾಧರೇಂದ್ರ ಚಿಂ- ।
 ತಾಗತಿವೆಸರನೊರ್ವನೆಯ್ತುಂದು ತದ್ವೀಶ- ।
 ರಾಗಂಗೆ ನಮಿಸಿಯಾ ಗುರುವಿನಡಿದಳಕೆರಗಿ ಕುಳ್ಳಿರಲ್ಕತಿ ಭರದೊಳು ॥ ೬೩ ॥
 ವಿಶ್ರುತಮೆನಿಸ್ಪ ವಿಬುಧಾಚಲೇಂದ್ರಮನಾವ- ।
 ನುಶ್ರುತಂ ಮೂಲೋಕಮೆಲ್ಲಮರಿವಂದದಿಂ- ।
 ದಶ್ರುಮದಿ ತಿರಿತರ್ಪವೆಂಬುದಂ ತತ್ಪ್ರೇಚರಾವನಿಪಾಲಕಂ ॥
 ಆ ಶ್ರುತಾಂಬುಧಿಚಂದ್ರಮುನಿಗಳೆ ತೋರುವ ಸ- ।
 ಹಸ್ತಕಿರಣನ ತೇರತೇಜಿಯೆಂಬಂತೆ ಮು-
 ಕ್ತಿಸ್ತ್ರೀ ಮನೋವಲ್ಲಭನ ಗೃಹವ ಬಲವಂದುದಾ ವಾಚಿ ನೆಲಮುಟ್ಟಿದೆ ॥ ೬೪ ॥
 ಅದನು ಕಂಡಾ ಖಚರವಲ್ಲಭಂ ಕರಮನುರು- ।
 ಮುದದಿ ಮುಗಿದೆಲೆ ಮುನಿಕುಲೋತ್ತಂಸನೇ ಕೇಳು ।
 ಹೃದಯಶುದ್ಧಿಯೊಳು ನವರತ್ನಮಯ ಸಂಜೋಗವೆರಸಿ ಲೋಕಾಧೀಶನಾ ॥

ಸದನಮಂ ಸನ್ಮಾರ್ಗದಿಂ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಗೆಯ್ಯು ।
 ಕುದುರೆ ತಾನೆಲ್ಲಿಯದೆನಲ್ತೆಳಿ ಕರುಣದಿಂ ।
 ಸದಮಲಜ್ಞಾನಸಂಪನ್ನರದುಬಂದ ಕಥನಮನಿಂತು ಪೇಳ್ವರಾಗ ॥ ೬೫ ॥
 ಇದು ಸುಬ್ಬಕೌಶಂಬಿಯರಸಿನ ತುರಂಗಮಿಂ- ।
 ತಿದು ಗಗನಗಾಮಿಯುದನಾ ವ್ಯಪಭದಾಸನತಿ ।
 ಮುದದಿನಾರೋಹಣಂಗೆಯ್ಲಿಲ್ಲಿಗೆಯ್ಲಿ ದಿನಚರಿ ತೀರ್ಥವಂದನೆಯನು ॥
 ಹೃದಯಶುದ್ಧಿಯೊಳೊಸೆದು ಮಾಡಿ ಮಗುಳುತ್ತಿರ್ಪ- ।
 ನಿದನೊರ್ವ್ವ ತಸ್ಯರಂ ತದ್ಗುಣಾಂಬೋಧಿಯಂ ।
 ಚೆದುರಿಸಿ ಬಳಿಕ್ಕ ಕಳ್ಳೆರಿ ನಿಷ್ಕರದಿಂದ ಕರಘಾತಮಂ ಮಾಡಲು ॥ ೬೬ ॥
 ಅದನು ಸೈರಿಸಲಾರದಾ ಬಳನನಾ ನೆಲ- ।
 ಕ್ಷೊದರಿ ಮುಗ್ಗಿರಿವಂತೆ ಕೆಡಹಿ ತಾನನುದಿನಂ ।
 ಸದಮಲಗುಣಾಲಂಕೃತನ ಕೊಂಡುಬಂದುದೊಂದಭ್ಯಾಸಕೀ ತಿಖರಿಗೆ ॥
 ಪದೆದುಬಂದತ್ತು ಬಳಿಕಿದೊಂದು ಕಥನದಿಂ ।
 ವಿದಿತ ಗುಣಮಣಿಗೆ ತದ್ಭೂಪನಿಂದುಪಸರ್ಗ- ।
 ವೊದವಿರ್ವ್ವದೀಗವದರಿಂದ ನೀನಿದಂ ತತ್ಪರಕೆ ಕೊಂಡು ಪೋಗು ॥ ೬೭ ॥
 ತಡವಾಡದೆಂಬ ನುಡಿಯಂ ಕೇಳಿಯಾ ಹಯಮ- ।
 ನಡರಿಯಾಕಾಶಮಾರ್ಗ ದೊಳಾವಿಯಚ್ಚರಂ ।
 ನಡೆದುಬರುತ್ತಿರಲತ್ತಲಾ ವಂಚಕಂ ತನ್ನ ಛಿದ್ರಿಸಿ ನಭೋಗಾಮಿಯಿಂ ॥
 ತಡೆಯದೇ ಕಳೊಯ್ದುದಂ ಕಂಡು ಬೆದರಿ ಎದೆ ।
 ಧಡರೆಂದು ಬಡಿಯಲಿನ್ನೇವನಕಟಕಟ ಎ- ।
 ನೆನ್ನೊಡೆಯನಾರುಂ ನಂಬದನ ನಂಬಿಯತಿಜತನಮತಿಜತನಮಾರದೆಂದು ॥ ೬೮ ॥
 ಕೊಟ್ಟ ಕುದುರೆಯನು ಮನಮುಟ್ಟಿ ನೋಡದೆ ನನ್ನೊ ।
 ರಟ್ಟತನದಿಂದವೊ ವಂಚಕನೊಳಗೆ ತಂ- ।
 ದಿಟ್ಟು ಕುದುರೆಯನು ನೀಗಾಡಿ ಬಳಿಕ್ಕ ಮಹೀಪಾಲಕಂಗೀ ಮನೆಯನು ॥
 ಮುಟ್ಟುಗೋಳಿಂಗೀಡುವಾಡಿ ಮನೆಮಕ್ಕಳುಂ ।
 ಕೆಟ್ಟು ಪೋಪಂತೆ ಮಾಡಿದಿನಲಾ ಎಂದು ಬಾ- ।
 ಯಿಟ್ಟು ಹಂಬಲಿಸಿ ಮುಂದಣ ಕೇಡಿನೊದವನಾರ್ಬ್ವಲ್ಲರಿ ಭೂತಕದೊಳು ॥ ೬೯ ॥
 ಹಿಂದೆ ನಾನೆಸಗಿದಘವಶದಿ ಬಂದಿತ್ತೈಸೆ ।
 ಎಂದು ತಲೆಯಂ ತೂಗುವಾಗ ಕೆಲಬನ್ನೂಡಿ- ।
 ರಂದು ನಾನವನತಿಶರಂ ಸಿತಗನವನನೊಳಕೊಳಲು ಕೇಡಿರದವ್ವುದು ॥
 ಎಂದ ಮಾಡತಂ ಕಿವ್ವಡುಗೇಳ್ಳೆಯಲ್ಲಾ ಎನ- ।
 ಲ್ಲಂದಮತಿ ನಾನವನ ಸಭ್ಯತನಮಂ ಸತ್ಯ- ।
 ಮೆಂದುದಂ ಕಾದೆನವನಿಯೊಳು ಕಾಪಟ್ಟಮಂ ಭೇದಿಸಲ್ಬಲ್ಲರಾರು ॥ ೭೦ ॥

ತನ್ನ ತಾನಂತರಿಯದಿರದೀ ಕುಠಾರಮೆಂ- ।
 ದೆನ್ನದೇಯದಕೆ ಕಾವಂ ತನ್ನ ಕೊಂಬಿಂದ ।
 ಮುನ್ನರಿಯದೇ ಕೊಡುವ ಮರದಂತೆ ನನಗೆ ಕೇಡಂ ವಾಳ್ವನೆಂದರಿಯದೆ ॥
 ನನ್ನ ಮನೆಯೊಳಗಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಪುರುಷಾರ್ಥಮಂ ।
 ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಕೇಡಿಂಗೆ ಭಾಜನನಾದೆ ।
 ಮುನ್ನಮಾಡಿದ ಕಿಲ್ಬಿಷದ ಫಲದಿನ್ನಿನೆ ನಗೆ ಶರಣು ಸಮ್ಯಗ್ಧರ್ತನ ॥ ೨೧ ॥
 ಎನುತೀಗ ಬಂದೀ ಮಹೋಪಸಗ್ಗಂ ಪಿಂಗು- ।
 ವನಿತು ಸಮಯಂ ಮನೋವಾಕ್ಯಾಯ ಶುದ್ಧಿಯೊಳು ।
 ಜಿನರಾಜನೇ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿಯಾಹಾರಮೆನ್ನೀ ಶರೀರಂ ನಿವೃತ್ತಿ ॥
 ಎನುತ ಸನ್ಯಸನಮಂ ಕೈಕೊಂಡು ಕೈಯಿಕ್ಕಿ ।
 ಜನವಿನುತ ಗುಣಮಣಿಗಣಾಭರಣರಂಜಿತಂ ।
 ಜಿನಪದಾಂಭೋಜಾತಮತ್ತಮಧುಕರ ವೃಷಭದಾಸನೊಪ್ಪಿದ್ದರ್ವನಾಗ ॥ ೨೨ ॥
 ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹಯರತ್ನಮಂ ತದ್ವೃಷಭ- ।
 ದಾಸನೊಳು ವಿಡ್ಡಿಯಂ ಮಾಡಿ ಕೆಡಿಸಿದುದನರಿ- ।
 ದಾ ಸುದಂಡಾವನೀಶಂ ಕೆಕ್ಕಳಂಗೆರಳಿಯಾಜ್ಞೆಯುಮನಾ ದ್ರೋಹಿಗೆ ॥
 ಓಸರಂ ಮಾಡದೇ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬಾಗ- ।
 ಳಾ ಸವಿೂಪಸ್ಥರಿಂಶೆಂದರವನೆಸಗಿದ್ದು- ।
 ದಾಸೀನಮಂ ಕಂಡು ಸೈರಿಸುವರಾರಿದಕ್ಕೊಡಬಡುವರಾರಿಳೆಯೊಳು ॥ ೨೩ ॥
 ಈ ರೀತಿಯಿಂ ನುಡಿದ ನುಡಿಯುಕ್ಕುವಾಜ್ಞದೊಳ್ ।
 ನೀರನಿರದೇ ಹುಯ್ಯಲತಿಗಳಯಪ್ಪಂತೆ ।
 ಭೂರಮಣನೊಡಲೊಳುದಯಿಸಿದಾ ಮುನಿಸುಗಿಚ್ಚು ದಂದಹ್ಯವಾನವಾಗೆ ॥
 ಧಾರುಣೀತಳಮನೆಲ್ಲವನು ಸುಡುತಿರಲು ನಗ- ।
 ರೀರಕ್ಷಕನ ಕರಿಸಿ ಈಗಳಿನವಾತ್ರದೊಳ- ।
 ಗಾರಯ್ಯದಾ ದ್ರೋಹಿಗಾಜ್ಞೆಯಂ ಕಡುಭರದಿ ಮಾಡೆಂದು ಕಳುಹಲಾಗ ॥ ೨೪ ॥
 ಅರಸಿನ ದುರಾಗ್ರಹಂ ಕಂಡು ಪುರರಕ್ಷಕಂ ।
 ಭರದಿಂದ ಬಂದು ಬಸದಿಯೊಳು ಕುಳ್ಳಿದ್ದರ್ವ ಬಂ- ।
 ಧುರಮೂರ್ತಿಯಾ ವೃಷಭದಾಸನನುಪಮಶೀಲಗಾಜ್ಞೆಯಂ ವಾಳ್ವನೆಂದು ॥
 ಕರವಾಳಮಂ ಜಡಿಯುತೊಳಹೊಗುವ ಸಮಯದೊಳ್ ।
 ಪುರದ ಜನಮೆಲ್ಲ ನಡೆನೋಡುತಿರಲ್ ಯಕ್ಷ- ।
 ರಿರದೆಯ್ವಿ ಮರವಾನಸರ ತೆರದಿ ಕೀಲಣಂಗೆಯ್ಯಲಾ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ॥ ೨೫ ॥
 ಮತ್ತಮಾ ಶೋಕಲ ಜಿನಮಂದಿರದ ವಂದನೆ ನಿ- ।
 ಮಿತ್ತಂ ಮನೋರಾಗದಿಂ ರಾಜರಾಜನಾ ।
 ಉತ್ತರ ದಿಶಾಭಾಗದಿಂದ ನಿಜವಾಹಸನುನೇರಿ ನಡೆತರ್ಪ್ಪ ತೆರದಿ ॥

ಉತ್ತಮ ಗುಣಾಭರಣನಾ ಖೇಚರಾವನಿ- ।
 ಖೋತ್ತಂಸನಂಗದೊಳ್ ಭೂಷಣದ ಮಣಿರುಚಿ ತ- ।
 ಳತ್ತಳಿಸೆ ತತ್ತರಂಗಮನೊಲವಿನಿಂದೇರಿ ಹರುಷದಿಂ ಬಂದನಾಗ ॥ ೨೬ ॥
 ಅಪ್ರಬುದ್ಧಿ ಕೆಯನಾದವನಿವನ ಲಗ್ನಮಂ ।
 ನಿಃಪ್ರಸಂಚೆಗೆಸಲಂ ತಾನೆ ತಿದ್ದುವೆನೆಂದು ।
 ತತ್ತಭೆಯ ತೀವ್ರಮಂ ಬಿಸುಟು ತನ್ನಾ ತೇರತೇಜಿಯಂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ॥
 ಸುಪ್ರಭಾತಾರ್ಕ್ಯನೆಯ್ದುವ ಮಾಳ್ಕೆಯಿಂದ ನಗ- ।
 ರೀಪ್ರಜಿಗಳಲ್ಲರಾಶ್ಚರ್ಯ್ಯವಡುವಂತೆ ಬಿಚ- ।
 ರಪ್ರಭು ಸರಾಗದಿಂದಾ ಕುದುರೆಯೇರಿ ನಭದತ್ತಣಿಂದಿರದೆ ಬಂದು ॥ ೨೭ ॥
 ಇಳಿದು ಕುದುರೆಯನು ಬಲವಂದು ಬಳಿಕಾ ಚೈತ್ಯ- ।
 ನಿಳಯಮಂ ಖೊಕ್ಕು ಜಿನಪತಿಗೆ ವಂದನೆಗೆಯ್ದು ।
 ಸುಲಲಿತವ್ರತಿ ವ್ಯಷಭದಾಸನಂ ಪಲವುಸೂಕ್ಮೀರ್ತನಂ ಮಾಡುತ್ತಿರ್ಪ್ಪಾ ॥
 ಗಳಿಗೆಯೊಳಗಾಕಾಶಮಂಡಲದೊಳಮರ ಸಂ- ।
 ಕುಲಮೆಲ್ಲ ನೆರೆದು ಪಂಚಾಶ್ಚರ್ಯ್ಯಮಂ ಮನಂ- ।
 ಗೊಳೆ ಮಾಡಲಿಂತದಂ ಕೇಳ್ದಾ ಸುದಂಡಭೂಪಾಲನತಿ ಭೀರುವಾಗಿ ॥ ೨೮ ॥
 ಪ್ರವಿದಿತನಿದಂಗಾಪ್ರಮಾದದೋಷದಿ ಬಂದ ।
 ನೆವವನೇ ನೆರವಳಿಗೆ ಮಾಡಿ ಮುಂಗೋಪದಿಂ ।
 ವಿವಿಧೋಪಸರ್ಗಮಂ ಮಾಡಿಸಿದ ದುಷ್ಯರ್ಮನಾನಲಾ ಎಂದು ಬಗೆದು ॥
 ತವಕದಿಂದೆಕ್ಕು ಕಂಠೀರವಾಸನದಿ ನಿಜ ।
 ಭವನಮಂ ಖೊರಮಟ್ಟು ಮಂಡಲಾಧೀಶ್ವರರ ।
 ನಿವಹವೆಡಬಲನ ಹಿಡಿದೊಳ್ಳಿಸಿಬರಲು ಕಡುವಿರಿದು ನಡನಡ ನಡುಗುತ ॥ ೨೯ ॥
 ಬಂದು ಭರವಸದಿನಾ ಭವಬದ್ಧಭಂಜನನ ।
 ಮಂದಿರಕ್ಕೆಯ್ದಿ ಜಿನಪತಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ಮನುಜ- ।
 ಮಂದಾರನಾ ವ್ಯಷಭದಾಸಂಗೆ ಉಪಸರ್ಗ ಪರಿಹರಮಾಯ್ತು ಕೆಯ್ಯನೆತ್ತು ॥
 ಎಂದು ಕೆಯ್ಯತ್ತಿಸಿ ಬಳಿಕ್ಕುತ್ತಮ ಕ್ಷಮೆಯು- ।
 ಮೆಂದು ನುಡಿದಾ ವಿಯಚ್ಚರಗೆ ಸತ್ಕಾರಮಂ ।
 ಮಂದೇತರಪ್ರಿಯದಿ ಮಾಡಿ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ಜಿನಧರ್ಮಮಂ ಕೊಂಡು ಕೊನೆದು ॥ ೩೦ ॥
 ಕಟಕಟಾ ಕರುಣಹೀನಂ ನಾನು ಪಿರಿದು ನಿಃ- ।
 ಕುಟಲನಿವನೆಂದು ಭಾವಿಸದೆ ಮಾಡಿಸಿದ ಸಂ- ।
 ಕಟಮೆಲ್ಲವಿವನ ನಿಮಲಶ್ರಾವಕವ್ರತದ ಫಲದಿಂದ ಪರಿಪಟ್ಟುದು ॥
 ಅಟಮಟದಿನಾಳ್ವರಸುತನಮುಮಂ ಪರಿಹರಿಸಿ ।
 ದಿಟವಾಗಿ ದೀಕ್ಷೆಯಂ ಕೈಕೊಂಡು ।
 ತಪಸಿನೊಳ್ಳಟುವಾದವಂಗೆ ಮುಕ್ತೀಶ್ವರಿಯ ಸಂಗಡಂ ಸಂಜಾತಮಾಗದಿರದು ॥ ೩೧ ॥

ಎನುತ ನಿವ್ವೇಗಮಾನಸನಾಗಿ ತನ್ನ ನಿಜ ।
 ತನುಜಂಗೆ ರಾಜ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ತನ್ನೊಡನೆ ಕೆಲ ।
 ಮನುಜೀಶ್ವರಸ್ತುಮತಿಮಂತ್ರೀಶ ಸುರದೇವ ವೈಶವಿಭು ವ್ಯಷಭದಾಸಂ ॥
 ಮನವೊಸದು ಬರಲು ಗುಣನಂದಿಯೆಂದೆಂಬೊವ್ವೆ ।
 ಮುನಿಗಳ ಸಮೀಪದೊಳ ದೀಕ್ಷೆಯಂ ಧರಿಸಿದಂ ।
 ತನುಮನೋವಾಕ್ಯ ದ್ವಿಯಿಂದ ಧರಣೀತಳಂ ಕೀರ್ತನಂಗೆಯ್ಯು ತೆರದಿ ॥ ೨೨ ॥
 ಶ್ರೀಮತಿವೆಸರ ಕಂತಿಯರ ಸಮಕ್ಷದೊಳ ತ- ।
 ದ್ವಿಮೀಶ್ವರನ ಸುದತಿ ವಿಜಯೆ ಮತ್ತಲ್ಲಿ ಕೆಲ ।
 ಭೂಮಿನಿಯರೊಡಗೂಡಿ ದೀಕ್ಷೆಯಂ ಪಡೆದಳಾ ನಗರಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲರು ॥
 ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾಶ್ರಾವಕವ್ರತವ ಧರಿಸಿದ- ।
 ಪ್ರೇಮದಿಂ ಕೆಲಬರಿದುವೇ ಧರ್ಮಮೆಂದು ಪರಿ- ।
 ಣಾಮಿಸಿದರಂದು ನನಗಾ ಸಮಯದೊಳ ಶ್ರದ್ಧೆ ಸಂಚಾತಮಾದುದೆಂದು ॥ ೨೩ ॥
 ಆದ್ಯಂತಮಾಗಿಯುಭನವ ಶಾರದಾದೇವಿ ।
 ವಿದ್ಯುಲ್ಲತಾಭಾಮೆ ಪೇಳ್ವ ಕಥೆಯಂ ಕೇಳಿ ।
 ಚೋದ್ಯವಡೆದಾ ಸತಿಯರಾ ವೈಶ್ಯವಲ್ಲಭನುಮಿಚ್ಛಾ ಮಿಯೆಂಬ ನುಡಿಗೆ ॥
 ವಿದ್ಯುಲ್ಲತಾಪಾಂಗೆ ಕುಂದಲತೆಯೆಂದಳೀ ।
 ಸದ್ಯ ಫಲವಡೆಯದೀ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ನಾನೆಂತು ।
 ಚೋದ್ಯಮಂ ಮಾಳ್ವನೆನಲಾ ಮರದೊಳಿದ್ದೊ ನೃಪಸಚಿವರ್ಕ್ಕಳಂತೆಂದರು ॥ ೨೪ ॥
 ಇನ್ನೇಕೆ ತಡವು ಬೆಳಗಾಗುತಿದೆ ಮೂಡುಗಡೆ ।
 ಮುನ್ನೇ ಸರೊಗೆಯಲೊಡನರಮನೆಯಬಾಗಿಲೆ ।
 ಗನ್ನ ಗಾತಿಯನಿವಳ ಮುಂದಲೆಯ ಸುತ್ತಿಹಿಡಿತರಿಸಿ ನೋಳ್ವಂತೆಲ್ಲರು ॥
 ಅನ್ನೆಯವನುಡಿ ಬಾಯೊಳು ಬಿಸಿಯ ಬೂದಿಯಂ ।
 ಚೆನ್ನಾ ಗಿಡಿಯಿಸಿ ಬಳಿಕ್ಕ ಬೊಕ್ಕಣದಲ್ಲಿ ।
 ಮನ್ನಣೆ ಕೆಡುವ ತೆರದಿ ಕೊಲಿಸಬೇಕೆನಲು ತಚ್ಚೋರನಂತೆಣಿಸುತ್ತಿದ್ದಂ ॥ ೨೫ ॥
 ಕಾರಕಾರದ ಕಂದರದ ನುಣ್ಣು ರಕ್ಕಾ ಮ- ।
 ಯೂರನೊಲವಿಂ ನರ್ತಿಪಂತೆ ಕಾಳೊಳಿ ಕೇ- ।
 ಳಾರಯ್ಯ ನಲಿವುದೇ ಉತ್ತಮರ ನುಡಿಗೆ ಸಜ್ಜನರಂತೆ ದುರ್ಜನಾಳಿ ॥
 ಸೇರುವುದೆಯೆಂದೆನುತ್ತಿರಲು ವಿದ್ಯುಲ್ಲತೆಯ ।
 ಸಾರತರಮಪ್ಪ ನುಡಿಗೇಳಿ ಸಂತಸವಡೆದ- ।
 ನಾ ರಾಜವೈಶ್ಯನರ್ಹದ್ದಾಸ ಜಿನಸಮಯವಾರ್ಧಿ ವರ್ಧನಚಂದ್ರನು ॥ ೨೬ ॥
 ಇದು ವಿಬುಧಜನವಿನುತಮಿದು ವಿಬುಧಜನವಿನತ- ।
 ಮಿದು ವಿದಿತಿಜಿನಸಮಯತರಧಿಸಂಪೂರ್ಣೆಂದು ।
 ಸದಮಲಚಿತ್ರ ಚಂಗಾಳ್ವಭೂವರನ ಸಚಿವಾನ್ವಯಾಂಬರಹಂಸನು ॥

ಮದನಸಮರೂಪನುತ್ತಮಗುಣಕರಂಡಕಂ |

ಚದುರಮಂಗರಸ ರಚಿಸಿದ ಕೌಮುದೀ ಕಥೆಯೊ- |

ಳೊದವಿದುದು ವಿದ್ಯುಲ್ಲತಾಸತಿಯ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವ ಕಥನ ಪನ್ನೊಂದುಸಂಧಿ || ೮೨ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೧ ಕ್ಯಂ ಪದ ೨೩೮ ಕ್ಯಂ ಮಂಗಲಮಹಾ ||

ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಉದಿತೋದಯನ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವದೇಳಿಗೆ.

ಶ್ರೀಮದರ್ಹದ್ಧಾಸನಾ ನಿತಂಬಿನಿಯರುಂ |

ಪ್ರೇಮದಿಂ ಪೇಳ್ವ ಕಥೆಯಂ ಕೇಳಿ ವೈರಾಗ್ಯ- |

ವಾ ಮನದೊಳೊಗೆದು ಭೂಪಾಲನುದಿತೋದಯಂ ದೀಕ್ಷೆಯಂ ತಳೆದನಿಂತು || ಪಲ್ಲ ||

ಕಾದಲೆಯ ವಿರಹದಿಂ ಕಡು ಬೆಂಧುನೆನೊಂದು ಬಂ- |

ದಾದರದಿನಾ ಮರದ ಕಾವಳದೊಳಿದ್ದು ತಮ- |

ಗಾಡ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವದ ಮಹಾತ್ಮೆಯಂ ತದ್ವೈಶ್ಯನಾ ಸ್ತ್ರೀಯರುಂ ಪೇಳಲು ||

ಚೋದಿಗಂಬಟ್ಟು ಕೇಳ್ದಾ ಮಹೀಪಾಲನುದಿ- |

ತೋದಯನ ನೋಹಾಂಧಕಾರಮೇ ಹರೆವಂತಿ- |

ರಾದುದಾ ಹರೆವ ಹಿಪ್ಪರಿಕೆಯಂದಿನ ದಿನದ ಬೆಳಗವ್ವ ಚಾವದಲ್ಲಿ || ೧ ||

ಮಾನವರ್ಕ್ಕೇಳಿ ಮನಗೊಂಡು ಶ್ರುತದೃಷ್ಟಾನು- |

ಮಾನದೊಳ್ ಪಿರಿದುಂ ವಿಚಾರಮಂ ಮಾಡಲಾ |

ಮಾನಿತಂಬಡೆದ ಚಿನಧರ್ಮಮೇ ಧರ್ಮಮಲ್ಲದೆ ಉಳಿದ ಧರ್ಮಂಗಳು ||

ತಾನಿವೆಲ್ಲಂ ವಿಘ್ನೆಯೆಂದು ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ |

ಸಾನಂದದಿಂ ಸಾರುವಂತೆ ಕೂಕೂ ಎಂದು- |

ದಾ ನಳಿನಸಖನುದಯದೊಳುತ್ತಮ್ರಚೊಡಸಂತಾನವಾ ಪುರವರದೊಳು || ೨ ||

ಭೂಕಾಂತನುದಿತೋದಯನ ಶುದ್ಧಚಿತ್ತದೊಳ- |

ಗಾ ಕಾಲಲಬ್ಧಿಯುದಯಂಗೆಯ್ಯಲದರೊಡನೆ |

ನಾಕಾಧಿಪತಿಯ ದಿಬ್ಬು ಓದಲ್ಲಿಯುರುಣೋದಯಂ ಮನೋಹರವಾದುದು ||

೮ ಕೋವಿದನ ಹೃದಯಕಮಲನಿಕಸದೊಡನೆ- |

ಯಾ ಕನತ್ಕಂಜನಪ್ರತಾನವಲರೀರಿದುವು |

ಲೋಕೈಕಚಕ್ಷುವುದಯಂಗೆಯ್ಯ ಸಮಯದೊಳಗತ್ಯಂತ ಶೋಭಿವಡೆದು || ೩ ||

ಗಿಳಿಗಳೊಳ್ಳುಡಿ ವೇದಗಳನೋದುವಾ ದ್ವಿಜಾ- |

ವಳಿಯುಲುಹು ಚೈತ್ಯಗೃಹದೊಳ್ಳೇವತಾಸ್ತೋತ್ರ- |

ಗಳನುಸರ್ವ ಯತಿನಿಕಾಯದ ಮಂದ್ರಘೋಷವೆಲ್ಲೆಡೆಯ ದೇಗುಲಗಳೊಳಗೆ ||

ಮೊಳಗುವ ಸಮಸ್ತ ವಾದ್ಯಧ್ವನಿಯುಕಾರಮಂ- ।

ಗಳವುವ ಸುಗೀತಕಾರರ ಬಣ್ಣ ಸರಗಳಾ ।

ಪೊಳಲೊಳಡೆವಿಡದೆ ಘೂರ್ಣಿಸಿದುವಾ ಮುನ್ನೇಸರುದಯಿಸುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ॥ ೪ ॥

ಒಡಲು ಹಿಡಿಯದ ತೆರದಿನುಂಡಕಳ್ಳಲೆಯನೆಡೆ- ।

ವಿಡದೆ ಕಾರುವ ತೆರದಿ ಕಜ್ಜಳಮನುಗುಳಿದವು ।

ಉಡುಗಿದುದು ರಾತ್ರೇ ನಮಗಿನ್ನು ಬದುಕಿಲ್ಲೆಂದು ನೆನೆದು ನಡನಡುಗುವಂತೆ॥

ನಡುಗಿದುವು ದುಷ್ಟಜನಮೀ ತೆರದಿ ಮರಣಮಂ ।

ಹಡೆವರೆಂಬುದನರಿವುವಂದದಿಂದುರಿದುರಿದು ।

ಕೆಡುತಿರ್ದವಾ ಕಟ್ಟಿಕಡೆಯಿರುಳಿನಲ್ಲಿ ಸೊಡರೋಳಿ ಮನೆಮನೆದಪ್ಪದೆ ॥ ೫ ॥

ಇಂತೊಪ್ಪುವರುಣೋದಯದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಭೂ- ।

ಕಾಂತನಾ ಮಂತ್ರಿಯುಂ ತಜ್ಞೋರನುಂ ಪಿರಿದು ।

ಸಂತೋಷದಿಂದವಾ ವೈಶ್ಯವಿಭುವಾ ಸತಿಯರುಸಿರ್ದ ಕಥೆಗಳನು ಕೇಳಿ ॥

ಅಂತರಂಗದೊಳಾವರಿಸಿದ ನಿರ್ವೇಗದಿಂ ।

ತಂತಮ್ಮ ಬೀಡಿಗಾತುರದಿಂದ ಒಂದು ಸಿ- ।

ತ್ತಿಂತದಿಂ ನಸುನಿದ್ರೆಗೆಯ್ಯುತ್ತಿರಲಸ್ತಾದ್ರಿಯೇರಿದಂ ಹರಿಣಾಂಕನು ॥ ೬ ॥

ವಿದಿತ ಸದ್ಗತಿಚರಿತನಿರತರತಿಸುಖದುಃಖ- ।

ಪೊದಗುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒಂದೇಸಮಾನರು- ।

ಮುದವನೆಯ್ಪುವರೆಂಬುದಿಂ ಮಹೀಮಂಡಲಕ್ಕರಿಕೆಯಂ ಮಾಳ್ವ ತೆರದಿ ॥

ವಿದಿತಸದ್ಗತಿಚರಿತನಿರತನಾ ಪೂರ್ಣೇಂದು ।

ಉದದಿಯೊಳಗಸ್ತಮಯನಾದನಾ ವುದಯದೊಳ- ।

ಗೊದಗುವಾ ರಾಗವಾ ಕಾಂತಿಯಾವೃತ್ತತೆಯನಿಸಿಸಿರದೆ ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತ ॥ ೭ ॥

ಅಂಬರವಲಯಮೆಂಬ ಗೂಡಾರದಲ್ಲ ನೆರೆ ।

ತುಂಬಿದ ಮಹಾಂಧಕಾರಂ ಕೆಡಬ್ಬೇಕೆನು- ।

ತ್ತುಂಬುಜಭವಂ ಧರಾತಳವೆಂಬ ಪಾತ್ರೆಯೊಳ್ಳೆರೆತೀವಿಯಂಬುರಾಶಿ ॥

ಎಂಬ ತೈಲವನುದಯಗಿರಿಯೆಂಬ ವರ್ತ್ತಿಯುಮು- ।

ನಿಂಬಾಗಿ ಮಡಗಿ ಹೊತ್ತಿಸಿದ ಹೆಜ್ಜೊಡರೋ ಇ- ।

ದೆಂಬಂದದಿಂ ತಳತ್ತಳಿಸುತ್ತುದಯವಾದುದುಷ್ಣಾಂತುಬಿಂಬವಾಗ ॥ ೮ ॥

ಉಪ್ಪುನೀರಂ ದಿನಂಪ್ರತಿ ಪಾಕತನದಿಂದ ।

ತಪ್ಪದೇ ಹೀರಿದಾ ತಲೆಬಿಗುಡು ಗಗನದೊಳ- ।

ಗೊಪ್ಪದಿಂ ಪರಿವ ದೇವಾಪಗೆಯ ಮಧುರತರ ವಾರಿಯ ಹೀರಿಹೀರಿ ॥

ಚಪ್ಪರಿಸಿದಲ್ಲದೇ ಹೋಗದಂದೆನುತುಮಾ ।

ನೆಪ್ಪಿಂಗೆ ತದ್ವನಧಿಯಿಂದ ವಡಬಾಗಿರೇ ।

ಉಪ್ಪರಿಸಿ ನೆಗೆವಂತೆ ಉಷ್ಣ ಕಿರಣಂ ಮೂಡಿ ನೆಗೆದುದಂಬರತಳಕ್ಕೆ ॥ ೯ ॥

ಉದಯರಾಗಂಬೆರಸಿಯುದಧಿಯ ಮಹಾಗಾಥ- ।
 ದುದರಮೆಂದೆಂಬ ಶಯ್ಯಾಸದನದಿಂದಿಗ- ।
 ಘದಯಗೆಯ್ದು ದಯಗಿರಿಶಿಖರಕಬ್ಜು ತಬಾಂಧವನೊಸದುಒಂದೇರಿದಂ ॥
 ಉದಿತೋದಯಾವನೀಪತಿ ಸಿನ್ನ ಸಿಜಣ್ಯದಯ- ।
 ದುದಯರಾಗಂಬೆರಸಿಯುಪ್ಪವಡಿಸಾ ಎನುತು- ।
 ಮುದಯರಾಗದೊಳೊಪ್ಪಮಂ ಪಡೆದು ಪಾಡವಾಡುವರ ಪಾಡೊಪ್ಪಿತಾಗ ॥ ೧೦ ॥
 ಆ ಉದಯದೊಳಗಿದ್ದು ಮುಖಮಜ್ಜನಂ ಮಾಡಿ ।
 ದೇವಾದಿದೇವಂಗೆಯುಭವಂದನಂಗೆಯ್ದು ।
 ಭಾವಭವನಂತೆ ಸಿಂಗರಿಸೋಲಗಕೆಯ್ಡಿಯಾ ಮಂತ್ರಿಯಾ ಚೋರನಂ ॥
 ಭೂವರಂ ಕರಿಸಿಯೊ ತೆರದಿಂದ ನುಡಿದನಂ- ।
 ದಾ ವೈಶ್ಯಸತಿಯರುಸಿದೀ ಕಥನಮಂ ಕೇಳಿ ।
 ಭಾವಿಸದುದಾಸೀನಮಂ ಮಾಡಿದಾ ಲಂಡೆ ಕುಂದಲತೆಯಂ ಕರೆಯಿಸಿ ॥ ೧೧ ॥
 ನುಡಿದ ಬಾಯಿಗೆ ತಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷೆಯಂ ನಾವಿನಿಸು ।
 ತಡೆಯದೇ ಮಾಡಿಸಲ್ಲೇಕೆಂದು ಕೋಪಿಸುವ ।
 ನುಡಿಗೇಳಿಯಾಮಂತ್ರಿಯಂತೆಂದು ಕೈಮುಗಿದು ಬಿನ್ನಪಂಗೆಯ್ದನಾಗ ॥
 ಬೊಡವಿಯುಧಿಪತಿ ಕೇಳು ನಿನಗೆಯರ್ಹದ್ದಾಸ ।
 ಕಡು ಸಲುಗೆವಂತನದರಿಂದವಳನಿತು ಮೊಗ- ।
 ಗಡಿಸುವುದು ಮತವಲ್ಲ ನಾವಾತನಾಲಯಕೆ ಬೋಗಿ ತತ್ಕುಂದಲತೆಯಾ ॥ ೧೨ ॥
 ಬರಿಸಿ ನೀನನುಪಮಚರಿತ್ರವಂತರ ಕಥೆಗೆ ।
 ಉರುಹರ್ಷಮಂ ಮಾಡೆ ನಂಬುವುದುಮಂ ಬಿಟ್ಟು ।
 ದುರುಳತನದಿಂದಿವೆಲ್ಲಂ ಮಿಥೈಯೆಂಬುದಕ್ಕೇನ ಸಲವೆಂದು ಕೇಳಿ ॥
 ನೆರೆಯೆ ಮೆಚ್ಚಿಸಿಯಾಚ್ಚೆಯಂ ಮಾಡಿಸಲ್ಲೇಕು ।
 ತರಹರದಿನೆಂಬ ನುಡಿಗೇಳಿಯುದನನುಕರಿಸಿ ।
 ಧರಣೀಶನರಮನೆಯ ಪೊರಮಟ್ಟು ತದ್ವೈಶ್ಯನಾಲಯಕೆ ನಡೆತಂದನು ॥ ೧೩ ॥
 ಪರಿವೃತಂಗೊಂಡು ಪರಿಮಿತಪರಿವೃಡರ್ಬರ- ।
 ಲ್ಲರಿತೋಷದಿಂದ ತನ್ನೊಡನೆ ಎಡಬಲವಿಡಿದು ।
 ಪರಿಶುದ್ಧನಾ ಪ್ರಧಾನೋತ್ತಮನುವಾ ಚೋರನುಂ ಬರಲ್ಕಾಸದನದಾ ॥
 ಪರಿರಂಜಿಸುವ ಪರಮನಾಲಯಕ್ಕಿರದೆಯ್ಡಿ ।
 ಪರಿಪರಿಯ ನುತಿಗಳಂ ನುತಿಯಿಸಿ ಬಳಿಕ್ಕ ತ- ।
 ತ್ಪರಿಣಾಮಹೃದಯನರ್ಹದ್ದಾಸ ವೈಶ್ಯನೊಳಗಿಂತುಸಿದನಾ ಭೂಪನು ॥ ೧೪ ॥
 ಇರುಳು ನೀನಾ ಸತೀಜನಕೆ ಬಳಿಕಾ ಸತಿಯ- ।
 ರುರುಮುದದಿ ನಿನಗೆ ಪೇಳ್ದು ಕಥನಮಂ ಕೇಳಿ ।
 ಭರಭತ್ತಿಯಿಂದ ನೀನುಂ ನಿನ್ನಳಿದ ಸತಿಯರೆಲ್ಲರಿಚ್ಚಾ ಮುಂಬೆಂದು ॥

ಪರಿಣಮಿಸುವುದ ಕಂಡು ತಾನಿನಿಸು ಮನಗೊಡದೆ ।
 ದುರುಳೆ ನಿನಾ ಕಿರಿಯಸುದತಿ ನಾನಿಂತಿದಂ ।
 ಪರಿಭಾವಿಸುವೆನೆ ನೀವುಸಿದ್ಧುದಿಲ್ಲಂ ಮಿಥ್ಯೆಯೆಂದಳಂತದು ನಿಮಿತ್ತ ॥ ೧೫ ॥
 ಕರಿಸವಳನೆನುತ ಮತ್ತಾ ಕುಂದಲತೆಯುಮಂ ।
 ಕರಿಸಿ ಜೋರನ ಪಿತಂ ರೂಪ್ಯಖುರನಂದೆಮ್ಮ ।
 ವರಜನಕನೊಡನೆ ದುರುದುಂಬಿತನದಿಂದುಣುತ್ತೀ ಮಂತ್ರಿವರನ ಪಿತನಾ ॥
 ಉರುತಂತ್ರದಿಂ ಸಿಲ್ಕಿ ಶೂಲದೀರಿಂ ಸತ್ತು ।
 ನರಕಕ್ಕೆ ಶೋಪವಂ ಜಿನದತ್ತನೊಸೆದಿತ್ತ ।
 ಪರಮಪಾವನ ಪಂಚಪದದುಚ್ಚರಣೆಯಿಂದ ಸಗ್ಗದೊಳ್ಳನಿಸಿಬಂದು ॥ ೧೬ ॥
 ಅತಿವೃದ್ಧರೂಪನವಧರಿಸಿ ದಂಡಂಬಿಡಿದು ।
 ಚತುರಂಗಸೇನೆಯಂಬಡಿದು ತದ್ಭಾವರನ- ।
 ನತಿಕೌದ್ರರೂಪಿನಿಂ ಬಿನ್ನಟ್ಟಿಬಂದು ಜಿನದತ್ತಸೆಟ್ಟಿಯ ಮರೆಯನು ॥
 ಅತಿಭೀತಿಯಿಂದ ಪುಗಲಂತದಂ ಕಂಡು ತ- ।
 ನ್ನತಿಶಯಾಕಾರಮಂ ತೋರಿ ತತ್ಕಥನದು- ।
 ನ್ನತಿಕೆಯಂ ಪೇಳ್ವ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮಂ ಕಂಡು ನಾನಂಬೆನೆಂದೆನ್ನ ಬಹುದೇ ॥ ೧೭ ॥
 ಧಾವನಚರಿತ್ರೇ ಜಿನದತ್ತಿಯ ಮಹಾತ್ಮ್ಯೆಯಂ ।
 ಭೂವಿಸುತೆ ಸೋಮೆಯ ಚರಿತ್ರಮಂ ಮಂತ್ರಿಗಳ ।
 ದೇವನಾ ಸೋಮಶರ್ಮನ ಸತ್ಯಮಂ ಮುಂಡಿಕೆಯದೊಂದು ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಮಂ ॥
 ಭಾವೆ ಪದ್ಮತ್ರಿಯ ಸತ್ಕಥನಮಂ ಮತ್ತ- ।
 ಮಾ ಉಮಯನೆವ ಸುವ್ರತಮನರ್ಹದ್ಭಾಸ- ।
 ನಾ ವಿಮಲರತ್ನತ್ರಯದ ಕಥೆಯುಮಂ ನಚ್ಚೆನಂಬೆನಾನೆನಲುಬಹುದೇ ॥ ೧೮ ॥
 ಸನ್ನತಂಬಡೆದ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವದ ಮಹಾತ್ಮ್ಯೆಯಂ ।
 ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಂಡು ಪೇಳ್ವ ಕಥನಮಂ ಕೇಳಿ ನನ್ನ ।
 ಮನಸೊಡಬಡುವುದಿಲ್ಲೆಂಬುದಿದು ಕಲಿಯುಗದ ಮಹಿಮೆ ಕಂಡಾ ॥
 ನಿನ್ನ ಗುಣವಲ್ಲವೆಂದೆಂಬ ನುಡಿಯ ಕೇಳಿ ।
 ತನ್ನ ಕರಯುಗಲಮಂ ಮುಗಿದೆಲೇ ದೇವ ಕೇ- ।
 ಳನ್ನ ಬಿನ್ನ ಪವನೆಂದಾ ಕುಂದಲತೆಯಂತು ಬಿನ್ನಪಂಗೊಳ್ಳಾಗ ॥ ೧೯ ॥
 ಇಂತೆವೆವ ಜಿನದರ್ಶನದ ಮಹಿಮೆಯ ಕಂಡು ।
 ಪಿಂತಣಘವಶದ ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಹೆಡ್ಡಯಿಸಿ ।
 ಸಂತತಂ ಸುಖನೀವ ಮುಕ್ತಪದಕೆಯ್ವಿಸುವ ತಪಸಿನೊಂದುದೊಕ್ಕೇಗೆ ॥
 ಚಿಂತೆಯಂ ಮಾಳ್ವದೆ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಮೆಲೆ ಮಹೀ- ।
 ಕಾಂತ ಕೇಳುಳಿದುವೆಲ್ಲಂ ಮಿಥ್ಯೆ ಭಾವಿಸಿದೊ-
 ಡಂತದುನಿಮಿತ್ತಮಿವರಸಿದರ್ಧ ಕಥನಕ್ಕೆ ನಚ್ಚುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನುಡಿದೆಂ ॥ ೨೦ ॥

ಹರಿಗೋಲ ಬಿಸುಟು ಹೊಳೆಯಂ ಕಡವೆನೆಂದೆಂಬ |
 ತೆರನಲ್ಲವೇ ಭವಾಂಬುಧಿಯನೀ ತಪದಿಂದ |
 ನೆರೆಲಂಘನಂ ಮಾಳ್ವೆನೆಂಬವರ ಪಿಡಿದು ಹಗ್ಗವನು ಬಿಟ್ಟವನೇರದೆ ||
 ಬರಿ ನೂಲಹಿಡಿದು ಮೇಲಕೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂಬ |
 ನೆರೆ ಹೆಡ್ಡರಂತಲ್ಲವೇ ಊರ್ಧ್ವಲೋಕಕ್ಕೆ |
 ಉರುವ ಸಂಯಮವಿಲ್ಲದೇ ಪ್ರೋಪೆನೆಂಬಭೂಪಾಲಚೂಡಾಮಣಿ || ೨೧ ||
 ಪಾಲಂಬುವರ್ಷಗಳಸುಗೂಳಿಗಿಚ್ಛಿಸುವರೆ |
 ಕಾಲೊಳಗೆ ನಡೆವುದಕ್ಕೆಣಿಕೆಮಾಡುವರೆ ಯಾಂ - |
 ದೋಳನಂಗೆಯ್ದುವರ್ಷಗಳ್ಳನೆಗೆ ಮನಗೊಡುವರೇ ರತ್ನಮಯಹರ್ಮ್ಯದಾ ||
 ಮೇಲಣೈಸಿರಿವಂತರಧಿಕಸೌಖ್ಯಮನೀವ |
 ಮೂಲೋಕಕಗ್ಗಳವೆನಿಪ್ಪ ತಪಮಂ ಬಿಟ್ಟು |
 ಲೋಲುಪ್ತರಾಗುವರೆ ಸಂಸಾರಬಂಧನಕೆ ಬಲ್ಲವರ್ಧರಣಿಪಾಲಾ || ೨೨ ||
 ಅಟುಳಿಕತನದಿನನ್ಯಾಯದಿಂದಾ ಪಲವು |
 ಕೋಟಿಕಾಲಂ ಮೊದಲ್ನಡೆದ ಫಲದಿಂದ ಬಹು |
 ಕೀಟಕಂ ಮೊದಲಾದ ಗತಿಗಳೊಳ್ಳನಿಸಿ ನಾನಾರೂಪಿನಿ ತೊಳಲ್ವಾ ||
 ಅಟಕೋಟಲೆಯ ಹಿಂಗಿಸಿ ಕರ್ಮಗಳನು ನಿ - |
 ದಾಟಿಸುವ ಜಿನದೀಕ್ಷೆಯಂ ಬಿಟ್ಟು ಭೂಮಿಪತಿ |
 ಪಾಟೆಗೆಟ್ಟೇ ಗೃಹಸ್ಥಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದರ ಮಾತಿಗೆ ನಜ್ಜೆನೆಂದೆ ನಾನು || ೨೩ ||
 ವಿಬುದಕಾರ್ಮುಕದಂತೆ ವಿದ್ಯುಲ್ಲತಿಕೆಯಂತೆ |
 ಶಬ್ದೊಡಿಗೆಯಂತೆ ಸಂತೆಯ ನೆರವಿಯಂತೇಳು - |
 ವ ಬುದುಬುದುರಾಶಿಯಂತೊಣಹುಲ್ಲತಿಯಂತುಳ್ಳಿನಂತಾ ಮಾರಿಯಾ ||
 ಕಬಳಕ್ಕೆ ತಂದ ಕುರಿಯಂತೆ ತನುಸಿರಿಹರೆಯ - |
 ವಬಲಾಚನಂ ಬಂಧುಜನ ನಿಜಸುತನ್ವಾಡು |
 ಶಿಬಿರವೆಂದೆಂಬಿವೆಲ್ಲಂ ಭಾವಿಸಿದೊಡೆಯಸ್ಥಿರಮಲ್ಲವೇ ನೃಪಾಲಾ || ೨೪ ||
 ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವ ಸಂಜಾತಮಾದ ಸಮಯಂಜಿಡಿದು |
 ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವ ಸಮುಪೇತಮಪ್ಪ ಸುಜ್ಞಾನದಿಂ |
 ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಯುತ ಸಂಯಮವನೆ ಕೈಕೊಂಡು ಸಲೆ ಸೌಖ್ಯಸಂಪದವಡೆಯದೆ ||
 ಸೌಮ್ಯವಲ್ಲದ ಸೌಖ್ಯವಿವ ಸಂಸಾರಮೇ |
 ಸ್ವಾಮ್ಯಮೆಂದಾ ಸಕಲ ಭೋಗೋಪಭೋಗಕ್ಕೆ |
 ಕಾಮ್ಯಾರ್ಥಿಯಾದ ವರಮಾತುಗೇಳ್ವಿಚ್ಛಾಮಿಯೆನಬಹುದೆ ಭೂಪಾಲಕಾ || ೨೫ ||
 ಅನಿತರಂದಿವರ ಡಂಬಕದ ಭಕುತಿಗೆ ನಾನು |
 ಮನಗೊಡದೆ ತತ್ಕಥನಮಂ ಕೇಲಿ ಇಚ್ಛಾಮಿ - |
 ಯೆನಲೊಲ್ಲದೇ ನಂಬೆನಜ್ಜೆನೊಡಬಡೆನೆಂದು ನಿಜಮಪ್ಪ ಮಾತಾಡಿದೆ ||

ಜನತಾಧಿನಾಥ ಕೇಳೆಂದು ಬಂದುಗೆವಾಯು- ।
 ನನುರಾಗದಿಂ ತೆರೆದು ನುಡಿವ ಸಜ್ಜನೆಯ ಜನ- ।
 ವಿಸುತಗುಣಮಣಿವಿಭೂಷಣೆ ಕುಂದಲತೆಯ ಮಾತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಭೂಪಾಲನು ॥ ೨೬ ॥
 ಚಿಕ್ಕಹರೆಯದೊಳು ಚಿನ್ನದ ಬೊಂಬೆಯಂತೆ ಕಡು ।
 ಚೊಕ್ಕಳಿಕೆವಡೆದ ಚೆಲ್ವಾಚೆಲ್ಲಿನಸಕಕ್ಕೆ ।
 ತಕ್ಕ ಸಿರಿಯಂತಿವರ ಸೊಕ್ಕಿಂದ ಮೆಯ್ಯರೆದು ಭೋಗೋಪಭೋಗದಲ್ಲಿ ॥
 ಸಿಕ್ಕುವೀ ದಿನದಲ್ಲಿಯೀ ವಿರಕ್ತಿಗೆ ಮನಮು- ।
 ನಿಕ್ಕದ ಮಹಾವನಿತೆ ನೀನೊಬ್ಬಳಲ್ಲದೇ ।
 ಲೆಕ್ಕಿಸುವೆನೆಂದು ಬೊಟ್ಟಿತ್ತಲುಂಟೇ ಜಗತ್ತಿನ ಸತೀಜನಗಳೊಳಗೆ ॥ ೨೭ ॥
 ದಂದಶೂಕನ ದಾಡೆಯಲ್ಲಿಯಮೃತಂ ಜನಿಸಿ- ।
 ದಂದದಿ ಕಠೋರ ಕೇಸರಿಯ ಹೃದಯದೊಳು ದಯೆ- ।
 ಯೊಂದಿದಂದದಿ ವಿಷಮವಿಷವೆನಿಸುವೀ ಕಾಮಿನಿಯರ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ವಿರಕ್ತಿ ॥
 ನಿಂದುದವನಿತಳಕ್ಕಾಶ್ಚರ್ಯಮೆಂದು ನೃಪ- ।
 ವೃಂದಾರಕಂ ಪಿರಿದು ಕೊಂಡಾಡಿ ತಲೆದೂಗಿ ।
 ಕುಂದಲತೆಯಂ ಕುಸುಮವಸ್ತ್ರಾಂಗರಾಗಭೂಷಣದಿಂದ ವ್ಯಾಜಿಸಿದನು ॥ ೨೮ ॥
 ಬಳಿಕ ಭವ್ಯೋತ್ತಮಾಂಬರಭಾನು ಸ- ।
 ಲ್ಲಲಿತಗುಣರತ್ನನರ್ಹದ್ವಾಸ ವೈಶ್ಯನಂ ।
 ವಿಲಸದ್ವಿನಯದಿಂದಮಿರಿಸಿಯಲ್ಲಿಂದ ಶೋರಮಟ್ಟು ನಿಜನಿಲಯಕೆಯ್ದು ॥
 ನೆಲೆಗೊಂಡ ನಿರ್ವೇಗವಾ ಮನದೊಳಾವರಿಸೆ ।
 ಛಲದಂಕನಾ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯದೊಂದು ಬಂಧನ- ।
 ಕೃಪಿಸಿಯಾಸ್ಥಾನಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಹರಿಸದಿಂದೀ ತೆರದಿ ಕುಳ್ಳಿದ್ದನು ॥ ೨೯ ॥
 ಮಕುಟವರ್ಧನರ ಮನೆಯರ ಸಚಿವರ ಮಂಡ- ।
 ಳಕರ ದುರ್ಗಾಧಿನಾಥರ ಮಹಾದಂಡನಾ- ।
 ಯಕರ ರಾಜಾಧಿರಾಜರ ಕುಮಾರರ ಬಂದುಜನದ ದೇಶಾಧೀಶರಾ ॥
 ಪ್ರಕಟತಪ್ರಭುಜನರ ಪರಮಹೀಪಾಲಕೆ ।
 ಪ್ರಕರದ ನಿಯೋಗಿಗಳ ಸಾಮಂತಜನದ ಕರ- ।
 ಣಿಕರ ದೊರೆದೊರೆಗಳ ವಿತಾನದೊಳಗೊಡ್ಡೊಲಗಂಗೆಯಿಟ್ಟು ಸೊಗಯಿಸಿದನು ॥ ೩೦ ॥
 ಪಲವು ಪೃಥ್ವೀಪಾಲಕಪ್ರತತಿ ಕೆಯ್ನೆಯ್ದು ।
 ಪಲವು ಚಿತ್ರಾಂಬರದ ಪಲವು ಮಣಿಭೂಷಣದ ।
 ಪಲವು ರುಚಿಯೊಡಗಲಸಿದಾಸ್ಥಾನಮಂಟಪಂ ಕಣ್ಣೆಡ್ಡೆ ಮಾಡುದಿಂತು ॥
 ನೆಲೆಯಾಗಿ ದೇಹದಸ್ಥಿರಮನುದಯಾಸ್ತಮಯ- ।
 ದಲಸಿಕೆಯ ನರರಿಗರಿಪಲ್ಕವನಿಗಿಳಿತಂದ ।
 ಸುಲಲಿತ ಸುಪರ್ವಕೋದಂಡದ ನವಗ್ರಹದ ಬಳಗವೆಂದೆಂಬುದದಿ ॥ ೩೧ ॥

ಕಂಬಿಯವರುಗ್ವಡಣೆ ಕವಿಗಮಕೆವಾದಿನಿಕು- ।
 ರುಂಬದ ಪೊಗಳೈಯಕ್ಕರಿಗರುಲಿವೋದುವಾ- ।
 ಡಂಬರಂ ಭೂಸುರವ್ರಾತದಾಶೀರ್ವಾದ ಪರಿಹಾಸಕರ ನಗೆನುಡಿ ॥
 ಇಂಬಾಗಿ ನುಡಿನ ನುಡಿಗಾರಂ ಚರವಾನು- ।
 ನಂಬುಗಲ್ಮಿಗೆ ಅಲಿಸುತ್ತ ಘೂರ್ಣಿಸುವ ದು- ।
 ಗ್ಲಾಂಬುರಾಶಿಯ ನಡುವಣಪರದಿಕ್ಪತಿಯಂತಿರೊಪ್ಪಿದ್ದನಾ ಭೂಪನು ॥ ೩೨ ॥
 ಈ ತೆರದಿನೋಲಗಂಗೊಟ್ಟು ತನ್ನಗ್ರತನು- ।
 ಜಾತನಂಬರಿಸಿ ಎಲೆ ಮಗನೆ ನನಗಿನ್ನೀ ಮ- ।
 ಹೀತಳಮನಾಳ್ವುದುಚಿತವೆ ಇರಿವ ಮೆರೆವ ಹರೆಯದ ಮಗನ ಕಂಡು ಕಂಡು ॥
 ಭೂತಳಾಧಿಪತಿತ್ವಮಂ ಕುಡದೆ ಕೇಡ ಹಡೆ- ।
 ವೀ ತನುವಿನೊಂದು ಭೋಗಕ್ಕೆ ಸಲವಾಗಿ ಬಲು ।
 ಭೂತಹೊಡೆದವರಂತೆ ಮೆಯ್ಯೆರೆದಿರಲ್ಲರಕಗತಿಯಾಗದೆ ವಿಡುವುದೆ ॥ ೩೩ ॥
 ಪಿಂತೆ ನಮ್ಮೀ ಪೀಳಿಗೆಯ ಪಿತ್ತಪಿತಾಮಹರ ।
 ಸಂತಾನಮೆಲ್ಲ ತಂತಮ್ಮ ನಿಜತನುಜರ್ಗ್ಗೇ ।
 ಸಂತೋಷದಿಂ ರಾಜ್ಯಭಾರಮಂ ಹೊರಿಸಿ ದೀಕ್ಷೆಯನಾಂತು ತಪಸುಗೆಯ್ದು ॥
 ಸಂತತಂ ಸುಖಮನಿವಾ ಸ್ವರ್ಗ್ಗಮುಕ್ತಪದ- ।
 ಕಂತರಿಸದೇ ಪೋದರದುಕಾರಣಂ ತಮ್ಮೆ ।
 ಸಂತತಿಯ ಮೇರೆಯಂ ಸತ್ತುತ್ತರಾದವನ್ನೀರುವುದು ಮಾರ್ಗವಲ್ಲ ॥ ೩೪ ॥
 ಈ ವಯಸ್ಸಿನೊಳಿನ್ನ ಕೆಲದಿನವನೀ ಸಿರಿಯು- ।
 ನೋವದೇ ಅನುಭವಿಸಿ ಮುಪ್ಪು ಬಂದಂದಿಗಿರ- ।
 ದಾ ವಿನುತಮವ್ವ ದೀಕ್ಷೆಯನಾಂಪೆನೆಂದೊಡೆ ಕಾಲನೆಂದೆಂಬ ಪಾಪಿ ॥
 ಈವೊಡಲತಿಶುವೀತನೀ ಜವ್ವನಿಗನೀತ- ।
 ನೀ ವೃದ್ಧನೀತನಿನೆಂದೆಂಬ ದಯೆಯುಂಟೆ ।
 ಯಾವಗಂ ಬಂದು ನುಂಗುವನೊ ಎಂಬುದನು ಭಾವಿಸಲುಬೇಕತಿ ಚತುರರು ॥ ೩೫ ॥
 ಬೇವ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಕೆಯ್ಯಾವುದುಂ ಸಿಕ್ಕಲದ- ।
 ನೋವದೇ ಕೊಂಡು ಬೇಗದಿ ಪೊರಮಡುವರಂತೆ ।
 ಯಾವಾಗ ಕೆಡುವುದೋ ಎಂಬೀ ಪರಿಗ್ರಹವೊಳಿದ್ದು ವ್ರತಮಂ ಧರಿಯಿಸಿ ॥
 ಕೈವಲ್ಯಪದಕೆ ಪೊರಮಡುವುದರಿವಂ ಪಡೆದ ।
 ಜೀವನಕ್ಕೊಚಿಕ್ಕಮೆನುತ ನಿಜಸುತನ ನಾ- ।
 ನಾವಿಧದೊಡಂಬಡಿಕೆಯಿಂದೊಡಂಬಡಿಸಿ ತದ್ಭಿಪಾಲಚೂಡಾಮಣಿ ॥ ೩೬ ॥
 ಮತ್ತವಾ ಮರುವಗಲಿಸುತ್ತಮ ಮುಹೂರ್ತದೊಳೆ ।
 ಚಿತ್ತಶುದ್ಧಿಯೊಳು ತತ್ಸತ ವಿಕ್ರಮೋದಯಂ- ।
 ಗಿತ್ತು ರಾಜ್ಯತ್ರೀಯನಾ ಸುಬುದ್ಧಿ ಪ್ರಧಾನಿಯವಾ ಸುವರ್ಣಖುರನುಂ ॥

ತತ್ತನೂರ್ಜಗ್ಗ್ ತಂತಮ್ಮ ಮನೆವಾರ್ತೆಗಳ- ।
 ನಿತ್ತು ನಿವ್ವೇಗಮಾನಸರಾಗಿಯೊಡನೆ ಬರು- ।
 ಲುತ್ತಮ ಗುಣಾಭರಣನಾ ವೈಶ್ಯಕುಲತಿಲಕನನುರಾಗದಿಂದೆಯ್ದಲು ॥ ೩೩ ॥
 ಅರಿಕೆಯರ ಮಕ್ಕಳೈನೂರ್ವರದೊಡನೆಯ್ವಿ ।
 ತೊರೆದರಡು ತೆರದ ತೀವ್ರಪರಿಗ್ರಹಂಗಳಂ ।
 ಕರಿಗೊಂಡು ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಗುಣಧರಾಖ್ಯ ನಮೋಸ್ತುಗಳ ಪಾದಪಂಕರುಹಕೆ ॥
 ಎರಗಿಯುನ್ನತ್ತಮಧುಕರನಂತೆ ತನ್ನ ಮನ- ।
 ದೆರಕದಿಂದೆಸೆವ ಜಿನದೀಕ್ಷೆಯಂ ಕೊಂಡು ನಾ- ।
 ಡೆರೆಯನುದಿತೋದಯಂ ಭೂಲೋಕದೊಕ್ಕೀರ್ತಿವಡೆದನದನೇ ವೊಗಳ್ವನು ॥ ೩೪ ॥
 ಆತನ ಮನೋರಮಣಿ ಉದಿತಾಮಹಾದೇವಿ ।
 ಭೂತಳವಿನೂತನಾ ಸಚಿವೋತ್ತಮನ ವನಿತೆ- ।
 ಯಾ ತಸ್ಯರನ ನಿಜಾಂಗನೆ ವೃಷಭದಾಸಸೆಟ್ಟಿಯ ಸತಿಯರಾಯಣ್ಣರು ॥
 ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಮತ್ತೆ ಕೆಲ ಸತಿಯರೊಡನೆಯ್ವರ- ।
 ಲ್ಲಾತಿಶಯಮಪ್ಪ ಜಿನದೀಕ್ಷೆಯಂ ಧರಿಸಿದಳ್- ।
 ನೀತಿಮತಿಯೆಂಬ ಕಂತಿಕೆಯರಿಂ ಧರೆಯೆಲ್ಲಮೊಸೆದು ಕೊಂಡಾಡುವಂತೆ ॥ ೩೫ ॥
 ಆ ದೀಕ್ಷೆಯಂ ಕೊಂಡು ಕಡೆಗಾಲದಲ್ಲಿಯುದಿ- ।
 ತೋದಯನುಮಾ ಸಚಿವನಾ ವೈಶ್ಯಕುಲತಿಲಕ- ।
 ನಾ ದಯಾನಿಧಿ ಕುಂದಲತೆಯಾದಿಯಾದ ವೈಶ್ಯಸ್ತ್ರೀಯರಾ ಅರಸಿಯುಂ ॥
 ಚೋದಿಗಮೆನಿಪ್ಪ ಸಲಿಸೊಖ್ಯಸಂಪದವ ಸಂ- ।
 ಪಾದಿಸುವ ಪದಿನಾರನೆಯ ಸಗ್ಗದೊಳ್ಳೊವ- ।
 ರಾದರುಳಿದವರು ತಂತಮ್ಮ ತಪಸಿಗೆ ತಕ್ಕ ಸುರಲೋಕಮಂ ಸಾರ್ಧರು ॥ ೪೦ ॥
 ಈ ತೆರದಿ ವೀರೇಶ್ವರನ ಸಮವಸರಣದೊಳ್ ।
 ಗೌತಮಗಣಾಗ್ರಗಣ್ಯಂ ಸಕಲವಿಶ್ವಂಭ- ।
 ರಾತಳಾಧೀಶನಾ ಶ್ರೀಣಿಕನ್ಯಪಾಲಂಗೆ ಕಾರುಣ್ಯಮೊದವೆ ಪೇಳ್ವಾ ॥
 ಸಾತಿಶಯಮಪ್ಪ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವದ ಚರಿತ್ರಮಂ ।
 ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ತ್ರೀವಿಜಯಭೂಮಿಪಾಲಕನ ತನು- ।
 ಜಾತ ಮಂಗರಸನಾನೆನ್ನ ದುಃಕೃತದ ಕೇಡಿಂಗೊಂದು ವಿರಚಿಸಿದನು ॥ ೪೧ ॥
 ದುರುದುಂಬಿತನದಿಂದ ದುರ್ವಿಚಾರದೊಳು ನಡೆ- ।
 ದರಗುಲಿಜವಂಗೆ ಕುಯ್ಯರಿಮಾಡಿ ದೇಹಮಂ ।
 ಮರುಹುಟ್ಟಿಹುಟ್ಟಿಯೆಂದಾನೆಗಾಲಂ ಮೊದಲ್ಲವವೆಂಬ ವಿಷನದಲ್ಲಿ ॥
 ಪರವಣಿಗೆ ಬರ್ಪುದಂ ನೀಗಬೇಕೆಂದು ಮನ- ।
 ದೆರಕದಿಂ ಪೇಳ್ವೆನಲ್ಲದೆ ನನ್ನದೊಂದು ಬೀ- ।
 ಸರಿಕೆಗೆಸಲಂ ಪೇಳ್ವುದಿಲ್ಲವೊ ಶುದ್ಧಸಮ್ಯಕ್ತ್ವದ ಮಹಾಕಥೆಯನು ॥ ೪೨ ॥

ಚಾರಚೋರರಮೇಲೆ ವಾಕ್‌ಚಾತುರ್ಯ್ಯಕಾಗಿ ।
 ಸೇರಿಸಿದ ಕಥೆಯೆಲ್ಲ ಕೈವಲ್ಯಸಂಪದವ- ।
 ನಾರಯ್ಯದೀವ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವದ ಮಹಾಕಥನಮಿಂತಿದಂ ಪೇಳ್ವೆ ನಾನು ॥
 ಧಾರಣೀತಳದ ಭವ್ಯಾಳಿಯಿಂತಿದನು ಮನ- ।
 ವಾರೆ ತಂತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಮಾತುಗೇಳ್ವಂತೆ ।
 ಕಾರುಣ್ಯದಿಂದ ಲಾಲಿಸಿ ಕೇಳಿತಿದ್ದುವುದು ಮತ್ತಿದರ ತಪ್ಪುಗಳನು ॥ ೪೩ ॥
 ಇದನೊಸೆದು ಬರವೆನೆಂದೆಂಬವರ್ಗೈ ಶುಭಮಸ್ತು ।
 ಇದರ ತಪ್ಪಂತಿದ್ದವರ್ಗೈ ಸುಖಪದಮಸ್ತು ।
 ಇದನನುಶ್ರುತವೋದಬೇಕೆಂಬ ರಸಿಕರ್ಗೈ ಪುತ್ರಸಂತಾನಮಸ್ತು ॥
 ಇದನೊಲಿದು ಪೇಳ್ವರ್ಗೈಯಾರೋಗ್ಯಕರಮಸ್ತು ।
 ಇದನಿರದೆ ಕೇಳ್ವರ್ಗೈಯಾಯುಷ್ಯಘನಮಸ್ತು ।
 ಇದ ಕೇಳಿ ಪರಿಣಾಮಮಂ ಮಾಡುವುತ್ರವರ್ಗೈ ಮಹದೈತ್ಯರ್ಯ್ಯಮಸ್ತು ॥ ೪೪ ॥
 ಎಂದು ನಾನೆನ್ನ ಬಲ್ಲಂದದಿಂ ಸದ್ಭವ್ಯ- ।
 ವ್ಯಂದಮೆಲ್ಲಂ ದಿನಂಪ್ರತಿ ಮನದೆಗೊಂಡು ಕೇ- ।
 ಳ್ವಂದದಿಂದತಿಕಠಿಣವಾಕಮಲ್ಲದೆ ಸುಭಗವೆಂದೆನಿಪ ಷಟ್ಪದಿಯೊಳು ॥
 ಸಂದ ಸಕ್ಕದಗನ್ನಡವನರಡನೊಡವೆರಸಿ ।
 ಮಂದೇತರಾವೋದದಿಂದ ವ್ಯದುಪಾಕಮ- ।
 ವ್ಯಂದದಿಂ ವಿರಚಿಸಿದೆನಾನಿದಂ ಸಜ್ಜನರ್ ಸಂತೋಷದಿಂ ಕೇಳ್ವುದು ॥ ೪೫ ॥
 ಇದು ವಿಬುಧಜನನಿನುತಮಿದು ವಿಬುಧಜನನಿನತ- ।
 ಮಿದು ವಿದಿತಜನಸಮಯಶರಧಿಸಂಪೂರ್ಣೇಂದು ।
 ಸದಮಲಚರಿತ್ರ ಯದುವಂಶಭೂವರರ ಸಚಿವಾನ್ವಯಾಂಬರಹಂಸನು ॥
 ಮದನಸಮರೂಪನುತ್ತಮಗುಣಕರಂಡಕಂ ।
 ಚದುರಮಂಗರಸನುಸಿದ್ಧಿ ಕೌಮುದೀ ಕಥೆಯೊ- ।
 ಳೊದವಿರಂಜಿಸಿದುದುದಿತೋದಯನ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವದೇಳ್ಗೆ ಪನ್ನೆರಡುಸಂಧಿ ॥ ೪೬ ॥
 ಸಾಸಿರದಮೇಲೆ ನಾನೂರಮೂವತ್ತೊಂದು ।
 ಭೂಸುರಂಬಡೆದ ಶಕವರ್ಷದಸೆವಾಶ್ವಯುಜ ।
 ಮಖಿಸಿದಾ ಶುಕ್ಲಪಕ್ಷದ ಪಾಡ್ಯಮುಂ ಮಂದವಾರದೊಳಗೀ ಕೃತಿಯನು ॥
 ಈ ಸಂಸೃತಿ ಶ್ರಾಂತವಿಶ್ರಾಂತಮಂ ಮಾಡು- ।
 ವಾಸೆಯಿಂದಲೆ ಸಮಾಪ್ತಂಗೆಯ್ದೆನಿಂತಿದನು- ।
 ದಾಸೀನಮಂ ಮಾಡದೇ ಭವ್ಯಸಮಿತಿ ಸಂತೋಷದೊಳು ಲಾಲಿಸುವುದು ॥ ೪೭ ॥
 ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೨ಕ್ಕಂ ಪದನು ೨೮೫ಕ್ಕಂ ಸಮಾಪ್ತ ಮಂಗಲಮಹಾ ॥ ಶ್ರೀಶ್ರೀಶ್ರೀ

ಶ್ರೀವೀತರಾಗಾಯ ನಮಃ |

ಶ್ರೀನಾಸುಪೂಜ್ಯಾಯ ನಮಃ |

ಟಿಪ್ಪಣಿ.

ಮೊದಲನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಪಲ್ಲವಿ:—ಇದನ್ನು ಕೆಲವರು ಸೂಚನೆಯೆಂದೂ ಹೇಳುವರು. ಕೆಲವು ಷಟ್ಪದಿ ಕಾವ್ಯಗಳ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ (ಜೈಮಿನಿಭಾರತ, ಗದಗಿನ ಭಾರತ, ತೊರವೆ ರಾಮಾಯಣ ಗಳಂತೆ) ಇರುವ ಪೀಠಿಕಾ ಸಂಧಿಗೆ ಸೂಚನೆಯಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಸಂಧಿಗೂ ಮೊದಲಲ್ಲಿ ವಚನಸೂಚನೆಗಳೆರಡೂ ಇವೆ. ಒಂದೊಂದು ಸಂಧಿಗೂ ಮೊದಲಲ್ಲಿ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಹೇಳುವುದು ಷಟ್ಪದಿಕಾವ್ಯಗಳ ಸಂಪ್ರದಾಯ ವಾದರೂ, ಈ ಮೊದಲನೆಯ ಸಂಧಿಯ ಸೂಚನೆ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಕೌಮುದಿ ಎಂಬ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ಸೂಚನೆಯಾಗಿರುವುದು. ಅರ್ಹದ್ವಾಪನೂ ಅವನ ಹೆಂಡಿರೂ ತಮತಮಗೆ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವವು ಹುಟ್ಟಿದ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಉದಿತೋದಯ ಮಹಾ ರಾಜನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವವು ನೆಲೆಗೊಂಡು ಅವನು ಜಿನದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಹದಿನಾರನೆಯ ಸ್ವರ್ಗವಾದ ಅಚ್ಯುತಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ಅಚ್ಯುತೇಂದ್ರನಾಗಿ ಜನಿಯಿಸಿದನು.

ಬರೆ=ಹೇಳು; ಬಗೆ=ಹುಟ್ಟು; ಬಸೆ=ಪ್ರೀತಿಸು, ಪ್ರಸನ್ನನಾಗು. ಕೆಯ್ಯೊಂಡು= ಅಂಗೀಕರಿಸಿ, ತಳೆದು; ಸಗ್ಗ=ಸ್ವರ್ಗ.

ಆಪ್ತ ಅಗಮು ತತ್ವ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಲವಾಗಿಯೂ ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾಗಿಯೂ ನಿರ್ದೋಷವಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಶ್ರದ್ಧೆಯೇ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವವೆಂದು ಶಾಸ್ತ್ರವಿದರು ಹೇಳುವರು.

ಅತ್ತಾಗಮತಚ್ಚಾಣಂ ಜಂ ಸದ್ವಹಣಂ ಸುಣೆಮ್ಮಳಂ ಹೋದಿ |
ಸಂಕಾಇದೋಸರಹಿಯಂ ತಂ ಸಮ್ಮತ್ತಂ ಮುಣೇಯವ್ವಂ ||

೧. ಈ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ತ್ರೀಪರಮೇಶ್ವರನಾದ ವಿರಜಿನೇಂದ್ರನನ್ನು ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಸಂಪತ್ತನ್ನು ನಮಗೆ ದಯಪಾಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ
೨. ಈ ಪದ್ಯವೊಂದರಲ್ಲಿಯೇ ಚತುರ್ವಿಂಶತಿ ತೀರ್ಥಂಕರರ ನಾಮಸ್ಮರಣೆಯನ್ನು ಕವಿ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

ಮಾಳ್ಳ=ಮಾಡುವ ಬಂಟವಿಡಿತ=ಬಂಟರಿಂದ (ಕಾಲಾಳ್ಗಳಿಂದ) ಹಿಡಿಯುವದು. ಒಡಿದು=ಹೆಂಡೆದು, ನಾತಮಾಡಿ. ಎಂಟನೆಯ ನೆಲೆ=ಸಿದ್ಧರ ನೆಲೆ. ಹರಿದಾಳ= ಮುತ್ತಿಗೆ. ಚಿರಪಟ್ಟೆ=ಸ್ಥಿರವಾದ ಪಟ್ಟೆ. ನೆನೆದು=ಸ್ಕರಿಯಿಸಿ.

ಎಂಟು ಕರ್ಮಗಳು:— “ ಜ್ಞಾನಾವರಣೀಯಂ, ದರ್ಶನಾವರಣೀಯಂ, ವೇದನೀಯಂ, ಮೋಹನೀಯಂ, ಆಯುಷ್ಯಂ, ನಾಮಂ, ಗೋತ್ರಂ, ಅಂತರಾಯಂ ಎಂಬ ಅಷ್ಟವಿಧಗಳಕ್ಕೂ. ” (ಅಜಿತವುರಾಣಂ ೧೧.)

ಸಿದ್ಧರ ಎಂಟು ಗುಣಗಳು:— ಸಮ್ಯಗ್ ಜ್ಞಾನ, ಸಮ್ಯಗ್ದರ್ಶನ, ಸಮ ಕ್ಷಾರಿತ್ರ, ವೀರ್ಯ, ಸೂಕ್ಷ್ಮತ್ವ, ಅವಗಹನ, ಅಗುರುಲಭುತ್ವ, ಅವ್ಯಾಬಾಧಂ ಎಂಬುವು.

೪. ನೀಗಬೇಕು=ತೊಲಗಿಸಬೇಕು. ಬಳಲೈ=ಆಯಾಸ (ಧಾವತಿ). ಬಗೆ=ಮನಸ್ಸು. ಪ್ರಸಿದ್ಧವಹ=ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ. ಮಾಳೈನು=ಮಾಡುವೆನು. ಕತ್ತಲೆಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವದಕ್ಕೆ ದೀಪವೂ ಆಯಾಸವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನೀರೂ ಬೇಕಲ್ಲವೇ? ಇಲ್ಲಿ ಕರ್ಮಾಂಧಕಾರವನ್ನು ತೊಲಗಿಸಲಿಕ್ಕೆ ರತ್ನತ್ರಯದ ಬೆಳಕೂ, ಸಂಸಾರದ ಬಳಲಿಕೆಯನ್ನು ತೊಲಗಿಸುವ ದಯಾರಸವೂ ಆಚಾರ್ಯರಲ್ಲಿ ಇರುವುವು.

ರತ್ನತ್ರಯಗಳು:—ಸಮ್ಯಗ್ದರ್ಶನ, ಸಮ್ಯಗ್ ಜ್ಞಾನ, ಸಮ್ಯಕ್ಷರಿತ್ರವೆಂಬುವು.

ತತ್ವಪ್ರೀತಿ ಮನಕ್ಕೆ ಪುಟ್ಟಲದು ಸಮ್ಯಗ್ದರ್ಶನಂ ಮತ್ತಮಾ ತತ್ಪಾರ್ಥಂಗಳನೊಲ್ಲ ಬೋಧಿಪುದು ಸಮ್ಯಗ್ಜ್ಞಾನಮಾಬೋಧದಿಂ ತತ್ಸಂಗಳ್ ಕಿಡದಂತುಟೋವಿ ನಡೆಯಲ್ ಸಮ್ಯಕ್ಷರಿತ್ರಂ ಸುರತ್ನಂ ಮೂರಿವು ಮುಕ್ತಿಗೆಂದರಿಪಿದೈ ರತ್ನಾ ಕರಾಧೀಶ್ವರಾ.

ಅಟಮಟ=ವೋಸ, ಕಪಟ. ಪರಿಪಡಿಸು=ತೊಲಗಿಸು, ಹೋಗಲಾಡಿಸು. ದಿಟ=ಸತ್ಯ. ಪೇಸು=ಅಸಹ್ಯವೆಂದ ಬಿಡು. ಮೂಡು=ಹುಟ್ಟು. ಬುಯಲ=ವ್ಯರ್ಥವಾದ, ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲದ. ತಟಹೊಟ=ಟಕ್ಕು, ಮೋಸ. ಪಲವು ಸೂಳ್=ಹಲವು ಬಾರಿ; ಅನೇಕಾವರ್ತಿ. ಎರಗಿ=ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಅಡ್ಡಬಿದ್ದು. ಪೇಳ್=ಇಲ್ಲಿ ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿದ.

ಉಜ್ಜುಗವಂ=ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು. ಉಜ್ಜುಗಿಪಂ=ಯುಕ್ತಿಸುವ. ನೆರೆ=ಚಿನ್ನಾಗಿ, ನೆಟ್ಟಗೆ; ಏಳಿಗೆ=ಉನ್ನತಿ. ನಿರ್ವೃತಿ=ಮುಕ್ತಿ. ಏಳುಯುದ್ಧಿಗಳು:— ಬುದ್ಧಿ, ತಪವಿಕ್ರಿಯಾ, ಔಷಧ, ರಸ, ಬಲ, ಅಕ್ಷೀಣ. ಏಳು ತತ್ವಗಳು:— ಜೀವ, ಆಜೀವ, ಆಸ್ರವ, ಬಂಧ, ಸಂವರ, ನಿರ್ಜರೆ, ಮೋಕ್ಷ. ಏಳು ಭಯಗಳು:— ಇಹಲೋಕಭಯ, ಪರಲೋಕಭಯ, ಅನುರಕ್ಷಕಭಯ, ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಭಯ, ವೇದನಾಭಯ, ಮರಣಭಯ, ಅಗುಪ್ತಿಭಯ.

ಇಲ್ಲಿಗೆ ಮೊದಲನೆಯ ಪದ್ಯದಿಂದ ಅರನೆಯ ಪದ್ಯದವರೆಗೆ ಜಿನಕವಿಗಳ ಸಂಪ್ರದಾಯದಂತೆ ಪಂಚಪರಮೇಷ್ಠಿಗಳ ವಂದನೆಯಾಯ್ತು (ಅರ್ಹಸ್ವಿದ್ಭಾಚಾರ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯ ಸರ್ವಸಾಧುಸ್ತವನಂ).

ಮಾಣದೆ=ಬಿಡದೆ, ತಪ್ಪದೆ. ನೆಲಿಸಿ=ನೆಲೆಗೊಂಡಿದ್ದು.

ಎಲ್ಲ ಕಲೆಯಲ್ಲಿ. ಬಲ್ಲಿದನು-ಎಲ್ಲಾ ವಿದ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನಿಪುಣನು. ಸಕ್ಕದಡಿ= ಸಂಸ್ಕೃತದಿಂದ. ಉಲ್ಲಸ=ಉಲ್ಲಾಸ.

ತೆಂಬಿಲರ=ತೆಂಕಣಗಾಳಿಯು. ತಕ್ಕರ=ಯೋಗ್ಯರಾದವರ; ತೊಡಂಬೆ=ಗೊಂಚಲು. ಕೆಂಬರಲ=ಕೆಂಪೆಂಬ ರತ್ನದ ತೊಡವು=ಆಭರಣ, ಒಡವೆ. ಅಣ್ಣು=ಲೇಪನ. ಪೊರೆದ=ಕೂಡಿಕೊಂಡಿರುವ, ನುಣ್ಣರ=ಮೃದುವಾದ ಸ್ವರ.

ಚೆಂದುಟೆ=ಕೆಚ್ಚನೆ + ತುಟೆ. (ಕೆಂಪಾಗಿರುವ ತುಟೆ) ಪೊಣ್ಣುವ=ಎಳುತ್ತಿರುವ, (ಉದ್ಗಮನಾರ್ಥ) ಎಳಚ್ಚನ್ನೆಯರು=ಎಳೆಯ ಪ್ರಾಯದ ಹೆಂಗಸರು. ಒಸೆ= ಸ್ಪ್ರೀತಿಸು; ಬಟ್ಟವಾಲ್=ಕೆನೆಹಾಲು. ಅಸಿಯುಳು=ವಲ್ಲಭೆ. ಅರಮಾವು (ಅರಸು+ ಮಾವು)=ಸೀಮಾವು. ತನಿವಣ್=ಪಕ್ಕವಾದ ಹಣ್ಣು.

ನೀರೆ=ವಲ್ಲಭೆ (ಹೆಂಡತಿ).

ಸಸಿನಕೆ=ಸವಿೂಪಕ್ಕೆ. ಸಮವಸರಣವೆಂದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಶ್ರೀವೀರಚಿನೇಂದ್ರ ಸಮವ ಸರಣ (ಚಿನೇಂದ್ರರ ಒಡ್ಡೋಲಗಳಕ್ಕೆ ಸಮವಸರಣವೆಂದು ಹೆಸರು). ನಾಲ್ದರದ ಸುರಸಮಿತಿ=ಭವನಾಮರರು, ವ್ಯಂತರಾಮರರು, ಜ್ಯೋತಿರಮರರು, ಕಲ್ಪಾಮ ರರು ಎಂಬ ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯ ಸುರರ ಸಮೂಹ. ತಳಿರೆ=ಚಿಗುರು; ನನೆ=ಹೂ, ದೋರೆವಣ್=ಇನ್ನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಗದ ಹಣ್ಣು; ತನಿವಣ್=ಮಾಗಿದ ಹಣ್ಣು. ತೀಡಿದುದು=ಊದಿದುದು=ಬೀಗಿತ್ತು. ತಿಳಿದುವು=ನಿರ್ಮಲವಾದುವು; ಝಳ ಝಳನಾದುವು.

ಓರಣ=ವಿಶ್ವಾಸ; ಬಿಸವಂದ=ಆಶ್ಚರ್ಯ.

ಈ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಮೇಗಣ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಜಿನರ ಮಹಿಮೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಯುವುದು.

ಅಂಗಚಿತ್ತ=ಮೆಚ್ಚು, ಬಹುವಾನ್=ಸಂತೋಷದಿಂದ ರಾಯನು ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದವನಿಗೆ ತನ್ನ ವೈಯಮೇಲೆ ಇದ್ದ ವಸ್ತ್ರ ಆಭರಣಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದನ್ನಾದರೂ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದು ಅಂಗಚಿತ್ತವೆನಿಸುವುದು; ಇದನ್ನು ಹೀಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚು ಗೊಡುವುದೆಂದೂ ಹೇಳುವುದುಂಟು. ಐದಿ=ಬಂದು. ಮಣೆದು=ನಮಸ್ಕರಿಸಿ= ಎರಗಿ. ಮನುಜಕೋಷ್ಠದೊಳು ಕುಳ್ಳಿದ್ದು=ಸಮವಸರಣದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಜಾತಿಯವರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಕೋಷ್ಠಗಳು ಇರುವವು. ಮನುಷ್ಯನಾದವನು ಗಣಧರರ ಕೋಷ್ಠದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲಾರನು. “ ಹನ್ನೆರಡು ಕೋಷ್ಠಂಗಳೊಳ್ ದಕ್ಷಿಣಾನುಕ್ರಮದೊಳೆ ಗಣಧರಗಣಮುಂ ಕಲ್ಪಾಮರಕಾಂತಾಸಂತತಿಯುಂ ಉಪಾಸಕಾಂಗನಾಸಂಗತಗಣನೀಗಣಮುಂ ಜ್ಯೋತಿರಮರಯುವತಿಸಮಿ ತಿಯುಂ ವಾನವ್ಯಂತರನಿತಂಬಿನೀನಿಕುರುಂಬಮುಂ ಭವನವಾಸಿಕವನಿತಾಸಮೂಹಮುಂ ವನಜಸಂಕುಲಮುಂ ಜ್ಯೋತಿರ್ದೇವಸಮೂಹಮುಂ ಕಲ್ಪದಿವಿಜಸಮು

ದಯಮುಂ ವಾನವನಿಪಹಮುಂ ತಿಯುಕ್ತತಿಯುಂ ಎಂಬೀ ದ್ವಾದಶಗಣಂಗಳಿಕ್ಕುಂ" (ಅಜಿತಪುರಾಣ).

ವಾಯುತ್ರಯ=ಘನೋದಧಿ ಘನಾನಿಳ ತನುವಾತಮೆಂಬ ವಾಯುತ್ರಯಂ. ಲೋಕತ್ರಯ=ಅಧಸ್ತಿಯುಗೂರ್ಧ್ವಗಳೆಂಬ ಮೂರು ಲೋಕಗಳು. ದೂರೆ=ಸಮಾನ. ನಿಡುವೊಡವಿ=ನಿಸ್ತಾರವಾದ ಭೂಮಿ.

ಅಂದಿನಸುರಬಾಧೆ—ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷನು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕದ್ದುಕೊಂಡು ಹೋದಂದು ಅವನನ್ನು ಧ್ವಂಸಮಾಡಲು ನಾರಾಯಣನು ವರಾಹಾವತಾರವನ್ನು ಎತ್ತಿದಂತೆ ಪುರಾಣಕಥೆ. ಹಸಗೆಯ್ದು=ಹದಮಾಡಿದ. ಅಂದವಡೆದ=ಸೋಗಸನ್ನು ಪಡೆದ. ಮಿಸುನಿ=ಚಿನ್ನ, ಭಂಗಾರ. ಕಣ್ಬಗೆಗೆಬಂದ=ಕಣ್ಣಿಗೂ ಮನಸ್ಸಿಗೂ ರಮ್ಯವಾದ.

ಪೌರಜನಪದದ=ಪೌರವೆಂಬ ದೇಶದ.

ಹಳಹಳಚನೆ=ನಿರ್ಮಲವಾಗಿ (ಹಳಗನ್ನಡ ಪಳಚ್ಚನೆ). ಬಿಸಕೋಲ್=ಅಂಬು. ತಿರು=ಬಿಲ್ಲನಾರಿ. ಹಳಿಹಳಿಯೊಳು=ಪಳಪಳನೆ. ಅಳ್ಳವ್=ವ್ಯಾಪಿಸುವ, ಹರಡುವ. ತೊಳತೊಳಗುವ=ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ, ಬಿಳಗುವ.

ತತ್ತಿ=ಮರಿ. ಬಿಸಡಿ= ಮುಗಿಲು=ಮೋಡ. ನಳನಳಿಸಿ=ಮನೋಹರವಾಗಿ. ನೆರೆ=ಅಧಿಕವಾಗಿ. ಮೊತ್ತ=ಸಮೂಹ, ಗುಂಪು. ಕಣ್ಣೊಳಿಪ=ಶೋಭಿಸುವ.

ಮಿಗಿಲಾಗಿ=ಹೆಚ್ಚಾಗಿ. ಧಗಧಗಿಸಿ=ಝಳಝಳನೆ. ದೇಗುಲಂಗಳೊಳು=ದೇವಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ. ಮಗಿಲು=ಕೊಳ್ಳೆ. ಹೋಪಂತೆ=ಹೋಗುವ ಹಾಗೆ. ಹರಿಸವಡೆಯೆ=ಆನಂದವನ್ನು ಹೊಂದಲು.

ಪಾಲ್ವೀವು=ಪಾಲ್+ತೀವು=ಪಾಲನ್ನು ತುಂಬಿರುವುದು. ಪೆಸರ್ವಡೆದ=ಪೆಸರ್+ವಡೆದ=ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ. ಓವಿದ=ಪ್ರೀತಿಸಿದ. ಇಲ್ಲಿ ಸಲಹಿದ (ಧಾತು ಓವು.)

ಎಲ್ಲೆಡೆಯೊಳಂ=ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ. ಕಮ್ಮಗಳವೆ=ಮಧುರವಾದ ಕಳವೆ (ಧಾನ್ಯ).

ನಳನಳಿಸಿ=ಕೋಮಲವಾಗಿ. ತಳ್ಳೆ=ಬೀಲಿ. ಎಸಳೆಕೆ=ಒಂದು ತರದ ಮರ. ಅಟ್ಟಳಿಗೆ=ಸಂ. ಅಟ್ಟಾಳಕಾ. ಬೆಚ್ಚು=ಬೆಸುಗೆ. ಗುಡಿಲರ=ಗುಡ್ಡಿಸಲು. ಮಸಯಿಸುವ=ತೀಡಿ ಹರತಮಾಡುವ. ಗೊಂದಣಂ=ಗುಂಪು (ಸಂಭ್ರಮ.) ಕುಡಿಯರರು=ಒಕ್ಕಲಿಗರು. ಒಪ್ಪಂಬಡೆದು=ಚೆಲ್ವಿಕೆಯನ್ನು ಪಡೆದು.

ಮುಂಬರಿದು=ಮುಂದುಗಡೆ ಹರಿದು. ಕಡುಬೆಳೆದು=ಅಧಿಕವಾಗಿ ಬೆಳೆದ. ಸಡಗರ=ಸಂಭ್ರಮ. ಎಯ್ತುಂದ=ಬಂದ. ಇದಿಗೊಂಬೆವೆಂದು=ಇದಿರುಗೊಳ್ಳುವೆವು ಎಂದು. ಕಳಸ=ಕಲಶ; ಕನ್ನಡಿ. ಇವು ಮಂಗಳ ದ್ರವ್ಯಗಳು. ಒಸೆದು=ಪ್ರೀತಿಸಿ. ಕಳಮೆಯ ಧಾನ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಬರುತ್ತಿರುವುದು ಇದಿರುಗೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಹೊರಟ ಹೊಲ

ವನ್ನು ಕಾಯುವ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಕಡೆಗಣ್ಣು ಕಾಂತಿಯೇ ನಡೆಮಡಿಯಾಯ್ತು; ಕಳಶವೇ ಅವರ ನೆಲೆಮೊಲೆಗಳು, ಕನ್ನಡಿಯೇ ಅವರ ನಗೆಮೋಗವೆಂದು ಕವಿ ಬಹು ಚನ್ನಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿರುವನು. (ರೂಪಕಾಲಂಕಾರ).

ಅಟ್ಟಳೆ=ಅಟ್ಟಳಿಗೆ=ಅಟ್ಟ. ಅಡರಿ=ಹತ್ತಿ. ಗಾಳಿವಟ್ಟಿ=ಗಾಳಿಯಹಾಡಿ=ಆಕಾಶ. ನಿಟ್ಟಿಸಳಗಣ್ಣು=ನಿಡಿದು+ಎಸಳ+ಕಣ್ಣು=ದೊಡ್ಡ ಎಸಳಳಂತಿರುವ ಕಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳ. ಬಟ್ಟಜವನದ=ಮನೋಹರವಾದ ಹರೆಯದ. (ವೃತ್ತ ಸ್ತನದ?)

ರಂಗು=ಬಣ್ಣ. ತೆಗವ್ವ=ನಿಂದಿಸುವ, ದೂರುವ. ಸೋವ=ಹಾರಿಸುವ (ಓಡಿ ಸುವ) ಎಳವಾಳೆ=ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮೀನು. ಎರಗಿದುವು=ಇಳಿದು ಬಂದುವು. ಅರಗುಲಿ ಎಂದರೆ ಧರ್ಮವನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವವನು, ಮೀನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವವನಿಗೆ ಮೀಂಗುಲಿ ಎಂದು ಹೆಸರು.

ಕರಮೆ=ಹೆಚ್ಚಾಗಿ.

ಅಲರ್ಗಣ್ಣು=ತಾಮರೆಯಂತಿರುವ ಕಣ್ಣು. ಮನಮೊಸೆದು-ಒಸೆದು=ಮೆಚ್ಚಿ.

ಬೀತು (ಧಾತು. ಬೀ ಅವಸಾನೇ) ಕಳೆದು. ಕಾತರ=ಆತುರ.

ಆರ್ತಿ=ಪ್ರೀತಿ. ಬಿಲೆವೆಣ್ಣು=ವೇಶ್ಯೆ. ಮನೆವೆಣ್ಣು=ಗೃಹಿಣಿಯರು. ತೊಳ್ಳುವೆಣ್ಣು=ಊಳಿಗಕ್ಕಾಗಿರುವ ಸ್ತ್ರೀ.

ಇನಿಸು+ಅಗಲಿ=ಸ್ವಲ್ಪ ಅಗಲಿ; ಇನಿಯರು=ವಲ್ಲಭರು. ನನೆಗಣೆಯಂ=ವುಷ್ಪಾಯುಧ-ಮನ್ಮಥ. ಅನುವರ=ಯುದ್ಧ. ವಾಣವು=ಬಿಡವು.

ಪೀಲಿ=ನವಿಲಗರಿ. ಓಳಿ=ಪಂಕ್ತಿ. ಆ ಬನಂ ಬನಕೆ ಬಿರ್ದು ನಡೆವಂತೆ=ಸ್ತ್ರೀಯರ ಅಂಗವನ್ನು ವನಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಆ ವನವು ನಂದನವನಕ್ಕೆ (ಬಿರ್ದು) ಔತಣಕ್ಕೆ ನಡೆವಂತೆ ಇತ್ತು.

ಕೇಳ್ವವಾಳೈಯೊಳು=ಕೇಳುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ=ಕೇಳುವ ಹಾಗೆ.

ಮುಗಿವನೆ ವರ=ಮುಗಿವ ವರೆಗೂ.

ಪಜ್ಜಳಿಸೆ=ಪ್ರಜ್ವಲಿಸಲು. ಪಡುಗಂಪು=ಪತ್ತಿ ಮದಿಕ್ಕಿನ ಕೆಂಪು. ಪಕ್ಕು=ಗೂಡು. ಜಜ್ಜಿರಿವೆ=ಹೆದರಲು (ಅಗಲಲು). ಜಕ್ಕವಕ್ಕಿಯ ಜೋಡು=ಚಕ್ರವಾಕವಿ ಧನ. ಒಜ್ಜಿರಿಸೆ=ಬದಗಲು. ಸಂಜಿವರೆ (ಸಂಜಿ+ವರೆ)=ಸಂಜಿಗಾಲದ ವಾದ್ಯಗಳು. ಕಜ್ಜಳಂ=ಕಾಡಿಗೆ. ಪಗಲ ಪಜ್ಜಿ ಪರಿಪಡೆ=ಹಗಲಿನ ಹೆಜೆ ಹೋಗಲು. ಪಗಲೊಡೆಯಂ=ದಿನೇಶ=ಸೂರ್ಯ.

ಮೊಗೆದ=ತುಂಬಿದ. ಅನನ್ಯಜ=ಮನ್ಮಥ.

ಲಗ್ನೆಯನಿಡುವ=ಲಕ್ಷ್ಯಮಾಡಿ ಹೊಡೆಯುವ. ಓಪರಂ=ವಲ್ಲಭರನ್ನು. ಸೂಡಕಾ ದುವೆನು=ಯುದ್ಧಮಾಡುವೆನು. ಪಲ್ಲಟಿಸುವ=ವ್ಯತಿರೇಕವಾಗಿ ತಿರುಗುವ, ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಭಟಿಸುವ. ಅರಲಸರನ=ವುಷ್ಪಾಸ್ತನ, ಮನ್ಮಥನ.

ತಾರಗೆ=ನಕ್ಷತ್ರ. ನಸುಬಲವಾದುದು=ಸ್ವಲ್ಪ ಬಲವಾಯ್ತು. ನಲವು=ಸಂತೋಷ.
ತುಂಬುವೆರೆ=ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರ. ತಿಳಿವೆಳಗು=ನಿರ್ಮಲವಾದ ಕಾಂತಿ. ಶೋರವೊಳಲ=
ಊರ ಹೊರಗಿನ ಶೋಕಲ್=ಪಟ್ಟಣ.

ಓಜೆ=ಕ್ರಮ.

ಸಜ್ಜನಿಕೆಯಂ ಮೆರೆದೊಡೆ=ಸೌಜನ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಂಡರೆ. ಮೆರೆ=ವಿಡಂಬನೇ.
ಈ ಕ್ರಿಯಾಪದವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸಕರ್ಮ ಕವಾಗಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿರುವುದು ಪೂರ್ವಕವಿ
ಗಳ ಸಂಪ್ರದಾಯ.

ಹರಿಬ=ಹಂಬಲು.

ರಾಣುವೆ=ಅರಸುತನ. ಇಚ್ಛೆ ಗತನದಿ=ಕಾಮುಕದಿಂದ. ಬಣ್ಣ ವಣ್ಣಿ ಗೆ=ಕೊಂಡಾ
ಟ. ಒಚ್ಚ ಪಂ=ಸೊಗಸಾಗಿ, ಪಡಿಪುಚ್ಚೆ=ಸಂಶಯ, ಸಂದೇಹ.

ಇರುವೆಗಳು-ಇರುಂಪೆ=ಇರುವೆ=ಇರುವೆ.

ಆರ್ಗಮಳವಲ್ಲ=ಆರಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ. ಪುಲ್ಕಾನಿಸರ=ಅಲ್ಪ ಮನುಷ್ಯರು.

ಕಿರುಗಿಚ್ಚು=ಅಲ್ಪವಾದ ಬೆಂಕಿ. ಹರವರಿಯು=ವಿಸ್ತಾರವಾದ? ಬಿಂಜಡವಿ—
ಬಿಂಜವೆಂದರೆ ಅಡವಿ, ಇಲ್ಲಿ ಬಿಂಜವೆಂದರೆ ವಿಂಧ್ಯವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು.
ದಾಮದೂಮಮಂ ಮಾಡುವುದು=ಧಾಳಾಧೂಳಿ ಮಾಡುವುದು.

ಒಂದಿನಿಸು=ಒಂದಿಷ್ಟು, ಸ್ವಲ್ಪ. ಹೊಮ್ಮಿಗಂ=ಹೊಂಬಣ್ಣದ ಜಿಂಕೆ.

ಐಸಿರಿ=ಐಶ್ವರ್ಯ. ದೇಸಿಗ=ಗತಿಕೆಟ್ಟವನು, ಪರದೇಶಿ.

ಎರಡನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೆಂಡಾಡಿ = ಚೆಂಡಿನಂತೆ ಹಾರಿಸಿ. ಮರೆವೊಕ್ಕು=ಶರಣಾಗತರಾದ. ಬೀಯೆನಿಸಿ
ಧರಣೀತಳಮನೆಲ್ಲಮಂ ಭೂಮಂಡಲವೆಲ್ಲವು ತನ್ನನ್ನು ಬೀಯೆ ಎನ್ನುವಂತೆ ಮಾಡಿ
ಅಂದರೆ ತನಗೆ ವಶವಾಡಿಕೊಂಡು.

ರಾಯರಾವುತರು=ಅಶ್ವಾರೂಢರು, ಕುದುರೆಯ ಸವಾರರು. ಜೋದರು=ಯೋಧ
ರು. ಕಾಲವಾಯಕರು=ವೇಳೆಯನ್ನು ಹೇಳುವವರು. ಪಡಿಯರರು=ಪ್ರತಿಪಾಹರರು.
ರಾಯಸದವರು=ರಾಜರುಗಳ ಪತ್ರವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ನಡೆಸುವವರು. ಗಡಿ
ನಾಯಕರು=ದೇಶದ ಸೀಮೆಗಳನ್ನು ಕಾಯುವವರು.

ಸಂದಣಿ=ಗುಂಪು. ತಿಂಥಿಣಿ=ಸಮೂಹ. ವಾಣಿಕದ ಹಿಂಡುವೆಳಗು=ವಾಣಿಕ್ಯ
ಸಮೂಹದ ಕಾಂತಿ. ಕಂಡರಣಿ=ಶಿಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೆತ್ತುವ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಕಂಡರಣಿಯೆಂದು
ಹೆಸರು. ಕ್ರಿ. ಕಂಡರಿಸು.

೫. ನೀರೆಯರ್=ಕಾಮಿನಿಯರು. ಎಲರ್ಗಿ=ಗಾಳಿಗೆ.
೬. ಉಬ್ಬಸ=ಸಂಕಟ. ಅವಸ=ಅವಸರ. ಗಡಿವಾಡಗಳು=ಗಡಿಯ ಹಳ್ಳಿಗಳನ್ನು. ಮಾಮಸಕ=ಹೆಚ್ಚಾದ ಶೋಷ. ಇರಿ=ತಿವಿ. (ಹಾಳುಮಾಡು).
೭. ಆಡುವೊಲ=ಆಡುಂಬೊಲಂ=ಆಶ್ರಯವಾದ ಸ್ಥಾನ; ನೆಲೆ. ಉಲುಹು=ಗೌಜು, ಗದ್ದಲ. ಆಳ್ವಿಸನನು=ಸೇವಕನಿಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸುವ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು. ತುಡುಗಣಿತನ=ತುಂಬಿತನ.
೮. ಒದರೆ=ಹೇಳಲು. ಕೆಕ್ಕಳಂಕೆದರಿ=ಒಹಳವಾಗಿ ರೇಗಿ. ಗದ್ದುಗೆವೊಯ್ದು=ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ಬಡಿದು. ಅನಿತಿನಿತೆಂಬ ಗಣನೆಗೆಯ್ದದ=ಅಷ್ಟು ಇಷ್ಟು ಎಂಬ ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ಬಾರದ. ತೆರಳ್ಳಂ=ಹೊರಟನು.
೯. ಅಪ್ಪಾದಶಪ್ರಜೆ=ಹದಿನೆಂಟು ಬಗೆ ವೃತ್ತಿಯ ಪ್ರಜೆಗಳು. ಮೊತ್ತ=ಸಮೂಹ. ದುತ್ತಂಡಿಕೆ=ದುಷ್ಟತನ. ಇದಿರಾದ=ವಿರೋಧಿಸಿದ. ಮನ್ನೆಯರಂ=ಶೂರರನ್ನು ತೊತ್ತಳಂ ದುಳಿದು=ಧಾಮಧೂಮನಾಡಿ. ಚಾತುರ್ದಂತಸೇನೆ=ಚತುರಂಗಸೇನೆ.
೧೦. ದಾಳಿಯಿಟ್ಟು=ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕಿ. ವಾರ್ಮಲೆತು=ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿ ದೂಳಿವಟ್ಟು=ಧೂಳಿ ಪಟ. ಶಾಣೆಯಂ=ಗಡಿಗಾಪು, ಗಡಿಯನ್ನು ಕಾಯಲ್ಕೆ ಸೇನೆ.
೧೧. ಅಷ್ಟಶೋಭೆ=ಗುಡಿ, ತೋರಣ, ರಂಗವಲ್ಲಿ, ಅರವಟ್ಟಿಗೆ, ಚಪ್ಪರ, ಮಂಗಳ ವಾದ್ಯ, ಮುಂತಾದುವು.
೧೨. ಬೆಸದಿಂದ=ಆಜ್ಞೆಯಿಂದ. ಇರುಳೊಳ್=ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ.
೧೩. ಬಾಯಾಜನದ ಜಂಗುಳಿ=ಸ್ತ್ರೀಜನದ ಸಮೂಹ. ಜವ್ವನಿಗನಂ=ಯುವಕನನ್ನು, ಹರೆಯದವನನ್ನು. ಕೈವರ್ತಿಸಿ=ಬಪ್ಪಿಸಿ; ಕೈವಶವಾಡಿ. ಆ ಯಿರವಿನಂತೆ=ಅಸ್ಥಿತಿಯಂತೆ. ಓಯರಂಗೆಟ್ಟು=ಸೋಗಸುಗೆಟ್ಟು.
೧೪. ಕಾಪ್ಪಾಂಗಾರ.

ಕಾಪ್ಪಾಂಗಾರನ ಕಥೆ.

ಜಂಬೂದ್ವೀಪದ ಭರತಕ್ಷೇತ್ರದ ಆರ್ಯಖಂಡದ ರಾಜಪುರವನಾಳುವ ಸತ್ಯಂಧರ ಮಹಾರಾಜನು ಅವನ ಪಟ್ಟಮಹಾದೇವಿ ಜಯಾವತಿ ಮಂತ್ರಿ ಸುಬುದ್ಧಿಯಿವರೊಡನೆ ಪ್ರಜಾವಾಲನೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವೆಂದು ಆ ಪುರದಲ್ಲಿ ಕಾಪ್ಪಾಂಗಾರನೆಂಬ ಶೂದ್ರನು ನಿತ್ಯವೂ ಕಾಷ್ಠವನ್ನು (ಕಟ್ಟಿಗೆ) ತಂದು ಊರಲ್ಲಿ ಮಾರಿ ಬೇವಿಸುತ್ತಿರಲೆಂದಾನೊಂದು ದಿನ ಕಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತು ಗ್ರಾಸವಿಲ್ಲದೆ ಬಳಲುತ್ತ ಬಿಸಿಲಿಗೆ ಸೈರಿಸಲಾರದೆ ವಿಲಾಸಿನಿಯೆಂಬ ಸೂಳೆಯ ಮನೆಯ ಗೋಡೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ನೆಳಲಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರಲು, ಮೇಗಣು ಪುರಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಸೂಳೆ ವಿಟನೆೊಡನೆ ಸರಸವಾಡುತ್ತಿರಲಾ ವಿಟನು ಕಾಪ್ಪಾಂಗಾರನನ್ನು ಕಂಡು ನಿನಗಾಗಿ ಬಂದಿರುವೆನೆಂದು ವಿಳಾಸಿನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವಳು ಕೋಪಿಸಿ

ಅವನ ವಿಕಾರವನ್ನು ಕಂಡು ಇಂಥವನನ್ನು ಕೊಡುವದರಿಂದ ಯಮನನ್ನು ಕೊಡುವುದೆ ಮೇಲೆಂದು ನಂದಿಸಿ ಅವನ ಮೇಲೆ ಉಗುಳಲು ಕಾಪ್ರಾಂಗಾರನು ಸಿಟ್ಟುಗೊಂಡು ಈ ಸೂಳೆಗೆ ಒತ್ತೆಯೆಷ್ಟೆಂದು ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಅಗ್ರಹದಿಂದ ರೊಕ್ಕವನ್ನು ಕೂಡಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಮಹಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಬ್ಬ ತಪಸ್ವಿಗಳನ್ನು ಕಂಡು ನಮಿಸಿ ವರವನ್ನು ಬೇಡಲು ಅವರು ಪಂಚಾಣುವ್ರತಗಳನ್ನು ಹೇಳಲು ಅಂಗೀಕರಿಸದೆ ಪೌರ್ಣಮಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಸೇವಾನಿ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿ ಕೆಲವು ದಿವಸಕ್ಕೆ ನೂರುಹಣವನ್ನು ಪಡೆದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅಲಂಕಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ವೇಶ್ಯೆಯ ಮನೆಗೆ ಬಂದು, ಉತ್ತಮ ವರ್ಗದ ಘಂಟೆಯನ್ನು ಬಾಡಿಸಲು ಅವಳು ಪರಿವಾರದೊಡನೆ ಬಂದು ಒಳಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಸತ್ಕರಿಸಿದಳು. ಈ ಉತ್ಸವಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದು ಕೇಳಲು ಅವಳು ಇಂದು ಪೌರ್ಣಮಿಯೆಂದು ಹೇಳಿದಳು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ತುಸ ಹೊತ್ತಿದ್ದು ವಂಚಿಸಿ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟನು. ವಿಲಾಸಿನಿ ಅವನಿಂದ ಪಡೆದ ಹಣದ ಸಾಲವು ಹರಿಯದೆ ಹೋದುದರಿಂದ ಅರಸನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದಳು. ಅರಸನು ಊರ ಬಾಗಿಲುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಸಿ ಬಂದನ್ನು ಮಾತ್ರ ತೆರೆದಿಟ್ಟು ಅದರ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಅವಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ನಿನ್ನನ್ನು ವಂಚಿಸಿ ಹೋದವನು ಬಂದ ಕೂಡಲೆ ನನ್ನೆಲ್ಲಿಗೆ ಹಿಡಿತಾ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಊರಿನವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಹೊರಡಿಸಲು ಕಾಪ್ರಾಂಗರನೂ ಬಂದನು. ಆಗ ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಅರಸನಲ್ಲಿ ಕರೆತರಲು, ಅರಸನಿಗೆ ತನ್ನ ಪೂರ್ವವೃತ್ತಾಂತವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಹೇಳಿ, ಸೂಳೆಯರ ಮೋಸವನ್ನು ದೂಷಿಸಿ ನುಡಿಯಲು ಅರಸನು ಮೆಚ್ಚಿ ಅವನಿಗೆ ಮಂತ್ರಿಪದವಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ಕೆಲವು ಕಾಲವಾದ ಬಳಿಕ ಹಾವಿಗೆ ಹಾಲೆರೆದಂತಾಗಿ ರಾಜಸೇವಕರನೊಳಗನುಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅರಸನನ್ನು ಕೊಂದು ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸ್ವಪಶವಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ದುರ್ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಚತುರಂಗ ಸೇನೆಯನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ಸನ್ನದ್ಧನಾಗಿರುವುದನ್ನು ಸತ್ಯಂಧರರಾಯನರಿತು ಗರ್ಭಿಣಿಯಾದ ತನ್ನ ಅರಸಿ ಜಯಾವತಿಯನ್ನು ಕೇಕಿಯಂತ್ರದಲ್ಲಿರಿಸಿ ಕಳುಹಿ, ತಾನೊಬ್ಬನೇ ನಿಂತು ಘೋರಯುದ್ಧವನ್ನು ಮಾಡಿ ಕಡೆಗೆ ನಿಶ್ಚಲ ಹೃದಯನಾಗಿ ಸರ್ವಸಂಗಪರಿತ್ಯಾಗವನ್ನು ಮಾಡಿ ಶತ್ರುಗಳಿಂದ ಸತ್ತು ಸ್ವರ್ಗಸ್ಥನಾದನು. ಇತ್ತ ಕೇಕಿಯಂತ್ರವು ಜಯಾವತಿಯನ್ನು ನಟ್ಟಡವಿಯಲ್ಲಿ ಇಳಿಸಲು ನವಮಾಸವು ತುಂಬಿರಲು ಪುತ್ರೋತ್ಪತ್ತಿಯಾಗಿ ದುಃಖಿಸುತ್ತಿರಲು ಅಲ್ಲಿಗೆ ರಾಜಶ್ರೇಷ್ಠಿಯಾದ ಗಂಧೋತ್ಕಟನು ಬರಲು ಅಳುತ್ತಿದ್ದ ಕೂಸನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಜಯಾವತಿ ಮರೆಯಾದಳು. ಆ ರಾಯನು ಅತ್ಯಾದರದಿಂದ ಮನೆಗೆತ್ತಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಅರಸಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಆಕೆಯೇ ಹೆತ್ತಳೆಂದು ಸಾರಿಸಿ, ಸಾಕಿ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಜೀವವನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದುದರಿಂದ ಜೀವಂಧರನೆಂಬ ಹೆಸರನ್ನಿಟ್ಟು ಸಲಹಿದನು. ಈ ಹುಡುಗನು ಸಮವಯಸ್ಕ ರೊಡನಿದ್ದು ಸಕಲವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನು ಕಲಿತಿರಲು ಒಂದಾನೊಂದು ದಿನ ಒಬ್ಬ ರಾಚಾರ್ಯರು ಭಸ್ಮ ಕವ್ಯಾಧಿಯಿಂದ ಭಿಕ್ಷೆಗೆ ಬರಲು ಜೀವಂಧರನು ಅವರಿಗೆ ಸಾಕಾಗುವಷ್ಟು ಅನ್ನವನ್ನಿ ಕ್ಕಿದನು. ಉಂಡ ಕೂಡಲೆ ಅವರಾ ರೋಗವು ಪರಿಹಾರವಾಗಲು ಕುಮಾರನಿಗೆ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದೆಣಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಯೆ ನಿಂತು ಸಕಲ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನೂ ಕಲಿಸಿ ಶಸ್ತ್ರ ಶಾಸ್ತ್ರ ವಾಹನಾರೋಹಣಾದಿಗಳನ್ನು ಕಲಿಸಲು ಅವನು ಆನಾರ್ಯವೀರ್ಯ ಪರಾಕ್ರಮಯು

ತನಾದನು. ಹೀಗಿರಲು ಒಮ್ಮೆ ಪರರಾಯರು ಬಂದಾ ಪುರಕ್ಕೆ ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕಿ ಗೋವುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿರಲು ಕಾಷ್ಠಾಂಗಾರನು ತಿರುಗಿಸಲಾರದೆ ಹೋಗಲು ಜೀವಂಧರನು ಕೇಳಿ ಪುರಜನಸಹಿತವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಅವರನ್ನು ಅಂಜಿಸಿ ಗೋವುಗಳನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದನು. ಮತ್ತೊಂದು ದಿನ ಮದಗಜವು ಸೊಕ್ಕೇರಿ ಧಾಳಾಧೂಳಿ ಮಾಡುತ್ತಿರಲದರೊಡನೆ ಹೋರಾಡಿ ಕಂಭಕ್ಕೆ ತಂದು ಕಟ್ಟಿದನು. ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ಶೌರ್ಯದ ಸುದ್ಧಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕಾಷ್ಠಾಂಗಾರನು ಜೀವಂಧರನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲಿಕ್ಕೆ ಪಡೆಯೊಡನೆ ಬಂದಂದು ನಡೆದ ಕಾಳಗದಲ್ಲಿ ಕಾಷ್ಠಾಂಗಾರನನ್ನು ಕೊಂದು, ಜೀವಂಧರನು ಜಯವನ್ನು ಪಡೆದು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಸದ್ಗುರೂಪದೇಶದಿಂದ ಮಹಾವುರುಷ ಸ್ವಭಾವ ಗುಣನಾಗಿ ಪ್ರಜಾಪಾಲನೆ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು ವೀರವರ್ಧಮಾನ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸಮಸರಣವು ಬರಲು, ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸಮಕ್ಷದಲ್ಲಿ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಹೋದನು.

೧೬. ಹುರಿಗೂಡಿದೊಡೆ=ಬಲವಾದರೆ. ಅನಿತರಿಂ=ಅಷ್ಟರಿಂದ, ಇಲ್ಲಿ ಆದುದರಿಂದ. ದಿನಬಾಪ್ಯಮಂ ಮಾಡದೆ=ದಿನವನ್ನು ವ್ಯರ್ಥಮಾಡದೆ; ಅಲಸ್ಯಮಾಡದೆ.
೧೭. ಚೆದುರತನದಿಂ=ಚಮತ್ಕಾರದಿಂದ. ರಾಣುವೆ=ಪ್ರಭುತ್ವ. ಪದೆದು=ಇಚ್ಛೆಗೊಂಡು. ಸಮೆದು=ಮಾಡಿ. ಒದವಿದ=ಕೊಡಿದ್ದ. ಕಳ್ಳು=ಕದ್ದು.
೧೮. ಕೊಂಡೊಯ್ದುರ್=ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು.
೧೯. ಒಗೆದ=ಉಂಟಾದ, ಸಂಭವಿಸಿದ. ಮುನಿಸು=ಕೋಪ. ಹಿತವರಂ=ಹಿತರಾದವರನ್ನು; ಹೀಗೆಯೇ ಪಗೆವರ್ ಎಂದೂ ಪ್ರಯೋಗವುಂಟು.
೨೦. ನಲೈಯಿಂ=ಪ್ರೀತಿಯಿಂ, ಒಳ್ಳೆಯತನದಿಂದ. ಪರಿಹರಿ= ಪಡಕಣ= ಬಿಡುಕೊಡು. ಸಡ್ಡಿ ಮಾಡದೆ=ಲಕ್ಷ್ಯಮಾಡದೆ (ಸಡ್ಡಿ=ಸಂ. ಶ್ರದ್ಧೆ).
೨೧. ಪಾಪದ ಫಲನಿದೈಸೆ=ಪಾಪದ ಫಲನಿದಲ್ಲವೇ! ಬಟ್ಟೆಯೊಳು=ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ.
೨೨. ಹಜ್ಜಿ ಹದನಮಂ=ಕಾಲಡಿ ಮೊದಲಾದ ಸುಳಿವುಗಳನ್ನು ನೋಳ್ವಾಗಳ್=ನೋಡುವೆಂದು.
೨೩. ಹಸನಾಯ್ತು=ಚೆನ್ನಾಯ್ತು. ಹನೆಯ ಹೊತ್ತರೊಳಗೆ=ಸೂರ್ಯೋದಯಕ್ಕೆ. ಗಣ ಒಜಿ=ಗವುಜು, ಗದ್ದಲ. ಉಸಿದನು=ಹೇಳಿದನು.
೨೪. ತರಹರದಿಂ=ತ್ವರಿತದಿಂದ. ತರದೊಡೆ—ಇಲ್ಲಿ ತಾರದೊಡೆ ಎಂದಿದ್ದರೆ ವ್ಯಾಕರಣಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ರೂಢಿಯಲ್ಲಿ ತರದೆ, ಬರದೆ ಎಂದು ನಿಷೇಧಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದು ತಪ್ಪೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ತಾರದೆ, ಬಾರದೆ ಎಂದರೆ ಶುದ್ಧ. ಮಾಳ್ಳೆವು=ಮಾಡುವೆವು.
೨೫. ಜೀಳ್ಳೊಡಲ್=ಕಳುಹಿಕೊಡಲು. ತಳ್ಳಂಕೆ=ತಳಮಳ, ಕಳವಳ; ಭಯ. ಪಗಲ್ ಅಳಿದುದು=ಸಂಜಿಯಾಯ್ತು.
೨೬. ತವ್ವುದಂ=ತರುವುದನ್ನು. ಆರಯ್ತು=ಆಲೋಚಿಸಿ.

೨೭. ಒತ್ತಿನೊಳ್=ಸವಿೂಪದಲ್ಲಿ. ಸತ್ತಿಗೆ=ಕೊಡೆ (ಸಂ. ಭತ್ತಿಕಾ). ಹತ್ತಲಾರ್ಗ್ಗಳ
ವಲ್ಲದಿರಲು=ಹತ್ತಲು ಅರಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ಇರಲು. ಇಲ್ಲಿ ಅರ್ಗ್ + ಆಳವು+
ಅಲ್ಲದೆ + ಇರಲು. ಎಂಬಲ್ಲಿ ಅರ್ಗಂ ಎಂದು ಸಮುಚ್ಚಯವಿರುವುದೇ ಪದ್ಧತಿ.
ಇದನ್ನು ಕೆಲವರು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುವರು. ಮುತ್ತ=ಮುದಿಯಾದ ಧೀವರಂ=
ಬೇಡನು.
೨೯. ಅರಸಿ=ಹುಡುಕಿ (ತಂದು). ಓವುತ್ತಿರಲು=ಸಲಹುತ್ತಿರಲು. ಕುಡಿ ನಡೆವುದಂ=
ಬಳ್ಳಿ ಹಬ್ಬುವುದನ್ನು.
ಎಳಗುಡಿಯ=ಎಳೆದಾದ ಹಂಬುಗಳನ್ನು.
೩೦. ಅಡರಿ=ಹತ್ತಿ. ಗುಡ್ಡೆಣಿಕೆ=ತಪ್ಪೆಣಿಕೆ. ಬಯಲಾಸೆ=ವ್ಯರ್ಥವಾದ ಆಶೆ. ಗಹಗ
ಹಿಸು—ನಗುವಲ್ಲಿ ಅನುಕರಣ. ಗಹಗಹ ಎಂದು ನಕ್ಕು. ಕಡುನೊಂದು=ಅಧಿ
ಕವಾಗಿ ವ್ಯಥೆಪಟ್ಟು.
೩೧. ಕುದ್ಯಷ್ಟರ್ಗ್ಗ=ದುರ್ಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳವರಿಗೆ. ಊಣಿಯಂ=ಅಪಮಾನ. ಹಬ್ಬಿತು=ಹರ
ಡಿಕೊಂಡಿತು.
೩೨. ನಲಿ=ಸಂತೋಷಿಸು. ಮೇಬೊಲಕೆ=ಮೇವ ಹೊಲಕ್ಕೆ. ಹದವುಮಿಗೆ=ಹದವನ್ನು
ನೆಟ್ಟಿಗೆ ಕಂಡು. ಮೇಹಂ=ಮೇವನ್ನು. ಒಳಗಾದುವು=ಸಿಕ್ಕಿ ಬಿದ್ದುವು.
೩೩. ಅನಿತರೊಳಗೆ=ಅಷ್ಟರೊಳಗೆ (ಆ ವೇಳೆಗೆ). ಶಂಕಾಹೃದಯಂ=ಭಯಗೊಂಡ
ಮನಸ್ಸುಳ್ಳ. ಮಲಮಲನೆ ಮರುಗಿ=ಮಲಮಲನೆ ವ್ಯಥೆಪಟ್ಟು. ಮನದೆಕೊಳ್ಳದೆ=
ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕೊಳ್ಳದೆ ಎಂದರೆ ಎಣಿಸದೆ, ಲಕ್ಷ್ಯಮಾಡದೆ.
೩೪. ಅತಿಗಳೆಯವಾದ ಕಾರ್ಯಂ=ವಿೂರಿಹೋದ ಕೆಲಸವು. ಅತಿಗಳೆ=ಅತಿಕ್ರಮಿಸು.
ಮುಂಚಿಹೋಗುವುದು.
೩೫. ಕರ್ವು=ಕಟ್ಟು. ಏಸುಬಾಧೆಯಂ=ಎಷ್ಟು ಬಾಧೆಯನ್ನು (ಮಾಡಿದರೂ). ಮೆರೆವ
ರೈಸೆ=ಪ್ರಕಟಿಸುವರಲ್ಲವೇ? ಹಿಳ್ಳೆಗಳ=ಪಿಳ್ಳೆಗಳ=ಮಕ್ಕಳ.
೩೬. ಹಸುಳೆಗಳಿರಾ-ಬಾಲಕರಿರಾ; ಚಿಣ್ಣುಗಳಿರಾ. ಮಸಕದಿಂ=ರೋಷದಿಂ. ಗೋಣ್=
ಕುತ್ತಿಗೆ, ಕತ್ತು. ಈಡಾಡುವಂ=ಚೆಲ್ಲುವನು. ಬರಿದೆ=ಸುಮ್ಮನೆ. ಮಾಣನು=ಬಿಡ
ನು. ಅಸವಸದಿಂದ=ಆತುರದಿಂದ.
೩೭. ಹಿಪ್ಪಲಿಕೆ ಹೊತ್ತು ಹರೆಯದ ಮುನ್ನಂ=ಬೆಳಗಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ.
೩೮. ನಚ್ಚಿದ್=ನಂಬಿದ್ದ. ಅಂಚೆ=ಹಂಸ. ಈಡಾಡು=ಪ್ರಮಾದತ್ತರ್ಜನೇ-ಬಿಸಾಡು.
ದಾಯಂ=ಅನುಕೂಲವಾದ ಸಮಯ.
೩೯. ನಷ್ಟಕಾರ್ಯಾಭಿವಚನಮಂ=ತಪ್ಪಿಹೋದ ಕೆಲಸದ ಮಾತನ್ನು.
೪೦. ಮುರುಂಟು=ಇಲ್ಲಿ ಚಿವುಟು (ಸಾಮಾನ್ಯಾರ್ಥ-ಸುಡು). ಕಕ್ಕು=ಕರ್ಕಶ, ಕತಿ
ಣ. ಕಟಕಿ=ತಿರಸ್ಕಾರದ ಮಾತು.

೪೧. ಓಲಗ=ಸಭೆ. ಅರಗುಲಿ=ಧರ್ಮವನ್ನು ಕೆಡಿಸುವಾತನು. ಬರಸಿಡಿಲ=ಮಳೆ ಸುರಿಯದೆ ಹೊಡೆವ ಸಿಡಿಲು. ನೆರೆ=ಅಧಿಕವಾಗಿ. ಎಸಗಿದ=ಮಾಡಿದ. ಮರುಗುತ್ತ=ಚಿಂತಿಸುತ್ತ.
೪೨. ತೆಮಳಿ=ತೆವಳಿ.
೪೩. ಅಲಸದೆ=ಬೇಸರವಿಲ್ಲದೆ ಅತಿವಿನ್ನಾಣದಿಂಗೆಯ್ಕೆ=ಬಹು ಚಮತ್ಕಾರದಿಂದ ಮಾಡಲು. ಡೊಗರು=ಡೊಕ್ಕೆ. ಓವದೆ=ಸಲಹದೆ.
೪೪. ನಂಜು=ವಿಷ. ತಲೆಗೊಳ್ಳೊಡೆ=ತಲೆಹೊಯ್ದುದಾದರೆ. ಬಾರಿಪರು=ಅಡ್ಡ ಬರುವರು, ತಡೆವರು. ನೆಲದೇರೆಯ=ನೆಲದೊಡೆಯ=ಅರಸ.
೪೫. ಕಾಲತ್ರಿಕಂ=ಮೂರುಋತು. ಇನಿಸುಬೇಗದಿ=ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ. ನಿರವಿಸಿದಂ=ಹೇಳಿದನು (ನಿರೂಪಿಸಿದನು).
೪೬. ಎದೆಹಾರುತೆ=ಭಯದಿಂದ ನಡುಗುತ್ತ. ಗೊಂದಣಂಗೆಂಡು=ಗುಂಪುಕೂಡಿ ಮನಸಂದು=ಮನವೊಪ್ಪಿ. ಇಂತುತೆಂದು=ಇಷ್ಟೆಂದು, ಹೀಗೆಂದು.
೪೭. ಪರಿಸ್ಸಂದ=ಪರಿವಾರ. ಪರಿವರಿವ=ವ್ಯಾಪಿಸುವ, ಹರಡುತ್ತಿರುವ. ಬೆಳ್ಳಾರ=ಮೃಗ ಜಾಲಿಕೆ, ವಾಗುರೆ. ಸಂದಣಿಗೆ=ಗುಂಪುಕೂಡಿ. ಬಿಲ್ಕೋಲ್ವಿಡಿದು=ಬಿಲ್ಲು ಅಂಬುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು. ಅನುವರ=ಯುದ್ಧ. ಮಾಣಿಪರಿಲ್ಲ=ಬಿಡಿಸುವವರಿಲ್ಲ.
೪೮. ಮಿಗೆ=ಹೆಚ್ಚಾಗಿ. ಓತು=ಒಂದಾಗಿ (ಧಾತು ಓ=ಸ್ವೇಹಮಾಡು.) ಕೂರಸಿಗಳು=ಹರತವಾದ ಕತ್ತಿಗಳು.
೪೯. ಬಲ್ಲಾಳ್ + ಇಟ್ಟೆಗೊಂಡಂತೆ. ಮೊದಲೆ ಬಲ್ಲಾಳಾದವನು (ಬಲಿಷ್ಠ) ಅದರ ಮೇಲೆ ಈಟಿಯನ್ನು ಕೈಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಭಯಂಕರವಲ್ಲವೇ! ಉಳಿವು=ಬದುಕು. ಕಟಿಷ್ಟೋಡೆಯಂ=ಮಹಾಪ್ರಭು. ಪಿರಿದುಮುಳಿದಂ=ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸಿಟ್ಟುಮಾಡಿದನು. ಅಳುಗಜಗುಳಂ=ವೃಥವಾದ ಹರತಿಯನ್ನು. ಪೊಳಲ=ಪಟ್ಟಣದ. ಎಳಸಿ=ಬಯಸಿ.
೫೦. ಆಂತು=ಧರಿಸಿ. (ಧಾತು ಆ=ಧಾರಣೆ).
೫೧. ಛವ್ವನ್ನ ದೇಶ=ಐವತ್ತಾರು ದೇಶ.
೫೨. ಪಾಳೆಯಂ=ಇಲ್ಲಿ ಸೇನೆ. ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ದುದು=ದಯಮಾಡಿಸುವುದು.
೫೩. ಹಸಗೆಯ್ನಿ=ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಸಿ. ಬಿರುಮಳೆ ಹತ್ತಿದಂದದಿ=ದುರ್ದಿನವು ಬಂದಂತೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಚಿಂತಿಸಿ. ಚಾರ್ವಾಕಮಂ ನೆಮ್ಮಿದವಂ=ಚಾರ್ವಾಕಮತವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದವನು. ನೆಮ್ಮು=ಆಲಂಬನ.
೫೪. ನೆತ್ತರಿಂ ಪೊರೆದ=ರಕ್ತದಿಂದ ಕಲಸಿದ. ಕೋಟಲೆ=ದುಃಖ. ಕೇಳಿದಕ್ಕಾವೊಂಡಂ ಬಡುವುದಿಲ್ಲನಲು—ಕೇಳ್ + ಇದಕ್ಕೆ + ಆವು + ಒಡಂಬಡುವುದಿಲ್ಲ + ಎನಲು ಆವು = ನಾವು.

೫೫. ಗೊಲ್ಲಸಂಗೊಂಡು=ಅಯಾಸಪಟ್ಟು.
೫೬. ನಾಣ್ಣುಡಿ=ಲೋಕೋಕ್ತಿ (ನಾಡ + ನುಡಿ).
೫೯. ಮೊರೆದು=ಕೂಗಿ. ಹುರಿಯಾಗಿ=ಬಟ್ಟುಗೂಡಿ. ಹದಿಕೆ=ಚಂದದ ಹಣವನ್ನು; ಅನುಗೆಯ್ಸಿ=ರಚಿಸಿ. ಮಣಿದೊಡವು=ರತ್ನದ ಅಭರಣ. ಪರಿದು=ಸಾರಿಸಿ. ಪುಕ್ಕಳಿ=ಬೊಂಬೆ.
೬೧. ನಾಡೆ=ಅಧಿಕವಾಗಿ.
೬೨. ತಿರಿದು=ಯಾಚಕವಾಡಿ. ಅರಡೆಕಾರ=ತುಂಬ. ಪಿಸುಣ=ಚಾಡಿಕಾರ. ಅನ್ನೆಯ ಕಾರ=ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ಮಾಡುವವನು.
೬೩. ನವೆದು=ಬಡವಾಗಿ, ಕೃಶವಾಗಿ.
೬೪. ಕೊಕ್ಕರಿಸದೇ=ಅಸಹ್ಯಪಡೆ. ಓಸರಿಸದೆ=ಒಂದು ಕಡೆಗೆ ಸರಿಯದೆ, ಉನ್ನತವಾಗದೆ ಎಂದರೆ ಮನವಿಟ್ಟು. ಸುರಗಿ=ಕತ್ತಿ (ಸಂ, ಛುರಿಕಾ).
೬೫. ಮರುಕವಡೆಯದೆ=ದುಃಖಪಡದೆ. ದಬ್ಬುದಲೆ=ಕಳಂಕ. ಮಾಣವಕ=ಹುಡುಗ.
೬೬. ಹಾರುತನ=ಬ್ರಾಹ್ಮಣತ್ವ.
೬೭. ಬಿಸವಂದ=ಅಶ್ಚರ್ಯ.
೬೮. ಬೆಚ್ಚಿ=ಬೆದರಿ, ಭಯಪಟ್ಟು. ಒಸೆದು=ಪ್ರೀತಿಸಿ; ಪ್ರಸನ್ನವಾಗಿ.
೬೯. ಬೀಟಿ=ಬಿರುಕು.
೭೦. ಅಳುಕದೇ=ಅಂಜದೆ. ಕೀರಿ=ಆಗ್ರಹದಿಂದ ಕೂಗಿ. ತುಳಿಲಾಳು=ಸೇವಕ. ತುಂಬುವೊಳೆಗೆ=ಪೂರ್ಣ ಪ್ರವಾಹವುಳ್ಳ ನದಿಗೆ. ಈಸುವರು=ಈಜಾಡುವರು. ಅಳಿಮನಸು=ಕೆಟ್ಟ ಮನಸ್ಸು.
೭೧. ಎಯ್ತು ವನ್ನೆವರಂ=ಬರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ.
೭೨. ಪರದುಗೆಯ್ಸಿನೆಂದು=ವ್ಯಾಪಾರಮಾಡುವೆನೆಂದು, ಪರದು=ವರ್ತಕತನ. ನೆರೆ=ಚೆನ್ನಾಗಿ.
೭೩. ಪಾಣ್ಣಿ=ವಿಟ. ಕಾವು=ಬೆಳಸು.
೭೪. ಗೊಂದಿ=ಮೂಲೆ, ಮರೆ. ಹಚ್ಚಡ=ಬಲ್ಲಿ.
೭೫. ಜತನ=ಜೋಪಾನ. ಕಾವು=ಕಾವಲು, ರಕ್ಷಣೆ. ಅರಡಿ=ಕೆಟ್ಟ ನಡತೆ. ತೊಂಡು=ಮನಬಂದಂತೆ ತಿರುಗಾಡುವುದು.
೭೬. ಸೊಣಗ=ತುನಕ, ನಾಯಿ. ಸುನಿ=ನಾಯಿ. ಮುಗ್ಗಿದೊಡೆ ಬದುಕದಂದದೊಡಲು=ಮುಗ್ಗರಿಸಿದರೆ ಬದುಕಲಾರದಷ್ಟು ಬಡವಾದ ಶರೀರವೂ. ಗೊಡ್ಡಾಟ=ಚೇಷ್ಟೆ.
೭೯. ಇನಿಮಾವು=ಸೀವಾವು. ಕಳ್ಳಂ=ಹೆಂಡವನ್ನು.
೮೦. ಮುದಿಗೋಡ=ಮುದಿಕೋತಿ. ಅರೆವಾಡುವ=ಹಾಳುವಾಡುವ.
೮೧. ಬರ್ದುಂಕುವರು=ಬಾಳುವರು.
೮೨. ತಳುವದೆ=ತಡೆವಾಡದೆ. ಗಳಪಿದೆ=ಹರಟಿದೆ, ಬೊಗಳಿದೆ.

೨೪. ಒದವಿದ=ವ್ರಾಪ್ತವಾದ. ಎನ್ನಿಂದ ಚೆದುರನಾದನಲಾ=ನನಗಿಂತ ಜಾಣನಾ ದನಲ್ಲಾ. ಕಡುಮಚ್ಚರದಿಂ=ಹೆಚ್ಚಾದ ಹೊಟ್ಟಿಗಿಚ್ಚಿನಿಂದ (ಮಚ್ಚರ=ಸಂ- ಮತ್ಸರ).
೨೫. ತಿಟ್ಟಿ=ದಿಕ್ಕೆ. ತೊರೆ=ಹೊಳೆ.
೨೬. ಆರಯ್ತು=ಆಲೋಚಿಸಿ, ಚೆನ್ನಾಗಿ ವಿಚಾರವಾಡಿ. ಅಂಕಿಸಿದ=ಗುರುತುಮಾಡಿದ. ಬರೆಸ=ಬರೆಹ, ಲಿಖಿತ, ಲಿಪಿ. ವಿೂರಲೀಸದು=ವಿೂರಲಿಕ್ಕೆ ಬಿಡದು.
೨೭. ಉಮ್ಮಳಿಕೆ=ವ್ಯಸನ. ಹಂಬಲ=ಚಿಂತೆ. ಇಂಬಾಗುವಂದದಿಂ=ಸೊಗಸಾಗುವ ಹಾಗೆ; ರವ್ಯವಾಗುವಂತೆ. ಬೀತೆ=ಬಿರುಕು ಮುಗಿಲೊಡ್ಡು=ಮೇಘಜಾಲ. (ಒಡ್ಡು=ಸಮೂಹ).
೨೮. ಮರುವಗಲೊಳ=ಮರುದಿನ ಹಗಲಲ್ಲಿ. ಒಂದಿ=ಕೂಡಿ.
೨೯. ಹೊಳೆಹು=ಕಾಂತಿ, ಶೋಭೆ. ಅಡಸುವುದು=ಒದಗುವುದು.
೯೦. ಅಟಮಟೆ=ವೋಸ, ಸುಳ್ಳು. ಬೆಟ್ಟತಟ್ಟಿಯ ಮಾತು=ಕಠಿಣೋಕ್ತಿ, ಬಿರುನುಡಿ.
೯೧. ಬಹತ್ತರ=ಬಹಳ? ಟಂಕೋತ್ತರವನು=ಶಸಥದ ಮಾತು.
೯೨. ಸುಗಿದು=ಸೀಳಿ. ಬಲುಹಿಂದ=ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದ, ಒತ್ತಾಯದಿಂದ.
೯೩. ಪಾವ್ತುಗೆ=(ಸಂ. ಪಾದುಕಾ.) ಮೆಟ್ಟು, ಕೆರ, ಜೋಡು. ರನ್ನದ ಊರ್ವಿಕೆ= ರತ್ನದ ಉಂಗುರ. ವೈಸರವ ಮಾಡದೆ=ವಿರೋಧವಾಡದೆ. ಬೆಕ್ಕಸ=ಭಯ.
೯೪. ಗಜಬಜಿಸಿ=ಗದ್ದಲವಾಡಿ; ಬೊಬ್ಬಿ ಹಾಕಿ.
೯೫. ಬಲ್ಲಿದಂ ಯಮದಂಡ ಕಂಡ=ಬಲಿಷ್ಠ ಯಮದಂಡ ನೋಡಿದೆಯಾ. ಹೊಲ್ಲದು ದಂ=ಕೆಡಕನ್ನು. ದುರುದುಂಬಿತನದಿಂ=ಕೆಡಕುತನದಿಂದ. ಗುಜ್ಜು ಗುರುಕು=ಗುಸು ಗುಟ್ಟು. ಗುಡ್ಡೆಣಿಕೆ=ವ್ಯರ್ಥಾಲೋಚನೆ.
೯೬. ಅತಿರೇಕ=ಆಗ್ರಹ. ಉಲಿಯುತಿದ್ದರು=ಘೋಷಿಸುತ್ತಿದ್ದರು; ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು.
೯೭. ಮನದೆಗೊಂಡು=ಮನದಲ್ಲೆ ಗ್ರಹಿಸಿ.
೯೮. ಓಸರಿಸಿತು=ಒಂದುಕಡೆಗೆ ಸರಿಯಿತು, ಕಳೆಯಿತು. ಪಂಚಾಂಗಮಂತ್ರ:—ಸಹಾಯ, ಸಾಧನೋಪಾಯ, ದೇಶಕಾಲವಿಭಾಗ, ವಿನಿಪಾತಪ್ರತೀಕಾರ, ಸಿದ್ಧಿ. ಶಬ ದೊಡಿದಿಗೆ=ಶಬದತೊಡಿದಿಗೆ=ಹೆಣಕ್ಕೆ ಮಾಡಿದ ಅಲಂಕಾರ.
೯೯. ಉರೆ=ಹೆಚ್ಚಾಗಿ. ಬೇಸರಂ=ಆಲಸ್ಯವನ್ನು, ಬೇಜಾರನ್ನು.
೧೦೦. ಅಲವರಿಕೆ=ಬೇಸರ. ಉಲುಹು=ಸದ್ದು. ಬಿಸವಂದ=ಅತಿಶಯದ.
೧೦೧. ಸಪ್ತವ್ಯಸನ:—

ಜೂಯಂ ಮಜ್ಜಂ ಮಂಸಂ ವೇಸಾ ಪಾರದ್ಧಿ ಚೋರ ಪರಯಾರಂ
ದುಗ್ಗಂ ಗಮಣಸ್ನೇದಾಣಿ ಹೇಲು ಭೂದಾಣಿ ಪಾವಾಣಿ.

ಜೂಜಾಡುವುದು, ಕಳ್ಳುವುದು, ಮಾಂಸತಿನ್ನುವುದು, ಸೂಳಿಯರ ಸಹವಾಸ

ಮಾಡುವುದು, ಬೇಟಿಯಾಡುವುದು, ಕಳವುಮಾಡುವುದು. ಪರಸ್ತ್ರೀ ಗಮನ ಮಾಡುವುದು—ಇವೇಳೂ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ದುರ್ಗತಿಗೆ ಕೆಡಹುವ ಕಾರಣಗಳು.

೧೦೩. ತಿಂಗಳ=ಚಂದ್ರನ. ನಡೆನೋಡುತಂ=ಚನ್ನಾಗಿ ನೋಡುತ್ತ.

ಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ.

೧. ಸೊಗಸುಗಡಲ=ಶೃಂಗಾರಾರ್ಣವದ. ಅಬ್ಜಮಂಡಲಂ=ಚಂದ್ರಮಂಡಲ. ಪೊಗೆ ದು=ತುಂಬಿಸಿ. ಜೊನ್ನ=(ಸಂ.) ಜ್ಯೋತ್ಸ್ನಾ, ಬೆಳದಿಂಗಳು.
೨. ತೆಟ್ಟಿ ತೆಟ್ಟಿಯೊಳು=ಗುಂಪುಗುವಾಗಿ. ಬೇಟಂ=ವಿರಹ. ಒಲುಮೆಗಲಹ=ಪ್ರಣಯ ಕಲಹ.
೩. ತಣ್ಣೆಡುವ=ತಣ್ಣೆಗಾಗುವ. ತಣ್ಣುಳಿಲ=ತಣ್ಣೆನಿರುವ, ಮಳಲದಿಣ್ಣೆ. ಬಾಯಿದೆರೆ=ತುಟೆ. ಬಟ್ಟೆ=ವೃತ್ತವಾದ, ದುಂಡಗಿರುವ. ಪೆರೆ=ಚಂದ್ರನಂತಿರುವ, ಮೊಗ. ಜಾಣ್ಣೆಡೆದ=ಚಾತುರ್ಯವುಳ್ಳ. ನುಣ್ಣೊಗರ=ಕೋಮಲಕಾಂತಿಯ. ಪೊಸವಾಳೆ ಕಣ್ಣೊಣರ=ಹೊಸವಾಳೆ ವಿನಂತಿರುವ ಕಣ್ಣುಧಾಳದ.
೪. ಅಮಲ್ಪಕ್ಕಿ=ಚಕ್ರವಾಕಪಕ್ಷಿಗಳ ಜೊತೆ. (ಅಮಳ=ಜೊತೆ; ಯುಗಳ). ಗರುವೆ=ಗಂಭೀರೆ.
೫. ನೀರೆ=ಕಾಂತೆ. ಕುಡಿತೆ=ಬೊಗಸೆ. ಚೆಲ್ಲಕಾರ್ತಿ=ಸರಸವತಿ. ಬಣ್ಣೆಗೆ=ಹೊಗಳ ಲಿಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ. ಚೆನ್ನೆ=ಚೆಲುವೆ. ಪೊಂಗುವ=ಉಕ್ಕುವ. ಬಿಂಕಗಾರ್ತಿ=ಗರುವೆ.
೬. ಗಂಡುದೊಳ್ಳು=ಗಂಡು ದಾಸಿಯರಂತೆ ಊಳಿಗದಲ್ಲಿಡುವುದು. ಎಸಕಂ=ಉದ್ಯೋಗ ಗ. ಗಾಡಿಕಾರ್ತಿ=ಸೊಬಗುಳ್ಳವಳು.
೭. ಬಚ್ಚೆ ಬಯಲಂತೆ=ಬಟ್ಟೆ ಬಯಲು. ಬಕ್ಕಬಯಲು=ಶೂನ್ಯ. ಪಳಚ್ಚೆನೆ=ಪ್ರಕಾಶಿ ಸುತ್ತ. ಪಡಿಯಚ್ಚು=ಪ್ರತಿಮುದ್ರೆ=ಸಮಾನ. ಮಿಸುನಿದಾಮರೆ=ಹೊಂದಾವರೆ. ಮೆಚ್ಚುವೆಣ್ಣು=ಇಚ್ಛೆ ಗಾರ್ತಿ. ಒಲುಮೊಗರಿಗೆ=ವಲ್ಲಭರಿಗೆ, ಕಾದತಿದಿಗೆ.
೮. ತವಕ=ಲತುರ.
೯. ಹೊಲೆ=ಮಾಲಿನ್ಯ, ಸೂಳೆ. ಏರುಂಜವ್ವನಂದಳೆದ=ಏರುವ ಯೌವನವನ್ನು ಪಡೆ ದ=ನವಯೌವನವನ್ನು ಹೊಂದಿದ.
೧೦. ಕಾತರಿಪ=ಲತುರದಿಂದ ನೋಡುವ. ತಳ್ಳೆ=ತಬ್ಬುವಿಕೆ=ಲಲಿಂಗನ. ಉಂಡಿಗೆ=ಮೊಹರು, ಲ್ಲಣತಿ=ಲಜ್ಜೆ.
೧೧. ಕಿಕ್ಕಣ್ಣೆಡುವ=ಓರೆನೋಟ ನೋಡುವ.

೧೨. ನಿಗುರಿ=ಮೇಲೆತ್ತಿ. ಕರ್ವೂರ ಪಳಿಕುದಂಬುಲ=ಸ್ವಟಿಕದಂತಿರುವ ಪಚ್ಚೆಕರ್ವೂರ ರವೆರಸಿದ ತಾಂಬೂಲ.
೧೩. ಉಪರಿಮಕೆ ಎತ್ತಿ=ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎತ್ತಿ. ನಸುನಿದ್ರೆಗೆಯ್ದು=ಸ್ವಲ್ಪ ನಿದ್ರೆಮಾಡಿ.
೧೪. ಬಳಿವಳಿಯೊಳ್=ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ. ಒಡಲಕರೆ=ದೇಹದ ಕಪ್ಪು. ಬಗೆಯನು=ಚಿತ್ರವನ್ನು ಬಂದಿವಿಡಿದಳ್=ಸೆರೆಗೆಯ್ದುಳು.
೧೫. ಅಣಕಮೇ=ಲಜ್ಜೆಯೇ. ಕೆಣಕಿ=ರೇಗಿಸಿ. ಹೆಣಗುತೆ=ಹೋರಾಡುತ್ತ.
೧೬. ಅಸುವಿಡಿಯಲುಂಟೇ=ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಹಿಡಿದಿರಲಿಕ್ಕಾದೀತೇ?
೧೭. ನಿಡ್ಡಳ=ಕರುಣೆ? ಎಚ್ಚರುಂಟೆ=ಮೈಮರೆವಳೆಂದರ್ಥ.
೧೮. ಮಂತಣಂಗೆೊಂಡು=ಅಲೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತ. ತೇರುತೆಕ್ಕೆ=ಧಾಳಾಧಾಳಿ, ಉಪದ್ರ. ದಾಳಿ=ಮುಕ್ತಿಗೆ. ಅಂತರಿಸದೆ=ತಡೆಯದೆ. ತಿಂಥಿಣಿ=ಸಮೂಹ. ಪಾಳೆಯಂ ಬಿಡೆ=ಸೈನ್ಯವು ಬೀಡು ಒಪ್ಪಿಸಲು.
೨೦. ತಳ್ಳುಬಳ್ಳಿ=ಹೊರಗೆ ನೂಂಕಿ ಬಿಡುವುದು; ಉಚ್ಚಾಟನ. ಕಾವನ=ಕಾಮನ, ಮನ್ಮಥನ. ಅಬ್ಬರಂ=ಗೌಜು. ನಿತ್ತರಿಸಬಹುದೆ=ಸುಧಾರಿಸಲಾದೀತೇ? ತಳ್ಳಂಕ=ನಡುಕ, ಭಯ. ಇಂದು ಹುಟ್ಟಿದದಿನಂ ಬಂದುದು ಎಂಬುದು ರೂಢಿಯಲ್ಲಿ ದುರ್ದಿನವು ಬಂದಿತೆಂದರ್ಥ.
೨೧. ಸುಟಿಗೆ=ಹುಸಿಗೆ, ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ. ಅಬ್ಬರಿಸ=ಗದ್ದಲಮಾಡುವ. ಕಟಕ=ಸೇನೆ ಯಿರುವ ಸ್ಥಳ. ಬಿಸುಸುಯ್ಯುತಿರ್ಧರು=ಬೆಚ್ಚನೆ ಉಸಿರು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು.
೨೨. ರುದ್ರನಂತೆ ವೇಷವನ್ನು ಹಾಕಿ ಕಳುಹಿದುದರಿಂದ ಅವಳನ್ನು ಕಂಡಕೂಡಲೆ ಮನ್ಮಥನು ಹೆದರಿ ತನ್ನನ್ನೇ ಸುಟ್ಟು ಬಿಡುವಳೋ ಎಂಬ ಭಯದಿಂದ ಓಡಿಹೋಗುವನೆಂದು ಒಬ್ಬನು ಭಾವಿಸಿದಂತೆ ಕವಿ ವರ್ಣಿಸಿರುವನು.
೨೩. ಸಡಗರ=ಸಂಭ್ರಮ. ಹೆರೆನೊಸಲಿನಬಲೆ=ಚಂದ್ರನಂತೆ ಮುಖವುಳ್ಳ ಹಣೆಯುಳ್ಳ ಹೆಂಗಸು. ಮಡದಿ=ಹೆಂಗಸು.
೨೪. ಹರಲ=ಕಲ್ಲು ಇಲ್ಲಿ ರತ್ನ. ಕೀಳಿಲೊಳ್=ಕೆಳಗಿನ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ. ಹರಣದೆರೆಯನ=ಪ್ರಾಣನಾಥನ. ಓಸರಂಗೆಲ್ಲ=ತಕುನವನ್ನು ಕೇಳುವ ಕುರಿಗೇಳುವ.
೨೫. ಎಳವರೆಯು=ಚಿಕ್ಕಪ್ರಾಯ. ಉರೆ=ಹೆಚ್ಚಾಗಿ.
೨೬. ತರಹರಂಗೆೊಂಡು=ತಡವರಿಸಿಕೊಂಡು. ಹರಣವಂ=ಪ್ರಾಣವನ್ನು. ಇನಿಸು=ಇಷ್ಟು, ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ.
೨೭. ಅರಲಂಬನ=ವೃಷ್ಟಾಸ್ತನ, ಮನ್ಮಥನ ಅಟ್ಟುಳಿ=ಹಿಂಸೆ. ಹಾವಳಿ=ಬಾಧೆ, ಹಿಂಸೆ, ಧಾಂಧಲೆ. ಅಬ್ಬರ=ಅರ್ಭಟಿ. ನನೆಯಸರಲ=ವೃಷ್ಟಬಾಣಂ, ಕಾಮ; ಉಪಟಳ=ಉಪದ್ರವ. ಇಟ್ಟಿಡೆ=ಇರುಕು, ಇಕ್ಕಟ್ಟು. ಉಬ್ಬಿಸು=ಸಂಕಟ.
೨೮. ಸುಪ್ಪತ್ತಿಗೆ=ಹಾಸಿಗೆ. ಬರಗು=ಮಲಗು. ಬಿರಿಮುಗಳ=ಬಿರಿದ ಹೂವಿನ. ಬಿಜ್ಜ

ಣಿಗೆ=ಬೀಸಣಿಗೆ. ಸಿರಿಪಚ್ಚೆವುಡಿ=ಶ್ರೀಗಂಧದವುಡಿ. ಸಿರಿಗಣ್ಣು=ಶ್ರೀಬಿಂಡ.
ಅಣ್ಣು=ಲೇಪನ. ಕಿಚ್ಚು=ಬೆಂಕಿ.

೨೯. ಅನುಸಂಧಿ=ವೇಳೆ, ಸಂದರ್ಭ. ಅಂಗಭೂತಂ=ಅಂಗಜ, ಮನ್ಮಥ. ಹರಿದಾಳಿಯಂ
ಮಾಡಿ=ಮೂವಳಿಸಿ=ಮೂರುಸುತ್ತು ಸುತ್ತಿ. ಮುಂಗುಡಿಯೊಳೆ=ಸೈನ್ಯದ ಮುಂಗ
ಡೆಯಲ್ಲಿ. ಲಗ್ನ=ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕಲಿಕ್ಕೆ ಗುರಿ; ಕೋಳುಂಗೊಂಡು=ನಾಣವಾಡಂಗಿ
ಡಿಸಿ=ಲಜ್ಜೆಯ ಕ್ರಮವನ್ನು ಕೆಡಿಸಿ. ಒಳಗರಿದು=ಮರ್ಮವನ್ನು ತಿಳಿದು.
೩೦. ಅಲರ್ಗಣೆ=ವುಪ್ಪಾಸ್ತ. ಆಯ=ಆದಾಯ; ಅಳತೆ. ಲಾಳವಟ್ಟಿ=ಲಾಳದಮಾರ್ಗ.
ಎಸುವ=ಬಾಣಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ಮಾಡುವ. ಬಟ್ಟಿ=ಹಾಡಿ, ಮಾರ್ಗ. ಕಡು
ಹೇಡಿ=ಅತಿಭೀರು; ಅಂಜುಕುಳಿ.
೩೧. ಅಚ್ಚರಿ=ಅಶ್ಚರ್ಯ. ಅವದಿನದಿಂದಂ=ಬಹುಕಾಲದಿಂದ.
೩೨. ತಳುವಲೆ=ತಡೆಯಲು. ಬರುನೆಳಲೆ=ಬರಿಯ ನೆರಲು, ಛಾಯೆಮಾತ್ರವೇ.
ಅಳುಕಿ=ಹೆದರಿ. ಏ ಕಡೆಗೆ ತಳರ್ದಂ=ಅವ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಹೋದನು. ಒಳಮೆಯ್ಯ
ಜಗಲಿ=ಒಳಗಡೆಯ ಜಗಲಿ.
೩೪. ಸರಿಮಿಗಿಲೆ=ಸಮ, ಅಧಿಕ.
೩೫. ಅಷ್ಟೋಪವಾಸ:— ಎಂಟುದಿನವಸಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಭೋಜನಮಾಡಿ ಹೀಗೆ ದೇಹವನ್ನು
ಕರಗಿಸುವ ಕಾಯುಕ್ಲೇಶವನ್ನು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಪರಮಲಾಭವುಂಟೆಂದು ಶಾಸ್ತ್ರ
ಕಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.
೩೬. ನಂದೀಶ್ವರದ ನೋಂಪಿ—ನೋಂಪಿ=ವ್ರತ.
ನಂದೀಶ್ವರ ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ರತಿಕರವೆಂಬ ಎಂಟು ಪರ್ವತಗಳಿವೆ. ಅಲ್ಲಿಯ ಜಿನಬಿಂಬ
ಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ಒಂದು ದಿನ ಬಿಟ್ಟು ಒಂದು ದಿನದಂತೆ ಎಂಟು ಉಪವಾಸಗಳನ್ನು
ಮಾಡಿ, ಬಳಿಕ ದಧಿಮುಖವೆಂಬ ನಾಲ್ಕು ಪರ್ವತಗಳ ಮೇಗಣ ಜಿನಬಿಂಗಳಿಗೆ
ನಾಲ್ಕು ಉಪವಾಸಗಳಾಗಬೇಕು; ಆ ಬಳಿಕ ಅಂಜನ ಪರ್ವತದ ಮೇಲಣ ಜಿನ
ಬಿಂಬಕ್ಕೆ ಒಂದು ಉಪವಾಸ—ಹೀಗೆ ಹದಿಮೂರು ಉಪವಾಸವಾದರೆ ನಾಲ್ಕು
ದಿಕ್ಕುಗಳಿಂದ ಐವತ್ತೆರಡು ಉಪವಾಸಗಳಾದುವು. ಈ ವ್ರತವನ್ನು ಮಾಡುವವ
ರಿಗೆ ಮಹರ್ಥಕದೇವತ್ವವು ಒದಗಿ ಕಡೆಗೆ ನಿರ್ವಾಣಪದವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವುದು.
೩೮. ಎತ್ತಣದು=ಎಲ್ಲಿಯದು.
೩೯. ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗಿ=ಅಷ್ಟಾಂಗವ್ರಣಾಮಮಾಡಿ—
ಉರ, ತಿರಸ್ಸು, ದೃಷ್ಟಿ, ಮನಸು, ವಚನ, ಪದ್ಮೈ, ಕರ, ಕರ್ಣ=ಇವೇ ಎಂಟಂಗಗಳು.
ಮನ+ದಣಿವತೆರದಿ=ಮನಸ್ಸು ತೃಪ್ತಿಪಡುವಂತೆ.
೪೦. ಪಂಚವಿಧಭಕ್ಷ್ಯೆ—
೪೧. ಉಸಿರಿಂ=ಹೇಳಿರಿ.
೪೨. ನಿರವಿಸಲ್ಲೇಕು=ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಬೇಕು; ಹೇಳಬೇಕು.

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ.

೩. ಗಾಳಿವಟ್ಟಿ=ಆಕಾಶ.
೪. ತುಂಬು=ಹೊಸಗನ್ನಡದಲ್ಲಿ ತೂಬು. ಉಚ್ಚಲ=ಸಡಿಲಿಸಲು, ಬಿಚ್ಚಲು. ಪೊರ ಮಡು=ಹೊರಡು. ಇಂಬುವೆತ್ತ=ಸೊಗಯಿಸುವ. ಪುರವಟಗರು= (?)
ಅಡವಳರು=ಹಡಪದವರು (ತಾಂಬೂಲದವರು). ಝಳಂಬಾಯ್ತರು=ಬಿಚ್ಚಿ ಣಿಗೆವಿಡಿವವರು. ನಚ್ಚಣಿಗರು=ನರ್ತಕರು. ಪಡಿಯರರು=ಪ್ರತೀಹಾರರು.
೫. ಮಜ್ಜನಸಾಲೆ=ಸ್ನಾನಶಾಲೆ. ಪಜ್ಜಳಿಸು=ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುವ, ಹೊಳೆವ. ಆರ ಮೆಯ್ ಸೋಂಕದಂತೆ=ಆರ ಮೆಯ್ಯು ಸೋಂಕದ ಹಾಗೆ. ಇಂತಹ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಮುಚ್ಚಯದ ಉಂ ಎಂಬುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೇಳುವುದು ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲ; ಅನ್ವಯವು ಕೆಡುವುದು.
೬. ಊಳಿಗಂ=ಸೇವೆ (ಚಾಕರಿ). ಕಣ್ಣೊಳಿಸುವ=ಮನೋಹರವಾದ, ಸೊಗಯಿಸುವ. ಏರುಂಜವನನ=ನವಯೌವನ. ತೊಡವು=ಅಭರಣ, ಒಡವೆ. ಮುಡಿಯಾದಿಯಾಗಿ ಕೆಂಬಜ್ಜಿ ವರ=ಅಡಿಯಿಂದ ಮುಡಿಯವರೆಗೆ. ಕೆಂಬಜ್ಜಿ=ಕೆಚ್ಚನೆ+ಪಜ್ಜಿ (ಹೆಚ್ಚಿ). ಆರುಮರಿಯದಂದದಿ-ಆರ ಮೈ ಸೋಂಕದಂತೆ ಇವೆರಡರೊಳಗೆ ಆವುದು ಅನ್ವಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದುದು?
೭. ಎಕ್ಕಾವಳಿ=ಎಕಸರ. ನಿಡುವೆರಲ್=ನೀಟವಾದ ಬೆರಲು. ಅನುಗೊಳಿಸುವ=ಬದವಿಸುವ. ಊಡುವ=ಹಚ್ಚುವ.
೮. ಎಣೆ=ಸಮ, ಸಮಾನ.
೯. ಎದೆಹೊಯ್ತನ=ದುಷ್ಟತನ. ಬೋನ=ಅನ್ಯ. ಅಡ್ಡಣಿಗೆ=ವಾತ್ರ. ಹರಿಯಣ=ಹರಿವಾಣ.
೧೦. ಒಸರಿ=ಪ್ರವಿಸಿ; ಬಾಯನೀರು ಕರೆದು.
೧೧. ಆರೋಗಿಸುವ=ಊಟವಾಡುವ. ಕರಂ=ಅಧಿಕಾರ್ಥದ ಅನ್ವಯ. ತರಹ ರಂಗೊಂಡು=ಆತುರದಿಂದ. ಕುಕ್ಕೊರಿಸಿ=ಬಕ್ಕೊರಿಸಿ. ಬಸಿರು=ಹೊಟ್ಟಿ.
೧೨. ದಿನಬಂಜಿನಡೆಯದೆ=ಬಂದು ದಿನವಾದರೂ ತಪ್ಪದೆ ಎದೆದುಡುಕು=ಹೆದರಿಕೆ. ಸುವ್ವಾರೊಳೆ=ಅಡುಗೆಯವರಲ್ಲಿ. (ಸಂ. ಸೂಪಕಾರ). ನಾಣ್ಣೆ=ಸಿಗ್ನಾಗಿ, ಲಜ್ಜಿಸಿ.
೧೩. ಕಿರಿದು ಪಗಲಿಂದ=ಕೆಲವು ದಿನಗಳಿಂದ. ತನು=ಶರೀರವು. ತನುವಾದುದು=ಬಡವಾಯ್ತು.
೧೪. ಹವಣ್=ಪ್ರವಾಣ ಇಲ್ಲಿ ಆನುಕೂಲ್ಯ. ನೆರೆ=ಹೆಚ್ಚಾಗಿ. ಬೀವಿತಂ=ಸಂಒಳ.
೧೫. ಕಟ್ಟೀಕಾಂತ=ಕಡಿದು + ಏಕಾಂತ=ಅತಿರಹಸ್ಯ.
೧೬. ಹರಿಯಣ=ಹರಿವಾಣ. ಉಣಿಸೆಂಬುದಿಸಿಲ್ಲ=ಊಟವೆಂಬುದು ತುಸುವಾದರೂ ಇಲ್ಲ.

೧೭. ವೆರತಿಲ್ಲ=ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲ. ಇಂತು + ಇನಿಸು + ಹೇಸುವನಲ್ಲ=ಇಂತಿಷ್ಟಾದರೂ ಹಿಂಜರಿಯುವನಲ್ಲ. ಅವನೇ + ತವ್ವದು + ಎಂದು=ಅವನೇ ನಿಶ್ಚಯ ಎಂದು.
೧೮. ಎಕ್ಕದ ಮುಗುಳ್ಳಂ=ಎಕ್ಕೆಗಿಡದ ಹೂಗಳನ್ನು. ಹರಹಿ=ಹರಡಿ. ಜಗಜಟ್ಟಿಗಳಂ=ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದ ಜಟ್ಟಿಗಳನ್ನು. ಎಕ್ಕತುಳದ+ಆಳ್ಳಂ=ಒಂದೇಸಮನಾದ (ಬಲವುಳ್ಳ) ಆಳುಗಳನ್ನು. ಬಲಿದು ಕದವಂ=ಬಾಗಿಲನ್ನು ಹಾಕಿ.
೧೯. ಮೂದಲಿಸುತ=ಹೀಯಾಳಿಸುತ್ತ. ಮಲ್ಲರು=ಬಲಿಷ್ಠರು. ದಿಂಡುಗೆಡೆವಂತೆ=ಹೇಣ ಬೀಳುವಂತೆ. ಬಲಹೂನಿ=ಬಹಳವಾಗಿ ಹಟವಿಡಿದು. ಹೆಡಗುಡಿಗಟ್ಟು=ಹಿಂಗೆಟ್ಟು ಕಟ್ಟು.
೨೦. ಸೆಳೆನೀರು=ತಿಳಿನೀರು.
೨೧. ಕೈವೊಯ್ದು=ಚವ್ವಾಳ ತಟ್ಟೆ. ಲಂಡ=ಪೋಕರಿ, ವುಂಡ. ಇರವು=ಸ್ಥಿತಿ.
೨೨. ವೆಗ್ಗಳ=ಅಧಿಕ.
೨೪. ಹನಣಾಗಿ=ಹದವಾಗಿ, ಅನುಕೂಲವಾಗಿ. ಹೊಸದು=ಕಲ್ಪನೆಮಾಡಿ.
೨೫. ಅರಗು=ಕೊನೆ-ಕಡೆ. ಬರದು=ಬಾರದೆಂದಿದ್ದರೆ ತುದ್ದ.
೨೬. ಎಡೆವೊಳೆ=ನಡುವಣ ನದಿಯಲ್ಲಿ—ನದಿಯ ಮಧ್ಯವಾಗದಲ್ಲಿ.
೨೭. ನಳನಳಿಸಿ=ಕೋಮಲವಾಗಿ, ರಮಣೀಯವಾಗಿ.
೨೮. ತವಕಿಪೆ=ಆತುರಿಸುವೆ.
೩೧. ಕದುಕು=ತಿವಿತದಿಂದಾದ + ಏರು=ಘಾಯ. ದಬ್ಬುದಲೆ=ನಡುಕ; ಒದರಾಟ.
೩೨. ಅಣುಗೆ=ಮಗ. ಸೊಣುಗನುಣಿಸಾದನಲ್ಲಾ=ನಾಯಿಗೆ ತುತ್ತಾದನಲ್ಲಾ, ದುರ್ಗತಿಗೆ ಬಿದ್ದನಲ್ಲಾ. ನಾಡುಗರು=ನಾಡಿನವರು; ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರಾದವರು.
೩೩. ಮರುಕ=ವ್ಯಸನ. ಇಂದುವರದತ್ತಾವಧಾನದೊಳಗೆ=ಈ ವರೆಗೆ ಅದೇ ಧ್ಯಾನ ದಲ್ಲಿಟ್ಟ ಮನದಿಂದ.
೩೪. ವಿಸ್ಮೃತಿಯವ್ವದು=ಮರೆತು ಹೋಗುವುದು. ಪಂಚಪದಮಂತ್ರ=ಪಂಚಗುರುಗಳನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುವ ಐದು ಅಕ್ಷರಗಳುಳ್ಳ ಮಹಾಮಂತ್ರ.
೪೧. ಬಜ್ಜಡಂ=ಕಲ್ಪುಷ, ವಾಪ. ನಿರ್ಬಾಡಿಸು=ತೊಲಗಿಸು.
೪೨. ಕೆಕ್ಕಳ ಕೆರಳ್ಳು=ಅತಿ ಕುಪಿತನಾಗಿ. ಮೆಯ್ಯಾಪಿನ ಆಳುಗಳನು ಅಟ್ಟಿದಂ=ಅಂಗ ರಕ್ಷಣೆಯ ಭಟರನ್ನು ಕಳುಹಿದನು.
೪೪. ಉಣ್ಣೆ=ಏಳಲು. ಬೆಸನಂ ಬೇಡಿ=ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ.
೪೫. ಕವ್ವರವಳಿಕಿನಂತಿರ್ಪು=ಕರ್ವೂರದ ಸ್ಪಟಕದಂತಿರುವ.
೪೬. ಅವಧಿಜ್ಞಾನ=ವೂರ್ವಾಪರ ಭವಗಳ ಜ್ಞಾನ. ಗಣನೆಗೊಂದು=ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ಬಾರದ. ಉಪಸರ್ಗ=ಬಾಧೆ.
೪೭. ಕನಲಿ=ಸಿಟ್ಟಾಗಿ. ಡಾಣೆ=ದಂಡ, ದೊಣ್ಣೆ, ಬಡಿಗೆ.
೪೮. ಉರುಹು=ಉರುಬು=ಊದು. ಕೈವೊಯ್ದು=ಚವ್ವಾಳ ಹೊಡೆದು. ಗೊಂದಣ=ಸಮೂಹ. ಸೊಡರು=ದೀಪ.

೪೯. ರೂಡಿಸಿದ=ಕೂಡಿದ, ನೆರೆದ. ಕಡುಮಸಗಿ=ಬಹಳವಾಗಿ ವಿಜೃಂಭಿಸಿ ಇಲ್ಲಿ ರೇಗಿ. ಬೀಡು ಬೆದರ್ವಂದದಿಂ=ನಾಳೆಯವೆಲ್ಲವೂ ಹೆದರುವಂತೆ; ಕೆಂಗಣ್ಣುಸಗಿ=ಕಣ್ಣು ಕೆಂಪಾಗುವಂತೆ ಸಿಟ್ಟು ಮಾಡಿ.
೫೦. ಚತುರಂಗಬಲ=ಅನೆ ಕುದುರೆ ರಥ ಕಾಲಾಳುಗಳ ಸೇನೆ. ಕಣ್ಣೆಟ್ಟು=ದಿಕ್ಕುದೋ ರದೆ. ಈಡಾಡು=ಬೀಸಾಡು.
೫೧. ರೂವುದಾಳಿ=ರೂಪವನ್ನು ಧರಿಯಿಸಿ. ಹೇಡಿಗೊಂಡು=ಪುಕ್ಕಲನಾಗಿ.
೫೨. ಬಯಲಕ್ಕೂಡಿದೊಡೆ=ನಾಶಮಾಡಿದರೆ. ದೇಗುಲ=ದೇವಸ್ಥಾನ. ಅನುಮಾಡಿ ದೊಡೆ=ಸರಿಮಾಡಿಸಿದರೆ. ಮರೆಗೆಡೆಗೆ ಬಂದವರ=ಶರಣು ಹೊಕ್ಕವರ ಮುಮ್ಮಡಿ ಯಪ್ಪುದು=ಮೂರರಷ್ಟು ಆಗುವುದು.
೫೩. ಬೆಕ್ಕಸಂ ಬಟ್ಟು=ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿ. ಬೆಂಬಳಿಯಂ=ಹಿಂದೆ, ಬೆಂಬಲದಲ್ಲಿ.
೫೪. ಪರಮೇಶನಿದ್ದರ್ವಂದದಿಂ... ಮುನಿನಿಕಾಯವಿದ್ದರ್ವಂದದಿಂ = ಪರಮೇಶ್ವರನಿರುತ್ತಿ ರಲು, ಮುನಿಸಮೂಹನಿರುತ್ತಿರಲು ಅವರಿಗೆ ಇಚ್ಛಾಕಾರವನ್ನು ಮಾಡದೆ... ಇಚ್ಛಾಕಾರ=ಇಚ್ಛಾಮಿ ಇಚ್ಛಾಮಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ವಿನಯವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸು ವುದು. ಬಲವಂದು=ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಮಾಡಿ. ಬಸೆದು=ವಿಶ್ವಾಸಿಸಿ. ಎಯ್ಲಿ=ಚಿನ್ನಾಗಿ.
೫೫. ಓವದೆ=ಇದಕ್ಕೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸದೆ ಎಂದರ್ಥವಿದ್ದರೂ ಇಂತಹ ಸಂದ ಭದದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ವಾದವೂರಣಾರ್ಥವೆಂದೂ, ನಿರರ್ಥಕದ ಮಾತೆಂದೂ ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಸಾಧಾರಣ ಕವಿಗಳಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ವಾದವೂರಣದ ಪದಗಳು ದೊರೆಯುತ್ತವೆ.
೫೬. ಆಶ್ಚರ್ಯವಂಚಕಂ=ಸುರಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿ, ಹೊಮ್ಮಳೆ, ಮಂದಾನಿಲ, ದೇವದುಂದುಭಿ, ಸುರರ ಅಹೋನಾದ.

ಸುರಿಯೆ ವಸುಧಾರೆ ನಭದೊಳೆ |

ಸುರವೃಂದಂ ಪೊಗಳೆ ನೊಳಗೆ ಸುರದುಂದುಭಿ ತ- ||

ಣ್ಣೆಲರೆಸಗೆ ಕುಸುಮವರ್ಷಂ |

ದೊರೆಕೊಳೆ ಸಾಶ್ಚರ್ಯವಾಯ್ತು ಪಂಚಾಶ್ಚರ್ಯಂ ||

(ಅಜಿತ VII ೩.

೬೧. ಎದೆ=ಹೃದಯದಲ್ಲಿ.
೬೨. ಅರ್ತಿ=ಅಕ್ಷಿ=ಪ್ರೀತಿ. ಭದ್ರಪರಿಣಾಮ=ಶುಭವಾದ ಗತಿ.
೬೩. ಮಿಥ್ಯೆ=ಸುಳ್ಳು, ಮೋಸ, ಮಾಯೆ.
೬೪. ಜನಜನಿತಮಾಗಿ=ಲೋಕಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿ.
೬೫. ಡಾಳಕಿ=ಗೈಯಾಳಿ.
೬೬. ಮಳೆಗಾಲದ=ಮೇಘದ. ನುಣ್ಣರವನ್ನು=ಗಂಭೀರವಾದ ಶಬ್ದವನ್ನು. ಕರಲುನೆಲ=ಹಾಳುನೆಲ. ಓರಣದಿಂ=ಚೆಂದದಿಂದ.

ಐದನೆಯ ಸಂಧಿ.

- ೧. ಬಟ್ಟವೆರೆಮೊಗಡ=ದುಂಡಗೆ ಚಂದ್ರನಂತಿರುವ ಮುಖವುಳ್ಳ.
- ೨. ನೆಮ್ಮಗೆ=ಆಲಂಬನ, ಆಶ್ರಯ. ಆ ರಾಜಗೃಹದವರು ದಾನಗಳಲ್ಲಿ ಬಹು ಶ್ರೇಷ್ಠ ರಾದವರೆಂದು ಉತ್ಪ್ರೇಕ್ಷಿಸಿ ಕವಿ ಹೇಳುವಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಯಾಂಸನು ಮಾಡಿದ ಇಕ್ಷ್ವರಸದ ದಾನದಿಂದ ಶಾಂತಿನಾಥನೆಂಬುದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಷ್ಟೆ. ಶ್ರೇಯಾಂಸನ ದಾನವನ್ನೂ ವಿೂರಿದ ಉತ್ತಮಪಾತ್ರದಾನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ಭಾವ.
- ೩. ಪಡಲಿಗೆ=ಹರಿವಾಣ, ತಟ್ಟಿ.
- ೪. ಚಂದ್ರಗತಿ=ಮುನಿಗಳು ಉಪವಾಸಾಂತರದ ಪಾರಣೆಗೆಂದು ಬರುವಲ್ಲಿ ನಡೆವ ರೀತಿಗೆ ಚಂದ್ರಗತಿಯೆಂದು ಹೆಸರು.
- ೫. ಅಪವರ್ಗಸತಿಗೆ=ಮೋಕ್ಷ ಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ. ಕರಕರೆ=ಚಿಂತೆ. ತನುತನುವಂ=ಬಡವಾದ ಶರೀರವನ್ನು.
- ೬. ಭಾವರಿ ಮುರಿದು=ವ್ರತವು ಕೆಟ್ಟು.
- ೭. ಅಲಸಿ=ಬೇಸತ್ತು. ಕಲಿನವಿಜಯುಂಗೇ=ದೋಷರಹಿತನಾದ ಬೆನೇಶ್ವರನಿಗೆ.
- ೮. ಗಂಡವಿಮುಕ್ತರಂ=ವೀತರಾಗರನ್ನು ಸುತದೋಹಳದಿ=ಪುತ್ರನಿಲ್ಲವೆಂಬ ಚಿಂತೆ ಯಿಂದ.
- ೯. ಬಾಳೆ=ಬಾಳು.
- ೧೦. ಪಚ್ಚು ಗೊಂಟೆ=ಭಾಗಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವರೇ ಎಂತಾನುಂ=ಹೇಗಾದರೂ.
- ೧೧. ಬಳವಿಗೆ=ಅಭಿವೃದ್ಧಿ. ಮುನ್ನಂ ನೋನದವರ್ಗೆ=ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ವ್ರತವನ್ನು ಆಚರಿಸಿ ಪುಣ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯದವರಿಗೆ.
- ೧೨. ಆರಭಾರವನು=ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು. ಭೋಗ + ಉಪಭೋಗ=ಭೋಗಿಸುವ ಪದಾರ್ಥವು ಒಮ್ಮೆ ಭೋಗಿಸಿದ ಬಳಿಕ ಮತ್ತೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದು. ಹೂ, ಗಂಧ, ಅನ್ನ ಮುಂತಾದುವು ಉಪಭೋಗದ ಪದಾರ್ಥಗಳು. ಹಲವು ಸಾರಿ ಭೋಗಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾದುವು—ಮನೆ, ಮಡದಿ, ಕುದುರೆ, ವಸ್ತ್ರ, ಆಭರಣ ಮುಂತಾದುವು.
- ೧೩. ನಮೆವರು=ಕೃತವಾದವರು, ಬಡವಾದವರು.
- ೧೪. ಇನಿಯನಂ=ವಲ್ಲಭನನ್ನು, ಗಂಡನನ್ನು.
- ೧೫. ನೋಂಪಿ=ವ್ರತ. ಚೋಕ್ಕಟದಿ=ಸೊಗಸಿನಿಂದ, ಚೆನ್ನಾಗಿ. ಅನ್ನಿಗರಂ=ಇತರರ, ಹೆರವರ. ಎರವು=ಭೇದ,
- ೧೬. ಜನದರಿಕೆಯಲ್ಲಿ=ಜನರಿವಂತೆ, ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿ.
- ೧೭. ಮನೆವಾರ್ತೆ=ಸಂಸಾರ; ಗೃಹಕೃತ್ಯ.
- ೧೮. ಕೂರುಗುರಂದ=ಉಗುರಕೊನೆಯಿಂದ. ಮಿಡಿಯುತ=ವಿೂಟುತ್ತ.
- ೨೦. ಡಾಳೆ=ಡಾಳಕೆ.

೨೦. ಹೊಲೆಗಂಡು=ಮೈಲಗೆಯಾಗಿ. ತುಬ್ಬಿ=ಸೂಚಿಸಿ. ಹೊತ್ತು ಮೂಡಿ ಮುಳುಗುವ
ನ್ನೆವರ=ಸೂರ್ಯನು ಉದಯಿಸಿ ಅಸ್ತವಿಸುವವರೆಗೂ, ಹಗಲೆಲ್ಲಾ. ತಂಬಿಸು=
ಸ್ತಂಭಿಸು, ನಿಲ್ಲುವಂತೆ ಮಾಡು. ಡೊಗ್ಗಿರಿದು=ಮುಗ್ಗಿರಿಸಿ ಕೆಡೆ=ನಲದಲ್ಲಿ ಬೀಳು.
೨೧. ಮುದು ಪಾರಿ=ಮುದುಪ, ಮುದುಕ. ಬೆಜ್ಜರಂ=ಭಯ. ಗೊಡ್ಡ=ಬಾಧೆ.
೨೪. ನಾಡಾಡಿಗರಂ=ಸಾಮಾನ್ಯರಾದವರನ್ನು ಅಪ್ರಸಿದ್ಧರನ್ನು.
೨೫. ಗುಟ್ಟು ಗುರುಕು=ನಿಟ್ಟುಸಿರು; ವ್ಯಸನ. ಬೋಸರಿಗತನ=ಮಿಥ್ಯಾದರ; ಮಿಥ್ಯಾವಿನ
ಯ, ಕಪಟದ ವಿಶ್ವಾಸ. ತೊಟ್ಟಂವಾಡಿ=ದಾಸಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿ. ದೇಹಾರಂ=ಇಲ್ಲಿ
ಕೆಟ್ಟಗತಿ, ಕೇಡು. (ಸಾಮಾನ್ಯಾರ್ಥ ಹೊಸ್ತಿಲು).
೨೬. ಬಣಬೆಗಿತ್ತಿ=ವರ್ತಕನ ಹೆಂಡತಿ. ಸಂತ್ಯೆಸಿ=ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿ.
೨೭. ಕುರುಜಿಡೆ=ಕಿರಿದು+ಜಿಡೆ. ಮರವಡಿಯ ಚೀಲಂ
೨೮. ಹಸನಾದ=ರಮ್ಯವಾದ, ಸೊಗಸಾದ.
೨೯. ಎರಕ=ಪ್ರೀತಿ. ನೆರೆಸವಿಯುತ=ಬಹಳವಾಗಿ ರುಚಿಯಿಸುತ್ತ (ತಿಂದು).
೩೦. ಎತ್ತಾನುಂ=ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ. ಹೇಳುಳಿ=ಅಮೇದ್ಯದ ಗುಂಡಿ. ಆಳುತ=ಮುಳುಗುತ್ತ.
೩೧. ಅನಿತರಿಂ=ಅದರಿಂದ. ಅಲೆಪಡಿಸುವ=ಅಲೆಯಿಸುವ, ಪೀಡಿಸುವ. ಬಿನುಗುಂ=ಗರ್ವ
ದ, ಸೊಕ್ಕಿನ, ಇದಾವ ಗಹನಂ=ಇದಾವ ಕಷ್ಟ.
೩೨. ಎಡರು=ಕಷ್ಟ. ಅಳಿವೆಂ=ಸಾಯುವೆನು. ಅನಾಮಿಕಂ=ಹೆಸರಿಲ್ಲದವನು; ಅಪ್ರ
ಸಿದ್ಧನು.
೩೩. ಕರವಾಳ=ಖಡ್ಗವನ್ನು, ಕತ್ತಿಯನ್ನು.
೩೪. ಜಡಿಡು=ಝಳವಿಸಿ. ಕೊಡುಬೆಸನ ಕೊಡುಬೆಸನ=ಅಜ್ಜಿಯನ್ನು ಕೊಡು, ಅಜ್ಜಿ
ಯನ್ನು ಕೊಡು. ಕಡಿಕಂಡಮಂ ಮಾಡಿ=ತುಕ್ಕಡಿಸಿ, ಕತ್ತರಿಸಿ. ಬಿಸುಡು=ಬೀಸಾ
ಡು. ಆಳುತ=ಆಕ್ರಮಿಸುತ್ತ ಘಡುಘಡಿಸು=ಅರ್ಭಟಿಸು.
೩೫. ಉರುಹು=ಉರುಬು=ನಾಶಮಾಡು ಜವಹುರವಂ=ಯಮಪುರವನ್ನು ಮಿಕ್ಕುವಿನಂ
ವೃತ್ಯುವಿನ. ಸೆಂಡಾಡು=ಚೆಂಡಿನಂತೆ ತಿರಿಕಲ್ಲಾಡು. ಬಾಳ್ತಲೆಗೊಂಡು=ಬೀವ
ದೊಡನೆ ತಲೆಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿಕೊಂಡು. ಬೆಸನ ಹೇಳದೆ=ನೇಮಕವನ್ನು ಮಾಡ
ದೆ, ಅವ್ವಣೆಯನ್ನು ಕೊಡದೆ.
೩೬. ಹರಿದಾಳಿ ಮಾಡಿ=ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕಿ. ಹರಿಸೂರೆಗೊಳುತ=ಕೊಳ್ಳಿಯನ್ನು ಹೊಡೆ
ಯುತ್ತ. ನುಗ್ಗುನುರಿಮಾಡಿ=ದೂಳಿಮಾಡು, ಚೂರ್ಣಿಸು, ವೃದ್ಧಿವೃದ್ಧಿಮಾಡು. ಒಗ್ಗ
ರಿಸು=ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸು. ನಿಗ್ಗರಿಸು=ಕೆಡಹು. ಎಗ್ಗತನಂ=ಹೆಡ್ಡತನ, ಅವಿವೇಕ.
ಹುಲೈಸನಂ=ಅಲ್ಪಕಾರ್ಯವನ್ನು.
೩೭. ದೆಸೆಯಾಳ್ಳರ್=ದಿಕ್ಕಾಲಕರು. ಕಮ್ಮರಿಯು ಬಿದ್ದು=ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿ ಬಿದ್ದು.
೩೮. ಅಳ್ತಂ=ಪ್ರೀತಿ. ಬೊಬ್ಬಿರಿದು=ಕೂಗಿ. ಕೂರಸಿಯು=ಹರಿತವಾದ ಕತ್ತಿಯನ್ನು.
೩೯. ಬೆದರ್ವಂ=ಹೆದರುವ. ಬೆಚ್ಚುವಂ=ಬೆದರುವ. ಅದುವಂ=ನಡುಗುವ. ಹಿಂಡುಗಿದ

ವರ್=(ಭಯದಿಂದ) ಗುಂಪು ಚೆದುರುವೆ. ಮರುಳು=ಪಿಶಾಚ. ಗದಗಾಘ್ರ=ಗುಂಪು ಕೂಡುವಿಕೆ. ಒತ್ತರ=ರಭಸ. ಅದಬುಗೆಡುವ=ಪರಾಕ್ರಮ ಕೆಡುವ, ಎದೆ ಯೊಡೆವ.

- ೪೦. ವೌರರು=ಪುರದ ಜನರು. ಏತರಿಂದ=ಅವಕಾರಣದಿಂದ.
- ೪೧. ಪುದಿದ=ಹೊದ್ದ. ಎದೆಹಾರಿ=ಧೈರ್ಯ ಗೆಟ್ಟು. ಇರುವೆ=ಇರುವೆ.
- ೪೨. ಆನೆ ಸೆಂದುರ=ಸಿಂಧುರ, ಆನೆ. ದರ್ಬರ= ಹೊತ್ತ ಕಂಡಿರುಳ ನಂತೆ=ಹಗಲನ್ನು (ಸೂರ್ಯನನ್ನು) ಕಂಡ ರಾತ್ರಿ (ಕತ್ತಲೆ) ಯಂತೆ. ಅಂಗ ಜಾರಿಯ ಭವನ=ಮದನ ವೈರಿಯ ಭವನ=ಜಿನಾಲಯ. ಅಂಗವಿಸು=ಯತ್ನಿಸು, ಮೇಲೆ ಬೀಳು. ಅಮ್ಮದೆ=ಅಣ್ಣದೆ=ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನು ತೋರಲಾರದೆ.
- ೪೩. ಮರಳಲು=ಹಿಂತಿರುಗಲು. ಹಿರಿದು ಹಸನಾಯ್ತು=ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಯ್ತು.
- ೪೪. ಅಂತಸ್ವವರ್=ಹೊಸಗನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಅಂಥವರು. ಪನಸು=ಹಲಸು. ಎಲವ=ಎಕ್ಕೆ.
- ೪೫. ಜೋರ ಕಂಡಿ=ಕಳ್ಳನ ಕನ್ನ. ಗಹಗಹಿಸಿನಕ್ಕು=ಅಟ್ಟಹಾಸದಿಂದ ನಕ್ಕು.
- ೪೬. ಭೀತಿವೆತ್ತು=ಭಯವನ್ನು ಪಡೆದು. ಮಗುಳಲೈ=ಹಿಂತಿರುಗಲು. ಅಘಟಿತ= ಅಸಾಧ್ಯ.
- ೪೭. ಒದವರ್=ಕೂಗುವ, ಗರ್ಜಿಸುವ.
- ೪೮. ಕರೆಗಣ್ಯ=ಕರೆಗೆ+ಅಣ್ಯ=ಕೋವಾಗಿ ಅತ್ಯಂತವಾಗಲು. ಕಡುಮಸಗುತ=ಅಧಿಕ ವಾಗಿ ರೇಗುತ್ತ. ಮೂದಲಿಸಿ=ಹೀಯಾಳಿಸಿ ನುಡಿದು. ಅರಿದು=ಕತ್ತರಿಸಿ. ಮೆಟ್ಟಲ=ಎತ್ತರ. ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನು=ಕಳುಹಿಕೊಟ್ಟನು.
- ೪೯. ಹರೆಯಹೊತ್ತರೋಳ=ಅರುಣೋದಯದಲ್ಲಿ, ಮುಂಜಾನೆಯಲ್ಲಿ. ತತ್ತರಂದರಿದು= ತುಂಡುತುಂಡಾಗಿ ಕತ್ತರಿಸಿ.
- ೫೦. ಹಣ್ಣೆ ದಾಕಾರ್ಯಮಂ=ಸಜ್ಜುಗೊಳಿಸಿದ ಕೆಲಸವನ್ನು. ವೈಸರಂಗೊಳಿಸಿ=ಪ್ರತಿ ಭಟಿಸಿ. ಮಸಿವಣ್ಣಮಂ ಮಾಡಿದೆ=ಕವ್ವುಬಣ್ಣ ಮಾಡಿದೆ, ಹಾಳುವಾಡಿದೆ.
- ೫೧. ವೊರೆಯೊ ವೊರೆಯೋ=ಶರಣು ಶರಣು. ಸಂಕಟದಲ್ಲಿ ಕರುಣದ ಅಕ್ರಂದನ ಧ್ವನಿ. ಬರಿದೆ=ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ. ಗೊಡ್ಡೆರಿನಿಂದ=ತಾನು ಬಂಜಿಯೆಂಬ ವ್ಯಥೆಯಿಂದ. ಗೊಡ್ಡು=ಬಂಜಿ; ಏರು=ಘಾಯ. ಇರಿಯಿಸಿದಳ=ಕೊಲ್ಲಿಸಿದಳು. ವೊರೆಯಿಡಲ್=ಕೂಗಾಡಲು. ಮರುಗಿ=ಕರುಣೆಯಿಂದ ಚಿಂತಿಸಿ, ಸಂತಾಪಗೊಂಡು. ಉರಿಯಿಂ ಹಿರಿಯನಾಗಿ=ಅಗ್ನಿಯಿಂದ ದೊಡ್ಡವನಾಗಿ=ಬಹಳ ಕೋಪಗೊಂಡು. ಅರಗುಲಿಯು ಮಾಡಿದವರ್ಗೆ=ಧರ್ಮವನ್ನು ಕೊಂದವರಿಗೆ=ಅಧರ್ಮದಿಂದ ಕೊಲೆ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ. ಅಜ್ಜಿಯಂ ಮಾಡಿಂ=ದಂಡನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿರಿ.
- ೫೨. ಕವರಲೆಂದು=ಸೂರೆಗೊಳ್ಳಲೆಂದು. ಮರವಟ್ಟಂತೆ=(ಮರ + ಪಡು). ಮರದಂತೆ ಅಚೇತನನಾದ ಹಾಗೆ. ತಂಬಿಸೆ=ಸ್ತಂಭವಾಗಲು, ಅಲ್ಲಾಡದಿರಲು, ಕಳವನ್ನೆ ವರಂ=ಕಳೆದು ಹೋಗುವ ವರೆಗೂ.

೫೩. ಸಂದಣಿಸಿ=ಗುಂಪುಗೂಡಿ. ಉಲಿ=ಕೂಗು.
೫೪. ತೆರೆದು + ಅರಿಕೆ ಮಾಡು=ಮರೆಮಾಚದೆ ಬಿಡಿಸಿ ಹೇಳು.
೫೫. ಉಬ್ಬುಸಂಗೊಳಿಸುತಿವೆ=ಬಾಧೆ ಪಡಿಸುತ್ತಿವೆ. ಎದೆಯಮೆಟ್ಟೆ=ಎದೆಯನ್ನು ತುಳಿದು.
೫೬. ಮುಚ್ಚ ರದಿ=ಹೊಟ್ಟಿಗಿಟ್ಟಿ ನಿಂದ; ಮುತ್ಸ ರದಿಂದ. ಹಳು=ಅಡವಿ. ಒಚ್ಚ ತಂ=ಉಚಿತವಾಗಿ, ಒಪ್ಪಿ ಗೆಯಾಗಿ. ಅಚ್ಚ ರರ=ಅಪ್ಪ ರರ. ಗೊಂದಣಂ=ಸಮೂಹ. ನೆರೆದುದು=ಕೂಡಿತ್ತು.
೫೭. ಐದು ಪರಿಯಾಶ್ಚರ್ಯಃ:-ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ ೫೮ ನೆಯ ಪದ್ಯದ ಟಿಪ್ಪಣಿಯನ್ನು ನೋಡಿ. ಪುಳಿತ=ಕೊಳೆತುನಾರುವ. ಅಪಮಾನ ಪಡಿಸುವ ಪದ್ಧತಿ ವ್ಯೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಹೇಗಿತ್ತೆಂಬುದನ್ನು ಇದರಿಂದರಿಯಬಹುದು.
೫೮. ಮಾಸಂಕದಿಂದ=ಮಹಾಶಂಕೆಯಿಂದ, ಅತಿಭಯದಿಂದ. ಓಸರಂ ಮಾಡದೆ=ಆಲಸ್ಯ ಮಾಡದೆ, ತಳುವದೆ. ನೆಲೆಮಾಡಿ=ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿ=ಸ್ಥಿರಪಡಿಸಿ.
೫೯. ಒಲ್ಲನೆ + ಉಲಿಯೆ=ಘಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಘೋಷಿಸಲು.
೬೦. ಹೊದಕುಳಿ=ಸಂತಾಪ. ಒದವಿನಿಂದ=ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಿಂದ.
೬೧. ಅಸತಿ=ಹಾದರ. ತೊಡಕು=ಸಿಕ್ಕು, ಗೋಚು.
೬೨. ಮುಂದುಗಡಿಸುವ=ಮುಂದೆ ಬರಲಿಕ್ಕಿರುವ ಪರತ್ರೆಯನ್ನು.
೬೪. ಒರೆದ = ಹೇಳಿದ ಬಚ್ಚಣಿ ಮಾತು=ಬಣ್ಣದ ಮಾತು, ವರ್ತನೆಯ ಮಾತು.
೬೫. ತೊಳ್ಳಿರಿಗೆ ತೊಳ್ಳಂ ಮಾಡಿ=ದಾಸಿಯರಿಗೆ ದಾಸಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿ; ಅತಿ ನೀಚವಾದ ಊಳಿಗದ್ದೆ ರಿಸಿ. ಮೊಗಗಡಿಸಬೇಕು=ಅಪಮಾನ ಮಾಡಿಸಬೇಕು.
೬೬. ನರ್ಮವಚನ=ಪ್ರಿಯವಚನ; ಸರಸವಾದ ಮಾತು. ಆಲಯಿಸಿ=ಕೇಳಿ. ಎಣಿಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿರಲ = ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಿರಲು ಸಂತಸವಡೆದಂ = ಸಂತೋಷವನ್ನು ಹೊಂದಿದನು.

ಆರನೆಯ ಸಂಧಿ.

೧. ಗರುವೆ=ಗಂಭೀರೆ.
೨. ಸೋವಿಲೆವೆಸರ=ಸೋವಿಲೆಯೆಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳ.
೪. ದರ್ವೀಕರೇಶ್ವರಂ=ನಾಗೇಂದ್ರರು.
೫. ಅಲವರಿಕೆ=ಬೇಸರ. ಅತ್ಯಾಶೆ? ಉಣ್ಣುನಿತಂ=ತಿನ್ನುವಷ್ಟುನ್ನು.
೬. ಕಡುಕೂರ್ವೆ=ಅತಿ ಪ್ರೀತಿ, ಕೈಲೆಡೆಗೊಟ್ಟು=ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು.
೯. ಕೋರಿಸಿ=ಹೊಗಳಿಸಿ.
೧೦. ಎಕ್ಕೈಕ್ಕೈ=ಹೆಚ್ಚು. ಒರಸೊರಸು=ಸರಿಸಮ, ಗರಗರಿಕೆ=ಸೊಬಗು. ಕಕ್ಕುಸ=ಕರ್ಕ ಶ. ದಿಕ್ಕುತೆಕ್ಕೈ=ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ.

- ೧೧. ತೆಳ್ಳು=ಶುಭ್ರತೆ, ನೈರ್ಮಲ್ಯ. ಕಾವನ+ಅಲರ್ಗಣೆಗೆ=ಮನ್ಮಥನ ತ್ವಷ್ಟಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ. ಬಿಡುಮುಡಿ=ಕೇಶವಾಶ. ತೊಡೆವ=ಅಳಿಸುವ.
- ೧೨. ಲೊಸಮಿಸುನಿಗೇದಗೆಯೆಸಳ್ಳಳಾ=ಹೊಸದಾದಹೊಂಬಣ್ಣದ ಕೇದಗೆಯ ಹೂವಿನ ದಳಗಳ, ಗರಿಗಳ. ಸುವರ್ಣತ್ವಮಂ=ಬಳ್ಳೆಯ ಬಣ್ಣವನ್ನು, ಹೊಂಬಣ್ಣವನ್ನು.
- ೧೩. ಲಳಿ=ತೆರೆ, ಅಲೆ; ಲಳಿ=ಸೊಗಸು. ಅಗ್ರಹಾರಂ=ಮೇಗಣ ಹಾರವು; ಅಗ್ರ ಹಾರ=ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಕೇರಿ. ದಾಮ=ಡಾಬು; ದಾಮ=ಹಗ್ಗ.
- ೧೪. ಮೇಳ=ಗೋಷ್ಠಿ. ಅಕ್ಷಿ=ಪ್ರೀತಿ. ಅನುಕ್ರತಂ=ಎಡೆವಿಡಿದೆ.
- ೧೫. ಓರಗೆಯು=ಸಮವಯಸ್ಕರಾದ, ಸಮಾನರಾದ, ಸಮವಯಸ್ಸಿನ, ಸಮತೆಯ. ಪುತ್ರಳಿ=ಬಿಂಬೆ. ನಟನೆಯನು=ಭಂಗಿಯನ್ನು.
- ೧೬. ಏಳ್ಗೆ=ಅಭಿವೃದ್ಧಿ
- ೧೭. ನೆರವಿ=ಗುಂಪು, ಜನಸಮೂಹ. ಜೂದುಂಗಾರಂ=ಜೂಜಾಡುವವನು. ಪಾರ್ವಂ=ಹಾರುವ=ಬ್ರಾಹ್ಮಣ. ಸಾವಂದು=ಸಾಯುವ ಕಾಲದಲ್ಲ.
- ೧೮. ಪದದಿ=ಹದದಿಂದ=ರೀತಿಯಿಂದ. ಹೆಳವಂ=ಕಾಲಿಲ್ಲದವನು.
- ೧೯. ಬಾಣ್ಣೆ=ಚಾತುರ್ಯ. ಇನಿಸುಳಿಯದೆ=ತುಸುಹೊತ್ತಾದರೂ ನಿಲ್ಲದೆ. ಅನುಕರಿಸಿ=ಕೈಕೊಂಡು, ಅಂಗೀಕರಿಸಿ
- ೨೦. ಮನವಾರಿ=ಬಗೆ ತೀರುವ ಹಾಗೆ. ಮನುಚರಿತಂ=ಧರ್ಮಾಚರಣೆಯುಳ್ಳವನು. ಮಣಿದು=ನಮಸ್ಕರಿಸಿ.
- ೨೧. ನಿರವಿಸಲ್ಗೆ=ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಲು, ಉಪದೇಶಮಾಡಲು. ಒಲಿದು=ಪ್ರೀತಿಸಿ=ಒಸೆದು. ಆವರಿಸಲು=ವ್ಯಾಪಿಸಲು. ಅವರ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು=ಅವರಿಂದ ಅಪ್ಪಣೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು.
- ೨೨. ತೀರ್ಥಂಕರರ ಜನ್ಮಸ್ಥಾನಗಳು:—೧ ವೈಷಭ—ಸಾಕೇತ. ೨ ಅಜಿತ—ಸಾಕೇತ. ೩ ಸಂಭವ—ಶ್ರಾವಸ್ತಿ. ೪ ಅಭಿನಂದನ—ಅಯೋಧ್ಯೆ. ೫ ಸುಮತಿ—ಸಾಕೇತ. ೬ ಪದ್ಮಪ್ರಭ—ಕೌಶಂಬೀ. ೭ ಸುವಾರ್ಷ್ವ—ವಾರಣಾಸಿ. ೮ ಚಂದ್ರಪ್ರಭ—ಚಂದ್ರಪುರಿ. ೯ ಪುಷ್ಪದಂತ—ಕಾಕಂದೀ. ೧೦ ತೀತಳ—ಭದ್ರಪುರ. ೧೧ ಶ್ರೇಯಾಂಸ—ಸಿಂಹಪುರ. ೧೨ ವಾಸುಪೂಜ್ಯ—ಚಂಪಾಪುರ. ೧೩ ವಿಮಲ—ಕಾಂಪಿಲ್ಯಾ. ೧೪ ಅನಂತನಾಥ—ಅಯೋಧ್ಯೆ. ೧೫ ಧರ್ಮನಾಥ—ರತ್ನಪುರ. ೧೬ ಶಾಂತಿನಾಥ—ಗಜಪುರ. ೧೭ ಕುಂಭನಾಥ—ಗಜಪುರ. ೧೮ ಅರಹನಾಥ—ರಾಜಪುರ. ೧೯ ಮಲ್ಲಿನಾಥ—ಮಿಥಿಲಾನಗರ. ೨೦ ಮುನಿಸುವ್ರತ—ರಾಜಗೃಹ. ೨೧ ನಮಿನಾಥ—ಮಥುರಾಪುರ. ೨೨ ನೇಮಿನಾಥ—ದ್ವಾರಕಾಪುರ. ೨೩ ವಾರ್ಷ್ವನಾಥ—ವಾರಾಣಸಿ. ೨೪ ಮಹಾವೀರ—ಕೌಂಡಲ್ಯಪುರ.
- ೨೪. ಕಂಪು=ವಾಸನೆ. ಒತ್ತಿನೊಳ=ಹೊಂದಿಕೆಯಲ್ಲಿ. ಅಮರಿದು=ಸಂಭವಿಸಿದ, ಕೂಡಿಸಿದ. ಪರಿಮಳಂಬೊರೆದು=ಪರಿಮಳವನ್ನು ಹೊತ್ತು. ಪಜ್ಜಳಿವಂ=ಧಳಧಳಿಸುವ.

೨೫. ಸಾವಧಿಕವೋ ನಿರವಧಿಕವೋ=ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರವೋ. ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಇರುವುದೋ-ತಾತ್ಕಾಲಿಕವೋ-ನಿತ್ಯವೋ?
೨೬. ಅಲಗು=ಕತ್ತಿಯ ಬಾಯಿ. ಏರು=ಘಾಯ. ಉರವಣಿಸಿ=ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು. ನುಣ್ಣುಡೆ=ನುಂಗದೆ. ತೃಂಬಲಾಬಂಧಂ=ಸಂಕೋಲೆಯ ಕಟ್ಟು; ಸರವಳಿಯ ಬಿಗಿತ.
೨೭. ಅಗ್ಗಕ=ಶ್ರೇಷ್ಠ.
೨೮. ಪೊಳಲ್=ಪುರ, ಪಟ್ಟಣ. ಪೊಳಲರಿಕೆಯಲ್ಲಿ=ಪುರವೆಲ್ಲವರಿಂತೆ.
೨೯. ದಕ್ಕಿತು=ಸಫಲವಾಯ್ತು, ಮಾತು ಉಳಿಯಿತು. ಚೆದುರತನಕೆ=ಜಾಣ್ಣೆಗೆ.
೩೦. ಕೋಡಗ=ಮಂಗ, ಕೋತಿ. ಕೈಸಾರ್ಡ=ಕೈವಶವಾದ, ಕೈಗೆ ಬಂದ. ಒತ್ತರಿಸ ಬೇಡ=ಅಲಕ್ಷ್ಯವಾಡಬೇಡ, ಅಸಡ್ಡೆ ಮಾಡದಿರು. ಕಿವುಡುಗೇಳುತ್ತ=ಕೇಳಿಯೂ ಕಿವುಡನಂತೆ ಕೇಳದೆ, ಅಲಕ್ಷ್ಯವಾಡಿ.
೩೧. ಅಟಮಟವ=ವೋಸವನ್ನು, ವಂಚನೆಯನ್ನು. ಬೆನ್ನಿಳಿಯಿ=ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ ಬಂದು.
೩೨. ಉಮ್ಮಳಿಕೆ=ಚಿಂತೆ. ಏರುವಾರು=ಹೆಚ್ಚು ಕುಂದು. ಆಯಿಲಂ=ಕೆಟ್ಟನಡತೆ. ಒತ್ತು=ಬಲಾತ್ಕಾರ. ಜೊತ್ತು=ಕಸಬಿತನ, ನೋಸ. ಆರಡಿ=ತೊಂದರೆ. ತೊಂಡುತೊಳ ಸು=ಮಾತಿನ ಸುತ್ತ, ಅಸಂಗತವಾದ ಮಾತು. ಎಕ್ಕಿಸಿಕ್ಕು=ವ್ಯತ್ಯಸ್ತ. ಜೂಡು=ಜೂಡು=ದ್ರೋತ. ಲಂಡು=ಬಂಡು=ವುಂಡಾಟ, ಪೋಕರಿತನ.
೩೪. ಕನೆ=(ಕನ್ಯಾ) ಮಗಳೇ! ಅನ್ನವರ=ಆವರೆಗೂ. ಓಜಿಯಿಂ=ಪ್ರಾಥಿಯಿಂದ.
೩೬. ಎಲ್ಲವಕ್ಕು+ಇದೆ=ಕೆಲವಕ್ಕೆ ಹಲವಕ್ಕೆ ಎಂಬಂತೆ ಎಲ್ಲವಕ್ಕು, ಎಂಬ ರೂಪವೂ ಇರುವಂತೆ ಕಾಣಬರುತ್ತದೆ. ತೀವಿದ=ತುಂಬಿದ. ಚತುಸ್ಸಂಘ=ನಾಲ್ಕು ಸಂಘವರು? (ಬುಸಿ, ಆರ್ಯಕಾ, ಶ್ರಾವಕ, ಶ್ರಾವಕಿ).
೩೭. ಹದಕೆ=ರೀತಿಗೆ, ಸಾಡಿಗೆ. ತರಿದು=ಕತ್ತರಿಸಿ, ಕೊರೆದು=ಖಂಡಿಸಿ, ಅರೆದವರ್ಗ=ತೇದವರಿಗೆ. ಬೆಲೆಗೊಂಡವರ್ಗ=ಬೆಲೆಗೊಟ್ಟು ಕೊಂಡವರಿಗೆ.
೩೮. ಒಲೆಯುತ=ತೂಗುತ್ತ. ಚೆಲ್ವು=ರಮಣೀಯತೆ; ಜವ್ವನ=ಯೌವನ, ಹರಯ; ಸೊಬಗು=ಸೊಗಸು, ಅಂದ. ಕೊಂಡಾಡುತ್ತ=ಹೊಗಳುತ್ತ.
೩೯. ಎತ್ತಾನುಂ ಒಂದುದಿನಂ ಅಗಲಿ ಕೂಡಿದಂ ಆದೊಡೆ=ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ (ಎಂದಾದರೂ) ಒಂದು ದಿನ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದು ಕೂಡಿದವನಾದರೆ. ಎತ್ತಣದು ಬದುಕು=ಬಾಳು ಎಲ್ಲಿಯದು? (ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲವೆಂದರ್ಥ.) ಆವಪ್ರಕಾರದಿಂ=ಆವ ರೀತಿಯಿಂದಾದರೂ. ಇವಳಾ=ಇವಳನ್ನು.
೪೦. ಹತಿಸುವ ಎಣಿಕೆಯಂ ಎಣಿಸಿ=ಕೊಲ್ಲುವ ಬಗೆಯನ್ನು ಬಗೆದು. ಬಲಿದು=ಬಲಪಡಿಸಿ.
೪೧. ಏನೆಂದು ಬಣ್ಣಿಸುವೆನು=ಏನೆಂದು ವರ್ಣಿಸಲಿ; (ಹೊಗಳಲಿಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಥನಲ್ಲವೆಂದರ್ಥ).

೪೨. ಸಲೆ=ಚನ್ನಾಗಿ. (ಹಳಗನ್ನಡದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯವೂ ಎಂದರ್ಥವಿದ್ದಿರಬೇಕು). ಸೂಡು= ಹೂವಾಳೆಯನ್ನು ಹಾಕುವಲ್ಲಿಯೂ, ಹೂವನ್ನು ಮುಡಿಸುವಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಕ್ರಿಯಾ ಪದವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸುವರು. ಅಲರ=ಹೂವಿನ. ಎಡ್ಡವಾಯ್ತು=ರಮ್ಯವಾಗಿತ್ತು.
೪೩. ಥಾಳೆಯರ್=ದುಷ್ಟಸ್ತ್ರೀಯರು. ಇರ್ವರಂ=ಇಬ್ಬರನ್ನು.
೪೪. ಮುಡಿಗೇ=ಶಿರಸ್ಸಿಗೆ, ಮುಡಿ=ಧರಿಯಿಸು. ಮುಗ್ಗಿರಿದು=ಮುಗ್ಗರಿಸಿ; ಕೆಡೆಯಲು= ಬೀಳಲು.
೪೫. ಬೆಸಗೆಂಡೊಡೆ=ಕೇಳಲು.
೪೬. ಮೊರೆಗಳೆ=ಕರುಣದ ತಬ್ಬವನ್ನು ಕೇಳಿ. ನಡೆತಂದು=ಬಂದು. ಇಂತವು=ಇಂತ ಹ=ಇಂಥ. ಒಂದಿನಿಸು ಬಿಡವು ಇಲ್ಲದಿರ್ಪವರ್=(ದಯೆಯೇ ಮೂಲವಾದ ಧರ್ಮವಾಗಿ ಉಳ್ಳ ಜೈನಧರ್ಮದೊಳಗೆ ಆಚರಿಸುತ್ತ) ಒಂದು ತುಸವಾದರೂ ತೆರಪಿಲ್ಲದೆ (ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದೆ) ಇರುವವರು.
೪೭. ಕಂದರ್ಪವಿಜಯಗೆ=ವುದನವಿಜಯನಾದ ಶ್ರೀಬೆನೇಶ್ವರನಿಗೆ. ಹರಿತಂದುದುಂ= ಓಡಿಬಂದುದನ್ನು.
೪೮. ಕರಡಿಗೇ=ಸಂಪುಟ. ಒತ್ತಿನೊಳಗೆ=ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ.
೪೯. ಕಲ್ಲನೆಚ್ಚಾ ವಿಂಚಿ=ಕಲ್ಲನ್ನು ಎಸೆದ ಆ ದಿಣ್ಣೆ.
೫೦. ಅಪರಂಜಿಯೊಡವೆರೆದು=ಬಳ್ಳೆಯ ಚಿನ್ನದೊಡನೆ ಕೂಡಿದ. ತಳುವದೇ=ತಡಮಾಡ ದೆ, ಫಕ್ಕನೆ. ಒಳವರಿದು=ಒಳಗೆ ಹರಿದ.
೫೧. ಹೀರಿ=ಕುಡಿದು. ಬಡವಾಳ್ವ=ಕ್ಷೀಣವಾಡುವ; ಹೆಚ್ಚು ಗೆಯವಾಳ್ವ=ವರ್ಧಿಸುವ. ಮೆರೆದು=ಪ್ರಕಟಿಸಿ. ಅನ್ನೆಯದಿ=ಅನ್ಯಾಯದಿಂದ.
೫೨. ಕೊಂಡಾಡಿ=ಹೊಗಳಿ. ಪಲಸೂರ್=ಹಲವು ಬಾರಿ. ಸಂದಣಿಸಿ=ಗುಂಪುಗೂಡಿ.
೫೩. ಎಯ್ತಂದು=ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬಂದು. ಕಾಮಲತೆ + ಅರಸು + ಅರಿವ ತೆರದಿ + ಎಳ್ಳ ಳು (ಎದ್ದು). ಕಂಡ=ಕಂಡೆಯಾ.
೫೪. ತಂದಲ್=ವ್ಯಷ್ಟಿ.
೫೫. ಓಸರಿಸದೆ=ಅತ್ತಿತ್ತ ಸರಿಯದೆ, ಬೇರೆಡೆಯಲ್ಲಿ ವಸನಿಕ್ಕದೆ.
೫೬. ಕೆಲರ್=ಕೆಲವರು.
೫೭. ಬಣ್ಣವಣ್ಣಿಗಿಯನುಡಿ=ಚಂದಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದ ವಾತು. ಕುಕ್ಕಿದತೆರದಿ=ತಿವಿದ ಹಾಗೆ. ಲಂಡೆ=ಲವ್ವಡಿ. ಬರಲ=ಛೇರಕೆಯನ್ನು. ನೆರೆ=ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ಬಹಳವಾಗಿ.
೫೯. ಕಿವುಡುಗರ=ಕಿವುಡರ, ಮನನಿತ್ತನು=ಮೆಚ್ಚಿದನು.

ಏಳನೆಯ ಸಂಧಿ.

೧. ನಿವೇಶ=ಮನೆ. ಬಳಸಿನೊಳು=ಸುತ್ತಲೂ. ಎಸೆಯಲ್=ಶೋಭಿಸಲು. ಮತ್ತಕಾಶಿ ನಿ=ಪ್ರಮದೆ, ಹೆಂಗಸು. ಅರಸುಗೆಯ್ಯುತ್ತಿಹನು=ರಾಜ್ಯಪರಿಪಾಲನೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವನು.

೨. ಆತಗೆ=ಆತನಿಗೆ.

೩. ತನುವಿನಿಂದೆ + ಅಸುವಬೀರ್ಕೆಯ್ತು=ಶರೀರದಿಂದ ಜೀವವನ್ನು ಬೇರೆಯಾಗಿ ಮಾಡಿ. ತನ್ನಂತನುವಂ ಬೀರ್ಕೆಯ್ತು, ಮನಮಂ ಮುಂದಿಕ್ಕಿ...ಎಂಬಿವು ಇವೇ ಅರ್ಥ. ಕಾಯೋತ್ಸರ್ಗಮೆಂಬುದೆ ಆರನೆಯ ಬಾಹ್ಯತಪೋನುಷ್ಠಾನ, ಇದರಲ್ಲಿ-

ಬಿಸಿಲೆಸೆವ ಜೊನ್ನ ಮರ್ಕನೆ |

ಸಸಿ ದಿವಸವೆ ರಾತ್ರಿಯಾದುದೆನೆ ಕಲ್ಪಿಲೆಯೊಳ್ ||

ಮಿಸುಕದೆ ಶಾಂತರಸಂ ನಾ |

ನಸದೊಳ್ ತಣ್ಣಲೆಯೆ ನೆಲಸಿದಂ ಯೋಗೀಂದ್ರಂ || ಚಂದ್ರ-XI. 13.

೪. ಬಕ್ಕೆ=ಹಲಸು. ತಳಿರ್=ಚಿಗುರು, ನನೆ=ಹೂ; ಪಚ್ಚೆಗಾಯ್=ಹಸಿಗಾಯಿ; ದೋರೆವಣ್=ಇನ್ನೂ ಮಾಗದ ಹಣ್ಣು. ಹೀಗಾಗುವುದು ಮುನಿಗಳ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ.

೫. ಅರೆತ=ಕಾಣಿಸದೆ ಹೋದ, ಬತ್ತಿದ. ಅಲರೇರಿದುವು=ಹೂ ಬಿಟ್ಟುವು, ಪುಸ್ಸಿಸಿದುವು. ತೆಂಕಣ+ಅಸೆಯುಂ=ದಕ್ಷಿಣದಿಕ್ಕಿನಿಂದ. ತಣ್ಣವೆರಸಿ=ಶೈತ್ಯವನ್ನು ಕೂಡಿ ಕೊಂಡು=ತಣ್ಣತಣ್ಣನೆ. ಮೆತ್ತಮೆತ್ತ=ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ. ಈಂಚರಂ=ಮಧುರವಾದ ಸ್ವರವು (ಇನಿಧು + ಸರಂ). ಕಂತುವಂ=ಮನ್ಮಥನನ್ನು. ಪುಗಲ್ಪುಗಲ್=ಒಳಗೆ ಹೋಗಬೇಡ, ಹೋಗಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳುವಂತೆ ಶಬ್ದವಾದಿದುವು. ಊದಿದುದು=ತೀಡಿತು, ಸುಳಿದುದು.

೬. ಬನವವೊರಮಟ್ಟು=(ಹೊಸಗನ್ನಡದಲ್ಲಿ) ಬನದಿಂದ ಹೊರಟು.

ಎಂಟುತೆರದ ಆರ್ಚನಾದ್ರವ್ಯ = ಜಲ, ಗಂಧ, ಅಕ್ಷತೆ, ಪುಷ್ಪ, ಚೆರು, ದೀಪ, ಧೂಪ, ಫಲ.

೭. ಇಲ್ಲಿ ನವವಿಧ ಪುಣ್ಯವನ್ನೂ, ದಾತೃವಿನ ಏಳು ಗುಣಗಳನ್ನೂ ಕವಿ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ.

ಪಡೆಗಹಣ ಮುಚ್ಚುಟ್ಟಾಣಂ ಪಾದೋದಯಮುಚ್ಚುಣಂ ಚ ಪಣಮಂಚ
ಮಣವಯಣಕಾಯಸುದ್ಧೀ ಏಸಣಸುದ್ಧೀಯ ನವವಿಹಂ ಪುಣ್ಣಂ
ಸದ್ಧಾ ಭಗತೀ ತುಟ್ಟೇ ವಿಣ್ಣಾಮಲುದ್ಧಯಾ ಬುವಾ ಸತ್ತೀ
ಜತ್ತೇದೇ ಸತ್ತಗುಣಾ ತಂ ದಾಯಾರಂ ಪಸಂ ಸಂತಿ.

೮. ಮನದಿಗೊಂಡು=ವಿಶ್ವಾಸಿಸಿ.

ದಶವಿಧಮಪ್ಪ ದಾನಗಳು.

F. ಮನವಾರಿ=ಮನದಣಿವಂತೆ. ಈ ಅಚ್ಚರಿಯು=ಈ ಅಶ್ಚರ್ಯ ಪಂಚಕವನ್ನು. ಕಂಡು ದಿಲ್ಲ + ಎನೆ=(ಎಂದು ಸೋಮಶರ್ಮನೆಂಬ ಮಂತ್ರಿ ಸಮಾಧಿಗುಪ್ತಾಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಹೇಳಲು).

೧೧. ಹದಿನೆಂಟುದೋಷಂ ಪೊರ್ದದ=ಸೋಕದ (ಹೊಂದದ).

ಪಂಚಾಣು ವ್ರತವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು.

೧೨. ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಂಗಳು=ಶಬ್ದ, ಸ್ಪರ್ಶ, ರೂಪ, ರಸ, ಗಂಧ. ಈ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ನವನೋಕವಾಯಂಗಳನ್ನೂ ಚತುಸ್ಸಂಜ್ಜಲನಗಳನ್ನೂ ಬೆರಸಿ ಹೇಳಿದೆ.

೧೩. ಮೂರು ತೆರದ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿಯಾಯ್ತು—ಉತ್ತಮ ಪಾತ್ರವು—ಮುನಿಗಳು, ಮಧ್ಯಮಪಾತ್ರ-ಸಚ್ಚಾರಿತ್ರದ ಶ್ರಾವಕರು, ಜಘನ್ಯಪಾತ್ರ-ದರ್ಶನಿಕರು.

೧೪. ಲಾಲಿಸು=ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕೇಳು.

೧೫. ತನ್ನ ಕೀರ್ತಿಗೆ ಈ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಹಕ್ಕಾಗಿ ಸಿ ಓಜಿಯಿಂ=ವ್ರೌಢಿಯಿಂದ.

೧೬. ಇಂದುವರಂ + ಎನುತ=ಈ ವರೆಗೂ ಎಂದು.

೧೭. ಹರಿದಾಳಿಯೊಳ್=ಮುತ್ತಿಗೆಯಲ್ಲಿ. ದೂಳಿಗೋಂಟಿಯುಗೊಂಡು—ಕೋಟಿಯನ್ನು ಧೂಳಿಪಟವಾಗುವಂತೆ ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕಿ ವಶಮಾಡಿಕೊಂಡು. ಬಾಳ್ವೆಲೆವಿಡಿದು=ಬೇವ ಸಹಿತ ತಲೆಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು.

೧೮. ಗೊಸಣಿಯಂ=ಘೋಷಣವನ್ನು, ಗದ್ದಲವನ್ನು.

೧೯. ಮೊತ್ತ=ತಂಡ=ಸಂದಣಿ=ನೆರವಿ=ಸಂಗಡ= ಕೂಟ= ಒಗ್ಗು=ಜಂಜುಳಿ= ಗೊಂದಲಂ=ಇವೆಲ್ಲವೂ ಸಮೂಹಾರ್ಥದ ಕನ್ನಡದ ಮಾತುಗಳು. ಇವನ್ನು ಸೇರಿಸಿರುವ ಕವಿಯು ಚಮತ್ಕಾರವನ್ನು ನೋಡಿರಿ. ಬೆಸಲೆಯಾದಂತೆ=ಪ್ರಸವಿಸಿದಂತೆ. ನೆರೆಯ=ಕೂಡಲು.

೨೦. ಅನುಗೆಯ್ನಿದಂ=ವರ್ಪಡಿಸಿದನು. ಹರಕೆಗಳಂ=ಅಶೀರ್ವಾದಗಳನ್ನು. ಅಂತು=ಪಡೆದು. ಅಂತು + ಇಂತುಟು + ಎಂದು + ಊಹಿಸಲ್ಪಾರದ=ಅಷ್ಟಿಷ್ಟೆಂದು ಊಹಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾದ.

೨೧. ಆರೋಗಣೆಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರ್=ಊಟಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರುವ ಊಟದ ವರ್ಣನೆ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾಗಿದೆ. ಓದಿ ಆನಂದಿಸಬಹುದು.

೨೨. ಹೊದೆವು=ಹೊದಿಕೆ. ದಂದುಗ=ಕಷ್ಟ.

೨೩. ನಿಚ್ಚಳಿಸಲ್ವಡೆಯದೆ=ಅಡುಗೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲ್ಯವಿಲ್ಲದೆ. ಪೊತ್ತಂ ಸಾರುತಿರಲು=ವೇಳೆಯನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರಲು.

೨೪. ಚರಿಗೆ=ಚರ್ಯೆ. ಕೊನೆವರಿಯೆ=ಕಡೆವರೆಗೂ ಹಬ್ಬಲು.

೨೫. ಮನವೋತು—ಮನಃವೂರ್ವಕವಾದ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ.

೨೬. ಮಳೆ—ಹನಿ—ಸೋನೆ—ತಂದಲ್ ಪನಿ ಬೆಳ್ಳರಿ—ಇವು ಪರ್ಯಾಯ ಪದಗಳು.

ಅಲಿಕಲ್=ಅನೇಕಲ್ಲು. ಸೂಸುತಿರೆ=ಬೀಳುತ್ತಿರಲು. ಇವು ಉತ್ತಮ ಪಾತ್ರದಾನದ ಮಹಿಮೆಯ ಸದ್ಯಃಫಲಗಳು.

೩೫. ಉಲಿಯುತ್ತಿದ್ದರು=ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು.
೩೬. ಲಂಡತನ=ಪೋಕರಿತನ, ಪುಂಡಾಟ. ದಡದಡಿಸುತ್ತಿಯ್ದು=ಅವಸರದಿಂದ ಬಂದು. ತಂಡ ತಂಡದಿ=ರಾಶಿ ರಾಶಿಯಾಗಿ. ಅಂಜದೇ=ಹೆದರದೇ.
೩೭. ತನಿಗೇಂಡವಾದುವು=ಉರಿವ ಕೇಂಡಗಳಾದುವು. ಬಿದರುವಂದದಿ=ಹೆದರುವ ಹಾಗಿ.
೩೮. ಭವಂ + ಎಂದು + ಎಂಬ + ವನಮಂ+ಅಳುವಂ+ಅಗ್ನಿ. (ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದಂತಹ ಕರ್ಮದಾಧೀನದಿಂದ ಪಡೆದ) ಸಂಸಾರ (ಜನ್ಮ)ವೆಂದೆನಿಸುವ ವನವನ್ನು ವ್ಯಾಪಿಸುವ (ದಾವಾಗ್ನಿ) ಕಾಳ್ಯಚ್ಚು. ಸುರಹಿದ=ಹೊತ್ತಿಸಿದ.
೩೯. ಸೋವಿಲೊಳು=ಮಡಿಲಲ್ಲಿ.
೪೦. ರತ್ನತ್ರಯಬಿತ್ತಂ=ಸಮ್ಯಗ್ ಶರಣಜ್ಞಾನಚಾರಿತ್ರಗಳೆಂಬ ರತ್ನತ್ರಯದ ಬೀಜವನ್ನು ಮೊತ್ತಂ=ರಾಶಿ, ಸಮೂಹ. ಬಪ್ಪುತಿರೆ=ಹೊಳೆಯುತ್ತಿರಲು. ವಿಸ್ಥಯಂ=ಬಿತ್ತು= ಅಶ್ವರ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದು.
೪೧. ಇತ್ತೊಡೆ=ಕೊಟ್ಟರೆ.
೪೨. ಕಳ್ತೆ=ಕರ್ತೃ=ಕತ್ತೆ. ಕಾಚಿತಿಲೆ=ಗಾಜಿನಕಲ್ಲು. ಬೆಲೆಮಾಳ್ವ=ಮಾರುವ. ಮಾರುಂ ಗೊಡುವ=ಬೆಲೆಗೆಕೊಡುವ, ಮಾರುಹೋಗುವಂತೆ ಕೊಡುವ. ಕಡುಹೆಡ್ಡರು= ದೊಡ್ಡ ಧಡ್ಡರು, ಅವಿವೇಕಿಗಳು.
೪೩. ಓಸರಂವಾಡದೆ=ಅತ್ಯಾದರದಿಂದ. ಸರಿಯಂ=ಸಮಭಾಗವನ್ನು. ಎಸೇಸುವರಿ= ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಬಗೆ—ನನಗೆ ಉದಾಸೀನವನ್ನು (ಅಸಡ್ಡೆಯನ್ನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು ಎಂಬುದನ್ನು ಅಪ್ಪಣೆಕೊಡಿಸಬೇಕು.
೪೪. ಚೆದುರಗೆ=ಜಾಣರಿಗೆ. ಛಾವಕರ್=ಭವ್ಯರು.
೪೫. ಚೆತುವಿಧದ ದಾನಗಳನ್ನು ಕವಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.
೪೬. ಅವರಿಸಿಕೊಂಡು=ಹೊಂದಿಕೊಂಡು.
೪೭. ಶ್ರುತದಿಂದ=ಶಾಸ್ತ್ರದಿಂದ.

ಪಂಚಾಸ್ತಿ ಕಾಯಃ—ಧರ್ಮ, ಅಧರ್ಮ, ಕಾಲ, ಆಕಾಶ, ಪುಷ್ಕಲ ಭೇದಗಳಿಂದ ಜೀವಂ ಪಂಚಪ್ರಕಾರಮುಕ್ಯಂ.

ಷಡ್ಧ್ರವ್ಯಗಳು:—ಸೃಣಿವಿ, ಅಪ್ಪು, ವಾಯು, ತೇಜಸ್ಸು, ಕಾಲ, ಆಕಾಶ.

ಸಪ್ತತತ್ವಗಳು:—ಜೀವಾಜೀವಾಸ್ತ್ರವಬಂಧಸಂವರನಿರ್ಜರಾವೋಕ್ಷ.

ನವವಿಧಪದಾರ್ಥಗಳು:—ಜೀವ, ಅಜೀವ, ಆಸ್ರವ, ಬಂಧ, ಪುಣ್ಯ, ವಾಪ, ಸಂವರ, ನಿರ್ಜರೆ, ಮೋಕ್ಷ.

೪೯. ಒಸೆದು ಕೊಂಡೊಡೆ=ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಸೇವಿಸಲು.

೫೦. ಖ್ಯಾತಿಗೆ ನಿಮಿತ್ತಂ=ದಾನಮಾಡಿದನೆಂಬ ಬರಿಯ ಪ್ರಖ್ಯಾತಿಗೆಂದು-ಡಂಭಕೃತ್ಯಾಗಿ. ಕರೆದೊಡೆ=ಸುರಿದರೆ.

೫೧. ಎಡವಿ=ಎಡವಿ.
೫೨. ಉರೆ=ಹೆಚ್ಚಾಗಿ.
೫೩. ಕೈಕೊಂಡು=ಅಂಗೀಕರಿಸಿ.
೫೪. ಈ ಜನ್ಮವೃಕ್ಷ=ಈ ಜನ್ಮನಿರುವವರೆಗೂ.
೫೫. ಸಮೆದ=ಮಾಡಿದ. ಕೆಯ್ಪು=ಅಯುಧವನ್ನು. ಕೆಯ್ಗೆ + ಒಂದು + ಒರೆಯು=ವೋಹರಿಸಿ=ಮುದ್ರಿಸಿ.
೫೬. ಕೊಂಡೆಯರ್=ಹಿಮಣರು, ಚಾಡಿಕೋರರು.
೫೭. ಅಲೆವ=ಚಲಿಸುವ. ಸಲೆ ಬೆದರಿ=ಬಹಳವಾಗಿ ಅಂಜಿ. ಪಿಸುಣರಿ=ಚಾಡಿಗಾರರಿಂದ. ಉಬ್ಬಸಂ=ದುಃಖ, ಚಿಂತೆ. ಸೊಡರ್=ದೀಪ.
೫೮. ಎಸಕಮೆ=ಉದ್ಯೋಗವೇ. ಕೋಶದಿಂ=ಒರೆಯಿಂದ, ಉರ್ಚಿ=ಕಿತ್ತು, ಎಳೆದು.
೫೯. ವಾಮಸಕದಿಂ=ಅತಿರೋಷದಿಂದ. ಕುಡಿಮಿಂಚೊ=ಬಳ್ಳಿಯಂತಿರುವ ಮಿಂಚೋವಿದ್ಯುಲ್ಲತೆಯೋ? ಮುಸುಕಿದ=ಮುಚ್ಚಿದ; ಹೆರೆಯಾ= (ಹಾವಿನ ಮೇಲಿರುವ ಸಣ್ಣ) ಚರ್ಮವನ್ನು. ಎಂಬ ವಾಳೆಯಿಂ=ಎಂಬ ರೀತಿಯಿಂದ. ಮಿಸುಗುವ=ಹೊಳೆವ. ನುಸುಳ್ಳು=ನುಗ್ಗಿ ಬಂದು. ಕೂರಸಿ=ಹರತವಾದ ಕತ್ತಿ.
೬೦. ಓಸರಿಸದೇ=ಒತ್ತರಿಸದೆ, ವಾಲುಮಾರದೆ, ತಿರಸ್ಕರಿಸದೆ. ಹುಸಿದ=ಸುಳ್ಳನ್ನು ಹೇಳಿದ. ಘಾಸಿಮಾಡಿಸಬೇಡ=ತೊಂದರೆಗಳಿಸಬೇಡ, ಬಾಧಿಸಬೇಡ.
೬೧. ಈ ಮರದ ಕರವಾಳು=ಈ ಕಟ್ಟಿಗೆಯಿಂದ ಮಾಡಿದ ಕತ್ತಿ. ಕರವಾಳು=ಕರವಾರಿ.
೬೨. ಅಕ್ಕಜಂ=ಅಶ್ವರ್ಯ. ಸಗ್ಗಿಗರಿಂ ಒದವೆ=(ಸ್ವರ್ಗದವರಿಂದ) ದೇವತೆಗಳಿಂದ ಒದಗಲು. ಅಗ್ಗಳಂ=ಅಧಿಕ, ಶ್ರೇಷ್ಠ.
೬೩. ಚೊಚ್ಚಿಲ+ಅಣುಗ=ವೊಲೆ (ಹಾಲು ಕುಡಿದ) ಮಗ. ಅಣುಗು=ಪ್ರೀತಿ, ವಿಶ್ವಾಸ. ಕಟ್ಟರಸುಗಳ್=ಮಹಾರಾಜರುಗಳು. ಮನಮುಟ್ಟು=ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ. ಒಲಿದು=ಪ್ರೀತಿ. ಒಂದಿ=ಕೂಡಿ.
೬೪. ಅರುವರುಂ=ಅರುಮಂದಿಯೂ.
೬೫. ಬಾಯ್ಲರೆವ=ಹೇಳುವ.
೬೬. ನೊಣ=ನೊಳ. ಒಂದಿಸದೆ=ಸೇರಲಿಲ್ಲದೆ.

ಎಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ.

೨. ಕಿರುಗೂಸಿನೊಳ್=ಚಿಕ್ಕ ಹುಡುಗಿಯಾಗಿದ್ದೆಂದು.. ಪಾಪದ+ಎಸದಿಂದ=ವಾಪದ ಕೆಲಸದಿಂದ, ಪಾಪದ ದೆಸೆಯಿಂದ. ವೆರತೊಂದು ತಾಣದೊಳ್=ಬೀರೊಂದು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ.
೩. ಅವರಂದದಿಂ=ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಹಾಗೆ.
೪. ಕೆರನೊಳ್ಳಿ ತಾಯ್ತು=ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಯ್ತು. ಅಂಡಲೆ=ಬಾಧೆ.

೬. ಹೊದ್ದಿದ=ಸೇರಿದ, ಕೂಡಿದ. ಸೋಂಕಲೊಡನೆ=ಮುಟ್ಟಿದಾಕ್ಷಣವೇ.
೭. ಅಲಸದೆ=ಅಲಸ್ಯವಿಲ್ಲದೆ.
೮. ತುಳುಕು=ತುಳ್ಳು=ಚಿಮಿಕ್ಕಿಸು. (ಇಲ್ಲಿ ತುಂಬು). ಉಚ್ಚೇಳಿಸಿದುದು=ಹೊರಗೆ ಬೀಸಿತು; ಹೊರಡಿಸಿತು. ತನಿಗಂಪಂ=ಪರಿಮಳ. ನುಣ್ಣು=ಮಾರ್ದವ.
೯. ಬಯಲು ಮಾಳ್ವ=ವ್ಯರ್ಥವಾಡುವ=ತಿರಸ್ಕರಿಸುವ. ಎಳ್ಳೆಯಂ=ಅಧಿಕ್ಯವನ್ನು. ಗಾರುಗತಮಾಳ್ವ=ಪಟಾಪಂಚವಾಡುವ=ಹೀಯಾಳಿಸುವ. ಇರವು=ಸ್ಥಿತಿ, ನೆಲೆ. ಹರಿಹಂಚುವಾಡುವ=ಬಡೆದು ತುಂಡುವಾಡುವ.
೧೦. ಗಂಡಿಕೆ? ಸಮೆದ=ಮಾಡಿದ, ನಿರ್ಮಿಸಿದ. ಒಬ್ಬಳಿ=ಕೂಟ, ಸಮೂಹ. ಹಿಂಡು=ಹಿಳೆ.
೧೧. ಅಲವರಿಕೆ=ಬೇಸರ. ಅಲರ್ವಿಲ್ಲ=ಪುಷ್ಟಸಾಯಕ, ಮನ್ಮಥ.
೧೨. ತಳಿ=ಸೇಚನೇ.
೧೩. ಕೊಳ್ಳೊಡೆಯೆ? =ಕನ್ಯಾಧಾನ ಪರಿಗ್ರಹದ ಸಂಬಂಧವೇ? ಬಯಲ ಹಮ್ಮು=ವ್ಯರ್ಥವಾದ ಅಹಂಕಾರ. ಸೊಮ್ಮಿನವನಲ್ಲ=ಪಾತ್ರನಲ್ಲ. ಸೊಮ್ಮೆಂದರೆ ಒಡವೆ, ಸ್ವತ್ತು. ಐಸಿರಿ=ಐಶ್ವರ್ಯ. ಸುಮ್ಮಾನ=ಗರ್ವ.
೧೪. ಹಿಂದಂ ಹಿಸಿಕಿನೋಳ್ವರೇ=ಪೂರ್ವದ ಕುಲಾಚಾರಗಳನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ವಿಚಾರಿಸಿ ನೋಡುವರೇ?
೧೫. ಹುರುಳಾಗದು=ಪದಾರ್ಥವಾಗದು, ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿಯಾಗಲಾರದು.
೧೬. ಒರೆಯಲ್=ಹೇಳಲು; ಹರಿ=ಸಿಂಹ.
೧೭. ಗದ್ದುಗೆ=ಸಿಂಹಾಸನ.
೧೮. ಒಚ್ಚೆಯಕ್ಕೇ=ಉಚ್ಛ್ರಾಯಕ್ಕೆ, ಶ್ರೇಯಸ್ಸಿಗೆ. ಮಚ್ಚರ=ಮತ್ತರ. ಒಚ್ಚತಂ=ಉಚಿತವಾಗಿ.
೧೯. ಎದೆಗೆಟ್ಟು=ಕೆಟ್ಟಹೃದಯವುಳ್ಳ. ಕೇಣಕ್ಕೆ=ಮತ್ತರಕ್ಕೆ. ನಾಣಳಿವುದು+ಇಂತು+ಇದರಿಂದ+ಎಂಬುದಂ=ಒಜ್ಜಿ ಕೆಡುವುದು ಹೀಗೆ ಇದರಿಂದ ಎಂಬುದನ್ನು. ಊಣೆಯಮಂ=ನನ್ಯನತೆ, ಕೊರತೆ. ಹೂಣೆ=ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ. ಹಬ್ಬುವುದು=ವ್ಯಾಪಿಸುವುದು.
೨೦. ಶೋಲ್ಲಮುನಿಸಿಂದ=ಕೆಟ್ಟ ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ. ಮಾರ್ಮಲೆವರು=ಪ್ರತಿಭಟಿಸುವವರು; ಇದಿರುನಿಂತು ಯುದ್ಧವಾಡುವವರು. ದಲ್ಲಾಳಿತನದಿಂದ=ದಂಡನಡೆದಂ=ಸೇನೆಯೊಡನೆ ನಡೆದನು. ಬಲ್ಲಿದಂ=ಬಲಿಷ್ಠ. ದಂಡಧರದಂಡಂ=ಯಮನ ದಂಡು.
೨೧. ತಂಡ=ಗುಂಪು. ವೌಜು=ಸೇನೆ. ತೆರಪಿಲ್ಲಂ=ಎಡೆಯಿಲ್ಲ. ಸುಲಿ=ಸಾಮರ್ಥ್ಯ; ಚೆಟವಟಿಕೆ, ಚಾಕಚಕ್ಯ. ನಾಡು=ನಾಡಿನ=ದೇಶದ. ಗಡಿವಾಡು=ಉಕ್ಕಡ.
೨೨. ಅರವೆ=ಕೊಳ. ತುರುಸೆರೆಯ ಹಿಡಿದು=ಗೋಗ್ರಹಣವಾಡಿ. ಅರಯ್ಯದೆ=ಅಲೋಚಿಸದೆ. ಅರುಭಟಿ=ಅಬ್ಬರ.

೨೮. ಡೆಂಕಣಿ=ಧ್ವಜಸ್ತಂಭ. ಸಬಳ=ಈಟಿ. ಹೇರಿಟ್ಟಿ=ದೊಡ್ಡ ಈಟಿ. ದಸಿ=ಗೂಟಿ. ಸಾರವಾರಿ= (?) ನೆಲಗುಮ್ಮು=ನೆಲವನ್ನು ದಮ್ಮುಸುಮಾಡುವ ಆಯುಧ. ಹೇಳಿಗೆ=ಪತಾಕೆ. ಪೆಟಲ=ಪೆಟ್ಟು. ತಳಿ=ಮರದ ದೊಡ್ಡ ಕೊರಡು. ತೊಲೆ. ಸಂವರಣೆ=ಸನ್ನಾಹ, ಉರುವಣೆ. ಹುಲ್ಲದೊಂದೆ=ಹುಲ್ಲರಾಶಿ.
೨೯. ಸುತ್ತುವರಿದು=ಸುತ್ತಲೂ ಹರಿದು, ಓಡಿ. ಒದರ್ವ=ಘಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೂಗಿ ಹೇಳುವ. ಬತ್ತರಂ=ಸಂ, ವಿಸ್ತಾರ.
೩೦. ಅಗಳ್=ಕಂದಕ. ಬದ್ದರ=ಅನೆ. ಡೆಗ್ಗೆ= ಸೇತುವನೊಟ್ಟಿ=ಸೇತುವೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಬಡ್ಡಿ. ನಿಜ್ಜಣಿಗೆ=ಪಣಿ. ಪಡಿಯರರ=ಪ್ರತೀಹಾರರ. ಕಲಕಲ=ಕೋಳಾಹಳ ಧ್ವನಿ.
೩೧. ಸೀಸಕ=ತಲೆಯ ಡಾಳಿ. ಸವಗ=ಕವಚ. ತಿಟ್ಟಿ=ದಿಣ್ಣೆ. ಹರಿಗೆ=ಅಡ್ಡಣ, ಗುರಾಣಿ.
೩೨. ಬಲ್ಪಿಂದ=ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದ. ದಸಿ=ಗೂಟಿ. ತೆನೆ=ಸ್ತ್ರಾಕಾರ. ಡಾಳಿಡು=ಓಟವೋಡು.
೩೩. ಎಕ್ಕಟಿಗಳ್=ಏಕಾಂತದವರು; ಗುಟ್ಟಿನವರು. ಕೆಡೆವಂತೆ=ನೆಲಕ್ಕೆ ಬೀಳುವಂತೆ. ಜೋಲು=ನೇಲು=ನೇತಾಡು.
೩೪. ಗರವತಿಗೆ=ಗರವಟ್ಟಿಗೆ=ಸೂತ್ರ.
೩೫. ಸುರುಹಿ=ಸುರಿದು. ಸಾರವಾರಿ= ವೂಳುವಂತೆ=ಗುಳಿಯನ್ನು ತುಂಬುವಂತೆ.
೩೬. ತುತ್ತುರುಂಬು=ತುರುಕು. ಅಂಗವಿಸು=ಅವೇಕ್ಷಿಸು. ಹರಿಗೆಯಾಳ್ಗಳ್=ಗುರಾಣಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದಾಳುಗಳು. ಒತ್ತಂಬರ=ಗಾಢಪ್ರವೇಶ. ಅಲ್ದನೊಳ್=ಅರಸನಲ್ಲಿ. ದಿಡ್ಡಿ=ಸಣ್ಣ ಬಾಗಿಲು (ರಹಸ್ಯಪ್ರವೇಶಕ್ಕೆ ಮಾಡಿದ್ದು). ಆರುತೆ=ಕೂಗುತ್ತ. ಓಸಳಿಕುಮಾಡದೆ=ಉಪೇಕ್ಷೆಮಾಡದೆ, ಉದಾಸೀನವಿಲ್ಲದೆ. ಕರುತ್ತು=ಹಿಂಸಿಸಿ. ಓಳಿ=ಗುಂಠ, ಸಮೂಹ.
೩೭. ಲಗ್ಗೆವರೆಗಳ್=ಪಟಪಾದಿನಾದ್ಯಗಳು. ನಿಟ್ಟರ=ನಿರ್ಭರ. ಕೋಂಟಿ ಕಾಳಿಗ=ಕೋಟಿಯ ಯುದ್ಧ.
೩೮. ತಲೆಸಳಿತು=ತಲೆ ಗಿರ್ರನೆ ತಿರುಗಿ; ಮೂರ್ಛೆವೋಗಿ. ಇಸುವಾಳುಗಳ್=ಗುಂಡು ವೊದಲಾವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ ಬಿಡುವ ಆಳುಗಳು. ಪಸುಗೆಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು=ವರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.
೩೯. ಅಗಳಂ ಹೂಡೆ=ಅಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಲು. ತಾಗು=ಸಂಘಟ್ಟಿಸು. ನುಗ್ಗುವಡೆವಂತೆ=ಫುಡಿಫುಡಿಯಾಗುವಂತೆ.
೪೦. ತುಡುಕಲೆಂದು=ಬೇಗನೆ ಹಿಡಿಯಬೇಕೆಂದು. ಡೆಗ್ಗೆವರಂ= (?)
೪೧. ತತ್ತರಂ ತರಿಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ=ಛಿನ್ನಾ ಭಿನ್ನವಾಗಿ ತತ್ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ. ಹತ್ತೆ ಸಾರುವರಿಗೆ=ಹತ್ತಿರಕೆ ಬರುವವರಿಗೆ.

೪೨. ಕೊಟ್ಟು ಕೊಡು ಕುಲಕಿಲ್ಲ=ಕೊಟ್ಟ ಹೆಣ್ಣು ಕುಲಕ್ಕೆ ಹೊರಗು.
೪೩. ಕೇಣ=ಅಭಿಮಾನ, ಮತ್ತರ. ಊಣೆಯಂ=ನ್ಯೂನತೆ, ಕೊರತೆ; ಕುಂದು.
೪೪. ಕೆಂಗಣ್ಣುಸಗಿ=ಕಣ್ಣು ಕೆಂಪಾಗುವಷ್ಟು ರೇಗಿ. ಕಡುಗಲಿ=ಕಗ್ಗಲಿ=ಅತಿವೀರ. ಜನನಂದಿ=ಯಮನಂತೆ.
೪೫. ಬನರ=ಯುದ್ಧ. ಸೆರಗು ಬೆರಗು=ಅಭಿಮಾನ, ಅಂಜಿಕೆ. ತಲೆಹೋಕತನ=(ತಲೆ ಹೋದರೂ ತಿಳಿಯದಿರುವ) ಅವಿವೇಕತನ. ಪವುಜು=ಪೌಜು=ಸೇನೆ. ಅಲವ ರಿಕೆ=ಅಶೆ (ತನ್ನಲ್ಲಿ). ಅದಟರು=ವೀರರು.
೪೬. ಲಗ್ನವಾಡುವವರು=ಹತ್ತುವ ಉದ್ಯೋಗದಲ್ಲಿರುವವರು. ಮೆಯ್ಯಾಪಿನಾಳ್ಳಳು= ಅಂಗರಕ್ಷಕರು. ಒತ್ತಂಬದಿಂದ=ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದ. ಪಡೆ=ಸೇನೆ. ನಿಂದುನಿತ್ತರಿಸ ಬಾರದು=ನಿಲ್ಲಿಸಿ ನಿರ್ಧರಿಸಲಿಕ್ಕಾಗದು. ಒಡ್ಡಿದುದು=ಇದಿರಿಸಿ ನಿಂತಿತು. ತಳತಂತ್ರ=ಮೋಸ. ಮಾರ್ವಲ=ಶತ್ರುಸೇನೆ.
೪೭. ಕೆಕ್ಕಳಗೆರಳೆ=ಬಹಳವಾಗಿ ಕೋಪಗೊಂಡು. ಖಾಡಾಖಾಡಿ=ಮಲ್ಲಯುದ್ಧ.
೪೮. ಒಡ್ಡು=ಸಮೂಹ. ಹಿಂದ ಹಾರೈಸದೆ=ಹಿಂತಿರುಗಿ ನೋಡದೆ (ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ನೋಡಿದರೆ ಶತ್ರುವಿಗೆ ಬೆನ್ನನ್ನು ತೋರಿಸಿದಂತಾಗುವದು-ಅದೇ ಪರಾಜಯ.)
೪೯. ಅಣೆ=ಪಡೆ, ದಳ. ಕೋಳಹೊಯ್ದು=ಕೊಳ್ಳೆ ಹೊಡೆದು, ಲೂಟಿವಾಡಿ. ಒಡ್ಡಣ= ಸೈನ್ಯ. ಒಲ್ಲಯಿಸುವ=ಸೇವಿಸುವ, ಕೂಡುವ, ಸೇರುವ. ಅಣೆಯರಕೆ=ಸೊಗಸಿಗೆ. ಚಿಂತಿಣಿಸಿ=ರೇಗಿ, ಕೋಪಗೊಂಡು. ಜಿನ್ನಣದಿಂ + ಅಸುಹೋಹ ಹೊತ್ತರಿಯದೆ=ಕೌಶಲ್ಯದಿಂದ ಪ್ರಾಣಹೋಗುವ ವೇಳೆಯನ್ನೂ ಅರಿಯದೆ.
೫೦. ದಬ್ಬು ದಲೆಗೊಂಡು=ನೂಂಕಿಸಿಕೊಂಡು, ತಳ್ಳಿಸಿಕೊಂಡು. ಉಬ್ಬುಸ=ಆಯಾಸ. ನಿಬ್ಬರದಿ=ನಿರ್ಭರದಿಂದ. ಕೆಬ್ಬಿವಣ್ಣಂ=ಕೆಂಪುಬಣ್ಣ. ಒಬ್ಬಳಿ=ರಾಶಿ. ಕೊಂಡೆ= ಹೊಂಡ.
೫೧. ನಿತ್ತರಿಸಲಾರದೆ=ತಡೆಯಲಾರದೆ. ಚಿಲ್ಲಿಪಿಲ್ಲಿಯಾದುದು=ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ಚೆದುರಿತು. ತಲ್ಲಣಂ=ಭಯ. ತಕ್ಕಳಿದು=ಎದೆಗೆಟ್ಟು, ಸ್ನೇಹವು ಕಾಲೋಚಿತವಾದ ಕೆಲಸ ವನ್ನು ಮಾಡಲಾರದೆ. ಉದುತ್ತು=ತಾಣ, ಬಲ. ಇರಿವ ಇರಿತಕೆ=ಕೊಲ್ಲುವ ಕೊಲೆಗೆ, ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಸಂಹಾರಕ್ಕೆ.
೫೨. ಓಲೈಸುವ=ಸೇವಿಸುವ. ಅದಟರ್=ಪರಾಕ್ರಮಶಾಲಿಗಳು. ಹುದುಗಿ=ಕೂಡಿ ಕೊಂಡು. ನೆಲನ್ + ಈದ ತೆರದಿ=ಭೂಮಿ ಪ್ರಸವಿಸಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ. ಬೆರಣೆ= ಕರ್ಷಣ, ಕುರ್ಕು.
೫೩. ಒತ್ತರಿಸು=ಅಕ್ರಮಿಸು. ಹುಡುಹಾವುತ್ರಿತ್ತರರು=ಹುಡುಕಿ ಹಾರಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.
೫೪. ದುರುದುಂಬಿತನ=ದುಷ್ಟತನ. ಕುಯಿಗುರಿಮಾಡಿ=ಕೊಯ್ಯಲಿಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವ ಕುರಿಯಂತೆ ಮಾಡಿ. ಗುರುಮಂತ್ರಗೊಂಡು=ದೀರ್ಘಾಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ. ಗುಡ್ಡೆ ಣಿಕೆ=ವ್ಯರ್ಥಾಲೋಚನೆ.

- ೫೫. ಬತ್ತಂಬರ=ಅತಿರಭಸ, ವೇಗ.
- ೫೬. ನಂಟಿಯ್ದಿದವೊಲ್=ನೆಂಟರು ಬಂದಹಾಗೆ.
- ೫೭. ಕರುಮಾಡ=ನೆಲೆಮನಿ, ಉಪ್ಪರಿಗೆ. ಮೇಲೆಲೆಲೆಯೊಳು=ಮೇಲ್ಬಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ.
- ೫೮. ಸಜು ಕಂ=ವೊಗ್ಗೆ, ಕುಟ್ಟಲ. ಅನುಗೊಳಿಸಿ=ಸಿಂಗರಿಸಿ.
- ೬೦. ಭತ್ತಿಯೊಳಗೆತ್ತಿ ಹಸಂವಾಡಿದಾ ಪುತ್ತಳಿಗಳಂತೆ=ಗೋಡೆಯಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆತ್ತಿಸಿ ಬರೆದ ಬೊಂಬೆಗಳಂತೆ ಕದಲದಹಾಗೆ.
- ೬೧. ಕದಕ್ಕದಿಸಿದುದು=ನಡುಗಿತು; ಕಂಪಿಸಿತು. ಕಪ್ಪರ=ಕೊಪ್ಪರಿಗೆ. ಡಕ್ಕೆ=ಮದ್ದಳೆ. ಮೇಗಿದ್ದ (ಆಕಾಶ) ಮೇಘಮಾರ್ಗವು ತಲೆಸುತ್ತಿನಂತಿತ್ತು.
- ೬೨. ಅಲೆಪಡಿಸಿ=ಬಾಧಿಸಿ. ಛಲದಂಕ=ಛಲವೇ ಬಿರುದಾಗಿರುವವನು. ದಡಿ=ಕೋಲು. ಗುಂಡು=ಗುಂಡುಕಲ್ಲು. ಬಡಿ=ದೊಣ್ಣೆ.
- ೬೩. ತಬ್ಬಿಬ್ಬು=ಕಳವೆಳಗು, ಗಾಬರಿ. ಬೆಬ್ಬಳಿಸಿ=ಬಿವ್ವಾಗಿ. ಬಿಲ್ಲುಂಬಿರಗುವಟ್ಟು=ಬಹಳ ಬೆರಗಾಗಿ. ತಿಬ್ಬಳಿ=ಬಿಲ್ಲನಾರಿ. ಅಡಂಗಿ=ಅಡಗಿ. ಸಿಬ್ಬದಿ=ಗಿಧ್ರು, ಮೊಡವೆ. ಸಿಡಿಮಿಡಿ=ಕೋಪ. ಅಬ್ಬರಂಗೊಂಡು=ಆಶ್ಚರ್ಯಗೊಂಡು. ಮಿಳ್ಳು=ಮೃತ್ಯು.
- ೬೪. ಹಾವಡರ್ಡ ಹಂದೆಯಂತೆ=ಹಾವಿನ ವಿಷವೇರಿವ ಹುಚ್ಚನಂತೆ. ಹಮ್ಮದಂ ಬೋಗಿ=ವ್ಯಸನಪಟ್ಟು.
- ೬೫. ಸಂತವಡಿಸಿ=ಸವಾಧಾನಪಡಿಸಿ.
- ೬೬. ನೀರ=ಗಂಡ.
- ೬೭. ಅರಿಕೆಯ ಭೂಸರಾಗೊಂದಣಂ=ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದ ಅರಸುಗಳ ಸಮೂಹ. ತನ್ನೊಂದಾಗಿ ಬರಲು=ತನ್ನೊಡನೆ ಬರಲು.
- ೬೮. ಬೆಂಬತ್ತಿ=ಅನುಸರಿಸಿ. ಈಲೋಕಮಾಲೋಕವರಿವತೆರದಿ=ಭೂಲೋಕವೂ ಸ್ವರ್ಗ ಲೋಕವೂ ತಿಳಿವ ಹಾಗೆ.
- ೬೯. ಅರ್ಧವರ್=ಅರ್ಧ ಜನರು, ಕೆಲವರು.
- ೭೦. ಕಾಕುಮಾಡಿಸಿ=ಕೆಡಕುಮಾಡಿಸಿ, ವಿಕಾರಪಡಿಸಿ.
- ೭೧. ಬಿಗುಳೆ=ಬಿಗಣೆ, ಅಟ್ಟಿ.

ಒಂಭತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ.

- ೨. ತಳವಣ್ಣಿ=ಚಿಗುರೆಲೆಯಂತಿರುವ ಹೆಣ್ಣಿ. ತೋರಪೊರವಾರು=ಧವ್ವನಾದ ನಿತಂಬ. ಬಡಬಾಸೆ=ಸ್ವಲ್ಪವಾದ ರೋಮರಾಜಿ. ತೆಳುಗದವು=ನಿರ್ಮಲವಾದ ಕಪೋಲ. ಹೆರೆನೊಸಲ=ಚಂದ್ರನಂತಿರುವ ಹಣೆ. ಎಸೆಯಿತು=ಸೊಗಯಿಸಿತು.
- ೧೦. ನನೆಯಸರಕೆ= ಪುಷ್ಪಶರಕ್ಕೆ.
- ೧೧. ಬಗಸೆಗಣ್=ಸೇರೆಗಣ್ಣು.

೧೨. ಕಾತರಪ=ಆತುರಿಸುವ. ಓಸರಿಸುವ=ಸರಿದು ಹೋಗುವ. ತಡಬಡಗುಟ್ಟುವ= ಅಸಂಗತವಾದ; ನೇರಾಗಿಲ್ಲದ. ಕರ್ವಿನ=ಕಬ್ಬಿನ. ಕೆಡೆ ಕೆಡೆ=ಬೀಳು ಬೀಳು. ಎಚ್ಚೆನು=(ಬಾಣವನ್ನು) ಬಿಟ್ಟನು. (ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದನು.)
೧೩. ಹೊಮ್ಮಿದು=ಹೊಮ್ಮಿ + ಇರಿದು=ಎದ್ದು ತಿವಿದು. ಅಂಗಮಂ ಸಲಿಸಿ=ಮೆಚ್ಚುನ್ನು ಒಡ್ಡಿ.
೧೪. ಪಳವಿಗೆ=ಪತಾಕೆ. ಒಳಗುವರಿದು=ಒಳಗೆ ವ್ಯಾಪಿಸಿ.
೧೫. ಗುಂಗುದಿಬಟ್ಟು=ಗುಳುಗುಳೆಂದು ಕುದಿದು. ನಸುಬಲಂ ಬಡೆಯಲು=ಬಲಹೀನ ನಾಗಲು, ಕೃಶನಾಗಲು. ಕಡಿದು+ಉಮ್ಮಳಂ=ಬಹು ವ್ಯಸನ; ಅತಿ ದುಃಖ. ಬಸವಳಿದು=ಮೂರ್ಛಿವೋಗಿ.
೧೬. ಅಲವರಿಕೆಯಿಲ್ಲದೆ=ಅಲಸ್ಯವಾಡದೆ. ತರೆಮರೆ=ಮುಚ್ಚುಮರೆ.
೧೭. ಹಳೆರೆಂದು=ಭಗೀರೆಂದು. ಹೆಳವ=ಕುಂಟ, ಕಾಲಿಲ್ಲದವನು. ಹಂಬಲಿಸು=ಚಿಂತಿಸು ತಿಂಬುಂಬ ಸಮಯಮೆಮ್ಮದು—ವಾಂಸಾದಿಗಳನ್ನು ತಿನ್ನುವ ಮತ ನಮ್ಮದು.
೧೮. ಉಳಿವು=ಬದುಕು. ತರಹರದಿ=ಆತುರದಿಂದ.
೧೯. ಹೊದ್ದಿ=ಸೇರಿ, ಆಶ್ರಯಿಸಿ.
೨೦. ಪಂಕ್ತಿ=ಪಂತಿ. ಪರಿಯಣ=ಹರಿವಾಣ.
೨೧. ನೆಲೆಯಾಗಿ=ಸ್ಥಿರವಾಗಿ (ಇಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ). ಎಣಿಕೆಯೇ=ಆಲೋಚನೆಯೇ ಇಲ್ಲವೆಂದರ್ಥ.
೨೨. ಅಡುವಲಿ=ಬಳುವಳಿ.
೨೩. ಪತ್ತುವಿಟ್ಟು=ತ್ಯಜಿಸಿ. (ಸೇರುವೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು). ಒತ್ತರಂ=ಬಲವಾಗಿ.
೨೪. ಸಿಕ್ಕುಸುಗುಂಟುತನ=ತಟಿವಟಿ; ಕಾಪಟ್ಟು. ಅನುವಾನಶಾಸ್ತ್ರಯುತಂ=ಬುದ್ಧಶಾಸ್ತ್ರ.
೨೫. ನಂಜುಂಬರಂತವ್ವದು=ನಂಜನ್ನು (ವಿಷವನ್ನು) ತಿನ್ನುವವರಂತೆ ಆಗುವುದು.
೨೬. ಸೀಮೆ=ಮೇರೆ.
೨೭. ಕೆರೆಕೆರೆಗೊಂಬರೇ=ದುಃಖಿಸುವರೇ.
೨೮. ಗರುವೆ=ಗಂಭೀರೆ. ಕುರುಹು=ಗುರುತು.
೨೯. ಕೆರೆಹು=ಎಕ್ಕಡ, ಮೆಟ್ಟು, ಸಂಬಳಿಸಿ=ಸಂಬಾರವಾಡಿ, ವಾಕವಾಡಿ.
೩೦. ಹಲವುಸೂಳೆ=ಹಲವುಬಾರಿ. ಕೈಕೊಂಡೊಡೆ=ಅಂಗೀಕರಿಸಿದರೆ.
೩೧. ಉಜ್ಜುಗಿಸಿ=ಉದ್ಯೋಗಿಸಿ. ಮರುಗಿ=ಚಿಂತಿಸಿ. ಆ ಸತ್ಯವಂತೆಯಲ್ಲಿಗೆ=ಪದ್ಮ ತ್ರೀಯ ಬಳಿಗೆ. ಹೊಲಬು=ರೀತಿ, ಪರಿ.
೩೨. ಅಂದು ಕಾಲಗಂಡು ಅಯ್ಯಂ ಆ ಮೃಗವಾದಂ+ಎಂಬುದಂ=ಆ ದಿನ ತಾವು ತ್ರಿಕಾಲಜ್ಞಾನಿಗಳೆಂದು ನಮ್ಮ ತಂದೆ ಜಿಂಕೆಯಾದನೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ. ಹದ ನಾ=ರೀತಿಯನ್ನು.

೨೭. ತೊದಲಾದುದೆ=ಸುಳ್ಳಾಯಿತೇ. ಕೊಕ್ಕರಿಸಿ=ಜಿಗುಪ್ಸೆಗೊಂಡು, ಹೇಸಿ.
೨೮. ತಾಟಗಿತ್ತಿ=ಮೋಸಗಿತ್ತಿ. ಏತರವರು=ಎಷ್ಟರವರು. ಚಾಟುತನದಿ=ಕುಟಲದಿಂದ, ಕವಡಿನಿಂದ. ಅಟಮಟ=ಮೋಸ. ಭೋಕಲಿಂದಂ ಭೋರಮಡಿಸಿ=ಊರಿಂದ ಹೊರಗಟ್ಟಿರಿ.
೨೯. ತಳಾರರು=ತಳವಾರರು=ಗ್ರಾಮರಕ್ಷಕರು. ಪರದುಗೆಯ್ಯಲೈ=ವರ್ತಕತನಮಾಡುವುದಕ್ಕೆಂದು, ವ್ಯಾಪಾರಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ. ಪರದರ್=ವರ್ತಕರು.
೪೦. ವಿೂಹ=ಸಾನ, ಬಲಿಯುತಿರಲು=ಬಲಪಡಿಸುತ್ತಿರಲು.
೪೧. ಒತ್ತಂಬದಿ=ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದ. ಒಡವೆರಸಿ=ಕಲಸಿ, ಸಂಗಡ ಬೆರಸಿ.
೪೨. ಬಿನ್ನಣ=ಕೌಶಲ್ಯ, ಚಮತ್ಕಾರ. ಅನುವಾಗಿ=ಕ್ರಮವಾಗಿ, ಚೊಕ್ಕಟವಾಗಿ.
೪೩. ಗರುವೆಯರ್=ಗಂಭೀರರಾದವರು, ಗರತಿಯರು. ಪಂಕ್ತಿಯೊಳ್ ಪರಪಂಚಮಂ=ಪಂಕ್ತಿಭೇದವನ್ನು. ಮೆಯ್ಯರೆದು ಉರುಳ್ಳದು=ಎಚ್ಚರವು ತಪ್ಪಿ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದುಳಿದರು.
೪೪. ಕರಂ=ವಿಶೇಷವಾಗಿ. ನೋವುತ=ವ್ಯಥೆಪಡುತ್ತ. ಸಂತಸ=ಸಂತೋಷ. ಓಪ=ಗಂಡ. ಮುಂತಣ ಉಜ್ಜುಗಂ=ಮುಂದಣ ಕಾರ್ಯ.
೪೫. ಕೂಡಣೆರ್ದವರುಮಂ ತಿನಿಸಿ=ಜೊತೆಯಲ್ಲಿದ್ದವರಿಗೂ ತಿನ್ನಿಸಿ. ಅರಗುಲಿ=ಪಾತಕಿ. ಹರದರು=ವರ್ತಕರು.
೪೬. ಸಾವಡೆದು=ಮೃತಿಯೊಂದಿ.
೪೭. ಪರಿಪಡಿಸಿ=ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ದೇಸಿಗನಾದ=ಗತಿಹೀನನಾದ. ಮನದಾಣ್ಣು=ಮನೋವಲ್ಲಭ. ಮರುಕಂ=ಶೋಕ.
೪೮. ಪಂಚಗುರು=ಅರ್ಹತ್ವದ್ಧಾಚಾರ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯಸರ್ವಸಾಧುಗಳು. ಓಜಿ=ವ್ರಾಧಿ ಬೆಡಗು.
೪೯. ವೂರಯಿಸಿ=ಹೊಗಿಸಿ? (ವೂರ್ಣವಾಗಿ ಪ್ರಾಣವು ಬರುವಂತೆಮಾಡಿ). ಅಕ್ಕಿ=ಪ್ರೀತಿ, ಅಕ್ಕರೆ.
೫೦. ಮಹಾವೋದವೆತ್ತು=ಅತ್ಯಾನಂದಭರಿತನಾಗಿ. ದಂದುಗ=ತೊಂದರೆ, ಕಷ್ಟ. ಪರಿಪಡಿವೆನೆಂದು=ಹೋಗಲಾಡಿಸುವೆನೆಂದು.
೫೧. ತಳುವದೆ=ತಡಮಾಡದೆ. ಬಳಿವಳಿಯೊಳೆಯ್ವೆ=ಸಂಗಡದಲ್ಲಿ ಬರಲು.
೫೨. ಪಲಂಬರಬಲೆಯರು=ಹಲವರು ಸ್ತ್ರೀಯರು ಒಡವರಲ್=ಸಂಗಡ ಬರಲು. ಆನಲ್=ಧರಿಯಸಲು.
೫೩. ಪದೆದು=ಇಷ್ಟಪಟ್ಟು, ಬಯಸಿ. ಕೌಳೇಯಕ=(ಬೇಟೆ) ನಾಯಿ. ದೂರು=ಹಳಿ, ನಂದಿಸು.
೫೪. ಎಕ್ಕಸಕ್ಕಂ=ತಬ್ಬಿಟ್ಟು, ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆ, ವ್ಯಕ್ತವು. ಕಣ್ಣಿಪ್ಪಿದಂ=ರಂಜಿಸಿದನು.

ಹತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ.

೧. ಇಂಬಾಗಿ=ಮನೋಹರವಾಗಿ, ರಮ್ಯವಾಗಿ. ಒಗೆವಂತೆ=ಹುಟ್ಟುವಂತೆ.
೨. ಮಲಮಲನೆ ಮರುಗಿ=ಬಹಳವಾಗಿ ವ್ಯಥೆಪಟ್ಟು; ಹಂಬಲಿಸಿ.
೩. ದಲ್ಲಾಳಿತನದಿಂದ=ಧಾಷ್ಟರ್ಯದಿಂದ; ದೊಡ್ಡತನದ ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ. ನಂದೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿ=ದೂಷಣೆಗೆ ಹಕ್ಕಾಗಿ, ಈಡಾಗಿ.
೫. ಮೇಲುತಾಗೆಂದು=ಒಳ್ಳೆಯದು ಕೆಟ್ಟದು ಎಂದು. ಮೆಯ್ಯರೆದು=ಸೊಕ್ಕು.
೬. ಆವಗಂ=ಅಧಿಕವಾಗಿ. ಲಾವುಕೋವು=ಕಪಟ.
೭. ಹರದಿಕೆ=ವ್ಯಾಪಾರ.
೮. ಅಕ್ಕರಿಂದಂ=ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ. ಗಂಡುಮಿಕ್ಕು=ಸೊಕ್ಕೇರಿ. ಉಕ್ಕು=ವೌರುಷ. ಸೊಕ್ಕು=ಮದ.
೯. ತಂಡತಂಡದೊಳು=ಹಿಂಡುಹಿಂಡಾಗಿ. ಓರಗೆ=ಸಮತೆ (ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ). ಹಾರದೆ=ಲಕ್ಷ್ಯವೂಡದೆ. ಮನೆಯಂ=ಮನೆತನವನ್ನು, ವಂಶವನ್ನು. ಸೆಂಡು=ಚೆಂಡು. ಬೊಹರಿ=ಬುಗರಿ, ಬಾಳ್ತೆಯಿಲ್ಲದೆ=ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲದೆ.
೧೦. ಅಡಕದ=ಹತೋಟಿ, ಹದ್ದು, ಅಧೀನದಲ್ಲಿ. ಕೊನಬರು=ಪೋಕರಿಗಳು, ವುಂಡರು, ಲಂಡರು, ಠೀವಿಗಾರರು.
೧೧. ಅಂತರಂ ಮಾಡದೆ=ನಿಲ್ಲಿಸದೆ. ಪಡಕಣ=ಮಲಗುವಮನೆ. ಪಹರಿಯಂ=ಕಾಪಿನ, ಕಾವಲಿನ. ಹೆಡಗೈಗಟ್ಟು=ಹಿಂಗೆಟ್ಟು ಮುರಿಕಟ್ಟು.
೧೨. ನಗೆಗೆ=ಚಿತ್ತ, ಕೋಲು. ನಳುಹ=ವಕ್ರತೆಯನ್ನು, ಬಾಗಿರುವ ಡೊಂಕನ್ನು.
೧೩. ಬಣಗಾಗಿ=ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ.
೧೪. ಲವಲವಿಕೆ=ನಿಶ್ವಾಸ, ಅಭಿಲಾಷೆ. ಆಳಮೇಳಂ=ಸಹವಾಸ. ಆರಡಿಕಾರಂ=ಗಲಭಿಗಾರ. ಬಿನದಂ=ವಿನೋದ. ಕೊಂಡೆಯರು=ಚಾಡಿಕಾರರು; ಪಿಸುಣರು. ಉದ್ದುಡಿಕೆ=ದುಷ್ಟತನ. ಎಸಕಂ=ಕಾರ್ಯ, ಕೆಲಸ.
೧೫. ನೆರೆ ನಡೆಯಿಸಿ=ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿಸಿ. ಬಿದ್ದಿನರಕಾಣ್ಬಾ=ಕಕ್ಕಸದಂ=ಕ್ರೂರವಾದ. ಕೈಡಂ=ಕೇಡನ್ನು. ಕಡೆಗೆ=ಕೊನೆಗೆ. ಎಣಿಸಿದವರು=ಬಗೆದವರು.
೧೬. ನಾಣ್ಣದೆ=ಲಜ್ಜೆಯಿಲ್ಲದೆ; ನಾಚಿಕೆಯಿಲ್ಲದೆ. ತೆಗಳೆದಂ=ಬಯ್ಯಳು.
೨೦. ಮೆಲ್ಲಬೇಡಂ=ತಿನ್ನಬೇಡ.
೨೧. ಕೀಸುಂ=ಕೃಪಿಕರಣೇ. ವಾಸಲಂ=ಕೊಳೆ. ದುಪ್ಪಟಂ=ದುಪ್ಪಟೆ. ಬಾಸಣಿಸುಂ=ಮುಸುಕು, ಆಚ್ಚಾದಿಸು. ಓಸರಿಸದೆ=ಅಲಕ್ಷ್ಯಮಾಡದೆ.
೨೨. ಒಸೆದುಂ=ಪ್ರೀತಿಸಿ. ಪೋಹಣಿಸುಂ=ಪೋಣಿಸು.
೨೩. ಉರೆ=ಅಧಿಕವಾಗಿ. ತಳುವೂಡದೆ=ಸಾವಕಾಶಮಾಡದೆ. ನಳನಳನೆ ಬೆಳೆದಂ=ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆದ. ಪಗಳಿಳಿದುಡುಂ=ಸೂರ್ಯಾಸ್ತಮಯವಾಯ್ತು; ಹೊತ್ತು ಮುಳುಗಿತು.

೨೪. ಜೋಡಗಲ್ಲುವು ಚಕ್ರವಕ್ರೈ=ಚಕ್ರವಾಕಪಕ್ಷಿಗಳ ಜೊತೆ ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾದುವು. ಜಲಜಲಿಸಿ=ಪ್ರಜ್ಜಲಿಸಿ. ಧಾಳ=ಪ್ರತಾಪ. ಕೋಡತೊಡಗಿತು=ಶೈತ್ಯವನ್ನೊದಗಿಸಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಹಕ್ಕೈ=ಗೂಡು. ನೇಸರ್=ಸೂರ್ಯ.
೨೫. ಸಲೆ=ಜೆನ್ನಾಗಿ. ಹಿಳ್ಳೆ=ಪಿಳ್ಳೆ=ಮರಿ. ದಡಲನೆ=ವೇಗದಿಂದ, ಧಡರೆಂದು.
೨೬. ಒಕ್ಕಲಿಕ್ಕು=ನಾಶಮಾಡು, ಸಂಹರಿಸು. ಅಡಂಗು=ಮಾಂಸ. ತುಕ್ಕಡಿಸಿ=ತುಂಡುಮಾಡಿ. ಬಿಂದ=ವೃಂದ, ಸಮೂಹ. ವೆಕ್ಕಣ=ಸಂ. ಪ್ರೇಕ್ಷಣ.
೨೭. ಅಡಗುಗಳಂ=ಊಡಿಸುವ=ಮಾಂಸಗಳನ್ನು ಉಣಿಸುವ. ಹಸುಳಿ=ಮರಿ. ಪಿಂಗದೆ=ಹಿಂಗದೆ, ತಗ್ಗಿಸದೆ, ಹಿಂದೆಗೆಯದೆ. ಜಂಗುಳಿ=ಗುಂಪು.
೨೮. ಕಡುವು=ವೇಗ, ರೋಷ. ವೆಡೆವಣಿಯ ಸೊಡವೆಗಳಗುವಿಡಿದು=ಹೆಡೆಯಲ್ಲಿರುವ ಮಣಿಯೆಂಬ ದೀಪದ ಬೆಳಕನ್ನು ಹಿಡಿದು. ಹೊಸೆವ=ಹೊತ್ತಿಸುವ. ಕಡುರಯ್ಯನಾದ=ಬಹು ರಮ್ಯನಾದ. ಬಲುಸಂದಣಿ=ದೊಡ್ಡ ಗುಂಪು.
೨೯. ಅಡರ್ದು=ಹತ್ತಿ. ಇಲ್ಲಿ ಐದು ಮುತ್ತನ್ನು ಹೇಳಿ ಬೇಡರ ಹೆಂಡತಿಯರನ್ನು ಮುತ್ತೈದೆಯರಾಗಿ ಆಲಂಕರಿಸಿದೆ.
೩೦. ಕಂಡಿಕೆ=ಜಳೆ, ಗಡೆ. ಬೀಳಲ್=ಮರದ ಜಡೆ. ನುಣ್ಣು=ವಾರ್ಧವ. ಕತ್ತಲೆ=ಕರ್ತೃಲೆ=ಕತ್ತಲೆ. ಕರಮೆಸೆವ=ಬಹಳವಾಗಿ ಸೊಗಯಿಸುವ.
೩೧. ಪರಿಜು=ವೇಷ. ಕಂಡರಿಸು=ಕೆತ್ತು. ಕರುವಿಟ್ಟು=ಎರಕಹೊಯ್ದು. ಕಡುಗಾಡಿಯಿಂ=ಬಹಳ ಒಯ್ಯಾರದಿಂದ. ನೀರೆ=ಸುಭಗೆ. ಚೀಲಣೆಗೆಯ್ದು=
೩೨. ನಾರಿ=ಬಿಲ್ಲ ಹೆದೆ. ಕೀಸು=ಕೃಷಿಮಾಡು. ಒರೆಯಂತಿದ್ದು ವೊಳ್ಳಿತುಮಾಡು=ವಕ್ರವಾಗಿರುವುದನ್ನು ನೇರಾಗಿಮಾಡು. ಕೂರಂಬ=ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ಬಾಣವನ್ನು. ಮಸೆ=ತಿಕ್ಕು, ತೀಡು. ಕೊಂಕನನುಮಾಡಿ=ಡೊಂಕನ್ನು ಸರಿಗೊಳಿಸಿ. ಹಿಳಕು=ಹಿಡಿ. ಫಿಲ್ಲರು=ಬೇಡರು.
೩೪. ಎಕ್ಕಲ=ಕಾಡಹಂದಿ. ಎಲರುಣಿ=ಹಾವು. ಎಕ್ಕಾವಳಿ=ಎಕಸರ; ಎಕ್ಕಸರ. ಕಡುಕಕ್ಕಸಂ ಬಡೆದ=ಅತಿ ಕಠಿಣವಾದ. ಕುಸ್ಪಿಗೆ=ಕರಂಡ, ಸಂಪುಟ. ವೆಜ್ಜುಂಗೆಯ್ದು=ಕಡೆದು.
೩೫. ಕತ್ತರಿ=ಕಸ್ತೂರಿ. ಕಾಡಿಗೇ=ಕಣ್ಣು. ಒತ್ತಂಬರಿಸಿದರೊ=ತುಂಬಿಸಿದರೊ; ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿದರೋ; ತುರುಗಿಸಿದರೋ. ತೆರವು=ಬಿಡುವು, ಅವಕಾಶ, ಎಡೆ. ಕವಿಯೆ=ಆವರಿಸಲು.
೩೬. ಧಾಳ=ಕಾಂತಿ. ರಸುಮೆ=ರಶ್ಮಿ=ಹೊಳೆವು. ಕೆಂಪುಗಲ್ಲ ಹೊಳೆಹು=ಮಾಣಿಕ್ಯದ ಕಾಂತಿ. ಉಲ್ಲಸ=ಉಲ್ಲಾಸ. ಇಡಿದ=ತುಂಬಿದ.
೩೭. ತುತ್ತುರುಂಬಾಗಿ=ಅಡಕವಾಗಿ, ಸಾಂದ್ರವಾಗಿ. ಮೇಳದ=ಗುಂಪಿನ. ಕಳವಳ=ಚಿಂತೆ, ಆಯಾಸ.
೩೮. ಗಲಗು=ಗಲಭೆ. ಮೇಬೊಲಕೆ ತಳರಿದುವು=ಮೇವಹೊಲಕೆ ಹೋದುವು.

೩೯. ಮೂಡಣದಿಕ್ಕು=ವೂರ್ವದಿಕ್ಕು. ಮುನ್ನೇಸರುದಯು=ಅರುಣೋದಯ.
೪೦. ತೀವಿದ=ತುಂಬಿದ. ಕರ್ಚ್ಚಿ=ತೊಳೆದು. ತಳಹೊಳಂಗೆೊಳುತ್ತೆ=ಭ್ರಾಂತರಾಗುತ್ತ. ತಬ್ಬಿಬ್ಬು ಗೊಂಡುದು=ಬಿವ್ವಾದರು.
೪೧. ಬೆಳ್ಳಿಗಂ=ಜಿಳಿಯ ಮೃಗ. ಕೊಳ್ಳಿಗಂ=ಕೋಡುಳ್ಳ ಮೃಗ. ಬಟ್ಟೆ=ದಾರಿ, ಹಾದಿ, ಮಾರ್ಗ. ತದಕು=ಅನೇಬೇಲ, ಗಜಭಕ್ಷ್ಯ. ಸರಹು=ಸನ್ನೆ. ತೋಲಿನೊಳಗೆ=ದಾರಿಯಲ್ಲಿ. ಹೊಲಬು=ರೀತಿ. ಕಣ್ಣೆಟ್ಟು=ದೆಸೆಗಾಣದೆ. ತಿಳವಳಿದು=ವಿವೇಕವು ಹೋಗಿ. ತೊಳಲಿ=ಸುತ್ತಿ. ಬಳಲಿ=ಆಯಾಸಪಟ್ಟು.
೪೨. ಹಳುವಿನೊಳು=ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ. ತಿಂಥಿಣಿ=ಸಮೂಹ. ಜೋತೊರಗುವ=ಜೋಲಿನೇತಾಡುವ. ಕಿಂಪಾಕತರು=ಉಮ್ಮತ್ತೆಯ ಗಿಡು. ತಿರಿವ=ಕೊಯ್ಯುವ.
೪೩. ನರೆನಿರ=ನರೆತ ಕೂದಲನ್ನು. ತೆರೆಮುಸುಂಕಿದ=ಸುಂಕುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ. ಮುರಿದ=ಬಾಗಿದ. ಪಟಲುಗಟ್ಟಿದ= ದಿಟ್ಟೆ=ದೃಷ್ಟಿ, ನೋಟ. ಬೀತೆ=ಬಿರುಕ್ಕು, ಬಡೆತ. ಏರುಂಜವ್ವನಂ=ಹೊಸಯೌವನವನ್ನು.
೪೪. ತೋರ=ದಪ್ಪವಾದ. ಪೊರವಾರು=ವಿಕ್ರಿ. ಬಂಡುಣಿ=ಭ್ರಮರ, ತುಂಬಿ. ಕುಡುವುರ್ವು=ಕೊಂಕಿದ (ವಕ್ರವಾದ) ಹುಬ್ಬು. ಚೆಂದಳಿರ್ಗಿಯ್=ಚಿಗುರಂತೆ ಕೆಂಪಗಿರುವ ಕೈ. ನುಣ್ಣರ=ಮೃದುಸ್ವರ. ಜವ್ವನೆ=ಯೌವನೆ. ಕರಂ=ಅಧಿಕವಾಗಿ.
೪೫. ಒರೆದಳ್=ಹೇಳಿದಳು. ಹಸಿವಳಿವಂತೆ=ಹಸಿವು ಹೋಗುವ ಹಾಗೆ.
೪೬. ಬೆಂಬತ್ತಿದೊಡಲ್=ಬೆನ್ನೊಡನೆ ಹತ್ತಿದ ಮೈ=ಕೃಶವಾದ ಶರೀರ. ತಳಮೇಲಕೆ=ಕೆಳಗೂ ಮೇಗೂ. ಹೂಳಿದ=ಅಡಗಿದ. ಅಂಗುಳ್=ತುಟೆ. ಸಾರವರತ=ದ್ರವ ಕುಂದಿದ, ಬತ್ತಿದ ಬಾಯಿ. ತೊರೆದ=ಸುರಿಯುತ್ತಿರುವ. ಕುಪ್ಪಳಿಸ ಕಾಲ್=ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯಲಾರದೆ ಕುಪ್ಪಳಿಸುತ್ತಿರುವ ಕಾಲು. ದಡದಡಿಪ=ದಡ ದಡ ಎಂದು ಬಡಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ. ಹರಣ=ಸ್ತ್ರೀ. ಬಂಬಲಬಾಡುವ=ಬಹಳ ಕಾರ್ಶ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದ. ತಡಬಡಿಪ=ತಡಮಾಡುವ.
೫೦. ಬಡ್ಡಿ ಸಿದ=ಆಡ್ಡಹಾಕಿಸಿದ. ಸೊಗಡುವಾಳ್ವದೆ=ಜಿಗುಪ್ಪೆ ಮಾಡುವುದೆ, ಕೊಕ್ಕುರಿಸುವುದೆ. ಹೊನ್ನೆಂಬಂ + ಎಚ್ಚೆತೆರಂ=ನೀರಲ್ಲಿ (ವೃಥವಾಗಿ) ದಿವ್ಯವಾದ ಬಾಣವನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೀತಿ.
೫೧. ತಟಹೊಟನೆ=ತಟತಟನೆ=ದಡದಡನೆ.
೫೨. ತಳರಿಸು=ಹೋಗುವಂತೆ ಮಾಡು. ಘಳಲನೆ=ಬೇಗನೆ.
೫೪. ಮಣಿಗೊಡೆ=ರತ್ನಮಯವಾದ ಛತ್ರಿ. ಮಿನುಗುವ=ಹೊಳೆವ, ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ. ನೊಳ್ಳಂದದು=ನೋಡುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ.
೫೫. ಚೆದುರರ್ಗೆ=ಜಾಣರಿಗೆ. ಹೊದಕುಳಿ=ಆಪತ್ತು.
೫೬. ಗೊಂದಣಂಗೆೊಂಡು=ಗುಂವುಗೂಡಿ.

೫೭. ಮಡದಿ=ಪತ್ನಿ-ಪ್ರೀ.

೫೮. ತಾಳಿದರ್=ಧರಿಸಿದರು, ಹೊಂದಿದರು. ಎಳಸಿ=ಬಯಸಿ, ಪ್ರೀತಿಸಿ.

೫೯. ಕಟ್ಟುಕಕ್ಕೆ=ಕಲ್ಪನೆಗೆ. ಪನಿವೊತ್ತಿನೊಳ್=ಬೆಳಗಿನ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ. ಉತ್ತರಿಸಬೇಕು=ಕತ್ತರಿಸಬೇಕು.

ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಸಂಧಿ.

೧. ವೆಸರ್ವಡೆದ=ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾದ. ಎಸಕದಿ=ಉದ್ಯೋಗದಿಂದ (ಅತಿಶಯದಿಂದ).

೨. ಬರವಂ ಪಾರಿ=ಆಗಮನವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ.

೪. ನೋಂಪಿ=ವ್ರತ.

೫. ಸಯ್ಯು=ಪುಣ್ಯ.

೬. ಹುರಡು=ಮತ್ತರ, ಹೋರಾಟದ ಬುದ್ಧಿ.

೭. ಬವರದೊಳ್=ಯುದ್ಧದೊಳ್. ಕಯ್ದು=ಆಯುಧ. ಎಗ್ಗ=ಹುಚ್ಚ, ಮೂಢ. ಕಡುಹೆಬಗ=ಬಡವನು. ಬರಲುವಾಯನುಂ= ಜೊಳ್ಳುಬಾಯುಳ್ಳವನು.

೮. ಕಚ್ಚುಕಡಿಗೊಂಡು=ನಿಂದಿಸಿಕೊಂಡು. ಎಸಗೆ=ವಶಾದಿರೆ. ಬಯಲನಿಡಾಯ= ವ್ಯರ್ಥವಾದ ಡಂಭವನ್ನು, ಗೌರವವನ್ನು. [ಬಿಡಯ=ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ]

೧೧. ಓನಿ=ಪ್ರೀತಿಸಿ. ಕಾವೆಂ=ರಕ್ಷಿಸುವೆನು. ಬೇವಿತಂ=ಸಂಬಳ.

೧೨. ಹಿಂಡು=ಗುಂಪು, ಸಮೂಹ. ಜತನದೊಳ್=ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ, ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ?

೧೩. ವೊಹು=ಸ್ನಾನ.

೧೪. ಎಳ್ಳೆ=ಅಧಿಕೃತ, ಅತಿಶಯ.

೧೫. ಕೂರ್ಮೆ=ಸ್ನೇಹ. ಊಳಿಗಂ=ಸೇವಕತನ. ಬಸೆದು=ಪ್ರೀತಿಸಿ.

೧೬. ದೇಸಿಗಂ=ಪರದೇಶಿ, ಗತಿಹೀನ.

೧೭. ಅಡಸಿಹುದು=ಅಡಗಿರುವುದು. ಅಮರಿರುವುದು. ಕೂನು=ಡೊಂಕು, ವಕ್ರತೆ. ಕುರುಹು=ಗುರುತು.

೧೮. ಅವನೆ=ಅವುಗಳನ್ನೆ (ಆ ಎರಡು ಕುದುರೆಗಳನ್ನೆ). ಕೈಕೊಳ್=ಸ್ವೀಕರಿಸು. ತವತವಗೆ=ತಮತಮಗೆ. ಸಾಗಲು=ತೀರಲು. ಆ ಕುರಿತ ಮೂರಬ್ಬಕೆ=ಅಂದು ಮೊದಲಲ್ಲಿ ನಿರ್ಣಯಿಸಿದ್ದ ಮೂರುವರುಷಕ್ಕೆ.

೧೯. ಪರದ=ವರ್ತಕ. ಕಾಪಿನಂ=ಕಾವಲಿನ. ಹಿಂಡಿನೆಡೆಗೆ=ಕುದುರೆಗಳ ಸಮೂಹದ ಬಳಿಗೆ. ಆರಯ್ದು=ಹುಡುಕಿ, ಆರಿಸಿ. ಬೇರ್ಪಡಿಸಲು=ಬೇರೆಯಾಗಿ ಇರಿಸಲು.

೨೦. ಇವಕ್ಕೆ=ಇವುಗಳಿಗೆ. ಅಗ್ಗಳಿಕೆಯು=ಅತಿಶಯದ. ನೆಲೆ ನಿಮ್ಮವಾತು=ದಿಟ ನೀವು ಹೇಳುವುದು.

೨೧. ಹಿಂದುಗಳೆಯುವುದು=ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಳ್ಳುವುದು, ತಿರಸ್ಕರಿಸುವುದು.

೨೨. ಒಳಗು ಹೊರಗು=ಹೆಚ್ಚು ಕುಂದು, ಗುಣದೋಷ.

೨೪. ಬೇಟೆವಿರಹ. ಕರಮೊಳ್ಳಿತು=ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು.
೨೫. ಪಸರಿಸುವುದು=ಹರಡುವುದು, ಹಬ್ಬುವುದು.
೨೬. ಕೊಕ್ಕೊರಿಸಿ=ಹೇಸಿ. ಒಸರಂ ಮಾಡಲು=ಓರೆಮಾಡಲು, ಅಸಡ್ಡೆಮಾಡಲು. ವೈಸರಿ ಸುವುದು=ದೂರಕ್ಕೆ ಸರಿದು ಹೋಗುವುದು. ತಲೆಯೊಳಿದೊಡಂ=ತಲೆಹೋದರೂ.
೨೭. ಅಡಿಗೆ ಬಾಗಿರದ ನೋವದೊಡೆ=ಅಶ್ರಯಿಸಿದವರನ್ನು ಸಲಹದಿದ್ದರೆ. ಎಡರ್=ಕಷ್ಟ. ಎರೆವರಂ=ಬೇಡುವವರನ್ನು, ಯಾಚಿಸುವವರನ್ನು. ಐಸಿರಿ=ಐಶ್ವರ್ಯ.
೨೮. ಕವಲಾದ=ಎರಡಾಗಿ ಒಡೆದ. ತವಕದಿಂ=ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ.
೨೯. ನೀರ್ವಟ್ಟಿ=ನೀರಿನದಾರಿ.
೩೦. ಹರಕೆ=ಆಶೀರ್ವಾದ.
೩೧. ಮೋಹವಂಗೊಂಡು=ಸೇನೆಗೂಡಿ. ಅಳವಡಿಸಿ=ಹವಣಿಸಿ. ಹಲ್ಲಣಿಸಿ=ಸಜ್ಜುಗೊಳಿಸಿ
೩೨. ಹವಣೆ=ಪ್ರಮಾಣ, ಅಳತೆ. ಪರಿಜು=ವೇಷ, ರೀತಿ.
೩೩. ದುರ್ದರಂ=ಕಷ್ಟ. ಉಂಗಿಸಿದಂ=ಯತ್ನಿಸಿದ. ಬಲ್ಲಿತು=ದೊಡ್ಡದು (ಬಲವತ್ತಾದುದು).
೩೪. ಅಲರ್ವಟ್ಟಿ=ಅಕಾಶ. ಮನವೊತ್ತು=ಮನಮೆಚ್ಚಿ.
೪೦. ತುಳಲೆಯ್ದು=ಸ್ತುತಿಯಿಸಿ. ಬಲವಂದು=ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಮಾಡಿ. ಸಯ್ವು=ಪುಣ್ಯ.
೪೧. ಒಪ್ಪದಿಂ=ಬಿಡಗಿಂದ.
೪೨. ಓಲಗಂ=ಸಭೆ.
೪೩. ಒಚ್ಚತಂ=ಉಚಿತವಾಗಿ. ಪಚ್ಚುಗೊಡುವೆಂ=ಹಂಚಿಕೊಡುವೆನು. ಅಚ್ಚತಂ=ಅಶ್ರುರ್ಯ. ಪಡಿವುಚ್ಚಂ=ಸಂಶಯ, ಸಂದೇಹ.
೪೪. ತೊಳಲುತ್ತು=ತಿರುಗುತ್ತ, ಸಂಚರಿಸುತ್ತ.
೪೫. ಒಳಗುದೋರದೆ=ಮುರ್ಮವನ್ನು ತಿಳಿಸದೆ. ಅಳವಲ್ಲಂ=ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ. ಅರುವೆ=ಬಟ್ಟೆ. ದಿಟ್ಟಿಗಳಂ=ಕಣ್ಣುಗಳ. ಉಮ್ಮಳಿಸುವ ತೆರದಿಂ=ಚಿಂತಿಸುವ ಹಾಗೆ.
೪೬. ದೇವಿಲಂ=ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಕಾದುಕೊಂಡಿರುವವನು.
೪೭. ಮಾಣಿಸುವೆಂ=ಬಿಡಿಸುವೆನು.
೫೦. ಬಂದನಾಗಲೆವೇಳ್ಕಂ=ಬಂದವನಾಗಿರಬೇಕು.
೫೧. ಓವದೇಂ=ಪ್ರೀತಿಸದೆ. ಹೋಹಂ=ಹೋಗುವನು.
೫೨. ದುರ್ಜನಿಸಿದೊಡೆ=ನಿಂದಿಸಿದರೆ. ಈ ಅಂದದಿಂ ಕೆಡೆನುಡಿವುದು=ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂದಿಸಿ ನುಡಿವುದು.
೫೩. ಹತ್ತಿರೊಳೆದಂ=ಸಮೀಪದಲ್ಲಿದ್ದ. ನಿರ್ದಾಟಿಸುವುದೇಂ=ಅವಮಾನಿಸುವುದೇ. ಮೊಗಗಡಿಸುಂ=ಮಾನಭಂಗಮಾಡು.
೫೪. ಮೊಣ್ಣಾಗುವಂತೆ=ಮೋಟಾಗುವಂತೆ. ಚಿಣ್ಣದರಯಂ=ಚಿಕ್ಕ ಹುಡುಗ?
- ಬಣ್ಣತಂ=ಕಾರ್ಠಿಣ್ಯವನ್ನು.
೫೫. ತತ್ತರಂದರಿದುಂ=ಮನಬಂದಂತೆ ಕತ್ತರಿಸಿ. ವೆಸಂ=ಕಷ್ಟ.

೬೦. ಒರಗು=ಮಲಗು. ಹುಯಿ ಗೆ=ಹೊಡತಕ್ಕೆ. ಕರುತ್ತು=ಎಣಿಸಿ, ಗುರಿಯಿಟ್ಟು. ಜಗುಳ್ಳು=ಜಾರಿ.
೬೧. ತತ್ತಿ=ವೊಟ್ಟಿ. ಒಗೆದು=ಹುಟ್ಟು. ನೆಗೆ=ಹಾರು. ಸೊಗಸುಗಡಲ್=ಶೃಂಗಾರಾರ್ಥವ.
೬೨. ಸಸರ್ವಚ್ಚಿ=ಹಸರು ಬಟ್ಟೆ. ಲೇವೆ= ಕೆಸುಗಲ್ಲ=ಕಬ್ಬಿಣದ. ಗರಿ= ರೆಕ್ಕೆ. ಎಸಕ=ಅತಿಶಯ.
೬೩. ಅಡಿದಳಕೆರಗಿ=ವಾದಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ.
೬೪. ತಿರರ್ಪೆಂ=ಸಂಚರಿಸಿ ಬರುವೆನು. ಬಲವಂದುದು=ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡಿತು.
೬೫. ಸಂಜೋಗವೆರಸಿ=ಸಲ್ಯಾಣವನ್ನು ಕೂಡಿ.
೬೬. ಚೆದುರಿಸಿ=ಟಕ್ಕಿಸಿ. ಕಳ್ಳು=ಕದ್ದು.
೬೭. ಒದರಿ=ಝಾಡಿಸಿ, ಅಸ್ಪೊಟಿಸಿ, ಪದೆದು=ಬಯಸಿ. ಒದವಿರ್ಪ್ಪುದು=ಸಂಘಟಿಸಿ ರುವುದು.
೬೮. ಅಡರಿ=ಹತ್ತಿ. ಇನ್ನೇವೆ=ಇನ್ನೇನ ಮಾಡಲಿ.
೬೯. ಒರಟ್ಟತನ=ಒರಟುತನ=ಅವಿವೇಕ. ಮುಟ್ಟುಗೋಳು=ರಾಜಾಪಹಾರ. ಹಮ್ಮಳಿಸಿ=ದುಡಿಬಿಸಿ. ಒದವು=ಪ್ರಾಪ್ತಿ.
೭೦. ಸಿತಗಂ=ಪೋಕರಿ, ಪುಂಡ.
೭೧. ತರಿಯದಿರದು=ಕತ್ತರಿಸದೆ ಬಿಡದು. ಕಾವು=ಕೊಡಲಿಯ ಕಾವು.
೭೨. ವಿಡ್ಡಿಯಂ ಮಾಡಿ=ವಿರೋಧವನ್ನು ಮಾಡಿ. ಕೆಕ್ಕಳಂಗೆರಳಿ=ಬಹಳವಾಗಿ ಕೋಪ ಗೊಂಡು. ಓಸರಂಮಾಡದೆ=ಉದಾಸೀನಮಾಡದೆ.
೭೪. ಅತಿಗಳೆಯಂ=ಅತಿರೇಕ. ಆರಯ್ಯದೆ=ವಿಚಾರಿಸದೆ.
೭೫. ಜಡಿಯುತ=ಝಳಪಿಸುತ್ತ. ಮರವಾನಸರತೆರದಿ ಕೀಲಣಂಗೆಯ್ಯಲ್=ಮರದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಮನುಷ್ಯರ ಬೊಂಬಿಗಳಂತೆ ನಿಶ್ಚೇತನರಾಗಿ ಮಾಡಲು.
೭೬. ನಡೆತರ್ಪ=ಬರುವ. ತಳತ್ತಳಿಸೆ=ಥಳಥಳನೆ ಹೊಳೆಯಲು.
೭೭. ಲಗ್ಗ=ತಪ್ಪು.
೭೯. ನೆರವಳಿಗೆ=ಬೆಂಬಲ, ಸಹಾಯ. ತವಕದಿಂದ=ಭರದಿಂದ.
೮೧. ಪರಿಪಟ್ಟುದು=ಹರಿದುಹೋಯಿತು, ಪರಿಹಾರವಾಯ್ತು. ಅಟಮಟ=ಮೋಸ. ಸಂಗಡಂ=ಸಹವಾಸ, ಜೋಕೆ.
೮೫. ತಡವು=ವಿಳಂಬನ. ಮೂಡಗಡೆ=ವೂರ್ವ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ. ಮುನ್ನೇಸರು=ಬಾಲಸೂರ್ಯ. ಒಗೆ=ಮೂಡು, ಉದಯಿಸು. ಗನ್ನಗಾತಿ=ಮೋಸಗಾತಿ. ಗಿಡಿಯಿಸಿ=ತುತ್ತು ಗೊಳಿಸಿ. ಬೊಕ್ಕಣ=ಚೀಲ? ಮನ್ನಣೆ=ಮರ್ಯಾದೆ.
೮೬. ಕಾರಕಾಲದ ಕಂಧರದ ನುಣ್ಣರಕ್ಕೆ=ವರ್ಷಕಾಲದ ಮೇಘದ ಗಂಭೀರಧ್ವನಿಗೆ.

ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಸಂಧಿ.

೧. ಕಾದಲೆ=ವಲ್ಲಭಿ. ಕಾವಳ=ನೆಳಲು. ಚೋದಿಗಂಬಟ್ಟು=ಅಶ್ವರ್ಥವಟ್ಟು.
ಹಿಪ್ಪರಿಕೆ=
೨. ಸಾರುವಂತೆ=ಪ್ರಕಟಿಸುವಂತೆ.
೪. ಉಲುಹು=ಘೋಷ, ಶಬ್ದ. ಎಲ್ಲೆಡೆಯ=ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯ. ಮೊಳಗುವ=ಬಾಜಿಸುವ.
ಗಳವು=ಬಹಳವಾಗಿ ಭಾಸಿಸುವ. ಬಣ್ಣ ಸರಗಳ್=ವರ್ಣಸ್ವರಗಳು. ಪೊಳಲ್=ಪಟ್ಟಣ.
೫. ಕಾರು=ವಮನಮಾಡು, ಓಕರಿಸು. ಕಣ್ಣು=ಕವ್ವು. ನೊಡರೋಳಿ=ದೀವಾವಳಿ.
೬. ಆವರಿಸಿದ=ಬಳಸಿದ.
೮. ನೆರೆತೀವಿ=ಚೆನ್ನಾಗಿ ತುಂಬಿ. ಹೆಜ್ಜೆಡರೋಡೊಡ್ಡ ದೀಪವೋ.
೯. ಬಿಸುಡು=ಭಾರ, ತಲೆನೋವು. ಒಪ್ಪದಿಂ=ಅಂದದಿಂದ, ಸೊಗಸಿಂದ. ಚಪ್ಪರಿಸು=ತಟ್ಟು, ಹೊಡೆ. ನೆವ್ವು=ನೆನವು. ಉಪ್ಪರಿಸು=ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹಾರು. ನೆಗೆ=ಹಾರು.
೧೦. ಉಪ್ಪವಡಿಸು=(ಹಾಸಿಗೆಯಿಂದ) ಏಳು. ಒಪ್ಪಮಂ=ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು.
೧೧. ಲಂಡೆ=ನೀಚ ಸ್ತ್ರೀ.
೧೨. ಪೊಡವಿ=ಪೃಥ್ವಿ, ಭೂಮಿ. ಕಡುಸಲುಗೆವಂತೆ=ಬಹಳ ಸ್ನೇಹವುಳ್ಳವನು. ಮೊಗಗೆಡಿಸು=ಮಾನಭಂಗಮಾಡು.
೧೩. ಏನುಸಲ=ಏನುಕಾರಣ. ತರಹರದಿಂ=ತೀವ್ರದಿಂದ. ಅನುಕರಿಸಿ=ಅನುಮತಿಸಿ, ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು.
೧೪. ದುರುದುಂಬಿತನ=ದುಷ್ಟತನ. ಏರಿಂ=ಘಾಯ.
೨೦. ಹೆಡ್ಡೆಯಿಸಿ=ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ, ಕೊಕ್ಕರಿಸಿ.
೨೧. ನೆರೆ ಹೆಡ್ಡರಂತೆ=ಚೆನ್ನಾಗಿ ದಡ್ಡರಂತೆ. ಉರುವ=ಸಾಮರ್ಥ್ಯವುಳ್ಳ.
೨೨. ಐಸರಿವಂತರ=ಐಶ್ವರ್ಯವಂತರ. ಅಗ್ಗಳ=ಶ್ರೇಷ್ಠ.
೨೩. ಆಟುಳಿಕತನ=ಅಲ್ಪತನ, ಅಲ್ಪ ಬುದ್ಧಿ. ತೊಳಲ್ವು=ಸುತ್ತಿತಿರುಗುವ. ನಿರ್ದಾಡಿಸುವ=ಹೋಗಲಾಡಿಸುವ. ಪಾಟಗೆಟ್ಟು=ಕ್ರಮವು ತಪ್ಪಿ.
೨೪. ನೆರವಿ=ಗುಂಪು, ಸಮೂಹ. ಉಳ್ಳು=ದೀಪ್ತಿ, ಕೊಳ್ಳಿ. ಶಬ್ದೊಡಿಗಿ=ಹೆಣಕ್ಕೆ ಮಾಡಿದ ಅಲಂಕಾರ.
೨೫. ಡಂಭಕದ ಭಕ್ತಿ=ಹುರುಳಿಲ್ಲದ ಭಕ್ತಿ. ಬಂದುಗೆ=ಬಂದೂಕ.
೨೬. ಚೊಕ್ಕಳಿಕೆ=ಸೌಂದರ್ಯ. ಲೆಕ್ಕಿಸು=ಲೆಕ್ಕವಿಡು, ಗಣಿಯಿಸು.
೨೯. ನೆಲೆಗೊಂಡ=ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನೆಲಸಿದ. ಅಲಸಿ=ಅಸಡ್ಡೆ ಮಾಡಿ.
೩೦. ಮನ್ನೆಯರು=ಮಾನ್ಯರು, ಘನವಂತರು. ಒಡ್ಡೊಲಗ=ಮಹಾಸಭೆ.
೩೧. ಕೆಯ್ನೆಯ್ನು=ಅಲಂಕರಿಸಿದ. ಎಡ್ಡಮಾಡುಡು=ಚೆಲ್ವಾಯ್ತು, ರಮಣೀಯವಾಯಿತು. ಬಳಗೆ=ಗುಂಪು, ಸಮುದಾಯ.

೩೨. ಕಂಬಿಯವರು=ದಂಡಧರರು. ಶೋಗಕ್ಕೆ=ಸ್ತೋತ್ರ. ಉಗ್ಗಡಣೆ=ಅಬ್ಬರ. ಅಕ್ಕರಿ
ಗರ್=ವಿದ್ಯಾವಂತರು, ಪಂಡಿತರು. ಉಲಿ=ಶಬ್ದ.
೩೩. ಇರಿವ=ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಸಂಹಾರಮಾಡುವ. ಮೆರೆವ=ಸದ್ಗುಣಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವ.
ಹರೆಯದ=ವ್ರಾಯದ. ಬಲುಭೂತಹೊಡೆದವರಂತೆ=ಮಹಾ ಪಿಶಾಚಗ್ರಸ್ತರಂತೆ.
೩೪. ಪಿಂತೆ=ವೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ. ಪೀಳಿಗೆ=ವಂಶ. ಅಂತರಿಸದೇ=ನಿಲ್ಲದೇ. ಮೀರುವುದು=
ದಾಟುವುದು, ಅತಿಕ್ರಮಿಸುವುದು.
೩೫. ಅಂಪನೆಂದು=ಅನುವೆನೆಂದು, ಧರಿಯಿಸುವೆನೆಂದು.

ಕಿರಿಯಂ ಮುತ್ತಂ ಧನದಂ |

ಬರುವಂ ತೊರೆದಂ ಗೃಹಸ್ಥನೆನ್ನದೆ ಮುಂಬಿ ||

ಟ್ಟರಸಿ ಕೊಲುತಿರ್ಪ್ಪ ಇವನೆಂ |

ಬರಿಕೆಯ ಪಗೆವಂಗದೆಂತು ಪಂಗಿಗನಪ್ಪೋ || ೧ ||

೩೬. ನಾನಾವಿಧದಿಂದೊಡಂಬಡಿಸಿ—ಇಂತಹ ಜ್ಞಾನಿಯಾದ ಉದಿತೋದಯ ಮಹಾ
ರಾಯನ ಮಗ ವಿಕ್ರಮೋದಯನೂ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಗುಣಮಣಿಯಾಗಿಯೇ ಇದ್ದಿರ
ಬೇಕು. ಅವನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಈ ಸಂಸಾರವು ಉಪಾದೇಯವೆಂದು ತೋರಿರ
ಲಾರದು. ಅವನೂ ತಪೋಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಬಯಸಿದರೂ ರಾಜಕಾ
ರ್ಯಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಬಾರದೆಂದು ಅವನನ್ನು ನಾನಾವಿಧದಿಂದ ಒಡಂಬಡಿಸ
ಬೇಕಾಯ್ತು.

೩೭. ಮರುವಗಲ್=ಮರುದಿನ. ಮನೆವಾರ್ತೆ = ಗೃಹಕೃತ್ಯ.

೩೮. ಅರಿಕೆಯ + ಅರಮಕ್ಕಳ್ + ಐನೂರ್ವರ್ = ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದ ರಾಜಕುಮಾರರು
ಐನೂರುಮಂದಿ ಎರಡುತೆರದ ಪರಿಗ್ರಹಗಳಂ=ಬಾಹ್ಯಾಭ್ಯಂತರ ಪರಿಗ್ರಹಗಳನ್ನು
ತ್ಯಜಿಸಿದರು. ಕರಿಗೊಂಡು=ಸುಟ್ಟು, ಕರಿಕುವಾಡಿ. ನಮೋಸ್ತುಗಳ್=ಸವಣು;
ಜಿನಮುನಿಗಳು. ಎರಗಿ=ನಮಸ್ಕರಿಸಿ. ಎರಕ=ಪ್ರೀತಿ. ನಾಡೆರೆಯಂ=ದೇಶಾಧಿಪತಿ.

೩೯. ಒಸೆದು=ಪ್ರೀತಿಸಿ, ಮೆಚ್ಚಿ.

೪೦. ಚೋದಿಗಿ=ಚೋದ್ಯ=ಅಶ್ಚರ್ಯ. ಹದಿನಾರನೆಯ ಸ್ವರ್ಗ=ಅಚ್ಯುತಕಲ್ಪ.

೪೧. ವಿರೇಶ್ವರನ=ವೀರವರ್ಧನನಸ್ವಾಮಿಯ.

೪೨. ಅರಗುಲಿ=ಪಾತಕಿ, ಧರ್ಮವಿಚ್ಛೇದಿ. ಇವ=ಯಮ. ಮರುಹುಟ್ಟು=ಪುನರ್ಭವ.
ಪುನರ್ಜನ್ಮವೆತ್ತಿ. ಪರವಣಿಗೆ=ಮೆರೆವಣಿಗೆ (ಅಪಮಾನದ ಮೆರೆವಣಿಗೆ). ಸಂಸಾ
ರವೆಂಬ ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ಮರುಹುಟ್ಟಿಂಟ ಅನೆಯ ಕಾಲ್ಗೆ ಕಟ್ಟುಬಿದ್ದು ಸಂಚರಿಸುತ್ತ
ನಡೆವುದೇ ಈ ಪರವಣಿಗೆ. ಬೇಸರಿಕೆಗೆಸಲಂ=ಬೇಸರವನ್ನು ತಳಿಯಬೇಕೆಂಬ
ಬಗೆಯಿಂದ ಬರೆದುದಲ್ಲ.

